சிவமயம்

ஞானசித்தர்கள்

செய்தருளிய

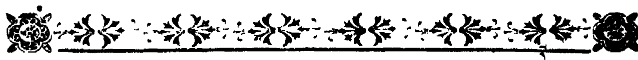
ஞானக்கோவை.

முதற்பாகம்

இஃது
அஷ்டாவதானம் வீராசாமிச்செட்டியார்
மாணாக்கரிலொருவராகிய
உபாத்தியாயர்
இராமலிங்கமுதலியாரால்
ஞானவான்களுக்கு
உபயோகமாகும் பொருட்டு
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
சேர்க்கப்பட்டு.

பூ. ச. குப்புசாமி முதலியாரது
ஸ்ரீ சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1907.

சென்னை - புரசை.

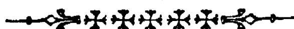

உ

கடவுள் துணை

பதினெண்சித்தர்கள் ஞானக்கோவையின் முகவுரை.

அருள்சுரந்த நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
அம்பரமாம் பூரணத்தின் ஒளிகண்டோர்கள்
தெருள்சுரந்த சிவத்தோடே சிவமாய்நின்றோர்
சித்தெல்லாம் வல்லசிவ முத்தரானோர்
மருள்சுரந்து அமுதமழைப் பொழியுமாபோல்
மண்ணுலகின் ஜீவான்ம கோடிகட்கு
பொருள்சுரந்து ஞானவரை விளக்கிமேவப்
போதித்த வேதாந்தக் கோவையாமே. 1

வேதாந்த மென்றுபதி னெண்மராலே
விளக்கிவைத்த சூட்சுமமாம் ஞானமின்னாள்
போதாத மாயொருங்கே கோவையாக்கி
புலப்படுவ தில்லாது புலம்புவோர்க்கு
நாதாந்த மாப்பலநூல் நாடித்தேடி
நாள்கழிவ தில்லாது நமனையோட்டிச்
சேதாந்த மில்லாது ஜீவத்தோங்க
சேகரித்துக்கோவையெனச் செய்திட்டோமே. 2

திட்டமுள ஆரியனில் லாதுநோக்கச்
செய்தசிவ வாக்கியந்தான் நாலேயாதி
பட்டணத்தார் பாடலோடு புலம்பல்ஞானம்
பத்திரகிரி யருட்புலம்பல் பாம்பாட்டிசேர்
வட்டமறை யிடைக்காட ரகப்பைசித்தர்
வடிவுற்ற குதம்பை கடுவெளியாஞ்சித்தர்

தொட்டுரைத்த குருபணிவா ரூழநந்திசித்தர்
துரைபோனற நந்தீசா ராமதேவர்
தேவரொடு கொங்கணவர் ரோமநாதர்
திருமூலர் கருவூரார் பொதிகைசித்தர்
ஆவலொடு இவருரைத்த ஞானாதியாவும்
அவனியுள மனுக்களெலா மறியவென்றே
பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை
[illegible]றபலவாம் பெரியோரைப் பணிந்தேகேட்டு
மாவிதமாய்ப் பிழையின்றி திருத்தஞ்செய்து
மாசறவே யச்சியற்றி மகிழ்ந்தவாறே.
மகிழ்வாக யிந்நூலை தெரிசிப்போரை
மன்றாடிக் கேட்குமனு யாதென்றாலோ
புகழ்பெரிய சித்தர்களு ளாங்காங்கேதான் [ர்
புண்ணியர்கள் சைவசமாய்ப் பொருந்தலுண்டா
அகமகிழ்ந்தே யெம்மிடத்தி லருள்செய்திரேல
அச்சிட்டே பலபெரியோ ரறியச்செய்வோம
ஜெகம்புகழுச் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோர்க்கு
சிவலோகம் கிட்டுமென சித்தர்வாக்கே.

இதில் அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்.

சிவவாக்கியம் 518-பாடல்
பட்டணத்துப்பிள்ளை பாடல் } சரித்திரசுருக்கத்துடன்
மேற்படியார் புலம்பல்
மேற்படியார் ஞானம்
பத்திரகிரியார் புலம்பல் } சரித்திரசுருக்கத்துடன்
பாம்பாட்டிசித்தர்பாடல்
இடைக்காட்டுசித்தர்பாடல்
அகப்பேயசித்தாபாடல்
குதம்பைசித்தாபாடல
கடுவெளிசித்தாபாடல
அழுகணிசித்தர்பாடல
நந்தீஸ்வராபூஜாவிதி
இராமதேவர்பூஜாவிதி
வாலைக்கும்மி
உரோமரிஷிஞானம்
திருமூலர்ஞானம்
கருவூரார்பூஜாவிதி
அகஸ்தியர்ஞானம்

உ

கடவுள் துணை.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

இஃது

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அஷ்டாவதானம்

வீராசாமி செட்டியார் அவர்கள் மருகரும்

தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை

தமிழ்ப்புலவருமாகிய

வித்வான், சூ. அப்பன் செட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கராகிய

மா. வடிவேலு முதலியாரால்

முன் அச்சிட்டுள்ளவற்றோடு

வேறு எட்டுப்பிரதிகளில் அதிகமாகக்

கிடைக்கப்பட்டவைகளையுஞ் சேர்த்துப்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை - புரசை:

ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

உ

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது சென்னை பெரம்பூர் பாறக்ஸ் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லியப்ப காரு செட்டிவீதி 4-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் தமிழில் தேவையான புஸ்தகங்களும். அனேகவித மருந்துகளும், விசித்திரமான றப்பர் ஸ்டாம்புகளும் றப்பர் எழுத்துகளும் உண்டு ½-அணா ஸ்டாம்ப் அனுப்பி தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பப்படும்.

வயித்தியனை வேண்டாமல் தாங்களே செய்துக்கொள்ளத்தகுந்த (அனுபோகவயித்தியபிரம்மரகசியம்) 8-காண்டங்களும் தனித்தனியாய் வேண்டியவர்களுக்கு.

காண்டம் 1-க்கு விலை அணா	0	8	0
மேற்படி 4-காண்டமும் ஒரே கட்டடம்	1	8	0
மேற்படி 8-காண்டமும் ஒரே கட்டடம்	3	0	0

ஆண்பெண் அவயவங்களின்

இரேகைசாஸ்திரம்.

சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த நம்முன்னோர்கள் மிகச்சிறந்த அனேக நூற்களை நமக்கு இம்மை மறுமைக்குதவுவனவாக அருளிச்செய்தனர். அவைகளை அறிந்துரைப்பது அருமையாய்விட்டன. ஆதலின் அவைகளின்பொருளையறிந்து யாவரும் வெளிதில் உணரும்படியாய் ஆயுள், செல்வம், புத்திர களத்திராதி சம்பத்து சீலம் பேரின்பமாகிய யின்பங்களை பூரணமாக யாவர்களும் இந்த கைகண்ட சாஸ்திரமானது (ஆண்பெண்) அவயவங்களிலுள்ள ரேகைகள் உள்ளங்கால்முதல உச்சிவரையிலும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஸ்திரீகளிடத்தும் புருஷர்களிடத்தும் விதிப்படி ஆராய்ந்து இந்நூலிலே லட்சணங்களை பரிசோதிக்கில் ஆயுள், செல்வம், புகழ், சீலம், புத்திரகளத்திரசுகம் ஆகிய இவைகளும்மற்றுமுள்ளவைகளும் இவ்வளவென்றும் ஒவ்வொருவரும் வெளிதிலறியலாம்.

புத்தகம் 1 - க்கு விலை அணா 0 8 0.

இப்படிக்கு,

பூ. சு. சுப்புசாமி முதலியார்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசப்பிரஸ் பிரம்பூர் பாறக்ஸ் போஸ்ட் மதராஸ்

உ

கடவுள்துணை.

கிரியைவிலக்கல்.

நட்டகல்லைத்தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ்சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்த்ரமே
நட்டகல்லும்பேசுமோ நாதனுள்ளிருக்கையில் [தடா
சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ.

சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ சமைத்தகறியின் உருசியை அந்தச்சட்டியுஞ் சட்டுவமாகிய கிளறும்பொருளுந் தெரிந்துக் கொள்ளுமோ? தெரிந்துக்கொள்ளாது (அதுபோல) நாதன் உள்ளிருக்க பரமபொருள் மனத்தின்கண்ணேயே யிருக்க அதைவிட்டு, நட்டகல்லை - சிற்பியினால் உருவமைக்கப்பட்டு நாட்டிய தாதுப்பொருளை, தெய்வமென்று சகல நிட்களா தீதமாகிய பரம்பொருளென்று நினைந்து, நாலுபுட்பஞ்சாத்தி நான்குவகையாகிய மலர்களை தரித்து சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லு மந்திரமேதடா முறைப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து இருதயாதி கண்டாந்தத்துக்குள் தன்னுடைய அறிவுக்குமாத்திரம் அறியப்படும் மத்திமை வாக்கினால் சொல்லும்மந்திரம் எங்குள்ளது, (இப்படியிருக்கையால்) நட்டகல்லும் பேசுமோ நடப்பட்ட சிலாரூபமானது பேசக்கூடியதோ? அன்று என்றபடி.

ஆயினும் இவ்விஷயம் பாரமார்த்திகர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கன்று. இஃதறியாதசிலர் இவ்வாறுசொலலுகின்றதே யென்று பாரமார்த்திகத் தன்மையை யடைந்தவர்போன்று நடித்துச்சிலாரூபத்தை வணங்கு.

தற்கேதுவாகிய அன்மையிமைந்து அலைந்து தத்தமக்கேற்ற வண்ணம் பேசித்திரிகின்றனர் அதுநிற்க.

இனி இச்செய்யுளின் கருத்தைகவியமாதுர்த்தன்மையுளார்க்கே என்று விளக்குதும். எப்படியெனின்?— வேதமுதலிய கலைகளிற் சொல்லப்படுவது, துவிதம், அத்துவிதம் என்கிற இரண்டு மார்க்கங்களே. அவற்றில். துவிதமே அத்துவிதத்திற்கு முதற்காரணமாயுள்ளது, அம்மார்க்கத்தில் ஒவ்வொருவரும் பதி. பசு. பாசங்களை விசாரிக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது. அப்படி விசாரிக்குங்கால், பதி நிர்மலமுடையவனென்றும், பசுதனக்குள்ள பாசமாகிய சகசமலத்தால் அநிர்மலனென்றும் விளங்கும். அங்ஙனமுள்ள மலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டே பதியானவர் அப்பசுவுக்குத் தநு கரண புவன போகங்களை நல்கி. கருடோஹம்பாவனை செய்தோனுக்கு, அக்கருடன் இவனாய்நின்று, விஷயங்களைத் தீர்த்தானேயொழிய, இவனது பாவனையொன்றினாலேயே தீர்த்துக்கொள்ளாமை போலவும், இரசவாதஞ் செய்வோன் செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்தானேயொழிய, இவனது பிரயத்தனம் களிம்பைப்போக்காமல், மருந்தின்காரமே அக்களிம்பை உள்ளேயே அடங்கச் செய்தமைபோலவும் தான்கலவாமற் கலந்துநின்று, அச்சகசமலத்தின்வலியை அடக்கத் தன்னடிப் படுத்த நியமித்த மார்க்கங்கள் நான்கு, அவையாவன! — சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், இந்நான்கும் ஒவ்வொன்றில். நந்நான்காகப் பதினாறாகும். அங்ஙனம் கூறியபதினாறில், இச்செய்யுட்கருத்து கிரியையில் ஞானமாகும். எப்படியெனின், சர்வபரிபூரணனென்னுந் திருப்பெயரை விசாரிக்கின், எங்குநிறைந்தவனென்று புலப்படும், அங்ஙனம் எங்குநிறைந்த கடவுள் மனம் ஒன்றிலேயே இருக்கின்றானென்றும், மற்ற இடங்களிலில்லையென்றும் சொல்லுதற்

கூடாமை. இதைநோக்கியே, "அங்கிங்கெனாதபடி யெ
ங்கும் பிரகாசமாய்" எனவும், "பார்க்குமிட மெங்கு
மொரு நீக்கமறநிறைகின்ற" எனவும், "கல்லினும்செம்
பினுமே விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே" எனவும்,
ஆன்றோர் கூறினர் ஆகையால், எங்குமுள்ள கடவுளைக்
* கல்லிலில்லை யென்று சொன்னால் பூரணத்துவங் கு
றையும் அதுகுறைந்தபோது, ரூபகற்பிதமுண்டாகு
ம். அது உண்டானபோது, கடவுள் என்பதுபோய்,
எல்லாம் நாமேயாய் அகங்காரவாத முண்டாய்ப் பிற
விப் பெருங் கடலில் வீழ்ந்து கரையேறக் கூடாமல்
அலைந்தலைந்து தவிக்கச் சந்தேகமேயில்லை ஆகையால்,
கிரியையாகிய சிலாரூபவணக்கமும், பூரணத்தை நோ
க்குவதாகிய ஞானமும் கலந்து நிற்றலால், இச்செய்
யுளின்கருத்து, கிரியையில் ஞானமேயாகச் சாதிக்கப்
படும்.

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டான கருத்தெ
ன்னவெனின், இந்நூலாசிரியர், பாரமார்த்திகத்தைப்
பற்றிச் சொன்னமையால் குற்றமன்றென்றும் வியவ
காரத்தார் இவ்விஷயத்தையே கொண்டபோது பூரண
த்துவத்தை நோக்கி நடக்கவேண்டுமென்றுங் கல்வியறி
வில்லாத சிறியேன் சிற்றறிவிற் கெட்டினவரை யெழு
தினதற்குப்பயனியாதெனில், இதைப்பார்க்குங்கற்றோ
ரும், மற்றோரும் நகைத்தலொன்றுமே என்க. இன்னும்
விரிக்கின் நன்றாய் விளங்கும், ஆயின் பெருகுமென்று
விடுத்தாம். இவ்வாறே மற்றுமுள்ளவைக்குமுரையெ
ழுதினால் மிகவும் பெருகுமென்று விடப்பட்டது.

இங்ஙனம்

மா. வ.

*கல்லினுமிருந்தாரென்பதற்குப்பிரகலாதாழ்வாரும்
மார்க்கண்டேயருமே சான்றாம்.

உ

கணபதி துணை.

சிவவாக்கியர்பாடல்.

காப்பு.

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆறிரண்டு நூறுதேவ ரன்றுரைத்த மந்திரம்
கரியதோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்லுவேன் சிவாக்கியர்
தோஷதோஷ பாவமாய்கை தூரதூர வோடவே. 1

கரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக் கைதொழ
கலைகள்நூல்கள் ஞானமுங் கருத்தில்வந் துதிக்கவே
பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேர்களும்
பேயனாகி யோதிடும் பிழைபொறுக்க வேண்டுமே. ௨

அக்ஷரநிலை.

ஆனவஞ் செழுத்துளே யண்டமும் மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யகாரமும் மகாரமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யடங்கலாவ துற்றதே ௩

சரியைவிலக்கல்.

ஓடியோடி யோடியோடி யுட்கலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி யெண்ணிறந்த கோடியே 4

போகநிலை.

உருத்தரித்த நாடியி லொடுங்குகின்ற வாயுவை,
கருத்தினா லிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லிரேல்

அரிக்கரும் பாலராவர் மேனியாகு சிவந்திடும்
முட்டறிந்த நாதர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

வேதநிலை.

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்றொருவ னத்தினால்
விடுவனோ வவனைமுன்னம் வெட்டவேணு மென்பனே
நடுவனே வந்தழைத்த போது நாறுமிந்த நல்லுடல் [பரே
சுடலைமட்டுங் கொண்டுபோய்த் தோட்டிகைக்கொடுப்

ஞானநிலை

காணிலே யிருந்தகொண்டை யானிருந்த தில்லையே
காணிலே யிருந்தகொண்டை யானறிந்து கொண்டபின்
வேணிலே யிருந்தகொண்டை யாவர்காண வல்லரே
வாணிலே யிருந்திருந்து யானறிந்து கொண்டனே.

நிச்சயமொன்று கண்டிலே நீயலாது வேறிலை
நீயமாயு மாயமாயு நின்றமாய்கை மாய்கையை
அனாதுடா யகண்டமா யறிந்திறைவ னாதியா
வெளிக்குள்ளீயு முள்குள்ளா நிற்குமாறு தெங்ஙனே
பலன்றருமடி யிவண் பயனீ பறுகட்கனே ழுமனீ.
வானுமே நீ மண்ணுநீ யிசைந்த பண்ணெழுத்தும் நீ
கண்ணுமே நீ மணியுமே நீ கண்ணுளாடு பாவைநீ
நண்ணுநீர்மை பண்ணுபாத மண்ணுமா றருளிடாய் 9

அரியுமல்ல வயனுமல்ல வப்புறத்தி லப்புறம்
கருமைசெம்மைவெண்மையைக் கடந்துநின்ற காரணம்
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பற்றுமின்கள் பற்றுமின்கள்
துரியமுங் கடந்துநின்ற தூர தூர தூரமே. 10

அந்திகால முச்சிரண்டு மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்திதர்ப் பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
எந்தைராம ராமராம ராமவென்னு நாமமே. 11

கதாவுபஞ்ச பாதகங்க ளைத்துறந்த மந்திரம்
இதாமிதாம தல்லவென்று வைத்துழலு மேழைகாள்

சதாவிடாம லோதுவார் தமக்குநல்ல மந்திரம்
இதாமிதாம ராமராம ராமவென்னும் நாமமே 12

நானதேது நீயதேது நடுவினின்ற தேதடா
கோனதேது குருவதேது கூறிடுங் குலாமரே
ஆனதேது வழிவதேது அப்புறத்தி லப்புறம்
ஈனதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே 13

யோக நிலை

சாத்திரங்க ளோதுகின்ற சட்டநாத பட்டரே
வேத்திரைப்பு வந்தபோது வேதமோவந் துதவுமோ
மாத்திரைப்போது முள்ளே யறிந்துதொக்க வல்லிரேல்
சாத்திரப்பை நோய்களேது சத்திமுத்தி சித்தியே

ஞான நிலை

தூரந்தூரந் தூரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாருமவிண்ணு மெங்குமாய் பரந்தவப் பராபரம்
ஊருநாடு காடுதேடி யுழன்றுதேடு மூமைகாள்
நேரதாக வும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே 15

யோக நிலை

நாலுவேத மோதுவீர் ஞானபாத மறிகிலீர்
பாலுணெய் கலந்தவாறு பாவிகா ளறிகிலீர்
ஆலமுண்ட கண்டனா ரகத்துளே யிருக்கவே
காலனென்று சொல்லுவீர் கனவிலுமம தில்லையே. 16

வித்திலாத சம்பிரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை
தச்சிலாத மாளிகை சமைந்தவாற தெங்ஙனே
பெற்றதாயை விற்றடிமை கொள்ளுகின்ற பேதைகாள்
சித்திலாத போதுசீவ னில்லையில்லை யில்லையே. 17

அஞ்சுமூணு மெட்டதா யநாதியான மந்திரம்
நெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு நூறுருச் செபிப்பிரேல்
பஞ்சமான பாதகங்க ளூறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சுபோல் பறக்குமென்று நான்மறைகள் பன்னுமே.

அண்டவாச லாயிரம்பிர சண்டவாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாச லாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேகபோகமானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாசல் யாவர்காண வல்லரே. 19

சாமநாலு வேதமுஞ் சகலசாத்திரங்களும்
சேமமோதி யாதியுஞ் சிவனைநீ ரறிகிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊமையான காயமா யிருப்பனெங்க ளீசனே. 20

சங்கிரண்டு தாரையொன்று சன்னபின்னலாகையால்
மங்கிமாளுதே யுலகில் மானிடங்க ளெத்தனை
சங்கிரண்டை யுந்தவிர்த்து தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைமங்கை பங்கரோடு கூடிவாழ லாகுமே. 21

ஞானநிலை.

தங்கமொன்று ரூபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண்மாலு மீசனுஞ் சிறந்திருந்த தெம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவோர் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே. 22

யோகநிலை.

அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலே வளர்ந்து
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகாள்
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத்த றிந்துகூற வல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத னம்பலத்தி லாடுமே. 23

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யனாதியான தஞ்சுமே
பிஞ்சுபிஞ்சு தல்லவோ பித்தர்காள் பிதற்றுவீர்
நெஞ்சிலஞ்சு கொண்டுநீர் நின்றுதொக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமில்லை யாறுமில்லை யனாதியான தோன்றுமே. 24

நீளவீடு கட்டுவீர் நெடுங்கதவு சாத்துவீர்
வாழுவேனு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே

சாலமேனுலை வாதபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாதமம்மைபாத முண்மையே 25

கிரியைநிலை.

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யனோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நடுவர்கைகயி லோலைவந்தழைத்திடில்
ஓடுபெற்ற அவ்விலை பெறாதுகாணு முடலமே. 2

யோகநிலை.

ஓடமுள்ளபோதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதெலா முறுதிபண்ணிக்கொள்ளலாம்
ஓடமு முடைந்தபோது வொப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே 27

உற்பத்திநிலை

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன் னனாதியே [ர்
பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதற்கு முன்னெலா
கண்ணிலாணி கைகிலங் கருத்திலோங்கு நாளிலே [லே
மண்ணுளோ ருருவிண்ணுளோ ருருவ வந்தவாறெங்ஙனே

ஞானநிலை

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டனாய்த் திரிந்தபோ திறைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழ்வந்த தெத்தனை
அண்டர்கோ னிருப்பிடமறிந் துணர்ந்த ஞானிகாள்
கண்டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப்பதில்லை ய

யோகநிலை.

நெருப்பைமூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தநித்த நீரிலே
விருப்பமோடு நீகுளிக்கும் வேதவாக்கியங் கேளுமோ

நெருப்புநீரு முண்முளே நினைந்துகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே. 30

கட்டிலாத பிரமனைப் பரமலோக நாதனை
நட்டமாடு நாதனை நாரிபங்க பாகனை
கட்டிமெள்ள வாய்புதைத்து குணுகுணுத்த மந்திரம்
பொட்டகாரர் குசுகுசுப்பதை கூப்பிடா முகிஞ்சதே. 31

தரிசனம்.

செய்யதெங்கி லேயிளநீர் சேர்ந்தகார ணங்கள்போல
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டனன்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தர்முன்னம் வாய்திறப்ப தில்லையே.

சரியைநிலை.

மாறுபட்ட மணிதுலக்கி வண்டின்எச்சில் கொண்டுபோய்
ஊறுபட்ட கல்லின்மீதே யூற்றுகின்ற மூடரே
மாறுபட்ட தேவரு மறிந்துநோக்கு மென்னையும்
கூறுபட்டி தீர்க்கவோ குருக்கள்பாதம் வைத்ததே. 33

யோகநிலை

காயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
காயிலும் குளங்களுங் கும்பிடுங் குலாமரே
காயிலும் பழத்திலும் குளங்களு மனத்துளே
பூவது மலர்வது நிலைமையில்லை யில்லையே 34

சங்கமும் மருங்கலுஞ் சிவந்தசோதி யிங்குமுன்
ஈசமேலே திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்
உப்பத மறிந்துநீ ருமைமைநீ ரறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே. 35

கிரியைநிலை.

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகாள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்

ஆதிபூசை கொண்டதேது வனாதிபூசை கொண்டதேது
ஏதுபூசை கொண்டதேது வின்னதென் றியம்புமே.

ஞானநிலை

இருக்குநாலு வேதமு மெழுத்தையற வோதினும்
பெருக்கநீறு பூசினும் பிதற்றினும் பிரானிரான்
உருக்கிநெஞ்சை யுட்கலந் துண்மைகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே

யோகநிலை

கலத்தில்வார்த்து வைத்தநீர் கடுத்ததீ முடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுத்ததீ குடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விசும்பு கொண்டதோ
மனத்தினின்ற மாயைநீக்கி மனத்துளே கரந்ததே

சரியைநிலை

பறைச்சியாவ தேதடா பனத்தியாவ தேதடா
இறைச்சிதோ லெலும்பினு மிலக்கமிட் டிருக்குதோ
பறைச்சிபோகம் வேறதோ பனத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பனத்தியும் பகுந்துபாரு மும்முளே.

வாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்லுறீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ
வாயிலெச்சில் போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்காள்
வாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந்திரங்க ளெச்சில்
போதகங்க ளானதெச்சில் பூதலங்க ளேழுமெச்சில்
மாதிருந்த விந்துவெச்சில் மதியுமெச்சி லொளியுமெச்சில்
ஏதுமெச்சி லல்லதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. [சிவ

உற்பத்தி.

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ஙனே
பிறந்துமண் ணிறந்துபோ யிருக்குமாற தெங்ஙனே

குறித்துநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனே செவியிரண்டு மஞ்செழுத்து வாளினால்.

ஞானம்.

அம்பலத்தை யம்புகொண் டசங்கென்றா லசங்குமோ
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருளும்வந் தணுகுமோ
செம்பொனம் பலத்துளே தெளிந்ததே சிவாயமே. 43

கடவுள்நிலை.

சித்தமேது சிந்தையேது சீவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந் திரங்களேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே. 44

ஒடுக்கநிலை.

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந் திரங்களும்
வித்தையித்தை யீன்றவித்தில் விளைந்ததே சிவாயமே

கிரியை.

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாச லொன்றலோ பூதமைந்து மொன்றலோ
காதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம்பொ னொன்றலோ
சாதிபேத மோதுகின்ற தன்மையென்ன தன்மையே
கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணெய் மோர்புகா
உடைந்துபோன சங்கினோசை யுயிர்களு முடற்புகா
விரிந்தபூ வுதிர்ந்தகாயு மீண்டுபோய் மரம்புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. 47
கறையினிற் கிடந்தபோ தன்றுதூமை யென்றிலீர்
துறையறிந்து நீர்குளிக்க தன்றுதூமை யென்றிலீர்
பறையறைந்து நீர்பிறந்த தன்றுதூமை யென்றிலீர்
புறையிலாத வீசரோடு பொருந்துமாற தெங்ஙனே. 48

தூமைதூமை யென்றுநீர் துவண்டலைந்த மூடரே
தூமையான பெண்ணிருக்க தூமைபோன தெவ்விடம்
ஆமைபோல முழுகிவந்த அனேகவேத மோதுறீர்
தூமையுந் திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே. 49

சொற்குருக்க ளானதுஞ் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்க ளாயினும் வேணபூசை செய்கினும்
சற்குருக்க ளாயினுஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லினும்
மெய்க்குருக்க ளாயினுந் திரண்டுருண்ட தூமையே.

கைவடங்கள் கொண்டுநீர் கண்சிமிட்டி நிற்கிறீர்
எவ்விடங்கள் கண்டுநீ ரெண்ணியெண்ணி பார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையைப் பொருந்திநோக்க வல்லிரேல்
மெய்கடந்த தும்முளே விளங்குகூற லாகுமே. 51

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்து மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொன்றுரித்த கொற்றவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுத்த வேணுமே. 52

இடதுகண்கள் சந்திரன் வலதுகண்கள் சூரியன்
இடக்கையங்கு சக்கரம் வலக்கைசூல மான்மழு
எடுத்தபாதம் நீண்முடி யெண்டிசைக்கு மப்புறம்
உடல்கலந்து நின்றமாயம் யாவர்காண வல்லரே. 53

நாழியும் நாழியுப்பு நாழியான வாறுபோல
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்துவாழ்ந்த திருந்திடம்
எருதிலேறு மீசனு மியங்குசக்கர தரனையும்
வேறுகூறு பேசுவார் வீழ்வர்வீ ணரகிலே. 54

இல்லைநா யகனென்று இருவரங் கனும்மவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே. 55

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப னெம்பிரான்
முத்தியான வித்துவே முளைத்தெழுந்த வச்சுடர்
சித்தமுந் தெளிந்துவேத கோயிலுந் திறந்தபின்
அத்தனாடல் கண்டபின் னடங்கலாடல் காணுமே.

உற்றநூல்க ளும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து பார்க்கில்
பற்றறுத்து நின்றுநீர் பராபரங்க ளெய்திலீர்
செற்றமானை யுள்ளமேச் செருக்கறுத் திருத்திடில்
சுற்றமாக வும்முளே சோதியென்றும் வாழுமே. 57

போதடா வெழுந்ததும் புனலதாகி வந்ததும்
காதடா புகுந்ததும் தானடா விளைந்ததும்
ஓதடா வஞ்சுமூன்று மொன்றதான வக்கரம்
ஓதடா விராமராம ராமமென்னு நாமமே. 58

அகாரமென்ற வக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி லுவ்வுவந் துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமின்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 59

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யகண்டமெண் டிசைக்குநீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
உறக்கம்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே. 60

அண்டம்நீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மானநீ
கண்டம்நீ கருத்துநீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மற்றுளே புணருகின்ற புண்ணியர் [யே.
கொண்டகோல மானநேர்மை கூர்மையென்ன கூர்மை

மைபடர்ந்த கண்ணினார் மயக்கிடும் மயக்கிலே
மையிறந்து கொண்டுநீங்க ளல்லலற் றிருப்பீர்காள்
மெய்படர்ந்த சிந்தையால் விளக்குஞான மெய்த்திறை
உய்படர்ந்து கொண்டுநீங்க ளூழிகாலம் வாழ்விரே 62

கருவிருந்த வாசலாற் கலங்குகின்ற வூமைகாள்
குருவிருந்து சொன்னவார்த்தை குறித்துநோக்க வல் [லிரேல்
உருவிலங்கு மேனியாக வும்பராகி நின்றநீர்
திருவிலங்கு மேனியாகச் சென்றுகூட லாகுமே. 6

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்காள்
தீர்த்தமாட லெவ்விடந் தெளிந்துநீ ரியம்புவீர்
தீர்த்தமாக வும்முளே தெளிந்துநீ ரிருந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ் சிவாயவஞ் செழுத்துமே. 6

கழுத்தையும் நிமிர்த்திநல்ல கண்ணையும் விழித்துநீர்
பழுத்துவாய் விழுந்துபோன பாவமென்ன பாவமே
அழுத்தமான வித்திலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலோ வெழுத்திலே யிருக்கலா மிருத்துமே.

கண்டுநின்ற மாயையுங் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டுறங்கு மாலுநீ ருணர்ந்திருக்க வல்லிரேல்
பண்டையாறு மொன்றுமாய்ப் பயந்தவேத சுத்தனாய்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதிமூல மூலமே.

என்றவாச லுக்கிரங்கி யெண்ணிறந்து போவீர்காள்
கான்றவாழை மொட்டலர்ந்த காரண மறிகிலீர்
நான்றவாச லைத்திறந்து நாடிநோக்க வல்லிரேல் [மே.
தோன்றுமாயை விட்டொழிந்து சோதிவந்து தோன்று

உழலுவாச லுக்கிரங்க யூசலாடு மூமைகாள்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைசேர தெண்ணிலீர்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழலும்வாச லுள்ளிருந்த வுண்மைதானு மாவிரே. 68

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிநாடி யும்முளே நாழிகை யிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பறந்துபோக யாக்கையும்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே.

இருக்கவேணு மென்றபோ திருக்கலா யிருக்குமோ
மரிக்கவேணு மென்றலோ மண்ணுளே படைத்தனர்
சுருக்கமற்ற தம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுத்தையும்
மரிக்குமுன் வணங்கிடீர் மருந்தெனப் பதங்கெடீர்.

ஐம்பத்தொன்றி லக்கர மடங்கலோ ரெழுத்துமோ
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுத்துளே முளைத்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 71

சிவாயமென்ற வக்ஷரஞ் சிவனிருக்கு மக்ஷரம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வக்ஷரம்
கபாடமற்ற வாசலைக் கடந்துபோன வாயுவை
உபாயமிட் டழைக்குமே சிவாயமஞ் செழுத்துமே. 72

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றைமேவி நின்றதல்ல
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
அரியதாகி நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே 73

ஆத்துமா வனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
பூத்திருந்த ஐம்பொறி புலன்களு மனாதியோ
தாக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனாதியோ
வீக்கவந்த யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 74

அறிவிலே பிறந்திருந்த தாகமங்க ளோதுவீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையொன் றறிகிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க ஊர்புகுந்து வெண்ணெய்தேடும்
அறிவிலாத மாந்தரோ டுறுகுமாற தெங்ஙனே. 75

இருவரங்க மும்பொருந்தி யென்புருகி நோக்கிலீர்
உருவரங்க மாகிநின்ற வுண்மையொன்றை யோர்கிலீர்
கருவரங்க மாகிநின்ற கற்பனை கடந்துபின்
திருவரங்க மென்றுநீர் தெளிந்திருக்க வல்லிரே. 76

கருக்குழியி லாசையாய்க் காதலுற்று நிற்கிறீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகாள் குலாவுகின்ற பாவிகாள்
திருத்திருத்தி மெய்யினாற் சிவந்தவஞ் செழுத்தையும்
உருக்கழிக்கு மும்மையு முணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 77

மண்ணிலே பிறக்கவும் வழக்கலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாத கோடிதேவ ரென்னதுன்ன தென்னவும்
கண்ணிலே மணியிருக்கக் கண்மறைந்த வாறுபோல்
எண்ணிற்கோடி தேவரு மிதன்கணால் விழிப்பதே. 78

மண்கலங் கவிழ்ந்தபோது வைத்துவைத் தடுக்குவார்
வெண்கலங் கவிழ்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நண்கலங் கவிழ்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. 79

மிக்கசெல்வ நீபடைத்த விறகுமேவிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவ தறிகிலீர்
மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமென்று மாயைகாணு மிவையெ
மறலிவந் தழைத்தபோது வந்துகூட லாகுமோ. [லாம்

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்தி லழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற வூரிலே
அக்கணிந்து கொன்றசூடு மம்பலத்தி லாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேகபாவ மகலுமே. 81

மாடுகன்று செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடந் துயிர்கழன்ற வுண்மைகண் டுணர்ந்திலீர்.

[illegible]டுகின்ற துப்பருக்கன் தங்களைக் கருக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் பரமனே
நீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்ட வப்பனே
நீலகண்ட காளகண்ட நித்யகல்வி யாணனே. 83

ஈனமற்ற காட்டகத்தில் வீங்கெழுந்த நீறுபோல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லிதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ டுணர்வுசேர்ந் தடக்கினால்
தேனகத்தி னூறல்போல தெளிந்ததே சிவாயமே. ௮௪

பருகியோடி யும்முளே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிருவியே நினைந்துபார்க்கில் நின்மலம தாகுமே
உருகியோடி யெங்குமாய் மாயசோதி தன்னுளே
கருதடா வுனக்குநல்ல காரணம தாகுமே. ௮௫

சோதிபாதி யாகிநின்ற சுத்தமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரணா
வீதியாக வோடிவந்து விண்ணடியி னூடுபோய
ஆதிநாத னுடனென்றனந்தகால முள்ளதே. 86
இறைவனா லெடுத்தமாடத் தில்லையம் பலத்திலே
அறிவினா லடுத்தகாய மஞ்சினா லமர்ந்ததே
கருவினாத முண்டுபோய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவர்கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. 87
நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடும் வாயுவை
அன்பினா லிருந்துநீ பருகிருந்த வல்லிரேல்
அன்பர்கோயில் காணலாம கன்றுமெண் டிசைக்குளே
தும்பியோடி யோடியே சொல்லடா சுவாமியே. 88
தில்லையை வணங்கிநின்ற தெண்டனிட்ட வாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்ற ஏகபோக மாய்கையோ
வெல்லையைக்கடந்துநின்ற சொர்க்கலோகவெளியிலே
வெள்ளையுஞ் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே. 89
உடம்புயி ரெடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததோ
உடம்புயி ரெடுத்தபோ துயிருவமேது செப்புவீர்
உடம்புயி ரிறந்தபோ துயிரிறப்ப தில்லையே
உடம்புமெய் மறந்துகண் டுணர்ந்துஞான மோதுமே.

அவ்வெனு மெழுத்தினா லகண்டமேழு மாகினாய்
உவ்வெனு மெழுத்தினா லுருத்தரித்து நின்றனை
மவ்வெனு மெழுத்தினால் மயங்கினார்கள் வையகம்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. 91

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மரத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையே. 92

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கண மிலாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பனை
மின்னகத்தில் மின்னொடுங்கி மின்னதான வாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும் யானுமல்ல தில்லையே. 93

ஆலவித்தி லாலொடுங்கி யாலமான வாறுபோல
வேறுவித்து மின்றியே விளைந்துபோக மெய்திடீர்
ஆறுவித்தை யோர்கிலீ ரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமித்தை யுற்றபின் பரப்பிரமமானதே. 94

அவ்வுதித்த மந்திர மகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு மிங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தைத் தற்பரத் திருத்தினால்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே 95

நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்றமவ் வயிறதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறந்தவவ்வு வாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற நேர்மையிற்
செவ்வையொத்து நின்றதே சிவாயமஞ் செழுத்துமே.

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசக் கரத்துளே
சுருண்டுமூன்று வளையமாம் சுணங்குபோற் கிடந்ததீ.
முரண்டெழுந்த சங்கினோசை மூலநாடி யூடுபோய்
அரங்கன்பட் டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 97

கடலிலே திரியுமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டுக்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணிபரங்க சோதியை
உடலுளே நினைந்துநல்ல வுண்மையான வுண்மையே.

ஒன்றுமண் டலத்திலு முட்டிநின்ற தூணிலும்
நான்றுபாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஒன்றதாயு மப்பரு மெடுத்துரைத்த மந்திரம்
தோன்றுமோரெழுத்துளே சொல்லவெங்குமில்லையே.

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிடும்
ஒன்றுமஞ்செழுத்துமாய் முழங்குமவ்வெழுத்துளே
ஒன்றதாயு மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலே சொல்லவெங்கு மில்லையே.

ஏறுகின்ற புகைபோல வணங்குபோற்கிடந்ததீ
ஏறுகின்ற கும்பியு னவின்றெழுந்த மூடரே
ஏறுகின்ற வைவரைச் சிறுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வேணியா ரறிவிலொன்றி லாவரே. 101

எட்டமென்று ளெம்முளே மடங்கிவிட்ட திவ்வெளி
அட்டரக் கரத்துளே யடக்கமு மொடுக்கமும்
எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்குசக் கரத்துளே
கட்டலாமு தித்ததெம்பி ரானைநா னறிந்தபின். 102

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
ஆசையான வைவரு மலைந்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
பேசிடா திருப்பிரேல் நாதமவந் தொலிக்குமே. 103

நமசிவாய வஞ்செழுத்தும் நிற்குமே நிலைகளும்
நமசிவாய மஞ்சுமஞ்சும் புராணமான மாய்கையை
நமசிவாய மஞ்செழுத்தும் நம்முளே யிருக்கவே
நமசிவாய வுண்மையை நன்குரைசெய் நாதனே. 104

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுத்து நிற்றலுங் குவித்திடக் கடப்படா
சிரமுருகி யமுதளித்த சிறுவலை நாதனே
வரமெனக்கு நீயளித்த ஓமநமசி வாயமே. 105

பச்சைமண் பதுப்பிலே பழுப்பதிந்த வேட்டுவன்
நித்தமும் நினைந்திட நினைத்தவண்ண மாயிடும்
பச்சைமண் ணிடிந்துபோய் பறந்ததும்பி யாயிடும்
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. 106

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்கு வோர்க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவன்
தெளியுமங்கை யுடனிருந்து செப்புகின்ற தாரகம்
வெளியசோரி ராமராம நாமமிந்த நாமமே. 107

விழியிலோடு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பிறந்திறந்து மீளுகின்ற தில்லையே
வெளிபரந்த தேசமும் வெளிக்குளான மூலவித்தை
தெளியுமவல்ல ஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்ணமே.

ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. 109

அல்லல்வாச லொன்பது மறுத்தடைத்த வாசலும்
சொல்லும்வாச லோரைந்து சொம்மிவிம்மி நின்றது
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோய்
எல்லைவாசல் கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. 110

ஆதியான் தோன்றுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆவியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மமாம்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சுத்தமா யிருப்பரே. 111

மலர்ந்ததாது மூலமாய் வையகம் மலர்ந்ததும்
மலர்ந்தபூ மயக்கம்வந் தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களைந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல் விழுந்ததும்
இலங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. 112

[illegible]டங்கவுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
[illegible]ரிடமுமன்றியே யொன்றிநின்ற வொண்சுடர்
ஆரிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
[illegible]ரிடங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானியே. 113

மண்கிடார மேசுமந்து மலையுளேறி மறுகுநீர்
எண்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுநீர்
தம்பிரானை நாள்கடோறுந் தரையிலே தலைபடக்
கும்பிடாத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வ தெங்ஙனே. 114

நாயினா லழிந்ததும நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே யழிந்ததும விசாரமுங் குறைந்ததும்
பாவிகாள் தென்னமாயம வாமமாடு பூசலாய்
ஆவியா ரடங்கினா லைவரு மடங்குவார். 115

வீடெடுத்துவேள்விசெய்து மெய்யரோடுபொய்யுமாய்
மாடுமக்கள்பெண்டிர் சுற்ற மென்றிருக்குமாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந் தழைத்தபோது
ஆடுபெற்ற தவ்விலை பெறாதுகாணு மிவ்வுடல். 116

இலைஇல்லை யென்றுநீ ரியம்புகின்ற வேழைகாள்
இல்லையென் றுநின்றதொன்றை யில்லை என்னலாகுமோ
இல்லையல்லவொன் றுமல்ல விரண்டுமொன்றி நின்றதை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்பதில்லையே. 117

காரகார காரகார காவலூழி காவலன்
போரபோர போரபோர் போரில்நின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசீ
ராமராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 118

நீடுபாரி லேபிறந்து நேயமான மாயந்தான்
வீடுவேறி தென்றுபோது வேண்டியின்பம் வேண்டுமோ
பாடிநாலு வேதமும் பாரிலே படர்ந்ததோ
நாடுராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 119

உயிருநன்மை யாலுட லெடுத்துவந் திருந்திடும்
உயிருடம்பொழிந்தபோது ரூபரூபமாயிடும் [ன்றிடும்
உயிர்சிவத்தின் மாய்கையாகி யொன்றையொன்றுகொ
உயிருசத்திமாய்கையாகி ஒன்றையொன்று தின்னுமே

நெட்டெழுத்து வட்டமோ நிறைந்தபல்லி யோனியும்
நெட்டெழுத்தில்வட்டம்ஒன்று நின்றதொன்று கண்டிலை
குட்டெழுத்திலத்ததென்று கொம்புகால் குறித்திடி
நெட்டெழுத்தில்பட்டமொன்றில்நேர்படானமீசனே. 121

விண்ணிலுள்ள தேவர்கள றியொணாதவெப்பொருள்
கண்ணிலாணி யாகவே கலந்துநின்ற தெம்பிரான்
மண்ணிலாம் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்தபின்
அண்ணலாரு மெம்முளேயமர்ந்துவாழ்வதுண்மையே

விண்கடந்து நின்றசோதி மேலைவாசலைத்திறந்து
கண்களிக்க வுள்ளுளே கலந்துபுக் கிருந்தபின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்கமு மறந்துபோய்
எண்கலந்த வீசனோடிசைந்திருப்ப துண்மையே. 123

மூலமான மூச்சதில் மூச்சறிந்து விட்டபின்
நாலுநாளு முன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடில்
பாலனாகி நீடலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே
மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னொடுங்கும் வாறுபோல
என்னுள்நின்ற வென்னுளீச னென்னுளே யடங்குமே
கண்ணுணின்ற கண்ணில்நேர்மை கண்ணறிவிலாமையால்
என்னுணின்ற வென்னைநா னியானறிந்திலேனே. [ல்

இருக்கலா மிருக்கலா மவனிலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமனு மகண்டமே முகற்றலாம்
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபின்பு நீயுநானு மீசனே. 126

ஏகபோகமாகியே யிருவரு மொருவராய்
போகமும் புணர்ச்சியும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே
ஆகிலு மழகிலு மதங்கனைய தானபின்
சாகிலும் பிறக்கிலு மில்லையில்லை யில்லையே. 127

வேதநாலு பூதமாய் விரவுமங்கி நீரதாய்
பாதமேயி லிங்கமாய்ப் பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதில்நின்று கடைதிறந்து கட்டறுக்க ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந் தரியவீட தாகுமே. 128

பருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு பஞ்சியோது மாந்தரே
துருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு துன்பநீக்க வல்லிரேல்
கருத்திநூல் கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும்
திருத்திநூல் காவருந்த சிவாயவஞ் செழுத்துமே. 129

சாவதான தத்துவச் சடங்குசெய்யு மூமைகாள்
தேவர்கல்லு மாவரோ சிரிப்பதன்றி யென்செய்வேன்
மூவராலு மறியொணாத முக்கணன் முதற்கொழுந்து
காவலாக வுமுமே கலந்திருப்பன் காணுமே. 130

காலைமாலை நீரிலே முழுகுமந்த மூடர்காள்
காலைமாலை நீரிலே கிடந்ததேரை யென்பெறும்
காலமே யெழுந்திருந்து கண்கள்மூன்றி லொன்றையும்
மூலமே நினைந்திராகில் முத்திசித்தி யாகுமே. 131

எங்கள்தேவ ருங்கள்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
அங்குமிங்கு மாயிரண்டு வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
வங்கவாரஞ் சொன்னபோகள் வாய்ப்புழுத் துமாள்வரே

இறையறை யிடைக்கிட லன்றுதூமை யென்கிறீர்
முறையறிந்து பிறந்தபோது மன்றுதூமை யென்கிறீர்
துறையறிந்து நீர்குளித்தா லன்றுதூமை யென்கிறீர்
பொறையிலாத நீசரோடும் பொருந்துமாறதெங்ஙனே.

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி நீரிலே துவண்டுமூழ்கு மூடரே
சுத்தமேது கட்டமேது தூய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தர்காய முற்றதேது பேதமேது போதமே. 134

போதமாதந் தூமைதான் மறந்துபோன தூமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளர்ந்துரூப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும் வேதியா விளைந்தவாறும் பேசடா. 135

தூமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கமற்று நின்றது
காண்மையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்க ளற்றுநின்ற
தூமைதூமை யற்றகாலஞ் சொல்லுமற்று நின்றதே.

ஊறிநின்ற தூமையை யுறைந்துநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடரே விளைந்தவாற தேதடா
நாறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
ஊறுகின்ற மூடரேயத் தூமைநின்ற கோலமே. 137

தூமைகண்டு நின்றபெண்ணின் தூமைதானு மூறியே
சீமையெங்கு மாணும்பெண்ணும் சேர்ந்துலகங் கண்ட
தூமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்த சீவனை [தே
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமது தேசமே. 138

வேணும்வேணு மென்றுநீர் வீணுழன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாலு முள்ளதல்ல தில்லையே
வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்கையைத் துறந்தபின்
வேணுமென்ற அப்பொருள் விரைந்துகாண லாகுமே.

சிட்டரோது வேதமுஞ் சிறந்தவாக மங்களும்
நட்டகார ணங்களும் நவின்றமெய்மை நூல்களும்
கட்டிவைத்த போதகங் கதைக்குகந்த பித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையானறிந்தபின். 140

நூறுகோடி யாகமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினாலதென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்துமாய்
ஏறுசீ ரெழுத்தையோத வீசன்வந்து பேசுமே. 141

காலைமாலை நீரிலே கலந்துநின்ற காலனார்
மாலைகாலை யாய்ச்சிவந்த மாயமேது செப்பிடீர்
காலைமாலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொடுங்கினால்
காலைமாலை யாகிநின்ற காலனில்லை யில்லையே. 142

எட்டுமண்ட லத்துளே யிரண்டுமண்ட லம்வளைத்து
இட்டமண்ட லத்துளே யெண்ணியாறு மண்டலம்
தொட்டமண்ட லத்திலே தோன்றிமூன்று மண்டலம்
நட்டமண்ட லத்துளே நாதனாடி நின்றதே. 143

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
நாலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. 144

உம்மையப்ப னப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
உம்மையப்ப னப்புநீ யரியய னரனுமாய்
உம்மையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
உம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானதே 145

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுடல்கலந்த தெவ்விடம்
கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே [னே
பொருத்திவைத்த போதமும் பொருந்துமாறு தெங்ங
கருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

ஆதியுண்டு வந்தமில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தேதுமில்லை
ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த வாயுவும்
ஆடுகின்ற தன்னையும மாரறிவ தண்ணலே. 147

புலால்புலால் புலாலதென்று பேதமைகள் பேசுதீர்
புலாலைவிட்டு மெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே
புலாலுமாய்ப் பிதற்றுமாய்ப் பேருலாவுந் தானுமாய்
புலாலிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மத்தனே.

உதிரமான பால்குடித் தொக்கநீர் வளர்ந்ததும்
இரதமா யிருந்தொன்று ரண்டுபட்ட தென்கலாம்
மதிரமாக விட்டதேது மாங்கிசம்புலால தென்று
சதிரமாய் வளர்ந்ததேது சைவரான மூடரே. 149

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெறிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சில் கையல்லோ பரமனுக்கு மேறுமோ
கண்டவெச்சில் கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுத்த மேதடா குறிப்பிலாத மூடரே. 150

ஓதிவைத்த நூல்களு முணர்ந்து கற்றகல்வியும்
மாதுமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயமே சொல்லடா சுவாமியே.

எருமையின் கழுத்தி லிட்ட பொட்டணங்கள் போல்
மூணுநாலு சீலையில முடிந்தவிழ்க்கு மூடர்காள்
மூணுநாலு லோகமு முடிவிலாத மூர்த்தியை
ஊணியூணி நீர்முடிந்த வுண்மையென்ன வுண்மையே

சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சு தாயதான வாறுபோல்
காயமான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சு தானிறந்து போனதே. 153

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட் டறுப்பிரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

செம்பினிற் களிம்புவந்த சிகரங்கள் போலவே
சிவனுக் கறிவுவந்த சேதியது செப்புவேர்
அம்பினி லெழுதொணாக் கணிபரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே பொலிந்துமேல் கலந்திட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சேதியது சனனமே. 155

நாடிநாடி யும்முளே நயந்துகாண வல்லிரேல்
ஓடியோடி மீளுவா ரும்முளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
() கோடிகால முமமுகந் திருந்தவாற தெங்ஙனே. 156

பிணங்குகின்ற தேதடா பிறஞ்ஞைகெட்ட மூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
பிணங்குமோ ரிருவினைப் பிணக்கறுக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவின்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே.

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கு நீரலோ மூழ்குவதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகநீங்க ளாற்றலே. 158

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிக் கிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுரித்த தோலலோ மார்பினூ லணிவதும். 159

() கோடிகோடிகாலமுங்குறைவிலாதிருப்பரேஎன்வும்பாடம்

ஆக்கிடை யனைத்துயிர்க்குமாதியாகி நிற்பது
முக்கிடை ருறைப்பிடித்து குத்தரித்து விட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திறந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி னமைக்குரா னுணர்ந்துயிர்த்த துண்மையே

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்தவாற தெங்ஙனே
செய்யதிங்க ளங்குரும்பை நீர்புகுந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்துகோவில் கொண்டபின்
வையகத்தில் பாந்தரோடு வாய்திறப்ப தில்லையே. 161

அவ்வுமவ்வை யுங்கடந்து நாடொணாத தசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு ளுஞ்சிறந்த வண்மைஞான போதகம்
ஒவ்வுசத்தி யுண்ணிறைந் துச்சியூ டுருவியே
இவ்வகை யறிந்தபேர்க ளீசனாணை யீசனே. 162

அக்கர மனாதியோ வாத்தும மனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாத்திர மனாதியோ
தற்பரத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாதியோ. 163

பார்த்ததேது பார்க்கிடில் பார்வையூ டுரிந்திடிற்
கூத்தனா யிருப்பிரேல குறிப்பிலச் சிவமதாம்
பார்த்த பார்த்தபோதெலாம் பார்வையு மிகந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பிறப்பிலே. 164

* நெற்றிபத்தி யுழலுகின்ற நீலமா வழுங்கிலைப்
பத்தியொத்தி நின்றுநின்று பற்றறுத்த தென்பலன்
உற்றிருந்து பாரடா வுள்ளொளிக்கு மேலொளி
அத்தனு யமர்ந்திட மறிந்தவன்ன னாதியே. 165

நீரையள்ளி நீரில்விட்டு நீநினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெழுந்த
சீரையுன்ன வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 166

* நெற்றியிற் றயங்குகின்ற நீலமாம் விளக்கினை
யுய்த்துணர்ந்து பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பதியிற் றொடர்ந்தவர் பரமயம தானவர் [ம்பாடம்.
அத்தலத் திருந்தபேர்க ளவரெனக்கு நாதரே, எனவு

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயநின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கருத்துக் கொண்டலோ சிவாயமென்று கூறுவீர்.

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தேயுவில
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தப்புவில்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில
திருக்கறுத்துக் கொண்டதே சிவாயமென்று கூறுமே

நாதரான நாதரும் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைச்சிமக்கள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைந்துகல் லெரிந்ததும்
பாதகங்க ளாகவே பலித்ததே சிவாயமே. 170

ஓடியோடி பாவிழைத் துள்ளங்கால் வெளுத்ததும்
பாவியான பூனைவந்து பாவிமேல குதித்ததும்.
பணிக்கன்வந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையறுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே. 171

சதுரம்நாலு மறையுமிட்டு தானுதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணுமவட்ட மேவியே [ல்
உதிரந்தான் வரைகளெட்டு மெண்ணுமென் சிரசின்மே
கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே. 172

நாலொடாறு பத்துமேல் நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தோன்றுமே
கோலயஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறிடில்
தோலுமேனி நாதயாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே. 173

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
தேசமாய்ப் பிறந்ததுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
ஈசனா ரிருந்திடம் மனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம் நிறைந்துநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்துமே.

ஆங்கலிங்க பீடமா யையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குகா மரையினும் பொருந்துவாய மாத்திலும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 175

உவமையில்லாப் பேரொளிக்கு ளுருவமான தெவ்விடம்
உவமையாகி யண்டத்தி லுருவிநின்ற தெவ்விடம்
தவமதான பரமனார் தரித்துநின்ற தெவ்விடம்
தற்பரத்தில் சலமபிறந்து தாங்கிநின்ற தெவ்விடம் 176

சகமதாக வெருது மூன்று கன்றையீன்ற தெவ்விடம்
சொலைனுகீழு லோகமேழும் நின்றவா தெவ்விடம்
ஆவலான மேருவும் அம்மைதான தெவ்விடம்
ஆவனு மவனு மாடலா லருஞ்சீவனை பிறந்ததே. 177

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம்
கதிக்குகின்ற தெவ்விடங் கனாறுறக்க மெவ்விடம்
மதிக்கநின்ற தெவ்விடம் மதிமயக்க மெவ்விடம்
விதிக்கவல்ல ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 178

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுரைத்த வாசலெட்டு
மருங்கலாத கோலமெட்டு வனனியாடு வாசலெட்டு
துரும்பிலாத கோலமெட்டுசுத்திவந்த வருளரே
அரும்பிலாத பூவுமுண் டையனாணை யுண்மையே. 179

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுப்பு வாயுவால்
தேனிருந்து வரைதிறந்து தித்தியொன்று மொத்தவே
வானிருந்து மதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந்த ளவுகொண்ட யோகிநல்ல யோகியே. 180

முத்தனைப் நினைந்தபோது முழுந்தவண்டத்துச்சிமேல்
பத்தனாரு மம்மையும் பரிந்துவாட வாடினார்
சித்தரான ஞானிகாள் தில்லையாட லென்பிர்காள்
அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே. 181

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுலகனைத்து மொன்றுமே
அன்றுமின்று மொன்றுமே யனாதியான தொன்றுமே
கன்றல்நின்ற செம்பொனைக் களிம்பறுத்து நாட்டினால்
அன்றுதெய்வ மும்முளே யறிந்ததே சிவாயமே. 182

நட்டதா பரங்களும் நவின்றசாத் திரங்களும்
இட்டமான ஓமகுண்ட மிசைந்தநாலு வேதமும்
கட்டிவைக்க புததகம் கடும்பிதற்றி தறலெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறியவே. 183

வட்டமான கூட்டிலே வளர்ந்தெழுந்த வம்புலி
சட்டமீ படைததிலே சங்குசக் கரங்களாய்
விட்டதஞ்சு வாசலில கருவினா லடைத்தபின்
முட்டையிலெழுந்தசீவன் விட்டவாற தெங்ஙனே. 184

கோயில்பள்ளி யேதடா குறித்துநின்ற தேதடா
வாயினால தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற் காணலா மிறையையே. 185

நல்லவெள்ளி யாறதாய் நயந்தசெம்பு நாலதாய்
கொல்லுநாக மூன்றதாக் குலாவுசெம்பொ னிரண்டதாய்
வில்லிமேனை யொன்றுடன் விளங்கவூதி வல்லிரேல்
எல்லையொத்த சோதியானை யெட்டுமாற்ற தாகுமே. 186

மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கறார்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞான யோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும்பிறப்பறுத் திருப்பரே. 187

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றறியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 188

ஓரெழுத் துலகெலா முதித்தவட் சரத்துளே
ஈரெழுத் தியம்புகின்ற வின்பமே தறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூண்டெழுந்த மூர்த்தியை
நாலெழுத்து நாவிலே நவின்றதே சிவாயமே. 189

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந்து பூதமாம்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந் தெழுத்துமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே. 190

அன்னமிட்ட பேரெலா மனேககோடி வாழவே [லாம்
சொன்னமிட்ட பேரெலாந் துரைத்தனங்கள் பண்ண
வின்னமிட்ட பேரெலாம் வீழ்வரே நரகிலே
கன்னமிட்ட பேரெலாங் கடந்துநின்ற திண்ணமே. 191

ஊசிதாளுமல் நின்றநீ ருறக்கமூணு மற்றநீர்
பாதிபோத மற்றநீர் சங்கையன்றி நின்றநீர்
கோதிலாத வறிவிலே குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
ரேதுமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்ஙனே. 192

பிறந்தபோது கோவண மிலங்குநூல் குடுமியும்
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்குநாட் சடங்கெலா
மறந்தநாலு வேதமும் மனத்துளே யுதித்ததோ
நிலம்பிளந்து வானிடிந்து நின்றதென்ன வல்லிரே. 193

துருத்தியுண்டு கொல்லனுண்டு சொர்ணமான சோதியுண்
டிருத்தமாய் மனத்திலுள்ள ழுக்கறுக்க வல்லிரேல் [டு
பொருத்தநா ணிலங்கியே தியங்குதாய விரிந்திடும்
இருக்கயான சோதியு நீயுமல்ல தில்லையே. 194

வேடமிட்டு மணிதுலங்கி மிக்கதூப தீபமாய்
ஆடறுத்துக் கூறுபோட்ட வவர்கள்போலும் பண்ணுறீர்
தேடிவைத்த செம்பெலாந் திரள்படப் பரப்பியே
போடுகின்ற புட்பபூசை பூசையென்ன பூசையே. 195

முட்டுகண்ட தூமையின் முளைத்தெழுந்த சீவனை
கட்டிகொண்டு நின்றிடங் கடந்துநோக்க வல்லிரேல்
முட்டுமற்று கட்டுமற்று முடியினின்ற நாதனை
எட்டுதிக்குங் கையினா லிருந்தவீட தாகுமே. 196

அருக்கனோடு சோமனு மதுக்குமப் புறத்திலே
நெருக்கியேறு தாரகை நெருங்கிநின்ற நேர்மையை
உருக்கியோ ரெழுத்துளே யொப்பிலாத வெளியிலே
யிருக்கவல்ல பேரலோ யினிப் பிறப்பதில்லையே. 197

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவஞ் செழுத்தின்மேல்
கோலவட்ட மூனறுமாய்க் குலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞானவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிலோ
ஏலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 198

பக்கிதை திசையுளே சுரோணிதத்தின் வாகனூர்
முச்சதிர மெட்டுளே மூலாதார வரையிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரியர னயனுமாய்
உச்சரிக்கு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. 199

பூவுநீரு மென்மனம் பொருந்துகோயி லென்னுளம்
ஆவியோடி லிங்கமா யகண்டமெங்கு மாகினும்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதீப தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. 200

உருக்கலந்த பின்னலோ வுன்னைநா னறிந்தது
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்த போதெலாம்
உருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. 201

சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துதேவ ராகலாம்
சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துவான மாளலாம்
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்து கொண்டவான் பொருள்
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்து கொள்ளுமுண்மையே.

பொய்க்குடத்திலைந்தொதுங்கிபோகம்வீசுமாறுபோல்
இச்சடமு மிந்தியமும் நீருமே லலைந்ததே
உட்குடஞ் சவத்தைமொண்டமர்ந்திருந்தவாறுபோல்
இச்சடஞ்சிவத்தைமொண்டுகந்தமர்ந்திருப்பதே. 203

பட்டமுங் கயறுபோல் பறக்கநின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சுப் போடடா
திட்டவுட் படாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. 204

அல்லிருந்து பகலிறந் தகப்பிரம மிறந்துபோய்
அண்டரண்ட முங்கடந் தனேகனேக ரூபமாய்
சொல்லிறந்து மனமிறந்த சுகசொரூப வுண்மையைச்
சொல்லியாற வென்னிலவேறு துணைவரில்லையானதே.

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிநின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சத்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
துய்யகாய மானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமையே. 206

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் றெழுத்திலுஞ்
சங்குசக் கரத்திலுஞ் சகலவான கத்திலும்
பங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச லஞ்சிலும்
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 207

அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமென்றுரைக்குமன்பர்கா
ளஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமல்லகாணுமப்பொருள்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்செழுத்தி அவ்வெழுத் தறிந்தபின்
அஞ்செழுத்தும்வினையவண்ண மானதே சிவாயமே.

ஆதரித்த மந்திர மமைந்தவர்க ளங்களும்
மாதர்மக்கள் சுற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே. 209

அக்கர மனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனாதியோ
மிக்கவந்த யோகிகாள் விரைந்துரைக்க வேணுமே. 210

ஒன்பதான வாசறா னொழியுநா ளிருக்கையில்
ஒன்பதாம ராமராம நாமமென்று நாமமே
வன்மமான பேர்கள்வாக்கில் வந்துநோ யடைப்பராம்
அன்பரான பேர்கள்வாக்கி லமர்ந்தமைந் திருப்பதே.

அவனிநீரை யிட்டதேக கங்கையிற் குழைந்ததே
மௌனமே பிணம்பிணென்று விளம்புகிற்கு மூடர்காள்
சவானமேடை யிட்டதேது கண்ணையூமை விட்டதேது
மௌனமே குருக்களே விளம்பிடீர் விளம்பிடீர். 212

அன்னைகர்ப்பத் தூமையி லதரித்த சுக்கிலம்
முன்னையே தரித்ததும பனித்துளியோ லாகுமே
மானிதொக்க வெழுந்ததூமை யுள்ளேள யடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதுந் தூமைகாணும் பித்தரே. 213

அழுக்கறத் தினநதித் தழுக்கறாத மாந்தரே
அழுக்கிருந்த தெவ்விட மழுக்கிலாத தெவ்விடம்
அழுக்கிருந்த வவ்விடத் தழுக்கறுக்க வல்லிரேல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகிவாழ லாகுமே. 214

அறுத்திரண்ட கண்டமா யனைத்துபல்லி யோனியாய்
மறுபிறந்த தோதிவைத்த நூலிலே மயங்குறீர்
சனிப்பதேது சாவதேது தாபரத்தி னூடுபோய்
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீர்நினைந்து பாருமே. 215

ஆதியாகி ரண்டரண்ட மப்புறத்து மப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாத சோமனை
பேதியாமல் தம்முளே பெற்றுணர்ந்த ஞானிகள்
சாதிபேத மென்பதொன்று சற்றுமில்லை யில்லையே.

ஆங்கைமூப்ப தில்லையே யாதிகா ரணத்திலே
நாக்கைமூக்கை யுள்மடித்து நாதநாடி யூடுபோய்
எக்கறுத்தி ரெட்டையு மிறுக்கழுத்த வல்லிரேல்
பார்க்கப்பார்க்க திக்கெலாம் பரப்பிரம மாகுமே. 217

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்து நிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே யிருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யடர்ந்ததே சிவாயமே. 218

அஞ்செழுத்தி னாதியா யமர்ந்துநின்ற தேதடா
நெஞ்செழுத்தி நின்றுகொண்டு நீசெபிப்ப தேதடா
அஞ்செழுத்தின் வாளதா லறுப்பதாவ தேதடா
பிஞ்செழுத்தி நேர்மைதான் பிரித்துரைக்க வேண்டுமே

உயிரிருந்த தெவ்விட முடம்பெடுப்ப தின்முனம்
உயிரதாவ தேதடா வுடம்பதாவ தேதடா
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தேதடா
உயிரினு முடம்பெடுத்த வுண்மைஞானி சொல்லடா.

சுழித்தவோ ரெழுத்தையுஞ் சொன்முகத் திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லுமேலை நாடிகள்
அழுத்தமான வக்கர மங்கியுள் ளெழுப்பியே
ஆறுமங்கை யுட்கலந் தப்புறத் தலத்துளே. 221

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்புகுந்த நாதமும்
கருத்தரித்த தற்குமுன்ன காயமென்ன சோணிதம்
அருட்டரிப்ப தற்குமுன் னறிவுமூலா தாரமாம்
குருத்தறிந்து கொள்ளுவீர் குணங்கெடுங் குருக்களே.

எங்குமுள்ள வீசனா ரெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு பேசுவார் பாடுசென் றணுகிலார்
எங்கள்தெய்வ முங்கள்தெய்வ மென்றிரண்டு பேதமோ
உங்கள்பேத மன்றியே யுண்மையென்று மில்லையே. 223

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி யுல்குதன்னில் நின்றபாத மொன்றலோ
விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்கு மொன்றதே.

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்கிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரத்திலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசன்வந் தியங்குமே. 225

அகாரகா ரணத்திலே யனேகனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. 226

அவ்வெழுத்திலுவ்வுவந்தகாரமுஞ்சனித்ததோ [தோ
உவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்துமொன்றையொன்றுநின்ற
செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்கள் சேரினும்
இவ்வையொத்த ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுரூபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவை
ஆதியானதொன்றுமே யற்றதஞ் செழுத்துமே. 228

வானிலாத தொன்றுமில்லை வானுமில்லை வானிடில்
ஊனிலாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லை யூனிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லை நண்ணிடில்
தானிலாத தொன்றுமே தயங்கியாடு கின்றதே. 229

சுழித்ததோரெழுத்தையுன்னிச்சொல்முகத்திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லும்நாடி யூடுபோய்
அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே
ஆறுபங்க யங்கடந் தப்புறத்து வெளியிலே 230

விழித்தகண்குவித்தபோ தடைந்துபோ யெழுத்தெலாம்
விளைந்துவிட்ட விந்திரசால வீடதான வெளியிலே
அழுந்தினா மதிமயங்கி யனுபவிக்கும் வேளையில்
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 231

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுறீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளே
எல்லமஞ் சனங்கள்தேடி யேகபூசை பண்ணினால்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே 232

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும்
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினு முடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கினே 233

அண்டமேழு முழலவே யனந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழலவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழலவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிநட்ட மாடுமே. 234

உருவநீ ருறுப்புகொண் டுருத்தரித்து வைத்திடம்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடரே
கரியமாலு மயனுமாக காணொணாத கடவுளை
உரிமையாக வுமக்குளே யுணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே

பண்ணிவைத்த கல்லையும் பழம்பொருள தென்றுநீர்
எண்ணமுற்று மென்னபே றுரைக்கிறீர்கள் ஏழைகாள்
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தளிக்கவும்
ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வொன்றைநெஞ்சி லுன்னுமே

காலதான யோனியுள் கவின்றுதித்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தெழுந்த மாறுபோல்
நாலதான வுற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. 237

அந்தமா யிருந்தபோ தனையங் கறிந்திலை
அந்தவா யிருந்தபோ துனைநா னறிந்திலன்
அந்தினால் தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
அந்தவான போதமோ பரம்பர மானதே. 238

பிறப்பது மிறப்பது மிறந்திடா திருப்பதும்
படைப்பது நினைப்பது மறைந்திருக்கை தெளிந்ததா
அறப்பறந் தொடுப்பது சுகித்துவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தவீ டடைந்ததே. 239

கனவிலே யிருப்பனே கருங்கடல் கடைந்தமால்
நினைவிலே யிருப்பனே மெய்யிலங்கு நிற்பனே
கனாவிலே யிருப்பனே தராதலம் படைத்தவன்
வானிலே யிருப்பனே மெய்யதாகி நிற்பனே 240

ஆடுநாடு தேடினு மானைசேனை தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேகொண்டு நிற்குமோ
ஓடியிட்ட பிச்சைப் புறந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல் தர்மம்வந்து நிற்குமே 241

வெள்ளிரும்பு கம்பியினி யிரும்புநத்து வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுங் கோரடைமாடை வஸ்திரம்
கொள்ளி நக்குமே வெதியாக குறுந்தான மீதிரால்
மெள்ளவந்து நோயணைந்து மீண்டிடுஞ் சிவாயமே. 242

ஊரிலுள்ள மனிதர்காள் ஒருமனதாய்க் கூடியே
தேரிலே வடத்தையிட்டு செம்மையைத் திழுக்கிறீர்
ஆரிலு மறிவொணாத வாதிசித்த நாதனை
பேதையான மனிதர்பண்ணும் பிரளிபாரும் பாருமே

மருள்புகுந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருக்கொடுத்த மந்திரங் கொண்டுநீந்த வல்லிரேல்
குருக்கொடுத்ததொண்டருங் குகனொடொத்தபிள்ளையு
பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான படுவரே. 241

அன்னைகர்ப்ப வறையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்துரூபமாய் [ய
தன்னையொத்துநின்றபோது தடையறுத்து வெளியதா
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்ந்ததே. 242

உன்னையற்ப நேரமு மறந்திருக்க லாகுமோ
உளமீதுறைந்தெனை மறைப்பிலாத சோதியை
பொன்னையென்ற பேரொளிப் பொருவிலாதவீசனை
பொன்னடிப் பிறப்பிலாமை யென்றுநல்கவேணுமே

பிடித்ததெண்டு முண்டுமே பிரமமான பித்தர்கா
அடித்தகோல மத்தைவிட்டு சாதிபேதங்கொண்டுநீ
மடித்திருந்த தோர்சிவத்தை வாய்மைகூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே. 243

சத்திநீ தயவுநீ தயங்குசங்கி லோசைநீ
சித்திநீ சிவனுநீ சிவாயமா மெழுத்துநீ
முத்திநீ முதலுநீ மூவரான தேவர்நீ
அத்திபுர மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

சட்டையிட்டுமணிதுலங்குஞ்சாத்திரசசழக்க[ரே
பொஸ்தகத்தைமெத்தவைத்துபோதமோதும்பொய்ய
நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த வக்ஷரம
பட்டையேது சொல்லிரே பாதகக் கபடரே. 24

உண்மையான சுக்கில முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே விரைந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவ மானதும்
தெண்மையானஞானிகாள் தெளிந்துரைக்கவேணுமே.

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிவிலாத மாந்தர்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லிரேல்
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே.

காயிலாத சோலையிற் கனியுகந்த வண்டுகள்
ஈயிலாத தேனையுண் டிராப்பக லுறங்குறீர்
பாயிலாத கப்பலேறி யக்கரைப் படுமுனே
* வாயினா லுரைப்பதாகு மோமவுன ஞானமே. 252

பேய்கள்பேய்க ளென்கிறீர் பிதற்றுகின்ற பேயர்காள்
பேய்கள்பூசை கொள்ளுமோ பிடாரிபூசை கொள்ளுமோ
ஆதிபூசை கொள்ளுமோ வனாதிபூசை கொள்ளுமோ
காயமான பேயலோ கணக்கறிந்து கொண்டதே. 253

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதுர மாதியாய்
நாலுவாச லெம்பிரான் நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலவெட் டிதழுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்த தீட்டமாய்
மேலுமேவு காணகிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே.

ஆதிகூடு நாடியோடு காலமாலை நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந்த தூவெளி
யாதிகூடு நெறிபரிந்த காரமாதி யாகமம்
பேதபேத மாகியே பிறந்துட லிறந்ததே. 255

பாங்கினோ டிருந்துகொண்டு பரமனஞ் செழுத்துளே
ஓங்கிநாடி மேலிருந்து உச்சரித்த மந்திரம்
மூங்கில்வெட்டி நாருரித்து முச்சிலந்தை விந்தினி
னைந்தநாவி றப்பிறன்றுமே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
மண்டலங்கள் மூன்றினோடு மன்னுகின்ற மாயனை
அண்டரண்ட மூடறுத் தறிந்துணர வல்லிரேல்
கண்டகோயில்தெய்வமென்று கையெடுப்ப தில்லையே.

---

* வாயிலாயியென்னுங்கள்வாயிலாதமூடரே யெனவும்பாடம்.

அம்பலங்கள் சந்தியி லாடுகின்ற வம்பனே
அனைபனுக்கு ளன்பனாய் நிற்பனாதி வீரனே
அன்பருக்கு ளன்பராய் நின்றவாதி நாயனே
உன்பருக்கு வுண்மையாய் நின்றவுண்மை யுண்மையே

அண்ணலாவ தேதடா வறிந்துரைத்த மந்திரம்
தண்ணனாக வந்தவன் சகலபுராண நற்றவன்
சண்ணனாக வந்தவன் காரணத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம் 259

உள்ளதோர் புறம்பதோ ருயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீ வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறம்பது மொத்தபோது காத்தபோம்
கள்ளவாசலைத் திறந்து காணவேணு மப்பனே 260

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவெந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே 261

என்னகத்து ளென்னைநா னெங்குநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத காரணம்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமே தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன் றியாதுமொன் றுமில்லையே

" விண்ணினின்று மின்னெழுந்து மின்னொடுங்கு
வாறுபோல், என்னுள்நின்று மென்னுளீச னென்ன
கத்திருக்கையால், கண்ணினின்று கண்ணில் தோன
றும் கண்ணறிவிலாமையால், என்னுளின்ற வென்னை
யு மியானறிந்த தில்லையே. 262

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலத்தி னூடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணாம லன்புருக்கு மென்றனை
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம்வந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிடைவிடாத நாதசங் கொலிக்குமே. 263

ரட்டிலாவ தண்டிடா யனங்களாய்ப் புனற்கழல் ஞும
ட்டுவீரில் தாகமாக விண்ணில் நண்ணிலவெளியி
ட்டிமேலை டிரண்டிறு மிகக்கதிருல் மனக்கினை க
டடியிடு மாதுளைப் பக காகலின்ப மாகுமே. 265

ஏகமுற்றி மூன்றுமுற்றி நாலுமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றி புண்ணியத்தில் முற்றியன்றி முற்றியாய்
ஏகமுற்ற சயனமாய நகைக்கட கடந்தநீ
ஏகமுற்றி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே. 266

மூன்றுமுப்பத் தாறினோடு மூன்றுமூன்று மாயமாய
மூன்றுமுத்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூனறுமாய்
தோன்றுசோதி மூனறதாய துலக்கமில் விளக்கதாய்
என்றனாவி யுள்புகுந்த தென்கொலோநம் மீசனே.

ஐந்துமைந்து மைந்துமா யல்லவற்று ளாயுமாய்
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமா யமைந்தனைத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே. 268

ஆறுமாறு மாறுமாயோ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமர்ந்த மாயமாய மாயனே. 269

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயோ ரேழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமே டிறைஞ்சிநின்ற வண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லல்நீங்கி நிற்பரே.

பத்தினோடு பத்துமாயோ ரேழினோடு மொன்பதாய்
பத்துநாற் றிசைக்குநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்
பத்துமாய கொத்தமோடு மத்தகலமிக் காதிமால்
பத்தர்கட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே. 271

வாசியாகி நேசமொன்றி வந்தெதிர்ந்த தென்னுக
நேசமாக நாளுலாவ நன்மைசேர் பவங்களில்
வீசிமேல் நிமிர்ந்ததோளி யில்லையாக்கி னைகழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமரராக லாகுமே. 272

எளியதான காயமீது லெம்பிரா னிருப்பிடம்
அளிவுறாது நின்றதே அகாரமும் உகாரமும்
கொளுகையான சோதியுங் குலாவிநின்ற தவ்விடம்
வெளியதாகு மொன்றிலே விளங்கதே சிவாயமே. 27,7

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்
மன்பர்காள், அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகா
ணுமப்பொருள், அஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யவ்
வெழுத் தறிந்தபின், அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்
மவ்வுமாஞ் சிவாயமே. 274

பொய்யுரைக்கபோதமென்று பொய்யருக்கிருக்கையா
மெய்யுரைக்கவேண்டுதில்லைமெய்யர்மெய்க்கிலாமையால் [ல்
லை யகத்தி லுண்மைதன்னை வாய்திறக்க வருசினேன்
னையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாய நாதனே. 275

ஒன்றையொன்று கொன்றுகூட வுணவுசெய் திருக்கி
மன்றிலூடு பொய்களவு மாறுவேறு செய்யினும் [னும்
பன்றிதேடு மீசனைப் பரிந்துகூட வல்லிரேல்
அன்றுதேவருமுமே ளறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

மச்சகத்து ளேயிவர்ந்து மாயைபேசும் வாயுவை
அச்சகத்து ளேயிருந் தறிவுணர்த்திக் கொள்விரேல்
அச்சகத்து ளேயிருந் தறிவுணர்த்தி கொண்டபின்
இச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே. 277

வயலிலே முளைத்தசெந்நெல் களையதான வாறுபோல்
உலகிலேயுரும் வண்மைகூறி லவ்வுமார தங்களே
விரகிலே முளைத்தெழுந்த மெய்யலாது பொய்யதாய்
நரகிலே பிறந்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே. 27

ன்ற வெம்பிரானை யஞ்குமிங்கு மென்றுநீர்
கின்ற பாவிகாள் தெளிந்த தொன்றை யோர்கிலீர்
நாடு வீடுவீண் கலந்துநின்ற கள்வனை
யோடி யும்முளே நயந்துணர்ந்து பாருமே 279

கின்ற வண்டர்கூடு மப்புற மதிப்புறம்
நாலு வேதமுந் தேவரான மூவரும்
ராழி பூதமும் நின்றதோர் நிலைகளும்
வாழி யெழுபலா தனைத்துமில்லை யில்லையே. 280

தும் பரத்துளே யழிவதும பரத்துளே
வதும பரத்துள புகுவதும பரத்துள்ளே
வரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
மரும் பரத்துளே யானுமப பரத்துளே. 281

ஓபா ரெழுகட லிபங்களெட்டு வெற்புடன்
ஓவான் கிரிகடந்து சொலலுமே மூலகமும்
மோல்விசும்புகொள் பிரமாண்டரண்டவண்டமும
யாமெனிக்குளே யுதித்திட டெழுமிங்குமே. 282

த்துநீரிறைக்கிறீர் கைகள்சேர்ந்து நிற்பதேன்
ரத்துமிரமொன்றிலாத மறியிலாத மாந்தர்கள்
ரத்துயிரங் கொண்டுநீ ர ழுககறுக்க வல்லிரேல்
ரத்திருந்த வேதியும் நீயுமநானு மொன்றலோ. 283

லே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ரை புனைநீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
ரையுனரிவித்தையுன்னி வித்திலேமுளைத்தெழுந்
ரயுன்ன வல்லிரேற சிவபத மடைவிரே. 284

ந்தொடக்க வாசலிற் பரந்துமூல வக்கர
த்திசித்தி தொந்தமென் றியங்குகின்ற மூலமே
ந்தசித்த வைம்புலன் மகாரமான கூத்தையே
த்திபூரத்தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே. 285

ஆறிவிலேறு மண்டலோ யலைவிடாத சோதியை
குறைமதாகி யும்முமீனை குறித்திருக்கில் முத்தியா
முனைமுனென்று உமமுமினை விரலையொன்றி மீளவு
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே. 286

மூலமான வக்கர முகப்பதற்கு முன்னெலாம்
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனான வஞ்சபூத மந்திலை யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வனாதியோடு கூடுமோ 287

மெச்சதார மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய்
அச்சதாரமாகியே யடங்கியோ ரெழுத்துமாய்
மெய்ச்சதார மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. 288

வண்டலங்கள் போலுநீர் மனத்துமாசு றுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுகுவீர்
பண்டுமுங்கள் நான்முகன் பறந்துதேடி காணொணா
கண்டிருக்கு மும்மையே கலந்திருப்ப காணுமே. 289

நின்றதன்றி ருந்ததன்று நேரிதன்று கூரிதன்று
பாரதன்று வெட்டதன்று பரவகங்க ளற்றது
கெந்தமன்று கேள்வியன்று கேடுலாத வானிலே
அந்தமற்று நின்றதொன்றை யெங்ஙனே யுரைப்பதே

பொருந்துநீரு மும்மலம் புகுந்துநின்ற காரணம்
இருந்திரண்டு கண்ணையீனை யேகமொன்றை யோர்கிலீர்
அருக்கிருந்த சாவுகின்ற யானையு மறிந்திடீர்
குருவிருந்து லாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே. 291

அம்பரத்து ளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
சிம்புளாய்ப் பரந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெய்யுயிர்க்கு மேகபாக மாதலால்
எம்பிரானு நானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. 292

ஈரொளிய திங்களே யியங்கின்ற தப்புறப்
பேரொளிய திங்களே யாவரு மறிகிலீர்
காரொளிப் படலமுங் கடந்துபோன தற்பரம்
பேரொளிப் பெரும்பத மேகநாதபாதமே. 293

கொள்ளொணாது மெல்லொணாது கோதறக்கு தட்டொ
தள்ளொணா தணுகொணா தாழலான் மனத்துளே [ணா
கொள்ளொணாத் தெளியொணாது சிற்பரத்தி னுட்பயன்
விள்ளொணாது பொருளைநான் விளம்புமா றெங்ஙனே

வாக்கினால் மனத்தினால் மதித்தகா ரணத்தினால் நோக்கொணாத நோக்கையுன்னி நோக்கைப்பாவர் நோக்குவார், நோககொணாத நோக்குவந்து நோக்க நோக்க நோக்கிடில், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்கை யெங்கணோக்குமே. 295

உள்ளினும் புறம்பினு முலகமெங்க ணும்பரந் [ன்
தெள்ளிலெண்ணை போலநின் றியங்குகின்ற வெம்பிரா
மெள்ளவெந்த னுட்புகுந்து மெய்த்தவம் புரிந்தபின்
வள்ளலென்ன வள்ள லுக்குவண்ண மென்னவண்ணமே

வேதமொன்று கண்டிலேன் வெம்பிரப்பி லாமையால்
போதநின்ற வடிவதாய்ப் புவனமெங்குமாயினாய்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் துரியமோ டதீதமாய்
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே. 297

சாணிரு மடங்கினாற் சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப் பதிக்குளே பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்தறுக்க வல்லிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்ததே சிவாயமே. 298

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சுளே யடங்கினால்
நெஞ்சுகூற வும்முளே நினைப்பதோ ரெழுத்துளே
அஞ்சுநாலு மூன்றதாகி யும்முளே யடங்கினால்
அஞ்சுமோ ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே. 299

அகாரந்த வக்கரத்தி லுட்கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்து சிவ்வையுண்டு கர்புளத்திருந்ததும் [ள
ளட்கரந்த வெண்ணெய்போ லெவ்வெழுத்து மெட்டிரு
டட்கரந்து நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 300

ஆகமத்தி னுட்பொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற் பரமுநீ
ஏகமாதம் வைத்ததை யுணர்த்துமஞ் செழுத்துமே
யோகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 301

மூலவாசல் மீதுளே மூச்சதுர மாகியே
நாலுவாச லெண்விரல் நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சுமாகு மிங்கலந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலோ விளைந்ததே சிவாயமே 302

அக்கிலத் திடியுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துமோ
ஆக்கரத் திடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உகாரத் தடியுளே யுணர்ந்தவஞ் செழுத்துமே
அகாரம தாய்மேய யமர்ந்ததே சிவாயமே. 303

குண்டலத்து ளேயுளே குறித்தகத்து நாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்றமெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே 304

சுற்றுமைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்ததோர் வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ துப்புடல் தயங்குசிவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்திலீர் பிரானிருந்த கோலமே. 305

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ் செழுத்துளே
நாலுவேத நாவுளே நவின்றஞான மெய்யுளே
ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
மூலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 306

தத்துவங்க ளென்றுநீர் தமைக்கடிந்து போவிர்காள்
தத்துவஞ் சிவமதாகில் தற்பரமு நீரல்லோ.
முத்திசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனாரு மம்மையு மமர்ந்தணைந்து கொண்டதே.

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனை
தோன்றுசேர ஞானிகாள் துய்யபாத மென்றலை
ஊன்றுவைத்த வைத்தபின் னியம்புமஞ் செழுத்தையும்
தோன்றவோத வல்லிரேல் துய்யசோதி காணுமே. 308

நம்பர்வான கத்திலு மூலகபார மேழினும
நம்பர்நாடு தன்னிலு நாவலென்ற தீவிலும்
செம்பொன்மாட மல்குதில்லை யம்பலத்து ளாடுவான்
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையில்லை யில்லையே. 309

பூவிலாய வைந்துமாய் புனலில்நின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய மூன்றுமாய் சிறந்தகா லிரண்டுமாய்
வேயிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 310.

அந்தரத்தி லொன்றுமா யசைவுகா லிரண்டுமாய்
செந்தழலில் மூன்றுமாய்ச் சிறந்தவப்பு நான்குமாய்
ஐந்துபாரி லைந்துமா யமர்ந்திருந்த நாதனை
சிந்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்காண வல்லரே 311

மனவிகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வல்லிரேல்
இனைவிலாத மணிவிளக்கு நித்தமாகி நின்றிடும்
அனைவரோதும் வேதமு மகட்பிதற்ற வேணுமோ
கனவுகண்ட துண்மைநீர் தெளிந்ததே சிவாயமே. 312

இட்டகுண்ட மேதடா விருக்குவேத மேதடா
சட்டமட் கலத்திலே சுற்றுநூல்க ளேதடா
முட்டிநின்ற தூணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
பற்றிநின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. 313

நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையி னோரிலை
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல்
பாரிலே முளைத்தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்புகண் டிருப்பிரே. 314

உறங்கிலென் விழிக்கிலென் உணர்வுசென் றொடுங்கிலென்
சிறந்தவைம் புலன்களுந் திசைத்திசைக ளொன்றிலென்
புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொருந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகா ணினைப்பதேது மில்லையே. 315

ஓதுவார்க ளோதுகின்ற வோரெழுத்து மொன்றதே
வேதமென்ற தேகமாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நான்முகன் மாலுநாலு மொன்றதே
ஏதுமன்றி நின்றதொன்றை யாருணர்ந்த நேர்மையே.

பொங்கியே தரித்தவச்சு புண்டரீக வெளியிலே
தங்கியே தரித்தபோது தாதுமா துளையதாம்
அங்கியுட் சரித்தபோது வடிவுக ளொளியுமாய்க்
கொம்புமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவார தெங்ஙகே
கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்துநாதவிந்துவுப[னில்
அண்ணலோடு சத்தியு மஞ்சுபஞ்ச பூதமும்
பண்ணினோடு கொடுத்தழிப்ப பாரெட்டு மின்றுமே.

ஒடுக்குகின்ற சோதியு முந்திநின்ற வொருவனும்
நடுத்தலத்தி லொருவனும் நடந்துகாலி லேறியே
விடுத்துநின்ற விருவரோடு மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
அடுத்துநின் றறிமினோ வனாதிநின்ற வாதியே. 319

உதித்தமந் திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினும்
மதித்தமண் டலத்தினு மறைந்துநின்ற சோதிநீ
மதித்தமண் டலத்துளே மரித்துநீ ரிருந்தபின்
சிருத்தமண் டலத்துளே சிறந்ததே சிவயாமே. 320

திருத்திவைத்த சற்குருவைச் சீர்பெற வணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும் பித்தரே கொண்டுநீந்த வல்லிரோ
குருக்கொடுக்கும் பித்தரும் குருக்கொள் வந்தசீடனும்
பருத்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே.

விழித்தகண் துதிக்கவும் விந்துநாத வோசையும்
மேருவங் கடந்தவண்ட கோளமுங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
* யானுநீயு மேகலந்த தென்னதொன்மை யீசனே. 322

ஓம்நமாவென் றுளே பாவையென் றறிந்தபின்
பானுடற கருத்துளே பாவையென் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலக்குலம தண்டடா
ஊனுமூனு மொன்றுமே யுணர்ந்திடா யெனக்குளே.

ஐம்புலனை வென்றவர்க் கன்னதான மீவதாய்
நன்புலன்க ளாகிநின்ற நாதருக்க தேறுமோ
ஐம்புலனை வென்றிடா தவத்தமே யுழன்றிடும்
வம்பருக்கு மீவதுங் கொடுப்பது மவத்தமே. 324

ஆதியான வைம்புலன்க ளவையுமொக்க ளொக்குமோ
யோனியிற் பிறந்திருந்த துன்பமிக்கு மொக்குமோ
வீணர்காள் பிதற்றுவீர் மெய்மையே யுணர்ந்திரேல்
ஊனுறக்க போகமு முமக்கெனக்கு மொக்குமே. 325

ஓடுகின்ற வைம்புல னொடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நான்மறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்கள்மூன் றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. 326

புவன சக்கரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீப வங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்

---

* இருளை வெல்பவர்களுக் கெழுபிறப்பு மில்லையே.

துவனசோம ரிருவருந் தாமியங்கும் வாசலில்
தவனமாறி யேறிநின்ற சரசமான வெளியிலே. 327

பவனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய் நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின்
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 328

வாளுறையில் வாளடக்கம் வாயுரையில் வாய்வடக்கம்
ஆளுறையில் ஆளடக்கம் அருமையென்ன விந்தைதான்
தாளுறையில் தாளடக்கம தன்மையான தன்மையும்
நாளுறையில் நாளடக்கம் நானுநீயுங் கண்டதே 329

வழுத்திடா னழித்திடான் மாயரூப மாகிடான்
குழன்றிடான் வெகுண்டிடான் காலகால காலரூப
துவண்டிடா னசைந்திடான் தூயதூப மாகிடான்
சுவன்றிடா னுரைத்திடான் சூக்ஷசூக்ஷ சூக்ஷமே. 330

ஆதிகூடவென் றேயுரைத்த வக்ஷரத்தி னைந்தம
யோகியோகி யென்பர்கோடி யுற்றறிந்து கண்டிடார்
பூகமாய் பனக்குரங்கு பொங்குபங்கு மிருகமாய்
எகமேகமாகவே யிருப்பர்கோடி கோடியே. 331

கோடிகோடி கோடிகோடி குவலயத்தோ ராதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளகனறு வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிதேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிற்பர்கோடி கோடியே. 332

கருத்திலான் வெறுத்திலான் பரனிருந்த காரணம்
இருத்திலா னொளித்திலா னென்றுமிரண்டு மாகிலான்
பொருத்திலான் மரித்திலா னொழிந்திடா னழிந்திடான்
கருத்திற்கியுங் கூவுமுற்றோன் கண்டறிந்த வாறியே.

வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான்
ஊதியூதி யூதியூதி யொளிமழுங்கி யுளறுவான்
வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவோன்
சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தை கண்டிடான். 334

ஆண்மையாண்மை யாண்மையாண்மை ஆண்மைகூறு
காண்மையான வாதிருப்பங் காலகாலமும் [மசடோர
பாண்மையாகி மோனமான பாசமாகி நின்றிடும்
நாண்மையான நரலைவாயில் நங்குமிங்கு மங்குமே. 335

நிற்குமென்ற வட்சரத்தின் மீட்டுவாகி கூவுடன்
ஆங்கமாகர சோமசேறி சோமன்மாறி நின்றிடும்
அங்கமா முனைச்சுழிமி லாகுமேக வாகையாய்
தங்குறை முறுக் கியானமுற்று காறுவாய் சுடரொளி.

சடமெரும்புஞ் சூட்சமுஞ் சுழிமுனையின் சூட்சமும்
அடமெரும்பி யேகமாக வமர்ந்துநின்ற சூட்சமும்
திடமதான சூட்சமுந் திரியின்மாலை சூட்சமுங் [யே.
கடலெரும்பு சூட்சந்தனைக் கண்டறிந்த தான ஞானி.

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாய்கள் கோடிகோடியே
வானிலாத மழைநானென்ற வாதிகோடி கோடியே
தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணு மூடர்கள்
மோனிலாமற கோடிகோடி முன்னறிந்த தென்பரே. 338

சூக்ஷமான கொம்பிலே சுளிமுனைச் சுடரிலே
விச்சமான வீயிலே விபுலைதங்கும் வாயிலே
அச்சமான கோடபிலே குடியிருந்த கோவிலே
தீக்ஷையான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. 339

பொங்கிநின்ற மோனமும் பொதிந்துநின்ற மோனமுந்
தங்கிநின்ற மோனமுந் தயங்கிநின்ற மோனமுங்
கங்கையான மோனமுங் கதித்துநின்ற மோனமுந்
திங்களான மோனமுஞ் சிவனிருந்த மோனமே. 340

மோனமான வீதியில் முனைச்சுழியில் வாலையில்
பானமான வீதியில் மசிந்தசெஞ் சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நாலைதங்கும் வாயுவில்
ஊனமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. 341

உதித்தெழுந்த வாலையு முயங்கிநின்ற வாலையுங்
கதித்தெழுந்த வாலையுங் காலைபான வாலையும்
மதித்தெழுந்த வாலையு மறைந்துநின்ற ஞானமுங்
கொதித்தெழுந்து கும்பலாகி ஹாவுங்ஹீயு மானதே

கூவுங்கியு மோனமாகி கொள்கையான கொள்கையை
மூவிலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடர் விரிவிலே
பூவிலே நறைகள்போற் பொருந்திநின்ற பூரணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யன்பருள்ள முற்றதே. 343

ஆண்மைகூறு மாந்தரே அருக்கனோடும் வீதியைக்
காண்மையாகக் காண்பிரே கசடறுக்க வல்லிரே
தாண்மையான வாதிசூட்சஞ் சோபமாகு மாகுமே
நாண்மையான வாயலில் நடிந்துநின்ற நாதமே. 344

நாதமான வாயலில் நடிந்துநின்ற சாயலில்
வேதமான வீதியில விரிந்தமுச சுடரிலே
கீதமான ஹீயிலே கிளர்ந்துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறிவ ருதியே. 345

ஆவியாவி யாவியாவி ஐந்துகொம் பிறவியே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின் மானிடர்
வாவிவாவி வாவிவாவி வண்டற்க வறிந்திடார்
பாவிபாவி பாவிபாவி படியிலுற்ற மாந்தரே. 346

வித்திலே முளைத்தசோதி வில்வளாவின் மத்தியில்
உத்திலே யொளிவதாகி யோனமான தீபமே
நத்திலோதி ரச்சிபோன்ற நாகனை யறிந்திடார்
வத்திலே கிடந்துழன்ற வாலையான சூட்சமே. 347

வாலையோடு காலையும் வடித்துப்போக்கு மோனமே
மாலையோடு காலையான வாற்றிந்த மாந்தரே
மூலையான கோணமின் முளைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
நாலையோடு பானகன்ற தங்கிநின்ற மோனமே. 348

மோனமான வீதியில் முடிகிநின்ற நாதமே
ஈனமின்றி வேகமான வேகமென்ன வேகமே
கானமான மூலையிற் கனிந்திருந்த வாலையில்
ஞானமான செஞ்சுடர் நடந்ததே சிவாயமே. 349

உச்சிமத்தி வீதியி லொளிந்திருந்த சாதியிற்
பச்சியுற்ற சோமனும் பரந்துநின் றாலவே
செச்சியான தீபமே தீபானமான மோனமே
சச்சியான மோனமே கடந்ததே சிவாயமே. 350

அஞ்சுகொம்பி னின்றநாத மாலைபோ லெழும்பியே
பிஞ்சினோடு பூமலர்ந்து பெற்றிபெற்ற சக்தமா
செஞ்சுடர் குதித்தபோது தேசிகன் சுழன்றுடன்
பஞ்சபூத மானதே பறந்துநின்ற மோனமே. 351

சடுதியான கோபரிலே தத்துவத்தின் வீதியிலே
அடுதியான ஆவிலே யரணிருந்த வூசியிலே
இடுதியென்ற சோலையி லிருந்தமுச் சுடரிலே
படுதியென்ற நாதமோடி நன்குறவமைந்ததே. 352

உமையுமாள மோனமு மரணிருந்த மோனமும்
சமையும்பூத மோனமுந் தரித்திருந்த மோனமும்
இமையங்கொண்ட வேகமு மிலங்குமுச்சி மோனமும்
தமையறிந்த மாந்தரே சடத்தையுற்று நோக்கிலார்.

பாசசூலர் வழியிலே பரணிருந்த சுழியிலே
காயசக்கொம்பி னுனியிலே கனியிருந்த மலையிலே
வச்சமான தேதடா விரிவுதங்கு மிங்குமே
மூச்சினோடு மூச்சைவாங்கு முட்டிநின்ற சோதியே.

சோதிசோதி யென்றுநாடித் தோற்பவர் சிலவரே
ஆதிஆதி யென்றுநாடி மீடவர் சிலவரே
வாதிவாதி யென்றுசொல்லும் வம்பருஞ் சிலவரே
நீதிநீதி நீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர். 355

சுடரதாகி யெழும்பியங்கு தூபமான காலமே
இடரதாய்ப் புவிப்புவின்று மேகமாய் யமைகமுன்
படரதாக நின்றவாதி பஞ்சபூத மாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே.

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர்
கண்டறிந்து கண்குளிர்ந்து காதலுற் றுலாதவோர்
கண்டமுற்ற மென்முனையின் காட்சிதன்னைக் காணுவார்
நன்றியற்ற நரலைபொங்கி நாதமு மகிழ்ந்திடும். 357

வயங்குமோனச் செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமும்
கயங்கள்போலக் கதறியே கருவுற்ற வெளியிலே
பயங்கொடின்றி யின்றியேபடாது நின்றபான்மையே
நயங்கள்கோவென் றேங்கிநங்கையான தீபமே. 358

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
கோபமற்ற கூவிலே கொதித்துநின்ற தீயிலே
தாபமான மூலையிற் சமைந்துநின்ற நுகரமுதே
சாபமான மோட்சமுங் கடந்துநின் றிலங்குமே. 359

தேசிகன் சுழன்றதே திரிமுனையின் வாலையில்
மைசமோடு வாலையில் விபனிருந்த மூலையில்
நேசசந்தி ரோதைய நிறைந்திருந்த வாரமில்
யசிவசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. 360

உட்கமல மோனமி லுயங்கிநின்ற நந்தியை
விக்கலோடு கியுமாகி வில்வளைவின் மதியில்
முட்பொதிந்த தென்னவே முடிகிநின்ற செஞ்சுடர்
கட்குவைகள் போலவுங் கடிந்துநின்ற காட்சியே. 361

உந்தியிற் சுழிவழியி லுச்சியுற்ற மத்தியிற்
சந்திரவொளி கிரணந் தாண்டிநின்ற செஞ்சுடர்
பந்தமாக வில்லுளேவிற் பஞ்சபூத விந்தையாங்
கிந்துபோற் கியில்நின்று கிச்சுழுச்சு வென்றதே. 362

செச்சையென்ற மூச்சினோடு சிகாரமும் வகாரமுட்
பச்சையாகி நின்றதே பரவெளியின் பான்மையே
இச்சையான வாவிலே யிருந்தெழுந்த வாயிலே
உச்சியான கோணத்தி லுதித்ததே சிவாயமே. 363

ஆறுமூலைக் கோணத்தி லமைந்தவொன்ப தாத்திலே
நாறுமெய்யுறு நங்கையான நாவியுந் தெரிந்திட
கூறுமெனாறு முவர்ந்து கொண்டுநின்ற போனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே. 364

பரந்ததே கரந்தபோது பாசநா வெளியிலே
இறந்ததே பிராணனொன் றிப் பெண்ணு டா [illegible] முல்லவே
ஆ[illegible]ந்ததே [illegible]ந்தநே தா [illegible]யதுபக மோனநேதா
இருந்தபோ[illegible] [illegible] சிவாயமே. 365

[illegible]ருளிருந்த வெளியி[illegible] ஆ[illegible]க்கனின்ற யிருளிலே
பொருளிருந்த [illegible]யிலே [illegible]டமுறந்த வழியிலே
தெருளிருந்த [illegible]யிலே தியங்கிநின்ற வல்லையிலே
[illegible]ருவிருந்த வழியினின்ற [illegible]றவே ஞானமே.

ஆனதோ ரெழுத்திலே யமைந்துநின்ற [illegible]ிலே
காணவேயொரு தாலுதித்த கண்டறிவ தில்லையே
தானுந்தானு மானதே [illegible] காலையில்
[illegible]னைலேலாடும் வாருபோல விரிந்ததே சிவாயமே. 367

ஆறுகொண்ட வாரியுட் டமைந்துநின்ற தெய்வமும்
ஆறுகொண்ட மாரியு [illegible]லங்கிநின்ற தாபமும்
வீறுகொண்ட போனமும் விளங்குமுட் கமலமும்
பாறுகொண்ட வுவியிலே மடிந்ததே சிவாயமே. 368

வாயல்கண்ட கோணமில் வயங்குமைவர் வைகியே
சாயல்கண்டு சார்ந்ததுந் தலைமன்று றுறைந்ததுங்
காயவண்டு கண்டதும் கருவூரங்கு சென்றதும்
பாயுமென்று சென்றதும் பறந்ததே சிவாயமே. 369

பறந்ததே துறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
மறந்ததே கள்வுமுற்ற வாணர்கையின் மேவியே
பிறந்ததே யிறந்தபோதிற் பிடிடாமற் கியிலே
சிறந்துநின்ற மோனமே தெளிந்ததே சிவாயமே. 370

வடிவுபற்ப வாசனத் திருத்திமூல வனலையே
மாருதத்தி னலெழுப்பி வாசலைந்து நாலையு
முடிவுமுதத்தி ரைப்படுத்தி மூலவீணு தண்டினால்
முளரியால யங்கடந்து மூலநாடி யூடுபோய். 371

அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமா நிலங்கடந்
தப்புறத்தில் வெளிகடந்த வாதியங்கள் சோதியை
யுடுபதிக்க ணமுதருந்தி யண்மைஞான வுவகையுள்
உச்சிபட் டிறங்குகின்ற யோகிநல்ல யோகியே. 372

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதித்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மரணமேது மில்லையே. 373

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளேம்முளே மதித்தநீரு மும்முளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்தினைந் தெழுத்துமே. 374

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீர்
உள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாசலைத் திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. 375

ஓரெழுத்தி லிங்கமா யோதுமட் சரத்துளே
ஓரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூலைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. 375

முத்திசித்தி தொந்தமா முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வப்புனல்க ளாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தர்நித்தர் காளகண்ட ரன்பினா லனுதினம்
உச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே.

மூன்றிரண்டு மைந்துமாய் முயன்றெழுந்த தேவராய்
மூன்றிரண்டு மைந்ததாய் முயன்றதே யுலகெலாம்
ஈன்றதாயு மப்பனு மியங்குகின்ற நாதமாய்
தோன்றுமோ ரெழுத்தினோடு சொல்லொன்று மில்லையே.

வெளியுருக்கி யஞ்செழுத்து விந்துநாத சத்தமுந்
தளியுருக்கி நெயகலந்து சகலசத்தி யானதும்
வெளியிலு மவ்வினையிலு மிருவரை யறிந்தபின்
வெளிகலந்த தன்மையால் தெளிந்ததே சிவாயமே. 378

முப்புறத்தி லப்புறம் முக்கணன் வினையிலே
சிற்பரத்து ளுற்பனஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமாந்
தற்பர முதித்துநின்ற தானுமெங்கு மானபி
னிப்புற மொடுங்குமோடி யெங்கும் லிங்கமானதே.

ஆடிநின்ற சீவனோ ரஞ்சுபஞ்ச பூதமோ
கூடிநின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடிகண்டு நின்றதோ நாவுகற்ற கல்வியோ
வீடுகண்டு விண்டிடின் வெட்டவெளியு மானதே. 380

உரித்தரித்த போதுசீவ னேகநின்ற வுண்மையுந்
திருத்தமுள்ள தோன்றிலுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமா

மிருந்துநின் றுறக்கமிங்கி யேகபோக மானபின்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. 381

கருத்தரித் துதித்தபோது கமலபீட மானதுங்
கருத்தரித் துதித்தபோது காரணங்க ளானதுங்
கருத்தரித் துதித்தபோது கரணமிரண்டு கண்களாய்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே 382

ஆனவன்றி மூன்றுகோண மாறிரண்டு எட்டிலே
யானசிவ னஞ்செழுத் தகாரமிட் டலர்ந்தது
மானசோதி யுண்மையு மனாதியான வுண்மையு
மானதான தானதா யவலமாய் மறைந்திடும். 383

ஈன்றெழுந்த வெம்பிரான் றிருவரங்க வெளியிலே
நான்றபாம்பின் வாயினால் நாலுதிக்கு மாயினான்
மூன்றுமூன்று வளையமாய் முப்புரங் கடந்தபி
னின்றெழுந்த அவ்வினைகளை யெங்குமாகி நின்றதே.

எங்குமெங்கு மொன்றலோ வீரேழ்லோக மென்றலோ
அங்குமிங்கு மொன்றலோ வனாதியான தொன்றலோ
தங்குதா பரங்களுங் கரித்துவார தொன்றலோ
உடங்கினங்கள் பங்கினி லுதித்ததே சிவாயமே. 385

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவன்னி மூலமா
மம்பரமுந் தம்பரமு மகாரமிட் டலர்ந்தது
மம்பரக் குளியிலே யங்கமிட் டிருக்கிட
வம்பரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. 386

வாடிலாத பூமலர்ந்து வண்டுரிசை நாவிலே
யோடிநின் றுருவெடுத் துகாரமா யலர்ந்தது
மாடியாடி யங்கமு மகப்படக் கடந்தபின்
கூடிநின் றுலாவுமே குருவிருந்த கோலமே 387

விட்டடி விரைத்ததோ வேருருக்கி நின்றதோ
எட்டிநின்ற சீவனு மீரேழ்லோகங் கண்டதோ
தட்டுருவ மாகிநின்ற சதாசிவந் தொளியதோ
வட்டவீ டறிந்தபேர்கள் வானதேவ ராவரே. 388

வானவர் நிறைந்தசோதி மானிடக் கருவிலே
வானதேவ ரத்தனைக்குள் வந்தடைவர் வானவர்
வானகமு மண்ணகமும் வட்டவீ டறிந்தபின்
வானெலா நிறைந்துமன்னு மாணிக்கங்களானதே. 389

பன்னிரண்டு கால்நிறுத்திப் பஞ்சவர்ண முற்றிடின்
மின்னியே வெளிக்குணின்று வேறிடந் தமர்ந்தனுஞ்
சென்னிபாத லத்திலே சீவனின் றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மானதே. 390

உச்சிகண்டு கண்கள்கட்டி யும்மைகண் டெவ்விடம்
மச்சுமாளி கைக்குளே மாணிடங் கலப்பிரேல்
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோக மாய்விடும்
பச்சைமாலு மீசனும் பரந்ததே சிவாயமே. 391

வாயிலிட்டு நல்லரிசை யட்சரத் தொளியிலே
கோயில்பெட்டு வாவியுமங் கொம்பிலே யுலர்ந்தது
மாயிலிட்ட காயமு மறைந்துவிட்ட சீவனும்
வாயுவிட்ட வன்னியும் வளர்ந்ததே சிவாயமே. 392

அட்சரத்தை யுட்சரித் தறிந்தயங்கி மூலமா
யட்சரத்தை யுந்திறந்த கோரமிட் டலர்ந்தது
மட்சரத்தி லுட்கர மகப்படக் கடந்தபின்
அட்சரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. 393

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயக்குநீர்

ஆயனை யரனையு மறிந்துணர்ந்து கொள்விரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந்த தொக்குமே. 394

கோயிலெங்குமொன்றலோ குளங்கணீர்களொன்றலோ
தேயுவாயு வொன்றலோ சிவனுமங்கே யொன்றலோ
ஆயசிவ னெங்குமா யமர்ந்துவார தொன்றலோ
காயமீ தறிந்தபேர்கள் காட்சியாவர் காணுமே. 3 5

காதுகண்கள் மூக்குவாய் கலந்துவார தொன்றலோ
சோதியிட் டெடுத்ததுஞ் சுகங்களஞ்சு மொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாத்திர முதித்துவார தொன்றலோ
நாதவீ டறிந்தபேர்க ளுதராவர் காணுமே. 399

அவ்வுதித்த வட்சரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம
சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சம்புளத் திருந்ததால்
மவ்வுதித்த மாய்கையால் மயங்குகின்ற மாந்தர்காள்
உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுருத்தரித்தத வுண்மையே. 397

அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கர மெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றிநன்று நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

சத்தியாவ துன்னுடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளிதற்குமேல் பிதற்றுகினற தில்லையே
சுத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்ததோர்வெளி
சத்திசிவமு மாகிநின்று தண்மையாவ துண்மையே.

சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஓம்நமசி வாயமே. 400

அக்கர மனாதியல்ல வாத்தும மனாதியல்ல
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியல்ல
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதியல்ல
வொக்கநின்றுடன்கலந்த வுண்மைகாண னாதியே. 401

மென்மையாகிநின்றதேது விட்டுநின்றதொட்டதேது
வுண்மையாக நீயுரைக்க வேணுமெங்க ளுத்தமா
பெண்மையாகிநின்றதொன்று விட்டுநின்றதொட்டதை
யுண்மையா யுரைக்குமுத்தி யுட்சலத் திருந்ததே. 402

அடக்கினு மடங்குமோ வண்டமஞ் செழுத்துளே
யுடக்கினை யெடுத்தகாய முண்மையென் றுணர்ந்துநீ
சடக்கிலாறு வேதமுந் தரிக்கவோதி லாமையால்
திடக்குநாயு மாயவோதி வேறுவேறு பேசுமோ. 403

உண்மையான சக்கர முபாயமா யிருந்ததுந்
தன்மையான காயமுந் தரித்தரூப மானதும்
வெண்மையாகி நீறியே விளைந்துநின்ற தானது
முண்மையான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேண்டுமே.

எள்ளகத்தி லெண்ணெய்போல வெங்குமாகி யெம்பிரா
னுள்ளகத்தி லேயிருக்க ஊசலாடு மூடர்காள்.
கொள்ளைபட்ட வாலினைக் குணக்கெடுக்க வல்லிரேல்
வள்ளலாகி நின்றசோதி காணலாகு மெய்ம்மையே.

வேணுமென்ற ஞானமும் விரும்புகின்ற நூலிலே
தாணுவுண்டங் கென்கிறீர் தரிக்கிலீர் மறக்கிலீர்
தாணுவொன்று மூலநாடி தன்னுள்நாடி யும்முளே
காணுமன்றி வேறியாவுங் கனாமயக்க மொக்குமே: 406

வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளே தவிக்கிறீர்
உழக்கிலாது நாழியான வாறுபோலு மூமைகாள்

உழக்குநாழு நாழியான வாறுபோது மும்மூளை
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளீசன் மன்னுமே. 407

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யண்டமெண் டிசைக்குநீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
யுறக்கும்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குமிங்கு நின்றுநீர்
தேடுகின்ற வீணர்காள் தெளிவதொன்றை யோர்கிலீர்
நாடிநாடி யும்முளே நவின்றுநோக்க வல்லிரேல்
கூடொணாத தற்பரங் குவிந்துகூட லாகுமே. 409

சத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவமுமாகி நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தும்முடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. 410

அகாரமான தம்பலம் மனாதியான தம்பலம்
உகாரமான தம்பல முண்மையான தம்பல
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலஞ்
சிகாரமான தம்பலம் தெளிந்ததே சிவாயமே. 411

சக்கரம் பறந்ததோடி சக்கரமேல் பலகையாய்
செக்கிலாம லெண்ணெய்போல சிங்குவாயு தேயுவு
முக்கிலே யொளிகலந்து யுகங்களுங் கலக்கமாய்
புக்கிலே புகுந்தபோது போனவாற தெங்ஙனே. 412

வளர்ந்தெழுந்த கொங்கைதன்னை மாயமென்றெண்ணிநீ
ரருள்கொள்சீவ ராருடம்பு டைமையாகத்தேர்வீர்கா
விளங்குஞானமேவியேமிக்கோர்சொல்லைக்கேட்பிரேல்
களங்கமற்று நெஞ்சுளே கருத்துவந்து புக்குமே. 413

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவிரோ
நாலுசாம மாகியே நவின்றஞான போதமா
யாலமுண்ட கண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சாலவுன்னி நெஞ்சுளே தரித்ததே சிவாயமே. 414

அறமென்று சொல்வதுஞ் சுருதிமுடிவில் வைத்திடார்
பத்திநித்த மாடியே யமர்ந்திருந்த தெய்விடம்
பத்திரமறி யன்பர்கள் பரந்திலொன்று பாமுது
நித்தமே யிதைக்கருதி பேசலாவ தெங்ஙனே. 415

எங்ஙனே விளக்கதுக் கேற்றமொறு ளின்றதா
லெங்ஙனே யெழுந்தநாளி லீசனைச் சொன்பரே
ரேகமண்மி யாளைப் போலத் திருப்பலக ளற்றதே 41

அற்றவுள் ளகந்தையு மலக்கிடுமெழுகிடு
மெந்தநீப மிட்டதிறப்பு வாதபூசை செய்த்திடே
நமறவம் புரிந்துளக நாதர்பாதம தாடியே
கறவிருப்ப தேசரிதை கண்டுகொள்ளுமும்முளே. 417

பார்த்தநின்ற தம்பலம் பரமனாடு மம்பலங்
கூத்துநின்ற தம்பலங் கோரமான தம்பலம்
வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சிறப்பான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. 418

சென்றுசென் றிடந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பலம்
அன்றுமின்று நின்றதோ ரனாதியான தம்பலம்
மொன்றிலொன் றினைந்தது வொளிர்ந்ததே சிவாயமே.

தந்தைதாய் தமருநீ சகலதே வதையுநீ
சிந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுநீ

416-419 - வது பாட்டில் ஒவ்வொருவரி ஏட்டுப் பிரதியிலேயே அகப்படாமையால் விடப்பட்டது.

விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதம்நீ
யெந்தைநீ யிறைவனீ யென்னையாண்ட வீசனே. 420

எப்பிறப்பி லும்பிறந் திறந்தழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லும்பிறந்து என்னநீறு பூசுநீ
ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைநீக்க வல்லிரேல்
செப்பராத வோசையிற் றெளிந்துகாண லாகுமே. 421

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மரித்தபோது சொல்லிரா
மந்திரங்களும்முளே மதிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்களாவது மனத்திலந் தெழுத்துமே. 422

எட்டியோக மானது மியங்குகின்ற நாதமும
மெட்டுவக்க ரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலர்ந்த மந்திரம் வீறுதண்டி னூடுபோ
யட்டவக்ஷ ரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 423

பிரான்பிரா னென்றுநீர் பினத்துகின்ற மூடரே
பிரானைவிட்டு மெய்பிரான் பிறிந்தவாற தெங்ஙனே
பிரானுமாய் பிரானுமாய் பேருலகு தானுமாய்
பிரானிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மும்முடல்

ஆதியில்லை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியில்லை சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப்படாததும்
ஆதிகண்டு கொண்டபின் னஞ்செழுத்து மில்லையே.

அம்மையப்ப னப்பநீ ரமர்ந்தபோ தறிகிலீ
ரம்மையப்ப னானநீ ராதியான பாசமே
யம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னம்மையப்பனின்னையன்றி யாருமில்லை யில்லையே. 426

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந் தூடாடினாலு மென்பயன்
ஆறுமா மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்ததாய்
சீறையோத வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 427

முந்தவோ ரெழுத்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சுட
ரந்தவோ ரெழுத்துளே பிறந்துகாய மானது
மந்தவோ ரெழுத்துளே யேகமாகி நின்றது
மந்தவோ ரெழுத்தையு மறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுநீர்
வட்டகத்து ளீசனு மிருப்பதென் னெழுத்துளே
நாட்டமுட்டு நாடிடு நாலுமூன்று தன்னுளே
யாட்டகத்து ளாடிடு மம்மையாணை யும்மையே. 429

காக்கைமூக்கை யாமையா ரெடுத்துரைத்த காரணம்
நாக்கையூன்றி யுள்வளைத்து ஞானநாடி யூடுபோ
யேக்கைநோக்க வட்சர மிரண்டெழுத்து யேத்திடிற்
பார்த்தபார்த்த திக்கெலாம பரப்பிரம மானதே. 430

கொள்ளொணாது குவிக்கொணாது கோதறக்குலைக்
கொணாது, அள்ளொணாது வணுகொணாது வாதிமூல
மானதைத், தெள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்தி
னுட்பயன், விள்ளொணாத பொருளையான் விளம்புமாற
தெங்கனே. 431

ஓசையுள்ள கல்லைநீ ருடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்
பூசனைக்கு வைத்தகல்லில் பூவும்நீருஞ் சாத்துறீர்
ஈசனுக்கு கந்தகல் லெந்தக்கல்லு சொல்லுமே. 432

ஒட்டிவைத்து கட்டிநீ ருபாயமாற் மந்திரங்
கட்டுபட்ட போதிலுங் கர்த்தனங்கு வசூழுமோ

எட்டுமெட்டு மெட்டுமோ ரியங்குகின்ற வாயுவை
வட்டமிட்ட யவ்விலை வைத்துணர்ந்து பாருமே. 433

இந்தவூரி லில்லையென்று எங்குநாடி யோடுநீ
ரந்தவூரி லீசனு மமர்ந்துவாழ்வ தெங்ஙனே
யந்தமான பொந்திலாரில் மேவிநின்ற நாதனை
யந்தமான சீயிலவ்வி லறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. 434

புக்கிருந்த தும்முளே பூரியிட்ட சூத்திரம்
தொக்குசட்சு சிங்குவை யாக்கிராணன் சூழ்ந்திடு
லக்குமணி கொன்றைசூடி யம்பலத்து ளாடுவார்
மிக்கசோதி யன்புடன் விளம்பிடாது பின்னையே 435

பின்னெழுந்த மாங்கிஷத்தை பேதையர்கண் பற்றியே
பின்புமாங் கிஷத்தினால் போகமாய்கை பண்ணினால்
துன்புறும் வினைகள் தான் சூழ்ந்திடும்பி னென்றலோ
அன்பரா யிருந்தபேர்க ளாறுநீந்தல் போலவிவே. 436

விட்டிருந் தும்முளே விதனமற் றிருக்கிறீர்
கட்டிவைத்தவாசல்மூன்று காட்டியானவாசலொன்று
கட்டிவைத்த வாசலுங் கதவுதாள் திறந்துபோய்க்
கிட்டமான வீசனைத் தெளியுமாங்கிஷத்துடே. 437

ஆகுமாகு மாகுமே யனாதியான வப்பொருள்
ஏகர்பாதம் நாடிநாடி யேத்திநிற்க வல்லிரேல்
பாகுசேர் மொழியுமைக்குப் பாலனாகி வாழலாம்
வாகுடனே தன்னிமைய மருவியே வருந்திடீர். 438

உண்மையான தொன்றதொன்றை யுற்றுநோக்கியும்மு
வண்மையான வக்ஷியுண்டு வாழ்த்தியேத்த வல்லிரேல் [ளே

தன்மைபெற் றிருக்கலாம் தழும்வந்து நேரிடும்
கன்மகன்மமாகுமீசர் காட்சிதானுங் காணுமே. 439

பாவனை வேணுமென்று பத்திமுற்று மென்பரே
நாலுபாக முண்டதில் நினைந்திரண் டெடுத்ததால்
மூலநாடி தன்னில்வன்னி மூட்டியந்த நீருணா
ஏலவார் குழலியூட யீசர்பாத மெய்துமே. 440

எய்துநின்னையன்பிறை யிறைஞ்சியேத்தவல்லிரே
மெய்துமுன்மை தன்னிலே யிறப்பிறப் பகற்றிடும்
மையிலங்கு கண்ணிபங்கன் வாசிவானிலேறிமுன
செய்தவல் வினைகளுஞ் சிதறுமது திண்ணமே. 441

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்கள் கேள்
யண்ணலைப் புள்ளன்புருகியநிந்து நோக்கலாயிடும் [மினை
பண்ணதிர விண்ணதிர வாசியை நடத்திடில்
நண்ணரியநாக பீசனும் நமதுடலிருப்பனே. 442

இருப்பனெட்டெட்டெண்ணிலேயிருந்துவேறதாகுவ
நெருப்புவாயு நீருமண்ணு நீள்விசும்பு மாகுவன் [ன்
கருப்புகுந்து காலமே கலந்தசோதி நாதனைக்
குருப்புனலில் மூழ்கினா குறித்துணர்ந்து கொள்வீரே.

கொள்ளுவார்கள் சிந்தையிற்குறிப்புணர்ந்த ஞானிகள்
விள்ளுவார்கள் பச்சைவாதிலை வேண்டிவேண்டி யேத்தி
உள்ளுமாய் புறம்புமா யுணர்வதற்குணர்வுமாய்த் [றல்
தெள்ளிதாக நி[illegible]சோதி செம்மையைத் தெளிந்திடே.

தெளிந்தநற்சரியைதன்னில்சென்றுசாலோகம்பெறும்
தெளிந்தநற் கிரியைபூசை சேரலாஞ் சமீபமே

தெளிந்தநல் யோகந்தன்னில் சேரலாகுஞ் சாரூபந்
தெளிந்தஞானம் நான்கிலும் சேரலாஞ் சாயுச்சியமே.

சேருவார்கள் ஞானமென்று செப்புவார் தெளிவுளோர்
சேருவார்கள் நாலுபாதச் செம்மையென்ற தில்லையே
சேருவார்கள் சிவகதி திருவருளைப்பெற்றபேர்
சேறுமாறு கண்டுநாலுஞ் செய்தொழில் திடப்படே

திறமலிக்கு நாலுபாதஞ் செம்மையுந்திறப்படார்
அறிவிலிகள் தேசநாடி யவத்திலே யலைவதே
குறியதனைக் காட்டியுட்குறித்துநோக்க வல்லிரேல்
வெறிகமழ் சடையுடையோன் மெய்ப்பத மடைவரே.

அடைவுளோர்கள் முத்தியை யறிந்திடாத மூடரே
படையுடைய தத்துவமும் பாதகங்களல்லவோ
மடைதிறக்க வாரியின் மடையிலேறுமாறுபோல்
உடலில்மூல நாடியை யுபாரவேத்தி யூன்றிடே. 448

ஊன்றியேத்தி மண்டல முறாவிமூன்று நாள் திரந்
தான்றுதந்தி யேறிட லமுர்தம்வந் திறங்கிடும்
நான்றிதென்று தொண்டருக்கு நாதனும் வெளிப்படு
மான்றியு முயிர்பரம் பொருந்திவாழ்வ தாகவே 449

ஆகமூலநாடியி லனலெழுப்பி யன்புடன்
மோகமான மாயையில் முயல்வது மொழிந்திடில்
தாகமேரு நாடியேக னேகமானவாறுபோ
லேகர்பாத மன்புட னிறைஞ்சினு மறிவரே. 450

அறிந்துநோக்கி யும்முளே யனந்தியான மும்முளே
யிருந்திராம லேகர்பாதம் பெற்றிருப்ப துண்மையே

யறிந்துபின வைத்திடா வகையுமரண மேத்தினர்
செறிந்துமேலை வாசலைத் திறந்துபாரு மும்முளே. 451

சோதியாக வும்முளே தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
சோதிவந் துதித்திடுந் துரியாதீத முற்றிடு
மாதிசக் கரத்தினி லமர்ந்துதீர்த்த மாடுவன்
பேதியாது கண்டுகொள் பிராணனைத் திருத்தியே. 452

திருவமாய் சிவனுமாய் தெளிந்துளோர்கள் சிந்தையில்
மருவிலே யெழுந்துவீசும் வாசனைய தாகுவன்
கருவிலே விழுநதெழுந்த கன்மவாத னையெலாம்
பருதிமுன னிருளதாய் பறியுமங்கி பாருமே. 453

பாருமெங்கை யீசர்வைத்த பண்பிலே யிருந்துநீர்
சேருமே நடுவெறிந்து செம்மையான வப்பொருள்
வேரையும் முடியையும் விரைந்துதேடி மாலயன்
பாரிடந்து விண்ணிலே பறந்துங்கண்ட தில்லையே. 454

கண்டிலா தயனமாலென்று காட்சியாகச சொல்லுநீ
ரண்டினு லரனுடன் மேவலா யிருக்குமோ
தொண்டுபட்டுமன்புடன் தொழுதுநோக்கவல்லிரேல்
பண்டுமுப் புரமெரித்த பத்திவந்து முந்துமே. 455

முற்றுமேயவனொழிந்து முன்பின்னொன் றுங்காண்கிலே
பற்றிலாத தொன்முதன்னை பற்றிநிற்க வல்லது [ன்
கற்றதாலே யீசர்பாதங் காணலா யிருக்குமோ
பெற்றபேறை யன்புடன் பிரியமாகக்கேளுமே. 456

7

கேட்டுநின்ற வுன்னிலை கிடைத்தகா லத்துளே
வாட்டமுள்ள தத்துவ மயக்கமு மகற்றிடும்
வீட்டிலே வெளியதாகும் விளங்கவந்து நேரிடுங்
கூட்டிவன்னி மாருதங் குயத்தைவிட் டெழுப்புமே.

எழுப்பிமூல நாடியை யிதப்படுத்த லாகுமே
மழுப்பிலாத சபையை வலித்துவாங்க வல்லிரேல்
சுழுத்தியங் கடந்துபோய் சொப்பனத்தி லப்புற
மழுத்தியோ ரெழுத்துளே யமைப்பதுண்மை யையனே

ஆல்லைதில்லை யென்றுதா னாவியும் பொருளுடல்
நல்லவீசர் தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
என்றுமென்னுள் நேசமும் வாசியை வருந்தினால்
தொல்லையாம் வினைவிடென்று தூரதூர மானதே. 459

ஆனதே பதியது யரற்றதே பசுபாசம்
போனதே மலங்களும் புலன்களும் வினைகளும்
ஞானகத்தி லிட்டதீயிற் காற்றுவந் தடுத்தலோ
ஞானகத்தில் வாயுவன்னி யொன்றியே யுலாவுமே. 460

உலாவுமுவ்வு மவ்வுமா யுதித்தடர்ந்து நின்றது
முலாவியையம் புலன்களு மொருதலத் திருந்திடும்
நிலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமூர்த்த முண்டுதாங்
குலாவுமெங்க ளீசனைக் குறித்துணர்ந்து கும்பிடே.

கும்பிடுங் கருத்துளே குகனையுங் கரனையுங்
நம்பியே யிடம்வலம் நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிரானு மம்மையு மிருத்தியே நடுவனைத்
தும்பிபோல வாசகந் தொடர்ந்துசோம்பி நீங்குமே.

நீங்குமைம் புலன்களும் நிறைந்தவல் வினைகளும்
ஆங்காரமா யாசையு மருந்தடர்ந்த பாவமும்

ஓங்காரத்தினுள்ளிருந்தவொன்பதொழிந்தொன்றிலத்
தூங்கவீசர் சொற்படி துணிந்திருக்க கத்தமே. 463

நினைப்பதொன்று கண்டிலேனீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையே
யனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன்ன னாதியாய்
நினக்குள்நா னெனக்குள்நீ நினைக்குமாறதெங்ஙனே.

கருக்கலந்த காலமே கண்டுநின்ற காரணம்
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னைநா னுணர்ந்தது
விரிக்கிலென் மறைக்கிலென் வினைக்கிசைந்த போதலா
முருக்கலந்து நின்றபோது நீயும்நானு மொன்றலோ.

ஞானநூல்கள் தேடியே நவின்றஞான யோகிகாள்
ஞானமான சோதியை நாடியுள் ளறிகிலீர்
ஞானமாகி நின்றதோர் நாதனை யறிந்தபின்
ஞானமல்லதில்லைவேறு நாமுரைத்ததுண்மையே. 466

கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
மருட்பொதிந்த சிந்தையில் மயக்கம்நின்ற தெவ்விடம்
விருப்புணர்ந்த ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

கருவினிற் கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினால் பிறந்திறந் துழன்றிடும்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வகுத்தபின்
உருவினைப் பயனிதென் றுணர்ந்தஞானி சொல்லுமே.

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்துத் துப்புவீர்
வாயிருக்க எச்சில்போன வாறதென்ன தெவ்விடம்
வாயிலெச்சி லல்லவோ நீருரைத்த மந்திரம்
நாதனை யறிந்தபோது நாடுமெச்சி லேதுசொல். 469

தொடக்கதென்றுநீர்விழுந் தொடங்குகின்றமூடர்காள்
தொடக்கிருந்த தெவ்விடஞ் சுத்தியான தெவ்விடம்
தொடக்கிருந்த வாறறிந்து சுத்திபண்ண வல்லிரேல்
தொடக்கிலாதசோதியைத் தொடர்ந்துகாணலாகுமே

மேதியோடு மாடுமே விரும்பியே புணர்ந்திடில்
சாதிபேத மாயுருத் தரிக்குமாறு போலவே
வேதமோது வானுடன் புலைச்சிசென்று மேவிடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாறதென்ன பேசுமே. 471

வகைக்குலங்கள் பேசியே வழக்குரைக்குமாந்தர்காள்
தொகைக்குலங்களானநேர்மை நாடியேயுணர்ந்தபின்
மிகைத்தசுக்கில மன்றியே வேறுமொன்று கண்டிலீர்.

ஓதும்நாலு வேதமு முரைத்தசாஸ்திரங்களும்
பூதத்துவங்களும் பொருந்துமாகமங்களும்
சாதிபேத வண்மையுந் தயங்குகின்ற நூல்களும்
பேதபேத மாகியே பிறந்துழன் றிறந்ததே. 473

உறங்கிலேன் விழிக்கிலே னுணர்வுசென் றொடுங்கிலேன்
திறம்பிலேன் மிகைக்கிலேன் சிலதிசைகளோட்டிலேன்
புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொதிந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்பதேது மில்லையே 474

அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ ரகண்டபூசை செய்கிறீர்
அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ யமர்ந்திருந்த மார்பினை
யெங்குமோடி யெங்குமெங்கு மீடழிந்து மாய்கிறீர்
செங்கல்செம்பு கல்லெலாஞ் சிறந்துபார்க்கு மூடரே.

தீட்டந்தீட்ட மென்றுநீர் தினமுழுகு மூடரே
தீட்டதாகி யல்லவோ திரண்டுகாய மானதும்

புட்டகாய மும்முளே புகழுகின்ற பேயரே
நீட்டவந்து கொண்டலோ தெளிந்ததே சிவாயமே.

மூலநாடி தன்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
நாளுநாளு மும்முளே நடுவிருக்க வல்லிரேல்
பாரறுந்து முட்டமுடல் பறந்துபோக லாய்விடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே

உந்திமேலே நாலுமூன்று ஒடுங்கி வாயபாந்து
சந்திசந்தி யென்றுநீர் சாற்றுகின்ற பேயரே
முந்தவந்து நம்முளே மூலநாடி யூடுபோய்
அந்தசந்தி யற்றிடம் அறிந்துணர்ந்து பாருமே 473

வன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனுங்
கன்னியான மாரிநீக்கத் தாங்கொண்டு தெய்விடுஞ்
சென்னிநாலு கையிரண்டு சிந்தையி லிரண்டிடொன்று
உன்னியுன்னி நம்முளே யுபத்துணர்ந்து பாருமே.

தொண்டுசெய்து நீங்களுந் தூறுவோடி மாள்கிறீர்
உண்டுமூன்று நம்முளே யுற்றுணர்ந்து பார்க்கிலீர்
வண்டுலாவு சோலைசூழ் வாழுமெங்கள் நாதனும்
பண்டுபோல நம்முளே பதித்திருப்ப னீசனே. 4[illegible]0

அரியதோர நமச்சிவாய மாதிபாத மானதும்
ஆயிரண்டு நூறுகோடி யளவிடாத மந்திரம்
தெரியநாலு வேதமாறு சாத்திர புராணமுந்
தேடொணாது மெய்யுஞ்சர்வ தேவதேவ தேவனே. 481

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமுமில்லை பாரையா
கரமுனக்கு நித்தமுங் குவித்திடக் கடமையாஞ்
சிரமுருக்கி யமுதளித்த சீருலாவு நாதனே
யுரமெனக்கு நீயளித்த வுண்மையுண்மை யுண்மையே.

மூலவட்டமீதிலே முளைந்தவைந் தெழுத்திலே
கோலவட்ட மூன்றுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றநீ
ஞாலவட்டமன்றுளே நவின்றஞானி மேலதா
யேலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 483

என்னகத்தி லென்னைநா னெங்குமோடி நாடினே [ன்
னென்னகத்திலென்னையன்றி யேறுமொன்று கண்டிலே
மின்னெழும்பி விண்ணகத்தின் மின்னொடுங்கும்வாறுபோ
லென்னகத்து ளீசனோடு யானுமல்ல தில்லையே [போ

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவீரோ
நாலுசாமமாகிய நவின்றஞான போதமாய்
ஆலமுண்ட கண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சாலவுண்ணி நெஞ்சிலே தரித்ததே சிவாயமே 485

முச்சதுர மூலமாகி மூன்றதான பேதமா
யச்சதுர மும்முளே யடங்கவாசி யோகமா
மெய்ச்சதுர மெய்புளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரித்த மந்திர மோம்நமசி வாயமே. 486

மூன்று மண்டலத்துளே முச்சதுர மாயமாய்
நாலுவாசல் ரெண்டிலே னடுவுதித்த மந்திரங்
கோலியென்று மைந்துமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றநீ
மேலுமேலு நாடினேன் விளைந்ததே சிவாயமே. 487

இடங்கள்பண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீட மீதிலே
யடங்கநீறும் பூசல்செய் தருந்தவங்கள் பண்ணுவீர்
ஒடுங்கிநின்ற நாதனு ருதிக்குஞான மெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விடமறிந்து பூசை செய்யுமே. 488

புத்தகங் களைச்சுமந்து பொய்களைப் பிதற்றுவீர்
செத்திடம் பிறந்திடம தெங்ஙனென் றறிகிலீர்

அத்தனைய சித்தனை யறிந்துநோக்க வல்லிரேல்
உத்தமத் துளாயசோதி யுணர்ந்தும்போக மாகுமே. 489

அருளிலே பிறந்துநின்று மரையுருவ மாகிய
விருளிலே தயங்குகின்ற வேழைமாந்தர் கேண்மினேல்
பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்திநோக்க வல்லிரேல்
மருளதேது வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே. 490

கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரணா
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னையா னறிந்தனன்
கருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின்
னிருக்கிலே னிருக்கிலே னிரண்டுமற் றிருந்ததே. 491

கன்மநன்மை பாவமுந் தவமறியாத் தன்மையாய்க்
கன்மசிந்தை வெயிலுமன்றி கருத்தழிந்த கசடரே
சென்மசென்மந் தேடியுந் தெளிபொருத செல்வனை
நன்மையாக வும்முளே நயந்துகாண வேண்டுமே. 492

கள்ளவுள்ள மேயிருக்க கடந்தஞான மோதுவீர்
கள்ளமுள் ளறுத்தபோது கதியிதன்றிக் காண்கிலீர்
உள்ளமே விளக்கிநந்த மொளியதாக வல்லிரேற்
றெள்ளுஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே. 493

காணவேண்டு மென்றுநீ கடன்மலைக ளேறுவீர்
ஆணவம தல்லவோ வறிவில்லாத மாந்தரே
வேணுமென்று மீசர்பாத மெய்யுளே தரிப்பரேற்
றாணுவாக நின்றசீவன் றன்சிவம தாகுமே. 494

அணுவினோ டகண்டமா யளவிடாத சோதியைக்
குணமதாக வும்முளே குறித்துநோக்கின் முத்தியாம்
பிணமிணைன் றுவிரலையெண்ணி நீளொணா மயக்கமாய்த்
துணிவிலாத படியினாற் றொடர்ந்துபூசை செய்குவீர்.

எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடைந்திருக்கு மேழைகாள்
டெச்சிலெச்சி லல்லவோ நாயகாய மானதும்
வைத்தவெச்சி றேனலோ வண்டினெச்சில் பூவலோ
கைச்சகாவில் வைத்துடன் கறந்தபாலு மெச்சிலே

சீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந் தீதரே
சீர்த்தலிங்க முள்ளினின்ற ஜோதியைத் தெளியுமே
சீர்த்தலிங்க மும்முளே தெளிந்துகாண வல்லீரேல்
சீர்த்தலிங்கந் தானதாய்ச் சிறந்ததே சிவாயமே. 47

ஆடுகொண்டு கூடுசெய் தமர்ந்திருக்கும் வாறுபோற்
றேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதர்ப்ப பூசையென்ன பூசையென்ன பூசையே

என்னையற்ப நேரமு மறக்கிலாத நாதனை
ஏகனை யிறைவனை யிராசராச ராசனை
யுன்னையற்ப நேரமு மொழிந்திருக்க லாகுமோ
வுனதுநாட்ட மெனதுநாவி லுதவிசெய் யீசனே. 49

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிக்கவே
யெந்தைபூர ணப்பிரகாச ரேகபோக மாகியே
நல்லவின்ப மோனசாக ரத்திலே யழுத்தியே
நாடொணாத வமிர்தமுண்டு நானழிந்து நின்றநாள்.

ஆனவாற தாயிடு மகண்டமான சோதியை
யூனைகாட்டி யும்முளே யுகந்துகாண வல்லிரேல்
ஞானகாய மாளலா மூலபார மாளலாம்
வானநாடு மாளலாம் வண்ணநாட ராணையே. 501

சித்தது மணிதுலக்கி நீடுமூலை புக்கிருந்து
சத்தியே கதறியேய் கண்கண்மூடி யென்பயன்

எத்தனைபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பத்தலோ
வத்தனுக் கிதேற்குமோ வறிவிலாத மாந்தரே. 502

எட்டிரண்டுங் கூடியே யிலிங்கமான தேவனை
மட்டதாக வும்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேற்
கட்டமான பிறவியென் கருங்கடல் கடக்கலா
மிட்டமான வெளியிலோ டிசைந்திருப்பிர் காண்மினே.

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடுந்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்த ரூபமாகிய
வெண்மையான மந்திரம் விளைந்துநீற தானதே
யுண்மையான மந்திரம தொன்றுமே சிவாயமே. 504

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவன்ன மொத்திட
மின்னியல் வெளிக்குணின்று வேறெடுத் தமர்ந்தது
சென்னியான தலத்திலே சிவனின் றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மாவரே. 505

தற்சிவாயி னுச்சிமே லாயிரந் தலங்களாய்
முச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரம தாகியே வளர்ந்துநின்ற தெவ்விடம்
இச்சுடரு மிந்தியமு மேகமான தெங்ஙனே.. [506

முத்திசித்தி தொந்தமாய் முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வைம்புலன்க ளாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தனித்த கீளகண்ட ரன்பினா லனுதின
முச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே.

அண்ணலா ரநாதிபா யநாதிமுன் னநாதியாய்ப்
பெண்ணுமாணு மென்றலோ பிறப்பதாகு முன்னலங்
கண்ணிலாணில் சுக்கிலங் கருத்தொடுங்கி நின்றபின்
மண்ணுளோரு விண்ணுளோரு வந்தவாற தெங்ஙனே.

எத்திசைக்குமெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப னெம்பிரான்
மூத்திஞான வித்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
சித்தினிற் றெளிந்தபோது தேவர்கோயிற் சேர்ந்தன
னத்தனுடல் கண்டபோ தடங்கியாட லுற்றதே. 509

வல்லவாச லொன்பது மருத்தடைத்த வாசலுஞ்
சொல்லும்வாசலோரைந்துஞ்சொல்விட்டுநின்றதும்
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோ
யெல்லைவாசல் கண்டபி னினிப்பிறப்ப தில்லையே. 510

ஆதியான தொன்றுமே யனேகரூப மாயமாய்ப்
பேதாபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு கூடிமீண் டெழுந்துசன்ம மானபின்
சோதியான ஞானியாருஞ் சுத்தமா யிருப்பரே. 511

வண்டுபூ மணங்களோடு வந்திருந்த தேனெலாம்
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதுலிங்க மூலமாய்க்
கண்டுகண்டு வேரிலே கருத்தொடுங்க வல்லிரேற்
பண்டுகொண்ட வல்வினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே. 512

ஓரெழுத்து லிங்கமாக வோதுமக் கரத்துளே
யோரெழுத் தியங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. 513

தாரதார தாரமுந் தொடர்ந்தெழுந்த தாரமும்
பாரபார பாரமென்று பரிந்திருந்த பாவிகாள்
நேரநேர நேரமு நினைந்திருக்கவல்லிரேல்
தாரதார தாரமுந் தொடர்ந்துகூட லாகுமே. 514

குண்டலங்கள் பூண்டுநீர் குளங்கடோறு மூழ்குநீர்
மண்டுகங்கள் போலநீர் மனத்தின்மா சறுக்கிலீர்

மண்டையேந்து கையரை மனத்திருந்த வல்லிரேற்
பண்டைமா லயன்றொழப் பணிந்துவாழ லாகுமே.515

கூடுகட்டி முட்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த வாறுபோ
லாடிரண்டு கன்றையீன்ற வம்பலத்து ளாடுதே
மாடுகொண்டு வெண்ணெயுண்ணு மானிடப்பசுக்களே
வீடுகண்டு கொண்டபின்பு வெட்டவெளியுங்காணுமே

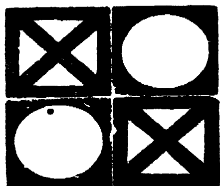
உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிர்ப்படங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீ
ருள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாசலைத் திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. 517

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்த்ரமேத
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள்ளிருக்கையில் [டா
சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ. 518

சிவவாக்கியர் பாடல்

முற்றிற்று.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது சென்னை பெரம்பூர் பாறக்ஸ் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பட காரு செட்டிவீதி 4-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் தமிழில் தேவையான புஸ்தகங்களும், அனேகவித மருந்துகளும், விசித்திரமான றப்பர் ஸ்டாம்புகளும் றப்பர் எழுத்துகளும் உண்டு ½-அணா லேபிள் அனுப்பி தங்கள் விலாசம தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பப்படும்.

வயித்தியனை: வேண்டாமல் தாங்களே செய்துக்கொள்ளத்தகுந்த (அநுபோகவயித்தியபிரம்மரகசியம்)8-காண்டங்களும் தனித்தனியாய் வேண்டுபவர்களுக்கு,

காண்டம் 1-க்கு விலை அணா	0	8	0
மேற்படி 4-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	1	8	0
மேற்படி 8-காண்டமும் ஒரே கட்டடம்	3	0	0

ஆண்பெண் அவயவங்களின்

இரேகைசாஸ்திரம்.

சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் மிகச்சிறந்த அனேக நூற்களை நமக்கு இம்மை மறுமைக்கருவனவாக வருளிச்செய்தனர். அவைகளை அறிந்துரைப்பது அருமையாய்விட்டன. ஆதலின் அவைகளின் பொருளையறிந்து யாவரும் எளிதில் உணரும்படியாய் ஆயுள், செல்வம், புகழ், புத்திர களத்திராதி சம்பத்து சீலம் பேரின்பமாகிய யின்பங்களை பூரணமாக யாவர்த்திராளும் இந்த கைகண்ட சாஸ்திரமானது (ஆண்பெண்) அவயவங்களிலுள்ள ரேகைகள் உள்ளங்கால்முதல் உச்சிவரையிலும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஸ்ரீகளிடத்தும் புருஷர்களிடத்தும் விதிப்படி ஆராய்ந்து இந்நூலின் லட்சணங்களை பரிசோதிக்கில் ஆயுள், செல்வம், புகழ், சீலம், புத்திரகளத்திரசுகம் ஆகிய இவைகளும்மற்றுமுள்ளவைகளும் இவ்வளவினவென்றும் ஒவ்வொருவரும் எளிதிலறியலாம்.

புத்தகம் 1 - க்கு விலை அணா 0 8 0.

இப்படிக்கு,

☞ பூ. சு. குப்புசாமி முதலியார்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசப்பிரஸ் பிரம்பூர் பாறக்ஸ் போஸ்ட் மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

உடற்கூற்றுவண்ணமும்

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரச்சுருக்கமும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

உபாத்தியாயர்

இராமலிங்கமுதலியாரால்

பிழையறப் பரிசோதித்து.

பூவிருந்தவல்லி,

சி. குப்புசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை - புரசை

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

உ

புத்தகவிளம்பரம்

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது சென்னை பெரம்பூர் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லபங்காருசெட்டிவீதி 3-வது நெ. வீட்டிலிருக்கும் சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் தமிழில் தேவையான புத்தகங்களும், அனேகவிதமருந்துகளும், விசித்திரமான றப்பர் ஸ்டாம்புகளும் றப்பர் எழுத்துகளும் உண்டு ½-அணா லேபில் அனுப்பி தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் 2-அணா பொருள்படியான (2) டிக்கட்டாக அனுப்பப்படும்.

வயித்தியனை வேண்டாமல் சாங்கினை செய்துகொள்ளத்தகுந்த (அனுபோகவயித்திய பிரம்மரகசியம்) 8-காண்டங்களும் தனித்தனியாய் வேண்டுபவர்களுக்கு,

காண்டம் 1-க்கு விலை அணா	0	8	0
மேற்படி 4-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	1	8	0
மேற்படி 6 காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	2	4	0
மேற்படி 8-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	3	0	0
நோயில்லாவாழ்வென்னும் புஸ்தகம் 1-க்கு விலை	0	12	0
பதினெண்சித்தர் ஞானக்கோவை விலை	0	8	0
மேற்படி இரண்டாம்பாகம்	0	8	0
இரண்டுபாகமும் ஒரேகட்டடம் கிளோத்சகிதம்	1	0	0

ஸ்ரீபுருஷ லக்ஷணத்திருசாஸ்திரம்) திரேகத்திலுள்ள குறிகளெல்லாம் பலன் தெரிந்துகொள்ளும்படி அச்சிட்டது.

இதன் விலை அணா 0 12 0

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் திருப்பாடல் மூலமும்-உரையும்	0	10	0
பட்டணத்தார் பாடல் உரையும் பட்டணத்தார் புலம்பல் உரையும் பத்திரகிரியார் புலம்பல் உரையும் மூன்றும் ஒரேகட்டடம் கலிகோ பயிண்டு	1	2	0

ஞானதங்கனிக்குப் பயம்படாமல், ஞானிகளுக்கு பலாபலன்களும், பெண்கள்ஞானத்தைப் ... அறியும்படி அச்சிட்டிருக்கிற அனுபோகஞானரகசியம் கிளோத்சகிதம் 0 12 0

வைத்தியகாருடம் கிளோத்சகிதம் விலை அணா 0 12 0

இங்ஙனம்

பூ. சு. குப்புசாமி முதலியார்.

சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடம் பெரம்பூர் போஸ்ட் மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையாருடைய
சரித்திரச் சுருக்கம்.

சோழநாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் குபேரனார் திருவெண்காடரென்னும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாக அவதரித்துச் சீவித்திருந்தனர். பின்பு இவர் விவாகமுடித்தும் புத்திரனில்லாமல் வருந்துகையில், பரமசிவன் ஒரு குழந்தை வடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்தில் வில்வமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்தனர். இதைக்கண்டு மிகுதியும் வறியராயிருந்த சிவசருமரும் அவர்மனைவியாரும் குழந்தையை யெடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்டணத்துப் பிள்ளைக்குக்கொடுத்துப் பிரயப் பொன்பெற்றுச்சென்றனர். குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரானென்னும் பெயர்தரிக்கப்பெற்று வளர்ந்து பதினாறுவயதானதும் பிதாவில்லாத சமயத்தில் தாயாரிடம்வந்து "காதற்றவூசியும் வாராது கடைவழிக்கே" என்னும் வாக்கியமெழுதிய ஒரு நறுக்கையும், ஒருகாதற்ற வூசியையும் ஒருபெட்டியில் வைத்து தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மனிடங்கொடுத்து இதை என்பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக்கடவீர் என்றுசொல்லி மறைந்துபோயினர். அந்த அம்மனும் பிதாவாகிய பட்டணத்துப்பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்க அவர் அப்பெட்டியைத்திறந்து காதற்றவூசியையும் நறுக்கையுங்கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந் தமக்குத் திருமகனாகவிருந்தவர் பரமசிவனென்றுணர்ந்து, தமதுசெல்வப்பொருளைப் பலருக்கும் சூறையிடும்படி தமது தலைமைக்காரியக்காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டுத் துறவு

பூண்டு, அவ்வூரிற்பிச்சையெடுத்து உண்டு வந்தனர். இதைக் கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நலமென்றெண்ணி விஷங்கலந்த ஓட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டணத்தார் "தன்வினை தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்" என்று சொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவர் வீட்டிற் செருகி அப்பட்டணமுழுமையும் உயிர்களிறவாமல் எரித்துப், பின்பு தமது தாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மையைச் சுடுகாட்டிற் கிடத்தி ஞானக்கினியால் சிலபாடல்களைப் பாடித் தகனஞ்செய்து, திருவிடைமருதூர் சென்று அப்பால் திருவாரூரடைந்து அங்கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக், கொங்கு நாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, துளுவநாடுவந்து, பத்திரகிரி மகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து, திருவெண்காட்டுக்குச்சென்று அங்குத் தமது தலைமைக்காரியஸ்தராகிய சேந்தனைச் சிறையினின்று மீட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற் சென்று சிவபிரானைப் பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர் வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினர்.

சென்னையைச் சார்ந்த திருவொற்றியூர்க் கடற்கரையோரம் (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அவர்பேரால் ஓர் ஆலயம் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.)

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

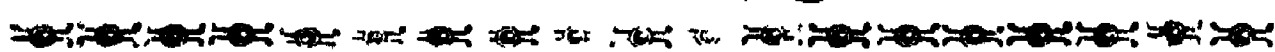
முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
¶அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை †யோம்பற்க
பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்குந்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
‡அருந்தினை மலமாய் §புனைந்தன வழுக்காய்
உவப்பன வெறுப்பாய் வெறுப்பனவுவப்பாய்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தனை பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

¶ அலகைத்தேர்-கானல். † ஓம்பற்க-பாதுகாவாது ஒழிக
‡ அருந்தினை-உண்ட உணவு. § புனைந்தன-உடுத்த ஆடை.

பூமடுவினை யணைத்து மனத்துநினை யோம்பினை
செலவத்துக களித்தனை தரிசுதிரத தழுங்கினை
சுவர்க்கத திருந்தனை நரகிற கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
...னொன் றெறியா தாறனை யன்றியும
...புறபுறக் குரம்பை கசி வொழுக்கிடம்
...னறின றியஙகு மிருவினைக் கூட்டை
...ஙிறுய வலிதாக கருநினை யிதனுள்
...ளையும நீரும புறப்படுமொரு பொறி
...ருங குறுயபி வெளிப்படு மொருபொறி
...ரிய நீருந தவழு மொரு பொறி
... நீர்கோழை யொழுகு மொரு பொ...
...ரிபு மலமும் வழஙகு மொரு வழி
...றும சீயுஞ சரியு மொரு வழி
... ளுருத தொடஙகி வெளிப்பட நாளும்
...டடைக முடிவிற சுட்டெலும்பாகும
... டொறு வாழகைகையை யுளளுறத தேர்ந்து
...கடியலா கொனறைச சடைமுடிக கடவுளை
...றிவருஞ் சிவபெரும் போகவின பழுவத
...முவெலனக் கடவா நீர்மையோடு பொருந்து
...னத நினைவற விருவினை மலமற
... நவொடு செலவர வருளற விருளற
...ரவொடு பகைற விகபற யாவொரு
முதலவனைத நிலையுண முனோதவெழுநூசைந்...
...ம்பலத தரசினை யானந்தக கூததனை
நெருப்பினில் வரகெனை நெகக்கு நெக குழை...
திருச்சிற றம்பலத * தொளிருஞ் சிவனை
...னைமின் மனனே நினைமின மனனே
சிவபெரு மானைச செயவொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின மனனே.

¶புறபுறம்- நீர்க்குமிழி. §சட்டகம்-உடல், †கடிமலா-பரி யளததோடு மலர்கின்ற ‡நெக்கு-நெகககு நெகிழ்ந்து - நெகிழக து *ஒளிரும் பிரகாசிக்கின்ற.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுடை யொடுங்கி
நாதனுங் கருத்துமல் லாவினை யிருநாட்
டங்கையுங் கூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ ¶டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சமலைப் †பேழை யிருவினைப் †பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுந் தீரார்
[illegible]த்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொண்பது
[illegible]றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
‡அடலைப் பெரிய சுடலைத் §திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
[illegible]ா நோக்கிட மோதி யரக்கலை
மாயா விகார மரணப் *பஞ்சரம்
தோற்றுந் துருத்தி தூற்றும் ?பத்தல்
காற்றிற் பறக்குங் காணப் ??பட்டம்
[illegible]துவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை
சதுர்முகப் “பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
£சமக் கனலி லிடுசில விறகு
காயக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி யொண்டுங் கிழங்கஞ் சருமி
!!பவக்கொழுந் தேருங் கவைக்கொழு கொம்பு

¶ அலமரும்-சுழலுகின்ற †பேழை-பெட்டகம்-பெட்டி, ‡அடலை-சாம்பல். §திடர்-மேடு, *பஞ்சரம்-கூடு. ?பத்தல்-ஜலபாத்திரம், ??பட்டம்-காற்றாடி, 0தருமன்-யமன், “பாணன்-தையற்காரன், £சமம்-சுடுகாடு, !!பவம்-பிறவி.

மண்ணிடைப் படக்குழி வழியின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
ணுறிற் கிடக்க வொட்டா வுபாதி
¶காலெதிர் குவித்த †பூளை காலைக்
‡கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
‹‹அந்தரத் தியங்கு §மிந்திர சாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்ணயிற் கனவிற் கண்ட காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
அடைப்பு மடையும் பிராணனே யமையும்
இமைய் வலைவி வாழியென் றேத்த
அனைத்து மாண்டவன் காட்டி
அணுகொணா னருளகைநின் னருளினுக் கடிகே.

உ

மூன்றாவது

கோயிற்றிரு அகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படு!!கடு வெண்ணெயைத்
திரு?மிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்
அடியவற் காக மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்
கேடங் கலும்படைத் துலையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்
செய்யபொன் னம்பலச் செல்வநின் னடைக்கலம்
ஐயநின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்
மனைவழி யலைதரு மனவெனும் வாழ்க்கையும்
0விழுப் பொருளறிய வழுக்குறா யன்றும்
ஆணவ மலத்துடன் ‡‡அளைந்து ¶¶உளைந்துழ

¶கால்-காற்று. †பூளை-பூளைப்பூ. ‡கதிர்-சூரியன், ‹‹அந்தரம் - ஆகாயம், §இந்திரசாபம்-இந்திரதனுசு, !!கடு - விஷம். ?மிடறு - கண்டம். 0விழுப்பொருள் - மேலாகிய பொருள், ‡‡அளைந்து-கலந்து, ¶¶உளைந்து-வருந்தி.

¶நிணவைப் புழுவென நெளிந்திடு சிந்தையும்
*படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
அவாவு†மழுக்கா று††மிவறும் ‡பொச்சாப்பும்
கேடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
மிசலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் !!பனிப்பும்
மூர்க்கண மடையு மையமும் பொறி 0முயக்கமும்
§இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரொன்று §§குருகுவிட் டோடுங் ''குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை வேய்ந்த மெழுகுவிழுங் குடிலைச்
செழும்பொறு வதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குட்டையைக்
கோடசரகக் கொழுதும் பீற்றக் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஊடுபுலைப் பறவை யடையும் பஞ்சரத்தைப்
புலராக் கவலை விளைமரப் ¶¶பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரத்தைக்
காசிர டணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்குக்
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவங் கரைசேர் கெடுமலக் கலத்தை

¶நிணம்-கொழுப்பு, *படிறு-பொய், †அழுக்காறு-பொறாமை. ††இவறல்-உலோபகுணம், ‡பொச்சாப்பு-மறதி. !!பனிப்பு-நடுக்கம், 0முயக்கம்-தழுவகை. §இடும்பை-துன்பம் §§குருகு-பறவை, ''குரம்பை-கூடு ¶¶பொதும்பு-பொந்து.

இருவினை வியங்கொடு மியங்கு ¶புற்கலனை
† நடுவன்வந் தழைத்திட நடுங்கிடு யாக்கையை
பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படு பொழுது…
அடிமலர்க் கமலத் தடியினை யடைக்கலம்
வெளியிடை யருள்மடி யடியேன் வெறித் …
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுளா யடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறைவ யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறையவர் தில்லை மன்று … டிக
கருணைமொன் டலைபெற் … யடைக்கலம்
… முனிவரு … [illegible]
‡பாசிழைக் கொடியொடு … புரியும்
எம்பெருமானின் இணையடி … [illegible]
அம்பலத் தரசே யடைக்கல முனக்கே.

நான்காவது
கச்சித்திருவகவல்.

திருமால் ?பயந்த 0 திசைமுக னமைத்த
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா !! தவமே
மாதரை மகிழ்ந்து காதல கொண்டாடும்
மானிடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பே…
விளிவெளியார்க்க டெளிவுறக் கேண்மின்
மூளுங்கலனு மூன்று நடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வாராலெனச் சொலலித்துதித்தும்

¶ புற்கலன் - உயிர், † நடுவன் - யமன், ‡ பாசு - பசுமை, * இழை - ஆபரணம், ? பயந்த - ஈன்ற. 0 திசைமுகன் - பிரமன், !! அவம் - வீண்.

தசையுமெலும்புடைத் தக்கபுன் ¶ தொங்கை
இசையுங் †கதலித் தண்டென ‡ வியம்பியும்
நெடுமுடங்கி கிற்றிடு [illegible]டையைத்
* நடி [illegible] பிடி யென்று சொலலித் துதித்தும்
மலமும் ஜலமும் ! வழும்ப நிறையும்
அல்லய வயிற்றை யாலிலை யென்றும்
சலந்திபோலக் கிளர்ந்து முன்னெழுந்து
நரம்புவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
¶¶ உகிர் [illegible] வலர்ந்தள்ளுருகி
[illegible]வார்க்கிடப்பாய ††நான்றுவாறும்
முலையைப் பார்த்து ‘முளரிமொட்டென்று
[illegible]
[illegible] நெடிய பொருள் வாங்கவும்
[illegible]
[illegible] யென்றுரைத்தும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பவளமென்றும்
[illegible] மைசவிட்டிடுங்கும்
முடைமலிபல்லை [illegible] மொழிந்தும்
நீர்வந்தசளிய [illegible] நீழுகும்
கூரியமூக்கை §§ குமிழெனக் கூறியும்
[illegible] விராவொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்து [illegible] வென்றும்
உள்ளுங்குடமயிர் யொழுகுங்காதை

¶ தொங்கு-தொடை. †கதலி வாழை, ‡இயம்பி-சொல்லி, *நடி-உடுசெகை, †பிடி கை, பிடி, வழும்பு-நிணம், ¶¶உகிர்-நகம், ††நான்று-தொங்கி, ‘முளரிமொட்டு தாமரைமொக்கு, காந்தள்-காந்தட்பூ, !!கமுகு பாக்குமரம், 0துப்பு- பவளம், குமிழ-குமிழம்பூ, §§-கழுநீர்-குவளை.

0வள்ளைத் தண்டென வளமெனை வாழ்த்திடும்
கையுமெனவெண்ணுங் கலவாதொழியச்
செய்யவாதரும் பேணும்விளையத்
தக்கதலையோட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கினயிரைத் திரண ¶ முகிலென்றும்
சொறயலபேசித துதித்துதீங்கள்
ரசிசசெலனு நரகவாசல
தோலுமிரைசசியும் ! துதைந்துசி
காமப்பாதி கருவிளைகழனி
தூயைக்கடைவழி தொளைபெறுவாசல்
மணசாறுடம்பு மிழியும்பெருவழி
மணபாக சாயமு கழிக்கு மறைவிடம்
நசிகசாமுக ராயதாமென்றும்
முசித்துரு - து மிடைகழிவாதலை
நீங்கா சடையோன திருவருளிலோ
தம்கிதிரியுந் ? சவலைப்பெருவழி
புணணிறுவென்று புடவையைமூடி
உணணாயா யோசைசகவெழும்புண
மாலவொாணடறிய மாநதர்புகும்வழி
நோயகொணடொழியா நுணணியர்
தருக்கியகாமுகர் சாருமபடுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருநசிறுகுழி
பெணணும் பாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலைநசொ நதபுடம் வாசநகருகே
சலநதெசா நதிரியந தண்ணீாவாசல்
இதல [illegible] னிலிதெனவேண்டா
பசு [illegible] றும் புனர்ககிரங்கி
மெ [illegible] சயபத விட நள்பவனை
மு [illegible] ாசனை பூவா முதலவனை

0 [illegible] வள்ளைக்கொடி, ¶ முகில் - மேகம்; ! துவை
து [illegible], ? சவலை - மெலிவு.

உண்டரண்டமு மனைத்துளப்புவனமுங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற் கடவுளை
யேகநாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுத லொழிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருவேகம்பமாலை.

* அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமிடந்
துறந்தானவனிற் 0 சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
றிறந்தான் பெருமையை என்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற்சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨)

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன்முன்வைத் தயல் ¶ வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநாநம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩)

நன்றாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவைநன் றாரற்றபின்
றன்றாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோ விறைவாகச்சியேகம்பனே. (௪)

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோவக மும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம்வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௫)

---

* அறம்-முப்பத்திரண்டுதருமம். அவை, ஆதுலர்க்குச் சாலை முதலியன, 0 சதகோடி-நூறுகோடி, f வளவு-வீடு.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன் கச்சி யேகம்பனே. (

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லை பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் * குலாமருக்கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே

ஊனவிசார மனைவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றோகையர்மேற்
பன்னவிசாரம் பலகாலவிசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே. (

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றாதையைக்கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டை யென்றானெழிற்கச்சி யேகம்பனே. (

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேனரனே யென்னுடலை
நரிக்கோகழுகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரையெதுக்கோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டியென் கண்ணெதிரே
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறந்துவிட்ட [திரு
போதென்றெண்ணுமற சுகமென்றுநாடுமித் துர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஉ

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார்சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டீர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்

---

* குலாமர் - கீழ்மக்கள்.

சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே. (கரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] யிறைவா கச்சி யேகம்பனே. (கசு)

பொருளுடையோரைச் செயலினு மாதரைப் போர்க்களத்தில்
! தெருளுடையோரை முகத்திலுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளிலாமல்
[illegible] காணக் கச்சி யேகம்பனே. (கஎ)

பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்கத் தங்க
ருத்துப் [illegible] போதிக்கின்றார் சேர்த் தமக்கு
வருத்தியு மிட்ட மாட்டாரவரை யியமானில் தனி
யிருத்திக்கொண்டே யிருந்தா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே. ( )

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர் கைவிளக்கென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்தது மாதெருக்குமே யறிவோருணர்ந்து
வல்லாரறிவா ரறியார் தமக்கு மயக்கங் கண்டா
யெல்லாமவிழ் மயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே. (க[illegible])

வாதுக்குச் சண்டைக்குப் போவார் வருவார் வழக்குரைப்பார்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவார் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதியார் நொந்திட்டு
மேதுக்கிவர் பிறந்தா ரிறைவா கச்சி யேகம்பனே. ([illegible])

ஓயாமற் பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரை வைவர் † சதியாயிரஞ் செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார் பிறர்க்குபகாரஞ் செய்யார் தமை யண்டினர்க்கொன்
றீயா ரிருந்தென்ன போயென்ன காண் கச்சி யேகம்பனே. ( )

‡ அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினு மாங்கந் நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியே குணம் வேறுமை தான்பல சார்தலினா

£ தெருள்-தெளிவு, † சதி-வஞ்சனை, ‡ அப்பு-நீர்.

செட்டிலைப்பக்குவ பக்குவமாயுள்ள சிவனிலு
மிப்படியேயிருப் பதென்றைபிரான்கச்சி யேகம்பனே. (உ0)

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் * சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய்கச்சி யேகம்பனே. (உக)

ஆறறிந்தவரைக் கண்டேட்டெலா வனமெலாம்
பேய்நிறந்திருவிளர் பழங்கமையாடிய லூமல் நொந்தது
† கூற்றைநேர்ந்த நாருடையாய்குன்றவில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (உஉ)

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டெனைக்
கண்ணாலவெருட்டி முலையான்மயக்கிக ‡ கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென் § போதப்பொருளபறிக்க
யெண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (உந)

நாவாரவேண்டும் இதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வறண்ட
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும் பூவையருக் [டாற
கிவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (உச)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார் பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நின்னாம நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே. (உரு)

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
றேனமுதத்தின் சுவையென்னபோலுந் தனிதனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கினமுதச்சுவை நன்றலவோகச்சி யேகம்பனே. (உசா)

---

* சம்பன்னர்-தனவான்கள், † கூற்று-யமன், ‡ கடிதடம்-நிதம்பம் அது இடைக்குக்கீழும் தொடைக்கு மேலுமுள்ள பாகம், § போதம்-ஞானம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை ¶ ஆபாசக் †கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨௯)

சொல்லால்வருங் குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநூல்
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே. (

‡ முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி
§ மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப் பாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨௧)

பிறந்துமண் மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேசெடு மாறிப்பொய்யாமுறை யப்பாலைப்பர்க்கீழ்
இறந்திடவோ பணித்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௰)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரும் புலனுமற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முன்னற்றுக்
காதங்கரணங்க ளற்றுவானந்தக் கரையிலற்ற
ஏதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௧)

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதந்தருள் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்று போடினுமென்னுயிர் பூசைசெய்ய
சொல்லார்நற்கோயி னியமம்பலவகைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுநண்டாய்ச்சி யேகம்பனே. ()

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டு ருமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்றுழல் வார்கடமைக்கரம் பற்றிநமன்
இடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே (௩௩)

¶ ஆபாசம்-அலங்கோலம், † கொட்டில்-ஒதுக்கிடம், ‡ முட்டு-குற்றம், § மெட்டு-காலாழி,

நாறும் உடலை நரிப்பொதி சோற்றினை நான்தினமும்
சோறுங் கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைச் சோகையுடன்
ஊறும் மலமு மிரத்தமுஞ் சேரு முளைக்குழியைத்
தேறும்படியருள்வாய் இறைவா கச்சி யேகம்பனே. (௯)

[illegible] ட்டமாதரைப் பட்சமாய்க் கூடித் துவண்டு [illegible]
[illegible] மன்னரைச் சேட்டித்த [illegible]
[illegible] குறவிக்க [illegible]
[illegible] தேவே [illegible] யேகம்பனே.

[illegible] கருக்கொண்ட [illegible] கொடு [illegible]
பொ [illegible] [illegible]
† [illegible]
[illegible] சேதுகண்டா இறைவா கச்சி யேகம்பனே. (௧௦)

[illegible] மறிக்க [illegible] குளம் [illegible]
[illegible] நின்றுணராது மதிமயக்கி
[illegible] பிறவிப்பிணிப்படி [illegible]
[illegible] நின் செயலே [illegible] யேகம்பனே. (௧௧)

[illegible] வெருவாத [illegible]
[illegible] வெருவா [illegible]
[illegible] துணைப்பு [illegible]
[illegible] இறைவா கச்சி யேகம்பனே. (௧௨)

[illegible] சொல்லின்பமா [illegible] ‡ குண்டரை [illegible]
[illegible] § பவமே செய் [illegible]
[illegible]
¶ [illegible] இறைவா கச்சி யேகம்பனே. (௧௩)

கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம் பின்பு கொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்க்கவென்றே

¶ சொக்கு-கன்னம், அல்லது, சொக்குப்பொடி, † அருந்தாமலை - உண்ணாமலை, ‡ குண்டர்- சோரபுத்திரர், § பவம்-பாவம், ¶ இடும்பர்-செருக்குடையோர்.

[illegible] (சஎ)

[illegible] (சக)

[illegible] (சஉ)

விருத்தம்.

[illegible] (ஈ)

திருத்தில்லை.

*[illegible] (க)

சோறிடுநாடு துணிதரு குட்டை தொண்டருண்டரைக்கண்
டேறிடுமையைக ளிரங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுகண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே. (உ)

அழுதுங்குளவெண்ணெ யெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குணின்று தவ †முஞற்றம விட்டேனின்னர்

* காயபு-மூங்கில். † உஞற்றுதல்-முயலுதல்,

குழலுங் கழிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து
விழலுக்கு முறைத்துலை யிட்டிளைத்தேனென் விதிவசமே. (௪)

ஓடாமற் பாழுக் குழையாமல் * ஓரம் உரைப்பவர்பாற்
கூடாமல் நல்லவர் கூட்டம் விடாமல் வெங்கோபமுந்தா
னாடாமல் நன்மை வழுவாமலிந்த நமனைவிட்டுத்
தேடாமற் செல்வந் தருவாய்ச்சிதம்பர தேசிகனே. (௫)

பாராம லேற்பவர்க் கில்லையென்னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற் சேவை பிரியாமலன்பு பெறாதவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய்ச்சிதம்பர தேசிகனே. (௬)

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் ¶ குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் † கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமற் றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய்ச்சிதம்பர தேசிகனே. (௭)

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுநெஞ்சே
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே. (௮)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சயனத்திலே
மாலையுபாதி துயிலகாமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
பாலமுகந்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே. (௯)

அட்டப்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்று
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடரும்
போயெனசெய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே. (௧௦)

ஓடுமெடுத் ‡ ததளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுதோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ

* ஓரம்-பக்ஷபாதம், ¶ குத்திரம்-வஞ்சனை, † கைதவர்-வஞ்சகர், ‡ அதள்-தோல்.

லாடுமருட் கொண்டிங் கம்பலத்தே நிற்கு மாணழகன்றனைத்
தேடுங் கணக்கென்ன காண் சிவகாம சவுந்தரியே. (௰)

ஊட்டுவிப் பானு முறங்குவிப் பானுமிங் கொன்றோ டொன்றை
மூட்டுவிப் பானு முயங்குவிப் பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப் பானு மொருவனுண் டே தில்லையம்பலத்தே. (௰௧)

அடியார்க் கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற் செல்வ வரம்பெறலாமவை யாவுமெய்தா
நெடியோனும் வேதனுங் காணாச் சிவனை நட்
குடிகாணு நாங்க ளவர்காணு மெங்கள் குலதெய்வமே. (௰௨)

தெய்வச் சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்த சொப்பன மாமன்னர் வாழ்வும் புவியுமெங்கே
மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம் மேடையெங்கே
கைவைத்த நாடக சாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே. (௰௩)

உடுப்பானும் பாலன முண்பானு முய்வித் தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமே தென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந் தேகியென் றேற்பானுமே நகக் கொடாமனின்
று, தடுப்பானு நீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே. ()

வித்தாரம் பேசினுஞ் * சோங்கேறினுங் கம்பமீதிருந்து [பி
தத்தாவென் றோதிப் ¶ பவுரிகொண்டாடினுந் † தம்முன்றம
யொத்தாசை பேசினு மாவதுண்டோ தில்லை யுண்ணிறைந்த
கத்தாவின் சொற்படி யல்லாது வேறில்லை கன்மங்களே. (௰௫)

பிறவா திருக்க வரந்தரல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
வறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவா திருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே. (௰௬)

தவியா திருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந் திருக்கின்ற ‡ ஞானாகரனைப் புராந்தகனை

---

* சோங்கு-மரக்கலம், ¶ பவுரி-ஓர் கைக்கூத்து, † தம்முன்
தமையன் ‡ ஞானாகரன்-ஞானத்துக்குப்பிறப்பிடமாயுள்ளவன்

யவியாவி ளாக்கைப்பொன் னம்பலத்தாடியை [illegible]
செவியாமல் செவிதனாடி [illegible] கவே. (௰௭)

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணனை [illegible]
டாலிலொருத்தரு சேவித் [illegible]
மேவிலெடுத்தார் [illegible]
காலினிற்றுக்குவா இட்டிடுங்காயத்தை [illegible] (௰௮)

ஆரூர் றடுக்கும்பை யு[illegible] காடும்பல வாணர் [illegible]
போர் நரவர்கக்கடை யாளமுணரே [illegible]
சேரார் விய [illegible] துணியும் [illegible]
யேறுறுப்பிடை யிடையா யலைகழி [illegible]. (௰௯)

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்க [illegible]
நித்தனையம்மை சிவகாமசுந்தரி நேசனை [illegible]
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனை காணக்கண்
ளத்தனை கோடி புகவேதவஞ்செய் திருக்கிறதே. (௨௰)

திருச்செங்காடு,

நெருப்பான மேனியர் செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார் திருவுள மெப்படியோ வின்ன மென்னையன்னை
* கருப்பாசயக்குழிக் கேதள்ளுமோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமே தருமோ தெரியாது சிவன்செயலே. (௧)

திருவொற்றியூர்.

¶ ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யுற்றாரழுது
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்யா
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர் திருநீறுமிட்டு (ன்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே. (

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படமோமதிர றென்றொற்றியூரன் றிருப்பரட்டி
னடப்பவர்பொற்பதந் தந்திலையேற்பட நாய்க்கொருநாள்
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே. (௨)

---

* கருப்பாசயம்-கருப்பை, ¶ ஐ-சிலேத்துமம்.

திருவிடைமருதூர்.—

காடே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடே யெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோர்
நாடே யிடைமரு தீசர்க்குமெய்யன்பர் * நாரியர்பால்
வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான நிட்டையிலே மேவுவரே. (௧)

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டிரும் பகை தன்னுடைய
¶ சேயும் பகை யுறவோரும் பகையிச் செகமும்பகை
யாயும் பொழுதி லருணேச வீட்டி லியாதலினுற
றேயு மிடைமருதீசர் பொற்பாதஞ் சுந்தரமே. (௨)

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோ செடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோ நகரோ நகர்நடுவோ நலமேமிகுந்த
வீடோ புறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய் கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே. (௩)

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்துவளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்ன காண்கயிலாபுரிக் காளத்தியே. (௧)

பொன்னாற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்குண்டு பொ னடைத்தோன், றன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கே துண்டது தன்மையைப்போ, லுன்னாற்பிரயோசனம் வேண டெல்லாமுன்னை யேப்பணிவு, மென்னாற்பிரயோசன மேது ண்டுகாளத்தி யீசுரனே. (௨)

வாளான் † மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
‡ சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து

---

* நாரியர்-மாதர்கள், ¶ சேய-பிள்ளை, † மகவு - பிள்ளை
‡ சூள்-ஆணை,

நாளாறிற்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல னானினிச்சென்
றாளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே.

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந்தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போதிளமுலை யாருடன்சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போதுகண்கலக் கப்படவுமமைத் தாயையனே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துழன்று
நரைக்கேயவலக் குழியருகே * யசும்பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண்டருள் பொன்முகலி-
கரைக்கேகல்லால நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

நாறுங்குருதிச் சலதாரைதோற்புரை நாற்றமுற்றி
யூறுமலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

கைலாயம்.

காய்சாயும்வெள்ளி மலைக்கரசேநின் கருணையினே
னூன்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாயகருணாகரா
மானசாயச்செங்கை மழுவலந்தாய வளர்ந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாயத்த சடைக்கொழுந்தே.

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துநின்று
பல்லுங்கனையற்று வெளவாயுமாயொன்றிப் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்துசுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

† சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப்பே னத்தனேகயிலாயத்தனே.

கையாரவேற்றுநின் றங்கனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு
மெய்யாரநிற்பணிந் துள்ளேபுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென்றோகயி லாயத்தனே.

* அசும்பு-கசிவு, † சினம்-கோபம்,

நீரூர்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்க்க நா னெக்குநெக்குச்
சேருய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகி நின் சீரடிக்கே
மாறுத்தியான மற்றனைந்தே மதுரைக்கோணனே மாப்பிரகணணி
நாருப்பெருகக் கிடைப்பதெந்நாள் கயிலாயத்தனே. (௬)

செல்வனைப்பின்றொன்று சடையபெரி [illegible] தினமும்
பலவினைக்காட்டிடப் [illegible] டமானத்தே
னலைலயிரபுகிட [illegible] டத்தே
யல்லைறதொன்றிருப் [illegible] னேகயி [illegible] னே. (௭)

மந்திக † குருளை [illegible] லைகாபோ [illegible] ழைக்கதிந்து
சிந்திக தருசிந்தையை [illegible] செயம்வதனைத் தீதகற்றிப்
புந்திப்பரிவி குருளோ [illegible] ‡ பூசையைப்போ
லெந்தைக்குரியவன் [illegible] னேகயி [illegible] னே. (௮)

[illegible] புலவாதிபோய்ப்
[illegible] புகழ வாரிடத்தி
லிருந்தேரவியர் [illegible] லருசெழுந்தா
மருந்தேனருந்தி [illegible] கயி லாயத்தனே. (௯)

மதுரை.

விடையபடுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டியனந்
திடப்படுமோவென் னருளினதில் தினம் மேயலையக்
கடப்படுமோவற்பர் வாயலிற்சென்று கணணீர்ததும்பிப்
[illegible] படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே. (௰)

பொரு.

§ உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணையுண் டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
¶ விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதினியில்
வடகோடியர்க்கென்ன தென்கோடிசாய்ந்தென்னவானபின்[க்கே.]

† குருளை - குட்டி, ‡ பூசை - பூனை, § உடை - வஸ்திரம்,
¶ விடை - இடபம்.

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யிடுநமக்குச் சொலவேயொருவரு மிங்கில்லையே. (௨)

நாடிக்கொண்டீசரை நாட்டமுற்றுயிலைநாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து [றும்
மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண முனிந்தவென்
பிடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப்பித்தர்களே. (௩)

கையொன்றுசெய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றெண்
பொய்யொன்று வஞ்சகநாவொன்றுபேசப்புலால்கமழு [ணப்
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள்வாய்வினை தீர்த்தவனே()

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சிலையிட
வெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே. (௫)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவினுமவேதச் சுருதியினு
மல்லினுமாசற்ற வாகாயந்தன்னினு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்ப ரிடத்தினுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ்செம்பினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.()

வினைப்போகமேயொரு தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்தா
றினைப்போதளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதநினை [ற
நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கிந் நெறியினின்று
லுனைப்போலொருவருண் டோமனமேயெனக் குற்றவரே.

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையில்முன்கொடுத்து
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம் [க்
விட்டுப்பிரியவென்றோ விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே. (௮)

சூதுற்றகொங்கையு மாணர்கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக் கென்செயலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற

றீதற்றமன்னவன் சிந்தையின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே. (௯)

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்தி
றீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. (௰)

வேதத்தினுட்பொருண மண்ணுசைமங்கையைவிட்டுவிட
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. (௰௧)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும்பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே. (௰௨)

* அத்தமுமவாழ்வு மகத்துமட்டேவழி † யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத்த தழுமைந்தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே. (௰௩)

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன்
மாயுமனிதரை மாயாமலவைக்க மருந்தில்லையே. (௰௪)

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீ ‡ துய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு சினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த § மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே. (௰௫)

ஆருண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

---

* அத்தம்-பொருள், † அம்பு-நீர், ‡ துய்த்தல்-உண்ணல்,
§ மேதினி - உலகம்.

மாறுண்டுலர்வா யயர்ந்துநொந்தேசெயினே சோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே. ( )

உடுக்கக் ¶ கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெயி லொடுங்கிவந்தா
லொடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை பெரும்பூமியுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே. ( )

மாவுண்டுகனியுண்டு யமுதுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளேயெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே. (௰௮)

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ மத்தனைப்புகோணமு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழித்துயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. (௰௯)

ஒன்றென்றிருதெய்வ முண்டென்றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென்றிருபசித் தோர்முகம்பார்நல் லறமுநட்பு
நன்றென்றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிருமனமே யுனக்கே யுபதேசமிதே. (௨௰)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக் குபதேசமிதே. (௨௧)

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே. (௨௨)

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றுனைப் பதம்பணிந்தேன்

¶ கவித்தல் - மூடுதல.

[illegible]நவாகுயோக் [illegible] கருத்துமென்னை
[illegible]நவாகவிகொள்ளலையிலா [illegible] சிலனுறுறதுவே. (உரு)

[illegible]டேனுலகய [illegible] விணருடன்
[illegible] கொதிலே
[illegible] நான்மறைக்கு
[illegible] செய்தியதே. ()

[illegible] மையநதும்
[illegible] பொன்றுகணேடன்
[illegible] மகிழ்ந்திருக்கு
[illegible] (உ௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (உ௭)

[illegible] மணிபடையோர்
[illegible]
[illegible]
[illegible] † [illegible] (உ[illegible])

[illegible] பிணமென் [illegible]
பா[illegible] போவென்றுசொல்லிப் புகட்டிவிட்
டார் கொளவெ[illegible] பிணவையவந்துகுடமுடைந
[illegible] யுடையவனே (உ௮)

[illegible] கள்ளமினறிப்
பாறைபுறறநெஞ்சமும பொலலாதவூனுமபுறநின்னையுக்
[illegible] பிரநதுணனுமோடுரு சகமறியக்
[illegible]றவறறசெலவமெனறே கோவயா ‡ மறை கூடப்பிடுமே.

ட்டுதிசையும் பதினறுகோணமு மெங்குமொன்றுய
[illegible]ட்டித்ததும்பி மூளதகோஙகுசோதியை மூடரெலலாங்

---

* எரி - நெருப்பு. † அவம் - வீண். ‡ மறை - வேசம்.

கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்திலவையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பாதகரே. (௩0)

வாய்நாறுமூழன் மயிர்ச்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனி யழுநாறுமிந்திரியச் சேறுசிந்திட்
டாய்நாறுமங்கையர்க் கோவிங்ஙனேமனம் பாறியதே. (௩௧)

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரிய துணி யாடையுமுண்டெந்த சாதியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன் குறையேது மெனக்கில்லையே.

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட்டாய்மட மாதர்கல்வி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லைபித்தரே. ()

சுரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமாபர மானந்தமே. (௩௪)

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
¶ சேய்போலிருப்பர்கண்டீ ருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே. ()

* விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினேது சுகமெனக்கே.

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த

¶ சேய் - குழந்தை, * விடக்கு - மாமிசம்,

பழுதாறபயனென்ன னன்மையுந்தீமையும் † பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரேண் மனமெனெஞ்சே. ()

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமனைக் கழுவேற்றுநீறணைப் புறந்தின்னையிற
சாரீரனந்தலைச் சுறறத்தைச் சங்கிசை சக்கைக்க
வேரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே. (௩௮)

நீரைப்புணர்ந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ
லேறிக்கிடக்கு மெழுகோடிய மந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிக்கிடந்து துறையறியாம லலைகின்றதே (௩௯)

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து
பாங்காயமுளைத்த பயனறிந்தாற் பதினாலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாயிறைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமானவர் கெட்டாங்கவர்வந் தமர்ந்திடுமே. (௪0)

விதியார்படைப்பு மரியார் ‡ ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் ¶ தொலைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாகக்கொண்டுமற் றெல்லாந்துயிலிற கனவெனநீ
மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே. (௪௧)

நாயகக்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமக்கெல்லை
வாயக்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமலவரும
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருணோக்கங்கணோக்குதற்கே.()

நேமங்கனிட்டைகள வேதங்களாகம நீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ர யோகநிலை
நாமங்களசந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள சர்ப்பனையே. (௪௩)

நான்றந்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேன்னிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா

† பங்கயத்தோன் - பிரமன் 0 அளிப்பு - ரக்ஷிப்பு - ¶ தொலைப்பு - சங்காரம்.

வானத்தின்மீனுக்கு வன்றூண்டி லிட்ட வகையதுபோற்
போனதைமீள நினைந்தின்றிலோ வென்ன புத்தியிதே. (௪௪)

* அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனாய்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்களசெய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கிற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்க்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவ போகத்தையே. ( )

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருநாயகைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாருநானா ரெனப்பகர்வாரந் நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரே கொண்ட நோய்தொடரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேதுநட் பாமுடலே. (௪௬)

ஆயும்பொழுது மயிர்க்காலகடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோ வொருநாட நினைந்தனையே (௪௭)

பூணுமணிகலமல்ல பொன்னுமக்குதவாதல்ல பூமிதனிற்
காணும்படிகளல்ல மங்கையர்களல்லநற் காட்சிகளல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிச்சேவையென சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்க வடியேனடைந்துயர் சற்றல்லவே. (௪௮)

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்துள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே. (௪௯)

எருமுட்டைபிட்டி னுதிர்த்திடுஞ்செல்லுகள் சேவரழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றியகன துக்கமதாயப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையர் பேசதுகேளீ
ரொருமுட்டும்வீட்டுமரணமமென் றைக்குமோதுமினே. (௫௦)

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தி
யையாவின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துளே

---

* அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாட்சரம்.

மெய்யாயிருந்தது நாட்செ...நாட்செல வெட்ட வெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதை யாகநகன் வாய்மெல்லப் போனதுவே.

ஆயாய்ப்பலகலை யாய்ந்...ததாய வருந்தவொட்டாத
பேயாரிலு முண்மை ...கமெரிந்தாயில்லை பூதலத்தில்
† வேயானீ...சாளியா மாயவிகாரத்தில வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாயலைந்தனை ...னமெயன்ன பித்துனக்கே. (நிஉ)

அடியாரு...மரன்மூ...த்த மனமும்மன்றிப்
படிமீதும் வெறு ப...டாட தயவாகுந்த
குடிலா...ருட தாந்முடி...யும குபகலங்கள
தடியாலடியுணட வாவிருத்தியென்றினநு சார்ந்திலரே.

ஆக்காரப்பொங்கிஷ...கோ...ந்திய யாணவ...ளி...ஙகாவரணமலை ...டையவின் னிடிவளர்
தேககார்பெருமழ்ற காமவிலாசமிந் தேகங்கந்த
பாகாயுனைப்பசனிக் ...ட்டடி...ரணம டலிப்பதுவே. (நிச)

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக ‡ கவுட...ேகேட்டி யருநியனே
பழமான்கரத்தனை மாய...டானை ...னத்திலுன்னி
விழியாதபுனற்சிந்தி யப்பியமுரன்மை வேணடுமென்றே.

நாயக்கொருத்து யதற்கோர்ம ந்தது வ நாட்டினுணடோ
பேய்க்கொருநாளைய பிடியபிடியாபெருங காஞ்சிரங்கா
யாக்குவராத தருந்துவராத து போலுடையய
திகனையாவதலா பேறுநகாபிதை செப்புமினே. (நிசு)

§ கச்சிறகிடக்குங கனதன...கடைக் கணகள்பட்டே
யச்சிந்திருக்கின்ற வேளை நெஞ்சே ¶ யமவான * பயந்த
பசசைப்பசுங்கொடி யுணணமுலைப்பங்கர் பாதத்திலே
தைச சநகிடமனமே யொருகாலுந தவறிலலையே. (நிய)

† வேய-மூங்கில், ‡ அவுடதம் - மருந்து, § கசசு - முலைக்கட்டு, (அதாவது ரவிக்கை) ¶ இடவர்ன-மலையரையன், * பயந்த-பெற்ற,

† மாணர்விழிவலைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங
கோனாகியென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் ‡ பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானாலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. (௬௮)

சற்றாகிலுந்தன்னைத் தானறியாய்தனை யாய்ந்தவரை
யுற்றாகிலுமுரைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானதில்லை
பற்றாயகுருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாவிறசென்றேன்
பெற்றாய்மடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பிரதநுமே. ( )

உளியிட்டகல்லையு மொட்டிட்டசாந்தையு மூடரைபரப்
புளியிட்டசெம்பையும்போற்றாகிலேனுயர்பொன்னெனவே,
யொளியிட்டதாளிரண் டுளேயிருத்துவ தூண்மையென்று,
வெளியிட்டடைத்து வைத்தேனினிமேலொன்றும் வேண்டி
லேனே. (௭0)

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காளைகையில
வில்லாலடியுண்டு முன்னாளவிடமுண்டு மேலனிதனுட்
பல்லாரடபுரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லாதசெவியினிட கேளாதிருந்தனெ றலவினையே.

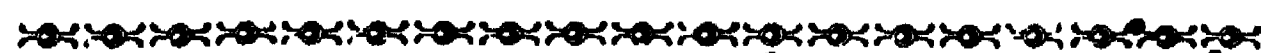
ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந்தீர்த்தமும வேறுளதோவத் திசைமுகனால
வருநாளில்வந்திடு மந்தகக்கணனுளன் வகுப்பொழியக்
குருநாதனிணைகண்டேர் பின்னையேதிக் § குவலயத்தே. (௭௨)

விருத்தம்.

பாரோ நீரோ தீரோ ¶ வளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்றே னறிவில்லேன்
பாரோநீரோ தியோவளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்றா வதுநீயே (௭௩)

---

† மாணர்-மாதர்- ‡ பேறு-பிரயோசனம், § குவலயம்-உல
கம், ¶ வளி-காற்று,

நாட்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நன்னிலத்தைத்தேடி - நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப் * பூப்பிளக்கவருமேழைப்பறநீசல போலப் - புலைபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர் காப்பதற்கும் வகையறியீர் கையிடவுமாட்டீர், கவட்டுத்தோல்மரத்துளையிற் காணுழைத்துக்கொண்டீர், † ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல - வகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீரே. (கூ)

மத்தளைதயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந்தேடிப்
பித்தனைகொண்டபோதும் வெளிப்படாப்பிரானேயிங்குச்
செய்ததனைக்கூறவந்த சேதனைவேந்தனிட்ட
கைத்த ‡ தளைநீக்கியென்முறை காட்டுவெனகாட்டுளானே. (கஎ)

தாயாருக்குத்

தகனகிரியைசெய்கையிற்பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
§ பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புரத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பேனினி. (க)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச் சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டு வேன். (உ)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். (ங)

---

* பூ - பூமி † ஆப்பு - முளை, ‡ தளை - விலங்கு, § பையல்- ஆண்குழந்தை.

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்துவளர்த்தெடுத்த தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாயாருக்கோ
¶ மெய்யிலே தீமூட்டுவேன். (௪)

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா ளடர்க்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாம—லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (௫)

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் — மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன் (௬)
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு

விருத்தம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையில்
அன்னையிட்டதீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. (௭)

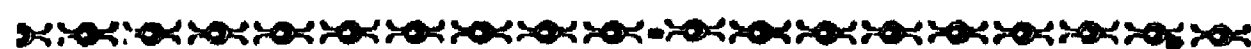
வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியேனையோகோ—*மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை. (௮)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய் (௯)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்று வெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க

¶ மெய் - உடம்பு, * மாகம் ஆகாசம்.

வெல்லீரும் வாருங்க ளேசென் றிரங்கார்ம
லெல்லாஞ் சிவமயமே. (௰)

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே — நன்றி
* கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து (௰௧)

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே — நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சே
கறந்திடத்தை நாடுதே கண். (௰௨)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு — நாடிநீ
யென்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேனு
னுன்னை நினைத்தா லுதை. (௰௩)

வாசற்படிகடந்து வாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே - யாசைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல் (௰௪)

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகியதாந் - தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு. (௰௫)

† ஓடுவிழுந்துசீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்து கொண்டேன் - ‡கடுவருந்து
தேவாதிதேவனை திருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற் பொடி. (௰௬)

* கருதார்-பகைவர். † ஓடு-ஓர்வகைக்கட்டி. ‡ கடு-விஷம்.

வாவியெலலீந்தீர்த்த மணலெல்லாய வெண்ணீறு
காவணங்களெல்லாங் கணநாதர்-பூவுலகி
லீது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தே-
ரோதும் திருவொற்றியூர். (௰௭)

* நச்சரவம் பூண்டானை நன்றுதொழுவதுவ
மிச்சையிலேதானங் கிருப்பதுவு-மிச்சைதனை
லோககுவதுமுண்பதுவும் வந்தூதிருவாயிலிலே
ஆக்குவதுந் தானே சுகம். (௰௮)

கருமிடங்கேசடி பெண்பசிக்கே யன்ன
முரக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுணவேன்-பொக்க
வண்டிதாலும் போகே னரனே யென்பேய
பிரேதாலும்போகே னினி. (௰௯)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலை
சுட்டுவிட்டுப்போகின்றார் சுற்றத்தார்-பட்டதுபட்
டேநேரமுணு சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள
சொன்னே னதுவே சுகம். (௨௰)

ஆவியொடு காய மழிந்தாலுமெய்யி யியிரா
டாவியொரு நாமம் படையாதே-மேவியசீர்
வித்தார முங்கடப்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி. (௨௧)

ஆரூர் ரிருக்கக வல்லூர்த் திருநாவலா
ரூர்கடோறு முழலுவீர்-நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீயே
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடுவீர். (௨௨)

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவரோ
வெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே-நித்த
மெனக்குக் களையாறு யேகம்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளையாட்டோ. (௨௩)

---

* நச்சு - விஷம்.

மணனுந் தணலாற வானும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மிவோப்டாரப் பண்ணுமன்
கையாரவு மடியேன் காலாரவுங் கணடா
ரையா திருவை யாறு. (௨௪)

இடபிராட்டை நம்பி யிருட்டைபிடா நெஞ்சமே
வைப்பிருக்கவாயின் மனையிருக்கச-சொட்டணம்போ
யிக்கிபபற கிட்டககண் மெத்தப்பரு கிட்டா
கக்கிசெத துக்கொட்டக் கணடு. (௨௫)

மேலுமிருகக விருயபினையே வெளவிடையெயா
லமறிந்திலையே சிறிதே-காலைககருக்
கொட்டையிட்டு மெதரையிட்டுக் குத்தியெடாத்தட்டடை
கட்டையிட்டுச சுட்டுவிடக கணடு. (௨௬)

ஒன்டதுவாயத் தோறைபக கொருநாளாப் போலவே
யன்புவைதது நெஞ்சே யலைந்தாயே-வன்கழுக
டாதிதது திச்சட்டை தட்டிக்கட்டிப்புட்டிக
கததிககுத திததின்னக கணடு. (௨௭)

இனனய்பிறக்க வீசைவையோ நெஞ்சமே
யன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை-முன்ன
மெரிந்தகட்டை மீது மிணைககோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கணடு. (௨௮)

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்-கடைச்சங்க
மாம்போததுவூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம். (௨௯)

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
யையரேயென்று யழுறுசெய்யாய்-வெய்ய
சினமே யொழியாய திருவெழுத்தைந் தோதாய
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு. (௩௰)

* எருவாய்க் கிருவிரண்மே லேறுண் டருக்குங
† கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்-திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலே செத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் ‡ தாரைக்கா நீ. (௧௧)

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
§ வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே நாதா
¶ விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா. (௧௨)

‡ அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்கு
சித்தமகிழ்ந் தளிக்குந் தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிறனை றப் டாறி
யிசிக்குதையா காரோணரே. (௧௩)

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ-வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் §கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே. (௧௪)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ ரெச்சிறனை
யுயத்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படுமபின்
சித்த நிராமய மாமே. (௧௫)

¶ காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே-மேல்விழுந்தே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு. (௧௬)

---

* எருவாய் - குதம். † கருவாய் - குய்யம். ‡ தாரை - வழி. § வேதா - பிரமன். ¶ இருப்பையூர் - ஓர்திருப்பதி. + அத்தி-யானை. §, கங்குல்-இரவு. ¶ காலன்-யமன்.

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்-நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய். (௩௭)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே-பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான். (௩௮)

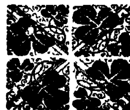
எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
* தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். (௩௯)

மாலைப் பொழுதில் † நறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து-சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின். (௪௰)

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும் பொருளேயோ
வூன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடு முணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந் தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காண நானோநானோ. (௪௧)

பட்டணத்தார் வெண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

* தாதி - வேலைக்காரி, † நறுமஞ்சள் - பரிமளமுள்ளமஞ்சள்,

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்தனதந்தன தானனதானன
தனனாதனந்த தனனாதனந்த
தானனதானன தானனதானன —
தந்தனதான தனதானனு.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து —

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற —

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து —

மகளிர்களசேனை தர்வணையாடை மண்படவுந்தி
யுதைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து —

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப —

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து —

அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே. (௧)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முத்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலருமவிளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து —

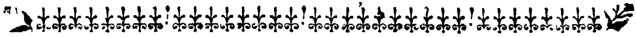
மயிர்முடி கோதி யறுபதநீல வண்டிமிர் தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிப்பொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவணங்க —
மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு சுருட்டிக்கொண்டு தெருவில்வெறிந்து
மாலையிடோசா போவதுகண்டு —
மனதுபொறாம லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திரபொற்றனமோ மறவாமலுருகி யிதழமுதுண்டு
தேடியபாருடைமை சேரவழங்கி —
ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயு மிருந்ததனங்களும்
வாடிவிழுந்து மதனசுகாவிதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து —
வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோதகுரோதமடைந்து —
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே. (௨)

கலைதப்போய் ஒருமுதுகுடனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல விடாமன்மொழிந்து —
துயில்வருநேர மிருமல்பொருந்து தொண்டையுநெஞ்சு
முலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு —
கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
காலவழிமேலவழி சாரநடந்து —
தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
மலைந்துமருண்டு திடமுமலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதெனநொந்து —

மறையவன்வேதனெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுமி லாதினி நின்ற—
கடனமுறைபேசு மெனவுரைநாவு நரங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொருதுகிடவந்து
பூசமுநாலுசு வாசமுநின்று—
நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே. (௯)

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிரண்ட வழவுமிலங்க
மாமலைபோலயம தூதர்களவந்து—
வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தருமவந்து
குனிந்தழுதொந்து மடியிலவிழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—
பழையவர்காணுமெனுமயலார்கள பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமென வந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—
பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிலொன்றுகல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடமபை—
வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—
விறகிடைமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே. (௧)

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் ஞானம்.

காப்பு - விருத்தம்.

ஆண்டபிண்டம் நிறைந்துநின்ற வயன்மால் போற்றி
யகண்டபரிபூரணத்தி னருளைப்போற்றி
மண்டலஞ்சூழிரவிமதி சுடரைப்போற்றி
மதுரதமிழோதுமகத் தியனைப்போற்றி
எண்டிசையும்புகழுமெந்தன் குருவைப்போற்றி
யிடைகலையின் சுழிமுனையின் கமலம்போற்றி
குண்டலிக்குளமர்ந்துநின்ற குகனைப்போற்றி
குருமுனியின் தாளிணையெப்போதும்போற்றி.

அன்னையெனுங் கர்ப்பந்தி வந்தமதிலேயிருந்து
நன்னயமாய்ப் பத்துதிங்கள் நானகத்திலேயிருந்தேன்
என்னென்ன அதிசயங்கா ணிவ்வுலகிலே படைத்து
உன்னிதமெல்லாமமைத்தே நுண்மையிது காணகிலீரே

அம்புவியிலேயுதித்து ஆய்ந்துமரி பாஷைதன்னை
வம்புலகத்தார்வசிய மாய்கைபிடித்தேயிருந்து
கும்பிதனிலேயுமன்று குண்டலிதன் பொற்கமலம்
நம்பியிருந்தே சிலநாள் ரகசியத்தைக் காண்கிலீனே

அண்டரண்டவான்புவியு மாகமத்தினுட்பொருளும்
கண்டிதமாயான்விளங்கு காயமதிலேயறியும
வண்டரெனைநீசனென்று வாறுதனையேயொழித்தேனை
விண்டரகசியந்தனை விளக்கமதுகாண்கிலீரே. ௩

வையமதிலேயுதிக்கு மாண்டர்களோயுங்களுயிர்
மெய்யன்றிருந்தசைவு வெளிப்படுவதென்னவிதம்
ஐயமில்லாவாழ்ந்துலகி லாண்மையகழுண்டமதி
பொய்யனுமிவ்வாழ்க்கையது போகுஞ்சுடுகாடுளதே

வீடானமூலச்சுழிநாத வீட்டில்விளங்கும்விந்து
நீடாழிலோகந்தழைத்துப் பெருகிநின்றிலகும்
தேடாதழித்தபொருளான பொக்கிஷந்தேடியென்ன
காடானநாடுசுடுகாடுசேர்வதுங் கண்டிலீரே. ௫

எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகை யோனியிலெய்திடினும், பொழியச்சுரோணிதம் நாதவிந்துட்பொருளபோதகத்தால், கழியக்கழிய கடலுயிர் தேய்பிறை கண்டுமிருந், தழியப்பெருந்தமை யென்னுளிருந்துமனித்தியமே. (௬)

என்னுளிருந்தென்ன முன்னைனுப்படியிந்தவுடல்
தன்னுலழிவதுந் தானறியாதென தந்தைவிதி

உன்னாலறிவதுமுடலுயிர்காய மென்றறிவதுங்காண்
டன்றளனுப்படி கண்டிருந்தறியாதவரே. ௭

யோனிக்குளாசை யொழியாதனித்தியமுங்களுபிர்
தேனிகளின்பஞ்சகாதிதமோவருஞ்சிற்றின்பதத்தில்
ஊனற்றகாயமுடலற்றுப் போம்பொழுதொன்றறியா
ஞானிக்குச் சொற்கஞ் சுகமொடொழிய இனியில்லையே.

இந்தவுடல்காய மிருந்துவிடுமிவ்வுலகில்
வந்தவழிதானறியா வாழ்க்கையோ-இந்தவுடல்
அம்பக்குழிய நவரி லரவமிருப்பதெனும்
கப்பகத்தைக்கண்டிடுமோ காட்சி. ௯

ஞானமறிந்தோர்க்கு நமனில்லைநாள்தோறும்
பானமதையுண்டு பயியானால்-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங் காயம்வலுவாகும்
உண்டாலமிர்தரச முன். ௰

குறிப்பறியார்க்கென்ன சுகமறியார்க்கென்னகுரு
வழியறியார்க்கென்னவெய்தும்வாறுகாண்-குழியறியா
மூலமறிந்தவ்வழியில் முத்தியடையார்க்குநமன்
காலனவர்க்கேமரணங் காண். ௧௧

வேதமறைஞான மெய்யுணர்வதாகில்
நாதனருளால்பதவிநாடுமோ-வேதமறை
நாலுபொருளுண்ணைது நற்பொருளின் வாரறிய
பாலுமதுநெய்யெனவும் பார். ௰௨

முதலிருந்தவூழ்வினையை முப்பாழைச்சுட்டுமனம்
பதறாமலுமதியால்பாடு பட்டேன்-முதலிருந்த
நல்வினையுந்தீவினையு நாடாமலும்பறந்து
வல்வினையைப்போக்கி விட்டேன்வாறு ௰௩

காயசித்தியாலெனது கர்மவினைபோக்கியபின்
மாயசித்திமூலசுழி வாய்க்குமே-காயசித்தி
மூலப்புளியதனால் முதல்தீட்சையாச்சுதினி
காலமென்ன ரெண்டாண்டில் காண், ௰௪

கல்லும்பின்வாறு கருத்தறியாதுண்டேனு
வல்வினைக்குள்ளாகி மரணமானார் கல்லுப்பு
வெள்ளைக்கல்லுப்பு வெகுவிதமாய்வந்தாலும்
உள்ளமதிலுண்டென்று உண் ௰௫

என்றுமிந்துப்பு எண்சாணுடலிருக்க
கண்டுமறியாதென்ன காரணமோஎன்றுமதி
வரியமுரியதை வன்னிவிட்டுகாச்சியபின்
வீரியமாயானுணரு மெய். ௰௬

உப்பின்கசடுதான் ஊறலது மாறினதால்
முப்புசுன்னமாவதற்கு முன்போ-உப்பதனால்
கற்பாந்தங்கோடி காயமிதுவலுத்து
செற்பாயும்வாசியினால் தேகம். ௰௭

அஞ்சுபஞ்சபூதமறிந்தா லனித்தியம்போம்
அஞ்சவசப்படுவதாண்டதனில்-அஞ்சும்
கண்டறிவோர்ஞானக் காட்சிமதினிவினைவு
விண்டறியலாமே விதி ௰௮

எண்சாணுதேக மெடுத்தாலென்னுண்டையே
பெண்சாரல்நீக்கிய பேரின்பம் ஏன்காண்
தேகமொழியாமல் சித்திபெருஞானம்
யோகசித்திபூசைவிதி யுண்மை. ௰௯

திருவள்ளுவர் ஞானம்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருவெண்காடரென்கிற

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

முதல்வன் முறையீடு.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துப்பட்டதுயர் நாடநடக்குதடா.

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா.

தனுவாதியநான்குந் தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தானகலங்கிறண்டா. ச

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே
மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
இக்கரசாமாசையது நீரேனேயென்குதே. ரு
வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனேயென்குதே. எ
மந்திரதந்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்திரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே அ
கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
கெட்டுதனிலாசை சிதையேனேயென்குதே. சு
மாற்றுஞ்சலவை மறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னுந் தூரேனேயென்குதே ய

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

ஐந்துபுலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே. யக
காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமென்னுதே. யஉ
அச்சுமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே. யங
நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே. யச

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில்வேகக்கண்டு
எண்ணுந்திரமா யிருப்பேனென்றெண்ணுதே. ௰௬

அநித்தியத்தைநித்தியமென் றாதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே

நரகக்குழியுமின்னு நான்புகுப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே. ௰௭

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னாவியுண்பேனென்குதே. ௰௮

டாதருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறேண்டா. ௰௯

கந்தனையீன்றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்திலுனே றிப்படுவண்டா. ௨௰

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ. ௨௧

கிரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
கீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ. ௨௨

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ. ()

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ. ௨௪

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ. ()

நோயுண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ. ௨௬

ஊனவுடல்கூன்குருடாய் யுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ. ௨௭

பட்டணையும் பரதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநான்கெட்டனென்று கேளாதும்போதாதோ
இல்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ. ௨௯

காமன்கணையாற் கடைபட்டல்போதாதோ
எமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ. ௩௰

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமி தேக்குண்டல்போதாதோ. ()

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றழைத்தயிலை. ௩௨

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலை பின்னாகக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலையென்னென்றுகேட்டயிலை
பாசமெரித்தையிலை பரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தையிலை. ௩௪

அடிமையென்றுசொன்னயிலை யக்குமணிதந்தையிலை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் வேடமளித்தயிலை. ௩௫

உன்னிலழைத்தையிலை யொன்றாகிக்கொண்டையிலை
நின்னடியார்கூட்டத்தி னீயழைத்துவைத்தையிலை. ()

ஓங்குபரத்து ளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெமக்கென்றுரைத்தையிலை. ௩௭

நாமந்தரித்தையிலை நாவிலெழுதினையிலை
சேமவருளிலெனைச் சிந்தித்தழைத்தையிலை. ௩௮

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலை சீராட்டிக்கொண்டயிலை ௩௯

தவிப்பைத்தவிர்த்தையிலை தானாக்கிக்கொண்டயிலை
அவிப்பரியத்தீயாமென் னாசைதவிர்த்தையிலை. ௪௰

நின்றநிலையி னிறுத்திபெனைவைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலை. ()
கட்டவுலகக்காட்சிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
நிட்டையிலேநில்லென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை

*கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கடைக்கணருள் தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டவரப்பாரேடா. ௪௩

காதல்தணிபேனோ கண்டுமகிழேனோ
சாதல்தவிரேனோ சங்கடந்தான்தீரேனோ. ௪௪

உன்னைத்துதியேனோ ஊர்நாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ. ௪௫

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனோ
பாங்கானதண்டை பலபணியும்பாரேனோ. ௪௬

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனோ.

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனோ
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனோ. ()

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனோ
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனோ. ௪௮

மாண்டோர்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனோ
ஆண்டார்நமக்கென் றறைந்துதிரியேனோ. ௫௰

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுவினின்ற தோற்றமதைப்பாரேனோ.

அருள்பழுத்தமாமதியா மானநத்தைப்பாரேனோ
திருநயனச சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப்
பாரேனோ.

செங்குமிளின்றண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கணியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ

மூவிலைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத் தழகுதன்னைப்பாரேனே.
மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனே
கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரவைத்தான்சடையில்பூண்டவிதம்பாரேனே
சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனே
எருக்கறிகூமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனே
கொக்கிறகுடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனே
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனே
தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனே
தாக்குமுயலகன்மேற றுண்டவத்தைப்பாரேனே
வீசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனே
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனே
அரிபிரமர்போற்ற வமராசயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனே
சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனே
சந்திரசேகரனைத் தயவுசெய்தல்பாரேனே. கூ௨

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்குக்கிட்டாதோ
நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்ற வேதாந்தங்கிட்டாதோ
வாக்கிறந்துநின்றமவுனமது கிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சத்திகிட்டாதோ
வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ

ஆனவடியார்க் கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ
என்னென் றுசொல்லுவண்டா வென்குருவே கேளடா
பின்னை யெனக்கு நீயல்லாற்பிறி தில்லையே. கஅ

* கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

அன்னவிகாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிகாரந் தொக்கவிடங்கிட்டாதோ
உலகவிகார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ
ஒப்புவமைபற்றே டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமொட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ
வாக்குமனதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட் குருவேநின் றாளிணைக்கேயான்போற்றி

பட்டணத்தார் முதல்வன் முறையீடு

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே
னருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல் வந்தொருவன்
*றற்சொரூபங் காட்டியெனைக்

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி
ஆகாரமோராறு மைம்பத்தோரக்ஷரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றரிசநவே

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாந்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவந்ததடி
என்னோடுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி
எல்லாரும்பட்டகள மென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி
மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி [டி.
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேன்
நீர்க்காப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி
மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேமட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி
ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தாளே
வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பாத்தாறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி
குருவாகிவந்தானோ குலமறுக்கவந்தானோ
உருவாகிவந்தானோ வுருவழிக்கவந்தானோ
கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண் டோற்றுமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி
எல்லாரும்பட்டகள மின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேண்டி
உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ராறுபதுபேர்பட்டார்கள்
ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி

தரையாங்குடிலைமுதல் தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தானொருத்தியானேண்டி

என்னையேநானறிய விருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேண்டி
காட்டுக்கெறிந்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்கும்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி

கற்புகுலைத்தமையுங் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைந்தமையும் போதமிழந்தமையும்

என்னவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடி சோர்வறவே

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்

கொன்றாரைத்தின்றேனே தின்றாரைகொன்றேனே
எண்ணொதெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனே

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரென்னுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பர்களோ

கொண்டார்கள் கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார் கொள்ளுவரோ, விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்கா ணுண்ணிரிய னுண்ணியன்காண்

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்து நின்றவன்காண், கல்லுலிருந்த கனலொளிபோ னின்றவன்காண்.

சூட்டிறந்தபாழதனிற் சுகித்திருக்கச் சொன்னவன்கா
ஏட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைபிழையோ [ண்

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்
அம்மாபொருளிதென வடையவிழுங்கினண்டி

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி

மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழேனே நின்றநிலைகாணேண்டி

பாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்

அன்றுமுதலின்றளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணாமல்
புத்திகலங்கிப் பிருந்தேன்பொறிவழியே

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையின் றொத்துமிருந்தேண்டி

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்தடி

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆகூலமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக் குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி

தாருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாமலகண்டமாய்நின்றாண்டி

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி

வாக்குமனமும் வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தாற்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்

ஐயமறுத்தவனை யாரர்ய்வாருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றாஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்
என்றாருமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச் [ன்காண்
சொன்னாலுங்கேளார்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளா
ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தற்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடல்காண்
இப்போபுதிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தாண்டி
பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி
வெட்டவெளியிலெனை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்
வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல் [டி
பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேன்
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி
கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி
சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்
கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி
என்னசொல்லப்போறேனோ னிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணார
ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி
இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி [ண்டி
இரும்பிதுறைநீர்போல வெனைவிழுங்கிக்கொண்டா
அரும்பிலுறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி
அக்கினிகற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி
கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேண்டி

உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி
பொன்னுமுரை மாற்றும்போற் பொருவரியபூரணன்
காண்,மன்னுமனுபூதியடிமாணிக்கத்துள்ளொளிபோ [ல்
கங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணாக்கப்பலடி
எங்குமிளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி
தீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரன்காண்
உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லாப்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி
அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுக்குமெய்ப்பொருள்காண்
நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்
நூலாலுணர்வரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்
உளக்கண்ணுக்கல்லா தூன்கண்ணுக்கோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தாண்டி
கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்
புல்லிலிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்
பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணாக்கயவருக்கு
மைகுழம்புமுத்தும்போல் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்குப்
பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார்கிட்டாதார்கிட்டுவரோ
ஏட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினாரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி
பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியாண்டி
அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
ஜெகங்காக்குங்காணாத் திசையத்துங்காக்குமடி.

பேசநப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்
தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்தென்கடல்காண்
வாசிமூனியின்றவில்லாவுறுபொருள்காண்
சிப்பியில்மூழ்ந்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்
ஆலாவிருட்சமடி பாலிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்வீசும் பூவுருவுமெய்ப்பொருள்காண்
வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்
நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணங்காண்
கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்
காணிப்பொன்னுணியுடன் கல்லுரைமாத் தின்னதென்றே
ஆணியுடன்கூட்டி யடங்கவிட்டுக்கொண்டாண்டி
அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி
கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள்வைத்தாண்டி
வேதப்புரிவியடி விரைந்தோடியும்மறியார்
காதற்றஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்
பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியடி இல்லென்றுசொன்னாண்டி
ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி
சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சொருபங்காட்டியெனை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி
தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி

)ன் றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
"ன் றபரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி

யார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றலவோ
யூர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி

இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பிலுறைநீரானேன்

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்திநேனுணரகில்

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சுதடி

முப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண் வினைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்

பாலின்கணெய்யிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி

தெத்தபடமானேனண்டி தீயிரும்பிநீரானேன்
ஒத்தவிடநித்திரையென் றோதுமுணர்வறிந்தேன்

ஒப்புவமையுமற் றோதவரிதாயபொருள்
இப்புவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றுள்வாழி

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும் [ளோ
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொருத்தரு

அருட்புலம்பல்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

இரந்தகாலத் திரங்கல்.

(*)

வார்த்தைத்திறமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே

மெத்தமெத்தச்சொல்வாக்கில் வேறுமருளீடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்தும்கெட்டேனே

வழக்கந்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னாசையினும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

ஆணிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்று கனமபேசிக்கெட்டேனே

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறுவுடம்பை
உற்றருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பத்துமாண்டேனே

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென் [னே
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டே

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெறும்புசுற்றமென்று விரும்பாய்மாண்டேனே
போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுக்குக்கெட்டேனே.

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே. க

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே. உ

மூப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாணின் றாடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே. ௩

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமொழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே. ௪

முற்றொடர்பிற்செய்த முறையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் றெண்ணாதேபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே. ௫

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. ௬

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தராளுனும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. ௭

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற்காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே. ௮

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றாளைத்
துய்யமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே. ௯

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே. ௰

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே ௰௧

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்

உற்பத்திசெம்பொன் உடைமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே ௰௨

உற்றாரார்பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளாற்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றாகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே. ௰௩

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கண்ணிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே. ௰௪

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தர்மலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனாயென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.( )

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கயன்னம் பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையேநெஞ்சமே. ௰௬

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாமன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போக்குளெமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவரென்று யறிந்திலையேநெஞ்சமே. ௰௭

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையால்
முன்னந்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையேநெஞ்சமே. ௰௮

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே. ௰௯

ஊன்பொதிந்தகாய மூளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால் நீசற்குருவைப்போற்றாமல்
கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேயி
மீன்பறந்தார்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே. ௨௰

உடக்கைபொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிறுமாந்தே
உடக்கைதகர்த்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே. ௨௧

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான முப்பாலைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழ்ந்தனையே நெஞ்சமே. ௨௨

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தா யைம்பத்தோரட்சரமாய்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தேதாமே. ௨௩

அக்குறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல்
மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையே நெஞ்சமே. ௨௪

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதநல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே. ௨௫

ஏணிப்புழுவா மிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேனெஞ்சமே. ௨௬

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்

வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே. ௨௭

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியதனுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் றின்றனைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்ட நூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.()

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழிக்குரம்பை மின்னூரின்
இடைக்குநடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே. ௨௯

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே. ௩௰

பத்தெட்டாயீரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே.. ௩௧

அஞ்சுமுருவாசை பைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டே

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனே சுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்பிழைத்தோமில்லையே.()

ஊறையிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே. ௩௪

அரியயன்றேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே. ௩௫

தந்திரத்தையுன்னீர் தவத்தைமிகநடாத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்தூருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

வில்லாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சில்லாரைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்திலுலழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே. ௩௭

நெஞ்சொடு புலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே. ௧

உந்திகமலத் துதித்துநின்றபிர்மாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே. ௨

நாவிக்கமல நடுநெடுமால்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே. ௩

உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங் கலங்கினேன்பூரணமே. ௪

விசுத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம் பதறினேன்பூரணமே. ௫

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன்பூரணமே. ௬
நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே. ௭
உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே. ௮
மூக்குமுனையை முறித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே. ௯
இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன்பூரணமே. ௰
ஊனுக்குணின் றுலாவினதைக்காணாமல்
நானென்றிருந்து நலமழிந்தேன்பூரணமே. ௰௧
மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே. ௰௨
பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமிவை
யுண்டென்று நம்பியுடலழிந்தேன்பூரணமே. ௰௩
தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன்பூரணமே. ௰௪
இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும் பதமழிந்தேன்பூரணமே. ௰௫
மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே. ௰௬
சரிதைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பிரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன்பூரணமே()
மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன்பூரணமே. ()
தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அநியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

சராசந்தன் கலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராமலறிவழிந்தேன்பூரணமே. உ௰
வாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்தனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே. ()
கருவிகடொண்ணூற்றாறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லிடழிந்தேன்பூரணமே. உ௨
உட்டூலுக்குள் நீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
கட்டமலைதோறுந்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே. உ௩
எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே. ()
எத்தனைதாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனையாலும் பிறந்திருந்தேன்பூரணமே. உ௫
பெற்றலுத்தாள்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள் தந்துபுகலருள்வாய்பூரணமே. உ௬
உற்றாருமுதலுத்தா ருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெறறலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.()
பிரமன்படைத்தலுற்றான் பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா லுண்டலுத்தான்பூரணமே.()
எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ் செனனமுஞ்செனித்து
புண்பட்டுநானும்புலம்பினேன் பூரணமே. உ௯
என்னையறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலழிந்தேன்பூரணமே. ௩௰
கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே. ௩௧
செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே. ௩௨
எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே. ௩௩

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே. ௩௪
சாதிபேதங்கள், தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்று மயங்கினேன்பூரணமே. ௩௫
குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே.()
அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகநீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே. ௩௭
சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றும
லகத்திலுடவாணவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.
ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றாமல்
நைந்துருகிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே. ௩௯
என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலழிந்தேன்பூரணமே ௪௰
நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே. ௪௧
சிலந்தியுடைநூல்போற் சீவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமல் நலமழிந்தேன்பூரணமே.()
குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிலைசத்திநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே. ௪௩
ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளாயக்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே. ௪௪
இடையாகிப்பிங்கலையா யெழுந்தசுழிமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே. ௪௫
மூலவித்தாய்நின்று முளைத்துடல்தோறும்இருந்து
காலனெனவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே. ௪௬
உள்ளம்புறம்புமா யுடலுக்குள்நீயிருந்த
தெள்ளளவுநானறியா திருந்தேனேபூரணமே. ௪௭
தாயாகித்தந்தையாய்த் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீதியாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே. ௪அ

விலங்குபுள்ளூர்வனவாசம்விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையில்நின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே. ௫௰

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் விளர்ந்துகிழந்தானும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன்பூரணமே. ௫௧

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே. ௫௨

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னாகிமாத்தாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே. ௫௩

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகிநின்ற வியலறியேன்பூரணமே. ௫௪

ஊனுயுடலுயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனுருசியான திறமறியேன்பூரணமே. ௫௫

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன்பூரணமே. ௫௬

ஐவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாந்
தெய்வமெனநின்ற திறமறியேன்பூரணமே. ௫௭

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே. ௫௮

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே. ௫௯

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வளவறியேன்பூரணமே. ௬௰

வானிற்கதிர்மதியாய்வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோய்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்தவீண்பேசலன்றி
ஐயாவுனை வுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே. ௬௨

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே. ௬௩

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குச் செயலறியேன் பூரணமே, ௬௪

வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லா
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன் பூரணமே. [ஞ்

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்த தரமறியேன் பூரணமே. ௬௬

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துணர்த்தான்பாராம லுய்வாரோ பூரணமே. ௬௭

ஒன்றாயுயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்றுமறியார்க ளேழைகள்தாம் பூரணமே. ௬௮

நேற்றென்று நாளையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படை
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன் பூரணமே. (த்து

மனம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங் காரமதாய்
நினைவாந்தலமான நிலையறியேன் பூரணமே. ௭௰

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்த பேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன் பூரணமே. ௭௧

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப் பின்னுமொரு
உட்சமய முண்டென் றுறைத்தனையே பூரணமே. ௭௨

முப்பத்திரண்டிருப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன் பூரணமே. ௭௩

என்னதான் கற்றாலென் னெப்பொருளும்பெற்றாலோ
உன்னையறியாதா ருய்வரோ பூரணமே. ௭௪

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்கு பிறப்பறுமோ பூரணமே.

வானென்பா ரண்டமென்பார் வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார் பூரணமே. ௭௬

ஆதியென்பா ரந்தமென்பா ரதற்குண்டுவாயிருந்த
சாதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார் பூரணமே. ()

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோகமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடையபேரறியார்பூரணமே. ௭௮

பரமென்பார் பாழுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியார் பூரணமே. ௭௯

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்தாத் தானுரைத்தார்
அத்தனை பேர்க்கொன்றுந் தறிகிலேன் பூரணமே ()

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே. ௮௧

மகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன் பூரணமே. ()

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலேபிறந்திருந்தேன்பூரணமே. ௮௩

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமல்
காயமெடுத்து கலங்கினேன் பூரணமே. ௮௪

சந்திரனை மேகமது தான்மறைத்தவா றதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன் பூரணமே. ௮௫

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும் போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றறங் கலைந்தேநான் பூரணமே. ௮௬

நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணி நான் றட்டழிந்தேன்பூரணமே

நெஞ்சமுருகி நினைத்துனைத்தான் போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன் பூரணமே. ()

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா தூங்கினேன் பூரணமே. ௮௯

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்தே
யோயாச்சனன மொழித்திலேன் பூரணமே. ௯௰

பூசையுடன்புவன போகமெனும் போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே ௯௧

படைத்துமழித்திடுவாய்பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச் சிரஞ்சீவியாத் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே. ௯௨.

மந்திரமாய்ச் சாத்திரமாய் மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தை நானறியத் தகுமோதான் பூரணமே. ()

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன் பூரணமே. ௯௪
நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன் பூரணமே ௯௫
பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்தில்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன் பூரணமே
சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும் படைத்தனையே பூரணமே.
பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந் தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே. ௯௮
ஏதிலடியா ரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய் பூரணமே. ௯௯
நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்றுசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே. ௱
முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே. ௱௧
பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய் பூரணமே. ௱௨

பூரணமாலை - முற்றிற்று.

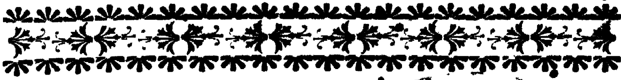
புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது சென்னை பெரம்பூர் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பங்காரு செட்டிவீதி 3-4-வது, நெ, வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் தமிழில் தேவையான புத்தகங்களும், அனேக விதமருந்துகளும், விச்சித்ரமான றப்பர் ஸ்டாம்புகளும், றப்பரெழுத்துகளும் இன்னும்பலவிதசாமான்களடங்கிய கேட்லாக் உண்டு தேவையானவர்கள் தங்கள் விலாசம் தெரிவித்தால் (1) கேட்லாக் அனுப்பப்படும்.

வயித்தியரை வேண்டாமல் தங்களே செய்துக் கொள்ளத்தகுந்த முன்னூறுமுறைகளடங்கிய (அனுபோகவயித்திய பிரம்மரகசிய) மென்னும் புத்தகம் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, காண்டங்களாகப் பிரித்து அச்சிட்டு முடிந்திருக்கிறது முதற்காண்டத்தில் மாத்திரம் சுமார் (300) முறைகளுக்குக் குறையாமலும் அடங்கியிருப்பதனனியில், ஒவ்வொரு மருந்துகளின்பாகமும இடைக்குறிப்பும் புடதிட்டமும், அளைப்புகணக்கும், அளவின் நிதானமும், செய்பாகமும், உண்பாகமும், பத்தியவிதியும், பரிகாரநெறியும், இவைகள்யாவும உயர்ந்ததாளில் அச்சிட்டு புல்கலிகோப்பிண்டுசெய்து விக்கிறயஞ் செய்துவரப்பட்டு வருகிறது. அவரவர்கள் இஷ்டம்போல ஒவ்வொரு காண்டங்கள் தனித்தனியாகவும், எட்டுகாண்டங்களும் ஒரேகட்டடமாகவும் முன்பண மனுப்பாதவர்கட்கு வால்யூபேபில்போஸ்டாகவும் அனுப்பப்படும்.

காண்டம் 1-க்கு விலை அணா	0	8	0
மேற்படி 4-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	1	8	0
மேற்படி 8-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	3	0	0

☞ பூ. சு. குப்புசாமிமுதலியார்
ஸ்ரீசுந்தவிலாசமபிரஸ்,
பிரம்பூர் பாரக்ஸ்போஸ்ட், மதராஸ்.

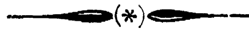

உ

சிவமயம்.

சட்டமுனிஞானம் - ச.

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பா பூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச் சுவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
பூணப்பா சிலபேர்தான் தீபம்வைத்து
புகழூர்க பூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
நாளப்பா சக்கரத்தைப் பூசைசெய்வார்
நம்முடைய பூசையென்ன மேருபோலே
ஓதப்பா நாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனே பூசைசெய்வார் சித்தர்தானே. (க)

நானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
தேனென்றமேருவுக்கு தசதீட்சைவேணுந்
சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டப்போகா
வானென்ற மேருவைத்தான் பூசைசெய்தோர்
வாய்திறந்துஉபதேசஞ் சொன்னாறுகிற்
கோனென்றவாதசித்தி கௌனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினேனே. (௨)
கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
குறியறிந்து பூசைசெய்து பின்புகேளு
மாரியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
மைந்தனேயிவளைநீ பூசைபண்ண
தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர்யாமளையி னோரெழுத்தைக்கேளு
யவளுடைய பதம்போற்றி பூசைபண்ணே. (௩)
பண்ணியபின்யாமலையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
பண்பாகதீட்சையைந்து முடிந்தபின்பு
வண்ணியதோர்வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனே வைத்துப்பிராண யாமந்தீரும்
கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தாற்
காயசித்திசிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோ ருலகமென்ன சித்தரென்ன
வுத்தமனேவிட்டகுறை யெடுக்குங்காணே. (௪)

சட்டமுனிஞானம் - ௪.

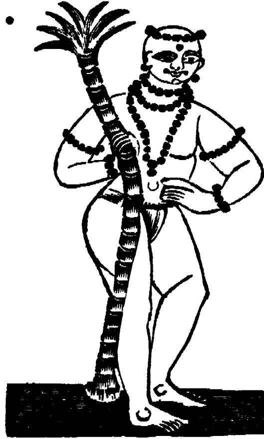
முற்றிற்று.

உ

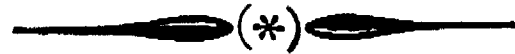
சிவமயம்.

பட்டணத்து சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானம் - நூறு.

வெண்பா.

காப்பு.

நன்பானநெஞ்சுக்கே ஞானத்நூல்நல்லபுத்தி
வெண்பாவாய்நூறும் விளம்பவே—பண்பாக
ககனமறுபதமுருவக் ககனமுகடதிர்வறுக
ககனகதிர்வேல்முருகன் காப்பு.

நெஞ்சுடனேதான்புலம்ப னீலனிறத்தாளீன்ற
குஞ்சரத்தையாதரித்துக் கும்பிட்டால்-கஞ்சமுடன்
காமமுதல்மும்மலத்தின் கட்டறுத்துஞானமுடன்
பூமிதனில்வாழ்வாரெப் போதும். க

எப்போதிறைவன் யெழுத்தைவிட்டுத் தப்புவோம்
எப்போயெழுத்தைரெண்டை யேத்துவோம் - யெப்
போநான், காமன் வலையறுப்போம் கதிரொளியைக்
கண்டுநெஞ்சே, எமன்வலையறுப்பதென்று., உ

என்றும்பயமறவே யீரெழுத்தும் ஓரெழுத்தாய்
நின்றசிவலிங்கத்தை நெஞ்சேகேள்-உண்டுறங்கி [ண்
தேசமெல்லாம் நின்றசைந்த தீயெழுத்தேசிங்கங்கா
ஆசைவிந்தேநாவெளுத்தே ஆவுடையார். ௩

ஆவுடையாளோடிருந்தேன் அருளானந்தம் பிறவே
கோவுடையாள்நின்றதினங்கூடியே-பூவுடையாள்
கட்டளகியைத்தள்ளி கடந்துபெருவெளியில்
இஷ்டமுடன்நெஞ்சே யிரு. ௪

இருவினைக்குள்ளாகாதே யென்னுடையையெண்ணாதே
பெருகிசினமகொண்டு பினத்தாதே-மருவுமலக்
கள்ளமெல்லாம்விட்டு கரைந்துகரைந்துருகி
உள்ளுணர்ந்துநெஞ்சேபார் ஒன்றை. ௫

ஒன்றுமறியாதே ஓடியலையாதே
கருவியிற்சென்றுமயங்கித் திரியாதே-நின்றநிலை
பிரியாதேநெடிய னெஞ்சேகொடிய
புலைவினையும்மாத்தும் பொருள். ௬

பொருளுடைமைநம்பாதே பொய்வாழ்வைநத்தாதே
மிருளுறவைநம்பியிருக்காதே-பொருளுறவு

கொண்டறிவினாலே குறித்துவெளியதனைக்
கண்டுபிடித்தேகருநெஞ்சே கரத்தை. எ

கரந்துடனேசேர்ந்து கனவுருவைக்கண்டுவெழி
மாத்திரினிப்பிறக்க வாறே-யெத்தபடி
ஒடியலையாதே ஒங்காரத்துள்ளொளியை
நாடியிருப்போம்மனமே நாம். அ

நானெனதென்னென்றுவினை ஞாடியலையாதே
தானவனேயென்று தரிக்காய்நீ-என்மனமே
வீணாவல்கொள்ளாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணாவல்கொள்ளாய் கருத்து. ௯

கருத்துவேறாகாதே கண்டிடத்திலோடாதே
விரித்துபலவேடம் மேவாதே-பெருத்ததொரு
சஞ்சலத்தைவிட்டு ஸலமரிந்துகாண்மனமே
அஞ்செழுத்தாலொன்ப தடை. ௰

ஒன்பதுவாய்கூட்டை யுருதியென்றுநம்பாதே
ஐம்புலனேயென் றணுகாதே-இன்பமுடன்
சிற்பறத்தினுள்ளே தெளிந்தபறமானந்தத்
துற்பொருளேமெய்யென் றுணர் ௰௧

மெய்யுணர்ந்துபாராமல் விரிந்தகன்றுபோகாதே,
ஐயன்திருவிளையாட்டென் றறிநெஞ்சே - செய்ய
தொரு, ஆணெழுத்தும் பெண்ணெழுந்து மனுவாகி
நின்றனடு,• காணும்பொருளுரைக்குங் கால். ௰௨

கல்லானநெஞ்சே கவலைக்கருத்தாகி
பொல்லாப்பவக்கடலில் போகாதே-யெல்லாம்
ஜெலக்குமிழியென்றுநினை செம்பொன்னிரம்பலத்தை
கலக்கமரபார்த்தே கரை ௰௩

கரைதெரியாயின்பக் காமக்கடலில் மூழ்காதே [த
வரையடைந்தவாழ்வை நத்திப் போகாதே-உரைபிறந்
தோசைவிந்துவேமனமே உற்சபையாலறிந்து
நேசமுள்ளபாக்கியத்தினில். ௰௪

பாக்கியத்தைக்கண்டு பரிந்துமகிழா
தாக்குமிடிவந்தால் சலியாதே-நோக்குமே
ஒருவ்ன் திருவிளையாட் டென்றுணர்நெஞ்சே
கருத்தாலேநின்று கருது. ௰௫

கருதாதேமங்கையர்கள் காமவலைக்கேங்கி
உருகாதேநெஞ்சே ஒருவன்-இருதாளை
கரத்தயந்து சேர்த்துக் கனலைக்கண்காட்டித்தினகண்டரை
போற்றிப்பார்ஒத்தனல்ல பொன். ௰௬

பொன்னாசைமண்ணாசை பூங்குழலாராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது-யென்னாளும்
யீசனமைத்தபடி யிருக்குங்காணிம்மூன்றும்
பாசமதுநெஞ்சே பரிந்து. ௰௭

பரிந்துதிரியாதே பார்வினைக்கு அஞ்சாதே
அருந்துருசிசிநதித் தலையாதே-வருந்தி
நடநதுசித்திரனடியிலே ஞதமரிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுன்னேயிருநத உடல். ௰௮

உடம்பழிந்துபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுன் கண்டுணராதே-உடமபிற்
கருவிறத்தைசேர்ந்து கருமலைச்சிற்றற்றும்
பருகுசித்திரக்கலைமதியும் பால். ௰௯

பாலிருக்கும்தோல்தனத்தை பாராதேமங்கையர்கள்
காலிடுக்கைநத்திக் கிரையாதே-கோல்யெடுத்து

வீரமறலி வருமுன்வினையருக்கு.
பார்விழியி னருளைப்பார். உ௰

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமென்றிருமனமே
காற்றனல்மண்நீர்வெழியாம் கண்டதெல்லாம்-மாத்தி
ஐம்புலனும்நில்லாது ஆசைகளும்நில்லாது [ரண்ட
யென்புடலும்நில்லா தினி. உக

இனியசுகம்ஐம்புலனென் றெண்ணாதேநெஞ்சே
இனியசுகமறவாதே-யினியசுகம்
கண்டதெல்லாமெவ்வுலகு காணாது இவ்வுலகில்
நின்றதோநில்லாத தோ. உஉ

நில்லாமல்ஓடுகின்ற நெஞ்சேநிலையில்லா
மெல்லாப்பகையா யிருக்குங்காண்-பொல்லாக்
கருக்குழியிலேபிறந்த கன்மவினையானால்
திருக்கருக்கவேணும் தினம். உங

தினந்தினைப்போதாகிலுந்தான் நீதறநில்லாமல்
யினம்பிரிந்தமான்போல் யிருந்தாய்-தினந்தினமும்
ஓங்காரத்துள்ளொழியை யுற்றுணர்ந்து நீமனமே
ஆங்கார அச்சமற. உச

அச்சத்தால்ஐம்புலனும் ஆங்காரத்தால்மேய்ந்த
கச்சத்தானிச்சயமாய் கொள்ளாதே-மெச்சத்தான்
அண்டமெல்லாம்ஊடுருவ ஆகாசமுங்கடந்து
நின்றநிலைதான் நிலை. உரு

நிலையறிந்துநில்லாமல் நீபாவிநெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மானாய்-கலையறிந்து
மாறனையுங்கூத்தனையும் மார்புரத்தையும்புதைத்த
வீரனையுந்தேடி விரும்பு. உசா

விரும்பித்தனிதனியே மெய்யுணராதேமாய்மை
யிரும்புண்டநீர்போலே வேகும்-கரும்பதனை
தின்றாலல்லோதெரியும் நெஞ்சேநின் ஐம்புலனை
வென்றாலல்லோ வெளிச்சமாம். உஎ

வெளிச்சமில்லாவீடே விளக்கேத்தினவீடே [மற
கழிச்சிறந்தநின்றதைத்தான் கார்நெஞ்சே-வெளிச்ச
தெண்ணூத்தார்த்தகருவமும் ஒவ்வொன்றாய்ச்சேதான்
றங்காண், யெண்ணிவிவைகாணு திருட்டு. உஅ

இருட்டணையமாய்கையால் பெவ்வுலகுந்தாவை
பொருட்டனையேழூடும் ஐம்புலனென்-திருட்டுமன்
வண்டருடன்கூடாதே வாழ்மனமோராமிருவோர்
கண்டுகொள்வோம்காணு ததை. உகூ

காணுததைக்கண்டால் கண்டதெல்லாங்காணுது
வீணாவல்கொண்டு அகமெலியாதே-ஞானேத
இந்திரியத்தோடு யிணங்காதேபாவிநெஞ்சே
செஞ்சொல்மறை அக்கறத்தை தேடு. ௩௰

தேடிநாலைந்து திருக்கறத்தைச்சென்றுவெழி
நாடிநாலநெஞ்சே நலம்பெறலாம்-வாடியே
பொல்லாப்புவிகாண் போகமதைநம்பாதே
யெல்லாம்வெயிலில் மஞ்சளே. ௩க

மஞ்சனையகூந்தல் மடவாரை கண்டுருகும்
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்-மஞ்சள்
மயங்காணும்இந்தவுடல் மாயவாழ்வெல்லாம்
அயன்காணழித்த சூஸ்திரம்.

சூஸ்திரத்தாலாடும் சுழிமுனையைதான்திறந்து ௩உ
பார்த்திருந்தால்வாராது பாவமெல்லாம்சூஸ்திரத்தை

பாருமலையிருந்து பாவிமனமேபிறக்க
வாருமலையிருக்க வா. ௩௩

வாசிதனைப்பிடித்து வன்கனலோடேசேர்த்து
சீசீயெனவே திரியாமல்-மாகி
இருளானதைச்சேர்ந்து இருந்தாயேநெஞ்சே
பொருளானதைமறந்து போடு. ௩௪

போட்டுவிக்கும்பொல்லா புழுச்சொரியுநாய்விடக்கே
கூட்டங்குலைந்து குலைந்திடுமுன்-காட்டித்
தாழ்வுவாறாய்நெஞ்சே தருதரமாய்யெங்கும்
முறவானதைமுயிர்போம் முன். ௩௫

முன்னமயனெழுத்தும் மூன்றுவினைகண்டுமூன்று
பின்னுந்தெரியிலையோ பேய்மனமே-தன்னை
அரியாமலையிருந்தால் அவனரிவானோமனமே
குரியானபுத்தியென்றே கொள். ௩௬

கொள்ளைக்ககப்பட்டுக் குடிகேடரோடிருந்து
கள்ளக்கருத்தாய் கருதாதே-மெள்ளமெள்ள
ஆய்ந்தாய்ந்துபார்த்துநீ ஆறுருக்கப்பாலே
தேர்ந்தாய்ந்து பார்த்துதெளி. ௩௭

தெளிந்தநீர்பட்டமுர்தம் சேர்ந்தால்தெளியாதா
தெளிந்தநீர்காட்டா தவைபோல்-தெளிந்தால்
சகலபொருள்தோற்றும் தாழ்வுவருணாமென்றுப்
பகலிரவில்லாத பதி. ௩௮

பதிபசுபாசங்களையும் பற்றதிலேஊடுருவப்
பதிதனிலேதங்கிப் பவமருந்து-கதிபெறவே
வீணாமோநெஞ்சேகேள் வேதாந்தத்துட்பொருளை
காணாமலாமோ கணக்கு. ௩௯

கணக்கரியாமாயக் கருவிகரணாதிப்
பிணக்கரியாமற்பேதை நெஞ்சே-யிணக்கம்
மரிந்திணங்கவேணும் மருள்வெளியினுள்ளே
செரிந்தவிந்துநாதத்தைச் சேரு. ௪௰

சேராதேமாய்கைதனை சேர்ந்துகருக்குளியை
பாராதேநெஞ்சே பதையாதே-சீரான்
சித்திரத்தைப்பார்த்து தினமனமேசித்திரத்தில்
சத்திரத்தைக்கொள்ளா யுகந்து. ௪௧

உகந்துகந்துநெஞ்சமே ஓரெழுத்தினாலே
அகந்தனையேசுத்திபண்ணி லாய்ந்து-முகந்து
குடியாமலாமோ குலவுமலமான
பிடியானதுதீர வேண்டி. ௪௨

வேண்டுந்திரவியமும் மேலுயர்ந்துபள்ளியெல்லாம்
ஆண்டதிரைநாடுமம்பலமும் மாண்டுபெருங்
காடுயர்ந்தாரேமனமே கண்டாயோமாயநயன்
தேடரியயீசன் செயல். ௪௩

செயமாகாநெஞ்சே திருட்டுமலக்கோட்டை
பயமறவேவெட்டிப் பரப்பி-நயமான [ம்
வாசியினால்சுட்டொடிக்கி மதிமயங்கக்கண்டிருப்போ
பேசியனும்பேசாமலே. ௪௪

பேசாதேஞானப் பெருமைக்கிடப்பதுதான்
ஆசாபாசங்களில்லா தார்க்கல்லோ-கூசாமல்
தேசமெல்லாம்ஓடித் திரியுறாயேமனமே
ஆசாபாசங்களும் நீயாய். ௪௫

பாசங்களைந்து பதியிலிருந்துகொண்டு
பேசரியகாலைப் பிடித்திருக்க-நேசமுடன்

ஞமிருவருங்கூடி ஞாதாந்தஞானத்தை
தாமொருவனுயிருக்கத் தங்கு. ௪௬

தங்குநெடுவளையில் சகலங்களுங்கடந்து
யெங்குஞன்ருனு யிருக்காமல் மங்கு
கருவாஞய்நெஞ்சே கரிக்காலதூதன்
வருவானேயென்னே வகை. ௪௭

என்னவகைசெய்தோம் யெமதூதன்வந்தாக்கால்
பின்னையென்னஒட்டானே பேய்நெஞ்சே-சொன்ன
படியேகேழ்தூதர்களும் பரிந்துவருமுன்னே
படிதேடிக்கொண்டே யமர். ௪௮

அமறும்மனம்புத்தி யாங்காரமோடுசித்தம்
அமறும்பொழுது வேருேர்-அமரும்
கோவென்றுரைத்தநமன் கொண்டுபோம்போதறிவு
வாவென்ருல் நெஞ்சே வராது. ௪௯

வாராதுநெஞ்சே மயக்கம்வருமுன்னே
வேருனதைப்பிடித்து மேமேலிரி-பாராமல்
பொய்யிலேநில்லாதே புத்திகெடாதேயிருந்தால்
மெய்யிலேநின்றறிவே மெய். ௫௰

மெய்யாறுவீடுகளாய் மேலாம்பவைடவீடாய்
ஐயாறும்மாறும் மருபத்தாய்-மெய்யாக
கண்டதெல்லாம்நான்காண் காணுதகைத்தேடி
கண்டுருகிநெஞ்சே கனி. ௫௧

கனியருந்தமாட்டாமல் காயருந்துருய்மனமே
கனிருசிபோலாகுமோ காய்தான்-யினியதுகேள்
தானும்நீயும்கனிகாண் நடுவிருந்ததேருசிகாண்
தேனும்பாலும்போலே சிவன் ௫௨

சிவதவங்களைத்தேடி சீயெழுத்தையூடறுத்து
சிவதவங்களைத்தேடி சேராமல்-அபதபங்கள்
பண்ணாதேநெஞ்சேகேள் பாரவினைவந்தாக்கால்
யெண்ணாதே அஞ்சாதே யேங்கு. ௫௩

யேங்காதேநெஞ்சேகேள் யெவ்வினைகள்வந்தாலும்
யேங்காதேதேசத்தும் யிளையாதே-தாங்காமல்
கொண்டவனும்செத்தவனும் கூட்டத்தானும்வந்தால்
னின்றாருறித்துண்மையிதென் றென். ௫௪

யெண்ணரியநெஞ்சே யினியபால்தன்னை
அன்னந்தண்ணீர்நீக்கி யுண்ணும்-தன்மைபோல்
துன்பங்களைத்துளைத்து தூயவெழியூடுருவா
யின்பங்களைச்சேர்ந் திரு. ௫௫

சேர்ந்திருவோரும்பாலும் தேனும்போலேகலந்து
வாய்ந்ததிலேயுள்ளுரிசை யாகாமல்-போங்காமல்
தத்திமறக்காலன் வருவானேவந்தாக்கால்
யேத்தப்படுவாநெஞ்சே யெவன். ௫௬

எவனிருந்துநெஞ்சே யெதுப்பாமுண்டோ
கவனமறநின்று கருதாநல்லால்-புவனமெல்லாம் [மே
வித்துயிரெல்லாங்கண்டு விண்ணுடைந்துதே மன
மற்றுடலையுண்குதே மண். ௫௭

மண்ணெழுந்தும் நீரெழுந்தும்வாய்வெழுந்துந் தீ
யெழுந்தும், விண்ணெழுந்துங்கூடி ஒருவீடாகி-நண்
ணரிய, மாயமெல்லாமுண்டாக்கிவைததான்காண் நெ
ஞ்சே, யிக்காயமெல்லாம்ஞானல் கருது. ௫௮

கருவழித்தால் வித்தையில்லாக் காரணம்போல்நெஞ்
சுருவழிந்ததெல்லாம் கண்டதெல்லாம்-கருதி [சே

திரியாதேநெஞ்சே சிவன்செயலேயல்லால்
மதியாரியில்லாக்கால் வந்து. ௫௯

வந்துதவும்நாதாந்த வாகனைக்கண்டேவணங்கித்
தந்திரமாய்ச்சென்று தரியாமல்-அந்தரத்தில்
விட்டபட்டம்போலலைந்து வெவ்வினையினால்மனமே
தட்டுகெட்டுப்போகாதே தான். ௬௰

தானந்தவமுயர்ச்சி தாடாண்மையோடுநெஞ்சே
வானம்பிறந்து வழிகூடி-ஞானமதில்
நீயுமொருநிழலில் நின்றங்கிளைப்பாறி
நோயுமதிதானே துடங்கு. ௬௧

துடங்குவினையறுத்து சுத்தமெல்லாங்கழித்து
அடங்குமிடத்தில் அடங்காமல்-கிடந்து
பறந்தெடுத்த குஞ்சதுபோல் பதைக்கிறாயோமனமே
அறுஞ்சுரப்புமாயிதன் னடியில். ௬௨

மதனசறக்தால்மனமே வையகமெல்லாமயங்கி
விதனத்துறக்கமரங் குலவல்லால்வேறில்லை-மதனாலே
சத்துச்சுகத்தைனத்தி தானலையவேண்டாங்காண்
மெத்தசுகத்தை வெறுத்து. ௬௩

வெறுத்துவெறுத்து கொண்டாபோல் வீணிலேநெஞ்
சே, பொரித்தமக்கினாய்போல்போகாதே -குரித்தடுத்
து, தேடியேவாசிதனை சேர்ந்துகலந்துபொருள்
கூடினாலாமோ குணம். ௬௪

குணங்கள்பலவிதமாய் கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குங்குணமாகவந்து-இணங்கியே
மண்டலமெல்லாங்கடந்து மகாவீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்துக்கொள்ளவோ கணம். ௬௫

கனதனத்துமாதர் கைக்காதல்கொண்டாப்போல்
வினையருப்பாரைக்குருக வேண்டாமோ-தினமனமே
சோதித்தானல்லாமல் சுபகாரியமாக
போதித்தால்கொள்விலையோ புத்தி. ௬௬

புத்திதரும்வித்தைதரும் பொல்லாப்பில்லாமல்நெஞ்ச
சித்திமுத்திபேரின்பம் சேர்ந்திடலாம்-நித்தநித்தம்
தானந்தமானதொரு சற்குருவோடேபழகி
ஆனந்தமுண் டிருக்கலாம். ௬௭

கால்வழிசென் றுகருப் பசுக்குழிக்கிக்கீழ
மூலமுற்றநல்வழியே மூழ்கி-னறிமாலை
இருட்டருத்துப்போடாமல் யென்பாவிநெஞ்சே
திருட்டுவித்தைசெய்கிறாய் சென்று. ௬௮

சென்றுசிவனடியில் சேர்ந்தபெரும்பாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைத்தான் ஓட்டாமல்-நன்றாய்
நிலையாகநில்லாமல் நீயலைகிறாய்மனமே
அலைவாயினில்துரும்பு தாய். ௬௯

தாய்தந்தைபெண்டுபிள்ளை தானென்றிரங்கிநித்தம்
காய்பறிக்கிறாயே கனியிருக்க-தாய்தந்தை
யெத்தனைபேர்பெத்தாரோ யென்மனமேநாமுந்தான்
யெத்தனைபேரைபெத்தோம் யிங்கு. ௭௰

இங்குஅங்குமாய்மனமே யிடழியவேண்டாங்காண்
அங்கம்பொருளாய் அறிந்துகொண்டு-எங்குமெங்கும்
நாமேசிவமாக நாடினால்ஞானமொழி
தாமேஅருளைத் தரும். ௭௧

அருளில்லாதார்க்கு அருளறிவுதங்குமோ
அருளறிவுதானல்லோ ஆனந்தம்-அருளறிவு

தேடுவதுங்கூடுவதும் சிந்தையானந்தமுடன்
ஆடுவதுந்தானறிவி னால். எ௨
நாலெழுத்தாறு நடுவெழுத்தாயிரைந்து
ஓடினான்மூன்றி னுடைபதினை லாகுமே-ஓதாய்நீ
ஓரெழுத்தைக்கண்டுறங்கி உன்னோடுறங்கி நெஞ்சே
ஓரெழுத்திலேசென் றுறை. எ௩
உரைகளத்தினைப்போலே உள்ளமலங்களெல்லாம்
அரைத்துடைந்துநெஞ்சே யருதியிலே-நிருத்தி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியுங்காலங்க ளுக்கே. எ௪
காலங்கழிந்திடுமுன் கடைவாயில்பாலூற்றுமுன்
வேலங்கனைய விழிமடவார்-மேல
குழியில்வைத்துமாறடித்து கூப்பிடு முன்மாய்கை
களையெடுத்துப்போடுமுன் கண்ணால். எ௫
கண்ணாலேஞானம் கருதாமல் நெஞ்சேநீ, எண்ணாத
மாய்கையெல்லாம் மெண்ணுகிறாய்-நன்றாய்கேள்
பார்க்கவேணுந்தனையும் பத்திரைமாத்துத்தங்கம்
ஆக்காமல்போகாதே உன்னால். எ௬
ஒண்ணாலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவந்தாலும்
எண்ணாளும் நீபாம்பின்வாய் தேரைபோல்முன்னாலே
அகப்பட்டுப்போகாதே ஆனந்தமெய்விளக்கு
நம்பித்துலைக்குமுற்றும் நம்பு. எ௭
நடபிருன்றன்னை நடுவணையிலேயிருந்து
கும்பிடாதார்க்குங் குறையுண்டோ-நம்பி
பளிங்கொளிபோல்நெஞ்சே பரந்திடலாமேயெங்கும்
மெழுகனலோடேசேருமே. எ௮
காலன்வருமுன்நெஞ்சே யிருவினையுமேரென் றும்
சாமநடுவத்தினில் சார்ந்திலே தங்க-மனமுடனே
காலனையும்வென்றுகில காமனையும்வென்றுபின்பு
பாலிருக்கலாமதுநாம் பார. எ௯
பாரயனும்பாலும் பரமருத்திரனும்
காரணையவாரணத்தைதான்கண்டு சீராணமனமே

நக்கதிடை நடுவே நற்கனகபொற்பதியில்
சொற்கனகத்தற்பதியில் தோன்றுமே. அய
தோன்றுமேயெல்லாச் சுகமுற்றதில்மனமே
தோன்றுமே ஆனந்தச்சுந்தரியின்-தோன்றுமே
அக்ஷரச்சுருக்கினொடு அக்கரப்பெருக்கமுடன்
உச்சரித்துரைக்கிதென்ற உண்மை. அக
உண்மையிதுகாண்மனமே ஒளியிருந்தவீடதுகாண்
உண்மைசிவனிருக்கும் ஊறுகாண்-உண்மை
கருமைதங்கிஒளியெழுந்து கனத்ததந்தியுள்பதங்கள்
மருவுதங்கியினியுகந்த வாறு. அஉ
வருந்தும்பொழுதுகாண்மாயையாய்நெஞ்சே
வருநதும்குணமாகவந்து-வருந்தும்
யிருவினையடக்கறுத்து யெழுவகைபிறப்பறுக்கும்
கறுமலத்திறுக்கறுக்குங் காண். அங
காண்மனமேசத்திசிவம் ஒன்றுககாரணத்தை
காண்மனமேமாலையனுங் காணரிதை-காண்மனமே
செம்பொன்னம்பலத்துள்ளோர்செழுஞ்சொலென்று
மன்றுலொன்றும் அம்பலத்தில்ஆடும் நடனம். அச
நடனமதுபார்மனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாலாம் பதங்காணும்-நடனம்
பதிமதிவித்தாய் மனமே பலகெதிவித்தாயெனவே
அதிவிதசித்தாந்த மாடும். அரு
ஆடும்பதிமனமே அம்பலத்தைசுட்டுநடனம்
ஆடும்பரமகுரு ஆனந்தம்-ஆடுகின்ற
கூற்றதனைகூற்றற்று சுத்தபித்தனைத்தசுத்தா
சித்தநித்த னைச்சித்தத்திலுத்து நில். அசா
நில்லுநிலவறமாய் நேசமுடனேபதியில்
நில்லுபிறவியறநீ நெஞ்சே நில்லு
கனல்மதியும்தருமிடறும் கதிரெழுக்குங்கலைமதியும்
புனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் போற்றி. அஎ
போற்றித்தினமனமே பொல்லாக்குலங்கள்விட்டுக்
காத்துங்கனலுங் கருத்துஒன்றாய்-பார்த்தரிவால்

சுத்தமலப்பித்தையகத்து சுற்றறுநின்றிலுத்து
சுற்றமறுத்ததிலே தங்கு. அஅ

தங்குநீசென்று சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குக்கறுக்குழிகள் வாதங்குல்
கருவும்புனலும் கதியும்கெதியும்
விதியும்திறந்தான் வெளி. அகூ

வெளியில்வெளியாகி விண்ணவனுய்மனமே
வெளியிலொளியாயிருக்க-வெளியிரவு
கரியுரித்துப்போற்றவனை கதிர்மதியைச்சென்றனை
கருவறுத்துப்பார்த்தாலே காண். கூய

காணுமனமே கரிகாலனைவதைத்துக்
காணுமுலகமெல்லாம் காணுநவாய்-தாணுவாய்
மனவிரகமானபுலி மன்றுளான்றநடனமிடும்
கனகரத்தின செயலுற்ற பாதம. கூக

பாதத்தானஞ்செழுத்தான் பரமபதத்தான்சிங்க
நாதத்தானென்றுநெஞ்சே நன்றாக-போதத்தான்
ஆரணந்தானேனடைந்து அண்டமெல்லாம சுட்டதிரு
நீரணிந்துகொண்டிருப்போம் நித்தம். கூஉ

நித்தனைநிர்மலனை நின்றுலகம்மூன்றாக்கும்
கர்த்தனை அஞ்செழுத்தின் காரணமாய்பெற்ற
குருவினிருபதமுனது குளிருமனமுருகிநினை
தருமனதுபற்றமனமே தான். கூங

தானவனை ஆகாட்டால்சண்டாளன் இழுத்தடிப்பான்
தானவனுமங்கே தரிக்கொட்டான்-மான்மனையார்
கலங்கும்கல்வியிலே கருதித்தான்கொடுப்பான்
முதல்நினைக்குமபடிதேரு நெஞ்சே. கூச

நெஞ்சேயுனக்கு நிலவரமாய்சொன்னதெல்லாம்
நெஞ்சேயென்சொல்லொன்றும் நிகழாதே-நெஞ்சே
கருத்திச்சைபிசைதள்ளி கருத்தொன்றுசெப்பசித்தாய்
கருத்தககோ சலந்தள்ளி கருத்துள் கூரு

உள்ளிருந்துநெஞ்சே உலாவுஞ்சிவகுருவை
வெள்ளெருக்கன் பூச்சூடும் மேனியனை-உள்ளே

கசு பட்டணத்துசுவாமிகள் ஞானம்.

மனமுருகப்பார்த்தான் மலைசிலையாய்ச்சென்றானை
உனதறிவாய்ப்பார்த்து ஓது. கசுரு

ஓதுநீநெஞ்சேகேள் ஓரெழுத்துமந்திரத்தால்
ஆதியாய்எங்கும் அமர்ந்தானை-ஓதினுள்
கடியகொடுமிடியகனும் கடியகொடுமணியகனும்
கடியவிட்டணுகாமல் காக்கும். கசுஎ

காக்குந்திருமனமே கடியப்பிறப்பறுத்து
''காக்கும்பலபிணிநோய் காட்டாமல்-நோக்கும்
யன்றுமிதைபகல்வெளியில் வளருதமதனை
யுந்தியிலுணாரதி வாழ். கசுஅ

வாழுநீநெஞ்சே மயங்கித்திரியாதே
பேயெழுத்துக்கப்பா லிருப்பானை-யேழை
வருத்தநதிநிர்த்தனன்பன் மனசந்திலதங்கி
பரித்தாரந்தினக்கரணதகே பணி. கசுகூ

பணிந்துதுதிமனமே பல்லுயிர்கட்கெல்லாம்
அணுவிலணுவாக யிருந்தானை-துணிவாய்
பிறவாதிருக்கவும் பேரின்பவாழ்முதலை
திறமாகநம்புநெஞ்சே செலுத்து.

ஞானவெண்பா நூறும்

முற்றும்.

உ

சோதியேதுணை.

பட்டினத்தடிகளின்சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரநுட்பம்.

இல்லரத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகியதுல்லியமனதுடைய பட்டணத்துசுவாமிகள் தன்வீடொழி முதலியவற்றையகன்று சகலதேசமுந்திரிந்து ஐயமேற்பதில்லையென் றுறுதிக்கொண்டு பத்திரகிரிமகாராஜன் ஊர்ப்புரத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடியிருக்குஞ்சமையம் கள்வர் சிலர் கூட்டமிட்டு பத்திரகிரி யரசன் மனையிற்புகுந்து வெகுபொருள்களைக் கவர்ந்துபோகுங்கால் வழியிலுள்ள கணபதிக்கொன்று பரிசளிக்க நினைத்து ஓர்இரத்தின ஆரத்தை வீசாட்டி ஏகுங்கால் அவ்வாபரணம் பட்டினத்தடிகள் கண்டத்திலமைய உதையத்தில் அரண்மனைக் காவலர்கண்டு இவருங் கள்வரை சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலைவிடுக்க அவர் விருக்கட்கெல்லாம் சிவ சிவ வென்றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வரசன் சற்று மயங்கி அமைச்சன் மனம்படி ஆக்கினை தருகவென்றசைக்க கழுவேற்ற நியமித்தனர், பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தை யடைந்து !சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகைக் கொண்டு (என் செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே) என்னுஞ் செய்யுளைப்பாட கழுமரம்கொழுந்துவிட்டெரியக் கண்டகாவலர் அரசனுக்கறிவிக்க திடுக்கிட்டு பாதசாரியாயோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்தில்விழ மன்னன் மனபக்குவமறிந்து கண்ணோக்க பத்திரகிரியரசன் இராஜகோலநீக்கி உடன்தொடர நீ திருவிடைமருதூருக்குச் செல்லென வாக்களித்து மீண்டும் சிவஸ்தலங்கள் திரிந்து திருவிடைமருதூரை யடைந்து கீழ்கோபுரவாயலில் வீற்றிருக்க பத்திரகிரியரசனும் பலஸ்தலங்களுந்திரிந்து திருவிடைமரு

தாரை யடைந்து குருவைக் கண்டு வணங்கி அவர்சொற்படி மேலைக்கோபுரவாயிலிலிருந்து பிச்சையேற்றுவந்துகுருநிவேதனஞ்செய்து மீதி சேடத்தையுண்டு யோகமெய்தி யிருந்தனர். இவ்வாறிருக்க பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டை நாய்க் குட்டிவந்து வாலைக்குழைத்து தன்பசிநோயைக் குறிப்பித்து நிற்க அதனையறிந்து தமது சேடப்பிர சாதமளிக்க பசியாறி அவருடன் கூடவே யிருக்க இதைச் சிவபெருமா னறிந்து பட்டினத் தாரிடஞ்சென்று அதிக பசியுள்ளவர் போல் அபிநயிக்க பட்டினத்தடிகள் யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாகவுடையேன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின்றான் சமுசாரி அவனண்டையேகினால் பசியாற்றுவானென இதைச்செவியுற்ற ஈசன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின்ற பத்திரகிரியாரை யடுத்து கீழ்திசைவாயிலிலிருக்கும் பட்டினத்தடிகள் புகன்றதை யுரைக்க பத்திரகிரியார் இவ்வோடும் நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கின என்று பாத்திரத்தை எடுத்தெறிய அப்பாத்திரம் நாய்சிரசின்பேரிற்பட்டு மரித்தது உடனே சிவபெருமான் மறைந்தருள பின்பு பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பல் முதலிய பலதமிழ்க் கண்ணிகளுமியற்றியும் சிவயோகமெய்தியு மிருக்க மரித்தநாய் காசிராஜன் மகளாய் பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடைந்ததை அரசனறிந்து புரோகிதரையழைத்து என்புத்திரிக்குத்தக்க புருடனை நியமிக்கவேண்டுமென அதைக்கேள்வியுற்ற பெண் திடுக்கிட்டு பிதாவைநோக்கி யாதொருவனுக் குரியவளல்ல திருவிடை குருதூரில் மேலைக் கோபுரவாயலில் வீற்றிருக்கும் எனது மருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்தறிந்து புத்திரியை பத்திரகிரியார் முன் கொண்டுவந்துவிட அவர் நிஷ்டையிலிருந்து விழித்து நோக்க அப்பெண் அடிநாய் மீண்டுந் திருவடியை நாடிவந்ததுவென யாவுமறிந்த ஞானியாரெழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தைப்பற்றிச்சென்று குருவாகிய பட்டினத்தடிகளிடம் விட்டு நும் முசிட்டமுண்ட நாய்க்குமிப்பிறவிநோய் வரலாமோவென பட்டினத்தடிகள் (அவன்செயலன்றி யாவதொன்றில்லை) யென திருவருளை நாடினர் அப்போது ஒரு பெருஞ் சோதிதோன்றி அதில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறையச்சோதியும் மறைந்தது.

உ

சிவமயம்.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

முத்திதரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம் க
ஆங்காரமும்மடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம் உ
நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம் ௩
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம் ௪
ஓயாக்கவலையினா லுள்ளடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம் ௫
மாயாப்பிறவி மயக்கத்தை யூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம் ௬
காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம் ௭
சேயாய்ச்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம் ௮
பேய்போற்றிரிந்துன் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போல்னினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம் ௯
கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம் ௰
பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம் ௰௧
வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தண்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம் ௰௨
ஆறாதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேத்துவதுமெக்காலம் ௰௩
தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம் ௰௪
மண்ணுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம் ௰௫

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றருத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம் ௰௬

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம் ௰௭

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம் ௰௮

பட்டையுமொய்ப்பனையும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம் ௰௯

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம் ௨௰

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம் ௨௧

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம் ௨௨

ஒழிந்ததருமைத்தினைவைத்துள்ளொளும்புவெள்ளொளும்பாய்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம் ௨௩

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்காலம் ௨௪

கெர்ப்பும்-யானைப்படுகுழி.

கருப்படுத்திஎன்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம் ௨௫

தூண்டுவிளக்கனைய தொடர்ந்திருள் முன்சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிழைத்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம் ௨௬

தூரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம் ௨௭

எண்ணூறுகமிருந்து எய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம் ௨௮

அவ்வேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம் ௨௯

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன் [காலம்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுசெய்வதெக்

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம் ௩௧

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம் ௩௨

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினிஎக்காலம் ௩௩

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம் ௩௪

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவும் பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம் ௩௫

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம் ௩௬

செஞ்சலத்திலுற்றிரண்ட செனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம் ௩௭

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தடுப்பதினியெக்காலம் ௩௮

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம் ௩௯

நவசூத்திரம்போட்டு நானலநீயென்றிருந்த
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம் ௪௰

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டத்தைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம் ௪௧

இம்மைதனிற்பூதகளை யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்ம்மைதனிற்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காள்படுவதெக்காலம் ௪௩

சேவைபுரிந்து சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம் ௪௪

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம் ௪௫

சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலுத்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம் ௪௬

வல்வினை வெறுகை.

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
மடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம் ௪௭

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம் ௪௮

கூரறியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாராரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம் ௪௯

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம் ௫௰

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளுஞ் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம் ௫௧

புருவத்தலைவரொடும் புலகியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம் ௫௨

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம் ௫௩

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம் ௫௪

பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலைபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம் ௫௫

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம் ௫௬

மருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனுள முருகுவதுமெக்காலம் ௫௭

தன்கணவன்றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறானதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம் ௫௮

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணாமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம் ௫௯

எவ்வனத்தின்ஸ்திரீமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம் ௬௰

கண்ணாலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம் ௬௧

ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவநுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம் ௬௨

கீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம் ௬௩

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைபாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம் ௬௪

கருவின்விழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவின்விழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம் சுரு

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம் சுசு

ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம் சுஎ

மண்வளைந்தாற்கறிக்கில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம் சுஅ

அப்புப்புரநடுவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம் சுகூ

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனை தொழுதுநிற்பதெக்காலம் எ0

வாயுமறுகோணமதில் வாழுமகேசுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம் எக

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம் எஉ

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம் எங

பாறுகிபார்மீதிற் பஞ்சவர்ணந்தானாகி
வேறாகிநீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம் எச

கட்டறுக்கவொண்ணாக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம் எரு

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம் எசு

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம் எஎ

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம் எஅ

பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்
பேதம்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம் எகூ

தோன்றாமைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாமைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம் அ0

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகினினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம் அக

பட்டனடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
இட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம் ௮௨

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட் டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம் ௮௩

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுடுவதினியெக்காலம் ௮௪

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம் ௮௫

இனமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தாமாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம் ௮௬

அமையாமன்தமையு மானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம் ௮௭

கூண்டுவிடுஞ்சீவன்மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போ
மாண்டுவிடுமுன்னனான் மாண்டிருப்பதெக்காலம் ௮௮

ஊனிறைந்தகாய முயிரிறந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம் ௮௯

கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்வகங்கள்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம் ௯௰

தோலேணியைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காலம்
நூலேணியைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம் ௯௧

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம் ௯௨

காசினியெலாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம் ௯௩

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச
சுழிமுனையின்றாள்திறந்து தாண்டுவதுமெக்காலம் ௯௪

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
தடையறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம் ௯௫

மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறங்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம் ௯௬

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
அவ்வெளியி லிருப்பதினியெக்காலம் ௯௭

பஞ்சரித்துப்பேசும் புலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம் ௯௮

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம் ௯௯

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம் ௱

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தொல்லைதொட்டு
மெய்ஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம் ௱௧

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம் விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம் ௱௨

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம் ௱௩

எண்ணாதாரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம் ௱௪

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம் ௱௫

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம் ௱௬

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணிதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம் ௱௭

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம் ௱௮

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவதினியெக்காலம் ௱௯

கண்ணினொளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம் ௱௰

கனவுகண்டார்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம் ௧௧௧

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
யாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம் ௧௧௨

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம்()

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம் ௧௧௪

சீரொன்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீரொன்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம் ௧௧௫

வவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
அவ்வெழுத்தி னுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம் ௧௧௬

எழுத்தெல்லா மாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம் ௧௧௭

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம் ௧௧௮

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
தானென்றுநீயிருந்த தனுவறிவதெக்காலம் ௧௧௯

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிபார்த்தபின்
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்௧௨௰

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாரதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம் ௧௨௧

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைந்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம் ௧௨௨

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திழுத்துகொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம் ௧௨௩

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம் ௧௨௪

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளொளும்புவெள்ளொளும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம் ௧௨௫

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம் ௧௨௬

சூதுகளவுக் கொடராவினையஞ்சுட்டிடக்காற்
றூதுங்குருத்தியைப்போட் டினையடைவதெக்காலம் ௧௨௭

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம் ௧௨௮

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம் ௧௨௯

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம் ௧௩௰

ஆரோடிசைந்து சுழன்றதத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம் ௧௩௧

பாதகமொழிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
காதகமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம் ௧௩௨

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம் கநந

காரணமாய்வந்ததென் கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம் கநச

ஆயுங்கலைகளெல்லாமாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயன்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம் கநரு

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம் கநசு

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம் கநஎ

சாவாமாற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிகீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம் கநஅ

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரநின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம் கநகூ

உள்ளமறியா தொளிந்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம் கசம

வாசித்துங்காணமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம் கசக

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்தசில்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம் கசஉ

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டிடனுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம் ()

பாற்பசுவையோட்டி பதியில்வந்துசேராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம் கசச

பலவிடத்தே மனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம் கசரு

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம் கசசு

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
உதயத்திருநடன மினிகாண்பதெக்காலம் கசஎ

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம் கசஅ

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவரிவதெக்காலம் கசகூ

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருள்தனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம் க௫௰

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்புழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம் க௫௧

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம் க௫௨

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம் க௫௩

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம் க௫௪

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம் க௫௫

சாத்திரத்தைச்சுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம் க௫௬

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமலர்ந்து தூங்குவதுமெக்காலம் க௫௭

இறங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம் க௫௮

ஊனாகியூனி லுருவாகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம் க௫௯

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்திநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம் க௬௰

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணாவெல்லையற்றவான்பொரு
ளைச், சொன்னதென்றுநானறிந்துசொல்வதினிஎக்காலம்()

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம் க௬௨

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்லைத்தேயொளிந்துநிற்பதெக்காலம்க௬௩

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம் க௬௪

நின்றநிலைபேராம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம் க௬௫

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண்டுபொற்பாதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம் க௬௬

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம் கசுஎ

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம் கசுஅ

அருணம்பிரகாச மன்றாடமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம் கசுகூ

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிபிறந்ததன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம் கஎ௰

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம் கஎக

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம் கஎஉ

இரும்பிற்கனல்மூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம் கஎ௩

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம் கஎ௪

வீடுவிட்டுபாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம் கஎ௫

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாரதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம் கஎசு

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம் கஎஎ

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போற்
என்னுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம் கஎஅ

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசுரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம் கஎகூ

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம் கஅ௰

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம் கஅக

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம் கஅஉ

ஊமைக்கனுக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம் கஅ௩

சாகாசிவனடியைத் தப்பார்தாரெப்போதும்
பாதோ உடலகன்று போவரென்பதெக்காலம் ௧௮௪

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம் ௧௮௫

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தைத்
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம் ௧௮௬

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம் ௧௮௭

உண்டதுவுமாத ருடன்கூடிச் சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம் ௧௮௮

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம் ௧௮௯

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம் ௧௯௰

போக்கும்வரவும் புறம்புமுள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம் ௧௯௧

நானெனவுநீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம் ௧௯௨

அறிவையறிவாலறிந்தே யறுவுமறிவுதனில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம் ௧௯௩

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்துநிரந்தரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம் ௧௯௪

தித்தியென்றகூத்துந் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம் ௧௯௫

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம் ௧௯௬

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம் ௧௯௭

தேனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம் ௧௯௮

பொல்லாதகாயமுனைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாலின்பால்கறப்பக் கறப்பதினியெக்காலம் ௧௯௯

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம் ௨௱

போரிவிலேமனதை போராமலேயிருத்தி
ஓரறிவுலெந்நாளு மூன்றிநிற்பதெக்காலம் ௨௱௧

அத்துவிதமபோதுமென்ற ஞத்துமத்திலுள்ளிருந்து
முத்திதரசின்ற மூலறயறியதெக்காலம் ௨௱௨

நாசின்றபாசபதி ஞனிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிரவிநிற்பதெக்காலம் ௨௱௩

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம் ௨௱௪

அன்னம்புலனை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னை வகுத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம் ௨௱௫

அந்தரத்தினீர்பூத்த தலர்ந்தெழுந்தகாமனைப்போல்
சிந்தையைவதத்துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம் ௨௱௬

பிறப்புயிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம் ௨௱௭

மண்ணும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம் ௨௱௮

ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுநீக்கியன்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம் ௨௱௯

தன்னுயிரைக்கொண்டு தானறிந்தவாரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம் ௨௱௰

சேற்றிற்கிளைநாடுந் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம் ௨௱௧௧

என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம் ௨௱௧௨

தன்னைமறந்து தலைத்துநிலைமறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம் ௨௱௧௩

என்னையென்னிலேமறந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம் ௨௱௧௪

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்குள்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம் ௨௱௧௫

இணைபிரிந்தபோதலரி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதறுனுல் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம் ௨௱௧௬

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணுமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம் ௨௱௧௭

முன்னைவினையாலறிவு முற்றாமற்புன் மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யழுதுண்பதெக்காலம் ௨௧௮

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம் ௨௧௯

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தோ
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம் ௨௨௰

நானவனாய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்நின்று சரணடைவதெக்காலம் ௨௨௧

தானந்தமில்லாத தற்பரத்தினூடுருவி
ஆனந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம் ௨௨௨

உற்றவெளிதனிலே உள்ளப்பாந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம் ௨௨௩

ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம் ௨௨௪

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம் ௨௨௫

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம் ௨௨௬

நானாரோநீயாரோ நற்றும்பரமானந்
தானாரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம் ௨௨௭

எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவருக்கப்படிநின் றாமென்பதெக்காலம் ௨௨௮

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெத்திக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம் ௨௨௯

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாப்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம் ௨௩௰

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம் ௨௩௧

ஐஞ்சுகரத்தானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம். ௨௩௨

பத்திரகிரியார் புலம்பல்

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பாம்பாட்டி சித்தர் பாடல்.

(*)

கடவுள் வணக்கம்.

தெளிந்துதெளிந்து தெளிந்தாடுபாம்பே சிவன்
சீர்பாதங்கண்டு தெளிந்தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பே தெளிந்தாடுபாம்பே சிவன்
அடியிணைகண்டோமென் றாடுபாம்பே. க

நீடுபதநமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றே பெருமுத்தியென்றே
பாடும்போது மாதிபதநினைந்தே
பன்னிப்பன்னிப்பரவிநின் றாடுபாம்பே. உ

பொன்னிலொளிபோலவெங்கும் பூரணமதாய்ப்
பூவின்மணம்போலத்தங்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னுப்பலவுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
வள்ளலடிவணங்கிநின் றாடுபாம்பே. ௩

எள்ளிலெண்ணெய்போலவுயி ரெங்குநிறைந்த
ஈசபதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபத்தி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுங்கியடங்கித்தெளிந் தாடுபாம்பே. ௪

அண்டபிண்டந்தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாமலேநினைந் தன்புடன்பணிந்
தெண்டிசையும்புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே. ௫

சோதிமயமானபரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழுதாவலுறித் தொந்தோமெனவே

நீதிதவறுவழியி னின்றநிலையாய்
நினைந்துநினைந் துருகி யாடுபாம்பே. ௬

அருவாயு முருவாயு மாதியாயும்
அந்தமாயு மௌனியாயு மேகமாயும்
திருவாயுங் குருவாயுஞ் சீவனையும்
செறிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே. ௭

சுட்டிக்காட்ட வொண்ணாத பாழ்சூனியந்தனைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தேகமதிலே
எட்டிப்பிடித்தோமென் றுணர்ந்துபாம்பை
யெடுத்துவிரித்துநின் றாடுபாம்பே. ௮

எவ்வுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றும்புறம்பாய்
இருந்துதிருவிளையாட் டியற்றியபின்னர்
அவ்வுயிரு மவ்வுலகு மாகிநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. ௯

குருவணக்கம்.

சாற்றுமுடற்பொருளா வித்தமாகவே
தானம்வாங்கிநின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
போற்றிமனம்வாக்குக்காய மொன்றுமபொருந்தப்
புகழ்ந்துபுகழ்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௰

பொய்மதங்கள் போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்மதந்தானின்னதென்று மேவவிளம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. ௰௧

வேதப்பொருளின்னதென்றும் வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டுமன மேவிவிரும்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசற்குருதாள் கண்டாடாய்பாம்பே. ௰௨

உள்ளங்கையிற்கனிபோல வுள்ளபொருளை
உண்மையுடன்காட்டவல்ல வுண்மைக்குருவைக்

கள்ளமனந் தன்னைத் தள்ளி கண்டு கொண்டப்பாய்க்
களித்துக்களித்து நின் றாடாய்பாம்பே. ௰௩

அங்கையிற்கண்ணாடி போல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களருயி ரானகுருவைச்
சங்கையறச் சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப்படமெடுத் தாடாய்பாம்பே. ௰௪

காயநிலையழிகையைக்கண்டு கொண்டபின்
கற்பநிலையுளிற்கொண் டேக்காலமும்வாழும்
தாயநிலைகண்டபரி சுத்தகுருவின்
துணையடிதொழுது நின் றாடாய்பாம்பே. ௰௫

கூடுவிட்டுக்கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின்வல்லப மெவர்கூறவல்லவர்
வீடுபெறும்வகைவகை மேன்மேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிந்து நின் றாடாய்பாம்பே. ௰௬

அட்டதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும்
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய்
வட்டமிட்டுவலம்வரும் வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் றாடாய்பாம்பே. ௰௭

கற்பகாலங்கடந்தாதி கர்த்தாவோடுங்
கடமழியாதுவாழுங் காரணக்குரு
பொற்பதமேதஞ்சமென்று போற்றுதல்செய்து
பூரணசிந்தையோ டாடாய்பாம்பே. ௰௮

வச்சிரத்திற்கோர்பழுது வாய்க்குமாயினும்
வல்லுடம்புக்கோர் குறைவாய்த்திடாது
மெச்சகடமுள்ளவெங்கள் வேதகுருவின்
மெல்லடிதுதித்து நின் றாடாய்பாம்பே. ௰௯

பாம்பினது சிறப்பு.

நாதர்முடிமேலிருக்கு நாகப்பாம்பே
நச்சுப்பையைவைத்திருக்கு நல்லபாம்பே

பாதலத்திற்குடிபுகும்பை கொள்பாம்பே
பாடிப்பாடிநின்றுவிளை யாடுபாம்பே. ௨௰

வளைபுகும்போதே தலைவாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடலை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சிநின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவிளை யாடுபாம்பே. ௨௧

குற்றமற்றசிவனுக்கு குண்டலமானாய்
கூறுந்திருமாலினுக்குக் குடையானாய்
கற்றைக்குழற்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமலுள்ளங்களித் தாடுபாம்பே. ௨௨

மண்டலத்தைத்தாங்குமிகு வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குப்படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. ௨௩

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கரனுக்காபரணமுந் தானுமாகினாய்
மந்திரதிறகடங்கினாய்மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. ௨௪

சித்தர்வல்லபங் கூறல்.

எட்டுநாகந்தன்னைக் கையாலெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனுலகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காத பாம்பைக்கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷந்தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. ௨௫

ஆதிசேடனாகினு மெம்மங்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோம்மங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோடடங்கியே நின்றிடச்செய்வோம்
நின்றநிலைதவறாம லாடுபாம்பே. ௨௬

தூணைச்சிறுதுரும்பாக தோன்றிடச்செய்வோம்
துரும்பைப்பெருந்தூணாக தோற்றச்செய்குவோம்

ஆணைப்பெண்ணும்பெண்ணையாணுமாகசெய்குவோம்
ஆரவாரத்தெதிராய்நின் றாடுபாம்பே. ௨௭

எட்டுமலைகளைப் பந்தாயெடுத்தெறிகுவோம்
எழுகடலையுங்குடித் தேப்பமிடுவோம்
மட்டுப்படாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகராஜன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. ௨௮

மண்டலமுற்றுங்கையால் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையும்மில்லாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குச்சூனியஞ் சொல்லிக்காட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுன்புநின் றாடாய்பாம்பே. ௨௯

மூண்டெரியுமக்கினிக்குள் மூழ்கிவருவோம்
முந்நீருள்ளிருப்பினு மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவருமதன்புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தார்வேந்தன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. ௩௰

செப்பரியமூன்றுலகுஞ் செம்பொன்னாக்குவோம்
செங்கதிரைத்தண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை இல்லாமற்செய்வோம்
எங்கள்வல்லபங்கண் டாடுபாம்பே. ௩௧

வேதன்செய்தசிருஷ்டிகள்போல் வேறுசெய்வோம்
வேதனையுமெங்கள்கீழே மேவச்செய்வோம்
நாதனுடன்சமமாக நாங்களும்வாழ்வோம்
நாங்கள்செய்கையிதுவென் றாடாய்பாம்பே. ௩௨

அறுபத்துநாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமேலொருகலை யானதறிந்தோம்
மறுபற்றுச்சற்றுமில்லா மனமுடையோம்
மன்னனேயாசானென் றாடுபாம்பே. ௩௩

சிறுபுலியானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிக்குற்றேவல் செய்யச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங்கடவுளை யெங்களுள்ளே
விளையாடச்செய்வோமென் றாடாய்பாம்பே. ௩௪

சித்தர் சமவாதம்.

வாசுகியையொருபக்க மன்னனிறுத்தி
மகத்தானபதுமனை மறுபக்கம்வை
தேசுலவுதக்கனைத் தன்றிக்கிற்சேரு
செய்யபதுமனைக்கொள் சித்தனாரே. ௫௫

அனந்தனையொருபக்க மாகநிறுத்தி
அதன்பக்கங்குளிகனை யண்டச்சேரு
கனங்கொண்டகார்க்கோட கன்காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சங்காபலனைத்தா சித்தனாரே. ௫௬

அட்டதிக்குஞ் சக்கரங்களாககீறி
அக்கோணநிலைகளி லக்கரஞ்சேரு
இட்டமுடன்மந்திரத்தைச் செபித்துநில்லு
சித்தந்தடுமாறுதே சித்தனாரே. ௫௭

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வவற்றிற்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாகமிருக்கின்ற விடத்தில்விட்டோம்
இனியென்னசெய்வது சொல் சித்தனாரே. ௫௮

நடுவாகவாதிசேடன் றன்னைநாட்டு
நான்குதிக்குமந்திரித்த நீறுதூவு
கடுவிஷங்கக்கவே கட்செவிகளைக்
கையிலெடுத்தாட்டுங்கள் சித்தனாரே. ௫௯

பொருளாசை விலக்கல்.

நாடுநகர்வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவன்வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற் கொள்பயனென்னே
கூத்தன்பதங்குறித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௬௰
யானைசேனைதேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வரும்போதுதுணை யாமோவறியாய்
ஞானஞ்சற்றுமில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
நாடிவரும்படிநின் றாடுபாம்பே. ௬௧

மாணிக்கமாமணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்றுலங்கும் பதக்கங்கண் மற்றும்பணிகள்
ஆணிப்பொன்முத்தாரமம் பொனந்தக்கடகம்
அழிவானபொருளென் றாடாய்பாம்பே. ௬௨

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்சூழ்ந்த வரண்மனை மற்றுமுள்ளவை
கூடவராதென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல் வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே. ௬௩

மலைபோன்றசெம்பொற்குவை வைத்திருப்பவர்
மறலிவருகையில் வாரிச்செல்வரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அழியாரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௬௪

பஞ்சணையும்பூவணையும் பாயலும்வெறும்
பாழ்சுடுகாடதனில் பயன்பெறுமோ
மஞ்சள்மணம்போய்சுடு நாறுமணங்கள்
வருமென்றுதெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௬௫

முக்கனியுஞ்சக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்தியுண்டவாய்
மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௬௬

வண்ணப்பட்டும்வாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கவிகையாலவட்டமற்றுஞ் சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவரமாட்டாவென் றாடாய்பாம்பே. ௬௭

மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமரு மருமக்கண்மற்றவர்
மாளும்போது கூடவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனைத்தையுந் தந்தகர்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௬௮

கானலைமானீரெனவே கண்டுசொல்லல்போல்
கருதிஇவாழ்வினைமூடர் கண்டு களிப்பார்

மேனிலைகண்டார்கள்வீணாய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பதநாடுவாரென் றாடாய்பாம்பே. சகூ

பெண்ணாசை விலக்கம்.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஓயில்கண்டவுலவிகாக் தோடுங்கிளிபோல்
உடல்போனாலோடுவாரென் றாடாய்பாம்பே. ருய

செண்டுமுலைவண்டுவிழி கொண்டதோகையைச்
சித்தப்பாம்பால்விழுங்கியே சீயென்றொருத்தேம்
குண்டுகட்டொருமையேறுங் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ருக

வட்டமுலையென்றுமிக வற்றுந்தோலை
மகமேருவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவர்
கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ருஉ

மலஞ்சொரிகண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச்சொல்வர்மதி வண்மையில்லாதார்
குலநலம்பேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கேயிரையென் றாடாய்பாம்பே. ருங

திக்குநாறுங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சிநினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே. ருச

நாறிவருமெச்சிலனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சளிநாசிதனை நற்குமிழென்றும்
கூறுவார்கள்புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோணிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. ருரு

மயிலென்றுங்குயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானேயென்றுந்தேனேயென்றும் வானமுதென்றுப்

ஓயிலானவன்னமதிற் கொத்தவளென்றும்
ஓதாமற்கடிந்துவிட் டாடும்பாம்பே. ௩௬

மின்னற்கொடியென்றுஞ்சோதி விளக்கமென்றும்
மெல்லியென்றும்வல்லியென்று மேனகையென்றும்
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும்
கழறாமற்கடிந்தோரமென் றாடாய்பாம்பே. ௩௭

பூவையென்றும்பாவையென்றும்பொன்னேயென்றும்
பூந்திருவேயென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோவையென்றுங்கோதையென்றுங் கோகிலமென்று
கூறாமற்றுறந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ௩௮

மலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்கும்புழுக்கூட் டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்
சலக்குழிகுள்ளே நாற்றஞ் சார்ந்தசேறென்றும்
தானறிந்துதள்ளினோமென் றாடாய்பாம்பே. ௩௯

சரீரத்தின்குணம்.

ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்தகுயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரகோட்டுக்குமாகாதென் றாடாய்பாம்பே. ௪0

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்துமாதமாய் வைத்தகூளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தக்கூளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றாடாய்பாம்பே. ௪௧

பரியாசம்போலவே கடித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவீங்கிப்
பரியாரமொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் றாடாய்பாம்பே. ௪௨

சீயுமலமுஞ்செந்நீரு நிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் குடமுடைந்தால்

நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றே தினனுமென் றாடாய்பாம்பே. ௬௩

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகெடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங்கிவிடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப் படைத்ததன்றனைப்
பற்றவேபற்றித் தொடராய்பாம்பே ௬௪

நாறுமீனைப்பலதரங் கல்லுதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமதை நாற்றம்போமோ
ஊழுடல்பலகதி பாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமலநீங்காதென் றாடாய்பாம்பே. ௬௫

காய்த்தமரமதுமிகக் கல்லடிபடும்
கண்மணிகொண்டகாயங் கண்டனைபெறும்
வாய்த்தவழுடையவர் வாழ்பவரென்றே
வந்துதிருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. ௬௬

பேசரியநவவாயிற் பீற்றுருத்தி
பெருங்காற்றுள்புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக் கிந்தத்துருத்தி
எரிமண்ணிற்கிரையென் றாடாய்பாம்பே. ௬௭

மரப்பாவைபோலவொரு மண்ணுருச்செய்து
வளமானசீவனென் னுஞ்சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள்ளிருந்தசைப்போன் றீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழுமென் றுதெளிந் தாடுபாம்பே. ௬௮

தசநாடிதசவாயு சந்ததாது
சார்ந்தமரக்கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
எண்ணுனுமோட்டத்துணிந் தாடாய்பாம்பே. ௬௯

அகப்பற்றுநீக்கல்,

தாமரையினிலையிலே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச்சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்

தூமணியாய் விளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுது தொழுது தொழு தாடாய்பாம்பே. ௭௰

கள்ளங்கொலைகாமவாதி கண்டித்தவெல்லாம்
கட்டறுத்துவிட்டு ஞானக் கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதான வெட்டவெளிச் சிற்சொரூபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துச் சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே. ௭௧

சொல்லும்புளியம்பழத்தின் ஓடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுமவர் தொந்தங்களற்று
நில்லுமனதேபர நின்மலத்திலே
நின்றுணைதான் வெறும்பாழென் றாடாய்பாம்பே. ௭௨

சேற்றிற்றிரிபிள்ளைப்பூச் சேற்றைநீக்கல்போல்
தேசத்தோடொத்துவாழ்பவரச் செய்கைகண்டபின்
சாற்றுபரவெளிதனைச் சாரும்வழியே
தானடக்கவேணுமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௩

எண்ணைக்குந்தண்ணீர்க்குந்தொந்தமில்லாவாறுபோல்
எப்போதுமிப்புவியி லெய்தவேண்டும்
கண்ணுக்குக்கண்ணான வொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்துவாழ்ந்திடநின் றாடாய்பாம்பே. ௭௪

கக்கிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களுக்கசுத்தமான காட்சிபோலவே
சிக்கிக்கொண்டசகத்தினைச் சீயென்றொறுத்துச்
சீர்பாதங்காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. ௭௫

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமதத்தை
கூர்கொள்புத்தியங்குசத்தாற் கொன்றுவிட்டோங்கா
தீபமென்னுஞ்சிற்சொரூப செய்யபொருளைச்
சேர்ந்துறவுகொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௬

நித்தியமென்றுமலைவி னின்றுகொண்டம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்து நின்மலமானும்
சத்தியமாயங்கள்கூடந் தானழியவே
சந்தமும்வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௭

மண்ணென்னுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங்கடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச்
சினமென்றாஞ்சீனிமேற் சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. ௭௮

ஆசையென்னுஞ்செருப்பின்மே லடியைவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யறமிதித்தே
காசையெனுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்திக்
காலாகாலங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௯

காமமெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
கற்பமெனும்வாளினாற் கடிந்துவிட்டோம்
சாலப்பிறப்பிறப்பினைத் தான்கடந்தோம்
தற்பரங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௮௰

தேனில்வீழ்ந்தவீயைப்போலச் சிந்தைகுலைந்து
திகையாமற்சிற்சொரூப தெரிசனைகண்டு
வானிற்பறந்திடச்சூத வாண்மணிதீர்ந்து
வாயிற்போற்றேகநின் றாடாய்பாம்பே ௮௧

தூக்கியபாதங்கண்டேன் சோதிகண்டேன்
சுத்தவெளிக்குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
தாக்கியசிரசின்மேல் வைத்தபாதம்
சர்க்குருவின் பாதமென் றாடாய்பாம்பே. ௮௨

ஆலடிப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரச்டிபொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலேபார்த்துபார்த்து
வாங்கியேதூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே. ௮௩

நாலுதெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத்தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும்விளங்கு பொன்கம்பத்தினுக்கே
பூமாலைசூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே. ௮௪

ஆழிபெயர்ந்தாலுமேருமட்டமலையும்
அடியோடேபெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால

ஊழிபெயர்ந்தாலு மாதியுண்மையடிக்கே
வுறுதிபெயராதுநின் றாடாய்பாம்பே. ௮௫

வாயுவினையிரையாக வாங்கியுண்டே
வாரிஷிக்குநீரினை வாயுண்மடுத்தே
தேயுவினிற்குளிர்ந்துகாய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச்சேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௮௬

மாசில்கதிவளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதிபதத்தை
அடுத்தடுத்தேதுதித் தாடாய்பாம்பே. ௮௭

காடுமலைநதிபதி காசிமுதலாய்
கால்கடுக்கவோடிற்பலன் காணலாகுமோ
வீடுபெறும்வழிநிலை மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்துறையினின் றாடாய்பாம்பே. ௮௮

எள்ளளவுமன்பகத்தி லில்லாதார்முத்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன்கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித் தாடாய்பாம்பே. ௮௯

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
தொந்தபந்தஞ்சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக்கண்டுதரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற்பற்றிதொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. ௯௰

காந்தம்வலியிரும்புபோல் மாசின்மனதைக்
காட்சியானவமலதுவுடன் கலக்கச்சேர்த்து
சாந்தமுடன்றோண்டியுந் தாம்பும்போலச்
சலியாமற்றொடர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯௧

உளியிட்டகற்சிலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின் மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்டசெம்பிற் குற்றம்போமோவஞ்ஞானம்
போகாதுமூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே. ௯௨

திரளினபோரினூசி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காதுதேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளானமூலகுரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௯௩

எட்டுச்சுரக்காய்க் கறிக்கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தவில்லையே
நாட்டுக்கொருகோயிற் கட்டிநாளும்பூசித்தே
நாதன்பாதங்காணார்களென் றாடாய்பாம்பே. ௯௪

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறைப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பின்னையொருகடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப்பேணுவாரென் றாடாய்பாம்பே ௯௫

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றுப்பொன்மற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துகளித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯௬

தேக்கெடுத்தேயோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங்கொண்டனமித தேசவாழ்வினை
ஓக்காளமென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளத்தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯௭

சதுர்வேதமாறுவகை சாத்திரம்பல
தந்திரம்புராணங்கலை சாற்றுமாகமம்
விதம்விதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணானநூல்களென் றாடாய்பாம்பே. ௯௮

சமயபேதம்பலமான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கேயல்லது சற்சாதுகளுக்கோ
சிமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தாசித்தாந்தந்தேர்ந் தாடுபாம்பே. ௯௯

பூசைசெய்ததால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ்செய்ததானற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையுற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௱

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவேண்டுநித்திய முத்திசேரலாம்
சாலவேரறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்றுதெளிந் தாடாய்பாம்பே. ௱௧

சகத்தாதியென்றிடாது காரணாதியாய்ச்
சமைத்ததென்றுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவநிலைகற்பி வன்மையல்லாது
மற்றும்வன்மையில்லையென் றாடாய்பாம்பே. ௱௨

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுள்ளொளியானனென் றாடாய்பாம்பே. ௱௩

நாற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பணதாக
நாடுமக்கரச்சொரூப நாயகந்தனை
மேற்படுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் றாடுபாம்பே. ௱௪

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டவர்களல்
விண்டவர்களொருக்காலுங் கண்டவர்களல்
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோணிலைகாணார்
கூத்தாடிக்கூத்தாடி யாடுபாம்பே. ௱௫

ஆறாதலக்குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீடுபோகுமுன்னே யரன்கோலிக்கொள்
வேறுபட்டாலவன்வனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னேவிடாதுகொண் டாடுபாம்பே. ௱௬

எண்ணறியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணவிடிலே
பண்ணறியதவப்பயன் பத்தியில்லையேன்
பாழ்படுமென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௱௭

எவ்வுலகுஞ்சொந்தமதா யெய்துமபயனென்
றெங்களாதிபாதாம்புய மெண்ணாக்காலையில்
இவ்வுலகவாழ்வுதானுமின்றேயறுமென்
றெண்ணிக்கர்த்தனடிநினைந் தாடாய்பாம்பே. ௱௮

மணக்கோலங்கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கண்மனைசுற்றத்தோடு மயங்கினின்றாய்
பிணக்கோலங்கண்டும்பின்னுந் துரவாவிட்டால்
பிறப்புக்கேதுணையென் றாடாய்பாம்பே. ௱௯

பிறப்பையுமிறப்பையு மற்றுவிடயான்
பெருமருந்தென் றுசொலவேன் பெட்புடன்கேளாய்
திறபபுடன்மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே. ௱௰

இறந்தவரைவ ரவரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரென்றே மண்ணிலுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. ௱௧௧

நான்கடிச்செய்யுள்.

ஆகாரமுதலிலே பாம்பதாக
ஆநந்தவயலிலே படம்விரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொத்தொடுங்கி
ஓடிவகாரத்தி னுக்கைநீட்டி
சிகாரங்கிடந்தோர் மநதிரத்தைச்
சித்தப்பிடாரனுற் போதஞ்செய்ய
மாகாரபபிரபமையும வேரறுத்து
மாபயங்கடநதோமென் றாடாய்பாம்பே. ௱௧௨

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தம்மையறியார்
தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
பதிவினைசசுற்றுவார் வாயல்காணார்.
அந்தரஞ்சென்றுமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தாலுண்டைசேர்த்தே
இந்தபருநதினைதின்பிராகில்
இனிபபிறப்பில்லை யென்றாடாய்பாம்பே. ௱௧௩

களிபண்ணிடுமொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனயானபாய்பரங் காணநாட்டி

அளிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னுமாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக்கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்த தென்றாடாய்பாம்பே. ௧௧௪

உள்ளத்துக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புனலைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்கு மூக்குமேற்காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சீர்பாதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௧௧௫

ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கோபத்தை யறுத்துவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காலமில்லாமற் றாணுவுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே
தூங்காமற்றூங்கியே சுகமடைந்து
தொந்தோம்தொந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

விரகக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
கரணங்களைப்பிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்
காலக்கடுவெளி நின்றாட்டுவிப்போம்
தாரகந்தனிலேறித தொல்லுலகெங்கும்
சுற்றிவலம்வந்து நித்யகுசக்ஷங்கண்டும்
உரையற்றமந்திரஞ் சொல்லிவிடப்போம்
ஒருநான்கும்பெற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

காயக்குடத்திலே நிறைபாம்பைக்
கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு

நேயச்சுழிமுனை நீடுபாய்ச்சி
நித்தியமான வஸ்துவைநிலைக்கநாடி. கக அ
மாயப்பெரு வெளிதன்னிலேறி
மாசற்றபொருளிலே வாய்க்கத்தேடி
ஆயத்துறைகடந் தப்பாற்பாழின்
ஆநந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ககசு

மூலத்தலத்திலே நின்றகருத்தை
முற்றாஞ்சுழிமுனை தன்னிலூடே
மேலத்தலத்திலே வந்துவட்டம்
மேலைவழியிலே மேவிவாழும்
பாலத்தாய்க் கருணையினால்
பரகதிஞான சொரூபமாகி
ஆலச்சயனத்துமா லுடனின்றே
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

புலனைந்துவீதியில் வையாளியாயும்
புரவியெனுமனதை யொன்றுபடுத்தி
மலமந்தவுலகங் கடந்ததாலே
மன்னுகுருபாதத்தின் னிலைநாடித்
தலைமைந்துபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்
அலம்வந்துபூலோகக் கடலைநீக்கி
ஆனந்தமாகி நின்றாடாய்பாம்பே. கஉக

கருவென்னுமாசா னுருவெடுத்துக்
குறியானஞானத்து பாக்கியாக்கி
அருளென்னுமருளே யுண்மையாக்கி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னுமாந்தர் தந்நெறிற்றொட்டு
வாங்காமலெறிந்திட நெட்டையிட்டு
பருவனைக்குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றானைப்பற்றிநின் றாடாய்பாம்பே. கஉஉ

கன்னன்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கருமானுலையிலே தீமூட்டுவோம்

சொன்னார் கலையிலே பொன்னாக்குவோம்
சுருதியுருகல்வி யொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள் பாசத்தை விட்டெறிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னாதே பன்னாதே சும்மாவிரு
பராபரஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()
சாதிப்பிரிவிலே தீமூட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோல்நாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில் விளையாடுவோம்
வேண்டாதமனையி லுறவுசெய்வோம்
சோதித்துலாவியே தூங்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகித்திருப்போம்
ஆதிபிர்ம்மாக்களைந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் றாடாய்பாம்பே. ௧௨௪
நெட்டெழுத்ததனிலே நிலைபிடித்து
நீங்காவெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்டவெழுத்திலே படம்விரித்து
விண்ணின்வழியிலே மேவியாடிப்
பட்டவெழுத்தையும் பதிந்திருப்போம்
பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற் பண்ணிக்கூடிய
திட்டமுடனெமக் கருடேசிகனார்தன்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்தோமென்றாடாய்பாம்பே. ௧௨௫
ஊசிதொளைக்கொடத்தினிற் பாம்படைப்போம்
உலகெலாஞ்சுற்றி யுலாவிவருவோம்
மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
மனமொத்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
மாசுப்புலன்களை யிரைகொடுப்போ
மனதுற்றவுச்சியி லேறியாடுவோம்
பேசுமெழுத்தையும் விழுங்கவிடுவோம்
பிறபிறப்பற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. ௧௨௬
ஆணிக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
அக்கினிக்கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்

மாணிக்கத்தூணின்மேல் விட்டாட்டுவோம்
மனம்வாக்குக்காயத்தை யிறைகொடுப்போம்
நாணிக்கயிறையு மறுத்திடுவோம்
நமனாற்றுநாதன்பத நாடியேநிற்போம்
ஏணிப்படிவழி கண்டேறிவிடுவோம்
யாருமிதையறியாரென் றாடாய்பாம்பே கஉ

வடக்குகிழக்குமாய் நூலிழைப்போம்
மற்றாஞ்சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
நடக்கும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
நடவாவழியிலே புடைவநெய்வோம்
குடக்குக்கறையிலே கோல்போடுவோம்
கொய்ததைஎங்குமே விற்றுவிடுவோம்
அடக்கியேதக்கத்துள்ளே வைக்கவும்வல்லோம்
ஆதிபதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. கஉ.

சூத்திரக்கூடத்திலே பாம்படைப்போம்
சுழிமுனைக்குள்ளே சுகித்திருப்போம்
பாத்திரங்கொண்டுமே பலியிரப்போம்
பத்தெட்டுமூன்று படிகடந்தோம்
ஊத்தைக்கடத்தினைப் புடமிடுவோம்
உளவெனமக்கு நல்லுறுதிசொல்லப்
பார்த்துரையிதன் மெய்பலிக்கவெண்ணிப்
பதனம்பதன மென்றாடுபாம்பே. க௨

மவ்வக்கூடத்திலே பாம்படைப்போம்
மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
பவ்வக்குடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
வக்கிரசொர்ப்பனநதாண்டிவிடுவோம்
மவ்வவெளியிலே விட்டாடுவோம்
பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
சிவ்வுருவாகியே நின்றோமென்றே
சீர்பாதங்கண்டு தெளிந்தாடுபாம்பே. கா

பாம்பாட்டிசித்தர்பாடல் முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

இடைக்காட்டுச்சித்தர்பாடல்.

காப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியந்த மிலாதவ நாதியைத்
தீதுறும்பவர் தீப்படு பஞ்சுபோல்
மோதுறும்படி முப்பொறி யொத்துறக்
காதலாகக் கருத்திற் கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன் கூறுதல்.

எல்லாவுலகமு மெல்லாவுயிர்களு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாதி பரமசிவனது
சொல்லாலாகுமே கோனாரே. ௧

வானியல்போல வயங்கும்பிரமமே
சூனியமென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருகதியில்லையென்
றோர்ந்துகொள்ளுவீர் கோனாரே. ௨

முத்திக்குவித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சத்தியுமத்தியுஞ்
சேரலாகுமே கோனாரே. ௩

தொல்லைப்பிறவியின் றொந்தமுற்றறவே
சோம்பலற்றுத்தவஞ் செய்யாக்கால்
எல்லையில்கடவு ளெய்தும்பதமுனக்
கில்லையென்றெண்ணுவீர் கோனாரே. ௪

ஆரணமூலத்தை யன்புடனேபர
மானந்தக்கோலத்தை யன்புடனே
பூரணமாகவே சிந்தித்துமெஞ்ஞானப்
போதத்தைச்சார்ந்துகொள் கோனாரே. ௫

காலாகாலங் கடந்திடுஞ்சோதியைக்
கற்பனைகடந்த வற்புதஜோதியை

நூலாழ்பெரிய சொன்ன நுண்பொருளை
நோக்கத்திற்காண்வலு கோனாரே. ௬

சொல்லருஞ்சகன் நிட்டகளமானதைச்
சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
அல்லும்பகலு மகத்திலிருத்திடி
லந்தகன்கிட்டுமோ கோனாரே. ௭

சூரியன்வாள்பட்ட தூய்யபனிகெடுந்
தோற்றம்போல்வெவ்வினை தூள்படவே
நாரியிடப்பாகன் றாணெஞ்சிற்போற்றியே
நற்கதிசேர்ந்திடு கோனாரே. ௮

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
முப்பாழ்கடந்த வப்பாழைச்
செம்மறியோட்டிய வேலையமைத்துஞ்
சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே. ௯

பஞ்சவிதமாயைச் சஞ்சலம்பறக்கப்
பற்றறநின்றதைப் பற்றியன்பாய்
நெஞ்சத்திருத்தி யிரவும்பகலுமே
நேசித்துக்கொள்ளுவீர் கோனாரே. ௰

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

சீரார்சிவக்கொழுந்தைத் தெள்ளமுதைச் செந்தேனைப்
பாராதிவான்பொருளைப் பஞ்சவுருவான வொன்றைப்
பேரானவிண்ணொளியைப் பேரின்பவாரிதியை
நேராகவெந்நாளு நெஞ்சிருத்தி வாழ்வேனே. ௰௧

கண்ணுண்மணியைக் கற்பகத்தைக் காஞ்சனத்தைப்
பெண்ணுருவிற்பாதியினைப் பேசரியமுப்பொருளை
விண்ணினமுதை விளக்கொளியை வெங்கதிரைத்
தண்ணளியை யுள்ளில்வைத்துச் சாரூபஞ்சாருவனே. ௰௨

கண்ணி தரு.

மனமென்னுமாடடங்கிற் றாண்டவக்கோனே - முத்தி
வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே. ௰௩

வினையென்னும்பாம்பிறந்தாற் றாண்டவக்கோனே-யாவுஞ்
சித்தியென்றெண்ணேயடா தாண்டவக்கோனே, ௰௪

ஆசையெனும்பசுமாளிற் றாண்டவக்கோனே-இந்த
அண்டமெல்லாங்கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே. ௰௫
ஆசையுள்ளடங்கு முன்னர் தாண்டவக்கோனே-மூலத்
தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. ௰௬
மூலப்பகுதியறத் தாண்டவக்கோனே-உள்ளே
முளைத்தவேர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே. ௰௭
காலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே-மலச
காலென்றேதேர்ந்தறி தாண்டவக்கோனே. ௰௮
பற்றேபிறப்புண்டாக்கும் தாண்டவக்கோனே அதைப்
பற்றறுத்துவிடு தாண்டவக்கோனே. ௰௯
சற்றேபிரமத்திச்சை தாண்டவக்கோனே-உன்னுள்
சலியாமல்வைக்கவேண்டுந் தாண்டவக்கோனே. ௨௰
அவித்தவித்துமுளையாதே தாண்டவக்கோனே-பத்தி
அறறவர்கதியடையார் தாண்டவக்கோனே. ௨௧
செவிதனிற்கேளாதமறை தாண்டவக்கோனே-குரு
செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே. ௨௨

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாடுமனைகளு மக்களுஞ்சுற்றமும் வான்பொருளும் வீடும் பணைகளும் வெண்பொன்னுஞ் செம்பொன்னும் வெண்கல முடம், காடுங்கரைகளுங் கல்லாம்பணியுங்கரி பரியுந், தேடும் பலபண்டமு நில்லாசிவகதிசேர்மின்களே. ௨௩

நேரிசை வெண்பா.

போகம்போம் போக்கியம்போம் போசனம்போம் புன்மைபோம், மோகம்போம் மூர்க்கம்போம் மோசம் போம் தாகம்போம், வேதமுதலாகமங்கண் மேலான தென்று பல கால். ஓதுபிரமத்துற்றக்கால். ௨௪

தாண்டவராயக்கோன்-தரு.

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனாரே
தீந்திமித்திமி திந்தக்கோனாரே
ஆநந்தக்கோனாரே அருள்
ஆநந்தக்கோனாரே
ஆயிரத்தெட்டுவட்டமுங்கண்டேன்
அந்தவட்டத்துள்ளேநின்றதுங்கண்டேன்

மாயிருஞாலத்து னூற்றெட்டும்பார்த்தேன்
மந்தமனத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன் (தாந்) உரு

அந்தக்கரணமெனச் சொன்னேலாட்டையும்
அஞ்ஞானமென்னு மடர்ந்தவன்காட்டையும்
சந்தத்தவமென்னும் வாளினால்வெட்டினேன்
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கட்டினேன் (தாந்) உசு

மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியெனுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூறோசையாங்காட்டை
எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினேனோட்டினேன்
ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே (தாந்) உஎ

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனண்புற்றேன்
பாலையுமுட்கொண்டேன் மேலையாங் கட்கொண்டேன்
சிற்றின்பநீக்கினேன் மற்றின்பநோக்கினேன்
சிற்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பரஞ்சார்ந்திட்டேன். உஅ

அண்ணாக்கையூடே யடைத்தேயமுதுண்ணேன்
அந்தரந்தரத்தை யப்பொழுதேயெண்ணேன்
விண்ணாளுமொளியை மேவிப்பூசை பண்ணேன்
மெஞ்ஞானமொன்றன்றி வேறேயொன்றைநண்ணேன் உகூ

மன்றாடிபூதங்க ளாந்தையுங்கண்டேனே
மாயாவிகாரங்கள் யாவையும்விண்டேனே
விண்ணாளுமொளியை மெய்யினுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினைமேலாக வேண்டேனே (தாந்) ௩0

வாக்காதியைந்தையும் வாகாய்தெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க ளாந்தும்பிரிந்தேனே
நோக்கரும்யோகங்க ளாந்தும்புரிந்தேனே
நுவலுமற்றைறந்தியோக நோக்கம்புரிந்தேனே (தா) ௩க

ஆராதாரத் தெய்வங்களைநாடு
அவர்க்குமேலான வாதியைத்தேடு
கூறானவட்டாவ நந்திற்கூடு
கோசமைந்துங்கண்டு குன்றேறிக்கூத்தாடு (தா) ௩உ

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

ஆதிபகவனையே	பசுவே யன்பாய் நினைப்பாயேல்
சோதிபரகதிதான்	பசுவே சொந்தமதாகாதோ ௩௩
எந்நிறைப்பொருளைப்	பசுவே யெண்ணிப்பணிவாயேல்
தந்தும்பரகதியில்	பசுவே சந்தஞ்சாருவையே. ௩௪

அல்லும்பகலுநிதம் பசுவே யர்ச்சிபதந்தேடில்
புல்லுமேயோட்சநிலை பசுவே பூரணங்காண்பாயே. ௩௫

ஒன்றைப்பிடித்தோர்க்கேபசுவே உண்மைவசப்படுமே
நின்றநிலைதனிலே பசுவே நேர்மையறிவநீயே. ௩௬

எல்லாமிருந்தாலும் பசுவே யீசரருளிலையே
இல்லாததன்மையென்றேபசுவே யெண்ணிப்பணிவாயே. ()

தேவனுதவியன்றிப் பசுவே தேர்ந்திடில்வேறொன்றிலை
ஆவிக்குமாவிதாம் பசுவே யத்தன்றிருவடியே. ௩௮

நாயினுமன்பனன்றோ பசுவே சத்திக்குள்ளானவன்றான்
நேயமுடையவர்பால் பசுவே நீங்காதிருப்பதனே. ௩௯

முத்திக்குவித்தானேன் பசுவே மூலப்பொருளானேன்
சத்திக்குறவானேன் பசுவே தன்னைத்துதிப்பாயே. ()

நயன்றிருப்பாதம் பசுவே யன்புற்று நீபணிந்தால்
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே விட்டோடுங்கண்டாயே.

சந்திரசேகரன்றான் பசுவே தாழ்ந்துபணிவாயேல்
இந்திரன்றன்முதலோர் பசுவே யேவல்புரிவாரே. ௪௨

கட்புலன்காணவொண்ணாப்பசுவே கர்த்தனடியிணையை
உட்புலன்கொண்டேத்திற்பசுவே யுன்னதமேய்வாயே. ௪௩

சுட்டியுங்காணவொண்ணாப்பசுவே சூனியமானவஸ்தை
தொட்டிப்பிடிப்பாயேல் பசுவே யுன்னைநிகர்ப்பவர்யார். ()

தன்மனந்தன்னாலே பசுவே தானுவைசசாராதார்
வன்மரமொப்பாகப் பசுவே வையத்துளைப்பாரே. ௪௫
சொல்லொன்றுநற்பொருளாம்பசுசோதியைபோற்றக்கால்
இல்லென்றுமுத்திநிலை பசுவே யெப்பொருளுஞ்சொல்லுமே

பலரோடு கிளத்தல்.

கண்ணுண்மணியைக்கருதியபேரொளியை
விண்ணின்மணியைவிளக்கொளியைப்போற்றீரே. ௪௭

மனம்வாக்குக்காயமெனும் வாய்த்தபொறிக்கெட்டாத
தினகரனைநெஞ்சமதிற் சேவித்துப்போற்றீரே. ௪௮

காலமூன்றுங்கடந்த கதிரொளியையுள்ளத்தாற்
சாலமின்றிப்பற்றிச் சலிப்பறவேபோற்றீரே. ௪௯

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின்மதுப்போலும்
நூலிற்பொருள்போலு நுண்பொருளைப்போற்றீரே. ௫0

மூவர்முதலை முக்கனியைச்சர்க்கரையைத்
தேவர்பொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே. ௫௧

தூயமறைப்பொருளைச் சுகவாரிதியமிர்தை
நேயமுடனுனு நிலைபெறவேபோற்றீரே. ௫௨

சராசரத்தைத்தந்த தனிவானமூலமெனும்
பராபரத்தைப்பற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே. ௫௩

மண்ணாதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான்பொருளைக்
கண்ணாரக்காணக் கருத்திசைந்துபோற்றீரே. ௫௪

பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநாளும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே. ௫௫

எள்ளிற்றைலம்போ லெங்குநிறைபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்துபோற்றீரே. ௫௬

நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

பூமியெல்லாமோர்குடைக்கீழ்ப் பொருந்தவரசாளுதற்கு
காமியம்வைத்தாலுனக்குக் கதியுளதோகன்மனமே. ௫௭

பெண்ணாசைக்கொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால்
விண்ணாசைவைக்க விதியிலையேகன்மனமே. ௫௮

மேயும்பொறிகடமை மேலிடவொட்டார்க்குவினை
தேயுமென்றேநல்வழியிற் செலலுநீகன்மனமே. ௫௯

பொன்னிச்சைகொண்டு பூமிமுற்றுந்திரிந்தக்கால்
மன்னிச்சைமோக்கம் வாய்க்குமோகன்மனமே. ௬௰

பொய்யானகல்விகற்றுப் பொருண்மயக்கங்கொள்ளாமல்
மெய்யானஞானகல்வி விரும்புவாய்கன்மனமே. ௬௧

பேய்க்குரங்குபோலப் பேருலகிலிச்சைவைத்து
நாய்நரிகள்போலலைந்தானன்மையுண்டோகன்மனமே. ௬௨

இரும்பையிழுத்திடுங் காந்தத் தியற்கைபோற்பலபொருளை
விரும்பினதாலவைநிலையோ விளம்புவாய்கன்மனமே. ௬௩

கற்பநிலையாலலவோ கற்பகாலங்கடத்தல்
சொற்பநிலைமற்றநிலை சூட்சங்காண்கன்மனமே. ௬௪

தேகமிழப்பதற்குச் செடஞ்செய்தென் றபஞ்செய்தேன்
யோகமெட்டுஞ்செய்தாலென் யோசிப்பாய்கன்மனமே. ௬௫

சாகாதிருப்பதற்குத் தான்கற்றருங்கல்வியன்றோ
வாகானமெய்க்கல்வி வகுத்தறிநீகன்மனமே. ௬௬

அறிவோடுகிளத்தல்.

எல்லாப்பொருள்களையு மெண்ணப்படிபடைத்த
வல்லாளன் றன்னை வகுத்தறிநீ புல்லறிவே. கூஎ

கட்புலனுக்கெவ்வளவுங் காணுதிருந்தெங்கும்
உட்புலனாய்நின்றவொன்றை யுய்த்தறிநீபுல்லறிவே. கூஅ

விழித்திருக்கும்வேளையிலே விரைந்துறக்கமுண்டாக்கும்
செழித்திலங்குமான் மாவைத் தேர்ந்தறிநீபுல்லறிவே. கூகூ

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாகிப்
பொய்யிலொருபொய்யாகும் புலமறிநீபுல்லறிவே. எ0

ஆத்துமாத்தின் கூறுன வவயமேயுன்னுடனே
கூத்துபுரிகின்ற கோளறிவாய்புல்லறிவே. எக

இருட்டறைக்குநல்விளக்கா யிருக்குமுன்றன் வல்லமையை
அருட்டுறையினிறுத திவிளக்காகுநீ புல்லறிவே. எஉ

நல்வழியிற்சென்று நற்பதவியெய்தாமல்
கொல்வழியிற்சென்று குறுகுவதேன்புல்லறிவே. எங

கைவிளக்குக்கொண்டு கடலில்வீழ்வார்போல
மெய்விளக்குன்னுள்ளிருக்க வீழ்குவதேன்புல்லறிவே. எச

வாசிக்குமேலான வான்கதியுன்னுள்ளிருக்க
யோசிக்குமேற்கதிதா னுனக்கறிதோபுல்லறிவே. எரு

அன்னையைப்போலெவ்வுயிரு மன்புடனேகாத்துவரும்
முன்னவனைக்கண்டு முத்தியடைபுல்லறிவே. எசு

சித்தந்தோடுகிளத்தல்.

அஞ்ஞானம்போயிற்றென்று தும்பீபற-பரி நிறை
மாநந்தங்கண்டோமென்று தும்பீபற
மெஞ்ஞானம்வாய்த்ததென்று தும்பீபறமலை
மேலேறிக்கொண்டோமென்று தும்பீபற. எஎ

அல்லல்வலையில்லையென்றே தும்பீபற
ஆணவுங்காற்றோமென்றே தும்பீபற
தொல்லைவினைநீங்கிற்றென்றே தும்பீபற பரஞ்
சோதியைக்கண்டோமெனத் தும்பீபற. எஅ

ஐம்பொறியடங்கினவே தும்பீபற-நிறை
அறிவேபொருளெனத் தும்பீபற
செம்பொருள்கள்வாய்த்தனவே தும்பீபற-ஒரு
தெய்வீகங்கண்டோமென்றே தும்பீபற. எகூ

மூவாசைவிட்டோமென்றே தும்பீபற இது
முத்திநிலை சித்தியென்றே தும்பீபற
தேவாசைவைத்தோமென்று தும்பீபற-இந்தச்
செகத்தையொழித்தோமென்று தும்பீபற. ௮௰

பாழ்வெளிநோக்கியே தும்பீபற-மாயைப்
பற்றற்றோமென்றேநீ தும்பீபற
வாழ்விடமொன்றெய்தோந் தும்பீபற-நீரற
வள்ளநிலைசார்ந்தோமே தும்பீபற. ௮௧

எப்பொருளுங்கணமென்றே தும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமென்றே தும்பீபற
அப்பிலெழுத்தாடலென்றே தும்பீபற-என்று
மழிவில்லாதாதியென்று தும்பீபற. ௮௨

குயிலோடு கிளத்தல்.

சரணங்களொருநான்கு மடங்கினவே-கெட்டக்
காமமுதலோராறு மொடுங்கினவே
சரணங்களொருநான்குங் கண்டனமென்றே-நிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுகுயிலே. ௮௩

உலகமோக்காளமென்றோது குயிலே-ஏக
ளுத்தமனைக்காண்பரிதென்றோது குயிலே
பலமதம்பொய்மையென்றோது குயிலே-ஏழு
பவமகன்றிட்டோமென்றோது குயிலே. ௮௪

சாதனைகள்செய்தவர்கள் சாகார்குயிலே-எல்லாத்
தத்துவங்கடேர்ந்தவர்கள் வேகார்குயிலே
மாதவங்கள்போலும்பலன் யாயாக்குயிலே-மூல
மந்திரங்களான்மகிமை வாய்க்குங்குயிலே. ௮௫

எட்டிரண்டறிந்தோர்க்கிடரில்லைகுயிலே-மன
மேகாமனிற்கிற்கதி யெய்துங்குயிலே
நட்டணையாயசசார்ந்தறிந்து கொள்ளுங்குயிலே-ஆதி
நாயகனைநினைவில்லைத் தோதுகுயிலே. ௮௬

மயிலோடுகிளத்தல்.

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே-எங்கள்
ஆதியணிசேடனெங்களாடுமயிலே
கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே இன்று
குறையாமன்மோனநெறி கொள்ளுமயிலே ௮௭

இல்லறமேயல்லவென்றுமெயிலே - பத்தி
இல்லவர்க்குமுத்திசித்தி யில்லைமயிலே
நல்லறமேதுறவறங்காணுமயிலே சுத்த
நாதாந்த வெட்டவெளி நாடுமயிலே அஅ
கற்றாணைப்போன் மனதைக்காட்டுமயிலே வருங்
காலனையுந் தூரத்தி லோட்டுமயிலே
பற்றாடுருவலை பாயுமயிலே அகப்
பற்றுசகற்றில்லாமல் பண்ணுமயிலே அகூ

அன்னத்தோடு கிளத்தல்.

சிறுதவளைதான் கலக்கிற் சித்தரத்தினிழன் மறையும்
மறுமாயைதான் கலக்கின் மதிமயங்குமடவனமே. கூம
காற்றின் மரமுறியுங் காட்சியைப் போனல்லறிவு
தூற்றிவிடிலஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே. கூக
அக்கினியாற்பஞ்சுபொதி யழிந்திட்டவாறேபோல்
பக்குவநல்லறிவாலே பாவம்போமடவனமே. கூஉ
குளவியுழுவைக் கொணர்ந்து கூட்டிலிருப் படுத்தல்போல்
வளமுடையவுன் மனதைவசப்படுத்துமடவனமே கூந
அப்புடனேயுப்புச்சேர்ந் தளவுசரியானது போல்
ஒப்புறவேபிரமமுட ஞென்றிநில்லு மடவனமே. கூச
காய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டுதல்போதாத்மத்தை
வாய்ந்திலஙகசசெய்து வளம்பெறுநி மடவனமே. கூரு

புள்ளாங்குழலூதல்.

தொல்லைப்பிறவிதொலைக்கார்க்குமுத்திதான்
இல்லையென் றூதுகுழல் - கோனே
இல்லையென் றூதுகுழல். கூஎ
இந்திபபோகஙக ளெய்தினுந்தொல்லையென்
றந்தமாயூதகுழல - கோனே
அந்தமாயூதகுழல். கூஅ
மோனநிலையினின் முத்தியுண்டாமென்றே
கானமாயூதுகுழல் - கோனே
கானமாயூதுகுழல். கூகூ
நாய்போற்பொறிகளை நாளுவிதம் விட்டோர்
பேயரொன்றூதகுழல் - கோனே
பேயரொன்றூதகுழல். ௱

ஓடித்திரிவோர்க் குணர்வுகிட்டும்படி
சாடியேயூதுகுழல் - கோனே
சாடியேயூதுகுழல். ௧௧

ஆட்டுக்கூட்டங்களை யண்டும்புலிகளை
ஓட்டியேயூதுகுழல் - கோனே
ஓட்டியேயூதுகுழல். ௧௨

மட்டிக்குணமுள்ள மாரீசநாய்களைக்
கட்டிவைத்தூது குழல் - கோனே
கட்டிவைத்தூது குழல். ௧௩

கட்டாதநாயெல்லாங்காவலுக் கெப்போது
கிட்டாதென்றூதுகுழல் - கோனே
கிட்டாதென்றூதுகுழல் ௧௪

பெட்டியிற்பாம்பெனப் பேய்மனதடங்க
ஒட்டியேயூதுகுழல் - கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல். ௧௫

எனதென்றும்யானென்று மில்லாதிருக்கவே
தனதாகவூதுகுழல் - கோனே
தனதாகவூதுகுழல். ௧௬

அற்றவிடமொன்றே யற்றதோடொற்றைக்
கற்றனென்றூதுகுழல் - கோனே
கற்றனென்றூதுகுழல். ௧௭

புள்ளாங்குழலூதல்.

பால்கறத்தல்.

சாவாதிருந்திடப்பால்கற சிறம்
தன்னிலிருந்திடும்பால்கற
வேவாதிருந்திடப்பால்கற - வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளேபால்கற, ௧௮

தோயாதிருந்திடும்பால்கற - முன்
தொல்லைவினையறப்பால்கற
வாயாலுமிழ்ந்திடும்பால்கற வெறும்
வயிறூறவுண்டிடப்பால்கற. ௧௯

நாறுதிருந்திடும்பால்கற - நெடு
நாளுஉருந்திடபால்கற
மாறுதொழுகிடும்பால்கற - தலை
மண்டையில்வளரும்பால்கற ௨௰

உலகம்வெறுத்திடும்பால்கற - மிக
ஓக்காளமாகிய பால்கற
கலசத்தினுள்விளை பால்கற நிறை
கண்டத்தினுள்விழப் பால்கற. ௱௧௧
எப்பம்விடாமலேபால்கற - வரும்
எமன்விலகவேபால் கற
தீப்பொறியோய்ந்திடப்பால்கர - பர
சிவத்துடன் சாரவே பால்கற ௱௧௨
அண்ணாவின் மேல்வரும்பால்கற-பேர்
அண்டத்திலூறிடும் - பால்கற
விண்ணாட்டிலில்லாதபால்கற - தொல்லை
வேதனைகெடவே பால்கற ௱௧௩

கிடைக்கட்டுதல்.

இருவினையாமாடுகளை யேகவிடுகோனே - உன்
இடக்குமனமாடொன்றை யடக்கிவிடுகோனே. ௱௧௪
காற்றரியனைட்டிகரேதற்பரத்தைச்சார்வார் நாளும்
தவமவமாக்கழிப்பவரே சனனமதில்வருவார். ௱௧௫
அகங்காரமாடுகண்மூன்றகற்றிவிடுகோனே - நாளும்
அவத்தையெனுமாடைந்தை யடக்கிவிடு கோனே. ௱௧௬
ஒருமலத்தனெனுமாட்டை ஒதிக்கிகட்டுகோனே - உடனே
உறையுமிருமலந்தனையு மோட்டிக்கட்டுகோனே. ௱௧௭
மும்மலத்த னெனுமாட்டை முறுக்கிக்கட்டுகோனே - மிக
முக்காலநேர்மையெல்லாமுன்பறிவாய்கோனே. ௱௧௮
இந்திரியத் திரையங்களை யிறுக்கிவிடு கோனே - என்றும்
இல்லையென்றேமரணங் குழலெடுத்தூதுகோனே. ௱௧௯
உபாதியெனு மூன்றாட்டை யோட்டிவிடு கோனே - உனக்
குள்ளிருக்குங் கள்ளமெல்லா ஓடிப்போகுங்கோனே ௱௨௰
முக்காயமாடுகளை முன்னங்கட்டுகோனே - இனி
மோசமில்லைநாசமில்லை முத்தியுண்டாங்கோனே. ௱௨௧
கன்மபலமாடுகளைக் கடகக்கட்டுகோனே - மற்றக்
கன்மத்திரியப்பசுவைக்கடையிற்கட்டுகோனே. ௱௨௨
காரணக்கோமூன்றனையுங் காம்பிணிப்பாய்கோனே - நல்ல
கைவசமாஞ்சாதனங்கள் கடைப்பிடிப்பாய்கோனே. ௱௨௩

வேறு - தரு

பிரமாந்தத்திற் பேரொளிகாணெங்கள் கோனே - வாய்
பேசாதிருந்துபெரு நிட்டைசாரெங்கள் - கோனே. ௱௨௪

சிரமதிக்கமலச்சேலை தெரித்தெங்கள்கோனே - மூத்தி
சித்திக்குந்தந்திரஞ் சித்தத்தரியெங்கள் கோனே. ௱௨௫

விண்ணாடிவஸ்துவை மெய்யறிவிற்காணுங்கோனே -என்றும்
மெய்யேமெய்யிற்கொண்டுமெய்யறிவிற் சொல்லுங்கோனே.

கண்ணாடியன்னுள்ளே கண்டுபார்த்துக் கொள்ளுங்கோனே
ஞானக்கண்ணன்றிக்கண்ணாடிகாண ஒண்ணாதெங்கள் கோ
சூனியமானதைச்சுட்டுவாரெங்குண்டு கோனே-புத்தி [னே.
சூக்குமமேயதைச் சுட்டுமென்றெண்ணுங்கள் கோனே. ()

நித்தியமானது நேர்படிலே நிலைகோனே - என்றும்
நிற்குமென்றேகண்டு நிசசயங்கா ணெங்கள்கோனே. ௱௨௬

சத்தியும்பரமுந்தன்னுட்கலந்ததே கோனே - நிட்டை
சாதிக்கிலிரண்டுந் தன்னுள்ளேகாணலாங் கோனே. ௱௩௰

மூகைபோலிந்து மோனத்தைசசாதியெங்கோனே - பர
மூலநிலைகண்டுமுட்டுப்பிறப்பறுகோனே. ௱௩௧

இடைக்காட்டுச்சித்தர்பாடல்

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

அகப்பைசித்தர்பாடல்.

நஞ்சுண்டவேண்டாமே அகப்பேய்
நாயகன்றாள்பெறவே
நெஞ்சமலையாதே அகப்பேய்
நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே

பராபரமானதடி அகப்பேய்
பரையாகவந்ததடி
தராதலமேழ்புவியும் அகப்பேய்
தானேபடைத்ததடி ௨

நாதவேதமடி அகப்பேய்
நன்னடங்கண்டாயே
ப.. ஞ்சத்தியடி அகப்பேய்
பரவிந்துநாதமடி ௩

விந்துநாதமடி அகப்பேய்
மெய்யாகவந்ததடி
ஐந்துபெரும்பூதம் அகப்பேய்
அதனிடமானதடி ௪

நாலுபாதமடி அகப்பேய்
நன்னெறிகண்டாயே
மூலமானதல்லால் அகப்பேய்
முத்தியதல்லவடி ௫

வாக்காதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வந்தவகைகேளாய்
ஓங்காரமானதடி அகப்பேய்
உண்மையதல்லவடி ௬

சத்தாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
சாத்திரமானதடி
மித்தையதாகுமடி அகப்பேய்
மெய்யதுசொன்னேனே எ

வசனாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வண்மையாய்வந்ததடி
தெசநாடிபத்தேதடி அகப்பேய்
திடனிதுகண்டாயே அ

காரணமானதெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டதுசொன்னேனே
மாரணங்கண்டாயே அகப்பேய்
வந்தவிதங்களெல்லாம் கூ

ஆறாதத்துவமும் அகப்பேய்
ஆகமஞ்சொன்னதடி
மாறாதமண்டலமும் அகப்பேய்
வந்ததுமூன்றடியே ௰

பிருதிவிபொன்னிறமே அகப்பேய்
பேதமையல்லவடி
உருவதுநீரடியோ அகப்பேய்
உள்ளதுவெள்ளையடி ௰க

தேயுசெம்மையடி அகப்பேய்
திடனதுகண்டாயே
வாயுநீலமடி அகப்பேய்
வான்பொருள்சொல்வேனே ௰உ

வானமஞ்சடியோ அகப்பேய்
வந்ததுநீகேளாய்
ஊனமதாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே ௰௩

அகாரமித்தனையும் அகப்பேய்
அங்கென்றெழுந்ததடி
உகாரங்கூடியடி அகப்பேய்
உருவாகிவந்ததடி ௰௪

மகாரமாயையடி அகப்்பேய்
மலமதுசொன்னேனே
சிகாரமூலமடி அகப்பேய்
சிந்தித்துக்கொள்வாயே ௰௫

வன்னம்புவனமடி அகப்பேய்
மந்திரதந்திரமும்
இன்னமுஞ்சொல்வேனே அகப்பேய்
இம்மென்றுகேட்பாயே ௰௬

அத்திவரைவாடி அகப்பேய்
ஐம்பத்தோரக்ஷரமும்
மித்தையாங்கண்டாயே அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே ௰௭

தத்துவமானதடி அகப்பேய்
சகலமாய்வந்ததடி
புத்தியுஞ்சொன்னேனே அகப்பேய்
பூதவடிவல்லவோ ௰௮

இந்தவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
எம்மிறையல்லவடி
அந்தவிதம்வேறே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துகாணாயோ ௰௯

பாவந்தீரவென்றால் அகப்பேய்
பாவிக்கலாகாதே
சாவதுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி ௨௰

எத்தனைசொன்னாலும் அகப்பேய்
என்மனந்தேறாதே
சித்தமசித்தும்விட்டு அகப்பேய்
சேர்ந்துநீகாண்பாயே ௨௧

சமயமாறாமடி அகப்பேய்
தன்னாலேவந்ததடி
அமையநின்றவிடம் அகப்பேய்
ஆராய்ந்துசொல்வாயே ௨௨

ஆறாறுமாகுமடி அகப்பேய்
ஆகாதுசொன்னேனே
வேறேயுண்டானால் அகப்பேய்
மெய்யதுசொல்வாயே ௨௩
உன்னையறிந்தாக்கால் அகப்பேய்
ஒன்றையுஞ்சேராயே
உன்னையறியும்வகை அகப்பேய்
உள்ளதுசொல்வானே ௨௪
சரியையாகாதே அகப்பேய்
சாலோகங்கண்டாயே
கிரியைசெய்தாலும் அகப்பேய்
கிட்டுவதொன்றுமில்லை ௨௫
யோகமாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுகண்டாக்கால்
தேகஞானமடி அகப்பேய்
தேடாதேசொன்னேனே ௨௬
ஐந்துதலைநாகமடி அகப்பேய்
ஆதாயங்கொஞ்சமடி
இந்தவிஷந்தீர்க்கும் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே ௨௭
இறையவனென்றதெல்லாம் அகப்பேய்
எந்தவிதமாகும்
அறையவேநீகேளாய் அகப்பேய்
ஆனந்தமானதடி ௨௮
கண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
காதல்விண்டேனே
உண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னாயே ௨௯
உள்ளதுசொன்னாலும் அகப்பேய்
உன்னாலேகாண்பாயே
கள்ளப்புந்திராதே அகப்பேய்
கண்டார்க்குகாமமடி ௩௰

அறிந்துநின்றாலும் அகப்பேய்
அஞ்சார்கள்சொன்னேனே.
புரிந்தவல்வினையும் அகப்பேய்
போகாதேயுன்னைவிட்டு ௧௧

ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
இவ்வண்ணங்கண்டதெல்லாம்
பாசம்பயின்றதடி அகப்பேய்
பரமதுகண்டாயே ௧௨

சாத்திரசூத்திரமும் அகப்பேய்
சங்கற்பமானதெல்லாம்
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாழ்பலங்கண்டாயே ௧௩

ஆறுகண்டாயோ அகப்பேய்
அந்தவினைதீர
தேறித்தெளிவதற்கே அகப்பேய்
தீர்த்தமுமாடாயே ௧௪

எத்தனைகாலமுந்தான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்
முத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ ௧௫

நாசமாவதற்கே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
பாசம்போனாலும் அகப்பேய்
பசுக்களும்போகாதே ௧௬

நாணமேதுக்கடி அகப்பேய்
நல்வினைதீர்ந்தாக்கால்
காணவேணுமென்றால் அகப்பேய்
காணக்கிடையாதே ௧௭

சும்மாயிருந்துவிடாய் அகப்பேய்
சூத்திரஞ்சொன்னேனே
சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே ௧௮

உன்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
ஊனுள் நுழைந்தாயே
என்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
இடத்திலேவந்தாயே ௩௯

வானமோடிவரில் அகப்பேய்
வந்துபிறப்பாயே
தேனையுண்ணாமல் அகப்பேய்
தெருவோடலைந்தாயே ௪௰

சைவமானதடி அகப்பேய்
தானாகநின்றதடி
சைவமில்லையாகில் அகப்பேய்
சலம்வருங்கண்டாயே ௪௧

ஆசையற்றவிடம் அகப்பேய்
ஆசாரங்கண்டாயே
ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
எங்கனஞ்சென்றாலும் ௪௨

ஆணவமூலமடி அகப்பேய்
அகாரமாய்வந்ததடி
கோணுமுகாரமடி அகப்பேய்
கூடப்பிறந்ததுவே ௪௩

ஒன்றுமில்லையடி அகப்பேய்
உள்ளபடியாச்சே
நன்றில்லை தீதில்லையே அகப்பேய்
நாணமுமில்லையடி ௪௪

சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுசொன்னேனே
எம்மாயமீதறியேன் அகப்பேய்
என்னையுங்காணேனே ௪௫

கலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
கண்டார்நகைப்பாரே
நிலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
நீயார்சொல்வாயே, ௪௬

இந்தவமிர்தமடி அகப்பேய்
இரவிவிஷமோடி
இந்துவெள்ளையடி அகப்பேய்
இரவிசிவப்பாமே ௪௭

ஆணல்லபெண்ணல்லவே அகப்பேய்
அக்கினிகண்டாயே
நாணுவுமிப்படியே அகப்பேய்
சற்குருகண்டாயே ௪௮

என்னபடித்தாலும் அகப்பேய்
எம்முறையாகாதே
சொன்னதுகேட்டாயே அகப்பேய்
சும்மாயிருந்துவிடு ௪௯

காடுமலையுமடி அகப்பேய்
கடுந்தவமானாலென்
வீடும்வெளியாமோ அகப்பேய்
மெய்யாகவேண்டாமோ ௫௦

பரத்திலேசென்றாலும் அகப்பேய்
பாரிலேமீளுமடி
பரத்துக்கடுத்தவிடம் அகப்பேய்
பாழதுகண்டாயே ௫௧

பஞ்சுமுகமேது அகப்பேய்
பஞ்சுபடுந்தாதே
குஞ்சிதபாதமடி அகப்பேய்
குருபாதங்கண்டாயே ௫௨

பங்கமில்லையடி அகப்பேய்
பாதமிருந்தவிடம்
கங்கையில்வந்ததெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டுதெளிவாயே ௫௩

தானறின்றவிடம் அகப்பேய்
சைவங்கண்டாயே
ஊனறின்றவர்க்கு அகப்பேய்
ஊனமொன்றில்லையடி ௫௪

சைவமாருக்கடி
தன்னையறிந்தவர்க்கே அகப்பேய்
சைவமான விடம்
சற்குருபாதமடி அகப்பேய் ௫௫

பிறவிதீரவென்றால்
பேதகம்பண்ணாதே அகப்பேய்
துறவியானவர்கள்
சும்மாயிருப்பார்கள் அகப்பேய் ௫௬

ஆரலைந்தாலும்
நீயலையாதேயடி அகப்பேய்
ஊறலைந்தாலும்
ஒன்றையுநாடாதே அகப்பேய் ௫௭

தேறுறபாயுமடி
திருவடிகண்டவர்க்கே அகப்பேய்
ஊறுமில்லையடி
ஒன்றையுநாடாதே அகப்பேய் ௫௮

வெள்ளைகறுப்பாமோ
வெள்ளியுஞ்செம்பாமோ அகப்பேய்
உள்ளதுவுண்டோடி
உன்னைகண்டாயே அகப்பேய் ௫௯

அறிவுண்மன்னுமடி
ஆதாரமில்லையடி அகப்பேய்
அறிவுபாசமடி
அருளதுகண்டாயே அகப்பேய் ௬௰

வாசியிலேறியடி
வான்பொருள்தேடாயோ அகப்பேய்
வாசியிலேறினும்
வாராதுசொன்னேனே அகப்பேய் ௬௧

தாராதிதாரமடி
தாரமுமில்லையடி அகப்பேய்
பாராமற்பாரடியோ
பாழ்வினைதீரவென்றால் அகப்பேய் ௬௨

உண்டாக்கிக்கொண்டதல்ல அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே
கண்டார்கள்சொல்வாரோ அகப்பேய்
கற்பனையற்றதடி சுங

நாலுமறைகாணு அகப்பேய்
நாதனையார்காண்பார்
நாலுமறைமுடிவில் அகப்பேய்
நற்குருபாதமடி சுச

மூலமில்லையடி அகப்பேய்
முப்பொருளில்லையடி
மூலமுண்டானால் அகப்பேய்
முத்தியுமுண்டாமே சுரு

இந்திரசாலமது அகப்பேய்
எண்பத்தொருபதமும்
மந்திரமப்படியே அகப்பேய்
வாயைத்திறவாதே சுசு

பாழாகவேணுமென்றால் அகப்பேய்
பார்த்ததைநம்பாதே
கேளாமற்சொன்னேனே அகப்பேய்
கேள்வியுமில்லையடி சுஎ

சாதிபேதமில்லை அகப்பேய்
தானாகநின்றவர்க்கு
ஓதியுணர்ந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றுந்தானில்லையடி சுஅ

சூழுவானமடி அகப்பேய்
சுற்றிமரக்காவில்
வேழமுண்டகனி அகப்பேய்
மெய்யதுகண்டாயே சுகூ

நானுமில்லையடி அகப்பேய்
நாதனுமில்லையடி
தானுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருவில்லையடி எய

மந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
வாதனையல்லவடி
தந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சமையமழிந்தபடி எக

பூசைபசாசமடி அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி
ஈசன்மாயையடி அகப்பேய்
எல்லாமுமிப்படியே எஉ

சொல்லலாகாதே அகப்பேய்
சொன்னாலுந்தோஷமடி
இல்லையில்லையடி அகப்பேய்
ஏகாந்தங்கண்டாயே எங

தத்துவதெய்வமடி அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி
மற்றுள்ளதெய்வமெல்லாம் அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே எச

வார்த்தையல்லவடி அகப்பேய்
வாசாமகோசரத்து
வற்றதல்லவடி அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல எரு

சாத்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சலனங்கடந்ததடி
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாவனைகெட்டாதே எசா

என்னபடித்தாலென் அகப்பேய்
ஏதுதான்செய்தாலென்
சொன்னவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே எஎ

தன்னையறியவேணும் அகப்பேய்
சாராமற்சாரவேணும்
பின்னையறிவதெல்லாம் அகப்பேய்
பேயறிவாகுமடி எஅ

பிச்சையெடுத்தாலும் அகப்பேய்
பிறவிதொலையாதே
இச்சையற்றவிடம் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே எகூ

கோலமாகாதே அகப்பேய்
குதர்க்கமுமாகாதே
சாலமாகாதே அகப்பேய்
சஞ்சலமாகாதே அ௦

ஒப்பனையல்லவடி அகப்பேய்
உன்னாணைசொன்னேனே
அப்புடனுப்பெனவே அகப்பேய்
ஆராய்ந்திருப்பாயே அக

மோட்சம்வேண்டார்கள் அகப்பேய்
முத்தியும்வேண்டார்கள்
தீட்சைவேண்டார்கள் அகப்பேய்
சின்மயமானவர்கள் அஉ

பாலன்பிசாசமடி அகப்பேய்
பார்த்தாக்கால்பித்தனடி
காலமூன்றுமல்ல அகப்பேய்
காரியமல்லவடி அங

கண்டதுமில்லையடி அகப்பேய்
கண்டவருண்டானால்
உண்டதுவேண்டடியோ அகப்பேய்
உன்னாணைசொன்னேனே அச

அஞ்சையுமுன்னாதே அகப்பேய்
ஆசையும்வேண்டாதே
நெஞ்சையும்விட்டுவிடு அகப்பேய்
நிஷ்டையிற்சாராதே அரு

நாதாந்தவுண்மையிலே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
மீதானசூதானம் அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே அசா

ஒன்றோடொன்றுகூட்டில் அகப்்பேய்
ஒன்றுங்கெடுங்காணே
நின்றபரசிவமும் அகப்பேய்
நில்லாதுகண்டாயே ௮௭

தோன்றும்வினைகளெல்லாம் அகப்பேய்
சூனியங்கண்டாயே
தோன்றுமற்தோன்றிவிடும் அகப்பேய்
• சுத்தவெளிதனிலே ௮௮

பொய்யென்றுசொல்லாதே அகப்பேய்
போக்குவருத்துதானே
மெய்யென்றுசொன்னக்கா அகப்பேய்
வீடுபெறலாமே ௮௯

வேதமோதாதே அகப்பேய்
மெய்கண்டோமென்னாதே
பாதகம்பாதே அகப்பேய்
பாவித்துப்பாராதே ௯0

அகப்பேய்சித்தர்பாடல்

முற்றுப்பெற்றது

உ

சிவமயம்.

*குதம்பைசித்தர்பாடல்.

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யென்றிருப்பார்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி *குதம்பாய்
பட்டயமேதுக்கடி. 1

மெய்ப்பொருள்கண்டு விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கற்பங்களேதுக்கடி. 2

காணாமற்கண்டு கருத்தோடிருப்பார்க்கு
வீணாசையேதுக்கடி குதம்பாய்
வீணாசையேதுக்கடி 3

வஞ்சகமற்று வழிதன்னைக்கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய்
சஞ்சலமேதுக்கடி 4

ஆதாரமான வடிமுடிகண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
வாதாட்டமேதுக்கடி 5

நித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்பார்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய்
முத்திரையேதுக்கடி. 6

---

* குதம்பை ஆபரணம்

* குதம்பாய் ஆபரணத்தையுடையவள்.

தந்திரமான தலந்தனினிற்போர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
மந்திரமேதுக்கடி 7

சத்தியமான தவத்திலிருப்போர்க்கு
உத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தியமேதுக்கடி 8

நாட்டத்தைப்பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
வாட்டங்களேதுக்கடி 9

முத்தமிழ்கற்று முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
சத்தங்களேதுக்கடி 10

உச்சிக்குமேற்சென் றுயர்வெளிகண்டோர்க்கு
இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி குதம்பாய்
இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி 11

வேகாமல்வெந்து வெளியொளி கண்டோர்க்கு
மோகாந்தமேதுக்கடி குதம்பாய்
மோகாந்தமேதுக்கடி 12

ஏகாமற்றுண்டி தனிவழிபோவோர்க்கு
ஏகாந்தமேதுக்கடி குதம்பாய்
ஏகாந்தமேதுக்கடி. 13

அந்தரந்தன்னி லசைந்தாடு முத்தர்க்கு
தந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தந்திரமேதுக்கடி 14

ஆனந்தம்பொங்கி யறிவோடிருப்பார்க்கு
ஞானந்தானேதுக்கடி குதம்பாய்
ஞானந்தானேதுக்கடி 15

சித்திரக்கூடத்தைத் தினந்தினங்காண் போர்க்குப்
பத்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திரமேதுக்கடி 16

முக்கோணந்தன்னின் முளைத்தமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சட்கோணமேதுக்கடி குதம்பாய்
சட்கோணமேதுக்கடி 17

அட்டத்திக்கெல்லா மசைந்தாடுநாதர்க்கு
நட்டணையேதுக்கடி குதம்பாய்
நட்டணையேதுக்கடி 18

முத்திபெற்றுள்ள முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குப்
பத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்தியமேதுக்கடி 19

அல்லலைநீக்கி யறிவோடிருப்பார்க்குப்
பல்லாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
பல்லாக்கேதுக்கடி 20

அட்டாங்கயோக மறிந்தமெஞ்ஞானிக்கு
முட்டாங்கமேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாங்கமேதுக்கடி 21

வேகமடக்கி விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்கு
யோகந்தானேதுக்கடி குதம்பாய்
யோகந்தானேதுக்கடி 22

மாந்தரைவென்று மலைமேலிருப்போர்க்குப்
பூந்தானமேதுக்கடி குதம்பாய்
பூந்தானமேதுக்கடி 23

செந்தாரைப்போலத் திரியுமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கைத்தாளமேதுக்கடி குதம்பாய்
கைத்தாளமேதுக்கடி 24

கண்டாரைநோக்கிக் கருத்தோடிருப்பார்க்குக்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி 25

காலனைவென்ற கருத்தறிவாளர்க்குக்
கோலங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கோலங்களேதுக்கடி 26

வெண்காயமுண்டு மிளகுண்டுசுக்குண்டு
உண்காயமேதுக்கடி குதம்பாய்
உண்காயமேதுக்கடி 27

மாங்காய்ப்பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி 28

பட்டணஞ்சுற்றிப் பகலேதிரிவார்க்கு
ட்டாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
ட்டாக்கேதுக்கடி 29

தாவாரமில்லை தனக்கொருவீடில்லை
தேவாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தேவாரமேதுக்கடி 30

பின்னையறிந்து தலைவனைச்சேர்ந்தோர்க்கு
பின்னாசையேதுக்கடி குதம்பாய்
பின்னாசையேதுக்கடி 31

பத்தாவுந்தானாய்ப் பதியோடிருப்பார்க்குக்
குத்தாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தாரமேதுக்கடி 32

குதம்பைசித்தர்பாடல்

முற்றிற்று.

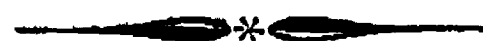

உ

பரமபதிதுணை.

கடுவெளிசித்தர்பாடல்.

ஆநந்தக்களிப்பு.

பாபஞ்செய்யாதிருமனமே - நாளைக்
கோபஞ்செய்தேயமன்
கொண்டோடிப்போவான்
பாபஞ்செய்யாதிருமனமே.

சாபங்கொடுத்திடலாமோ - விதி
தன்னைநம்மாலே தடுத்திடலாமோ
கோபந்தொடுத்திடலாமோ - இச்சை
கொள்ளக்கருத்தைக் கொடுத்திடலாமோ பாப

சொல்லருஞ்சூது பொய்மோசம் செய்தாற்
சுற்றத்தைமுற்றாய்த் துடைத்திடுநாசம்
நல்லபத்திவிசுவாசம் - எந்த
நாளுமனிதர்க்கு நன்மையாய்நேசம் பாப

நீர்மேற்குமிழி யிக்காயம் - இது
நில்லாதுபோய்விடு நீயறிமாயம்
பார்மீதின்மெத்தவுநேசம் - சற்றும்
பற்றாதிருந்திடப் பண்ணுமுபாயம் பாப

நந்தவனத்திலோராண்டி - அவன்
நாலாறுமாதமாய்க் குயவனைவேண்டி
கொண்டுவந்தானொருதோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக்கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி பாப

தூஷணமாகச்சொல்லாதே - தேடுஞ்
சொத்துக்களிலொரு தூசுநில்லாதே
ஏடணைமூன்றும் பொல்லாதே - சிவத்
திச்சைவைத்தாலெமலோகம்பொல்லாதே பாப

நல்லவழி தனைநாடு - எந்த
நாளும் பரமனை நத்தியே தேடு
வல்லவர் கூட்டத்திற் கூடு - அந்த
வள்ளலை நெஞ்சினில் வாழ்த்திக் கொண்டாடு பாப

நல்லவர் தம்மைத் தள்ளாதே - அறம்
நாலெட்டி லொன்றேனு நாடித் தள்ளாதே
பொல்லாங்கி லொன்றுங் கொள்ளாதே - கெட்ட
பொய்ம்மொழிக் கோள்கள் பொருந்தித் தள்ளாதே பாப

வேதவிதிப்படி நில்லு - நல்லோர்
மேவும் வழியினை வேண்டியே செல்லு
சாதக நிலைமையே சொல்லு - பொல்லாச்
சண்டாளக் கோபத்தைச் சாதித்துக் கொல்லு பாப

பிச்சையென் றொன்றுங் கொள்ளாதே - எழிற்
பெண்ணாசை கொண்டு பெருக்கமாளாதே
இச்சைய தொன்றையு மாளாதே - சிவன்
இச்சைகொண் டவ்வழி யேறிமீளாதே பாப

மெய்ஞ்ஞானப் பாதையி லேறு - சுத்த
வேதாந்த வெட்ட வெளியினைத் தேறு
அஞ்ஞான மார்க்கத்தைத் தூறு - உன்னை
அண்டினோர்க் கானந்த மாம்வழி கூறு பாப

மெய்க்குரு சொற்கடக் காதே - நல்ல
மேன்மேலுஞ் செய்கை மிகவடக் காதே
பொய்க்கலை யானடக் காதே - நல்ல
பத்தியை பொய்வழி தனிலடக் காதே பாப

கூடவருவதொன் றில்லை - புழுக்
கூடெடுத்திங்ங னுலாவுதே தொல்லை
தேடருமோட்சமதொல்லை - அதைக்
தேடும்வழியைத் தெளிவோருமில்லை பாப

ஐந்துபேர் சூழ்ந்திடுங் காடு - இந்த
ஐவர்க்குமைவ ரடைந்திடுநாடு

முந்திவருந்திநீதேடு-அந்த
மூலமறிந்திடலா முத்திவீடு பாப.

உள்ளாகநால்வகைக்கோட்டை-பகை
ஓடப்பிடித்திட்டா லாளலாநாட்டை
கள்ளப்புலனென்னுங்காட்டை-வெட்டிக்
கனலிட்டெரித்திட்டாற் காணலாம்வீட்டை பாப

கச்சிக்கோடில்வினைபோமோ-அந்தக்
கங்கையாடில்கதி தானுமுண்டாமோ
பேசுமுன் கன்மங்கள்சாமோ - பல
பேதம்பிறப்பதும்போற்றினும்போமோ பாப

பொய்யாகப்பாராட்டுங்கோலம் - எல்லா
போகவேவாய்த்திடு யார்க்கும்போங்காலம்
மெய்யாகவேசுத்தசாலம் பாரில்
மேவப்புரிந்திடிலென்னனுகூலம பாப

சந்தேகமில்லாததங்கம் - அதைச்
சார்ந்துகொண்டாலுந் தாழ்வில்லாப்பொங்கம்
அந்தமில்லாதவோர்துங்கம் - எங்கும்
ஆனந்தமாக நிரம்பியபுங்கம் பாப

பாரிலுயர்ந்ததுபக்தி-அதைப்
பற்றினபேர்க்குண்டு மேவருமுத்தி
சீரியவுயரட்டசித்தி - யார்க்குஞ்
சித்திக்குமேசிவன் செயலினாற்பத்தி பாப

ஆன்பெனுநன்மலர்தூவி - பர
மானந்தத்தேவ னடியிணைமேவி
இன்பொடுமுன்னுடலாவி - நாளும்
ஈடேற்றத்தேடாய்நீ இங்கேகுலாவி பாப

ஆற்றும்வீட்டேற்றங்கண்டு - அதுக்
கானவழியை யறிந்துநீகொண்டு
சீற்றமில்லாமலேதொண்டு - ஆதி
சிவனுக்குச்செய்திடிற் சேர்ந்திடுங்கெண்டு பாப

ஆன்மாவாலாடுமோட்டந் - தேகத்
தான்மாவற்ற போதேயாமுடல்வாட்டம்

வான்கதிமீதிலேநாட்டம் - நாளும்
வையிலுனக்கு வருமேகொண்டாட்டம் பாப

எட்டிரண்டையு மோர்ந்து - மறை
யெல்லாமுனக்குள்ளே யேகமாய்த்தேர்ந்து
வெட்டவெளியினைச்சார்ந்து - ஆனந்த
வெள்ளத்தின்மூழ்கி மிகுகளிகூர்ந்து பாப

இந்தவுலகமுமுள்ளுஞ் - சற்றும்
இச்சைவையாமலே யெந்நாளுந்தள்ளு
செந்தேன்வெள்ளமதைமொள்ளு - உன்றன்
சிந்தித்திக்கத் தெவிட்டவுட்கொள்ளு பாப

பொய்வேதந்தன்னைப்பாராதே - அந்தப்
போதகர்சொற்புத்தி போதவோராதே
மைவிழியாரைச் சாராதே - துன்
மார்க்கர்கள்கூட்டத்தின் மகிழ்ந்து சேராதே பாப

வைதோரைக்கூடவையாதே - இந்த
வையகமுற்றும்பொய்த்தாலும் பொய்யாதே
வெய்யவினைகள்செய்யாதே - கல்லை
வீணிற்பறவைகள் மீதிலெய்யாதே பாப

சிவமன்றிவேறேவேண்டாதே - யார்க்குந்
தீங்கானசண்டையைச் சிறக்கத்தூண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத்தாண்டாதே - நல்ல
சன்மார்க்கமில்லாத நூலைவேண்டாதே பாப

பாம்பினைப்பற்றியாட்டாதே - உன்றன்
பத்தினிமார்களைப் பழித்துக்காட்டாதே
வேம்பினையுலகிலூட்டாதே - உன்றன்
வீறாப்புதன்னை விளங்கநாட்டாதே பாப

போற்றுஞ்சடங்கைநண்ணாதே - உன்னைப்
புகழ்ந்துபலரிற் புகலவொண்ணாதே
சாற்றுமுன்வாழ்வையெண்ணாதே - பிறர்
தாழும்படிக்குநீ தாழ்வாகப்பண்ணாதே பாப

நஞ்சாபுகைபிடியாதே - வெறி
காட்டிமயங்கியே கட்குடியாதே
அஞ்சவுயிர்மடியாதே பத்தி
யற்றவஞ்ஞானத்தி னூல்படியாதே பாப

பத்தியெனுமேணிநாட்டித்-தொந்த
பந்தமற்றவிடம் பார்த்ததைநீட்டி
சத்தியமென்றதையீட்டி-நாளுந்
தன்வசமாக்கிக்கொள் சமயங்களோட்டி பாப

செப்பரும்பலவிதமோகம்-எல்லாச்
சீயென்றொறுத்துத் திடங்கொள்விவேகம்
ஒப்பறமட்டாங்கயோகம் நன்றாய்
ஓர்ந்தறிவாயவற் றுண்மைசம்போகம் பாப

எவ்வகையாகநன்னீதி-அவை
யெல்லாமறிந்தே யெடுத்துநீபோதி
ஒவ்வாதென்றபலசாதி-யாவும்
ஒன்றென்றறிந்தே யுணர்ந்துறவோதி பாப

கள்ளவேடம்புனையாதே பல
கங்கையிலேயுன் கடநனையாதே
கொள்ளைகொள்ளநினையாதே-நட்புக்
கொண்டுபிரிந்துநீ கோண்முனையாதே, பாப

எங்குஞ்சுயபிரகாசன்-அன்பர்
இன்பவிருதயத் திருந்திடும்வாசன்
துங்கவடியவர்தாசன்-தன்னைத்
துதிக்கிற்பதவியருளுவனீசன் பாபஞ்செய்யாதிரு

கடுவெளிசித்தர் பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியர்ஞானம் - ௬

சத்தியேபராபரமே யொன்றேதெய்வம்
சகலவுயிர்ஜீவனுக்கு மதுதானச்சு
பத்திநிறைநிந்தவர்கள் புண்ணியோர்கள்
பூதலத்திற்கோடியிலே யொருவனுண்டு
பத்தியிணைமனமடங்கி நிலையிநிற்பார்
பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
சுத்தியேயலைவதில்லைச் சூக்ஷஞ்சூக்ஷம்
சுழியிலேநிலையநிந்தால் மோக்ஷந்தானே

மோக்ஷமதுபெறுவதற்குச் சூக்ஷஞ்சொன்னேன்
மோகமுடன்பொய்களவு சூலைசெய்யாதே
காச்சலுடன்கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
காசியினிற்புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளே
பாச்சலதுபாயாதே பாழ்போகாதே
பலவேதசாஸ்திரமும் பாருபாரு
ஏச்சல்லவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
என்மக்காளெண்ணியெண்ணிநன்றாய்ப்பாரே

பாரப்பாநால்வேத நூலும்பாரு
பற்றுசைவைப்பதற்கோ பிணையாகோடி
வீரப்பாஒன்றென்றுக் கொன்றைமாறி
வீணிலேயவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
தேரப்பாதெருத்தெருவே புலம்புவார்கள்
தெய்வநிலை ஒருவருமே காணார்காணார்
ஆரப்பாநிலையில்நிற்கப் போறுறையோ
ஆச்சரியங்கோடியிலே யொருவன்தானே, ௩

ஒருவனென்ற தெய்வத்தை வணங்கவேணும்
உத்தமனாய்ப் பூமிதனி லிருக்கவேணும்
பருவமதற் கேறபயிர் செய்யவேணும்
பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
திரிவார்கடிருடரப்பா ஞானிகோடி
தேசத்திற்கள்ளரப்பா கோடாகோடி
வருவார்களப்பனே யனேகங்கோடி
வார்த்தையினால்பசப்புவார் திருடர்தானே 4

தானென்றதானேதா னென்றேதெய்வம்
தகப்பனுந்தாயுமங்கே புணரும்போது
நானென்று கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்த
நாதனை நீயென்னாளும் வணங்கிநில்லு
கோனென்றதிருடனுக்குத் தெரியுமப்பா
கோடானகோடியிலே யொருவனுண்டு
ஏனென்றமனந்தாலே யறியவேணும்
என்மக்கா நிலைநிற்க மோக்ஷந்தானே 5

மோக்ஷமதுபெருவதற்குச் சூக்ஷங்கேளு
முன்செய்தபேர்களுடன் குறியுங்கேளு
ஏச்சலது குருக்களது குலங்கள்கேளு
எல்லாருங்கூடழிந்த தெங்கேகேளு
பேச்சலது மாய்கையப்பா வொன்றுமில்லை
பிதற்றுவாரவரவரு நிலையுங்காணார்
கூச்சலதுபாழையந்தான் போகும்போது
கூட்டோடேபோச்சுதப்பா மூச்சுத்தானே. 6

மூச்சொடுங்கிப்போனவிடம் ஆருங்காணார்
மோக்ஷத்தின்னரகாதி யிருப்புங்காணார்
வாச்சென்றேவந்தவழி யேற்றங்காணார்
வளமாறிநிற்குமணி வழியுங்காணார்
வீச்சப்பாவெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு
வேதங்கள்சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப் போச்சு

ஆச்சப்பா கருவுதனிலமைத்தாற்போலாம்
அவனுக்கேதெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே. 7

பாரப்பாவுலகுதனிற் பிறவிகோடி
படைப்புகளோ பலவிதமாய்க்கோடாகோடி
வீரப்பாவண்டத்திற் பிறவிகோடி
வெளியிலேயாடுதப்பா வுற்றுப்பாரு
ஆரப்பாவணுவெளியி னுள்ளேநீதான்
ஆச்சரியம்புழுக்கூடு வலேமோதப்பா
கூரப்பாவண்டத்திற் பிண்டமாகும்
குணவியவாறுக்காற் சத்தியாமே 8

சத்தியமேவேணுமடா மனிதனானல்
சண்டாளஞ்செய்யாதே தவறிடாதே
நித்தியகர்மம் மறவாதே நேமம்விட்டு
நிஷ்டையுடன்சமாதிவிட்டு நிலைபேராதே
புத்திகெட்டுதிரியாதே பொய்சொல்லாதே
புண்ணியத்தைமறவாதே பூசல்கொண்டு
கத்தியதோர்சள்ளிட்டுத் தர்க்கியாதே
கர்மியென்றுநடவாதே கதிரொளிதான்முற்றே,

அகஸ்தியர்ஞானம் - கூ

முற்றிற்று.

உ

தேவிசகாயம்.

அழுகணி சித்தர்பாடல்.

மூலப்பதியடியோ மூவிரண்டுவீட்டதிலே
கோலப்பதியடியோ குதர்க்கந்தெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாய் வளர்ந்தகம்பம்
உந்தன்மேலப்பதிதனிலே என்கண்ணம்மா
விளையாட்டைப்பாரேனோ. 1

எண்சாணுடம்படியே எழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாயக்காரரைவர் பட்டணமுந்தானிரண்டு
அஞ்சாமற்பேசுகிறாய் ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து
நெஞ்சாரநில்லாமல என்கண்ணம்மா
நிலைகடந்துவாடுரண்டி. 2

முத்துமுகப்படியோ முச்சந்திவீதியிலே
பத்துவிதப்பரப்பிப் பஞ்சணையின்மேலிருத்தி
அத்தையடைக்கிறிலே யாருமில்லாவேளையிலே
குத்துவிளக்கேற்றி என்கண்ணம்மா
கோலமிட்டுப்பாரேனோ. 3

சம்பாஅரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உண்பாநீயென்றுசொல்லி உழக்குழக்குநெய்வார்த்து
முத்துப்போலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ் சர்க்கரையுந்
தித்திக்குநதேனமிர்தம் என்கண்ணம்மா
தின்றுகளைப்பாரேனோ. 4

பைம்பொற்சிலம்பணிந்து பாடகக்கால்மேல்தூக்கி
செம்பொற்கலையுடுத்தி சேல்விழிக்குமையெழுதி
அம்பொற்பணிபூண் டறுகோணவீதியிலே
கம்பத்தின்மேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கண்குளிரப்பாரேனோ. 5

எட்டாப்புரவியடி யீராறுகாலடியோ
விட்டாலும்பாரமடி வீதியிலேதான்மறித்துக்
கட்டக்கயிறெடுத்துக் காலைநாலுஞ்சேர்த்திருக்கி
அட்டாளதேசமெல்லாம் என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 6

கொல்லனுலைபோற் கொதிக்குதடியென்வயிறு
நில்லென்றுசொன்னால் நிலைநிறுத்தக்கூடுதில்லை
நில்லென்றுசொல்லியல்லோ நிலைநிறுத்தவல்லார்க்குக்
கொல்லென்றுவந்தநமன் என்கண்ணம்மா
குடியோடிப்போகானோ 7

ஊத்தைச்சடலமடி என்கண்ணே உப்பிருந்தபாண்டமடி
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக் கிட்டுதில்லை
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டுமென்றால்
ஊத்தைச்சடலம்விட்டு என்கண்ணம்மா
உன்பாதஞ்சேரேனோ. 8

வாழைப்பழந்தின்றால் வாய்நோகுமென்றுசொல்லித்
தாழைப்பழந்தின்று சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமற் சாகவல்லோ
வாழைப்பழந்தின்றால் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 9

பையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேபிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவீடறியேன்
மெய்யூரிற்போவதற்கு வேதாந்தவீடறிந்தால்
பையூரும்மெய்யூரும் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 10

மாமன்மகளடியோ மச்சினியோநானறியேன்
காமன்கணையெனக்கு கனலாகவேகுதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியும்நீயானால்
காமன்கணைகளெல்லாம் என்கண்ணம்மா
கண்விழிக்கவேகாதோ. 11

அந்தரந்தைதவில்லாக்கி ஐந்தெழுத்தையம்பாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மான்வேட்டையாடுதற்குச்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தான்போந்தகாவனத்தே
வந்துவிளையாடியல்லோ என்கண்ணம்மா
மனமகிழ்ந்து பார்ப்பதன்றோ 12

காட்டானைமேலேறி கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டார்நமைமறித்து நகைபுரியப்பார்ப்பதன்றோ
நாட்டார்தமைமறித்து நகைபுரியப்பார்த்தாலுங்
காட்டானைமேலேறி என்கண்ணம்மா
கண்குளிரக்காண்பேனோ 13

உச்சிக்குக்கீழடியோ ஊசிமுனைவாசலுக்குள்
மச்சிக்குள்மேலேறி வாணிதிரந்தானெடுத்து
கச்சைவடம்பரியக் காலூர்பாதையிலே
வச்சுமறந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
வகைமோசமானேனடி. 14

முக்காலரும்பெடுத்து மூவிரண்டாய்த்தான்தூக்கி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீடுகட்டி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீட்டினுள்ளே
முக்காலைக்காணாமல் என்கண்ணம்மா
முழுதுந்தவிக்கிரண்டி 15

காலமலர்தூவக் கருத்தெனக்குவந்ததடி
பாசவலிதொலைக்கப் பாசவலையொட்டுதில்லை
பாசவலிதொலைக்கப் பாசவலிநிற்குமென்றால்
காலமலர்மூன்றும் என்கண்ணம்மா
கண்ணெதிரேநில்லாதே. 16

தங்காயந்தோற்றுமல் சாணகலக்கொல்லைகட்டி
வெங்காயநாத்துமிட்டு வெகுநாளாய்காத்திருந்தே
வெங்காயந்தின்னுமல் மேற்றோலைதின்றலவோ தன்
தங்காயந்தோணுமல் என்கண்ணம்மா
சாகிரண்டி சாகாமல். 17

பற்றற்ற நீரதிலே பாசிபடர்ந்ததுபோல்
உற்றுற்றுப்பார்த்தாலும் உன்மயக்கந்தீரவில்லை
உற்றுற்றுப்பார்த்தலவோ உன்மயக்கந் தீர்ந்தாக்கால்
பற்றற்றநீராகும் என்கண்ணம்மா
பாசியதுவேராமே. 18

உற்றாரும்பெற்றாருந் தொண்ணூற்றி யாரதிலே
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஒன்றென்றேயிருந்தேன்
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஊரைவிட்டுபோகையிலே
சுற்றாருமில்லையல என்கண்ணம்மா
துணையிழந்துநின்றதென்ன. 19

கண்ணுக்குழக்கடியோ காதோரமத்திபத்தில்
உண்ணாக்குமேலேறிஉன்புதுமைமெத்தவுண்டு
உண்ணாக்குமேலேறி உன்புதுமைகண்டவர்க்கு
கண்ணுக்குழக்கடியோ என்கண்ணம்மா
காரணங்களமெத்தவுண்டே. 20

சாயச்சரக்கெடுத்தே சாதிலிங்கந்தான்சேர்த்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழவைநெய்யூற்றி [வே
பொட்டென்று பொட்டுமிட்டால புருவத்திடைநடு
இட்டமருந்தாலே என்கண்ணம்மா
இவ்வேஷமானேனடி. 21

பாதாளமூலியடி பாஷாணந்தான் சேர்த்து
வேதாளங்கூட்டியல்லோ வெண்சாரை நெய்யூற்றி
செந்தூரமையடியோ ஜெகமெலாந்தான்மிரட்டி
தந்தமருந்தாலே என்கண்ணம்மா
தணலாகவேகுரண்டி. 22

கள்ளர்பயமெனக்குக் கால்தூக்கவொட்டாமல்
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவட்குபாரமடி
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றமனம்நோகாமல்
கள்ளர்பயமெனக்கு என்கண்ணம்மா
கடுகளவுகாணுதே 23

பட்டணத்தையாளுகின்ற பஞ்சவர்கள்ராஜாக்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் வீரியங்கள்தாம்பேசி
விட்டுப்பிரிந்தவரே வேறுபடுங்காலம்
பட்டணமுந்தான்பரிபோய் என்கண்ணம்மா
படைமன்னர்மாண்டதென்ன. 24

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானந்தான்பேசி
சாகாத்தலையறியேன் தானறிவுதானறியேன்
வேகாதகாலறியேன் விதிமோசமானனடி
நோகாமல்நொந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
நொடியில்மெழுகானனடி. 25

தாயைச்சதமென்றே தந்தையரைப்பொய்யென்றே
மாயக்கலவிதந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலவிவிட்டு மதிமயக்கந்தீர்ந்தக்கால்
தாயுஞ்சதமாமோ என்கண்ணம்மா
தந்தையருமெய்யாமே. 26

அஞ்சாதகள்ளனடி ஆகமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சொல்லும் நேயமில்லாநிஷ்டூரன்
கஞ்சாவெறியனடி கைசேதமாகுமுன்னே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 27

உன்னைமறந்தல்லோ உளுத்தமரமானேன்
தன்னைமறந்தார்க்குத் தாய்தந்தையில்லையடி
தன்னைமறக்காமற் றுபாருமுண்டானல்
உன்னைமறக்காமல் என்கண்ணம்மா
ஒத்திருந்துவாழேனே. 28

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலம்வாங்கி
மாயப்பணிபூண்டு வாழுஞ்சரக்கெடுத்து
ஆயத்துறைதனிலே ஆராய்ந்துபார்க்குமுன்னே
மாயச்சுருளோலை என்கண்ணம்மா
மடிமேல்விழுந்ததென்ன. 29

சித்திரத்தைகுத்தியல்லோ சிலையைபெழுதிவைத்து
உத்திரத்தைகாட்டாமல் ஊரம்பலமானேன்
உத்திரத்தைகாட்டியல்லோ ஊரம்பலமானால்
சித்திரமும்வெருமோ என்கண்ணம்மா
சிலையுங்கொலையாதே. 30

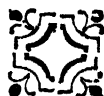
புல்லரிடத்திற்போய் பொருள்தனக்குகையேந்தி
பல்லைமிகக்காட்டிப் பறக்கவிழிக்கிராண்டி
பல்லைமிகக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்
புல்லரிடம்போகாமல் என்கண்ணம்மா
பொருளெனக்குத்தாராயோ 31

வெட்டுண்டசக்கரத்தால் வேணாதனமளித்து
கட்டுண்டுநின்றேண்டி கோடிமனுமுன்றாலே
குட்டுண்டு நில்லாமற் கோடிமனுமின்றாக
வெட்டுண்டபிணிநீக்கி என்கண்ணம்மா
விழித்துவெளிகாட்டாயோ. 32

அழுகணிசித்தர்பாடல்

முற்றிற்று

உ

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-ய௨

கேளப்பா ஓம்ஸ்ரீ கங்கென்றுந்தான்
கெடியாகமூலத்தில் கும்பித்தாக்கால்
வாளப்பா பழந்தேங்காய் பலவடைகள் தோசை
வளமாக விக்கினற்குப் புஷ்பபரிமளங்கள் சாற்றி
நாளப்பா மனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து
நலமான விக்கினரைப் பூசித்தாக்கால்
ஆளப்பா யாசிர்வாத மீவாரையா
அப்பனே விக்கினரைப் பூசைசெய்யே 1
செய்யப்பா விக்கினர்தன் பூசைசொன்னேன்
செயமான ஷண்முகன் பூசைகேளு
வையப்பா சங்கெங்குஞ் சரவணபவென்று
வளமாக அநுகத்தில் பூசைபண்ணு
மையப்பா புஷ்பபரிமளங்கள் கொண்டு
மைந்தனே தூபநைவேத்தியங்காட்டி
கையப்பா கனகசபை யதிலே பூசி
கண்மணியே சண்முகத்தை வரங்கள் கேளே. 2
காணப்பா ஆகாரபூசைசொன்னேன்
கண்மணியே சிவபூஜை சொல்லக்கேளு
வாணப்பா நமசிவய சிம்ஆம்மென்று
வளமாகப் பூரணத்தி யிருத்திக்கொண்டு
ஆணப்பா தூபதீப நைவேத்தியத்தோடு
அப்பனே சதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ
மாணப்பா நீகேட்ட தெல்லாமீவார்
மைந்தனே சிவத்தினிடமகிமைதானே. 3
தானான சிவத்தினிட பூசைசொன்னேன்
தண்மையுள்ள சத்தியுட பூசைகேளு
வானான இம்மென்றுங் கும்பகத்தில்
வட்டிவளமாக வொரு மனதாய் நின்று
ஆனான கதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து
அப்பனே பால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து

மாணுதேவியைத்தான் கோத்தரித்து
மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணேன். 4

பண்ணப்பாவென்னவம்மா வென்றுகேளு
பலவிதமாம் நீதொடுக்க தெல்லாமெய்யாம்
அண்ணப்பாவென்றவர் சொன்னார்போதம்
அப்பனேயட்சரத்திற் பலிக்கும்பாரு
வண்ணப்பாசந்தியுட பூசைசொன்னேன்
வளமானசித்திறுட பூசைசொன்னேன்
கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு
கண்மணியே மங் நங் சிங்கென்றேத்தே 5

எத்தப்பாபுஷ்பபரிமளங்கள் சாத்தி
என்மகனே கதம்ப கஸ்தூரிசாத்து
மொத்தப்பா சங்கீதத் தூடனேபூசி
வளமான விஷ்ணுவுக்கு பூசிபூசி
போற்றப்பா மனதடங்கிப் பக்தியாக
போற்றியே விஷ்ணுவை கேட்டதெல்லாம்
ஆற்றப்பா விஷ்ணுவின் பூசைசொன்னேன்
ஆரகாரெஜகமுகவன் பூசைகேளு 6

(ரேசகபூசை) பாரப்பா ரேசகத்தின் பூசைகேளு
பண்பான ரேசகத்தின ஆமென்றேத்தி
ஆரப்பா நைவேத்தியந் தூபஞ்செய்து
அப்பனே ரேசகத்தி லனைத்தநாட்டி
வாரப்பாமனமதுதான ரேசகமேபாச்சு
வளமான ரேசகந்தானை வசியமாச்சு
நாரப்பாரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன்
நலமான பூரகத்தின் பூசைகேளே. 7

(பூரகபூசை) கேளப்பாமணிபூரகத்தில்மைந்தா
கெடியாகயிம்மென்று கும்பித்தேதது
வாளப்பாவகையாக நின்றுக்கொண்டு
வளமான பூரகத்திற் றேக்கிரம்பண்ணி
வாளப்பா வேண்டிய வரங்கள்கேளு
வளமாகவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு

ஆளப்பாபூரகத்தின் பூசைசொன்னேன்
அப்பனேகும்பகத்தின் பூசையாமே. 8
(கும்பகபூசை) ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றாகாடி
அப்பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து
பாமப்பாபூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
வளமானகும்பகத்தை மனதால்வேண்டி
நாமப்பாகும்பந்தை வரங்கள்கேளு
கண்மணியேயீவண்டுவர மீவாரையா
நாமப்பாசூரியன்றன் பூசைகேளு
நலமாக மங் கிங் கென்றுசொல்லே. 9
(சூரியன்பூசை) சொல்லப்பாசூரியனிற் கும்பகமேசெய்து
சொற்பெரியபூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
அல்லப்பாசாஷ்டாங்க சரணஞ்செய்து
அப்பனேதோத்திரஞ்செய் கும்பகத்தை
நல்லப்பாஅஷ்டசௌ பாக்கியமீவார்
அகத்தியன்றன்கும்பத்தில் வரங்களீவார்
வல்லப்பாசூரியன்றன் பூசைசொன்னேன்
வளமானசந்திரன்றன் பூசைகேளே. 10
(சந்திரன்பூசை) கேளப்பாயங்நங் கென்றுகும்பி
கெடியாகப்பால்பழங்கள் பாயாசம்வைத்து
ஆளப்பாதூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து
அப்பனேசந்திரனைத் தோத்திரித்து
வாளப்பாசோடசாம்ச சந்திரனின்று
வளமானசந்திரனை வரங்களைகேளு
நாளப்பாவேணவர மீவாரையா
நலமானசந்திரன்றன் மகிமைபாரே. 11
(சனிபூசை) பாரப்பாசனிபூசை சொல்லக்கேளு
பண்பானவங்கென்றுஞ் சங்கென்றுந்தான்
காரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு
நலமாகத்தோத்திரித்துப் பூசைசெய்நீ
வாரப்பாதூபநை வேத்தியத்தோடு
வளமாகத்தோத்திரித்து பானஞ்செய்து
ஆரப்பாவேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
அப்பனேயட்சணத்தி லீவார்காணே. 12

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-௱௨-முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை

இராமதேவர் பூஜாவிதி-ய.

ஆதியென்ற மணிவிளக்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்ற துய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியின் றாள்தன்னை
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நிற்குணத்தினின் றனிலை யாருங்காணார்
வேதியென்ற வேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளங்குவதும் பூசையிது விண்போகாதே. 1

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்தினைகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியினைவாசி யொளிக்குள்ளே
வாகாமலையொலியுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தை யுறைக்கவேணும்
சாகாமல்சாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதுர்வட்டமறுகோண முக்கோணமாமே. 2

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
மூலமான மூலமணி வாலைதன்னில்
நாற்கோண நாலுமனை நயந்துகாக்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
திசைகோணதிசைகுதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்ததென்றால்
தனியிருந்து பார்த்தவனே சித்தனாமே. 3

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சிருவரும்ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி

புத்தானலட்சமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுகக்கருவு மூன்றுகேளு
சத்தானஅதன்கருவும் சிலைதனில்வைத்து
சதுரானவிதுவிபர மறியக்கேளே. 4

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ளவுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின் சாம்பல்தன்னில்
வளமாக புதைத்துவிடு நடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பாஅடியற்றமரணமாகி
ஆண்டிருந்தகவைசுபிலை தான்குலைந்து
காணப்பாகண்மணியே விழ்வான்பாவி
கறைதெரியச்சொல்லுகிறே னின்னம்பாரே. 5

இன்னமின்னங்கண்முன்ரோ தினையுமாகு
மீட்டேறவேணுமென்று விதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்னுவயிர் கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்னும்பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
வனுவானநாற்றெட்டு வுருவம்போடு
சன்னமின்னுமரத்தடியி லிருநனுக்கொண்டு
சதிராகஆணிகொண் டடித்திடாயே. 6

அடித்தமுளைபிடுங்கியே வைத்திருக்கிப்போடு
ஆனநதவுருக்குலைநது பட்டுபோகும்
தொடுத்தமுதல்நாலானாள் கண்டுதானுந்
தொகைமுடிநதுவாசகதடா விந்தப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரிததுரைத்தேன் பூட்டிதுவே வீண்போகாது
தடுத்துவிடுநகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிநதுஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாமே. 7

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்திலானால்
அதிசயங்காண் கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்போகும்
வீமப்பா வெளிதிறந்து சொன்னேன்பாரு
விளையாட்டுயில்லைபடா விந்தப்போக்கு
சோமப்பா சுத்தியுடன் தலையுமூழ்கி
சுருக்கெனவேதியானிப்பா யாத்தார்மூலம்
தாமப்பா சத்தியமே சொன்னோம்பாரு
தவராது ராமனுட வாக்கியந்தானே. 8

தானென்ற மூலமுடன் சித்திபண்ணு
தனதான நாற்றெட்டுக் குள்ளேசித்தி
ஆனென்ற அண்டர்பதி யெட்டுமாகும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாகும்
கோனென்ற கோடிசித்து க்ஷணத்திலாகுங்
குணமாகரேவதிநாட் செய்யநன்று
வானென்றவஷ்டமிற் செய்யநன்று
வளர்பிறையில்செய்தவனே யோகியாமே 9

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
ஓகோகோ முன்னுரைத்த மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
யேட்டிலேயெழுதினால் யெல்லாமாச்சு
தாதிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
தவமாகுமவமாகும் சுபமுண்டாகும்
மோகிகளாய்மூலசுழி பூஜாவிதிபத்தாலே
முத்திபெறசித்திவிளை பத்துமுற்றே 10

இராமதேவ ரருளிச்செய்த பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

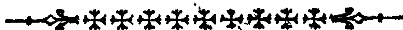

உ

சிவமயம்.

கொங்கணநாயனார் அருளிச்செய்த

வாலைக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

பின்முடுகு - வெண்பா.

கல்விநிறைவாலைப்பெண் காதலியென்றோதுகின்ற
செல்வியின்மேற்கும்மிதனைச் செப்புதற்கே-நல்விசய
நாதனின்சொல்வேதனஞ்சு போதன்மிஞ்சுமானகஞ்ச
பாதம்வஞ்சநெஞ்சினில் வைப்பாம்.

கும்மி.

சத்திசடாதரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
வுத்தமிமேற்கும்மி பாட்டுரைக்க
வித்தைக்குதவிய வொற்றைக்கொம்பாம்வாலை
சித்திவிநாயகன் காப்பாமே. (க)

சரஸ்வதி துதி.

சித்தர்கள்போற்றிய வாலைப்பெண்ணுமந்த
சத்தியின்மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்க
தத்திமித்தோமென வாடுஞ்சரஸ்வதி
பத்தினிபொற்பதங் காப்பாமே. (உ)

எங்கும்நிறைந்தவள் வாலைப்பெண்ணுமாலின்
தங்கையின்மேற்கும்மி பாடுதற்குக்
கங்கையணிசிவ சம்புவாஞ்சற்குரு
பங்கயப்பொற்பதங் காப்பாமே. (௩)

சுப்பிரமணியர் - துதி.

ஞானப்பெண்ணுமருள் சோதிப்பெண்ணை நி
வாலைப்பெண்மேற்கும்மி பாடுதற்கு
மானைப்பெண்ணுக்கிய வல்லிக்கிசைந்திடும்
மால்முருகேசனுங் காப்பாமே (௧)

விஷ்ணு - துதி.

ஆண்டிப்பெண்ணுட்ராஜ பாண்டிப்பெண்ணும் வாலை
அம்பிகைமேற்கும்மிப் பாடுதற்கு
காண்டபனும்பணி பூண்டவன்வைகுந்தம்
ஆண்டவன்பொற்பதங் காப்பாமே. (௨)

நந்தீசர் துதி.

அந்தரிசுந்தரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
அம்பிகைமேற்கும்மி பாடுதற்குச்
சிந்தையில்முந்திநல் விந்தையாய்வந்திடும்
நந்தீசர்பொற்பதங் காப்பாமே (௩)

நூல்

தில்லையில்முல்லையி லெல்லையுலாடிய
வல்லவள்வாலைப்பெண் பீதினிலே
சொல்லாபகும்மித் தமிழ்ப்பாடவரும்
தொல்லைவினைப்போகும் வாலைப்பெண்ணே. (௫)

மாதாபிதாகூட இல்லாமலேவெளி
மண்ணும்விண்ணுமுண்டு பண்ணவென்று
பேதைப்பெண்ணுமுதல் வாலைப்பெண்ணுமொன்று
புகுந்தாளிந்தப் புவியடக்கம். (௮)

வேதமுப்புதமுண் டானதுவும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதுவும்
நாதமுங்கீதமுண் டானதுவும்வழி
நான்சொல்லக்கேளடி வாலைப்பெண்ணே. (௯)

முந்தச்செகங்களுண் டானதுவு முதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்
விந்தையாய்வாலையுண் டானதுவுஞ்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௰)

அரிக்குமுந்தினதவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம். (௰௧)

ஆதியிலைந்தெழுத் தானாள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேரானாள்
ஈாதியிலூமை யெழுத்திவள்தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானானாள். (௰௨)

ஊமைபெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௰௩)

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
புகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம் பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம். (௰௪)

சாத்திரம்பார்த்தாலும் காணுமென்னவேதந்
தானுமேபார்த்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொலலையறிந்தல்லோ காணவேணும். (௰௫)

காணாதுகிட்டாது எட்டாது அஞ்சில்
காரியமில்லையென்றே நினைத்தால்
காணாதுங்காணலா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தால். (௰௬)

ஆயனுமைந்து வெழுத்துள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே

வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே. (௰எ)

அஞ்செழுத்தான து மெட்டெழுத்தாம்பின்னு
மைம்பத்தோரட்சரந் தானாச்சு
நெஞ்செழுத்தானே நினையாமலந்த
நிஜந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. (௰அ)

ஏய்க்குதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௰௯)

சிதம்பரசக்கரந் தானறிவாரிந்தச்
சீமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும். (௨௰)

மனதுறுதியி :நில் லாவிடில்வழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வ ர்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னுமெ
வாலைகிருபை யுண்டாகவேணும் (௨௧)

இனிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
தீம்மட்டுதிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் கேளுங்கடி. (௨௨)

ஊத்தைசடலமென் றெண்ணாதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணாதே
பார்த்தபேருக்கு ஊத்தையில்லையிதைப்
பார்த்துக்கோவுந்த னுடலுக்குள்ளே. (௨௩)

உச்சிக்குநேரேயுண் ணாக்குமேல்நிதம்
வைத்தவிளக்கு எரியுதடி
அச்சுள்ளவிளக்கு வாலையடியவி
யாமலெரியுது வாலைப்பெண்ணே. (௨௪)

எரியுதுஅறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணையில்லையமிர்தந் தண்ணியில்லை
தெரியுதுபோக வழியுமில்லைபாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே. (௨௫)

சிலம்பொலியென்னக்கேட்குமடி மெத்த
சிக்குள்ளபாதை துடுக்கமடி.
வலம்புரிச்சங்க மூதுமடிமேலே
வாசியைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௨௬)

வாசிப்பழக்கமறியவேணு மறு
மண்டலவீடுகள் கட்டவேணும்
நாசிவழிக்கொண்டு யோகமும்வாசியும்
நாட்டத்தைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௨௭)

மூச்சுடரான விளக்குக்குள்ளே மூல
மண்டலவாசி வழுக்கத்திலே
எச்சுடராகி யந்தச்சுடர்வாலை
இவர்விடவேறில்லை வாலைப்பெண்ணே. (௨௮)

ஆடாமல்வாலை யிருக்கிறதும்பரி
சுத்தசிவனுக்குள் ளானதினால்
வீடாமல்வாசிப் பழக்கத்தைப்பாருநாம்
மேல்வீடுகாணலாம் வாலைப்பெண்ணே. (௨௯)

மேல்வீடுகண்டவன் பாணியடி விண்ணில்
விளக்கில்நின்றவன் வாணியடி
தாம்வீடுகண்டவன் ஞானியடி பரி
தாண்டிக்கொண்டவன் பட்டாணியடி. (௩௰)

அத்தியிலேகரம் பத்தியிலேமனம்
புத்தியிலேநடு மத்தியிலே
நெற்றிசதாசிவ மென்றுசொன்னேனுந்தன்
நிமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௯௧)

அழுத்திலேசொல் லஞ்செழுத்திலேநானும்
வழுத்தினேன்ஞானப் பழத்திலே
கழுத்திலே மயேஸ்வரனுமுண்டு
கண்டுபாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௯௨)

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியரேநிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியரே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனுமடி வாலைப்பெண்ணே. (௯௩)

தொந்தியிலேநடுப் பந்தியிலேதிடச
சிந்தையிலேமுந்தி யுந்தனுடன்
உந்தியில்விஷ்ணுவுந் தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே (௯௪)

ஆலத்திலேயிந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமனுந் தானிருந்துவாசி
முடுக்கிறான்பிண்டம் பிடிக்கிறான். (௯௫)

தேருண்டுஐஞ்ஞூறு ஆணியுண்டு அதில்
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைத்தெய்வமதில்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. (௯௬)

ஒன்பதுவாசல் கோட்டையுண்டு அதில்
உள்ளேநிலைக்கார ரஞ்சுபேராம
அன்புடனேபரி காரர்களாறுபேர்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. (௯௭)

இந்தவிதத்திலே தேகத்திலேதெய்வம்
இருக்கையிலபுத்திக் கறிக்கையினால்
சந்தோஷவாலையைப் பாராமல்மனிதர்
சாகிறதேதடி வாலைப்பெண்ணே. (௩௮)

நகாரதிஷ்டிப்பு ஆனதினால் நடு
வானவாரியமாச்சு
உகாரமுச்சிசிரசாச்சு இதை
உற்றுப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௩௯)

வகாரமானது ஓசையாச்சு அந்த
மகாரமானது கெர்ப்பமாச்சு
சிகாரமானது மாய்கையாச்சு இதை
தெளிந்துபாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௪௰)

ஓமென்றவட்சரந் தானுமுண்டதற்கு
ஊமையெழுத்து மிருக்குதடி
நாமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டோமவிளை
யாடிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௪௧)

கட்டாதகாளையைக் கட்டவேணுமாசை
வெட்டவேணும்வாசி யொட்டவேணும்
எட்டாதகொம்பை வளைக்கவேணுங்காய
மெண்ணைக்கிருக்குமே வாலைப்பெண்ணே. (௪௨)

இருந்தமார்க்கமாய்த் தானிருந்துவாசி
ஏற்காமலேதா னடக்கவேணுந்
திரிந்துஓடி யலைந்துவெந்துதேக
மிறந்துபோச்சுதே வாலைப்பெண்ணே. (௪௩)

பூத்தமலராலே பிஞ்சுமுண்டு அதில்
பூவில்லாபிஞ்சு மனேகமுண்டு
மூத்தமகனாலே வாழ்வுமுண்டுமற்ற
மூன்றுபேராலே யழிவுமுண்டு. (௪௪)

கற்புள்ளமாதர் குலம்வாழ்கநிறை
கற்பையழித்தவ ரேதாழ்க
சிற்பரனைப்போற்றிக் கும்மியடிகுரு
தற்பரனைப்போற்றிக் கும்மியடி. (௪௫)

அஞ்சிலேரண் டழிந்ததில்லையஞ்
சாறிலேயுநா லொழிந்ததில்லை
பிஞ்சிலேபூவிலே துஞ்சவது அது
பேணிப்போடலாம் வாலைப்பெண்ணே. (௪௬)

கையில்லாக்குட்டையன் கட்டிக்கிட்டானிரு
காலில்லாநெட்டையன் முட்டிக்கிட்டான்
ஈயில்லாத்தேனெடுத் துண்டுவிட்டானது
இனிக்குதில்லையே வாலைப்பெண்ணே (௪௭)

மேலூறுகோட்டைக் காதரவாய்நன்றாய்
விளங்குங்கன்னனூர் பாதையிலே
காலூருவம்பலம் விட்டதினைந்து
கடுநடையடி வாலைப்பெண்ணே. (௪௮)

தொண்டையுள்முக்கோணக் கோட்டையிலே யிதில்
தொத்திக்கொடிமரம் நாட்டையிலே
சண்டைசெய்துவந்து ஓடிப்போனான்கோட்டை
வெந்துதணலாச்சு வாலைப்பெண்ணே. (௪௯)

ஆசைவலைக்குள கப்பட்டதம்வீடு
அப்பவேவெந்து அழிந்திட்டதாம்
பாசவலைவந்து மூடியதும்வாலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. (௫௰)

அன்னமிருக்குது மண்டபத்தில்விளை
யாடித்திரியுது ஆண்புலியும்
இன்னமிருக்குது தஞ்சகிளியதை
பெட்டிப்பிடிக்குது மூன்றுகிளி. (௫௧)

தாப்பிலேமாங்குயில் கூப்பிடுதேபுது
மாப்பிள்ளைமார்வந்து சாப்பிடவும்
பாய்க்குதிப்பபடி யஞ்சாருந்தை
யிருந்துமுழிக்குது பாருங்கடி. (௫௨)

ஈனுமிருக்குது தாரணியிலிதை
மேய்ந்துதிரியுங் கலசாவல்
தேனுமிருக்குதுபோரையிலே யுண்ணத்
திகட்டுதில்லையே வாலைப்பெண்ணே. (௫௩)

காகமிருக்குது கொம்பிலேதான் கத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான்
பார்க்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பார்த்தால்தெரியுமே வாலைப்பெண்ணே. (௫௪)

கும்பிக்குளத்திலே யம்பலமாமந்தக்
குளக்கருவூரில் சேறுமெத்த
தெம்புயிடைக்காட்டுப் பாதைகளாய்வந்து
சேர்ந்தாராய்ந்துபார் வாலைப்பெண்ணே. (௫௫)

பண்டுமேயாழக் கிணற்றுக்குள்ளே ரண்டு
கெண்டையிருந்து பகட்டுதடி
கண்டிருந்துமந்தக் காக்காயுமஞ்சு
கழுகுகொன்றது பாருங்கடி. (௫௬)

ஆற்றிலேயஞ்சு முதலையடியரும்
புற்றிலேரண்டு கரடியடி
கூற்றனுமொன்று குருடனடியாசங்
கொண்டுபிடிக்கின்றான் வாலைப்பெண்ணே. (௫௭)

முட்டையிடுகு தொருபறவை குட்டை
மோசம்பண்ணு தொருபறவை
வட்டமிட்டாரூர் கன்னியர்ரண்டு
பானின்றுதவிக்குது வாலைப்பெண்ணே. (௫௮)

அட்டமாவின்வட்டப் பொட்டலிலேரெண்டு
அம்புலிநிற்குது தேர்மேலே
கிட்டமாய்வந்து அடிக்குதிக்கலைக்காற்
செந்தணலானதே வாலைப்பெண்ணே. (௫௯)

மூக்கோணவட்டக் கிணற்றுக்குள்ளே மூல
மண்டலவாசிப் பழக்கத்திலே
அக்கோணவட்டச் சக்கரத்தில்வாலை
யமர்ந்திருக்கிறாள் வாலைப்பெண்ணே. (௬௰)

இரண்டுகாலாலொரு கோபுரமாம்நெடு
நாளாயிருந்து அமிழ்ந்துபோகும
கண்டபோதுகோ புரமிருக்குமவாலை
காணவுமெட்டா னிலைகளவொட்டாள். (௬௧)

அஞ்சுபூதத்தை யுண்டுபண்ணிக்கூட்டி
ஆராதாரத்தை யுண்டுபண்ணி
கொஞ்சப்பெண்ணசை யுண்டுபண்ணிவாலை
கூட்டுறாள்காலனை மாட்டுகிறாள். (௬௨)

காலனைக்காலாலுதைத்தவளாம் வாலை
ஆலகாலவிஷ முண்டவளாம்
மாளச்செகத்தைப் படைத்தவளாமிந்த
மானுடன்கோட்டை யிடித்தவளாம். (௬௩)

மாதாவந்து அமுதந்தந்தாள்மனை
யாட்டியாயவந்து சுகங்கொடுத்தாள்
ஆதரவாகிய தங்கையானாள்நமக்
காசைகொழுந்திய மாமியானாள். (௬௪)

சிரித்துமெல்லப் புரமெரித்தாள்வாலை
செங்காட்டுச்செட்டியைத் தானுதைத்தாள்
ஒருத்தியாகவே சூரர்தனைவென்றாள்
ஒற்றையாய்க்கஞ்சனைக் கொன்றுவிட்டாள். ௬௫

இப்படியல்லோ விவள்தொழிலாமிந்த
ஈனமலடி கொடுஞ்சூலி
மைப்படுங்கன்னியா கேளுங்கடி
வயசுவாலை திரிசூலி. (௬௬)

கத்திபெரிதோ யுறைபெரிதோவிவள்
கண்ணுபெரிதோ விவள்பெரிதோ
சத்திபெரிதோ சிவமபெரிதோநீதான்
சற்றேசொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. (௬௭)

அன்னம்பெரிதல்லால் தண்ணீர்பெரிதில்லை
அப்படிவாலை பெரிதானால்
பொன்னுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதில்லை
பொய்யாதுசொல்லுறேன் கேளுங்கடி. (௬௮)

மாமிசமானாலும் புழுவுண்டுகதை
வாங்கியோடு கழன்றுவிடும்
ஆமிசமிப்படி சத்தியென்றேவினை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (௬௯)

பண்டுமுளைப்ப தரிசியேயானாலும்
விண்டுமிபோனால் விளையாதென்று
கண்டுகொண்டுமுன் னவ்வைசொன்னது
வுண்டோவில்லையோ வாலைப்பெண்ணே (௭௰)

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமில்லைகொஞ்சம்
வாசமில்லாமலே பூவுமில்லை
பெண்ணுமில்லாமலே யாணுமில்லையிது
பேணிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௭௧)

நந்தவனத்திலே சோதியுண்டிலங்
காத்தபேருக்கு நெல்லுமுண்டு
விந்தையாய்வாலையைப் பூசிக்கமுன்னாள்
விட்டகுறைவேனும் வாலைப்பெண்ணே. (௭௨)

வாலையைப்பூசிக்கச் சித்தரானார்வாலைக்
கொதகாசையாய்ச்சிவ கர்த்தரானார்
வேலையைப்பார்த்தல்லோ கூலிவைத்தாரிந்த
விதந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. (௭௩)

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங்
காப்பதுசேலைக்கு மேலுமில்லை

பானுக்குமேலான பாக்கியமில்லை வாலைக்
கும்மிக்குமேலான பாடலில்லை. (எச)

நாட்டத்தைக்கண்டா லரியலாருமந்த
நாலா றுவாசல் கடக்கலாகும்
பூட்டைக்கதவைத் திறக்கலாகுமிது
பொய்யல்லமெய்யடி வாலைப்பெண்ணே. (எரு)

ஆணும்பெண் ணுங்கூடி யானதிறற்பிள்ளை
ஆச்சுதென்றேநீரும் பேசுகின்றீர்
பெண்ணுமாணுங்கூடி யானதல்லோபேத
மற்றொருவித்தாச்சு வாலைப்பெண்ணே. (எ௬)

இன்றைக்கிருப்பதும் பொய்யல்லவேவீடு
மென்வாழ்க்கையென்பதும் பொய்யல்லவே
அன்றைக்கெழுத்தின் படிமுடியும்வாலை
ஆத்தாளைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. (எஎ)

வீணைசகொண்டு திரியாதேயிது
மெய்யல்லபொய்வாழ்வு பொய்க்கூடு
காணுதவாலையைக் கண்டுகொண்டாற்காட்சி
காணலாமாகாய மாவலாமே. (எஅ)

பெண்டாட்டியாவதும் பொய்யல்லவோபெற்ற
பிள்ளைகளாவதும் பொய்யல்லவோ
கொண்டாட்டமான தகப்பன்பொய்யே முலை
கொடுத்ததாயும் நிசமாமோ. (எகூ)

தாயும்பெண்டாட்டியுந் தான்சரியேதன்யம்
தாமேயிருவருந் தாங்கொடுத்தார்
காயும்பழமுஞ் சரியாமோவுந்தன்
கருத்தைப்பார்த்துக்கொள் வாலைப்பெண்ணே.

பெண்டாட்டிமங்கை மட்டும்வருவாள்பெற்ற
பிள்ளைமசானக் கரையுமட்டும்
தெண்டாட்டுத்தர்மம் நடுவிலேவந்து
சேர்ந்துபரகதி தான்கொடுக்கும். (அக)

பாக்கியமும்மகள் யோக்கியமும்ராச
யோக்கியமும்வந்த தானுக்காக
சீக்கிரந்தருமஞ் செய்யவேண்டுங்கொஞ்சந்
திருப்பணிகள் முடிக்கவேண்டும். (௮௨)

திருப்பணிகள் முடித்தோருஞ் செத்துச்
சாகாதபேரி லொருவரென்றும்
அருட்பொலிந்திடும் வேதத்திலேயவ்வை
அறிந்துசொன்னாளே வாலைப்பெண்ணே. (௮௩)

மெத்தைதனிலே படுத்திருந்துநாமும்
மெல்லியருடன் சிறக்கும்போது
யுத்தகாலன்வந்து தாம்பிடித்தால்நாமும்
செத்தசவமடி வாலைப்பெண்ணே. (௮௪)

ஏழைபனுதிக ளில்லையென்றாலவர்க்
கிருந்தாலன்னங் கொடுக்கவேண்டும்
நாளையென்றுசொல்ல லாகாதேயென்று
நான்மறைவேத முழங்குதடி. (௮௫)

பஞ்சைப்பனுதியை யடிக்காதே யந்த
பாவந்தொலைய முடியாதே
தஞ்சமென்றோரைக் கெடுக்காதேயார்க்கும்
வஞ்சனைசெய்ய நினையாதே. (௮௬)

கண்டதுங்கேட்டதுஞ் சொல்லாதேகண்ணில்
காணுதவுத்தரம் விள்ளாதே
பெண்டாட்டிக்குற்றது சொல்லாதேபெற்ற
பிள்ளைக்கிளப்பக்கள் கொடுக்காதே. (௮௭)

சிவனடியாரை வேதியரைச் சில
புலவர்ஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும் வையாதே யவர்
மனதுநோகவும் செய்யாதே. (௮௮)

வழுக்கழிவுகள் சொல்லாதே கற்பு
மங்கையர் மேல்மனம் வையாதே
பழக்கவாசியைப் பார்த்துக்கொண்டு வாலை
பாதத்தைபோற்றடி வாலைப்பெண்ணே. (அக)

கூடியபொய்களைச் சொல்லாதே பொல்லா
கொலைகளவுசெய்ய லாகாதே
ஆடியபாம்பை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பெண்ணே. (கூ0)

காரியமாகிலும் வீரியம்பேசவும்
காணுதென்றவ்வை சொன்னாளே
பாரினில்வம்புகள் செய்யாதேபுளியம்
பழம்போலுதிர்ந்து விடுந்தானே. (கூக)

ராசாக்கள்பகை செய்யாதே நடுக்
காட்டுப்புலிமுன்னே நில்லாதே
தேசாந்தரங்களுஞ் செல்லாதே மாய்கைத்
தேவடியாதனம் பண்ணாதே. (கூ..)

தன்வீடிருக்க அசல்வீடுபோகாதே
தாயார்தகப்பனை வையாதே
உன்வீட்டுக்குள்ளே யூகமிருக்கையில்
ஓடித்திரியுறாய் வாலைபபெண்ணே. (கூ௩)

சாதிபேதஞ் சொல்லுகிறீர்தெய்வம்
தானென்றொருவுடல் பேதமுண்டோ
ஓதியபாலதி லொன்றாகியதில்
உற்பத்திநெய்தயிர் மோராச்சு. (கூச)

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுண்டு
மேலாகக்காணவும் காண்பதில்லை
மேலான்தவாசையைத் தள்ளிவிட்டுமனதில
வேண்டிப்பூசையைச் செய்திடுங்கள். (கூரு

கோழிக்காறுகா லென்றுசொன்னேன் கிழக்
கூளிக்குமூன்றுகா லென்றுசொன்னேன்
கூளிக்கிரண்டெழுந் தென்றுசொன்னேன்முழுப்
பாளைக்குவாயில்லை யென்றுசொன்னேன். (௬௬)

ஆட்டுக்கிரண்டுகா லென்றுசொன்னேனம்
மானைக்குட்பானைக்குப் நிற்குமேசூல்
மாட்டுக்குக்காலில்லை யென்றுசொன்னேன்கதை
வகையைசொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. (௬௭)

கோயிலுமாடும் பரிததவனுங்களரி
கூற்றுமேகற் றிருந்தவனும்
வாயில்லாக்குதிரை கண்டவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. (௬௮)

இத்தனைசாத்திரந் தான்படித்தோர்செத்தா
ரென்றுலுகத்தோர்கள் சிரிப்பார்
செத்துப்போயக்கூடக் கலக்கவேண்டுமவள்
தேவர்களுடனே சேரவேண்டும். (௬௯)

உற்றதுசொன்னா லற்றதுபொருந்தும்
உண்டோஉலகத்தி லவ்வாசைசொன்னாள்
அற்றதுபொருந்து முற்றதுசொன்னால்
அவனேகுருவடி வாலைப்பெண்ணே. (௭0)

பூரணநிற்கும் நிலையறியான்வெகு
பொய்சொல்வான்கோடி மந்திரஞ்சொல்வான்
காரணகுரு வவனுமல்லவிவன்
காரியகுரு பொருள்பறிப்பான். (௭௧)

எல்லாமறிந்தவ ரென்றுசொல்லியிந்த
பூமியில்முழு ஞானியென்று
உல்லாசமாக வயர்பிழைக்கவிவர்
ஓடித்திரியுறார் வாலைப்பெண்ணே. (௭௨)

ஆதிவாலைபெரி தானாலுமவள்
அக்காள்பெரிதோ சிவன்பெரிதோ
நாதிவாலைபெரி தானாலுமவள்
நாயகனல்ல சிவம்பெரிது. (௱௩)

ஆயுசுகொடுப்பாள் நீரிழிவுமுதல்
கண்டது மற்றவியாதியெல்லாம்
பசாசுபறந்திடும் பில்லிவினைவடி
பத்தினிவாலைப்பெண் பேரைச்சொன்னால் (௱௪)

நித்திரைதன்னிலும் வீற்றிருப்பாளெந்த
நேரத்திலும் வாலைமுன்னிருப்பாள்
சத்துருவர்தாலும் தள்ளிவைப்பாள்வாலை
யுற்றகாலனையுந் தானுதைப்பாள். (௱௫)

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுதல்பதி
னான்குபுவன மூர்த்திமுதல்
எல்லாந்தானாய்ப் படைத்தவளாம்வாலை
யெள்ளுக்குளெண்ணைபோல் நிறைறவளாம். (௱௬)

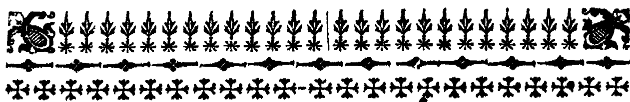
தேசம்புகழ்ந்திடும் வாலைக்கும்மித்தமிழ்
செய்யவெனக் குபதேசஞ்செய்தாள்
நேசவான்வீரப் பெருமாள்குருசாமி
நீள்பதம்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி (௱௭)

ஆறுபடைப்புகள் வீடுகடைசூத்திர
வஞ்செழுத்துக்கும் வகையறிந்து
கூறுமுயர்வலமேவந்திரன் துரைவள்ளல்
கொற்றவன்வாழக் கொண்டாடுங்கடி. (௱௮)

ஆடுங்கள்பெண்டுக ளெல்லோருமந்த
அன்பானகொங்கணர் சொன்னதமிழ்
பாடுங்கள்சித்தர்க ளெல்லோரும்வாலைப்
பாதத்தைப்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. (௱௯)

சித்தர்கள்வாழி சிவன்வாழிமுனி
தேவர்கள்வாழி ரிஷிவாழி
பத்தர்கள்வாழி பதம்வாழிகுரு
பாரதிவாலைப் பெண்வாழியவே. (௱௰)

வாலைக்கும்மி - முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

உரோமரிஷி ஞானம்.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
　　முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபிறப் பிரமங்காப்பு
　　வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டங்கங்கிமதி யமுர்தப்பாலைக்
　　கண்டுபசியாற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
　　நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்றானே. (௧)

கண்ணாடிசிலமூடித் தனுப்பினாலே
　　கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனான்
விண்ணாடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
　　வெறுமண்ணாய்ப்போச்சுதவன் வித்தையெல்லாம்
ஒன்றானமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
　　ஒருபோதுஞ்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணார்தன்னாசைதன்னை விட்டுவந்தால்
　　பேரின்பமுத்திவழி பேசுவானே. (௨)

பேசுவனிடகலையே சந்திரகாந்தம்
　　பின்கலைதானாதித்த னாகியாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடர்தாநீங்கி
　　நீங்காமலொன்றானா லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
　　காணாதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
சோகனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
　　சுழிமுனையில்குவித்துச் சொக்குவீரே. (௩)

வாங்கியந்தம்பனிரண்டி னுள்ளேரேசி
 வன்னிநின்றவிடமல்லோ சூரியன்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரெண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
 உற்றபரமடிதானே பதினாறுகுந்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
 சார்வானபதினாறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினதைபன்னிரண்டில் நிறுத்திபூதா
 வெழுந்தபுரியட்ட மடங்கித்துப்பாரே (௬)

பாரையாகுதிரைமட்டம் பாய்ச்சல்போச்சு
 பரப்பிலேவிடுகாதே சுத்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதழி னடுவேவைத்து
 நிறைந்தசதாசிவனுரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னுலுஞ்சென்றால்
 குறிக்குள்ளேதானடங்கிக் கொண்டதையா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
 அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே ( )
அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானால்நன்று
 ஆகாதசீடர்களைச் சேர்த்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டான்
 பெண்டாட்டிமனங்குளிர பேசுமாடு
உழைப்பதற்குச்செனனமெடுத் தானேயல்லால்
 உலுவிதனக்கெவ்வளவு முண்டோவில்லை
யிளப்பமிவன்பேச்சை யடிக்கடிதானுரு
 மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே. (௮)
மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போது
 வேறுரையால்சாரங்கள் விடாமலேற்றி
நாலென்னவேட்டென்ன வெல்லாமொன்று
 நவமானஅஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்

காலென்னபிராணாய முன்னேசெய்யில்
கணக்காகப்பூரகமாங் கும்பகமேநாலு
கோலென்னரேசகந்தா னென்றுமூன்றுங்
குறையாமற்சாபீசங் கூட்டித்தீரே. (௭)

கூட்டியேயழுகினைபின் சாபீசத்தில்
குறையாமல் சாதித்தால் பிரமாந்திரங்
காட்டிவிக்குமல்லாமல் விழிக்குறியினாலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகணபதிநான் முகத்தோன்மாயன்
காட்டிகமணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
தணலானருத்திரனுந் தணனுமாமே. (௮)

கனலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
சதாசிவனோர்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்
மனையானபதியினிலே குறித்துப்பார்க்க
மத்தியமுதல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்கும்
கனலேறிக்கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமதீநான்
மனவாறும்வழிபாதை யிந்தமார்க்கம்
பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமன்றே (௯)

செலுத்துவது உண்ணாக்கி லண்ணாக்கையா
சென்றேறிப்பிடரிவழித் தியானந்தோனும்
வலுத்ததடா நாலுமுனைக் கமுதமாச்சு
மவுனமென்ற நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பன்னிரண்டி விருத்தியூது
சோடசமாம் சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு
பலித்ததடா யோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய் நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே. (௰)

றடாமல் சிறிதுசனுமுகபாடம்பண்ணி
முழுதுமவன் வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து
ஈடேதுஉடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சா சொல்லியல்லோமாண்டுபோனர்
நாடேறிமலையேறி நதிகளாடிக்
காய்கிழங்கு சருகுதின்று காமத்தீயால்
சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொருபமுத்தி பெற்றவர்கள் சுருக்கமாமே ( )

சருபமுத்திக் கடையாள மேதெனறக்கால்
சுடர்போலே காணுமடா தூலதேகம்
அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான
மபரோட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருபதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
பழங்கதைபோ லாச்சுதிந்த யோகம்விட்டால்
வெழுங்கடத்தி லீப்புகுந்த வாறுபோலே
வேதாந்தமறியாத பிலைசந்தானே. (௭௨)

ஒமென்றகெட்டபுத்தி மானுக்காளே
உலகத்தில் மானிடர்க்குஆண்டு நூறு
ஆமென்று இருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறு சுவாசமல்லோ ஒருநாளைக்குப்
போவென்று போனதினுல் நாள்குறைந்து
போச்சுதுபோகாவிட்டால் போகாதிலை
தாமென்று நினைக்கயிலே தெய்வமொன்று
தானினைந்த தன்மையல்லோ விதிகளதானே. ( )

உரோமரிஷி ஞானம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருமூலநாயனார் ஞானம்.

காப்பு-விருத்தம்.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாழற் றாய் படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாயநின்றநிலை யறிவதாமே. (க)

அறிவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகண்டமாகி
பொதுவாகிப் பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமா யெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிககவொண்ணு
அவராகு அகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந் தாங்கிநின்ற மப்பரமூலம்மே

மூலமெனுமாதார வட்டந்தானே
மூச்சடருமுக்கோண மூன்றுருடி

சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாததீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெலாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகம்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெலாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதல்வவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே.

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகு
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிறிந்ததுவுமுலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும
பேதமெனுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும
அரிந்ததுவும்அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே (௪)

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நாட்பொருளோஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனமானசிற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கரிந்துயிர்ந்நிலை நோக்கவல்லர்
புரிசடையோன்றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அனுதினமும்நோக்கி நிற்பாராசானே (௫)

ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகு
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்

நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்.
பிசானையாசாறேய்க் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கயிலாச மெய்தலாமே. (௬)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேவிநிற்கும்
யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேரமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே. (௭)

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரியபொருளாகுங் காடும்போது
ஆண்பெண்ணாய் அலியாகிஅடியுமாகி
அப்பாலைக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
விண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணா
வெறும்பாழதாகியே மேவிநின்றார்
சேண்பயிலும்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. (௮)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிறபரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
முச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச்
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொகுத்துப்பாரீர்

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்

வருத்துடனேயிதையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானவுடலுயிரை வகையாய்க்கண்டு
பருப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்கிவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகற்பமில்லாமூலபதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. (௰)

மேவியதோர் சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அத்தனார்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவனையுள்ளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சீவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலர்பாதமென்றே திடமாய்க்காணே (௰௧)

திருமூலநாயனார் ஞானம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கருவூரார்பூஜாவிதி.

காப்பு.

தெளிவுதனிலதெளிவுதரு மருளுங்காணும்
க்ஷணத்திலே சிவமையஞ்சேரத்தோணும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகி நாதத்துள்ளே
வியங்கிநின்றவாலைப்பெண் ணாதிகாப்பாம்.

நூல்.

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச்
சொகுசுபெற வீற்றிருந்தாள்துரைப்பெண்ணாத்தாள்
வீதியந்தஆறுதெரு [illegible]படர்ந்தவீதி
விளையா[illegible] நின்றதிரு மாளிகண்டாய்
பாதிமதிசூடி [illegible] யிருந்தசாமி
பதத்தி[illegible] [illegible]மர்ந்த வாமிதானே.

வாமியிவள் [illegible] வைத்துப் பூசைபண்ண
மதி[illegible] [illegible]வணுமடா வதிகமாக
காமியிவள் [illegible]மி சிவகாமிரூபி
காண[illegible] [illegible]றாபிள்ளை கன்னிகன்னி

ஆயிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்தாலுமனதடக்க மறியவேணும்
நாயிவளைப்பூசைபண்ண நினைத்தவாறு
நாட்டிலேசொல்லவென்றால் நகைப்பார்காணே.()

காணப்பாளிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊண்ப்பாவமிர்தமவ ளூட்டிவைப்பா
ளுள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாம்னமுறைந்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தரூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே ௩

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சமர்த்துண்டோ வாண்பிள்ளை தானுமுண்டோ
பானென்றவர்மத்துக் குள்ளேயப்பா
பராபரையாள்பலகோடி விதமுமாடி
தேனென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே ௪

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
ஜெகஜாலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ண மாகிநின்ற
உலகதனி லலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மயமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
னேசமுடனெனக்குரைத்த நிசங்கண்டேனே

கண்டதொருபூரணத்தின் மகிமைகேளு
காலமேலுந்தலைகீழும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
ஆதவனுமம்புலியு மதிலேநின்று
தொண்டுபண்ணுமவர்களில் நாலுபேர்கள்
சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கள்கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
கொள்கையெனக்காத்திருந்த குறிப்பைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மனதுவேறாய
பலநூலைப்படித்துப்படு குழியில்வீழ்வார்
ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசல்
பூர்த்தமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
பொறியைந்துகருவிகர ணாதிபோமே. ௭

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துகருவிகர ணாதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
எனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சு
வாச்சுதடாமனமடங்க வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்கக்
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூனு
கனியாகுமக்கனியைக் கண்டுகொள்ளே. ௮

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கோடியிடிமின்முழக்குக் கண்ணைமூடி
விள்ளுதற்குமனமடக்காப் பூதங்காணும்
விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கென்றோர்சொல்

விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேநில்லு
வேகமல்லாமொடுங்குமடா சுத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தாணு
கண்ணையுநீதிறக்காதே கருதிப்பாரே. ௯

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பாங்கானகாலேது வெளியுமாகும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நல்லுபுட்பந்தானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
ஓகோகோவதிசயந்தா னென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
ஆதிவஸ்தையறிந்தோ லறியலாமே. ௰

ஆமெனவும் ஊமெனவு மிரண்டுங்கூட்டி
யப்பனைஓமென்ற மூன்றுமொன்றாய்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
நல்லவர்களறிவார்கள் சாமிகாணார்
வாமம்வைத்துப்பூசைபண்ணு விந்தமார்க்கம்
வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமநதியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
சுகமுனக்குப்பரமசுக மருள்செய்வாளே ௰௧

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
செய்குறிகள் தவறாமல் நடக்கவேணும்
உய்குவாய்பெண்ணரவம் கடியாவண்ணம்
ஊமையென்றநடுத்தீயை யதிகங்கொண்டால
பைகுவாயரவுவிஷம் புசிங்கிப்போகும்
பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்
ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேயஞ்சமது கொஞ்சங்காணே. ௰௨

காணாதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற் காணும்
கலங்காதே மெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணாதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப் [டாய்
போதமெனும் பொருள்பறிக்க வருவாள் கண்
வாணாளைமடக்கியிவள் ரூபங்கண்டு
மயங்காதே மவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணாதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதேகண்கூசங் கூசங்காணே. ௰௯

கூச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிகொண்டு கொளுத்தியதை வெளிச்சம்
வாய்சார்த்துப் பேசாதே மவுனத்தாலு [போடு
வாவாவென்றே நீயும் வருந்திக்கூவ
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமே
சொல்லுதற்குவாயவிட்டுச் சொல்லலாமோ
தாய்சமர்ந்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே.

சொல்வற்குஇவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லா மிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்விளை யாடும்வல்லி
நாதவிந்துஓங்கார நிலையுங்காட்டி
வல்லவர்க்கும்நல்லவளும் வானேயென்பாள்
வரமவர்க்குவேணதெல்லாம் வழங்கும்ரூபி
புல்லருக்குஆயுதமும் புல்லேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிக்குப் புகலொண்ணாதே.()

புகலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணாசை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டலைவார்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி

சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுவேறாய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணாசை பூசைதானே. ( )

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுக் கைம்முறையின் போக்கைவிட்டு
* பாசையதுமிகப்பேசிப் பாட்டும்பாடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
ஆசைபெண்ணாசை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவாமத்தைப் பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டுருட்டாய்நினைவுதப்பிப் பேசுவானே ௰௭

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிபேசி
பின்னுமுன்னும் பாராமல் மதமேமீறி
நீச்சென்றும்நிலைப்பென்று மேதுங்காணார்
நிர்மூடரனேகவித ஜாலங்கற்று
ஆச்சென்றாலதனாலே வருவதேது
ஆத்தாளைப்பூசித்தோ னவனேசித்தன்
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே. ௰௮

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோசமில்லைசூட்சமது மொழிந்துகூடும்
தக்காமற்போனபே ரனேகருண்டு
சமர்த்தறிந்தாலவன்வாமி யவனேசித்தன்
எக்காலும்நடந்திருநீ காலுமுன்னி
யிருந்தடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலைகாணும லலைந்தேயோடி
அழிந்துகெட்டுப்போனவர்களறிந்துகொள்ளே

* பாசை பாஷையெனக்கொள்க.

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணு
மனையதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண
மயக்கத்தைக்கண்டினியு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறைந்தவகை யறியவேணும
நிச்சயத்தையறிந்தவர்க்கு முத்திதானே. ௨௰

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனை நிறுத்திக்கொண்டு
செந்தீயினுன்தீயை நடுவில்வாங்கி
சத்தியுடன்ஆதியந்த மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டி
நித்தியமலரார்ச்சனைசெய் பாதம்போற்றி
நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே. ௨௧

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாதம்
வருநதாதேயந்தமுறை யாகாதப்பா
நிதிபெருகுமிவள்குறியே வாதமாகும்
நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனையறியாமல் சலத்தில்மூழ்கி
நானேநானென்று வாய்மதங்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுசுட்டு
உட்பொருளைப்பாராம லழிந்திட்டாரே. ௨௨

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
யியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
விதியில்லாக்கெத்தனைதான் வருந்திலும்

பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை
ப்தியில்லார்க்குரைத்துமனம் பாழ்போக்காதே
திட்டமாய்ப்பாணைம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீரவெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே உரு

எட்டிரண்டுமொன்றாமது வாலைபென்பா
ரீதுதானேபரிதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுறிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தையறியாரையோ
கொட்டுமொருதேருருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
சொலலுதற்குவாய்விளங்காச் சூட்சாந்தானே.

சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குள்ளங்குமாய் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தாந்தசித்தரவர் தேடும்வீடு
ஓசைமணிப்பூரட்டு துதிக்கும்வீடு
ஓங்காரோவதிசயங்க ளுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கூடிவிளை யாடும்வீடே. உ௬

வீடதுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
வெளியானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்
திறமானபன்னிருவர் காக்கும்வாசல்
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகராசிவசிவா வாசிவாசல்

கூடுகிற முக்கோணப் பரங்களாகிக்
குறுதிமதி பெருகுமதி கூறெண்ணுதே. ௨௬

ஒன்றுகி இரண்டாகி விளையுமாகி
உத்தமியா ளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
தின்றுத விடக்கெடுத்துத் தின்னச்சொன்னுள்
செத்தசவம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னுள்
பண்ணுதபணக்கோடிப் பண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்து கழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணுது மெண்ணிமனம் ஏங்கிஞளும்
எனக்கபய மேதனவே யெழுந்திட்டானே.

எழுந்திட்ட திவள்பார்த்துத் தொடர்ந்துகூடி
என்னையுமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தெரியு மனலைமூட்டிக்
குடிகேடி சத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனே முந்தியினி யந்தவீரி
வரகரா துணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுந்திட்டா ரெல்லோருமோடிப்போனுர்
என்னசெய்வேன் தனித்திருந்து ஏங்கினேனே.

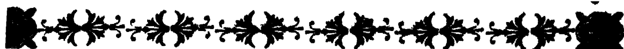
ஏங்கினேன் வீடழிந்தேன் வீடுமற்றேன்
என்னையுந்தான் கண்டவர்கள் சீசீயென்ன
தூங்கினேன் காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்கு யாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன் காலறிந்து மடக்கவேண்டும்
வகையாகவெனக்கொருத்தி யுறுதிச்சொன்னுள்
தேங்கினேன் முன்னுமவள் பின்னுமாகத்
திடமெனக்குச் சொன்னதிந்த தெளிவுதானே.

தெளிவதற்குச் சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
சிவனிருந்து விளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்கின் னாலைவிட வேறொன்றில்லை
மூன்றாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னோம்
சுழியதற்குள் சுழியிருந்த சூட்சம்சொன்னோம்
சொல்லாத மவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னோம்
ஒளிபிறக்கு முறுதியிந்த வுறுதிசொன்னோம்
உற்பனமாய்ப் பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. ()

கருவூரார் பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

ஞானம் - ௬

பாரப்பாசீவன்விட்டுப் போகும்போது
பாழ்த்தபிணங்கிடக்கு தென்பார் உயிர்போய்ச்
ஆரப்பாவறிந்தவர்க ளாருமில்லை [சென்பார்
ஆகாயசிவத்துடனே சேறுமென்பார்
காரப்பாதீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருவறியாமானிடர்கள கூட்டமப்பா
சீரப்பாகர்மிகள்தா னொன்றாய்ச்சேர்ந்து
தீயவழிதனைத்தேடி போவார்மாடே. ௧

மாடுதானானாலும் வொருபேர்க்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுந் தெரியாதப்பா
நாடுமெத்தநகரமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நல்வினையோ தீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைக ளப்பாகேளு
அரியதந்தையினஞ்சேரு மென்றுந்தோணார்
சாடுமெத்தபெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
தளமான தீயில்விழத் தியங்கினாரே. ௨

தயங்காமற்பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானஞ்
சார்வாகப்பாராட்டு ஞானம்வேறே
மயங்குதற்குஞானம்பார் முன்னோர்கூடி
மாட்டினார்கதைகாவிய புராணமென்றும்
இயலானரசந்தனிலே யிப்புகுந்தாற்போலும்
இசைந்திட்டார்சாஸ்திரங்க ளாறென்றேதான்
வரையானபயன்பெறவே வியாசர்தானு
மாட்டினார்சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே. ௩

உத்தாரந்தானிப்படியே புராணங்காட்டி
லோகத்தில்பாரதம்போல் கதையுண்டாக்கி
கர்த்தாவைத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
கபடநாடகமாக மேதஞ்சேர்த்து
சித்தாகவழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சதியுடனேவெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
பத்தாகசைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
பாடிஞர்சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே. ௪

பாடினதோர்வகையேது சொல்லக்கேளு
பாதகபுராணமென்ற சோதியப்பா
நீடியதோர்ரூவணந்தான் பிறக்கவென்றும்
நிலையானதசரதன்கை வெல்லவென்னும்
நீடியதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருள்பெற்றவர்களென்றுந் தேவரென்றும்
ஆடியதோரரக்கறென்றும்மனிதரென்றும்
பாடினார்நாள்தோறும் வகையாய்த்தானே. ௫

கழிந்திடுவார்பாவத்தா லென்றுசொல்லும்
கட்டியநால்வேத மாறுசாஸ்திரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
யதர்மமென்றுந் தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
வொழிந்திடுவாரென்றுசொல்லி பிறப்புண்டென்றும்
வுத்தமனுய்ப்பிறப்பனென்று முலகத்தோர்கள்
தெளிந்திடுவோர்குருக்களென்றுஞ் சீஷரென்றுஞ்
சீவனத்துக்கங்கேயல்லோ தெளிந்துகாணே. ௬

அகஸ்தியர் ஞானம் - ௬.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

இரண்டாம் பாகம்.

இஃது
உபாத்தியாயர்
இராமலிங்கமுதலியாரால்
ஞானவான்களுக்கு
உபயோகமாகும் பொருட்டு
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
முன் சேர்க்கப்பட்டதோடுகூட
இப்போது நிஜானந்தபோதமும்
சேர்க்கப்பட்டு.

பூ. சு. குப்புசாமி முதலியாரது
ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1907.

சென்னை - புரசை.

உ

கடவுள் துணை.

ஞானக்கோவை உ-ம்பாகத்தின்

முகவுரை

தவநெறியின் மிக்கபதி னெண்மராலே
    தானருளிச் செய்தபல சாத்திரத்தில்
சிவனவனே யாகவென சீவகோடி
    சிவமெனவே செப்பித்த சிவனூல்யாவும்
அவமனத்தாற் சிந்துண்டு வகலாவண்ண
    மரிந்தவறை யேதிறட்டிக் கோவையாக்கி
புவனமனு வெளிதனிலே ஞானபாதை
    புரிந்துய்ய போதிக்கப் புரந்தவாரே. 1

போதசிவ சுந்தரமா முனிவராலே
    போதித்த சிவானந்த போதகமோடு
ஆதிகண பதிதாச ரருளும்நெஞ்சு
    அறிவிளக்க மொடுஞானக் கும்மிதானும்
நீதகுரு முனிதனக்கு நெடியவேலோன்
    நிகழ்த்தியமுப் பானிரண்டாம் ஞானச்செய்யுள்
சோதிமய மாங்காயக் கப்பலேலம்
    சொற்பெரிய வால்மீக சூத்திரமாமே. 2

ஆகமத்தின் கட்டருத்தே அருளைத்தேக்கும்
    அகத்தியனார் சோடசமு மருளின்மிக்க
யோகமறைப் பேறுபெற்றே யொளியோடுற்ற
    வுயர்ராம லிங்கவள்ள லுரைத்தகீதம்
தேகஞா னக்குறத்தின் வஞ்சியேத்தும்
    திகழ்ஞான சரமநாமா வளியின்மட்டே
ஏகமுற வேதிறட்டி யிரண்டாங்காண்ட
    மிதுவாகு மற்றைய நூற்கெதிற்கொள்வீரே. 3

இதில் அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்.

நூல் பெயர்		செய்யுள் தொகை
அகஸ்தியர் உயர்ஞானம் பாடல்	,,	1
ஷை தனிஞானம்	,,	1
ஷை தனிஞானம்	,,	2
ஞானசர நூல்சாஸ்திரம்	,,	53
சிவானந்தபோதம்	,,	100
நிஜானந்தபோதம்	,,	
நெஞ்சறிவிளக்கம்	,,	103
உடனெறிவிளக்கம் பாடல்	,,	101
வால்மீகர் சிவயோகம் பாடல்	,,	10
அகஸ்தியர் சுத்தஞானம்	,,	9
ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி	,,	63
ஞானக்கும்மி	,,	185
சுப்ரமணியர் ஞானம்	,,	32
வால்மீகர் சூத்திரஞானம்	,,	16
பரமானந்ததீபம் பாடல்	,,	52
அகஸ்தியர் ஞானம்	,,	13
ஷை ஞானம்	,,	9
ஷை ஞானோபதேசம்	,,	14
அகஸ்தியர் ஞானம்	,,	16
இராமலிங்கப்பிள்ளைபாடல் நாமாவளிகள்		
காயகப்பல்		
சேஷயோகி ஞானரத்தினம்		

அறிவிப்பு.

பதினெண்சித்தர்களஞானக்கோவை இரண்டுபாகமும் ஒரேமட்டமாய் வேண்டியவர்களுக்கு கிளேஸ்கடிதம் புல்பவுண்டு புத்தகம் 1-க்கு	1	0	0
ஷை ஞானக்கோவை முதல்பாகம் 1-க்கு	0	8	0
ஷை ஞானக்கோவை இரண்டாம்பாகம்	0	8	0

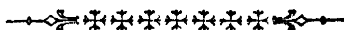

கடவுள் துணை.

ஞானக்கோவை

இரண்டாம்பாகம்.

காப்பு - விருத்தம்.

மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செபிக்கவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் வாயுவையுயர்த்தவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் வாசியைநிறுத்தவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செம்மையாமே.

அகஸ்திய முனிவர்

உயர் ஞானம் ஒன்று.

கண்ணுமப்போ தாயிலெழுத்தை யுயரவாங்கி
கறங்குன்ற போகெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம விடும்போதெல்லாம்
பேணிவலம் மேல்நோக்கி அவத்தினில்லு
திண்ணுங்கா யிலையருந்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறும் அப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணூழி காலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையில அகப்படவு மாட்டார்தானே. ௧

அகஸ்தியர் தனிஞானம்-௧.

ஒன்றான உச்சிவெளி தாண்டிநின்று
உமையவளுங் கணபதியு முநதியாகி
விண்ணொளியாம் பரமாம் ஓம்-அவ்வும்-உவ்வும்
விதித்தபரம ஒருவருக்கும் யெட்டாதப்பா

பண்ணுன உன்னுயிர்தான் சிவமதாச்சு
பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டோன் விண்டுவாச்சு
கண்ணுன கணபதியை கண்ணில்கண்டால்
கலந்துருகி யாடுமடா ஞானம்முற்றே. க

வேறு தனிஞானம்-உ.

விந்துநிலை தனையறிந்து விந்தைக்கண்டால்
விதமான நாதமது குருவாய்ப்போகும்
அந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப்போனால்
ஆதியந்த மானகுரு நீயே யாவாய்
சந்தேக மில்லையடா புலத்தியனே ஐயா
சகலகலை ஞானமெல்லா மிதுக்கொவ்வாது
மூந்நாளும் யிருவருமே கூடிச்சேர்ந்து
மூலமதை யறியாட்டால் மூலம்பாரே. உ

மூலமதை யறிந்தாக்கால் யோகமாச்சு
முறைமையுடன் கண்டாக்கால் வாதமாச்சு
ஜாலமுடன் கண்டவர்முன் வசமாய்நிற்பார்
சாஸ்திரத்தை சுட்டெரிந்தா லவனேசித்தன்
சீலமுள்ள புலத்தியனே பிரம்மயோகி
செப்புமொழி தவராமல் உப்பைக்கண்டால்
ஞானமுள்ள யெந்திரமாஞ் சோதிதன்னை
நாட்டினால் சகலசித்தும் நல்கும்முற்றே. ௩

உ

பரமபதிதுணை.

சங்கரனார் திருவுளமகிழ்ந்து
உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செய்த

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்

மூலமும் - உரையும்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாமுள்ளம் வருவிப்பாநெஞ்சமுன்பிற்
சூழ்த்துவாமேன்மேற் றுதிசெய்வாந்-தாழ்த்த
பரநூலைமுற்றுமறப் பாதித்தருள் கூட்டுஞ்
சரநூலையோதமுன்னோன் றாள்.

நாமகள் துதி.

உமைமாதுக்கீச றுரைத்தசரநூலில்
அமையாப்பொருளு மமையு-மெமையாளும்
புவிமடந்தைபூமடந்தை போதமெய்ஞ்ஞானக்
கவிமடந்தையிக்கலைக்கோர் காப்பு.

அவையடக்கம்.

செய்யமனந்துணிந்து சீர்முன்னோர்சொற்சரநூ
லையமறவோத வருள்புரியை'ங்-கையரென்றன்
முன்னிற்பாரென்று மொழிந்தேன்போற் கற்றுணர்ந்தோர்
மன்னிப்பாரென்று மனு.

இந்நூற்பயன்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சந்திரபா னிலக்கணமுங் கோளுநாளுந்
 தயங்கிய பக்கங்கரண மியோகம்வாரம்
வந்துசொல்லுஞ்சோதிடத்தை யறியாதார்கண்
 மனநினைவா யறியும்வகை யுளதோ வென்ன
விந்தவுடலுயிர் நிலையை யறியாதாருக்
 கியாமறிய வியம்பும்வகை யாதோவென்னிற்
பைந்தொடியே யான்சொலுஞ் * சரநூறன்னைப்
 பரிந்துநீ பாரென்று பரமன்சொல்வான்.

(இ-ள்) சந்திரன்-சூரியன்-கோள்-நாள்-பக்ஷம்-கரணம்-யோகம்-வாரம் இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட

---

*சுரம் என்பது, காற்று-மனம்சீவன்-சுவாசம்-மூச்சு-பிராணன்-ஆவி-உயிர்-உயிர்ப்பு இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டவைதான் என்றறிக.

டசோதிடவிலக்கணத்தையறியாதவர்கள், தத்துமன நினைவினாலே யறிந்துகொள்ளுமார்க்கம் உள்ளதோஉண்டாயின் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று உமையவள்கேட்க, சங்கரனார் சொல்லுகிறார், அழகியவளைய ல்கள்பூண்ட கைகளையுடைய பெண்ணேயாஞ்சொல்லுஞ் சரநூலாகிய விந்தச்சாஸ்திரத்தைப் பரிவுடன் பார்ப்பாயாக, பார்க்கில்நன்றுணர்வை யென்றுசொல்லுகிறார். க

சொல்லரு நெடுங்கயிற்றின் வருணமான
 சூத்திரனார் துவக்கெனுமா சீர்மந்தன்னி
னல்லாரு மூக்கணாங் கயிறுகோத்து
 நலந்தீங்காய் வருகின்ற நஞ்சூட்டுகொண்டு
பொல்லாத காலப்பாம் புண்டுமிழ்ந்து
 பூதலத்திற் பிறந்திறந்து போவரேனு
மெல்லாரு மியாஞ்சொல்லுஞ் சறநூறன்னை
 யிகழாதார் சுரர்மூங்க ரிகழ்வோர்தாமே.

(இ-ள்) சொல்லப்பட்ட நாற்புரிகூடிய நீண்ட கயிற்றைப்போல் - பாரம்பரையாய் விர்த்திபாகிவரா நின்றபிரம - க்ஷத்திரிய வைசிய-சூத்திராதி வருணா சிரமம்பெற்ற இந்தமானிடதேகத்தில் இச்சரம் நாசிகையின்வழியாய்நின்று எருதுக்குஒருமூக்கணாங்கயிரிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல் நன்மைதீமை யென்னு நஞ்சினை யூட்டுவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினையூட்டக்கொண்டு கொடியகாலனென்னும் பாம்பானதுஉண்ணவுமுமிழவுந் தாமுட்பட்டு இருவினைக்கிசைந்தவராய்ப் பிறந்து மிறந்துபோவார்கள், ஆயினும்நான் சொல்லிவருஞ் சரநூலை யிகழாமல் குருமுகாந்திரத்தில் அறிந்து அனுபவித்து அந்நெறியினிற்பவர்கள்

யாவரேனு மொருங்கே தேவராவார்கள் அப்படியமர
யமாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள்(

(சரம்பார்க்க ஆசனவிதிகூறுகின்றார்.)

மூங்கிற்பாய் மிடிகல்லு நோய்மண்டுக்க
முறிபலகை நன்மையிலை முடைந்தபுல்லு
நீங்கிவிடுங் கீர்த்திதழை மனநடுக்க
நிகரில்கலைத் தோல்ஞான நிறைபுலித்தோ
லோங்கியசெல்வம்வீடு முன்குகைப்பு
லொளிர்தூசு நன்மையுவர் படந்தானென்று
தூங்கிய தூக்கம்போக்கு நன்மையாகத்
துலங்கியவா தனத்திருந்து தோகைசொல்வாம்.

(இ-ள்) மூங்கிற்றடுக்கு ஆதனம் - வறுமை, கல்
வியாதி, மண் ஆதனமில்லாமல் வெறுமணலில் (உட்
க்கார்ந்து கொண்டால்) துக்கம, உடைந்த அல்லது
அறுபட்டபலகை மணை நன்மையில்லை, கோரைப்ப
யல்கள் முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திநாசம், பச்சிலை
தழை மனநடுக்கம், மான்றோல் ஞானம், புலித்தோ
செல்வம், தர்பாசனம மோக்ஷம், வெள்ளை வஸ்திர
தீமையில்லை, சித்திராசனம் அல்லது இரத்தந கம்பள
ம் நன்மை, இவைகளில நன்மையாகவிளங்கும்படியா
ன ஆதனத்திலிருந்து (சரம்பார்க்கவேண்டும) மற்
ஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் மயில்போலும் அழகிய பெ
ண்ணே — எ - று (ந

(சரம்பார்க்குமார்க்கங் கூறுகின்றார்.)

சொல்லிய வாதனங்கள் பலவவற்றுனன்றிற்
றய்யபங்க யாதனமா யிருந்துதோன்று

மல்லலறுத்தேகமன மாக்கியொட்டி
யாணையந்தபிராணாய மங்கள்பண்ணி
யெல்லையிலுந்தியின்கீழா மெழுத்தைப்பற்றி
யெழுபத்திராயிரநா டியிலீரைந்து
நல்லனவாயதின்மூன்று நாடியோடு
நலந்தரும்பேரவ்வெழுத்தை நவிலப்பாரே.

(இ-ள்.) முன்கூறப்பட்ட வாகனங்கள் பலவுண்டு அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒருஆதனத்திற் பதுமாசன மென்னப்பட்ட அங்கமாயிருந்து (பார்க்கும்போது) மனதுக்கு மிகவும நினைவினால் அல்லல்வரும், அப்படி வரும் அல்லல்களைநீக்கி வேறு நினைவில்லாமல், ஒரே மனமாக்கி ஒட்டியாணையந்தமென்று சொல்லும்பிரா ணாயாமஞ் செய்து அதன்மேற்பார்க்கில் எல்லையில்லா த திருவருளுக்கிடமாகிய உந்தியின்கீழிருக்கு மெழுத் தைத்தொடங்கி எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இந்தத் தேகத்திலுண்டானவைதெரியும், அந்நாடிகளுள் பத் துநாடிகள் நல்லனவாம் அப்பத்துநாடிகளுள்மூன்று நாடிநல்லன அம்மூன்றின்வழியாய்த் தான் சரம்ஏளி திற்காணவோடும், இவையறியப்பெரிதாகிய நன்கினை யளிக்கும் அவ்வெழுத்தைப்பார் மான்போலுங் கண் களையுடையபெண்ணே—எ-று, அன்றியு மிதன்விவ ரத்துக்கு மற்றும்வருவனவற்றுள் கூடு-வது, கவிதை ப்பார்க்க. (௬)

நவ்விவிழியாயிதயகமலந்தன்னி
னன்றாகவசவையுயிர் நடக்கும்போதுஞ்
செவ்வியுடன்மீளும்போ திருபத்தோரா
யிரத்தறுநூற்றச்செபிக்கி லொருநாளாகு
மவ்வியமூலாதாரஞ் சுவாதிட்டான
மணிபூரகமநாகதம் விசுத்தியாக்ஞை

பவ்வுமறயாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னைப்
 பார்ப்பவரேபராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே

(இ-ள்) மான்போலும் விழிகளையுடைய பெண்ணே, இருதயகமலத்தின் வழியூடிருவிக்கொண்டு யாதொரு தீங்குமில்லாமல் அசவை யுயிரென்னப்பட்ட இச்சரம்நாசிகையின் வழியாய் போகும் போது (சஅங்குலங்கள்போக) மற்றவை செவ்வையாய்த் திரும்பிவரும்போது (கணித்துப்பார்க்கில்) இருபத்தோராயிரத தறுநூறுகரம் நடக்கும், அது - கூ0-நாழிகை சேர்ந்த ஒருநாளாகும் அப்பரிசெல்லாம்மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம். மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆக்ஞைஎன்று சொல்லப்பட்ட பரநிலையின்பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டாயின வெனுங்கருத்து) இதனைக்காணும்வழியாதெனில், யாஞ்சொல்லுஞ் சரநூலைமயக்கமறப்பார்ப்பதுதான்அப்படிப்பார்ப்பவர்பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகின்றஒருவஸ்துவினுலுண்டாகும் பிரயோசனத்தை யறிந்துகொள்வார்

{ சந்திரர்-சூரியர்-சுழிமுனை இலக்கணமும் மற்றும் யாத்திரை பலனும் கூறுகின்றார். }

பார்க்கிலிடை யிடமதுவே திங்களாகும்
 பகலவனும் பின்கலையே வலமதாகும்
மேற்கவுரை சுழிமுனைதா னடுவாமங்கி
 யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந்
தீக்கமுடன் பொருள்விளைக்குங் கரியவண்ணந்
 திரராசி யாமவனே செப்புங்காலை
வேற்றடங்கண் மடமாதே விரும்பிக்கேளாய்
 விரிவாக வினையனைத்தும் விளங்கச்சொல்வாம்.

(இ-ள்,) ஆராய்ந்துபார்க்கில் இடைகலையென்பதுவே யிடதுபக்கம் நாசியில்வருஞ்சுவாசம் அதுவேசந்திரகலை யென்னப்படும், பின்கலையென்பதுவே வலதுபக்கம் நாசியில்வருஞ்சுவாசம் சூரியகலையென்னப்படும், யாவருக்கும் ஒக்கசொல்லுங்காலத்தில் சுழிமுனையென்பது நடுவாகும், அக்கினியென்னப்படும், பின்னும் அந்தச் சந்திரனை சொல்லுமிடத்தில் அமுதம் தீர்க்கமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாக்குவன்கிறங்கருத்தவன் ராசியில திரராசி, வேல்போலுங் கண்ணிணையுடைய பெண்ணே மற்றுமுண்டாகிய வனைத்தும், பரிஷ்காரமாகச்சொல்ல அதனை நீவிருப்பமுற்றுக்கேட்பாயாக—எ-று.

அறியும் அச்சுழிமுனை இரண்டுநாசிகையிலும் பரவியோடும்அதற்குப் பூரணமென்றும்பெயர். (சு)

இதுவுமது,

சொல்லுங்காற் கதிரவனுஞ் சகவியாபி
சுத்தநிறம் வெண்மைசர ராசியர்குங்
கொல்லுமெலாக் கருமங்கள் கொடியவன்னி
கூறுங்கா னிறஞ்சிவப்பா முபயராசி
நல்லவிடை தெரிந்துணர்கிற் றிங்கள்பெண்ணும்
நலம்பயில்பின் கலைகதிரோன் புருஷனுக்குஞ்
செல்லுமிரு பதின்காத வழிக்கப்பாலாந
திசைக்கிடமாய்ச் செல்வல்லூர் சேரக்கேளே.

(இ-ள்,) சூரியனுடைய குணகுறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச்சூரியன்உலகத்தில் வியாபகமுற்றவன், பரிசுத்தமான வெண்மைநிறத்தையுடையவன் ராசியில் சரராசி, சுழிமுனையென்னும் அக்கினியைசொல்லவென்றால் சகல கருமங்களையுமழிக்கும் பொல்லா

அக்கிரம் அக்கினிச் சிவப்புராசியில் மேற்சொல்லிய விரண்டுராசியுங்கூடியபடி இன்னமும் என்றாய்த் தெரிந்து பார்க்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால் பின்கலையென்று, சொல்லப்பட்ட அந்தச் சூரியன் ஆண்பால் (சுழிமுனை யென்னப்பட்ட அந்த உபயராசியானது, அலிப்பால் அல்லது அலியாகும்) அன்றியும் இருபதின் காதவழிக்கு மேற்பட்ட தூலவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலையோடும்போது புறப்பட்டுச் சூரியகலையோடும்போது அத்தேசத்திற்போய்ச் சேரவேண்டியது இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள் — எ - று. (எ)

{ சந்திரனிலைக்கண் அதிலும் அச்சந்திர னோடுகும்போது இன்னவை செய்யலாமென்று கூறுகிறார். }

கேட்கிலிடந் தூதாடை யணிபொன் பூணற்
கிளர்க்குமணமடிமைகொளற் கிழ்நிர காண்டல்
வாழ்க்கைபலனை யெடுத்தல்குடி புகுதல்விற்றல்
மன்னவரைக்காணலுண்மை மருவல்சாந்தி
வேட்கைதெய்வப்பதிட்டைசுரம் பொறுப்புதீர்த்தல்
வித்தைபெறற்றனமபுதைத்தல் மிகவுமேத
ராட்கமலமலர்முகத்தாய் நரகந்தீர்த்த
னன்றேயாமிவையெல்லா நயந்துபாரே.

(இ-ள்,) சந்திரகலை இடதுநாசிகையினடக்கும்பொழுது எந்தெந்தகாரியங்கள் செய்யலாமென்றுவினவிக்கேட்கில் அந்த இடகலையில் ஒருவரைத் தூதனுப்புதல், தூதுதானே போகுதல், புதியவஸ்திரந்தரித்தல், ஆபரணாதிகள் பூண்டுகொள்ளல், விவாகஞ்செய்துக்கொள்ளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒருவனையடிமையாகப்

மேற்றுக்கொள்ளல்,கிணறுமுதலியகுளம்ஏரிவெட்டுதல், தாழும்படியான வீடுமனை வாங்குதல், ஒருவீட்டிற்குக்குடிபோகுதல், ஒருவஸ்துவைவிற்குதல், நூதனமாய் அரசரைக்காணல்,தனக்குஒருபடிமேற்பட்டவராகிலுஞ் சரிதான் உண்மையாகிய வஸ்துவைச் சார்தல், சாந்திகழித்தல், இஷ்டதெய்வபிரதிஷ்டை செய்தல், சுரந்தீர்த்தல்,வெறுப்புத்தீர்த்தல்(ஒருவனைச்சமாதானஞ் செய்தல்) கல்வி கேட்டுக் கொள்ளுதல்,தனந்தானியமுதலிய ஆஸ்திசேர்த்துவைத்தல்; தியாகங்கொடுத்தல், பாபவிமோசனஞ்செய்தல், இவையெல்லாம் நன்மையாகும், மற்றக்காரியங்கள் மத்தியமென்றறிக, அன்றுமலர்ந்ததாமரைப்பூப்போலுமுகத்தினையுடையபெண்ணே—எ-று. இன்னமுமிதிற்செயலறியவென்றால் சஅ-ங், கவிதையும்-சஎ-ங்,கவிதையும்பார்க்க. (அ)

{ சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியனடக்கும் போது இன்னவைசெய்யலாமென்று கூறுகின்றார். }

பார்க்கில்லை துபதேசம் விதைதைசேவை
 படையோட்டல் பயிர்செட்டுக் களவுசூது
பேர்க்கவொணு வழக்குரைத்தல் கரிபரிதேருர்தல்
 யிறங்குமெழுத் திடுதல் சங்கீதம்பாடல்
வார்த்தைபகை பங்கங்கோள் பசாசுதீர்த்தல்
 மந்திரஞ் சாதித்தன்மருந் தூணுறங்கற்
கோத்தபுனலாடல் கொலலிடங்க டர்த்தல்
 கொடும்பிணித்தம் பனயோகங் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்) வலதுநாசிகையில் சரமோடும்போது எவை செய்யத்தக்கவையென்று விசாரித்துப்பார்க்கும்

போது, குருவுபதேசம்பெறல், தாமொருவருக்குப தேசம்பண்ணல், வித்தைபாராயணஞ் செய்தல், வித்தை ஒருவருக்கோதல். ஒருவனை வணங்கல், எதிரியின் படைதுரத்தல், பயிர்விளைத்தல், வியாபாரஞ்செய்தல் திருடல், சூதமாடல், ஒருவனுகிலுந்தீர்த்தற்கரிதாகிய வழக்குப்பேசல், இயானை-குதிரை, தேர் இவைகளிலேறி சவாரிபோதல், விளங்கிவரும்படியான எழுத்தெழுதல், சங்கீதம்பாடல், பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டாக்கல், ஒருவனைப் பங்கம்பண்ணல், கோள்சொல்லுதல், பசாசு ஓட்டுதல், மந்திரசித்தை சாதிக்குதல், மருந்துசாப்பிடுதல், போசனம்புசித்தல், நித்திரைசெய்தல், ஸ்நானஞ்செய்தல், கொல்லுதற்கேதுவாகிய விஷங்களை நிவர்த்திசெய்தல், கொடியவியாதியைத்தீர்த்தல், தம்பனயோகசாதனஞ்செய்தல், இவைகளையெல்லாங் குறித்தனுபவித்துப் பார்க்கில்நன்மையாகும்—ம - று, மற்றிச் சூரியசந்திரா இருவருக்குமவிபரம் - சஅ - ங் - கவியையும் - சஅ - ங - கவியையும் பார்க்க.

(சுழிமுனை பூரணசூனியபலன்கூறுகின்றார்)

காலிரண்டுமொத்தக் காற்சமாதிநன்றாங்
  கருதியதொன்றாகாது காணுமெனிற்காணு
சிலமிருந்தவழுடையாய் நன்மையில்லை
  தீயான வாங்கருமஞ் சேரக்கூடுஞ்
சாலநின்ற பூரணத்தில் வழக்குவாது
  தர்க்கம்போரங்கமன்னர் தம்மைக்காண்டன்
மூலமறஞ்சூனியத்தி னிறத்தில்வெல்வர்
  முயல்வதெல்லாங்கயல்விழியாய் முயலலாமே.

(இ-ள்) சுழிமுனையா யிரண்டு சரமும் ஓத்தோடு கையில் என்னவை செய்யலாமென்றால், சமாதியோகஞ் செய்தல், (கருவி கரணங்களோயச்சும்மாவிருக்குதல்) நன்மை, நினைத்தகாரியம் ஒன்றேனு மாகாது, அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொரு ளகப்படுமாவென்றால் அது அகப்படாது. சிலம்பொருந்திய தவமுடையபெண்ணே? இந்தச்சுழிமுனை நடக்கும்போது நன்மையேகிடையாது, கெட்டகாரியங்களெல்லாம்பலிக்கும், இது இங்ஙனம்நிற்க (சரம்) மூக்கில்எந்தப்புழையில் ஓடுகின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூரணமென்றும், சரம் ஓடாதபக்கம் சூனியமென்றும், பேர், இப்படியான குறைவில்லாத பூரண பக்கத்தில் நின்று வழக்குபேசுகிறவர்களை, தர்க்கம் பண்ணுகிறவர்களை, சண்டைபண்ணுகிறவர்களை, ஒருவன்போய்க்காணும் அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனால் காணலா மென்றுஒருசாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாதபக்கமாகியசூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் பூரணபக்கத்திலிருக்கிறவன் வெல்வான், அல்லாமலும் ஒருவன் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச்சரமோடாத சூனியபக்கத்தில்நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய் வெல்வன், எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு நாட்டமுற்றறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம் சேல்மீன் போலுங்கண்களையுடையபெண்ணே-எ-று, (ம)

யாத்திரை பிரயாணம் போகும்போது சரம்
இசைவு பிசகாயிருந்தால் அதற்கு
உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

முயலுங்காற்பூரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ
முன்வலமென்மூன்றடிபோமொழியும்யாத்திரைக்கு

கயலடருங்கண்மடவாய் கருமமதுமூற்றுங்
கருதுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி
வியலுமொருபகைகயுண்டா மீளமாட்டா
ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற்
புயலடரும்புனல்புகுந்து மரணமாவார்
புணர்முலைக்கச்சிறுமிடையாய் போற்றிக்காணே.

(இ-ள்.) பின் - மேற் - ங், கவியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும், தென்றிசையும், சந்திரன் றிசை - வடக்கு கிழக்கும்;, சூரியன்றிசை, இது இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக நாடியவன் சந்திரனில் சந்திரன் திசையேபோகவேண்டியது, சூரியனில்சூரியன்திசையே போகவேண்டியது, அல்லாமலும் மூன் ஏழாங்கவியிற் சொல்லியபடி இருபதின்காதவழிக்கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பட்டுச்சூரியனில் ஊர்போய்ச்சேரவேண்டியது, அப்படி சேரத்தருணபேதமாய்ச் சரமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் (அதற்குஉபசாந்தம் யாதெனில்) சூரியகலையிற்போகவேண்டியதிக்கின் யாத்திரைக்குச் சந்திரகலையாயிருந்தால், அந்தச்சந்திரன்சுவாசத்தையேறவுள்ளேயிழுத்துபூரணமாக்கி இந்தக்காலையே இரண்டுதரமுன்னிட்டுவைத்து பின்புசுதாவாய் நடந்துவழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது, (இது சாந்தி) சந்திரன்பலன்கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரகலையிற் போகவேண்டிய திசையின்யாத்திரைக்குச்சூரியகலையாயிருந்தால் சூரியன்சுவாசத்தை ஏறவுள்ளேயிழுத்துஅக்காலையேமூன்றடிமுன்னிட்டுவைத்துப்பின்பு சுதாவாய்நடந்து வழியில்கொஞ்சதூரம் நிற்காமல்போகவேண்டியது, (இதுஅதற்குச்சாந்தி)

சூரியன் பலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சேல் போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே போகிறகாரியம்ஜெயமாகும், இப்படியல்லாம) வடக்குதிசையும், கிழக்குததிசையும், (யாத்திரை) சந்திரநடக்கும்போதுபோனால், போகிறவிடத்தில் ஒருவனுக் கொருவன் விரோதப்பட்டுப்போவான், திரும்பமாட்டான், மேற்குத்திசையும், தெற்குதிசையும் சூரியகலைபாயும்போதுயாத்திரைபோனால் சலததினால் அல்லது, மழையினால்இறந்துபோவார்கள், கச்சினைவிறுகிநெருங்கியதனங்களையும், இப்போதுதா னற்றுப் போவதுபோற்றோற்றுகின்ற இடையினையு முடையபெண்ணே விசுவாசித்துப்பார் — எ-று. (கஅ)

{ ஒருவனுக்கு -நன்மைதீமை-சொல்லு மார்க்கங் கூறுகின்றார். }

சாணவொரு கருமத்தைக் குறித்தாவந்தோன்
  கருதிபமுன்னுமிடமுமேனுமிந்து
பேணுவலமுங்கிழும்பின்னும்வெய்யயான்
  பேசியசொல்லெழுத்திரட்டை சோமனாரு
மாணுமெழுத்தொற்றையேற் கதிரோனாரு
  மதிக்குமவன் பூரணத்தில் வந்துகேட்கிற்
பூணவுரைத்தனவெல்லா நன்றேயாகும
  பொல்லாது சூனியத்திற் புகலுவோர்க்கே

(இ-ள்) நாம் விழையுங்காரியம் நன்றோ தீதோ எண்டறிவோமென் றுவந்தவன் முன்-ம-ங்-கவியிற்சொல்லியபடி சூரியகலை நடக்கும்போது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவே,யிருந்தானாகில் அவன் பொருந்தசசொன்னகாரியங்களெல்லாம், அவனுக்குச்சித்திக்கும்

அப்படியில்லாமல் வலது பக்கத்தில் நின்றாலும், சர
ம்பார்க்கிறவன் மேலிருக்கவந்தவன் கீழிருந்து கேட்
டாலும், நேர்நேரேபின்னிருந்துகேட்டாலும் அச்சூ
ரியபக்ஷக்குடையபலிதமேசொல்க, சந்திரகலைநடக்கு
டபோது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவே யிருந்துவி
னவினாகில் அவன்சொன்ன காரியங்களெல்லாமவ
வனுக்குப்பலிக்கும், அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்
தில்நின்றாலும், நேர்நேரே முன்னேநின்றாலும், மேலி
டத்திலிருந்தாலும், அச்சந்திரகலைக்குடைய குணமே
சொல்க, இதுதவிர சரமோடாத சூனியபக்கத்தில் நி
ன்று கேட்பானாகில் அவன்கேட்ட காரியம் பொல்லா
தாகும், பலிக்கமாட்டாதென்க, அல்லாமலும் அவன்
முதல் வாய்திறந்து சொன்ன வார்த்தையின் எழுத்
தை யெண்ணிப்பார்த்து ஒற்றைப்படாகில் சூரியனு
டையகுணஞ்சொல்க, இரட்டையாகில் சந்திரனுடைய
குணஞ்சொல்க, மேல்கீழென்றது, மெத்தைவீட்டை
யும், கிணறுமுதலிய பள்ளிகுழிகளைக் குறித்ததெ
ன்றறிக, இப்படியாக ரு-அ-வகையிற் சொல்லியிருக்கி
ன்றபடி இவையெல்லா மேககாலத்தி லொத்திருக்க
வேண்டுமென்பதில்லை, ஏதாவது ஒன்றைப்பார்த்துச
சொல்லலாமென்பது கருத்து, மற்றும்வருவனவற்றாற்
காண்க, இன்னமும்விரித்துச சொல்லுமளவில் சந்தி
ரனுடைய திசையும் பக்கமும், அதுபூரணமானாலுஞ்
சரிதான், இஞ்சத்துமத்திபம சூரியனுடையதிசையும
பக்கமும், அதுசூனியமானாலுஞ் சரிதான் திரணட
யினு நன்மையுண்டேயல்லது, வியாத்தமாகாது, இத
ற்குப் பிரமாணம்(அ-ங்) கவியிலும (எ-ங்) கவியிலும
சந்திரனைத் திரராசியென்றுஞ் சூரியனைச்சரராசியெ

ன்றாந், செப்பியிருப்பதனையறிக, இக்கவிகளில் உரி பண்பு-அல்லது, அடைமொழிகளை சேரவிடாமல் ப தவுரையாய்ச் சொல்லிவருமோவென்றால், விரிவுரைக் குஇசைவுபட்டு வருவதரிது ஆயினும் அவ்வுரிகளை மாத்திரம் சேர்த்துக்கொண்டு வருமோவென்றால் ஒரு ஸ்ரீயானவள் தன்புருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போக காலத்தில் கால் கைபடுதல் முதலிய கற்புவமைதவிறு தல் கூடாதென்று அங்குமவைகளை யிருக்கக்காணாயி க்கப்புகுவாள்,புகுந்தால் அச்சதிபதிகள்கொண்டக ருத்து ஒருமித்துத் தடையின்றி நிறைவேறுமோ வ றுதுபோல் இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரைபுணர்வுற மாட்டாதாதலால் சமையவுச்சிதமாய் நேர்ப்படுத்த வும், நிராகரிக்கவுமாயிற்று—எ-று. (௩௨.)

இதுவுமது.

{ அதினும் டு-ங- கவியிற்சொல்லிய
பூரணகுறியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார். }

கேட்டேன்றோன் பறிகொடுத்தே னென்றுதின்றோன்
கிடையினிறசாவென்றோன்கிளர் நோய்கொண்டோ
பாதொன் றாமில்லைசூனியத்தேயாகிற் [ன்
பலித்துவிடும்பூரணத்திற் பகர்ந்தவெல்லாம்
ஆடும்பையாவென்ன வல்குலாளே
யடுத்தொருவன்வந்ததிசை சோமனாகி
நீடுஞ்சொல்லிரவியா நிற்குமாகி
நினைந்தமொழியாகாது நின்றுபாரே.

(இ-ள்) ஒருவன்வந்து நானின்னதனால், கெட்டுப் போனேனென்றாலும்,நானின்னதைப்பறிகொடுத்தே னென்றாலும், விடங்கடித்தது அல்லதுவிடமுண்டே னென்றாலும், இதோ படுக்கையிற்றானே பிராணன்

போகின்றது என்றாலும், அல்லது இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட, அபாயகுணகுறிகள் எவையாயினுஞ்சரிதான், சரம்ஓடாதசூனியபக்கமாய்வந்து நின்றானாகில்,ஒருவருக்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகிப் போமென்க, அப்படியல்லாமல், சரம் ஓடுகிறபக்கமாகிய பூரணபக்கத்தில் வந்துநின்று சொல்லுவானாகில், வந்தவன்எப்படிஎப்படிச்சொன்னானோ அப்படி-அப்படியே லபிக்கும்போகும், பறிபோனபொருள்வாராது, நஞ்சுபீளாது, படுக்கையிலேயாளிதேருன், அன்றியுஞ்சூனியத்தில் எவனாவதுவந்து எதையாவது சொன்னானாகில், அது ஒருசமத்தில் அபகடமான வார்த்தைகளானுமாகும், பூரணத்திற் சொன்னசொல்லுண்மையாயிருக்கும்,இதல்லாமலும் ஆடும்பையரவென்ன வல்குலையுடைய பெண்ணே - வந்தவனுடைய திசையும் மே-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி எழுத்தையும், எண்ணிப்பார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன்கூறாகவும், முதற்சொன்னசொல் சூரியன்கூறாகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்கு நிச்சித்து மத்தியமாயிருமுமூமோசமல்ல இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளென்று

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கேட்டவனுருயிர் தன்னிலேறிநிற்றற்
  கிளர்கையிலுயிருளவை பிடித்துநிற்றல்
வாட்டமறவருமதலை யிடத்திற்பெண்ணும்
  வலமாகினின் றுரைத்தல் மைந்தனாகு
பீட்டமில்சூனியத்துரைக்கிற் கேடேயாகு
  மிருஞ்சுழினைமேலுணக்கி லிலேயாகு
நாட்டேமொழி சூனியப்பூரணத்தேயாகி
  னடுக்கமுடன் மகவுயிர்க்கக் கிடைக்குமன்றே.

(இ-ள்) ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்டுங் காலத்திலிருந்தவன், ஒருசிவன் பெரிமேலறிக்கொண்டிருந்தாலும், உயிருள்ள பாதொன்றைக்கைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தாலும், ஒருசிவனைத்தொட்டு நின்றாலும், அவன் நின்றபக்கம் வலமாகில், அதிலும் பூரணமானாற்றான் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க, இடமாகில் பூரணமாகிற்றான் பெண்ணென்க, அப்படி பூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமாயிருந்து ஏதனைத் தொட்டுநின்றாலும், சும்மாநின்றாலும் வலமாகில் ஆண்தான் இடமாகில் பெண்தான், அதைப்பிறக்கிறபிள்ளைசாகும் அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்கு சுழினையாயிருந்தால் பிள்ளை ஆறுநாளினதல்லாமலும் ஆண் ஆறுநாளினதல்லாமலும், அவிபாதமென்க, இபடியாகவந்தவன் முன்னாலேயத்தில்நின்று அவன்வந்த காரியத்தைச்சொல்லிக்கொண்டபின இடத்தில்வந்து நின்றால் தாய்வயிற்றிலிருக்கிறபிள்ளை வருத்தப்பட்டுப்பின்பிறக்குமென்க — ர - ர, அன்றே அவை, (மச)

{ கெர்ப்பக்குறியும் போர்சொல்லுங்குறியுங் கூறுகின்றார். }

கிடைக்கின்றமைக்கும் சூனியத்திற் கேட்டாங்
கெடாதிருவர் போருவது சூனியக்கிலேதா
லாக்கின்றபிரியிற்முதற் சொன்னேன் றேற்பன்
மருவியபூரணத்தின் பின்பு சொன்னேன் றேற்பன்
நடக்கின்றசுழிமுனையில் வேட்டலாகப்போர்த
னைட்பாகும் வலயத்தியங்க நடப்போன் வெல்வன்
இடத்திய வங்கிலேத்தடிபோ யெதிர்த்தோன்வெல்வ
னிருஞ்சுழினை நிற்கிலிடரில்லையாரே.

(இ-ள்) இதற்குமுன்கவியில் சூனியத்திற் கேட்டபிள்ளை -மரிக்குமென்றாலும், போர்வழக்கு வாதை

க்குறித்து- ஒருவன்வந்து, இன்னவன் இன்னவன் -எவன்வெல்வானென்றால், வந்தவன் சூனியபக்ஷத்திலிருந்துசொன்னானாகில், முன்சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோற்பன், பூரணமாகில்பின்புசொல்லப்பட்டபெயரையுடையவன் தோற்பன், அப்போதுசரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தால், அவ்விருவருமொருமித்துப்போவார்கள், இதல்லாமலும் சண்டைவாது வழக்கு, நேர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாயிருந்தால்வெல்வன், சந்திரனாயிருக்கிறவன்தோற்பன், சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துப் போவார்கள் அப்படி சந்திரகலைநடக்கப்பெற்றவன்முன் (கக-ங)கவியிற்சொல்லியபடி சரத்தையுள்ளிழுத்துப் பூரணமாக்கி அசரநடக்கிறகாலேயேமுன்னிட்டு ஐந்தடிபோய்ப்பின்புநேர்நடந்தால் வெல்வன் —எ-று. (யரு)

சரத்தின் ஸ்பரிசங் கூறுகின்றார்.

பார்த்துங்காலிடமெனினும் வலமெனினுமாக்கும்
 பஞ்சபூதந்தியக்கம் பகருங்காலை
சாற்றியதண்டுடன்சேரிற் பிரிதிவியாந்
 தப்பாமலப்பினுக்குத் தாழவோடு
மேற்றிசையை நோக்கியெழுமங்கிவாயு
 மெய்யுணர்ந்தோர் புறத்தோடுமேன்மைகுன்று
நீர்ததுரோயாராற்றிசையுஞ்சிதரியோட
 னெடுவானென்றுரைத்திடுநீ நிலத்துளோர்க்கே.

(இ-ள்) இடை - பின்கலை - ய்ழிமுனை என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூனூறுகலைகளையும் அவற்றின்பயன்களனுபவத்தையும் பரிக்ஷித்துப் பார்க்குங் காலத்தில் ஒக்குவரும் அந்தந்த நாடிகளுக்குள் பஞ்சபூதியக்கங்களடப்பதுண்டு, அவற்றைத் தேர்ந்தறிந் தனுபவிப

பதே அரியதாகும் யாதெனில், மூக்கிலிருந்து வருகிற சரம் அம் மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்து வந்தால்பிரதிவின்கூறென்றறிக, கீழ்நோக்கி யோடில் அப்புவின் கூறென்றறிக, மேலாகப் பாய்ந்தால் தேயுவின் கூறென்றறிக, அத்தண்டிற்கு நேராகியமற்றொருபுறத்தைச் சார்ந்துவீசினால் வாயுவின் கூறெனறறிக, இப்படி நான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல்லாமல அந்நான்குபக்மும் கலந்துநடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றிந்து உலகத்துள்ளார் கருத்துச சொல்லென்றனர். இப்பஞ்சபூதியம் இடகலை பிங்கலையிற்கும், ஒன்றுதான் —என—று. (௰௬)

{ சரத்தின்வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின் ரசமும் கூறுகின்றார். }

ம்பொன்மைபிரதிநேர் கோணநான்கா
நீளம்பன்னிருவிரலா நீர்தான்வெண்மை
லகுபிறைவடிவுங்கண்டந் துவர்ப்புதிருக்கு
மெட்டிரண்டுவிரலோடு மேர்நான்செம்மை
லங்கொண்டமுக்கோண மழற்கேகாய்
நாலிரண்டுவிரலோடு நனிர்காணீக்
துலங்குபுளியறுகோண மொருபக்கத்திற்
றாய்யநால்விரலோடுஞ் சொல்லுங்காலே.

(இ—ள்.) பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்னமெப்படிக் கண்டுதெளியலாமெனில், பிரிதிவுசரம் பொன்மை, அப்புச்சரம வெண்மை, தேயுச்சரம்செம்மை, வாயுசரம் கருமையாயிருக்கும் (அப்போது கண்டத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்) பிரிதிவுக்கு கண்டந் தித்திக்கும், அப்புவிற்கு துவர்க்கும், தேயுவுக்கு உவர்க்கும, அல்லது அழுறசியா யிருக்கும, வாயுவுக்குபுளிக்கும், (எவ்வடிவாயிருக்குமெனில்) பிரிதிவு நாற்கோணம், அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக்கு, தேயுமுக்கோணம், வாயுஅறுகோணம், அன்றி

யும் அக்குளுநிகிறநீட்சியைச் சொல்லுங்கால் பிரிதிவு பஞ்சீகரணம் பண்ணுங்கால் அப்பு-க-பங்கு-ம் தேயு-அ-அங்கமும்-வாயு-ச-அங்கமென்றறிக, இதன்மேலும் இக்கவியில் இரதமென்றது கனி யோட்டபடியினைல், முதல் இரசமாகிய கனைக்குங்கொடான கவியிது று, உலகத்தவருக்குச் சொல்லுஞ்சாஸ்திரத்தில் இப்படிகங்களை யவர்கள் அறிந்து அறிவதென்றது பூதியத்திற் குணங்கூறி சொல்லியிருக்கிறார், இவைகளின் நிலைவிட்டாலும் மற்றென்றிலாதது தெரியவேண்டியது - று

இதுவும் அதுவுடன் பூதங்களடக்கங்களில்
செப்ப நடைமுறைகளி னடைவுகளை
கூறுகின்றார்

சொல்லியவாசனைநாதன் வட்டமாரும்
  துய்யசிகாரநிலைதனைப் பெத்தநாரும்
மொல்லினிற்றமாய் சங்கையப் பிரகாசமாய்
  மோடியாற்பூதங்கட்கு மீதாசோதக
மலைவிலிநிற்குமித் தடயத்தைச் செயந்தி
  பததிப்பமாலைகளாலும் வானுந்திநாம
மல்வலியாய்ச்சுரம்பார்ப்போன் பொன்னீசோறுதி
  பாயிலையென் மேருதியிடைப் பரிந்தும்பாவே.

(இ-ள்.) ஆகாயபூதியமடக்கம் பொருந்திறம்படிகள் இரசம கண்டங்கசகுடம்-யுடலம்-மட்டம்-நீட்சி-ஓர நாத்துவம், இப்படியாக பூதியங்களின் குணங்குணங்களைச் சொல்லமனில் பிரிதிவுக்குடம்-அப்புக்குடம்-உத்தமம்-தேயு-மத்திமம்-வாயுவும் ஆகாசமும் தீதாம், வல்லியல்களைத்தரித்த கரத்தையுடைய பெண்களே சரம்பார்த்து குறிசொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமுதலானவைகள் கொடுத்து உபசாரங்கள் செய்துபின்பே கேள், இது இங்ஙனமிருக்க, முன்-ல-அ-ம்-கவியிற்சொல்லியபடி சூரியசந்திரகலையிற் செய்யவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியை யனுசரிக்கவேண்டியது, சஅ - சகூ-ம் கவி

ப பார்க்கவேண்டியது அதிலும் சரம்பார்க்கிறவன் ரம்பூலந் தரித்துக்கொள்ளுகையில் வினவிக்கேட்கி றவனுக்குஞ் சொல்லுகிறவனுக்கும், நன்குறைந்தவன்பே ரக்குறித்து வினவில் அவனுக்குரியவைகளைக் கூறு ன்றார்—எ-று. (கஅ)

ராகுமுதகுநீர் காலதாகும்
பைந்தழல்மார்பவனங்கைப் படர்வான்சென்னி
பராமல்வினைவினபோ துதித்தபூதம
பேர்படைத்த விடங்களிலே டிறைபூமியில்லாம
ராகுபூரணமாம் பக்கந்தன்னி
லேறிமெட்டிநீங்கோல்படுத விசைத்தெலாங்
[illegible]ரிபால்வைந்து விலக்கினுங்
நறைபாமலவிட்டபடிங்க[illegible] குறிகருங் காலே.

(இ-ள்.) முன் மேற்-ங் கவியிற்சொல்லியபடி, இரு பூசை அடிக்காட்டாமலும், அணியபக்கந்தி விரா [illegible]ம பூரணபக்கமாக விருந்து சண்டைக்குப்போகி ன் [illegible] ஆயுதங்களினால் காயப்ப [illegible] அதிலும் [illegible] [illegible] நாள் [illegible] [illegible] ச சொல்க, விஷ்ணுவேதன் வந்து விலக்கினுந் தப த்துக்கொண்டு வரமாட்டானென்க—எ-று. (ககூ)

{ இந்தவிந்தப்பூதியத்துக் கிந்தவிந்த ஆயுத மெடுத்துப்போருக்கெனவும் அதற்கிவ்விடத்தி னிற்கவெனவுங் கூறுகின்றார். }

[illegible]ால்பூலைதொடங்கியமுன் பூலையேறக்
க[illegible]றைவேகிறபதி கதிரோனுக
காலமேறகுநெற்குபதி நிலமாகக்கொள்க
கொழுங்கதிரோன் கூழுக்குவடக் காகக்கொள்க
[illegible]ல்போலும்[illegible] புலிக்குங்கத்தி
சேர்ந்தசலம்வானபூர்க்குச் சிலைகாலுக்கு

மேற்றண்டாம்வாணுக்கா யுதங்கல்லேந்தி
விதித்தநிலத்திநிபொருதல் வெற்றியாமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டில் வாயுமூலை தொடங்கி அக்கினிமூலையளவாக, ஒருகயிறு பிடித்தாற்போற் சரியாய் பாவனைசெய்து அதில்மேற்கையுந் தெற்கையுஞ் சந்திரன் கூறாகவும், வடக்கையுங்-கிழக்கையுஞ் சூரியன் கூறாகவுங்கொண்டு போர்செய்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலை இயங்கில் தான், அச்சூரியன் றிசையிற்றானை நின்றாளதிரியைச்சந்திரன் றிசையில் நிறுத்திச் சமர்செய்ய வேண்டியது, அப்படிச் செய்கையில் [சந்திரனுஞ்சரி - சூரியனுஞ்சரி எடுத்தெரியுமாயுதங்கள் எவையெனில்.] சேல்மீன்போலும் நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே, பிருதிவாகில் சத்தி-அப்புவாகில் வாள் - தேயுவாகில்-வில-வாயுவாகில-தண்டு-ஆகாயமாகில கல்இப்படியாக அந்தந்த பூதியங்களுக்கு அந்தந்த ஆயுதங்களேந்தி வதித்தபடி அந்தந்த நிலத்தினின்று சண்டைசெய்தால் வெற்றியடைவன்---எ-று. (உ௰)

நோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோய்புருடருக்காய் புருடர்வலங்கேட்டி
லாறுமென்கமாதருக்கு மாதரிடங்கேட்கிற்
சோகமிலிம்முறைதப்பிற பொல்லாதெனக
தொலையாதுநாட்சென்று மீளுமென்க
தோகைநிலநாட்செலுநீர் கடுகிமீளுஞ்
சுடுதழனுண்மூன்றுதப்பிற் றுஞ்சப்பண்ணு
மேகிடுங்காலிரண்டின் மிகுந்தாற்கொல்லு
மெழில்வானமன்றுதப்பி லிறக்கும்பின்னே.

(இ-ள்.) புருடன் கொண்டபிணிக்காகப்புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிறவனைக்கண்டு இந்நோய் லகுவாமாவென வினவிலு மநநோய்தா வினையாம், சரம்பார்

கிறவனுக்கு வலதுபக்கத்தில் நின்றுகேட்கிலும்ஸித்தியாகும் ஐயமில்லை ஸ்திரீகொண்டநலிக்காகஸ்திரீபோவந்து வினவினாலுங்குணமாகும், வந்தவள் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில்நின்று கேட்கில்மீளும்சமுசியமில்லை [முன் பதின்மூன்றாங் கவியிற்சொல்லியபடி சூனியபக்கமாகவே யிருந்தாலு முத்தமம்] இப்படியல்லாமல் ஆணுக்குப் பெண் வந்தாலும், பெண்ணுக்கு ஆண்வந்தாலும் அவ்வியாதிதீர்வதுதுல்லபம் அன்றியும் ஒருவன் வலதுபக்கத்தினின்றுகுறிகேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில்வந்துநின்றாலும், ஒருத்தியிடதுபக்கத்திலநின்று குறிகேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில்வந்துநின்றாலும், நோய்போக்குகடிநம் - ஆயினும் மெல்லெனநாட்சென்று சொஸ்தப்படும். அப்படியப்படியே சரிபாய்வந்துகேட்கில் அவன்நோய்நீங்குமென்க. அதிலுமெப்போது நீநபெனில் அந்நேரமபூதியமபிருதிவாகில், கொஞ்சநாட்செல்லுமென்க அப்புவாகில் விரைவிலென்க, அக்கினியாகில் மூன்றுநாட்களில்விமோசனமென்க மிருந்தாற்கொல்லும்வானமாகில்அன்றைக்கே நோய் பிரிந்துகாணும் மிஞ்சின மறுநாள மரிக்குமென்க—ஏ-று (உக)

[இதின் முன் கவியிற்சொல்லியவியல்பும் அதன்மேற்கவிகளிற்செப்பிய பூதியங்களின் குணமுமமுன்-கூங்-கவியிற் கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவனைஓரிடத்துக்குப்போகவேண்டியது இததருணமென்றும பேசவேண்டியது இததருணமென்றுங் கூறுகின்றார்.]

இறக்குமுபயுந்தனக்கைந்து நாளிலேகினக்காற
சாவில்லை யிதுவுண்மையே
பிறக்குமொரு பூதத்திலந்தபூதம்
பிரிந்தோடுமதுவுடன் பேசக்கேட்டுச்
சிறப்புடையபயன்றெரிவ தெல்லாநூலின்
செயலத்தாற் றேவர்களுந்தெரியமாட்டார்

நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால் வந்ததுகேட்டா
னீள்வெயிலாச் செலசொல்க நினைந்துகேளே.

(இ-ள்.) இதற்குமுன் கவியிற்கூறிய பூதியங்களினியற்கையாகிய குணங்களைக் குறிப்பாய் சொல்லக்கூடாது. அதற்குமுன் (ம-ங்) கவியிற் சொல்லியபடி சுழிமுனைநடக்கில ஆகுமென்பது ஆகாது ஆகாதென்பது ஆகும்போல இப்போதாம் ஒருவன் நோயைக்குறித்துக் கேட்கும்போது சுழிமுனைநடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்துதினங்களுள் மரிக்கும் அப்படி மரிக்காமல் தப்பினால் அவனுக்கினியொரு விபத்து வருமளவுஞ் சாகான் இதுமெய்மை, அன்றியுமுன் (மச-ங்) கவியிற் சொல்லியவண்ணம் ஒருபக்கமோடுகிற சரத்தில ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்களுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்தாய்ப்பிரிந்து நடப்பனவுண்டு அவைபெவையெனில் ஒருபிரிதிவுக்கு பிருதிவிற் பிருதிவியப்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இவ்வைந்துக்குள் ளைந்தாமோடும், இதனையும் மற்றினனூற்பயனை யாவையும், குருமுகாந்தரத்தி லறிந்துகொள்வதல்லால், தேவர்களோயானாலுந் தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவதைத்தள்ளிச் சுபானுபவத்தால இந்நாலைக்கொண்டே அறிவதுகூடாது அல்லாமலும் சரம்பார்க்கிறவனை ஒருவன்வந்தழைத்தால அவன் சூரியகலையியங்கும்போதே போகவேண்டியது, பேசுகிறதானாலும் குறி சொல்லுகிறதானாலும் சூரியனியங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சிநடக்கில மத்திபமென்றறிக, இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள் எ-று.

{ முன் மசு-ங்-கவியிற் சொல்லிய பூதியசரங்களினியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிதனைநிலத்திற்கு நிரிற்குங்குணமாங்
கெற்பமெனிலாறுதுங் களர்ந்தொருவன்வினவி

ளின்மிகுலாபங்கள் சாந்திபோக்கு
நயநன்றாருமங்கிந னிலங்கம்வெல்லும்
வாளமரிற்பொல்லாது கெற்பங்கேடாம்
வாயுவெளிப்பிராணனுகு மற்போர்தோர்க்கு
நீள்விசும்பிற்றனுவித்தை போகந்தானு
நீடுமிகசெற்பமெனி லியாப்வீயும்.

(இ-ள்.) பெண்ணே தருந்தாற்றக்கேட்பாயாக, முன்-௧௬-ங்-கவியிற்சொல்லிய பூதிய சரங்களினிப்புகூறுமிடத்தில் பிருதிவும் அப்புமநன்மைகளை யதருவன இதன்பின் (௩௩-ங்) கவியிற்சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைக்கு மிஞ்சி நடக்கையிலஇவ்விரண்டுபூதியங்கள் அதிகமாக நடந்தால் லாபமுண்டு வெண்டில்-௪அ-ங்-கவியையும பார்க்கில் சுதிங்ஙனம்பிறக்குமுன்-௩௩-ங் கவியிற்சொல்லியபடி. ஒருபிராணிபைக்கைகப்பற்றவும், அதின்பேரிலூர்ந்து நிலலாமலும் தனியேவந்து சுளியத்தினில்லாமல பூரணத்தில் நின்று கெற்பக்குறி கேட்டால் அப்போது சரம் பிருதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளைபிறக்குமென்க, ௯-வது, கவியிற்சொல்லியபடி சாந்திபண்ணுதல் போக்குகழிக்தல் செய்யவேண்டியது அங்ஙனஞ்சொல்லியகலையில் இவ்விரண்டு பூதியங்களிலேதாவது நடக்கும்போது செய்தால்பலிக்கும் இதன்றித் தேயுபூதியம்நடக்கையில் போராங்கம புரியில்வெல்லும் அப்போரில் வாளெடுத்தால் மக்தியமாம், அப்போது கெற்பத்தைக் கேட்டால் அது அழிந்துபோகும், வாயுநடக்கையிற் கெற்பம்பெண்ணுமென்க, மற்போர் தோல்வியடையும், ஆகாயமாகில விற்சமர் செயிக்கும்இப்போரிலக்கணஞ்செப்பிய உ௰-ங்-கவியையும்-௪அ-ங்-கவியையும் ௰-ங்-கவியையும் பார்க்கவும், ௯-ங்-கவியிற்சொல்லிய யோகம் புரியநன்மைஆகாயச்சரம்நடக்கையில்கெற்

பங்கேட்டால்அலியாய்ப்பிறக்கும் பிறந்து மிறக்கும்
எ-ன்க.—எ-று. (உ௩)

[திதிவாரம் நட்சத்திரகாலசரபன்முன்-௬-ங்-கவியிலும்-௩௫-ங்-கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்க வேண்டிய கிரமத்திலும் விசேஷமாய் பார்க்கவேண்டியது இதுவென்றுங்கூறுகின்றார்.

வியாதபிரதமை முதல் விளங்கும்பக்கம்
விரவிவருமுப்பதினு மும்மூன்றாக
மாயாதுவருஞ்சோம னிடமதாக
வருகின்றவருக்கனுக்கும் வலமதாகச்
சாயாதுபுதன்வெள்ளி திங்கண்மூன்றுந்
தப்பாதுசந்திரனுஞ் சாற்றுங்காலை
தேயாதுகதிர்செவ்வாய் சனிவியாழந்
செங்கதிரோன் றினமென்றுமீதெறநீயே.

(இ-ள்.) முன்-௬-ங்-கவியிலும்பின்-௩௫-ங்கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில சரம்பார்க்க வேண்டிய கிரமத்திலும் விசேடமாய்ப்பார்க்கவேண்டியதெதுவெனில்பொழுதுவிடிய (௫) நாழிகையிருக்கையில் எழுந்துமேல்-௬-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி சரம்பார்க்கும்போது, வளர்பிறை பிரதமைக்கும், துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சந்திரகலையுதித்து நடக்கவேண்டியது இப்படி இம்மூன்றுநாளுக்கு பன்னிரண்டுப்போக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்கும் துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சூரியகலை யுதித்து நடக்க வேண்டியது, பொழுதுவிடிய-௫-நாழிகையிருக்கையிலுதித்தசரம், மற்றுமைந்து நாழிகையுங் கலங்காதோட வேண்டும், திதியோகவாரங்களி லெவை நிகழவேண்டியவெனில், ஞாயிறுக்குஞ்செவ்வாய்க்குஞ்-சனிக்கும்-வியாழத்திற்கும், சூரியகலையுதித்தோட வேண்டியது, திங்களுக்கும்-புதனுக்குட்-வெள்ளிக்குஞ், சந்திரனுதித்தோட வேண்டியது, இப்படியுதிக்குஞ் சரம் எநதப் பூதியத்திலுதிக்க வேண்டியதெனில், பின்-௬௫-ங்-கவியை

பார்க்கவேண்டியது இதில் பூதியங்கள் அதிகமாய்க்க தித்தோடில் பயன்கள் என்னவையோமெனில் முன் (உரு-ங்) கவியிற்றெரியும் அன்றியும் விபரம்-ருரு-ங் கவியிற்காண்க.—எ-று. (உச)

[இதனுள் நக்ஷத்திரங்களுக்குநடக்கவேண்டியகாலசரமும் இதன்மேற்கவியிற்கூறியவாரங்களுக்குரியனவாகிய காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லை பிழைக்கில் இன்னவின்ன நிகழுமென்றுங் கூறுகின்றார்.]

தேறிடுநீயொன்பதுநாள் பூரமாதி
சிறந்தரோகணிசதய முத்திரட்டாதி
கூறிடுஞ்செங்கதிரோனே ளாகக்கொள்க
கூறுளடையமதிக் கென்றுகொள்க
வீறிடுஞ்செங்கதிர்பிழைக்கி னேய்காரிக்கு
மிடித்திடுமண்டலஞ்செய்விக்கும்வெம்போர்சாவா
பாறிடும்பொன்பிறைகின் மன்னர்கேடாம்புந்தி [ப்
பதிக்கதிபன் கெடுமிந்த கிளைஞர்போக்கே.

(இ-ள்.) பெண்ணே திதிவாரமென்று இரண்டுவேறுபாடாய்க் கூறினேமென்று தியக்கம்வேண்டியதில்லைவிபரம் மேற்கவிகளிற்றானே சொல்லியிருப்பதனைக்காண்க, இவ்விரண்டினுள் கீழ்வரும் நக்ஷத்திரபலனாகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேது கஷ்டமோ அதிலும் ஏதேது இஷ்டமோதெரிந்து அதிலும் வீக்கந்தூக்கம்நோக்கிப்பார்பபதென்று காணக,கண்டு தேறியிருஅதுநக்ஷத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமாம் ஏதெனில-பூரம-உத்திரம்-அஸ்தம்-சித்திரைஸ்வாதி - விசாகம்-அனுஷம்-கேட்டை-மூலம்-உரோகணிசதயம் உத்திரட்டாதி-இப்பன்னிரண்டினுஞ்சூரியனடக்கவேண்டுமெனக்கொள்க, மற்றப்பதினைந்திலுஞ்சந்திரனடக்கவேண்டும், அல்லாமலும்மேற்கவியிற் கூறிய வாரங்களுக்குரியனவாகிய காலசரங்களில்ஞா

யிருதப்பில்-வியாதி-சனி-வறுமைசெவ்வாய்சண்டைசாவு-வியாழம்-தன் மன்னனுக்குக்கேடாம்புதன்-அவ்வூரதிகாரிக்குக்கேடு, திங்கள்-சுற்றத்தாருக்குக் கேடுவரும் (தன்மன்னனென்பதும் அவ்வூரென்பதும் சரம் பார்ப்பவனுக்கு குறிஎனவாம்) வெள்ளியின் கவியிற்காண்க, சனி-கருமையுடன் தான்காண்க, சனிவறுமையுடன் தன்கையிலிருப்பதும் போகும் பொன் பிழைக்கில் மன்னர்கேடாமென்பதில் தன்தாவிற்குவருத்தம்வரில் தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வராதுபதிக்கதிபன் கெடுமென்பதில் அவனிவனால்பறிகொடுக்கப்பட்டானெனவுணர்க—எ-று. (உரு)

[இதன்மேற் கவியிற் கூறாதவெள்ளி பிழைக்கில் நிகழ்வன வினைப்பெனிவும் மற்றுதன்மேற்கூறிய திதி பிழைக்கில் நிகழ்வன வினைவெயாவுங்கூறுகின்றது.]

போக்கரியபுகர்பிழைக்கி லூர்விட்டேகல்
பொருந்தியதோர் மெய்ந்நோதல் புணர்ந்தோர் சாதல்
லாக்கமதிலிடராமுற் பங்கமுதன்னி
லருங்கலகமுண்டாகி லர்த்தநாச
மூக்கமுடன்முன்றுதனிற போக்குண்டாகு
முரைத்தநான்கிற்கிழுஞர்க் குறுநோயுண்டாந்
தேக்கியவைந்திற்றேச மஃயுமாறிற்
செகத்தரசர்கெடுமேழிற் சேருநோவே.

(இ-ள்) வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும் பதியை விட்டு ஒழிந்துபோதலாகவேணும் அவ்வெல்லையைவிட்டுமற்றொரெல்லையைப்போய் மிதிப்பதாகவேணும் வரவரும் தேகநலிவரும் தன்மனைவிக்குசசாவுவரும்(சாவென்பதில சண்டை பிணக்குநோய்முதலிய வருத்தங்களையும் சதிபதிகளுக்குப்பொருத்தமபோதலையுங் காண்க)நூலாசிரியர் புணர்ந்தோர் சாதலென்றுஞ்சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம்வருமென்றுந் துணிந்துகூறி

ணமைபால்நன்மையேதவாறாக அட்டமாசித்திமட்டும் பெருகுமென்றகருத்துக்கண்டு இதன்மேற்கவியில் கூறியதாகாண்க, மற்றதனிற்சொல்லியபடிஊருக்கும் மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும்பரக்காலும்வரும் இதன்றியில் வளர்பிறைராசியிற் பிரதமைதப்பில்பாதேனுமிடர்வரும் காலிதிசை-சதுர்த்தி-திதிதிசை-பொருட்சேதம்-சதுர்த்தி போர்க்குண்டாகும்(சகலவிதகஷ்டத்துக்குங்காண்க) பஞ்சமி பஞ்சாக்கனுக்கு வியாதி-சஷ்டி-அக்கோராக்காரர்க்கு மரணஞ்சுபவருத்தம்சப்தமி-நலியுமரணம் தசேகாத்காருக்கு மேயுண்டுதனக்கில்லையனபோர்தசிர்தரு கடாவாகுந்தன்றுலேயவர் சனருக்குமுகுந்தமா மிக்கதென்ற அமாவாசை பொச்சாப்பிறைதாவா காரியங்கப்பட வாருமென்றவிவரம் போற்கவியிற்கண்ட தெரியவிருப்பதாக்காண்க-என-று

{ திதிதோஷங்கள் திதிக்கு மீனாமோ மன் மற்ற சந்திர சூரியபாயுங் கூறுகின்றார். }

கோதுடேனா சாவுமரா பெட்டம் கொம்பறை
மாமாதகாய்ந்தமோதி முறைமாமெய்மெகாமக
தாவிக்கொங்கதிராவிற் மதிபமுண்டாந்
சந்திரனுள் கொங்கதிருந தப்பாதுண்டா
மேமாவாரிய வினர்மனமேப யுமாதுமேபாதி
லுமாராய்ந்துமுதகதா துமார்கது கொள்க
தேவர்பிராயுமாராதரா வுமையாள் கேட்ட
செவ்வியிதன் முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

(இ-ள்) அஷ்டமிபிறையுக்கின் சேரவுஞ் சாவும்வரும் வளர்பிறையிங்ஙனமிருக்கத் தேய்பிறைக்குமிம்முறையேகொள்வது இதல்லாமலும் சூரியனுக்குள் சந்திரனும்-சந்திரனுக்குள் சூரியனுமொன்றுக்கொன்றுகரந்து தோன்றுவதுமுண்டாம் உமையவளே தன்சுயவல்லமையினால் தெரிந்துக்கொள்ள வல்லவளாகிப் பின் சங்கரனருளினால் தெரிந்துக் கொள்ளக்

தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மாற்றமே தெரிந்துக்கொள்வர் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலாற்குருவருளினாற்றெளிக-எ-று. (உஎ)

மேற்கவிகளிற் கூறியசரம் பிழைக்கில்
இடர்வரும் வந்தாலும் அதற்கு
உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

தெளிகதிர்சேய்மூன்றடியாந் தெற்குமந்தன்
செம்பொன்மூன்றடிமேற்குத் திங்கள்வெள்ளி
இளகியாலடிவடக்குப் புந்திமுன்போ
விரட்டையலுங்கிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே
வளமுடனே பூரணபக் கத்திற்சென்று
வந்திருந்துநமைநினைந்து வழுத்தல்செய்தே
உளமகிழ்ந்துபோகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப
முண்டாகாவினையனைத்து முணர்ந்தாயேதே.

(இ-ள்) பெண்ணே மேற்கவியிற் சொல்லியபடி காலசரஞ்சரிப்பட்டுவருமோ வாராதே ஊழ்வினைப்படிக்கல்லவோநடக்கும்அதைநம்முடைய வசமாக்குவதற்கு இலேசோ, எனத்தளர்வுறாதிருக்கவேண்டியதிலைசரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற்சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுந்து ஞாயிறு-செவ்வாய்க்கிழமைகளுக்குத் தென்புரமாய் மூன்றடிமுன் மேக-நங்கவியிற்சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாக்கியக்காலையே முன்னிட்டுக்கொண்டுபோகவும் சனிவியாழங்களுக்கு மூன்றடி மேற்கேபோகவும், திங்கள்-வெள்ளிக்கு-நாலடிவேடக்கேபோகவும், புதனுக்கு இரண்டடிகிழக்கேபோகவும், இப்படியாகப்போய்வந்து ஒருதிவ்வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னைநினைத்து துதிசெய்து பின்னெழுந்து எங்கே சென்றாலும் அல்லது அங்கேயிருந்தாலும் முற்கவிகளிற்கூறிய துன்பங்கள் யாதேனுமடராது. (உஅ)

[இதன்மேற்கவிகளிற்கூறியஒருவாரத்திற்குச்சரந்தப்பில் இன்னவையாமெனவும், ஏழுநாட்களுஞ்சரிவரில் இன்னின்ன வையாமெனவுங் கூறுகின்றார்.]

தேறுதீயிவையெல்லாஞ் செவ்விதாக
செங்கதிரோன்றன்னாளிற் றிங்களோடி
மாறிவருங்கதிரவனுஞ் சோமனாளின்
மறிந்தோடி வருங்கிழமை யொருமாறிற்
கூறுபடவுடலுயிர்விட் டேகுமென்க
குணமாகுமிக்கிழமைகோணாதோடிற்
சீறிவருங்காலனையுஞ் செயிப்பர்மற்றச்
சித்தயோகத்தாநிலை சித்தியாமே.

(இ-ள்) இவையெல்லாந்தேர்ந்தறிசூரியனடக்கவேண்டியநாளிற்சந்திரனடந்துசந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற் சூரியநடந்து இப்படியாக மாறுபட்டுஒருவாரமுழுதும் நடந்தால் மரித்துப்போவான்அப்படியல்லாமல் கிழமை ஏழுந் தவறாமல் மேற்கண்டநாழிகையுங் கோணாமல் திக்குநோக்கிச்செல்வதுடன்பிராணாயாமமுமாறாமல்நிகழ்ந்துவருமாகில்இயமனடரான்பிராணனுக்கழிவில்லை சீவன்முத்தனாய்வாழ்ந்திருப்பன் அஷ்டமாசித்தியுமவனுக்குச்சித்திக்கும்—எ-று. ()

குறிசொல்மார்க்கங்கூறுகின்றார்.

சித்தமுடனிரேசகத்தில் வந்துகேட்டாற்
செப்பியவப்பொருள்களெல்லாந் தீதேயாகும்
உத்தமமாம்பூரகத்தில் வந்துகேட்டா
லுரைத்தபொருளத்தனையு முண்மையாகு
மெத்தியகும்பத்துரைக்கி னன்றேயாகும்
வேண்டாரைரேசகத்திலழியப்பார்க்க
வைத்தமலம்வாயுநீர் கழிபோதென்னின்
மாற்றலர்தாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

(இ-ள்) சரம்பார்க்கிறவன் ரேசகஞ்செய்போதில் வந்துகேட்டால்கேட்டகாரியஞ்சித்தியாது-பூரகத்தி

லென்னில் நன்மை யவன் சொல்லுகிறது முண்மை யாயிருக்கும் கும்பகஞ் செய்காலத்திலாகில் நற்காரியம் அதுசித்திக்கும், மலம்-சலம்-வாயு, கழியும்போதா ஞெய்பகைசாவர் கெட்டுப்போவார்கள் இன்னமிதற்குவிபரம் குருமுகாந்தரத்திற் றெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அல்லாமற் றெறியாது—எ-று. (கூ௰)

சனி-வியாழன்பகல் கூறுகின்றார்.

பரிதியவர்ப் பக்கங்குறையும் பாசமதி
நாடிசதிர்நாடி யவர்பொன்மேனைநீற்
கேறியிகலுண்டாகும் பிரானளிருகும்
பின்புரைத்தகாரியங்க ளெல்லாமேறுந்
கூறினீசனிநாளிற் பகலிரவிற்
குவலயர்பாலிடத்திற் கோனேகாடு
ஞாலர்பொருந்திரு மேவமானநேரிமக
ஞாலமெங்கு மடங்கும்பொறுமைக்குமென்றே.

(இ-ள்) நாளப்பிறை வியாழக்கிழத்த சந்திரனும், தேய்ப்பிறை வியாழக்கிழத்த ரவியானவு சுபபாரமென்ற நடந்தானன்றே வாதநாடியோடின்றாகும், ஐ வெண்முத்தைப்பதனைரவின் வியாழனாம், இதனாலே சனிக்கிழமைக்கு இரவிதாயசவியுஞ் சந்திரநாடியுசரங்கள் மாறுபாடில்லாமலநடக்கவேண்டியதுநடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெசசத்தக்கநீதிவிருதானாம் முன்காலசரஞ்சொல்லிய கவிமைபநோக்கவேண்டியது—எ-று. (கூக)

குறிசொல்மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

நடைப்புடையவொருவனைக்கே யென்னொருவன்கே
ஞனிலத்திலகத்திப்ப னன்னீர்முற்றும் [ட்கி
ர் டார்க்குமழுவாகிலுள்ளோர் வாரிவேற்றா
ரம்பலமெனமலைமேற் றுயிலலாகும்
விடப்போனென்புளிக்குநிலை நீக்குமீண்டான்
ல வெவ்வழறகுவருகின்றான் வெயில்காலுக்கு

மடற்குழலாயூர்வந்தான் வானமாகில்
வருவனொருநாழிகையின் மாறிலாயே.

(இ-ள்) ஒருவன்வந்து இன்னானெங்கே யிருக்கிறானெனில் அப்போது சரம்பிருதிவாகில், வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான், அப்புவாகில், முற்றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் அக்கிராமத் தெல்லைக்குட்டானே யிருக்கிறான் வாயுவாகில் எல்லைக்கப புறப்பட்டான், ஆகாயமாகில் மலையேறுகிறான் - அல்லது தூங்குகிறான் என்று சொல்லவேண்டியது இதுவிடபுறத்தேசம்போனவனைக்குறித்துக் கேட்டபோது பூதியமைந்த முதலாகில், அவனூரில்தானே நிலையாயிருக்கிறான் இரண்டாகில், திருப்பிவருகிறான் மூன்றாகில திரும்பினவன் நில்லாமல நடந்துவருகிறான், நான்காகில் அவனிருக்குமூருக்குள் வந்தானை ஐந்தாகில்ஒருநாழிகைக்குள் வந்துவிடுவேசர்வானென்று சொல்லவேண்டியது-எ-று. ()

{ இச்சரட் மனதுடன்லயப்பட்டால்
இன்னமையாமெலக் கூறுகின்றார், }

பாறிவருவாயுமேறு வலப்பக்கன்னின்
பரிந்துயும்சிந்திக்க வதானிருக்கும்
குறிசமானங்கூற்றுப் பயமுமில்லை
துறந்திருமனமொன்றுமை நாழிகையாக்கொள்க
தேருறைநாம்சொல்வசால வன்னிகொன்று
சீலமாரு மசால்வானமரை சிரந்துநாடி
பாருமடந்து நாழிகைக்குள்வாரிருக்குன்றிற்
பழுதுபடுடமயிலிது பற்றியாமே.

(இ-ள்) இடதுபக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட ஒன்றைமாறிமாறி நடக்கு மிச்சரமானது தேகத்திலுடை யைப்பட்டுப் போகுமேயானால் பிராணனுக்கழிவில்லை அப்படியைப்பட்டு விறகில் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களுக்கும் வேலையில்லை அசைவற்றிருப்பனவாகும் பினபுமற்றெச்சமயத்தாராலும் படமில்லை யமனாலும்படமில்லை முன்சொன்னபடி இட

துபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாறியோடுஞ் சரம் ஒவ்வொருபக்கத்தி லெண்ணேரந்தரித்து நடக்குமென்னில்ஐந்துநாழிகையாம் அதிலும் பூதியங்களின் கூறுக்கெவ்வாறு பகுப்பதெனில் மண்ணில்- ஒன்றரைநாழிகையும்-நீரில்-கவ-ம்-நெருப்பில் க-ம்-காற்றில்-ஒ௩-ம் வெளியில்-உ-ம்ஆக-நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறுகொண்ட ஐந்துகடிகைகளும்ஒவ்வொருபக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சிதையாதோடவேண்டியது இதைவிடகுறைந்தாலும் வளர்ந்தாலும் தேகநலியாம்,சரம் லயப்படுமவழி தேடவேண்டியது தேடில்முன்கண்டபயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்றுக்குஐந்துநாழிகையும் பூதியங்களினளவே சிதறாமல்நடப்பிக்கவேண்டுமஅது வுமின்றெனில் தேகநலியே வரும்—எ-று, (௫௫)

{ தத்தமது வாழ்நாட்பிரமாண மறியும்படி அயனசங்கற்பங் கூறுகின்றார் }

பற்றிநாஞ்சொன்னபடி பயனமுன்றை—
பாலொருபோதுண்டுபரி சுத்தனாகி
மற்றைநாளுத்தரமா மயனந்தன்னின்
மாறியிடந்தனிலோடும வலந்தெற்காகும்
பெற்றதொருநாழிகைதானைந்துநாளும்
பெறுங்கடிகைதனிற்குறையிற் பிராணனாச
முற்றொருநாழிகைக்கோராண்டதாமு
முறைமையேநான் சொன்னகணக்குண்மைதானே.

(இ-ள்.) சரம்பார்க்கிறவனுக்குச சென்றநாட்கள் போக மற்றும்நின்றநாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங்கருத்துக்கொண்டு பாரதது தெளியுமாறியாதெனில் அயனசரமாம் அதனைப் பார்ப்ப தெவ்வா றெனில தைமாதமுதற்றேதியில உத்தராயணகாலம் ஆடிமாதமுதற்றேதியில தெக்ஷணாயன காலம், இவ்வயனகாலத்திற்கு முனனாள் பகலில் ஒரு பொழு தன்னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித்தேக மெலி

வதனால் மனதுக்கும் மற்றவாயுவாதி கரணங்களுக்கும் வருமிடையூறினை நிருவி தைமாதமுதற்றேதியில்பொழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகையிருக்கையில் பார்க்கும்போது-சரம்-வாரம்-திதிநட்சத்திரங்களைத் தள்ளிஇடதுபக்கத்திலுதித்து முன் கவிகளிற் சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறாமல் ஓடுமதனைப் பார்க்கவேண்டியது இதுபோக ஆடிமாத முதற்றேதியில் இதேப பிரகாரமாய்ப் பார்க்கவேண்டியது, அப்போது சரம் வலதுபக்கத்திலோடும் அப்படியோடிய சரம் முற்கூறியவண்ணம் ஐந்துநாழிகைகளுஞ்சிதறாமலோடினால்சரம்பார்க்கிறவன் தான்செய்யுமபிராணாயாம வுதவியினால் அன்றுதொட்டுவரும் நூறுவருஷகாலம் வாழ்ந்திருப்பன் இதுவின்றிகுறைந்தால் அவ்வைந்துநாழிகையை நூற்றொருமா ஐந்தாக நூறுக்கிக்குறைந்த நாழிகை ஒருமாவோ இரண்டுமாவோ அல்ல தன்மேற் றொகைப்பட்டவையோ அதற்கு ஒவ்வொருவருஷத்தைக் கூட்டிப்பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின்பேரில்கணக்காக்கிக்கொள்ளவேண்டியது, முழுவதுமேதப்பிச்சரம்இடத்திற்குவலமாகவும் வலதிற்கு இடமாகவும் ஓடில் அவனுக்கு சீணகாலமென்றறிக-ள-று. (௩௪)

போசனவிதி கூறுகின்றார்.

உண்பவனுக்கபுவிட மதிக்குவெய்ய
வுவர்ஏதனைக்கூனகார்க்க வுண்கமுன்னே
பண்பயில்செங்கதிர்க்குமெபால் புளிதுதல்கன்னல்
பாகுடனே துவர்த்தனமு னுண்டுபார்க்க
நண்பமைவயிற்றிற்குச் சோறுபாதி
நன்னீர்காலகாற்றுக்கா லாகநல்கிக்
கண்பயினுடிகள்சுத்தி பண்ணிதூபங்
காட்டிமலர்சூட்டியிருள் கழியுங்காலே.

(இ-ள்.)முன்கவியிற் சொல்லியபடி சரம்பார்க்கிறவன்சூரியகலையியங்கிவருகிறமட்டும் போஜன மில்லா

மல் மற்றதனுக்காகக்காக்கவேண்டியதில்லை. சந்திரநட க்கும்போதாஞ் சாப்பிடலாம் எப்படியெனில் ஊஷ்ட ணமானபண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு, காரமாகிய பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டுதாகபானத்தைநிறுத் தியுண்ணவேண்டியது. சொல்லியபடியே சூரியனட க்கில் நெய்-பால்-புளித்தல்-தித்தித்தல் துவர்த்தலாகி யபண்டங்களுடனே சாப்பிடலாம் தாகபானமு மப் போதேசெய்யலாம், சந்திரனுக்கு அப்போது கூடா தாயினும் பின்புசூரியநடக்கில் சாப்பிடவேண்டியது இதுமாறினாலும், ஆத்திரத்தினாலும் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல் அடுத்தடுத்துச்சந்திரனி ற்றனேதின்றுகொண்டுவந்தாலும் நலியாம், இப்படி யாகச் சாப்பிடுகிறதாயினும் அவ்வளவு வயிற்றிற்குப் பாதிதானாகும் மீதிசிலகாது மற்றப்பாதிக்குசலங்கா லாகவும் கொள்ளவேண்டியது கொண்டுதசநாடிகளை யும் பிராணாயாமமுன்னிலைபின் சுத்திசெய்துளகாக்கி ரசித்தனைய சரம்பார்க்கவேண்டியது—எ-று (௩௫)

{ சரத்தையோ வொட்டாமலுங் குறைய வொட்டாமலுந் தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளு மார்க்கங் கூறுகின்றார். }

காலகொண்டுகணைக்கரியார்க் கியாதுந்தப்பா
சருதரியவெல்லைமுடியுங் காண்போர்க்கெல்லா
மேல்கொண்டபுவியுடனே யப்புவன்னி
விளங்கியகால்வானுமுடன் வினைவார்க்குப்
பால்கொண்டமொழியாளே பவனங்கட்டிப்
புற்றியவாராதாரப்பரிசுபார்த்துச
சால்கின்றமுதஞூடி தன்னுணின்ற
தபன்மதிசேநதழலாந தன்மைபாரே.

(இ-ள்) பால்போலு மினியசொல்லையுடைய பெண்ணே, சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அநுபவமிந்நூற்சொல்லியபடிவருமே மற்றவ்விதிப்படி பிறழாதுபோஜன

முறைமையும வந்தொத்துக் கொள்ளுமோ மிகினுங்,
குறையினும் நோய்செய்யுமே எளிதிற் சரிப்படவரா
தே வராதெனில் நானெப்படி நன்கடைவன் வினவு
வார்களுக்கெவ்வாறாய் நன்றெனவுந் தீதெனவுஞூழ்றி
நதெடுத் தோதுவதென்று ஐயமுறவேண்டிய தில்லை
(சரம்பார்ப்பான் பரம்பார்ப்பானென்பதுபோல்) சர
த்தைக் கணக்கின்படியறிந்து பார்க்கிறவனுக்கு யெந்
தகாரியமானாலுந் தப்பிப்போகாது அவனைக் கண்ட
பேர்களுக்கும் நினைத்தகாரிய மெல்லாமுடியும் அதெ
ப்படி யென்னில், பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு- ஆகாய
மாகிய பஞ்சபூதியங்களின் கூறுகூடியவாயுவினைப்பா
ழ்போகாமல் மனமறிவுடனேகட்டி ஆறுங்கரத்தினு
ள்ள பரிசினையறிந்து தசநாடிகளுள்ளும் முதனாடியா
கிய பிராணநாடியினின்றுமமற்றங்கிருந்து திக்கோடுஞ்
சந்திரன் சூரியன் அக்கினியென்னு மிம்மூன்றினு
டைய குணங்களையும் பார்த்தால் கைக்கனிபோல் இ
லேசிற்றெரியவரும்—எ-று. (௩௯)

{ சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைதீமை மரணகால
மறியும்படி சாயாபுருஷதெரிசனங்கூறுகின்றார். }

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான் களங்கமற்றாற்
பத்தடிகளுள் ளொந்தடியாம் றநுவந்தன்னிற்
சீரியமெய்நிழல்கழுத்து கைகாலசென்னி
சிமிட்டிப்பார்த்திமையாமற் றிகழ்வான்பார்க்கிற்
கூருருவம்பொன்கண்டாற் செல்வம்வெள்ளை
குறவினுயிர்மெய்மையுயி ரிளைக்குங்குற்றம்
காருருநோயீறுபிறை கைகால்குன்றிற்
கங்குறையின் முப்பிறையிற் காட்டுஞ்சாவே.

(இ-ள்) பூமியிலே மேடுபள்ளமில்லாக இடத்தில்
ஆகாயத்தில் மேகமறைவில்லாமல் வெயில்காயும்போ
தாதன்னிழல் ஐந்தடிநீளமுதல் பத்தடிக் குட்பட்ட

தருணத்தில்தான் அங்கிமூல்முகமாய்நின்று கைகளிரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களிமையால்அங்கிமூல் தலை-கழுத்து-கைகள்-கால்கள் இவ்வுறுப்புகளிலொன்றைப்பார்த்து அப்படியே இமையால்-ஆகாயத்தைப்பார்த்தா லங்கே அவனுருவம் தோன்றும் அவ்வுருவம் பொன்னிறமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம்வரும், வெண்மையெனில் பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும், செம்மையாகில் ஆயுள்தேயும், அதர்க்கொருகுறையும்வரும், கருமையேல்-நலி, இதுவிட அவ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவது தோன்றாமலிருந்தால் ஆறுமாதங்களுள் மரணம், இதுவன்றித் தலையே காணாமல் கவந்தமாய்த் தோன்றில் மூன்று மாதத்தில் மரணம், இதல்லாமலுனுசந்தினிது மிப்படியேபார்ப்பதுமுண்டு இதனை சாயாபுருஷ தெரிசனமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், இச்சாயாபுருஷ தெரிசனத்தைவிடாமல் பனிரண்டுவருஷம்பார்த்துக்கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்கு மந்நிழல் தன்னுடன்பேசும் பேசி அதன் பிரகாரந்தரமாய் அஷ்டமா சித்திகளையும் பெறலாகும்பெருமைதன்றிப் பின்னுஞ் சிலநாட்களில்அந்நிழலொராளுருவமாகித் தன்னுடனே திரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தாலுடனெழும்பும் இவனுக்குவருநன்மை தீமைகளை முன்னதாக வுணர்த்தும் இனனமு மிப்படிப்பட்ட அனேகவற்புதங்கள் விளைக்குமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௩௭)

{மரணவிலக்கணம் விழலுருவின் பயன் கூறுகின்றார்.}

காட்டியகாணிமூற்றனக்கு முன்பின்னேகக்
கடிபுனல்வாய் கொண்டகல்வான் களங்கமற்றால்
பூட்டியநீர்துகள் பிறக்க வுமிழ்ந்தால் வானிற்
பொருந்தியவில்லைநதுருவாய் பொலிந்துதோன்று
மீட்டியவிலனுருவுள தோ லாண்டுவாழ்வ
னிதுமுறியிலவையாண்டி னிறந்துபோவான்

கோட்டியவில்லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற்
கொண்டுபோம்பிறையாறிற் குறித்துக்கூறே.

(இ-ள்) வானிறகளங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கை யில் மரநிழல்வீட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொரு நிழல்தனக்கு முன்னிருக்கச் சரம்பார்க்கி றவன் பின்னின்று வாய்நிறைய சலங்கொண்டு அந்த நிழலருகில் துகளபரந்து அணுப்போல் பறக்க ஒரே தரமாய் உமிழ்ந்து அத்துகளைப்பார்த்தால் அதிலிந் திரதனுசு அமைந்து வானங்களுடனே தோன்றும் தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவரு ஷமட்டுக்குஞ் சாவில்லை இல்லையே லதுவரும்வருவதி னும் அவ்வில் நிறமாறி அங்ஙனே ஒருபெண்ணுரு தோன்றுல் ஆறுமாதங்களிலிறப்பன் — எ-று. (௩௮)

[சந்திரசூரியரைப்பார்த்து மிலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

குறிகொண்ட நிறமதியங் குறைமதியந்தன்னிற்
குலவியநேரார் செப்பகலிற் கோநெய்யைவிட்டு
யெறிகின்றமதிக்கதிரைப் பகற்கதிரைபார்த்தா
லியல்வெண்மை செம்மைபொன்மை பசுமைகருப்
பெனறிகொண்டவுயிர்வாழ்வுகெடனோய்சாத [பென்னே
ணிரைநிரையேயறிபிதனிற் றெங்குமேற்கு
மறிகின்றவடக்குடனே கிழக்குநேர்குறைந்தா
லாண்டுதிங்களாறு முன்றோன்றுநாட்பத்தழிவே.

(இ-ள்) ஒருசெப்பகலில் பசுவின்நெய்யை யுருக்கி விட்டு அதில் பூரணச்சந்திரனை யல்லது அமாவாசை யின்போது சூரியனைப்பார்த்தால் அதிற்றோன்றுகிற, சந்திரன் அல்லது சூரியன்-வெண்மை-செம்மை-பொ ன்மை-பசுமை-கருமை-இவ்வைந்தில் ஒன்றுளதாய்த் தோன்றும் அதில்வெண்மையேல் பிராண பயமில்லை, செம்மையெனிலவாழ்வுண்டாம் பொன்மையாகில்கே டு, பசுமையானால் நோய், கருமையோ சாவுவரும், அ தினுமப்படிச் சாகிறவனுக்குக்காலமெப்போதெனில்,

தென்புறவட்டங்குறைந்தால் ஒருவருடம், மேல்புறம் வட்டங்குறைந்தால் ஆறுமாதம், வடபுறம், மூன்றுமாதம், கீழ்ப்புறம், ஒருமாதம், நடுவேதொளையாயிருந்தால், பக்ஷநாள் நிறைமதியம் பௌர்ணை, குறைமதியம் அமாவாசை யென்றறிக—எ-று. (௫௧)

{சரீரபழுதுமுதலான மரணவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.}

அழிந்திடுங் கைகானெற்றி கன்னந்தாம்பி
 னடர்ந்து துடிப்புறிவரன் திங்களாறு
மொழிந்ததிங்கள் மூன்றுநாள் பத்திலாவி
 முடிந்துவிடுமிதுவொழிய செவியிலோசை
யொழிந்திடுமேளமுகண்ணி லொளிதானேந்தா
 முயர்ந்தடமைமூன்றிரண்டி லுரைவேறுறைல்
சழிந்திடுமுயிரென்று கருதியீசன்
 கழலிணையைப்போற்றிவினை கழிந்துபோமே.

(இ-ள்) கை-கால்-நெற்றி-கன்னம் இவை அடர்ந்து துடித்தால் மரணகாலம் வந்ததென்றறிக, அதினுட கைதுடிக்கில் ஒருவருஷம்-கால்-ஆறுமாதம் நெற்றிமூன்றுமாதம்-கன்னம்-பத்துநாள் என்று கொள்ளவேண்டியது, இதுவொழிய காதுசேவை விட்டால் ஏழு நாளில் மரணம் கண்பார்வை மழுங்கினுமிந்நாளா மூக்கில் கந்தம்போனால் மூன்றுநாள் வாய்துடிப்பே சழிந்தால் இரண்டுநாள் இதைநாடியறிந்து கடவுளுடைய பாதங்களை நினைத்துப்போற்றிச் செய்கால்வினை யென்ப திராது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-று. ()

[உச்வாசநிச்வாசங்களின் பயனுங் கூறுகின்றார்.]

போய்வாயுசிவமுள்ளே புகுதற்சத்தி
 போகில்விடம புகிலமுதம் புகன்றவெல்லாம்
ஆய்வாயுபுரிற்போகி வல்லவாகு
 மடங்கில்விடங் கெடும்போகி லசனுமப்பாங்

தேமேவுசக்கிரியான் பொற்றையீசன்
செவியிற்போவார் வருவார் சரமாகில்
ஐமேவுமூரயிர்போகி மெய்யாமற்ற
கட்புகநேரேபோகாமெய் யாரந்தேதாதாமே.

(இ-ள்) ... காரம் - பிரகாசம் - அல்லது தேசசுபூரக சாவாகலைக் கொல் நூமத்தில் உடலைவிட்டுப் போகிற வாயுவே - பிராணன் பட்டுவது சத்தி - சரம - வெளிப் பட்டுப்போவதேல்லாம் விடமுன்பதற்குச் சரீர ம் மீளப்போகும்போது நுபவன் சொன்னசுல்லது பிணைக்கரியம் ஆகும் வெளிகொள் வருகையில் ஆகா து அகந்தையுகுப்பாகக் கடக்கில் உண்டவிடம் கெடு மௌனச்சரீ - அடைபோது - நிசாடி வழிபோகிற பாவமே யாறிலேயே இந்தவிரியில் ஒருவன் வந்து குறிகேட்கை யில் முதற்சொன்ன சொல்லை எழுத்தை டெண்ணரி ப்பார்க்கில் ஒற்றையாகில் சிவன் கூறினானாய் - இரட் டையாகில் சத்தி கூறினாளெனச் சொல்லவேண்டியது சரம் வெளியேபோகும்போது ஒருவன் வந்து இன்னுன் போவானோ வெளிவிட்டுப்போவாரோவெனக் கேட்பானாகில் வருவான் சரமபோகும்போது வருவானோ வென்னவும், புகும்போது போவானோவென்னவும், மாறுபட்டு வின விலசரிப்படாது போகும்போது போவானென்பதும் வாரான் - புகும்போது வருவானென்பதுமே சான் சு ரம்போகும்போது நேரப்பருமோவென்னில் தூராது புகும்போது தீருமென்க — எ-று. (௬௩)

{குறிசொல்லவும் போர்புரியவு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.}

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய் குறைவிலுறத்திடாம்
உயிரில்புறந்துறைத்துமிலே புறநதுறமதிடமாம
நிரைத்துநிறை பகத்தினின் றிடினன்மையதாம்
நிறைமதியநனிலேயெ பேர்நதிடும்போர்களத்து

கதைத்தசெழுங் கதிர்வெட்ட வல்லவனேதோற்பன்
வாகானசந்திரனை வெல்லமாட்டான்
விரித்தகதிரிணிலேங்கி வெங்கதிர்வெட்ட
மேனியிலும்வடுப்படான் வெல்வான்றனே.

(இ-ள்.) குறிகேட்கவந்த வொருவன், தன்காரியத்தைச்சொல்லிக்கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில்வந்தாலும் பின்னர்-சூனியத்தில்வந்துவிடுவானாகில்-அக்காரியந்தீதாம் முன்புசூனியத்தில்பின்றாபின்புபூரணத்தில் வருவானெனில் மத்திபம் இவ்விரண்டுமாறுபாடு மில்லாமல் வந்தவன் கதறாமல் பூரணபக்கத்திற்றனே யிருந்து தான்வந்தகாரியத்தைச்சொல்லிமுடித்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் நன்கினதாம் என்றறிக,போர்க்குறியைச்சொல்லுமிடத்துச் சந்திரகலையியங்கும்போது சென்று சூரியனியங்கும்போது கலைதிரேனில் எதிரி எப்படிப்பட்டவனானாலும் தோற்பன்இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்கும்போது புறப்பட்டுச்சந்திரனிற்றனே போர்கலக்கில்தோற்பன் இதுநிற்கசூரியனிற்றனே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றனே போரிலவெல்வதிலும் அதன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன் - எ-று. (சஉ)

போர்வெல்லுமார்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெல்வனமிருவர்பே ரெழுத்தினையுமெண்ணின்
மிகுந்தவெழுத்துடைய அ-இ-உ-எ-ஒ-வென் னு
நல்லவெழுத்துடனே ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓ-கூட்டி
நலந்திகழ்பாலன்குமர னரசனேவிருத்தன்
சொல்லுமவர்பேரின்முதலெழுத்திலுயிரெழுத்தைத்
துலங்கிமவத்தானதிற் றுகளறவேகூட்டில்
எல்லெழுதற்றனத்தி லெழுத்துடையோன்வெல்வ
னிருவரையுமிவரார்கா மிரட்டையெழுத்தோனே.

(இ-ள்.) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ- இவை முதலானதுபாலன்கூறெனவும், இரண்டாவது குமரன்கூ

றெனவும், மூன்றாவது அரசன் கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்டியது, இதில் சண்டைகாரனுடையபேரின்முதலெழுத்தைப் பார்க்கும்போது ஆ-வொலியே லாவுடனேயும், ஈ-யொலியேலீயுடனேயும் எ-வொலியேலூவுடனேயும் எ-யொலியே லேயுடனேயும், ஓ-வொலியே லோவுடனேயுங் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ்வெழுத்துக்களின்படி பாலன்-குமரன்-அரசன்-விருத்தனெனப்-பாலன்-குமரனையும் அரசனையும் வெல்வானெனவும், விருத்தன் மற்றவர்களாற்படுவானெனவுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஓ- விருத்தன் கூறு இவ்விரண்டெழுத்துக்களை கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-று. (௬௯)

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்.

இரட்டையாமுபயத்திற் கேட்டபிள்ளை
யினிப்பூரணைதிநாண் சூனியத்திற்பெண்ணாம்
மருக்குழலாளிடத்தேயிரை விடியற்கால
மகிழ்வான்வலத்துயிரதனால் வாங்கட்டாங்
கரிக்குமிலம்புதன் வெப்போயா ளைப்புமந்தன்
சந்திரன்றீவியாழந்தேசப் தன்காலவெள்ளி
நெருக்கியவப்பரம பூதங் கிழமையிந்த
நெறிநிற்கின்மைமிக நிகழ்த்தாயே.

(இ-ள்) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாமலிதுவுமொன்றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசரங்கள் நடக்கும்போது கேட்கப்பெற்றபிள்ளை இரட்டையேறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்கமாண் சூனியபக்கம் பெண்-ஆணுமேற்கவிகளிற்சொல்லிய பயன்றானுமெனக்கொள்க, இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில மனைவிக்குச்சரம் இடதுபாகத்தில் நடந்து பெண்ணுக்கு வலதில் நடந்தால் அதையும்

மகின்னன் அல்லலைச்சரத்தார்ற மனவாங்கியுட்கொள் ளுமெய்யியாச முசெய்தாசொன்னிலையாவானேனனில், மேனா வியிலன் பயமானவான் [illegible] முதலேராக்கருங் கருத்து விறையாய் - அப்படியான்றுமது [illegible] திரம்வா ங்கியுட்கொள்ள [illegible] அல்லா ப[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தகுமெனின் [illegible] - [illegible] அ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாயு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

([illegible])

நிகழ்ப்புவிக்கு [illegible]
[illegible]
புகழுடைமை [illegible]
[illegible]
மதிப்பொருள் [illegible]
[illegible]
பகுதல்பட [illegible]
பங்கயனா [illegible].

(இ-ள்.) பிருதிவிமுதலிய - அ - வா - ர - [illegible] - ட - ஆ - தாது - இப்படி நிரைநிரை பெறுஞ் [illegible] கொள்ளுமா ஆதாரமாய்வரும் அவைகளாவின [illegible] விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இதனையும் சராசியெனப் பட்ட ஆரியனையும் திராசியாகிய சந்திரனையும், உப ராசியாகிய அரிமூனையும் - மற்றவற்றின் பயன் முதலிய கூறுபாட்டையும் - நகயாதனத்திலிருந்து பாரி யுற்று சிவயோகஞ் செய்தாலல்லது நன்குணர்தலரி து, உயிராய்ப்போகாது சிவன் முதலாகலுக்கு அது மார்க்கம் இல்லையல அவ்வப்போது குமென்றறிக - று ( )

(மூன்றுநாடிகளின் முறைமைகூறுகின்றார்)

பாரிதனைக்கப்பக்கிர்ந்தன் வாழ்வுகேடு
பரனாடிகளியியம்புமன்றாம் பரிகருத்துகேட்டில்
மேடருஞ்செல்வமுநும் மெய்போருகில்
வெண்மதியுங்கேடாகும் விரைந்துவாயு
தீரமிகுசுழிமுனைநாடிகுமுன்பிற்
சிறுகாலும்பெருகாது தேவராலேனோர்
போராருகின்றமெனினு மதியில்லாதார்
பொங்கியசெங்கதிர்வருவர்புகன்றோநாமே.

(இ-ள்) நாம்சொன்ன இச்சரநூலைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாகசூரியன்சந்திரன்-சுழிமுனையென்னுமிம்மூன்றுநாடிகளுநன்னும் வாழ்வு-கெடு நிலைமையென்கிற மூன்றுசருமநிதானப்பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில் சூரியனாகில் நன்மையையும் மிகுந்தசெல்வத்தையு மடைவார்கள் சந்திரனாகில் கெடுமுதலிய கன்னிபக்குறைவாரும் சுழிமுனையாகில் முன்புள்ளபடி ஏராளமாறுறையாமல் நிறையாதும்-அன்றியுந தேவாதிதேவர்களாலேயே கொண்டாடப்பட்டவனேயானாலும் நேயாசெய்த்தின்முன்னிலையில் வருமேயாயினும் ஆமதியாதகர்ப்போகால் விழுந்த சந்திரனேயாகிலாதாக வியம்பிடல் வாராரிசூரியனேயாதிகப்படி வருவாரென்று நாமறிந்த—ஏ—று;()

இதுமுதல் பசாந்தங்கூறுகின்றார்.

நாமுறைத்தசொல்பாலவுந்நூரியமேறுடமே
னன்மதிமேல்வாயு நடக்குமாகில்
குமிளையுங்கிலையிணைந்தல் பொருள்கேடாதல்
சாகுமருண்டாதலினை தப்பாதாகும்
போமிடத்தின்பதியாகின் மருந்தைப்போக்கிப்
பொருந்துமடியியிரட்டித்துப போகநன்றாக
தேமருவுகத்ராகி ஊயிருவ் வாங்கித்
திகழுமலைக்காமலொருமி செய்கநன்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்னபடி. சந்திரனேயதிகமாய் நடந்தால் நமக்குக்கேடு வருவதெல்லாமலும் பந்துக்களுக்கு மதுவேவொரும் சத்துருக்கள் தோன்றிவருவதுதப்பாதுசந்திரனிற்போகவேண்டியகாரியமல்லாதகாரியார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரனடந்தால் சரத்தை நீளவெளிவிட்டு அப்பக்கக் காலையே யிரண்டு மூன்றடி முந்திவைத்துக் கொண்டு போகவேண்டியது சூரியனிற்போகவேண்டிய காரியமல்லாதகாரியார்த்தமாய்ப் போகும்போது சூரியநடந்தால் அச்சரத்தை யேறவுள்ளே வாங்கி அவ்வலது காலை முன்னிட்டுக் கொண்டுபோகவேண்டியது அப்படிப் போகில்போங்காரியம் நன்று—எ-று. (௪௭)

{சந்திரகலையில்நடக்கும் பூதியங்களைக் கூறுகின்றார்.}

செல்லுமதிதனிலேரி சஞ்சரித்திடவுவாயு
சிவாலயங்களைநிமதிற்செய் காவில்லங்கட்ட
நல்லமுடிசூட்டல்குடி புகுதல்போக்கும்
நயந்தூரயாத்திரைநன்றாமரிநீரென்னில்
சொல்லைநாம்வாவிகுளஞ்சோலைவைக்க
வழவிரைக்கமனைமுளைத்தே உவக்கவாகு
நல்லழலிற்பிணியாங் காற்றிலானை
நற்பரிதேரோட்டகங்கை ஞவாயோட்டே.

(இ-ள்) சந்திரகலையில் பிருதிவிநடந்தால் சிவாலயம்-மதில் வீடுகட்டல்-குடிபுகுதல்-போக்கு சாந்திரபூரித்தல் பரமனைத்தல் இவைநன்றாம் - அப்புவாகில் குளமுந்தவிப்வெடுத்தல்-சோலைவைத்தல்- நிலத்தை-உழுதல் விரைக்குதல்-விவாகஞ்செய்தல் நன்றாம் தேயுவாகில்பிணிதீர்த்தலாம் வாயுவாகில்-குதிரை முதலிய தேர் கப்பல் ஓட்டலாம்.—எ-று, (௪௮)

இதுவுமது.

ஒட்டியவானத்திற்செபிக்க விற்போர்செய்ய
வுள்ளபின் கலைக்குமொக்கு மீதேசொல்க
நாட்டுமதிவெயிற்கதிரோன றிக்கிலந்த
நாடிகளிற்பூரணச்சேர் னன்றேயாகு
மீட்டுதிசைபிடித்தவைகள் செயல்களாண்பெண்
ணியங்கிடலுஞ்சூனியபூரணமெழுத்தும்
வாட்டமறமதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு
வல்லவனே சரம்பார்க்க வல்லனென்றே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில்மந்திரஞ்செபிக்கவிற்போர்செய்யநன்றாஇதுசூரியகலைக்குமொக்கும், இதுநிற்கச்சந்திரன்றிசையாகலும் அல்லது சந்திரனையாகலும், சூரியனையாகலும்வந்தவன் பூரணபட்சத்தினின்றால் அவன்வந்தகாரியம் நன்றாம் இதுபோகதிசை-ஆண்-பெண்-சூனியம்பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச்சொல்லப்பட்ட இச்சரநாலினுள் நாட்டப் பொருள் நலைக்கண்டு இது இன்னதென்றாம் அது இன்னதென்றாம் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல்லவன் அல்லாதவனல்லாதவனென்றறிக — எ-று. (சக)

சரம்பார்ப்போர் இயல்பு,

நன்றானபறைவல்லோர் குலமாறலென
நெறிமுறைத்தசரநூ லினடைதப்பாம
லென்றுரும்பார்ப்பவரே பூமிதேவ
ரிசைநதமானிடப்பிறப்பி னின்பங்கொள்வார்
குன்றாதமாபிறவை யெரும்புதாரும்
கொடிமருநதினளவறிந்து கொண்டொழுந்து
பொன்றாத்தெய்வீகம் பொருந்துவார்கள்
புருதுவாபுன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்.) நல்லபிராமணக்குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னை அல்லதிழிந்தகுலத்தவராய்ப் பிறந்தாமென்

ளுட், இச்சரநூலுணர்ந்து இதனைநடப்பாமல்பார்ப் பவரேபிராமணராவா சராசரங்களிலுடையதன்மை களையறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரேதேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டுவாழ்ந்து பரமபொருளிற சாயுச்யமடைவர் பாக்கமாட்டாதவர் இழிந்தகுலத் தினராய்ப் புன்பிறப்பிற்பிறந்துகொண்டிருப்பார்கள

புன்பிறப்பிற் பிறக்கினுஞ் சற்குருமுகத்தாற்
பொருந்தியவிச்சரநூலைப் புகலக்கேட்டு
நன்குணர்ந்து நெறிநடப்போன் யாவரேனு
நாமவனென் றிரண்டில்லை நல்லாகேட்பின்
மின்பிறக்குந் தெசநதபூலையடிக்கவெல்லா
மிக்கதபுல்லரானை விதமேபோலத்
தன்பிறப்பிலினிப்பிறவான் வசமேசாகான்
சடைபெருமணிந்த சந்திரனொப்பானே.

(இ-ள்.) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானாலுங் குரு முகாந்தரமாய் இச்சரநூலைச்சொல்லக்கேட்டு இதனையு ணர்ந்து இவ்வழிநடப்பானன் யாவனானாலும் அவன்யா மேயாவான் வேற்றுமையில்லை, நெருப்புத் தன்னை ய டைந்தவற்றையுந் தன்னுருவாக்கிக் கொள்ளுமியல்பு போல அவன்யாமேயாவான் அவமாய்ப்பிறந்திறவான் இன்னம் விசேஷமாய்ச் சொல்லுமளவில் சடாபாரத் தில் நாயகரிந்திரா நின்ற சந்திரன்போன்ற என்முடி மேல்வீற்றிருப்பான்-எ-று. (நக)

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

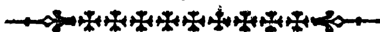

உ

சிவமயம்.

சிவானந்தபோதம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிவானந்தபோதகமாஞ் சித்திமுத்திதந்து
பவானந்தமானவினை பாழாம் - நவானந்த
ஈசனேதானாகு மென்வடிவுத்தாளிணையைப்
பாசமுடன்றொழுவார் பார். (௧)

தியாகரருள்போதஞ் சிவசுந்தரன்சொல்
தயாபரியென்றாய்வடிவந் தானும் - செயாவெனவே
பொய்யாவினாயகனும் பொற்குருவாஞ் சண்முகனும்
அய்யாவுமென்னுள்ளே யாம். (௨)

முத்திபெறுமென்னெஞ்சு மூர்க்கருடனேயிணங்கி
சித்தந்ததும்பிச் சிதறுமன் - முத்தனும்
பட்டினத்தார்சாக்ஷிப் பகுத்தறிதலிந்நூலைத்
தொட்டவர்க்குமுண்டாஞ் சுகம். (௩)

பணியறுத்தனாகப் பரபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுக்குச் சொல்லின் - அணியாய்
படபடென்னும்நெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார்தானே சிவம். (௪)

தங்காதனமுடைய செல்வவடியார்கள்
சிங்காற்சிரமேற் றரித்திட்டேன் - பொன்கால்

ஏற்றிப்புகழ்ந்தன்பா லிந்நூலென்புன்கவியால்
சாற்றத்துணிந்தேதன் சரன். (௬)

—∞—

நூற்பயன்.

விருத்தம்.

அறிவதனை மனங்கேட்கச் சிவானந்த போதத்தை யறியநன்றாய், நெறியுடைய மூத்தர்கள் தன்திருவடியிற் பணியவருள் நிலைக்கக்காட்டிக், குறியுடனே யனுபவத்து வழியடைந்து கதிபெறவே கூறவென்றும், பிரிவறவேவாழ்ந்துசிவப் பேரானந்தம்பெருகப் பேசமிந நூல். (௭)

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிற்குணமாய் நிர்மலமாய் நித்தனுகித், துறந்தமனத் துடையோர்க்குந் துரியனுமாயதீதனுமாய்ச்சோதியாகிக், கறந்தமுலைப்பாலாகிப் பாலினுள்ளருசிகாட்டுங் கர்த்தனுகிச், சிறந்தகுருமாணிக்கசுவாமிகளையெம்முனத்திற்றெழுதல்செய்வாம்.

சமயாசாரியர் மூவர் துதி.

இசைக்குருகிப் பரந்தானே யெழுந்தருளிவேண்டியதோரின்பந்தந்து, இசைக்குளவா யெதிர்த்தவரை மதித்திடாச்சிவசமய மேலாய்ச்செய்து, இசைக்குளவோர்புகழ்ந்தேத்தச் சிவாலயத்திற் றேவாரஞ் சிறக்கவோதிப், பசைக்கருதி யருள்பெருகு மூவரிணைமலரடியிற் பணிகின்றேனே. (௮)

பஜவண்ணர் அல்லமாப்பிரபு துதி.

பத்திநிலைதவறுமற் கிருபையுமே வழுவாமற் பாரின்மீதே, யுத்திசிவ கணேசருக்குப் போதமூற்றுய்

பூசைசெய் துகந்துஞானத், தத்துவமேயுணர்ந்துசிவ நந்தாஞுகும் பஜவண்ணர் சாக்ஷாத்கார, முத்திதருமல்லமாப்பிரபீச ரிருவர்தாள் முடிகொள்வாமே. (௬)

மருத்துமலைதேசிகர் துதி.

பன்னுமறை சாத்திரங்களாகமங்கள் விரிந்தநூற்பலத்திற்சென்றே, யுன்னுகின்ற மனத்தாலே பிறப்பிறப்பாம் நோய்பலவற்றுற்றிடாமற், பொன்னுடைய வம்பலவர் கழற்பணியச் சிந்தையற்றுப் பூஜைசெய்ய, வென்னதென்றே யெனையாண்ட மருத்துமலைத் தேசிகன்றாளிறைஞ்சிவோமே. (௭)

நூல்.

அறிவுக்கும் மனத்துக்கும் * வாகஞூந்தம.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஆனநெஞ்சமே யிமைப்பொழுதாகிலு மலைவறுந் திருந்தாயோ, போனநாளிலே நடந்ததுமிருந்ததும் புதுமைகளறியாயோ, ஈனமாகிய கவலையை நீக்கி யைம்பொறியினிலிணங்காமல், தானமொத்து நான் சொன்மொழிகேட்டுநீ சரியென்று மகிழ்வாயே. (க)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அவதாரிகை) ஏதேதுவிபரீதமாக இருக்கிறது இமைப்பொழுதாகிலும் பிரியாம லிருந்த நீ யிப்போதென்னை அந்நியமாகக் குறித்துசொற்படி கேட்கச்சொன்னது சந்தோஷமாயிற்று, ஆகிலும் உதவியான காரியமாகவிருப்பிற் கேட்கவேண்டுந்தானே, ஆதலாற் சொல்கவென்று மனங்கேட்க வறிவுகூறுகின்றது.

* பாக்கள் அறிவுசொல்வது, வசனங்கள் மனதுசொல்வது.

(அறிவுகூறுதல்.)

முத்திபெறுமழகானநெஞ்சகமே பணியறுத்தன் மொழியக்கேணீ, சத்துசித்தானந்த பராபரமேகெதி யென்றுஞ் சார்ந்திடாமன், முத்தர்களுமோதிவைத்த நூலதனை யாராய்ந்து முனைந்திடாமற், பத்திநிலைநில்லா மற் சிந்தனையுமேயாமற் பார்ப்பதென்னே. (உ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆ யினியாதோ பரத்தைச்சாரவில்லை யெனவும், நூலினுட்பொருளையறிந்து முனைகொள்ள வில்லையெனவும், பத்திநிலையி னிற்கவில்லை!யெனவும், சிந்தனைகளை யறுக்கவில்லை யெனவும், சொல்கின்றனை வற்றை எக்காலத்தினு மியானறியாதவனாகவிருக்கிறே ன், இஃதந்தரங்கப் பாஷையாக விருக்கின்றது மாடு, மக்கள், பெண்டீர், சுற்றம், வாழுள்முதலியனவேபொ ருளென்றுன்னியிருந்தவெனக்கிப்போது திடரென்று நான்குவகையிற் சிந்திக்கச்சொன்னீர் ஸ்பஸ்டமாகப் புலப்படுமாறு புகல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும்பெண்டிரு மாளிகையு டன்வாழ்வும், நாடுராச்சியமாண்டிடும் புகழ்ச்சியு நம் மதென்றேதேகத்தி, னூடுசென்று நீ யெனதுடலியா னெனவுமுன்றனுத்திடு நெஞ்சே, வீடுவிட்டுயிரேகிடும் போதினில் வினைவழி நுழைந்தாயே. (ங)

(மனங் கேட்குதல்.)

தேகத்தினுள்ளே புகுந்து மாடு, மக்கள், சுற்றம் பெண்டீர், உயர்வாழ்வு, தேசாதி பத்தியப் புகழ்ச்சி

ழுதலியவை சதமென்றும்; தேகம் நான் எனது என்று பாராட்டி உழலுகிறாயென்றும்; முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறாயென்றுஞ் சொல்லுகிறாய் நீ இதுகாறுங்கூட இருந்தையா இல்லையா? இது காறும்யாது புகலாதிருந்தவா றென்னை? இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்லுதற்குக் காரணமென்னை? என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

கேணிநெஞ்சமே யுன்னிடவயத்திலே கிடந்துலே ந்தனமின்னாள், வீணிலேபலசெனனமு மெடுத்ததின் மெலிந்திடுமப்போது, ஊணிலேனினை யானறியாம லே யுத்தமர்நோக்கத்தாற், காணுமிப்படி மானிடதே கமுங்கண்டதுமறிவாயே. (௬)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அனேகந் திரேகத்திற்பிறந்து பிறந்திறக்கின்றதாகவுஞ் சொன்னீர், அவற்றுளிம்மானிட திரேகமருமையாக பெரியோர் கிருபாநோக்கத்தாற்கிடைத்த தாகவுஞ் சொன்னீர். அது தெரியும்படிக்குச் சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

நாலுவகையோனியிலு மெழுவகையின்றோற்றத் துளினமாக, மேலுகந்தமானிடந்தா னெடுப்பதுவே யருமையாய் மெய்யதுகி, பாலுபோன் மனமுடைத்தாய்புண்ணியமேமிகுந்து பவங்கீழாத்தள்ளி, நூலுணர்வதருமைநெஞ்சே யிருவினையி லொருவினையை நொறுக்கித்தானே. (௭)

(ஆ-கை) ஆனால் மானிடதேக மெடுப்பதருமை யென்று சொன்னீர், அதிலும் மெய்யறிக்கள்ளமற்று பாவம்போக்கி புண்ணியமிருந்த நாலுணர்வதருமையென்றுங்காட்டுகிறீர். அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமா யருமையாகிய தேகமுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டுகல்லுண்டுமரமுமுண்டு, மனிதரிலு நீர்வாழுஞ் சாதியுண்டு அநேககுலமனிதருண்டு, மனிதரிலுமனிதருண்டு வானவருமனிதராய் வருவதுண்டு, மனிதரிலே பிறப்பறுக்கவந்ததேயருமையென வகுத்தார்முன்னோர். (சு)

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்? வினையென்பது ஒன்றோ இரண்டோ? இதில் சகாய வினையெது? வினைவழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

எழுவகையின்றோற்றமாய்க் கடந்தோறும் பலவிதமாயின்பமுற்றே, பழுதறவே தேகம்வரும் பேய்மனமே நீசெய்த பண்பினாலே, உழிதருமிக் காலத்துமொழியாம விருவினையா லுகந்துநிற்குங், கழிதருமிவ்விருவினையிலொருவினையை நோக்குவது கடினந்தானே.

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் என்னாலே வினையுண்டாகிறதென்றும் வினையினாலே தேக மெடுக்கிற தென்றும்

சொன்னீர், வினைவழியாப் பலயோனிதோறும் எப்படிப் புகுந்து ஜநநமரண முண்டாகிறதென்றுமனங் கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

வேறு.

மனவாக்குக்காயத்தான் மருவுஞ்செய்கை
மலர்மணம்போலுறுஜன்ம மயக்கத்தாலே
இனமாக்கும்பிறவியினி லிழுத்துக்கொண்டே
யெத்தனையோஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்
தனவாக்காய்பிரம்மாவும் சிருஷ்டிசெய்ய
தான்றானேவளாநதிக்தத் தரணிமீதே
இனமாக்குவெம்பாசந் தன்னிற்சிக்கி
யிறந்தார்கள்பிறந்தார்களின்னம்நெஞ்சே. (அ)

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் பிறந்தாலு மிறந்தாலும் வேதாகமசாத்திரச் சொற்படி நடந்தால், தேவேந்திர பதவி பிரமபட்டமுதலானது மடையலாமென்று சொல்லுகிறார்களே, அது சுகமல்லவோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

வேறு.

முந்தஜன்மமாம் புண்ணியமிகுந்திடின் முக்கியமுண்டாகும், பிந்தஜன்மமாம்பாவமேமிகுந்திடிற் பெரியதோர்துயராகும, அந்தரெண்டையுமறுத்திடிலொளிதரு மரன்கழற்றுணையாகும், பந்தமானதோர்புராணங்கள் வேதங்கள் படைத்ததைதயறிவாயே. (கூ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை-)ஆனால்மும்மூர்த்திகள்பட்டமாயிருந்தாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சி பெற்றாலும், பின்னும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

வாழுமாலயனுருத்திரனிந்திரன் வானவராளுனும், சூழுமாயுகம் பிரளயந்தன்னிலுஞ் சுகமுடன்வாழ்ந்தாலும், தாழுமானதொல்லுலகில் வந்தூறுவர்கள்தரணியோர் புகழ்ந்தேற்ற, வீழும்நெஞ்சமே யரனடி சேர்ந்திடில் வினைக்குழிவிழுந்தாயே. (ய)

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களுண்டாக்கி வைத்ததார்! அவற்றாலேஎன்ன பிரயோஜனம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

நரஜன்மத்தையெடுத்தும் பவத்தினில் நழுகிடாதிவ்வண்ணமே, திரமதாகவேயீச னுத்தரவினாற் செய்பவர் புண்ணியமென்றே, வரமுடைத்த நல்வியாசருஞசெய்தனர் வழங்கிடுமதனாலே, பரவடியை யுறுமுத்தர்களிருவினைப் பற்றறப்பார்த்தாரே. (கக)

(மனங் கெட்குதல்)

(அ-கை) ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவ புண்ணியமொருவருக்கு உண்டென்கிறது எவ்விதமென்று மனங்கேட்கஅறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்,)

வேறு.

ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணியமொருவர்க்
குண்டென்றுசொல்லுகின்ற வூமைநெஞ்சே
தருகுமவரவருயிர்க்குத் துணையார்சொல்வாய்
தந்தைதாய்பெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ
வருகுமந்தவியாதிகளும் வினைதானல்லோ
மக்கள்பெண்டுதந்தைதாய் வாங்கிக்கொண்டு
திருகுமவர்பின்னொருவர்க் கிந்தனுண்டோ
திருஷ்டாந்தங்கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. (கஉ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணியம் மற்றொருவர்க் குண்டென்று பொய்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

பாசபந்தமானதொரு மூடர்க்கிந்தப்
பற்றுதலைவையாட்டால் நம்பமாட்டார்
ஆசைகொண்டுசெய்யார்கள் விசாதஞ்செய்வார்
அதனாலேபொருத்தம்வைத்துச்சொன்னதல்லால்
நேசமிதுபோலவே பகைத்தார்பாரு
நீங்கினால்வேறுகெதி நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிதுநம்பாதே நெஞ்சேகேளு
முனைந்தவர்க்குச்செய்தபலன்முடியுந்தானே. (கங)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை தின்மைக் கூட்டுறவில்லையே! அப்படியிருக்க, ஒருகும்

பத்திலே பத்துஜனங்களில்தாங்கள் ஒன்றாக்கொன்று பிறவந்திறிந்கிடங்கொடாமல்உள்ளுக்குள்ளே அனேக விகற்பத்தோடு மனமபேதித்து வாழ்கிறார்களே, எந்தப்பற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்றாபோ யிருக்கிறார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

பெண்ணாலும் பொன்னாலும்பூமியாலும்
பெருக்கவேயிச்சைகொண் டொன்றுக்கொன்று
தின்னார்களுறவாடிச் செத்தாரல்லாற்
சேர்ந்துமனமொன்றாகிச் சிறந்திட்டாரோ
கண்ணாலேபார்த்துநீ சுகங்கண்டாயே
கவலைக்கேயாளாகிக் கருத்திழந்துப்
புண்ணாகிப்பிறப்பிறப்பிற் புகுந்திட்டாய்நீ
பூமலர்த்தாடுணையென்று புகழ்வாய்நெஞ்சே. ()

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால்வினை வழியே யுயிரித்தேகத்தை விட்டினிமேற் றேகமெடுக்கிற தெந்ததேகமோ வதைத்தெரியும்படியும் இத்தேகத்தைவிடும்போதுயாதொரு குறிகளுண்டோவென்றும் மனங் கேட்கஅறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ் சீராம்புலன்கரணம்
ஆகந்துறக்குமப்போ தந்நேரம் - போகமது
எவ்விடத்துச்சென்றதோ யேற்குங்கடவடிவம்
அவ்விடத்தைநன்றா யறி. (கரு)

மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் வினைப்பயனுமறிந்தேன், இந்த அருமையாகிய மானிடதேகம்வந்தது மறிந்தேன், வேதாகமபுராணசாத்திரங்களது,கட்டுப்பாடுமறிந்தேன், பிறப்பிறப்பென்கிற விவரமுமறிந்தேன், வினைவழியே தேகமெடுக்கிற தென்னும் விவரத்தையும் என்னால் வினையுண்டாகிற தென்பதையுமறிந்தேன், ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை, தீமை, உதவியில்லையென்பதுமறிந்தேன், ஒரு குடும்பத்திலே பலஜனங்களொன்றுபோற்கூடிவாழ்கிறபந்தத்தையுமறிந்தேன், எல்லாமுள்ளபடி ஒத்துக்கொண்டேன், அரனது திருவடி நிழலையடைகிறதே சுகமென்றாசைகொண்டேன், இத்தனைநாளாக வென்னை நம்பியிருந்த குடும்பத்தாரெல்லாம் இளமைகளாக விருக்கிறபடியினாலே யவர்களை விட்டுவிட்டால் வேறுகெதியின்றி அவர்கள்வருந்துவராதலாலவர்கள் பக்குவகாலபரியந்த மிருந்து காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொருவயணஞ்சொல்கவென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

விருத்தம்.

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போ துன்னையேம
னழைத்துவிடி லியாதுசெய்வா யழகுநெஞ்சே
யிவர்களுக்குப்பிழைக்கும்வகைத் திரும்பிவந்தே
யேதுவாய்முடிப்பமதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிநீகடம்விட்டுப் போகும்போது
தான்கூடமாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குச்சிவன் றுணையென் றெண்ணிடாம
லையத்தாலிப்படியே யலைவுற்றாயே. (கக)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆன்லறியலானேன், இனிமேற் பாச பந்தத்தில்வீழ்வேனோ? திருவடியை யடையாமலிரு ப்பேனோ! ஆனாலின்னுங் கொஞ்சக்காலம் பொறுத் து நான் திருவடியை யடைவதற்கேது பண்ணிக்கொ ள்ளக் கூடாதோ; இப்போது தானேதுணிந்து கொ ள்ளவேணுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகி ன்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

காயமனவாக்குதான் றளர்ந்தபோது
கருத்தழிந்து வுறுதியற்றுப்பாசமீறி
நேயமந்தமாய்கையினிற் பற்றிக்கொண்டால்
நெற்றிக்கண்படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரோ
மாயமனமேயிந்தக் காயந்தானும்
வல்லமையோ வெத்தனைநாள்வாழுமோசொல்
காயமதுநிலையல்லவென்றுமூன்றோர்
கண்ணின்னெறிமழுங்குமுன்னே கதியுற்றாரே ()

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்படியானாற் சாலவு மச்சங்கொண் டேன், இனி திருவடி யடைதற்குப் போந்தவழிசொ ல்லென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வெண்பா.

முந்திப்பரிபூரணமாய் முத்தியடைந்தவர்கள்
சிந்தைமகிழ்ந்தோதுஞ் சிவநூலை-யுந்தியுந்தி
பார்த்தறிநீநன்றாய் பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே
சேர்ந்தறிநீ யென்வசத்திற்செல்.

மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்படியே சொல்லுகிற சிலநூல்களை ப்பார்த்தேன், திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்வைத்து க்குறள்சொன்னதிலே "துறந்தார்க்குந் துறவாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை" என்றுசொற்றனரஃ தென்கொலென மனம் வினவ வவற்றிற்கறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

விருத்தம்.

யாவரிருக்கு நிலையதனை யவர்க்கேயதனினிலையமர,
மூவர் முதலாம் ரிஷியோர்க்கு முழுக்கத் துறந்தோர் காமியர்க்குந், தேவரீர்க்குந் திறமுதலாய் சிறக்கக்கா ட்டுங் கண்ணொளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ்சனமா ய் நவின்றமொழி யென்னுயகமே. (௰௧)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் முத்திநிலையை மாத்திரம் தனிமையிற் பேசுகின்ற நூல்தானெவ்விதமாகச் சொல்லு மென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வெண்பா.

தேகமெடுத்ததுவுஞ் சிந்தையுடைத்ததுவும்
போகசமுசாரத்திற் புக்கதுவும் - தாகமது
கொண்டுதவிர்த்ததுவுங் கூறுங்கனவெனவே
கண்டுசொல்லும் நூலதனைக் காண். (உ௰)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் அந்தநூலும் பார்த்தேன், அதிலுள்ளபொருளைச் சங்கையற இப்படியிருக்குமென்று

தெரிந்துகொண்டாற் போதுமோ வென்று அதினை யபேதுடன் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

விருத்தம்.

அறிவுக்கே சாட்சிகொண்டு நூலைப்பேசி
அங்கத்தைதானழித்து அகத்தைநோக்கு
குறிவைத்தபடியிருந்து மெய்யைப்பொய்யாய்க்
குற்றமென்றேபொய்யைத்தான் பொய்யாய்கண்
நெறியுற்றஇருவினையும் நீக்கிப்போட்டு [டு
நேசமுடனீசனுடன் பாசம்வைத்து
பிரியற்றுமன்றாகி வாழலாகும்
பேதிக்துப்போகாதே பேணிக்கூடே. (உக)

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ-கை) அந்தப்படி தானே யனுபவிக்கிறதா மற்றொருவருடைய சகாயமும் வேண்டி இருக்குமா என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

வேறு

புறச்சமயமாகின்ற பலசமயங்களிலே புகுந்திடாமல், அகச்சமயமாகின்ற சிவசமயத் திசைக்கே யகப்பட்டாய்நீ, மிகப்பெரிதாம் புத்தியை நீ படைத்திருந்தும் பெரியோரைமேவிடாமல், தகப்படவே பிறவியென்றநோய்க்குள்ளே சிக்கித்தான்தளர்வதேனோ.

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

பெரியோரைச் சாராமலவர்களுக்கே யன்புசெய்து பேசிடாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூஜை செய்யாமல் சுற்றிசுற்றி, அரியயனுங்காணுத பரமசிவமென்றதையு மறிந்திடாமல், சரியென்று வினைப்பயனுங்கொண்டதுவேகோலமாய்ச் சாதித்தாயே. (உக)

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு ஜகத்திலே பிரயோசனமில்லையே எவ்விடத்தி லிருப்பார்களோ அவர்களைக்கண்டு தரிசிக்கலாகுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

தெளிந்ததுறைவியிகந்தனிலே தேகப்பிராரத்துவப்படிக்கு, பொழிந்தேகரணத்தனுபோகப் புவனந்திருந்துமெச்செயலும், ஒழிந்து சிந்தைதெளிவுற்றேறொன்றே சிவமென்றிருப்பார்க, ளிழந்தபேருமவரைக்கொண்டேறுவார்க ளிகத்தோரே (உஉ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் இகத்தில் சஞ்சரிக்கிறதினாலே பெரியோர்களுக்கு இடறுவரர்தோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

கருவிபகன் றிவ்வுலகத்தைக்கனவென்றிருக்கக் கருத்ததனுள், ஒருவைக்கண்டொப்புவமையற் றானாரும்புறம்பு மொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்து பூரணத்தில் குலாவுமடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப் பொருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப்பார் வல்லவரே. (உங)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அதை நீக்கிக்கொள்ள வல்லமை யுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

மூந்தவிருந்தவஞ்ஞான மூடமான சத்தியையும், பந்தமறவே துணிந்து பராபரனைத்தினமும் மைக்கொண்டு, சிந்தைதெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென்றெண்ணுந் துணிவதனால், தொந்தமறுத்துச் சிவானந்தச் சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. (உசு)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்பேர்ப்பட்டபெரியோர்கள் எந்தச் சாதியாயிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

சாதிபேதங்களைக்குறித்துத்தயங்கிமயங்கித்தளராதே
சாதியாவதெவரறிவர் சருவவுடனுமொன்றுச்சே
சாதியாவரெவரென்னில் தன்னையறிந்துசிவமான
சாதிபெரியசாதியென்று சாற்றுமறைகள்சத்தியமே.

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனால் பெரியோர்களை சாதிபிரித்து சொல்லுகிறதினாலே குற்றமுண்டோவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஞானம்பதியாவிழிகுலத்தோர் நாட்டிற்பிரித்தே சாதிதன்னை, யீனசாதியாரென்றே யிகழ்ந்தார்முத்தர்

பத்தரையும், ஆனபெரியோர்தங்களையு மவரிலொன்ருய்க் குறித்துக்கொண், டனமுன்ரைத்தேயருநர்கி விழிந்து போனரிகத்தோரே. (உஅ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) இப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோரிகழத்தக்கதாக திரிவானேன்? ஜகத்தோரிகழுவானேன்? இதனால் யாருக்குத்துன்பம் யாருக்கு இன்பமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

வேறு.

பெரியோரைப்பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
 பேயரென்னவிகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு
திரிவார்களிச்சைபடி ஜகத்தோர்பார்த்து
 தீவினையும்நல்வினையும் திரட்டிக்கொள்வார்
சரியாசசென்றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
 சச்சிதானந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்து
துரியாதீதப்பொருளைப் பெற்றுமந்தச்
 சுயஞ்சோதியாகியே சுகமுற்ருரே. (உகூ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(ஆ-கை) ஆனால் பெரியோர்களிருவினையும் ஜகத்தோருககு ஒப்பித்து சுகம்பெற்ருர்களே, அவர்களையிகழ்ந்த வுலகத்தா ரென்னலாபம் பெற்ருர்களென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

பெரியோரையிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
 பேசக்கேள்நெஞ்சகமே பெருமையாக
பரியேறிப்போனவன்ருன் தீயில்வீழ்ந்து
 பதைத்ததுபோலடி வயிற்றில்நெருப்பைக்கூட்டி

நரிவாயில்பொருள்பறிக்கு மின்பம்போல
நகைத்திகழ்ந்தே எரிவாயினரகம்புக்கு
விரிவானவெழுநரகில் விழுந்திளைத்து
மெலிந்திடுவாரென்றுமறை விளக்குந்தானே. (௩௰)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவமெப்படி யென்று மறியலானேன், அப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் தெரிசனங்கண்டு கொள்ளுகிறதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்)

வேறு.

குற்றமேதுங்குறியாமல் குணமும்பலவாய்விரியாமல்
ஒத்துபொறிகள்புலனைந்துமுறவாய்நீயுமுகந்திதனை [ற்
பதத்தும்பதனமாகத்தான்பட்சமிகவும்வைத்துரைத்தா
சித்தமதனைச்சிவமாக்குஞ் சிவானந்தபோதமிதே. ( )

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனாலெவர்களிடத்திலும் சாத்திரத்தின் கேள்விகேட்டுத் தெரியும்படிச் செய்துகொள்ளுகிறதுதானோ, அவர்களாக்கினைக்குட்பட்டு தொண்டு பண்ணவேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

ஐயமின்றியுடல்பொருளு மாவிமூன்று
மாண்டவனையுன்னதென் றளித்துப்பின்னுந்
துய்யகுருநாதனுக்கே யடிமையாகிச்
சொன்னபடிகேட்பதற்கே தொண்டனாகி
மெய்யனென்றேயவர்மனமுங் களிக்குமட்டும்
வேண்டினதோர் சோதனைக்குமிதத்திடாமல்

செய்யதிருமலரடியிற் காத்திருந்தாற்
செவியதனிலுபதேசம் செய்வார்தாமே. (௩௨)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் வெகுபிரயாசையா யிருக்கும் போலே இருக்கிறதே, சாத்திரங் கேள்வி மாத்திரங் கேட்டுக்கொண்டு யுக்தியினாலே அனுபவித்து முத்தியடையக்கூடாதோ? குருசமுகத்தில் தொண்டுபட்டுதான் முத்தியடையவேண்டுமோ வென்றுமனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுறைடைத்தே யெழுந்தவந்த
வெள்குருவாமாணிக்க வீசனார்க்கும்
குருவடிவாயம்பலவ ருபதேசித்த
குறிப்பைத்தானறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே
பருவமிந்தவுடலுக்கு ளுடலைக்காட்டி
வாக்குக்குவாக்கருளி மனமுமொத்து
திருவடியிலடையகுரு முகூர்த்தமல்லாற்
சிவானந்தபோதகமுந் தெளிந்திடாதே. (௩௩)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்படியானால் ஞானாசாரியரிடத்தில் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ? சாத்திரமும் பார்க்கவேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

வேறு.

சேறுபோல்தளதளென வலைபூமிக்குள்
திடமானகம்பத்தை நாட்டினுக்கால்

மாறுகொண்டுவிழுந்திடுமென் றதனாற்சுற்றி
மணற்கல்லைக்கெட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்றசாத்திரத்தின் சாட்சிதந்து
குலைந்திடாத்திடமுற்றுக் குறித்துநின்று
வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீ யனுபவித்தால்
மெய்ஞ்ஞானவீடதனில் விளங்குவாயே. (௧௪)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள் சற்குருவினிட முபதேசம்பெற்று சாதித்து அனுபவமடைந்தபேர்கள் பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ளபொருளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளுமோ வென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

உறுதிகொண்டபிள்ளையென்று லாசான்வைத்த
உபதேசங்கேட்டவுளவி லுறுதிகொண்டே
இருதயத்தில்நட்டினது நழுவிடாம
லெப்போதுங்குருபத்தி தவறிடாமல்
பெறுகவலைசாராம லான்றப்பெற்றால்
வழங்குநூல்பேசுகின்ற வண்மைக்கொக்கும்
கிருபைதரும்முத்திமே யடையலாகும்
கிட்டினவர்க்கேதுகுறை கேடில்நெஞ்சே. (௧௫)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் ஞானனுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் பெறாதவர்கள் அந்த வனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும் காட்டென்றும் சொன்னா லவர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லலாமோ? அப்படி இப்படி யென்றுங் காட்டலாமோ? ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிட பிரகாசத்தைப்பேசினால் மனமொத்து

களிப்பார்களோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஒருவர் தினவொருவர் சொரிந்துற்றபோது
வுற்றவர்க்கோ சொரிந்தவர்க்கோ வுற்றப்பாரு
மருவுமந்தசொப்பனத்திற் கண்டகாட்சி
மகிழ்ந்தவர்க்கோகேட்டவர்க்கோ மதித்துப்பாரு
உருசியுடனறுசுவைகொண் டுண்டவர்க்கோ
உகமையுடன் கண்டவர்க்கோ வூன்றிப்பாரு
தெரிசனமுங்கண் கண்டு சிந்தையற்ற
சிவஞானமவரவர்க்கே தெளியுந்தானே. (௧௬)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகாசம் அவரவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டது தானோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

நீதானேயறிந்தல்லோ நிலைக்கவேண்டும்
நிட்டூரர்சொல்லுகின்ற நெறியிற்சென்றால்
போதாதுபோதாது பொந்துக்குள்ளே
புலியிருக்குமென்றதென்னப் புகுந்துபார்த்தால்
மேவதாளமென்றதொரு மயக்கந்தீரும்
மெய்யடியார்மனங்களிக்க மேவிவாழ்வாய்
வாதாடிமுத்தர்களை விட்டிடாதே
மனமேநீயுள்ளபடி வணங்குவாயே. (௧௭)

(மனங் கெட்குதல்)

(அ-கை) ஆனாற் றனித்தனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோர்களொருவர்க்கொருவர் கூடிக்கொண்

டானந்தமிருந் துறவாடுகின்றார்களே அல்லதெய்வித காரணம் பற்றி யென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின் றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

மறப்பானமூன்றுடனு மிழந்தமுத்தர்
மனவெளியாம்பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பானவாகாச மொன்றுந்தன்னிற்
சூரியன்றன்பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத்தேகத்தி லிருந்தமுத்தர்
திருஷ்டியினாற்கலந் தொன்றாய்த் தியானிப்பார்க
மறைப்பானதில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள் [ள்
வன்னியொளிமருவுமந்த வண்மைபாரே. (கூஅ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆறாற் சாத்திரங்களிலே சரியை, கிரி யை, யோக, ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன்சொல்லிய, முத்தொழிலுஞ் செய்து முடிந்தபின் னரன்றோ ஞானமறியவேண்டியது, அப்போதன்றோ ஞானாசாரியர் கிருபாகடாக்ஷம் வேண்டியதென்று ம னங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

சரியைமுதன்முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
சாயுச்சியமுத்திரையைப பணியவேண்டும
உருசியுடனமுதளித்துப் பாதபூசை
யுண்மையுடனுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
பரிசைகொண்டுசோதித்து நிந்தைசொல்லி
பகைத்துவிடினகைத்திடுவார் பலனோபாழாம்
விரிவுகொண்டுமயங்காதே யுற்றுப்பாரு
வினைருடன்கேள்விவிட்டு மெய்யைப்பாரே. ()

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனாலவ்வளவு மகத்துவ மிருக்கிறபடி யினாலே யம்முத்தொழிலினது லாபமுஞ், சுளுவிலே முடித்துக்கொள்ள லாகாதோவென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்,)

சாயுச்சியமுத்திரையை யடுத்துக்காத்துச்
சங்கையற்றுத்திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்ததல்
நீயுச்சியமாகவென்று கிருபைநோக்கில்
நேரானமுத்தொழிலி னிலாபநேர்ந்து
மாயுச்சியமாகவே யம்பலத்தான்
மலரடிக்கேயன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே
பாயுச்சியமாகவே பெற்றோருண்டு
பராபரத்தையடைந்ததின்பண்பிதாமே. (சஎ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனா லித்தகையனுபவத்தை, யில்லறத்திநின்று பெற்றுளாரெவரேனுமுண்டு கொல்லோ; அன்றேல், துறவம்பூண்டு, சந்நியாசியாய் பற்பலவிரத வைராக்கியமும் சர்வசங்க நிவிர்த்தியுஞ் செய்து ஜெகசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணியசஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னு மறிவு பிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ, வென்றும், இவர்களினுந் தமமனதுட்குடிகொண்ட வஞ்ஞானாந்தகாரத்தை யோட்டும் வன்மையிலராகி மூடராதலு முண்டோ வென்றும் மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

சன்னியாசியானதிலு மூடருண்டு
சமுசாரஞ்செய்வதிலு ஞானியுண்டு

முன்னாலேயேதுவாம் பிராரத்துவங்கள்
முட்டிவிட்ட ஞானிக்கு முறைதப்பாது
பின்னாலேயிருவினையுந் தொடரச்செய்து
பெற்றிடுவாராசான்றன் கிருபைகொண்டு
பின்னுபின்னங்களா மென்றெண்ணாதே
பெருஞ்சோதிமுத்திரையைப்பேணிக்கூடே. ()

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) ஆனால் இல்லறத்திலேயிருந்தும் ஞானம்பெற்றுக் கொள்ளலாமென்கிறது சுலுவாகவிருக்கிறதே, உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானாசிரியரிடத் தனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முத்தியையடைய அருமையாயிருக்கிறதே, அதிலென்ன பிரயாசையென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவுகூறுதல்.)

யாவர்களும்பெரியோரை யடுத்துக்காத்து
அவரடிக்கேபணிந்துமிக வன்புசெய்து
ஆவலுடன்பன்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போதுபக்குவத்தை யறச்சோதித்துத்
தேவர்முதன் மூவர்களுந் தேடிக்காணுத்
திருவடியுமுடிநடுவுந் தெரிசிக்கத்தா
னுவதனுலுபதேசஞ் செய்வார்நெஞ்சே
நல்லறிவால்வெகுபூசை நவின்றதாமே. (சஉ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் புண்ணியமிருந்து, சிவசாரயுத்தி, நேயம், சிவார்ச்சனை, வெகுகாலஞ்செய்து பின்னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் பேர்களுக்குப்பெரியோர்கள் தெரிசனங்கிட்டும் அப்பேர்ப்பட்டவன் ஆசான்திருவுளத்துப் பாக்குக்கொத்தனடந்து பரகதி

யடைவானென்று சொன்னதுமறியலானேன், ஆகிலு ம்பெரியோர்களையடுத்து, அவர்திருவுளத்துக்குப் பாங்குபோல்நடந்து, தீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டு, சாத்திரத்திலுள்ள பூட்டை அநுபோகத்துக்கும் ஒப்புமபடி தெரியவுங் கேள்விப்பட்டுக்கொண்டு, ஆசாரியரைக்கவனியாமல், மதங்கொண்டு, ஆசாரியர் திருவடி சூட்ட மகிழ்ச்சியில்லாமலும், பூரணதீக்ஷையாகாமலும், தட்டிப்போகிறதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

அடியருக்குத்தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
யவரவர்க்குவிட்டகுறை யடுத்தகாலம்
பிடியாமலிருப்பாரோ தொட்டுக்கொள்வார்
பேதமைகளாலுலகம் பிணக்குவந்து
குடியாகுமதனாலே நழுகிப்போவார்
குற்றமறச்சற்குருவைக் குறிக்கச்சொல்லும்
விடியாதகாலத்தி லிருளேயாகும்
விடிந்தபின்புகண்ணுக்கு வெளிச்சமாமே.(௨௩)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) நீர் உலகவிபரீதம் வருகிறதாகவும், அதனாலே ஆசானைவிட்டு நழுவும்போது ஆசானைக்குற்றமாகக் குறித்துக்கொண்டு போகிறதாகவுஞ் சொன்னீர், அறியலானேன்; ஆகிலுமிவ்வளவிலே நழுகினாலும், இன்னொருதேகம் புண்ணியமிருந்த மானிடமையெடுத்து, சுழுத்தியிலே விட்டகுறை முடியும்படிஞானசாத்திரியார் கிருபை யடைந்து, முத்தி யடைவார்களோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

இவ்வளவுந்தொட்டேகும் போதுமீண்டும்
இகபோகவிபரீதம் வந்தாலுந்தான்
அவ்வளவுந்தான்குருவின் றிருவுளத்துக்
கனபுதவறாமலே யகன்றானாகிற்
றெவ்வளவாய்விட்டகுறை தாக்குஞ்சேர்க்குந்
தேசிகனைக் குற்றமென்னில் தெளிந்துமேலாம்
நவ்வளவாயிழிந்துவிடும் பின்னுமந்த
ஞானகுருத்துரோகமுற்று நரகெய்வாரே. (சச)

(மனங் கேட்குதல்.)

(உ - கை) ஆனால் ஞானாசாரியரிடத்தி லொத்தாடபோலிருந்து தெரிந்துகொண்டு, ஞானகுருத் துரோகி தானேதான் றெளிந்தவன் போலே பேசுகிறானே. உலகத்தார்களுநு சிறிதுபேர்கள் அதைக்கேட்டு மயங்கி ஒத்துவணங்குகிறார்களே அவர்களுக்கு மிவாசகளுக்கு மென்னலாபங் கிடைக்குமென்று மனங் கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

புலித்தோலைபசுவுரிதநுப் போர்த்துக்கொண்டு
புலியென்றாற்புலியாமோ வின்னுங்கேளு
பலப்பாகபெண்போலே புருடன்வேடம்
பகட்டினாலவனுருவம் பரவையாமோ
உலைப்பானநகரத்தில் வீழுமாண்பர்
சற்குருவின்றன்னிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு
நலப்பாகப்புலிப்பாயு மியல்புபோலே
நாவிலத்தோர்வணங்கினதா லீனமாச்சே. (சரு)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ - கை) ஆனாலவன்றானுங் குருத்துரோகி யானபடியினாலே எவ்வளவு தெளிவாய் பேசினாலும் முத்

கிவிலக்க னென்பதுசரியே, அவன் நிச்சயவானென்று நேசிக்கிறவர்கட்கு என்ன விலாபமென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

மாப்பசுவின்முலையதனிற் பாலுண்டாமோ
மலடிக்குச்சுதனுடைய மகிழ்ச்சியுண்டோ
துரந்தறியாத்தண்ணீர் பாம்பதன்தலையிற்
றுலங்குமணியிரத்தினமுந் தோன்றுமோசொல்
யாதினிடநிலைபதனைக் குருமுன்பாகப்
பதியாதமுடனையே பணிந்ததாலே
விபர்க்தமேயல்லாம லுதவிசெய்ய
மெஞ்ஞானமுண்டாமோ விளங்குநெஞ்சே. ()

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனாலறியலானேன், ஸ்ரீகட்கு ஞானம் யாதென்றும், புருடர்க்குமாத்திரம் ஞானமுண்டென்லானதனாலே? அஃது விளங்குமாறு சொலகவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

அஞ்சுகின்றபெண்ணென்று மாணென்றுந்தா
னஞ்சுபஞ்சபூதத்திற் பிரிந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ளவஞ்சங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறம்வேறோகுணம்வேறோ நேசம்வேறோ
மிஞ்சுகின்றவுயிர்தானும் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டநூலதிலே பிரித்ததுண்டோ
சஞ்சலத்தாற்சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையறமுன்னூலைச் சார்ந்துபாரே. (சஎ)

(மனங் கேட்குதல்.)

"(அ - கை) ஆறுற்பேதமையென்பது யாதர்கணி கலமென்றும் ஔவையார் கூறியதென்கொலென்றறி வுவினவ மனங்கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஆணுக்கும்பெண்ணுக்கு மறிவொன்றேயாம்
ஆணுலும்பேதைகுணம் பெண்ணுக்குண்டு
வீணுக்குளடுத்தசென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுத்தியடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டு
ஊணுக்குத்தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த
வுலுத்தருண்டுபுருஷரிலே யனந்தங்கோடி
தாணுக்குஏகசரா சரந்தாநெஞ்சே
சற்குருவுக்கப்படியே சார்ந்துபாரே. (சஅ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனாலதுவு மறியலானேன், நான்கேட் கப்பட்ட சங்கைக்குச் சரியென்னுமபடி சமாதான மு கொடுத்து நன்றாக வருமையாய் தெளிவுடனே யா சொல்லப்போகிறார்கள்! இனிமேல நடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குதூகலங்கொண்டு மனங்கேட்கஅ றிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்)

இன்னமின்னம்பிறவிதனிற் பிறந்தானென்று
மினிமேலும்பிறவாம விருக்கைநன்று
மன்னுகின்றநினைவேது கருத்தங்கேது
வோதுகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்றகலையேது பண்தானெங்கே
பாடுகின்றசத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே
முன்னிலையாய்ஞானகுரு மொழிந்ததேது
முத்திநெறியாய்மனமே முனைந்துபாரே. (சகூ)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆறெவ்விதத்திலேயும் பார்க்குமளவில், இந்தகுடும்பச்சேற்றில் உழைத்துக்கொள்ளுகிறதும், அதற்கொத்தாசையா யுலகத்தார்சொல்லை விசுவாசமாய் ஒத்துக்கொள்ளுகிறதும், துக்கமேயொழிய வுள்ளபடி குடும்பத்தார் என்மேல் பிரியமாயிருக்கிறதேயில்லை. எப்படியெனில், — நான்சிலநாள் சம்பாத்தனையில்லாமலும், தேகசௌக்கிய மில்லாலும், ரோகஸ்தனாக விருக்கும்போது சர்வதிரபேர்களும் என்மேல் மனதுசலிப்புற் றிருந்ததுகண்டேன்; ஏவல்பணிவிடையில் வெறுப்பானதுங் கண்டேன்; சாலவும் பிரக்ஞைதப்பி யிருக்கும்போது பெண்டு பிள்ளைகளை எதிர்விட்டார் ஆஸ்தியைக் கேட்கச் சொன்னதுங்கண்டேன்? அவரவர்களழும்போது ஒப்பனைசொல்லி அழுகிறவயணமுங் கண்டேன், எல்லாம் பொருளை யிச்சித்த திருப்பதென்று மறியலானேன்; எனக்கு உரிமையானபேர் ஒருவரையுங் காணேன்; அல்லது சிலநாளுழைத்து மக்கள் முதலாகியபேர் சம்பாதிக்க சாமர்த்தியம் வருந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின் சுமமாயிருப்போமென்றாலும் என்னிச்சைப்படி நடக்கவும மாட்டாது, அதுவுமறியலானேன், ஆகையால் சத்துருவாகிய இந்தப்பேய்க்கூட்டங்களை விட்டுகாயந்தளராமுன் சிவன்றிருவடியடைதற்கு, நீ சொன்னபடி சத்தியமாய் நடப்பே னென்று மனஞ் சொல்ல அறிவுகூறுகின்றது.

பணியறுத்தல் - முற்றிற்று.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

பொன்னெஞ்சமேசொற்படி கேட்கவும் பொருந்தியேயன்றாக, இன்னமின்னமும் பேதமை கொள்ளையேயாவில்லறந்தனைவிட்டு, தன்னைத்தானறியாமலும் குருசிவனடி சார்வதுமிழந்தாக்கால், பின்னைபின்னையா பிறவியிலே கெட்டாயென்றே பேதமைகொள்வாயோ.

(மனங் கேட்குதல்.)

ஆகை இதனால் நான் தெளிந்தவிதத்திலே பேதமையெல்லாப திருக்குமிடமுங்கானேன், சர்வபரியுமறாக்கப்பிட்டேன் ஆனால் தெளிவாய்க் கேட்பதற்குத் தெரியும்படிசெய்யுமுதவிவேண்டுமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

நன்னெஞ்சமே சற்குருமலரடி தொழுவதை கேட்டாயேல், பற்றனாகிய மானாபிமானமும் பற்றறவிட்டேல், குற்றமேதுமற்றெவ்விடங் காண்கினுங் கூறுடனாகரிப்புற்று, பற்றுமாகியே திருவடிகெதியெனப்பண்புடன் பணிவாயே. ௫௧

மனங் கேட்குதல்.

ஆகை ஆனால்மானாபிமானம்விட்டு, குருவை பெற்விடங்காண்கினு மனோவாக்குக்காயம ஒத்து, அன்புகளிகூர்ந்து எண்சாண்தேகத்தை இருகையாக்கி, கண்மலரால் அவர்திருவடிக்குச்சாத்தி, தீர்க்கந்தெண்டம் பண்ணைச் சொன்னீர். அதற்குச் சந்தேகமில்லை, இவ்வளவுமிழந்து நான் இதற்கு அஞ்சவேனோ

அப்படியேசெய்வேன். ஆனால்அதிகமாக உலகத்தார் இகழத்தக்கதாக குருமிருந்தஅசங்கிய ரூபமாகவிருந்தால் நான் பணியுமளவிலே நிந்திப்பார்களே! அல்லது அவ்வாறிருக்கினும் அப்படிதான்செய்தல் முறைமையோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்)

குவலைபத்தோர் சொல்லின்றிகேள்வியாலே
கூசுகின்றநெஞ்சகமே கூறக்கேளு
அவலமாங்கடலுக்கு ளாழுமாண்பர்
அபிமானம்வருமுன்னே அண்டித்தானால்
சவலையாய்நழுவிடுவாய் முத்திமார்க்கந்
தான்கிடைப்ப தருமையதைச் சார்ந்தேநீதான்
சிவனடியையடைவதற்கு சற்குருத்தான்
றிருவுளத்துக்கொத்தவழிசொல்லுவாயே. (ருஉ)

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) ஆனால் சற்குருவின் றிருவடியில் சரணஞ்செய்வதற்கு மார்க்கமுண்டோவென் றுமனங்கேட்கஅறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஓம்நமசிவாயவென்ற வக்ஷரத்தை
உச்சிக்கண்புருவம்வாய் மூக்குநாசி
தாமதங்களில்லாமல் மூக்காலுக்தான்
சற்குருவின் றிருவடியில் தானமூத்தி
நேமமாயிப்படியுஞ் செய்வதுந்தான்
நேரானசரணத்தின் தீக்ஷையாகும்
அம்பின்னையென்றெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவேயாசைவைப்பாய்(ருங)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் சரணாகதியையுமறிந்தேன், செய்யவுந்துணிந்தேன். கருத்தில் செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ? காயத்தினாலும் பிரகிருதியாய் வணங்கிக்கொள்ளவேணுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

காயமனவாக்கினாலடைந்தகன்மங்
காயமனவாக்கினாற் கடக்கவேணும்
காயமனவாக்கினொன்றொளித்தால
கடமெடுக்கவேதுவாங் கண்டபொரு
ணேயமுளவைம்புலனாற் சூழ்ந்ததன்பம
நீக்குதற்குமுறையிதுதானினைத்துப்பார்நீ
மாயவித்தையாமென்று நழுகிடாதே
வஞ்சகத்தைநீவிட்டு வணங்குவாயே. (ருச)

(மனங்கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனாலப்படியே செய்கிறேன், இன்னஞ் சற்குரு திருவுளத்துக்குப்பாங்காய்நடக்குமார்க்கங்கள்சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வஞ்சனைபொய்சூது கபடங்களைநீக்கி
மானவபிமானமுதற் பொருமைநீக்கி
யஞ்சுகின்றகோப மகங்காரநீக்கி
ஆசையதைப்பாதியடி யோடேநீக்கி
துஞ்சவேசோதித்துப் பார்த்தாலுந்தான்
துணிவாகித்திருவடியே கெதியென்றெண்ணி
தஞ்சமென்றேயையனது நிழல்போற்காத்து
சரணத்தினேவல்செய்துதழைத்திடாயே. (ருரு)

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) அப்படியே தொண்டுசெய்கிறதற்குமானேன், எத்தொழிலுமில்லாமல் சர்வ ஆசையுமிழந்து நிரந்தரமாயிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டு பட்டிருந்தால், வயிற்றுப்பசிக்கு அன்னம்வேண்டியிருக்குமேயதற்கென்னவயணமென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

இச்சையுடனெத்தனைநாளிவ்வுலகில் வாழ்தாலுமிடரேசொல்வார், நச்சைவருமிதனாலேதெளிவுற்றமனமென்றுகல்லோர்சொல்லார், சச்சடியைவிட்டுவிடுமுப்பொருளையோர் பொருளாய்த்தனித்துப்பாரு, பிச்சையென்னவிசாரமென்ன தலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமானுண்டே. (நிரு)

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) அப்படியிருக்கச் சிவஸ்சொரூபத்தைப் பெற்றிருக்கின்றபேர்களாகாரத்துக்காகப்பலவிதங்களான தொழில்செய்கிறதும் சித்துகள் வித்தைகள்செய்கிறது, பொய்சொல்லுகிறதும், சிவசின்னவேடத்தைக்கபடாகத்தரித்துக்கொள்ளுகிறதும்என்ன ; வென்று மனக்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

ஆனைமுதலெறும்பு கடைக்கமுதளித்துக் காக்குமொருவரனேயல்லால், சேனைவிதமாகவிந்த மானிடர்கள் செய்வதெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனைமுதல் சுமக்தவரார் உண்டபின்பு களித்தவரார் உற்றுப்பார்க்கில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருடனைத்தான் கண்டவர்க்குத்தெரியுந்தானே. (நிள)

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) ஆனாலறியலானேன், பெரியோர்களிடத்தில் பக்தி வைராக்கியத்துடனே நிமிடநேரமாகிலும் பிரியாமல் சரணடைந்தேவலுஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குளந்தபதவிகிட்டும்; என்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுந்தகனலைந்தவுடற்போய்மறுவுடலிலை, கூசாதிருந்தாநந்தன்னன்னடை குறைவொன்றில்லாநிறைவாக, தேசாநேசர்சூழ்ந்திருக்கத்திருவோலக்கஞ்சேவிக்க, ஈசாவென்றேமறைபோற்றவெய்தும் பரமபதம் நெஞ்சே.

(மனங் கேட்குதல்)

(அ-கை) ஆனால் நிழற்போற்பிரியாமல் சரணந்தேவலுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன் ஐயோ! வெத்தனைபிறவியோ எடுத்துவந்து நொந்திருக்கிற நான் இன்னுமோர்பிறவி பிறப்பேனோ! முழுதும் பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ? அதைச சொல்கவென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

(அறிவு கூறுதல்.)

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சற்குருநாதற்கே
வுண்மையுடனுதகத்தால் தாரைவார்த்து
நடமாடுமிம்மூன்று மெனதென்றெண்ணி
நாயகனுஞ்சிவனேயே யடிமையாக்கு
திடவாக்குத்தவறுமல் நிலைத்துநெஞ்சே
தேகநதானொழியளவு முதவிசெய்தால்
படமாடுமரவத்தை யணிந்தவீசன்
பதம்பெறுவாயுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே. நிசு

(மனங் கேட்குதல்.)

(அ-கை) ஆனால் நல்லதாயிற்று, இதுவரைக்கும் நானே உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுக்கு முடையவனென்றுநீர்சொன்னபடிகேட்டுசருவசங்கையுமிழந்து நிருவிகாரியாய் மன்னகெதியென்று கேட்குமளவிலே சீவனுணடென்றும் சீவனுக்குஉடல்பொருளாவிகெதாநதமென்றும் அதைக்குருவுக்குத் தத்தஞ்செய்து சிவனை அடிமையாக்கி ஆசான் சொற்படிநடநது சீவேசனெ கிறதாய்ச்சொன்னீர்; மகாசந்தோஷமாயிற்று! அப்படியே சிவன்முத்தி யடைகிறதானால் நானித்தனைபபிரயாசைபடவேண்டியதென்ன? நான்-நீயார்? இவ்வளவு நான்சந்தேகமற்றுத்தெளிவுகொண்டலாபமென்னவாகப்போகிறதென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சிவனேநீயாகு மறிவுநீயாஞ்
சிவன்முனே நீயாகும்பரமுநீயாம்
தாவுமனறசெயலுடனே மனதென்றுன்னை
சாற்றியதோர் நாமமாஞ்சர்வசங்கை
மேவவேமொழிகிறது முனதால்நெஞ்சே
மெல்லமெலலச் சொற்படியேமேவினக்கால்
காவுதனிற்பிரிக்கின்ற பேதமற்று
நாம்சிவமாய்வாழலாம் நாடிப்பாரே. கூ௰

மனங் கேட்குதல.

அ-கை ஆனாலறியலானேன், இனி உடல் பொருளாவி மூன்றும குருவுக்குத்தத்தமபண்ணச்சொன்னீர்: இத்தமூன்றையுந்தெரியபபடுத்துமென்று மனங கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

உடலென்றுற்சடாதார உடலேயாகும்
உயிரானபிராணனே யாவியாகும்

திடமாகவிரண்டையுந்தானெனவே தென்றாற்ற
சிவனேசிற்றம்பலப் பொருளதாகும்
அடவாகவிம்மூன்றுங் கொடுத்துத்தன்னை
அடிமையெனச் சத்தியமாயிருந்தால் நெஞ்சே
இடமானகதிபெறவே யுபதேசிப்பார்
இப்படியேகுருபதத்தி லிஷ்டம்வையே. ௬௧

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை அப்படியே செய்யவுற்றேன், இனி தீக்ஷையென்பதும், நூலென்பதும், குருசொல்லென்பதும், சாதகமென்பதும், முத்திவீடென்பதும், தெரியச்சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

தீக்ஷையது நூலாகும் நூல்விளக்காம்
திறமானசற்குருசொல் லுபாயமாகும்
தாக்குகின்றசாதகந்தா னேணியாகும்
சபையென்றவெளிதானே வீடதாகும்
மார்க்கமென்றறிதுநெஞ்சே முன்னோர்கூட
வாழ்ந்தவருமிப்படியே மருவிப்பாரு
நோக்கையிலேயிதிலொன்று நழுவிற்றானால்
நொந்துநொந்துபிறவியினி லுழைக்குமபாரே

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை எல்லாம் உள்ளபடியென் றறிந்துகொண்டேன், இனிமேல சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான்கடைததேறும்பொருட்டாய் உபதேசஞ்செய்யுமபடி சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியேசெய்விப்போ மழகுநெஞ்சே
யாசான்றன்றிருவடிக்கே யன்பதாக
வெப்படியாகிலுமுன்னை மாயைகிட்டி
யிதம்பேசலாம்ஜெனனமதற் கிடங்கொடாதே

செப்படிபோல்வந்தொரு ஜெனனநீங்கி
 சிவானந்தபோதகமாய்த் தெளிவாய்நீயும்
மைப்படியுங்கன்னிபங்கன் குருவாய்வந்து
 வாதனையைத்தீர்த்திடுவார் வணங்குவாயே. (௮௫)

(பொது கவனிப்பு.)

(அ-கை) இதுவரையிலுஞ் சிவனைப்பின்னிட்டு, மனதைமுன்னிட்டு, சற்குருவைபின்னிட்டு, அறிவுமுன்னிட்டுக் கொண்டு. மனதினுடைய பணிபொறுத்து சற்குருகடாக்ஷம் பெற்றுக் கொள்ளும்வகை கூறினது, இனி மனதைப் பின்னிட்டு ஜீவனை முன்னிட்டு ஜீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முத்தியடையத்தக்கதாக அறிவைப்பின்னிட்டு சற்குருவைமுன்னிட்டு அறிவை சீவனுக்குப்போதித்து நீ நானென்று இரண்டில்லாத பரிபூரணமாய் ஆககும்பொருட்டு சீவனுக்குக் குரு சிவானந்தம் போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

(ஜீவன் சொல்லுதல்.)

ஆதியேயந்தமே யருமையான
 வருட்கடலேயையனே யகண்டமூற்ற
ஜோதியேசொரூபமே சுகத்தைக்காட்டும்
 சுத்தனேசித்தனே சுயம்பிற்பொங்கும்
பாதியேபரமனே பாரின்மீதே
 பரம்போகச்சுந்தரமா யெழுந்துவந்த
நீதியேயென்னுடைய பிறவிநீக்கும்
 நிச்சயமேதிருவடிக்குச் சரணென்றேனே. (௮௬)

(குரு சொல்லுதல்.)

தீக்ஷைமுன்றயாகவே சீரணஞ்செய்த
 செல்வனேஞானமெனற தீரம்பெற்று
பாக்கியமாயமெய்ப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்
 பாரினிலேவெகுபேர்கள பதைத்துவந்தார்
பாக்கியதாற்சிதறினார் சிலதுபேர்கள்
 பாழ்மனதாற சிதறினார் சிலதுபேர்கள்

நாக்கியதோர் சாதகத்தில் தாளாமற்றான்
தவ்றுண்டே பேரியினுர் சங்கையற்றே (௯௭)
சங்கையதுவிட்டாற்போற் றொண்டுபட்டு
சாத்திரத்தின் பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு
மங்களமாய்த் தீக்ஷைதனைப் பெற்றானன்றாய்
வையகத்தின் சுழலினிலே மயங்கிச்சென்று
பங்கயாயபிமானத் தொழிலேசெய்து
பதுங்கினுர் குருமுகத்துக் காகாமற்றான்
திங்களணிசடையார்தன் பாதஞ்சேர
தீவினையில்மெலிந்திட்டார் சிலதுபேர்கள் (௯௮)
அப்படியேநீழுகித் தடத்தைவிட்டே
யப்பலத்திற்சேகாமற் காலன்பாசந்
தப்பவகையறியாமற் பிறவிதன்னிற்
சாருவையோநிலைகொண்டு சாதிப்பாயோ
[illegible]வேயுடற்பொருளு மாவிமூன்று
முதகத்தால்தாரைவிட்டு வுனைநானென்று
செப்பவுந்தாளுவிழுந்தே யடிமையாகிச்
சிந்தையற்றுச் சீசிவமாகி வாழ்கநீயே. (௯௯)

(சீவன் சொல்லுதல்.)

பாக்கியங்கள்பெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதறியேவந்ததொரு பாரிலுள்ளோர
[illegible]க்கினல்மனத்தாலுஞ் சாதகத்தின்
வருத்தத்தாற்சிதறிப்பே ராராரையா
[illegible]ாக்கினதிற்றவறாமற் பிடித்துமுத்தி
[illegible]ண்ணறிவாற்பூரணத்தை யடைந்தாரோ
பாக்கியதோர்மைந்தர்களை யறியச்சொல்லும்
தயாபரனேகுருமூர்த்தி சொல்வாய்நாதா. (௱)

(குரு சொல்லுதல்.)

எத்தனையோமைந்தர்களைப் பெற்றேனப்பா
வெடுத்துரைப்பேன் மதலையேயின்பமாக

பத்திவைராக்கியமு நழுகிடாமல்
பாரினுள்ளோர் தங்களுக்குச் சொந்தமாக
முத்திபெறுமனக்கண்ணும் பிரகாசித்து
முதறிவால்தத்துவதகை முழுதுமாள
சத்தாசித்தானந்தமுமாய்ப் பூரணத்தைச
சார்ந்திட்டான்குழந்தையென்றதங்கந்தானே. ( )
ஆமென்றேவந்தவர்க ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குத்தீக்ஷைவைத்தோ மன்பதாக
ஓமென்றமுத்திநெறிக் கொவ்வுவாரோ
ஓதுங்கியேபதுங்கியே போடுவாரோ
நாமென்றவகங்கொண்டு நழுவிப்போவார்
நாதனையேதூஷித்து நலம்பெறாமல்
போமென்றேதள்ளவில்லை யவர்கள்தானே
பொலலாங்கைக்குறித்தல்லோ போய்விட்டார்.( )
நிலைப்கவென் றுவந்தவரில் தவறிப்போன
... சகரைச்சொலலக்கேள் நினைவாய்நீ;
... கருதிக்கைபிடித்துப் பாலுண்ணாமல்
... தகால்நானென்ற மகத்தையுற்று
கலைகருதியில்லாமற் சாதிக்காமல்
க... பொருள்போதுமென்றே பெருமைகொண்டு
கொலைகளவாம்வஞ்சகத்தை விடாமற்றானே
குலைந்திட்டான்வைத்தியசிங்கன் குருரன்றானே.( )

(ஜீவன் சொல்லுதல்.)

அப்பனேமைந்தர்கள்தன் திறத்தைக்கேட்டு
அறிந்திட்டேன் முத்திபெற்றோர்க்கடியேன்றானே
செப்பமாஞ்சரணங்களை கோடிசெய்தேன்
சிதறினவர்பால்மனமுஞ் செல்லவொட்டேன்
கொப்பனவேயெனையாள விங்குவந்த
கொற்றவனேயுனைப்போலத் துலக்கங்காணேன்
இப்படியேயடிமைகொண்டு காக்கவேண்டி
யிரங்கியேயருள்புரிவா யெந்தன்கோவே. (எஉ)

அறிவாளனாகியே பணியறுத்து
அஞ்சங்களெல்லாந்தா னறுத்துப்போட்டு
குறியாளனாகவே தணிந்துவந்த
கொடும்பாவியெனையாளக் கூச்சமென்றே
தறியாளனாகின்ற வுலகத்தேதான்
சங்கையதுவந்தாலும் தாளமாட்டேன்
மூறியாளவந்தகுரு நாதாவுந்தன்
முகிழ்மலர்த்தாள்கெதியென் றுமுனைந்திட்டேனே.

(குரு சொல்லுதல்.)

நிலமதனைச்சலத்திற் சுத்திசெய்து
நிராமயமாங்கணபதியை நாட்டிவைத்து
பலமுடையசோதிமலர் சாத்திமிக்கப்
பரிவானபுகைதூபங் காட்டிப்பின்னுந்
தலமுடையவெளியதனை நிவேதனஞ்செய்
சரணஞ்செய்யென்மகனே யுபதேசிப்போம்
பிலமுடனேயிடம்வலமாய்ச் சுற்றிவந்து
பெருவிரலைப்பற்றிக்கொள் பேரின்பத்தே. (௭௪)
அன்புடனேயுட்பொருளு மாவிமூன்றும்
அறுதியாயளித்துவிட்டு நீதானையா
தென்புடனேயடிமையெனச் சத்தியஞ்செய்
சிதறாமல்நில்லப்பா தீக்ஷைவைப்போம்
பின்புந்தன்செவிதானே யோனியாக
பேசுமெந்தனுவுதா னிலிங்கமாச்சு
இன்பமுடனனுபோகத் திருக்கவென்றே
இருசெவியிலுபதேச மேற்றுவோமே. (௭௫)

(ஜீவன் சொல்லுதல்.)

அப்படியேபஞ்சசித்தி பூசைசெய்தேன்
அபூகாகச்சரணங்கள பிரகாரஞ்செய்தேன்
செபமுனைதோர்பெருவிரலைப் பற்றுக்கொண்டேன்
தேகமுடன்பொருளாவி தத்தந்தேன்

ஒப்பதுவாயானுமே யடிமையானேன்
யுகமுமுழுகத்தடைவரினு மசையாதிற்பேன்
தற்பரனே தீகூைஷசெய்யுங் கருணைவைத்து
சற்குருவே திருவடியிற் சரணென்றேனே. (எசு)

(குருசொல்லுதல்.)

வேறு.

ஞானமென்பதில் நால்வகையுண்டதை நசமுரைத்திடக்கேளாய், தானமுற்றனர் சரியையுங் கிரியையுஞ் சாருமேசிவயோக, மோனமுற்றமெய்ஞ் ஞானமே நான்கதாமுடிவதைப் பெருவாயே, யீனமற்றவென்மைந்தனே யுன்னிடவின்பமேதுரைப்பாயே. (எஎ)

(ஜீவன் சொல்லுதல்)

தேசிகாவிந்த நால்வகையென்றதை தெரியவுமுரைத்திட்டால், மோசமாயின்பமுற்றிருப்பதுதனை மொழிந்திடுமெனக்கேட்பேன், ஆசையற்றதாயிருந்திடினுமைழைத்திட வதிசயமகொள்வேனன், நேசமுற்றதிற்பத்தியேயுறைத்திடில நிலைதிடுமையாவே. (எஅ)

(குரு சொல்லுதல்.)

அங்கசுத்தியு மாலயநதொழுவதுஞ் சரியையென்றறைவார்கள், மஙகளத்துடனட்டமா வத்தியுமசுரையுஞ்சக்கரைபூசை, பொருகமானதுகிரியையாம்வாயுவைபிரண்டிடாதிழுத் திடடு, தங்கிநின்றதோர்யோகமெடன்றிதனையே சாறறிடுமறைதானே. (எகூ)

ஞானமேதெனக் கேட்டிடின் தத்துவ நானெனவுணர்ந்திந்த, ஊனைநானெனவுரைத்ததையகன்று பின்னொழிவறத்தனைக் கண்டு, மானம்வெட்கமுந்துக்கமுங்கவலையும் வஞ்சனைதான்போக்கி, யீனமற்றுநான் சிவமெனத்துணிந்தது மிழுந்தது முடிவாமே. (அ0)

(ஜீவன் கேட்கக் குரு சொல்லுதல்.)

இந்தநாளினிலின்பமுற்றிருக்கையிலிச் சடம்வி
ழுந்திட்டால், தொந்தமானதோர்பலனென்ன தெரிந்
திட்சொல்லுவாய்குருமூர்த்தி, சொந்தமாகவேகேள்
மகனேயதன்சுகமதையறிவிப்போம், தந்தனங்களாய்
விடாமலேகேட்பது சரியென மகிழ்ந்தேனே. (அக)

சரியையென்பதுகுறைவறச் செய்துமே தன்கட
ம்விழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவேயெடுத்திடுங் கட
ந்து கிரியையுமுடிந்தேதகில், உரிசையாகிய யோகமே
செய்யவுமுடலெடுத்துழைக்குங்காண், பரிகொள்போ
கமுமுற்றவுமுடிந்துடற்பாரினிலுருவாமே. (அஉ)

ஞானமேபெற வெடுத்திமெய்வுடல் நழுகிடாது
ரைத்திட்டா, லீனமாகியசென்னமும்போக்கிடு மீச
னேதானுகி, வானமுற்ற சொர்சச்சிதானந்தமாய்வாக்
குரைக்கெட்டாதே, மோனமுற்று தானெங்குமாய் நி
றைந்ததுமுக்தியென் றுணர்வாயே. (அங)

(சீவன் சொல்லுதல்.)

அப்பனேயெனையடிமையாய்க்கொண்டவோரரு
ளகுருமூர்த்தி, தப்பவேகெதி வேறெனக்கில்லை நி
னருளாது கெதியென்றேன், ஒப்பவேசிவஞானமு மு
ணர்ந்திடி லுகந்ததிலூன்றிகொண், டிப்பவேபரவீ
டதிலேகுவ னீசனேயருள்வாயே. (அச)

(குரு சொல்லுதல்.)

வேறு.

தந்துவமேயுடல் தானெனுமானது தன்னையறிந்
திடுநீ, சித்ததுவாய் பிராணனிரானதில் திரண்டதை
க்கண்டிடுநீ, கற்றுமேகாணுக் கண்மணியானதை கண்
டுதெளிந்திடுநீ, முற்றுசிவானந்த போதகமானது மு
தியுமிதுதானே. (அரு)

வேறு.

ஆரியபோதகமென்ற நூலைப்பாரு
        அதற்குமுன்னே உடலறியும் விளக்கம்பாரு
பிரிவின்றிப் பேதமின்றி மறைப்புமின்றிப்
        பேரின்பவமுதமழை பெய்தநூல்தான்
நெறிகொண்டவந் நூலை யிசைந்துபாரு
        நிலைக்கவேயப்படியே இசைந்துவைப்போம்
பொறிவிட்டிச்சையைப்பொருவாய் பிக்கோயில்லை   ன்னா
        பெரும்பொருளைக்கைகொண்டு பிழைத்துக்கொ

(சீவன் சொல்லுதல்.)

அப்படியேயப்போதிக்க முத்திபெற்றேன்
        ஆரியனுங்காணாத வடிவுங்கண்டேன்
தப்பியேயிளைக்காமற் பிழைத்துக்கொண்டேன்
        சஞ்சாரத்தையிழந்துநான் சுகத்தைப்பெற்றேன்
ஒப்புவமைசொல்லவொருவரையுங்காணேன்
        உன்னைப்போல் தெளிவுரைக்குங்குருவுங்காணேன்
செப்பவொணாவிருந்தேன் பரமானந்தத்
        தீவிலேசேர்ந்திட்டேன் வாழ்ந்திட்டேனே (அ)
ஞானியென்ற பெயர்களையேகண்டுகொள்ள
        நல்லதொருகண்பெற்றேன் பேசவென்று
மௌனமுறச்சொற்கற்றேன் சிரவணத்தால்
        ஏகாந்தபரவனை மெய்தலானேன்
ஞானமற்றவடியருடனாசைகொண்டேன்
        பருவமுடல்குருவுக்கே வணங்கிப்பெற்றேன்
தானமுற்றேன் சிவானந்தந் தனிலேநின்றேன்
        சச்சிதானந்தனென்றே தழைத்திட்டேனே. ()
வாழ்வுமுக்திச்சம்பத்தை மதித்திடாமல்
        பயமேலேயிணைந்தோர் பரவையானேன்

தாழ்வுகளாயுலகோர்சொல் நிந்தையெல்லாம்
சகாயமென்றேயெண்ணிச் சந்தோஷமானேன்
வீழ்வதருணாநிதுள்ள மாண்பர்க்கெல்லாம்
வீழாமலேமனிதர் மேலுமானேன்
ஏழுலகும்மேலேழும் நானேயானேன்
ஏகாந்தத்தீவினிலே யிறங்கினேனே. (அசு)

(குரு சொல்லுதல்.)

மைந்தனேயுனைப்போல வேறடிமெள்ள
வாதனையேதீர்ந்தாமதி மயங்கிடாமல்
பந்தமறுத்தேபின்பு குருவைத்தேடி
பரமாகிவாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவப்பா
சிந்தையற்றபெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
சிவஞானிதன்னுடனே நேசஞ்செய்தே
எந்தனைபெற்றவனே யப்பாவப்பா
வெடுத்தனைத்தேயம்பரத்திலிருப்போம்நாமே. ()

(ஜீவன் சொல்லுதல்.)

(வெண்பா.)

மறந்தேனோர்வார்த்தை மகிழ்ஞானமூர்த்தி
துறந்தேனினித்தெரியச்சொல்வாய் - சிறந்திலகு
பத்திசெய்வோருக்குப் பலனேதனைக்கெடுக்குட
குத்திரருக்கென்னகுணம். (சுஅ)

(குரு சொல்லுதல்.)

விருத்தம்.

எண்ணிலாத்தவங்களியாகங்கள்செயினும் மீஸ்வர
விஷ்ணுவாலயங்கள், பண்ணுவாக்கவிதை பாடினுமன
னேகம் பாரினில்வருபலனேது, கண்ணுலாவியநற்சுரு

ந்மெய்ப்பொருளைக் கண்டாரடியாருக்கு, குன்னலா
மனவமுதளித்தவனடையல னுரைக்கவுமுடியாதே.

வேதகமாகசாத்திர புராணங்கள் விரிந்தநூலறிந்தி
ராவிந்து, நாதமேயுருவாமத்விதானந்தஞானமேபெற்
றிடவேண்டின், ஓதவல் லவர் சத்துச்சித்தானந்தமுற்ற
ல்லடியோர்க்குப், பாதபூசைகளடங்கலுஞ்செய்தவர்
லனுரைக்கடங்காதே: (௬௬)

கலித்துறை.

யுன்னமளிப்பாரைக் கலைப்பாருமிந்தவவனிமிசை
இன்னலவர்க்குப்புரிவார் நினைப்பாரிகழ்ந்திடுவார்
மன்னவராயிருந்தே மதிப்பாரையுமறவியினி
என்னென்ன வேதனைசெய்வான் முடிவியம்பரிதே.()

சிவனருள் பெற்றுயர் மேலோர் தமக்குஞ்சிவனை பு
ன்னித், தவஞ்செயுமன்பர்க்குஞ் சிவவேடம் பூண்டத
ன்னியர்க்கு, முவந்தேபணிபுரிவார் மேலுலகருண்மை
பதாய், அவஞ்செய்தவரையிகழ்வோரடைவருநரகே.

பெரியோர்க்குத் தொண்டுசெய்வாரைத் தடுத்தி
ம் பேதையரும், சரியாநடுநிலை சார்ந்தவர்க்கல்லல் ச
மைப்பவரும், பரிவானதீட்சைகொண்டோரை மதிக்
கும்பாதகருமெ, எரிவாய்நரகத்தெண்ணிற்றுயரிலிருப்ப
ரென்றும், (௬௫)

வெண்பா.

இந்நூலைப்பார்ப்போர் எடுப்போர்படிப்போர்
நன்னூலெனமனதி னாடுவோர் - பொன்னூற்
படியேறித்தாண்டிப் பவசாகரத்தைக்
கடவுளர்க்கு முன்னிற்பர்காண். (௬௭)

சந்தேகமாதிகளைச் சாராமலேயகற்றிப்
பந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும் - இந்தநூல்
ஏந்தநாரும்மழியா யேகாந்தவீடதனைச்
சொந்தமாக்குமெனவேசொல். (௬௮)

கலி விருத்தம்.

ஆரணங்கிரிவாழி யம்பிகைதான்வாழி
பெருமான்பதம்வாழி பின்னைசரணம்வாழி
பரமேட்டியடிவாழி பாரதிபாதம்வாழி
கரிமுகன்கழல்வாழி கந்தன்திருவடிவாழியே. (௬௯)

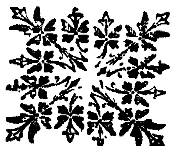
கொச்சகம்.

வான்வாழி வானையளி மாதவரும்வாழி
கோன்வாழி குருவாழி குவலயத்தோர்வாழி
ஆகம்வாழி யமரர்முத லெருடிசித்தர்வாழி
நாமம் நீயெனகமற்ற நாதாக்கள்வாழி. (௭௰)

சிவானந்தபோதம்.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சிவானந்தபோதம்.

பூவிருந்தவல்லி,

பூ. சு. குப்புசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை - பரசை:

ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

உ

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது சென்னை பெரம்பூர் பாறக்ஸ் போஸ்டைச்சார்ந்த பெருமாள்பேட்டை வல்லம்பக்காருசெட்டிவீதி -4-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் தமிழில் தேவையான புத்தகங்களும், அனேகவித மருந்துகளும், விச்சித்ரமான றப்பர் ஸ்டாம்புகளும் றப்பர் எழுத்துகளும உண்டு ½-அணா லேபில் அனுப்பி தங்கள் விலாசம தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பபடும்.

வய்த்தியரை வேண்டாமல் தாங்களே செய்துக்கொள்ளத்தகுந்த (அனுபோகவயித்தியபிரம்மரகசியம்)8-காண்டங்களும் தனித்தனியாய் வேண்டுபவர்களுக்கு,

காண்டம் 1-க்கு விலை அணா	0	8	0
மேற்படி 4-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	1	8	0
மேற்படி 8-காண்டமும் ஒரேகட்டடம்	3	0	0

ஆண்பெண் அவயவங்களின்

இரேகைசாஸ்திரம்.

சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த நம்முன்னோர்கள் மகாசிறந்த அனேக நூற்களை நமக்கு இம்மை மருமைத்தருணமாகவருளிச்செய்தனர். அவைகளை அறிந்துரைப்பது அருமையாய்விட்டன. ஆதலின் அவைகளின்பொருளையறிந்து யாவரும் எளிதில உணரும்படியாய் ஆயுள். செல்வம். புகழ். புத்திர களத்திராதி சம்பதது சீலம் பேரின்பமாகிய யின்பங்களை பூரணமாக யாவத்திராளும் இந்த கைகண்ட சாஸ்திரமானது (ஆண்பெண்) அவயவங்களிலுள்ள ரேகைகள் உள்ளங்கால்முதல் உச்சியவரையிலும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஸ்ரீகளிடத்தும் புருஷர்களிடத்தும் விதிப்படி ஆராய்ந்து இந்நூலின் லட்சணங்களை பரிசோதிக்கில் ஆயுள், செல்வம், புகழ், சீலம், புத்திரகளத்திரசுகம் ஆகிய இவைகளும்மற்றுமுள்ளவைகளும் இவ்வளவினவென்றும் ஒவ்வொருவரும் எளிதிலறியலாம்.

புத்தகம் 1 - க்கு விலை அணா 0 8 0.

இப்படிக்கு,

☞ பூ. சு. குப்புசாமி முதலியார்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசப்பிரஸ் பிரம்பூர் பாறக்ஸ்போஸ்ட் மதராஸ்.

உ

கடவுள்திருவருள்.

நிஜாநந்தபோதம்.

மஹான்கள்

சீவர்கள்மீது கருணையோடு கூறிய நூலின்

நன்னிலை யநுபவங்களை

ஜாகீர் ஆரணீ

வைதியர்

ரூபுசிங்கு-நாராயணசாமி

செட்டியார் அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

பூவிருந்தவல்லி,

சு. குப்புசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை - புரசை:

ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

குருஸ்துதி வெண்பா.

சித்தவிசும்பிற் சதந்தேத சலருஞ் சாசவ
தந்துமயஞ் செய்தவன் றாள் வந்தித்து - நித்த
நிருமலப் பேராரு நிஜாநந்த போத
ருமதிசைப் பேறுண் மகிழ்ந்து.

மஹான்கள் வணக்கம் வெண்பா.

பனைத்துற சங்கற்ப மயமாயா லோக
மனைத்து மகண்டா காரமான - தனைத்தவிர
வன்னியமன் றூமெனக் கண்டாரவர் கடாடுகணை
மென்னிகொடு சேவிப்பன் சீர்.

சித்தர்கள் வணக்கம்.

... தணர்மலியுதளிகள் பண்பாட டவிதிகழ்கின் ... கைமுநிவர். திவ்வியகுணபோகர்நந்தீசர்புண்ணைக்கீசர் ... கருஆரொகரும், பேரார்ந்தசுந்தரானந்தர் திருமூலர் மரு பெருமைசேர் கொங்கணமுநி, பிரமமுநி ரோமமுநிவாசமுநி ... குருபிரமமுநி கமலமுநிவர், எரார்ந்தகோரக்கர் சட்ட முநி மச்சமுநியிடைகாடர்காளாங்கியோ, டின்னமுயர்முத்த ருயா முத்தர்சனாதர்புவியிவர்மாபிலுற்றபுனிதர், காரார்ந்த ... க்கடவுளடியார்மலரக்கண்ணனடியாரிவர்கடங்கன ... கிடுவனசபாதமலரென்றென்கருததிலஞ்சலிசெய்குவாம

ஞாயவேலூர் அமுதசித்தர் வணக்கம்.

மெய்ய வேலூ ரமுதசித்தரே நாயடியேன்
உய்ய வொருமொழி நீரோதினல் - வையகத்தில்
பொய்யனைத்தும் பாழாகி புண்ணியத்துக் காதமாம்
மெய்யனைத்தும் மேலாகுமே.

பொளூர்ப்ரமம் ஸ்ரீஸம்பதகிரி "

அச்சுததாசரவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

விருத்தம்.

உருவரு வின்மையாகி யொளிபொருட் டன்மையாகித்
திருவரு ளன்மையாகித் திகழ்நிஜா நந்தபோத
கருவருத் தடங்கடந்து கலமுணருய்ய சொற்றூன்
குருவருளு சவன்றன் குறிபுனன் குணக்குன் மாதோ.

பரிபூரணர்கிருபை.

நிஜாநந்த போதம்.

ஊறிவான படம்நாலு வாலோவொன்று
அப்பனே யைந்துதலை விறித்துயாடும்
குறியான நாவதுவும் கூழைகூழை
குறித்துப்பார் கைவசமா யாகும்பாரே.

பூதலத்தில் பலவிதமாய் பேசலான
 பெருமையினை யொருவழியி லிருந்து பார்க்க
பாதலத்தி லறிவுடைய பிள்ளாய்கேளு
 மகத்தான மேருகிரி சிகரந் தன்னில்
[illegible]தலத்தும் பாதலத்து மெங்குமான
 பெரும்பொருளா யரும்பொருளாய் பிரகாசிக்கும்
சீதமுறு மதியெனவும் ரவிசுடருமாகி
 பொற்கொடிபோல் காந்தியுரும் பொருளுமாமே.

மெய்யான பொருளென்ன சோதிசோதி
 மேவிநின்ற தலமென்ன வன்னி உன்னி
மெய்யான தலமென்ன யப்புவப்பு
 மேகாந்த வெளியென்ன வாயுவாயு
மெய்யான தெய்வமென்ன யண்டமண்டம
 மேவிநின்ற யிடமென்ன மண்ணுமண்ணு
மெய்யான தெய்வமென்ன பஞ்சகர்த்தாள்
 மேவுசடா க்ஷரமுடிவி லமர்ந்த மூலம். ௨

உரைத்திடவே யோங்கார மொன்றேகோணம்
 வொடுக்கு மதில் சுழியொன்று நடுயிகாரம்
உரைத்திடவே யிகாரவட்டத் தனிலேவாசி
 வளமாக நிரந்தபின்பு சுவாச மூண்டாம்
உரைத்திடவே யிடகலையின் கலையுமாகி
 கனததபரி வளையம்போல் சுழன்று பொங்கி
உரைத்திடவே சுழிமுனையால் ரேசகபூரகமாகி
 யமர்ந்து நின்று சுவாசமது கும்பகத்தில்
யுரைத்திடவே யொன்றுக்கொன் றுதவியாகி
 யுகங்கோடி காலமதா யுறுதி யாச்சே. (௩)

உருதியென்ன ரேசகமும் வன்னிவன்னி
புண்மை யென்று பூரகமும் யப்புவப்பு
கருதியென்ன ரேசகத்தால் கும்பித்தாக்கால்
. கடுகிடென்று சுழன்றயது யிகாரம் புக்கும்
வருதியா யிந்தவகை மகாகூட்சந்தான்
வளமாக சகலமுந்தா நிதி லடங்கிபோசசு
மருகாமல் மாய்கைவிட்ட மான்பருக்கு
மதாசித்தந் தொழிலெல்லா மவர்க் கிடாமே. (௪)

வாங்கவே நவக்கிரகம் தன்னுல்மைந்தா
வளமான யனுக்கிரம் தன்னை காணு
தாங்கவே யனுக்கிரகம் விந்துவிந்து
தனதான நவக்கிரகம் நாதம் நாதம்
பாங்கவே முடியதுதான் யனுக்கிரகமாகும்
பரமான கெற்பமது நவக்கிர கந்தான்
மாங்கவே வனுக்கிரக மிரவுயுச்சம்
மைந்தனே நவக்கிரகம் பகல்தா னுச்சம். (௫)

உச்சமென்ற வளர்பிறைக்கி யிவ்விதமாய்மைந்தா
வுதகமென்ற தேய்பிரைக்கி நவக்கிரகமுசசம்
உச்சமென்ற தேய்பிரைக்கி யனுக்கிரகம் பெண்ணு
யுதகாதீ நவக்கிரகம் ஆணு யாணு
உச்சமென்ற வளர்பிரைக்கீ யனுக்கிரகம்டாணு
யுண்மையென்ற நவக்கிரகம் பெண்ணு பெண்ணு
உச்சமென்ற யனுக்கிரகம் நவக்கிரகம்கூடு
முண்மை யெல்லாமறைநொடியி லுரைத்திட்டேனே.

யேளையென்ற நோய்வந்தால் நாளைபார்த்து
. யிரைக்கிவிட யுபாயத்தை யினிமேல் கேளு
சாளையென்ற கிழமையொடு நட்சத்திர
திதி மூன்றும் யெண்ணி பார்த்து
வேளையென்ற மிவன்பேரை வட்டத்திட்டு
விதித்தபிணி நாள்கடசி யாக்கி கொண்டு
சாளையுமே வாருமே லுருவேசேவி
தணிந்து விடும் மிண்ணமிது சைகைகேளே. (௭)

ஐசைகையென்ன யவன்படுத்த நான்செவ்வாயே
தானுன திங்களைமுன் தாக்கி சேவி
மாய்கையென்ன செவ்வாயை கடசியாய்வை
மைற்றவா ரங்களுமப் படியே சேவி
எய்கையென்ன மதியிரவி சாரிவெள்ளி
யேதுகுரு புந்திசெவ்வா யென்று சேவி
வாய்கையவன் பிணிதணியு மேழுநாளில்
வாங்குமடா யதுநிர்க்க வேரே கேளே. (அ)

வேரென்ன பரணிக்கு வருமுன்மின்னே
விளம்படா முன்மொழியி நுபாயம் போல
கூடரென்ன கார்த்திகையை முன்னேகூறி
குதிரையின்பேர் பிரகுரோ கணிதொட் டெண்ணு
மாரென்ன பரணிதன்னை துயர்ந்திடாதே
மனையடுப்பு கடயாக வரவே தாக்கு
பேரென்ன மூவொன்ப துக்குமிந்த
பிரையோகம் செவித்திடவே பிணிகள் போமே. (கூ)

பிணிபோமே திதிக்குமிந்தப் படியாமப்பா
பிரயோக மந்திரத்தை யினிமேல்கேளு
அணியணியாய் வாரம்நாள் நட்சத்திரங்க
ளடுக்கடுக்கா நீயோதி யவன்நோய் நாமம்
கணியாசி நசியென கணக்காலுள்ள
சாத்திரமே யுருவோதி விபூதி போடு
பணியென்ன கொண்டபதி னைந்துபக்கம்
பத்திரண் டேழுக்கும் நட்சத்திர மாமே. (ய)

ஆமப்பா நாளுக்கு யுருவெண்ணப்பா
வப்படியே கிரகபலன் யதுக்கு மாகும்
போமப்பா திசைபலனுமப் படியேயாகும்
பொல்லாத நாள்போச்சு கோளும் போச்சு
ஆமப்பா லக்கணத்தின் பதியாளுடம்
நட்பாட்சி யுச்சமுரு நவக்கிர காதி
யேமப்பா சாபமது பிடியாதப்பா
பெடுபெடுமே வியாதிமுந்த வெல்லாந் தானே. (கக)

செவ்வொரு பதிபயொரு மருந்துகேளு
மெய்மெகத்த நோயாளி தனக்கும் செய்ய
உலகோன்மை யவன்படுத்த தலத்தின்மண்ணை
மருந்துடனே முன்சேர்த்து மாப்புகூட்டி
சொல்லாதே யெமனையிந்த மண்ணைவாரி
கூறிட்ட வைத்தியனே குருவாச் சப்பா
பொல்லாத பேர்களுக்கு யிம்மார்க்கமதை
புகலாதே ஆயிய குருவென் றெண்ணே (௧௨)

சொன்னியே கைபார்க்கும் போதுநீயு
மிரக்கலா நாளுக்கால் பிணிகொண் டோர்கோ
ரன்னியே யவன்தலையின் நடுவேநீயை
நாட்டியதி லாறிட்டு நாசிமூச்சால்
பன்னியே மூச்சடக்கி யுருஞ்சிப்போடு
யுனக்குவரும் காய்ச்சலிர்க்கு யுபாயம் கேளு
சொன்னியிலே சுட்டிருநசி யென்றுமூழ்கி
ஸ்நானபானஞ் செய்துநீ தீர்த்துக் கொள்ள. (௧௩)

ஆத்தமது யாடீநீ நவக்கிரகாதி
செபம் செய்து முப்பது நாழிகைகுள்ளே
சேர்த்துவிடும் முன்தேக காந்தம்போகும்
விபூதியிலே சதிரமிட்டு பிறையும் போக
பாரத்திருக்கும் போதல்லோ தானும்நல்ல
பண்டிதமா ருபாயமிது பார்மேல் செய்வார்
கோத்திரத்தி லுனக்குவெகு புண்ணியமுண்டா
யுலகருக்கு மிதுவயனுவ கொண்டு செய்யே (௧௪)

கொண்டுவா நிதமுமிந்த படிதண்ணீரில்
குறியிட்டு முசசிரங்கை கங்கை நிறை
பண்டுவா பூமதியமை கையிர்கிறி
யுட்டிடனமே யுனக்குவர மாட்டா தப்பா
யுண்டுவா யவரவரை நினையாதே
முகூர்த்தமிட்ட மேழாநாள் ஸ்ரீயை சேரு
பண்டுபார் பெரியோரை யடுத்துக்காரு
பரிகாரி பரிபாகி யாவாய் தானே. (கரு)

பிரமன்விண்டு ருத்திரர் மகேசர சதாசிவமான பஞ்ச மூர்த்திகள் மூலதாரா கணபதியோடு ஆறு ஆதாரங்களிருப்பதாக மறைகூறப்படுகின்றன. மண்ணு, சலம், அக்கினி, காற்று, ஆகாயமும் சர்வ நால்வகை யோனிவடிவ சீவர்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பது யனைவருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. யிருகாதிமாளிடங்களனைவருக்கும்நாசியில் உஸ்வாச நிஸ்வாசமாயலவிவரும் யிடகலை பின்கலையாக சுழிமுனை ஆதாரத்தில்மாறி நடந்துவரும் சத்திசிவ சந்திர சூரியனெனும் சுவாசமான வாசியானது நாள்வொன்றிற்கு ௨௰௧௲௬௱ சுவாசம் நடந்து வருகின்றது அப்படி நடந்து வருவது மணமாகவும் வாசியாகவுமிருப்பதில் நாள்வொன்றிற்கு ௰௨ வட்டமாயும் சந்திரபாகத்திலும் சூரியபாகத்திலும் ஐம்பூத பிரிவாய் பிரிந்து காட்டுகின்றன. இப்படி கலையில் நடக்கும் ஐம்பூதம் அந்தக்கரண வியாபாரத்தால் அறிவை தோற்றுவிக்காமல் ஆயுளையும் க்ஷீணியப்படுத்திநரைதிரை மூப்பை எளிதிலுற்பவம்செய்துவிடுகின்றன.

சத்தியமென்ற வடிவேது வொளியாய் நிற்கும்
    சாதகமாய் சிவமேது வெளியாய் நிற்கும்
வெத்தியென்ற வொளிவெளியு மொன்றித்தானும்
    வேதாந்த சித்தாந்த மிரண்டு மொன்றாய்
முத்தியென்ற வடிவாக தோற்றும்பாரு
    மூதண்ட ரூபமெனும் கேசரியு மாகும்
வெத்தியென்ற வித்தைவெல்லாம் வொளியாய்போகும்
    வேதமென்ற முடிவதனை புகன்றிட்டேனே. (கசு)

ரூபமென்றால் ரூபமல்ல பச்சையல்ல
    ரத்தமனே மஞ்சளல்ல வெள்ளையல்ல
ரூபமென்றால் கருப்பல்ல புகைமேகமல்ல
    பூணிப்பார் மனதிதனி லின்னதென்று
ரூபமென்றா லடியல்ல முடியுமல்ல
    வோகோகோ சிவரூபம் நன்றாய் தோணும்
ரூபமென்றால் விளக்கொளியின் பிரகாசம்போ
    லுண்மையிதை யறிந்தவனே தலைவனாமே. (கஎ)

பாரடங்க ளுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
    வோரிடமு மன்றியே யொன்றிநின்றதொன்றடா
ஆறிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
    சீரடங்க கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானியே.

பாரப்பா பிராணனெனும் பிராணவாய்வு
பத்தியுடன் தானியங்கும் வகையைக் கேளு
நேரப்பா நடனரவி சுழியிற்றோன்றி
நின்றுசுத்தி நொடியிலே சிம்மெனவே யிரங்கி
சாரடா வோமெனவே மூலாதாரம்
சார்ந்திருந்து நாபியிலே ஆவென்றோட்டி
காரடா சாவெனவே கதிர் மதியில்சென்று
கபாலத்தைச் சுத்திகடு நாசிகாணே.

பிராணவாய்வானது தசவாய்வாக தசவிததொழிலை நடத்தி முடிவில் பிராணவாய்வாக நிற்கும் மன அசைவால் பிராணாதிவாயுகளுதிப்பு மன அசைவிலாதிருந்தால் வாயுகளுக்கு தொழிலில்லை வனமாகிய வாசியே மனம் மனமானது சலங் கனல்வாய்வு யிம்மூன்றும் கூடியது.

தானான மூலமுத லாருவீடும்
சாக்கிரத்தின் கோட்டையிலே சார்ந்துநிற்கும்
கூறான பஞ்சகர்த்தா னிருக்குமிட மொன்று

இவ்வனுபவங்களை மேலோர் கூறியிருப்பதும்.

"ஒன்பதுவாயி லொருமந்திரத்தா
லன்புலன்கதவை யடைப்பதுங்காட்டி
கருவிகளொடுங்குங் கருத்தினையறிவித்
தலமொருநான்கும் தந்தெனக்கருளி
யிடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
கடையிற்சுழிமுனை கபாலமுங்காட்டி
குண்டலியதனிற் கூடியவசைபின்
விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலை
காலாலெழுப்பும் கருத்தறிவிக்க"

ஔவையார் கணபதியை பிரார்த்திருப்பதால் செனனமெடுத்த வொவ்வொருவரும் மேற்கண்ட அனுபவத்தை குருதிருவால் சுயானுபவம் பெற்று வாழ்வதே நற்பயனாகும்.

வகையான வாசியது மனமூங்கண்ணு
மயங்காதே சிவாயமென்று புலம்பிடாதே
பகையாதே அட்சரங்க ளன்பத்தொன்றும்
பரிபாஷை யாயுரைத்த நாமபேதம்
திகையாதே நாமமென்று மட்சரங்களென்றும்
செபியாதே யறிவுகெட்ட மானிடரைபோல்
நகையாதே மானிடரைபல சாதியென்று
நம்பாதே நல்வழியின் காலைப்பாரே.
திருமூர்த்தி தேவர்முதல் மனிதரோடு
சிவயோகம் பெற்றிருந்த மார்க்கந்தன்னை
பிரியமுட னெனைதொழுது கேட்டபிள்ளாய்
பிங்கலையு மிடகலையும் மாறும்போது
உறிவான சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
வசையாம லொருமனதாய் காக்கும்போது
குறியான சிவயோகம் சித்தியாச்சு
கோடிசென்மம் சித்திரைபோல் வாழலாமே.

எட்டுதிசையும் பதினறுகோணமு மெங்குமொன் றாய்
முட்டித்ததும்பி மூலைத்தோங்கும் சோதியை-மூடரெல்லாம்
கட்டிசுருட்டிகக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில்லையார்
பட்டபகலை இரவென்றுகூறிடும் பாதகரே.

ரேசகம் வன்னி: பூரகம் அப்பு, பிராணவாய்வு அம்சம் வாசி, தசநாடிகள் யிருதயத்தினசைவு அறிவு நேத்திரகரும ணிவொளிவு. நாசிமூலமாய் வெளிகழிவது விடம் பொருந்திய சூரியகலை ஆகாய சந்திர கிரகணங்கள் முன்னிலையில் அமுதம் உள்புகுவது சந்திரகலையென்றும் உள்செல்லும் சுவாசந் தோறும் அமுதம் உள்சென்று உதிரத்தில் கலந்து உதிரசுத்தியும் செய்து ஜீவனுக்கு ஆதாரமாக யிருக்கின்றன. இவ்வமுத பலத்தால் தபசிகள் தேகத்தை போஷித்து நெடுங்கால மிருப்பதாக மதியமுதம் உள்கொள்ளும்படி செப்பியிருக்கின் றனர். கைலாயமென்னும் சுழிமுனை வீட்டில் ஓங்காரித்து கொண்டு தலையெழுத்தாகயிருப்பது உணர்வு. அசைவு அசைவற நிற்கில் சிவமாம். அசைவுறில் சீவனும். மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் சப்திப்பது சத்தி.* இவையே பேசுமெழுத்து பேசா

வெழுத்தென புகல்வது. பேசுமெழுத்து மனம் பேசாவெழுத்து வாசி சாகாகால் வேகாதலை போகாபுனலெனவும் மறை கூறும். வாசியாகிய வாயுவையும், ஆகாயவெளியையும், ஆவியாகிய வன்னியையும், எச்சமய மதத்தான்களும் அடையவேண்டியதிருக்கிறது.

காலென்பது பிரிதிவ் கலையென்பது ஆகாயம் சக்தி அப்பு யுடல் வாய்வு உயிர் அக்கினி அறிவு மயமாயிருக்கின்றன.

கானாகி தான்முடிந்த சூட்சந்தன்னை
  தரணிதனி லறியாமல் தான்தானென்று
ஊனாகி நின்றதிரு யுடலைகாணேன்
  யுடலில்நின்ற வட்சரத்தி னுருதிகாணேன்
ஆனாகி நின்றதிரு வாசிகாணேன்
  யமர்ந்துநின்ற வாசிதிரு நயனங்காணேன்
வானாகி நின்றவடி முடியுங்காணேன்
  மதிகெட்டு விதியழிந்து மாளுவாரே.

ஆகாயரவியிடத்துஉஷ்ணகிரணம் மழைகிரணம் பனிகிரணமுண்டாகியது போல் அறிவினிடத்தில் இடகலை பின்கலை சுழிமுனையெனு மூன்று கிரணமுண்டாயின.

மணிமந்திர ஔஷத பரிகாரமாகிய மூன்றில் சரமாகிய வாசியின் லக்ஷியம் தெரிந்து அவ்வனுபவத்திலிருந்து பிணியாளன் வியாதியை நேத்திரத்தால் கண்டு வாசியினால் ஆக்கிருஷணம் செய்வதே மணிமந்திர பரிகாரமாகும். ஔஷதாதிகளால் வியாதியை நிவர்த்திப்பதாக யிருந்தாலும் வைதியனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சர அப்பியாசம் வேண்டியிருப்பதால் அதற்குறிய அனுபவிகளை யடைந்து ரேசக பூரக கும்பக மின்னதை யென்றுணர்ந்து அடைதலே நன்மார்க்க நிலையாகும்.

சரிதைகிரிகை யோகஞானமாவன:—மன்னுயிரும் தன்னுயிர்போலெண்ணுவது சரிதை மனுநீதி குருமொழியும் தப்பாதிருப்பதும்கிரிகை ஒண்ணுமேயலையு மனம்யொடுங்குவது யோகம் எப்போதும் தற்பரமாய் நின்றதுவே ஞானம்.

நான்குபதமாவன:—கடவுள் சிருஷ்டித்த யுலகில் வசிப்பதே சாலோகபதம் கடவுளை யெதிரிட்டு போற்றி வாழ்தலே சாமிப்பதம் குரோதாதிகுணங்களை நீக்கி சத்வகுணமாக யிருப்பதே சாரூபபதம் துவிதபாவனை நீக்கி ஆத்மவிசாரனை செய்து கடவுளோடொன்றாகூடி அதுதானாய் தானதுவாய் நிற்றலே சாயுச்சியபதமாகும்.

அஷ்டகர்ம்மமாவன:—பிராணாயாமத்தால் வாசியைவசப்படுத்திகடவுள் திருவருள்மீதுமோகித்து நித்திரையைநீக்கி கண்பார்வை பகிரமுகப் படுத்தாமல் ஐம்பொறிகளை வித்பேஷித்து நானெனும் அகங்காரத்தை பேதித்து பூரணத்தில் மனதை ஐயிக்கியம் செய்து சஞ்சித வினைகளை மாரணஞ் செய்வதாகும்.

அஷ்டாங்க யோகமாவன:—காமமாகிய யிச்சையை தோன்றாமல் செய்து தக்க ஆதனத்திருந்து நாமரூபத்தை நாடும் மனதை யிருதயயாம்பரத்தி லிருத்தி புரவிடயங்களை நீக்கி விகர்ப்பமில்லாமல் தத்சொரூபத்தைநாடி வெளி ஒளி காணேதானாய் வொத்து நிர்விகப்பமாகுதலாம்.

அணிமாதி சித்தியின் விபரம்:—அணிமா, சூக்ஷம, காரண மகாகாரண சரீரமென்பதில் மகாகாரண சரீரமாய் யணுவிலசைவாக நுழைவதும் மஹிமா விஸ்வரூபமாய் தோன்றல் கரிமா யதிகபளுவாக யிருத்தல், லஹிமா தக்கையைபோல்லேசாக காட்டல் பிராப்தி ரவிமதியோரை வசப்படுத்தல் பிரகாமியம் பிரர்காயத்தில் நுழைந்து நினைத்தவரிடம் அக்கணமே தோன்றல் எசத்துவம் பஞ்சகிர்த்திய தொழிலை நடத்தல்வசித்வம் அண்ட முதலிய அனைவரையும் தன்வசமாக இருக்க செய்தல்.

தேகமைந்தின் விபரம்:—இருள்தேகம் மருள்தேகம்சுத்ததேவம் பிரணவதேகம் ஞானதேகம். இருள்தேகமாவன:—ஸ்தூலதேகத்தில் அபானத்தில் மலகுற்றம் நாவில் நாடிகுற்றம் கண்டத்தில் கபகுற்றம் மேல்மூலத்தில் திரைகுற்றம் மதில் ஆணவமலம் பொருந்தி நானெனும் அக்கியானகுற்றம். மருள்தேகமாவன : — மாயாமல் சம்பந்தமாய் தனக்குவருவது தெரியாமல் அகங்காரங் கொள்வது. சுத்ததேகமாவன: — கருவிகரணாதிகளிரீந்து அறிவு அருள்வடிவாய் பார்வைக்கு தேகம் தோற்றும் கைக்கு புலப்படாது நிழல்சாயையும் கிடையாது ஞானதேகமாவன:—கண்ணுக்குதோற்றாது அறிவிர்க்கு புலப்படும்.

திருக்கு திருக்ஷியமாவன:—நாமரூப பிரபஞ்சம் யிந்திரியங்களுக்கு விஷயம் இந்திரியம் கரணங்களுக்கு விஷயம் கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயம் சீவன் சிவசாட்சிக்கு விஷ

யம் சாட்சி விவேகஞானத்திற்கு விஷயம் விவேகஞானம்பரிபூரணைசைதன்னியமெனும் அறிவுவொன்றுக்கும்விஷயமாகாது இந்த சொரூபநிலையே தானென்றுணர்ந்து யதுவாய் விளங்குவர் ஞானிகள்.

ஞானிகள்தேகசித்தி யாதர்க்கு தசதீட்சை விபரம்:—முதல் தீட்சையில் ரோமதுவாரங்கள் வழியாக கெட்டநீர்கள் வியர்வையாககசியும்௨-வதுமுத்தோஷமாகியவாதபித்தசிலேத்மதோஷம் நீங்கும். ௩-வது பழயகெட்ட உதிரங்கள்கசியும். ௪-வது சர்ப்பம் தோலுறிப்பது போல் சரீரத்தில் தோலுறியும். ௫-வது கட்டை கழன்று தேகம் சிவந்த நிரமாய்பஞ்சமூர்த்திகள் கோறியதை தருவர். ௬-வது கட்டை கழன்று சுழுமுனைவாசல் திறந்து தூரதிருஷ்டிதெறியும். ௭-வது சட்டை வெளுப்பாக கழன்றுதேகம்தீபம்போல்பிரகாசிக்கும். ௮-வது சடத்தை உயரதூக்கும் லகிறியுமாகும் கூடுவிட்டுகூடுபாயும். ௯-வது தேகம் சூரிய பிரகாசமாய் அஷ்டமா சித்தியும்கைலாய தேகமாய் தேவர்கள் யேவல் புரிவர். ௰-வது தேகம் தீபம்போல் பிரகாசித்துதேகத்தைவெட்டகதறிவோடும்சொரூபசித்தியும் அண்டத்தில் மௌனம் நரைதிரைமூப்புபிணி மரணம் கிடையாது.

தபசிகளுக்கு ஆதாரம் வாசி வாசி என்பது பிருணவாயு இதை கொண்டு சகல சித்திகளையும் பெற்றனர். சுடரூன சுழிமுனையில் சந்திரன் சேறில் பஞ்சபூதமும் அறிவும் வொடுங்கும் ரவிசேரில் அன்புலனும் அறிவும் பெருகும் ரவிமதி ஒன்றாககூடி சுழியிடம் வொடுங்கில் அறிவும் தசவாய்வும் ஒடுங்கும் வாசி நடுநிலையினும் மூலத்திலும் நாபியிலும் கண்டத்திலும் சுழியிடமும் சதாநிற்பவர்கள்தான் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

சாகாகாலையும் வேகாதலையும் மணியாடும்கோணத்தையும் ஆசானமுன்னிலையில் தெறிந்து மும்மூலமாகிய உந்திமார்பு நெத்தி கண்ணிடமிருப்பர் அமாவாசை அன்னந்தண்ணீ ரிறங்குமிடம் பருவம் அன்னரசம்பிரிக்குமிடம் நாதமென்

பதூ நீமணம் விற்தென்பதுவாசி நீயானது வாசிமீதேறிவிளை யாடும். சாகாகால் வாசி வாய்வு வேகாதலை ஆகாசவெளி போகாபுனல் ஆவியானவன்னி ஆகமூன்றும் கூடியது நாத மென்றும் பசந்தமண்ணும் தண்ணீருன இரண்டும் விந்து வாக விளங்கும்.

மூன்றெழுத்து=
பதி, பசு, பாசம்.
அறிவு-வாசிசோதி.
ஸ்தூலம்=சரீரம்.
சூக்ஷமம்=ஆவி.
காரணம்=பரம்.
பதி=பரம்.
பசு=வாசி.
பாசம்=கயர்.
சந்தி=தீ.
சிவம்=வாசி.
பூரணம்=சலம்.
அடி=சந்திரன்.
நடு=சுழி
முடி=சூரியன்.
ரேசகம்=சூரியன்.
பூரகம்=சந்திரன்.
கும்பகம் = சுழிமுனை.
காமபால்=ரவி.
கானர்பால்=மதி.
சோமபால் அக்கினி
ஜீவாத்மா=மூலத்தீ
பரமாத்மா=வெளி
பேசுமெழுத்து=மனம்.
பேசாவெழுத்து=வாசி.
அங்கி=சூரியன்.
சங்கி=சந்திரன்.
உச்சி=சுழிமுனை.

விட்டயிடம்=ஆகா
யவெளி. [சி.
தொட்டயிடம்-வா
மூலஅனல்=வாசி.
வாசி=பிராணன்
பிராணன்=தீபம்.
தீபம்-யோகமாகும்
மதம் ௫.
சாதிமதம்.
பொருள்மதம்.
கல்விமதம்.
குலம்=சுக்குலம்.
சட்டைவுரிபது ௯௬
தத்துவம் ௯௬.
புளியால் திரை.
உப்பால் நரை.
துவாரம் ௰.
சிவத்துவாரு.
விகாரதுவாரு.
அங்கத்சவாரு.
விசேடசாதிதுவா
ஆசிர்மதுவாரு. [ரு
நாமத்துவாரு.
சமஸ்காரதுவாரு.
வைதீதுவாரு.
கிரிகையாதிதுவா
மும்மணி. [ரு.
ரவி=சொரூபமணி
மதி=கமலமணி.
சுடர்=அட்டமாசி
த்தி.

பூமி=சத்தி.
ஆகாயம்=சிவம்.
சத்தி=உடல்.
சிவம்=உயிர்.
தீபம்=அறிவு.
வாசிமூல அனல்=
பிராணன்தீபம்.
நந்தி=நேத்திரம்.
மனோன்மணி=ம
னம்.
புருவமுனை=சொர்
க்கவீடு.
பரகெதி = சுவாத
சாந்தம்.
அகாரம்=சத்தம் அ
துவே ஆத்மா.
அந்தஅகாரத்தைதி
யாணிக்க அகத்தீச
ருனார்.
ரவிமதி சுடர் மூன்
றும் ஒன்றானல் நவ
நீதகிவ்ஷண னென
புகலும்.
சந்திரனை நோக்க
வெட்ட வெளிபோ
ல்காணும் அது சிவ
பதமாகும். ரவி
யைபார்க்க இருதய
த்தில் ரவிபிரகாசம்
தோற்றும் அது சக
ஷியாதிமகும்.

ஸ்தூல தேகத்தை போஷிக்க ஆகாரம் கொடுப்பதுபோல் சூக்ஷ்மதேகமாகிய ஆவியாகிய வன்னிக்கு ஆகாரம் சந்திரகிரணங்களின் அமுதத்தை கொடாதால் மூல அனலுக்கு ஆவி குறைந்து ஆயுள் க்ஷீணயப்படுகின்றன.

குலம் என்பதும் சாதி என்பதும் முடிவாக பார்க்கில் மானிடபிறவிகளில் ஆண் பெண்ணாக விளங்குவதில் கொலைகளவுகள் காமம் பொய்யாகிய ஐந்து பாதகதொழிலை நிக்கி[illegible]து சத்வகுணத்தோடு பரமமெனும் பொருள் யாதோ காரணம் விபரமறிந்து தானேகுசனையென ஆத்மவிசாரணை செய்து முடிவை நாடிநிர்ப்பவரே மேலாம் குலமெனப்படும். பாதிகளைகொண்டு நன்று தீதென தெரிந்து நடவாமல் புலால் மதுபானம் பகலையுணவு ஆண் உரக்க மைதுனமே பெரும்போகமென வாழ்நாட்களை மிருகாதிகளின் பாவமாக நடந்து நடிப்பவரே கீழ்குலமெனப்படும் மனதை ஒருமை அடையாமல் காவிகாம்பிரதண்டு கமண்டல விபூதி பூசினும் துவாதசநாமம் தேகத்தில் சாற்றினும் சதா ஆலயம்புகினும் முக்காலசபதப சந்தியாவந்தனம் புரினும் யாதொரு பயனுமின்றி தனக்குத்தானே வஞ்சக கள்வனாவன்.

மணிக்கடல் யானை வளர்குழன் மேக
மணிவண்டு தும்பி வளைபேரிகை யாழ்
தணிந்தெழு நாதங்க டாமவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்க வொண்ணாதே.

மானிடசரீரத்தில் தாயித நாதங்களும் பகிர்முக நோக்கிலலாமல் அந்தர்முக நோக்குடையவர்க்கு விளங்கும் சத்தம் ஓசை எனப்படும். அதையே நாதமாகும். நாதம் ஆகாயத்[illegible]ம். சத்தம் பிரந்திடத்தில் சகலகலையுமுதிக்கும் நாதவிந்துகளை எனப்புகல்வது நாதமானது பெண்பாலிடமெனவும் விந்தென்பது புருடனிடமிருப்பதென்றும் கூறுவது சகசமாக யிருந்தாலும் ஆணிடத்திலும் பெண்ணிடத்திலும் நாதவிந்திருப்பது உண்மையாக இருக்குமிதை அனுபவத்தால் [illegible]யக்கூடும் குளவியானது கீடமாகிய புழுவை எடுத்துக்

கொண்டுபோய் மண்கூட்டிலடைத்து சிறிய வழிவிட்டு அவி
டம் குளவியானது தனது வால்முள்ளினால் பலதரமும் புழு
வை குத்தி ரீங்காரமான பிரணவநாதத்தை குளவியானது
வொலிக்க குளவிகுத்திய துன்பத்தை சகிக்காத மகாதுன்ப
த்துடன் நாத ஒலியைகேட்டிருந்த புழுவானது அந்த பய
ம் நீங்கி குளவிவடிவம் பெற்றன அவைபோல் மானிடதேக
முடையவரும் தனக்கு யெதிரிட்டிருக்கும் மரணபாதைக்கு
மிகபயந்து சதா ஆகாய அம்சமான பிரணவநாத மின்னதெ
ன்று ஆசிரியரிடம் கேட்டு மனதை அதில்லயப்படுத்தி யிருக்
க சூக்ஷமசரீரம் சித்தியாகும்.

எஞ்செயலா லெய்துமிவ் விதியுமல்ல
தஞ்செயலா லுண்டோ தந்தைவிதி—யெஞ்செயலோ
முன்னூளமைந்த மொழிதவறு தன்னாள்
பின்னூ ளமைப்பீது மில.

யெனவும் தநதை விதியல்லவோ அண்ணே இந்த வி
திகளெலாம் எனவும.

பாதகங்கள் போமென்றீர பாவமென்ன
பரமான யென்குருவே யருளிச்செய்வீர்
சூதகமாம் நாதத்துள் விந்துபூர்ந்த
சுகம்போலே யிருந்துதடா யூதுவேபாவம்
பேதையரை பெண்வைத்து மைதுனமேசெய்து
பிரந்தாயே யவள்வயற்றுட் சென்மித்தேதான்
மாதாவே யென்தாயே கொம்பாவிநீதான்
மகவாக புரப்பட்டால் ஞானமாமோ.

ஆதாரமாகிய ஆகாய அம்சத்தில் ஒருகோடி யொன்பது
லட்சம் அறுபதாயிர கணமான ௯௰ - நாள், ௬௰௪-நாழிகை,
ஆயிரத்தருநூறுநொடி கணக்காய் புருடனிடம்சுக்குலத்தில,

மேவியசிவன் வடிவது சொல்லிடிற்
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவியகூறது வாயிரமாயினு
லாவியின்கூறு நூறாயிரத்தொன்றே.

அணுவிலணுவினை யாதிப்பிரானை
யணுவிலணுவினை யாயிரங்கூறிட்டு
டணுவிலணுவை லணுகவல்லார்கட்
கணுவிலணுவை யணிகலுமாமே.

அணுவுளவனுவு மவனுளணுவும்
கணுவறநின்ற கலப்பதுணரா
றிணையிலீச னவனெங்குமாகித்
தனிவறநின்ற சராசரந்தானே.

புருடன் சுக்குலத்தில் அணுவுக்கணுவாய் முன்கண்ட நாளளவாக கீடவடிவாக கெற்பமிருந்து மோகய கொண்டு ஸ்ரீயைநினைத்து புணர்ந்து ஸ்ரீ சுரோனிதத்தில் சுக்குலந்தங்கியிருந்த கீடம் சம்பந்தமாகும் முறையான ஆண்பெண்ணும் மவுணமுற்றால் மோசமில்லை கருவங்கே தரிக்கும்பாரு இருமனமும் வொருமை மனதுட னிருக்க வேண்டும். அவ்வகை ஏகமபுணர்ச்சியில் ஸ்ரீயின்மனமானது புருடன் வடிவயிது நோக்கமிருக்கவேண்டும். வேருருபத்தின் மீது மனம் வைக்கலாகாது ஒன்றதான யிருவரும் கூடியேயுற்ற வுள்ளம் கணவன்றன் மேலுறில் நன்றதான கணவன்றன் யுருவதாம் நாடும் காதலிமேலவநாட்டிற்நின்றதாயுருவே வடிவாயுரும் நேசமா துலன்போலுருந்தாய் வழியன்றியே யவள் முன்னவன் பின்னவனை குமைந்தன் கூறுமெனு நீண்மறை யிவ்வண்ணமாக வடிவம் பொருந்தும் புருடன் கலை சூரியனாகயிருந்தால் கரு ஆண்வடிவமும் சந்திரகலையாக யிருந்தால் பெண்வடிவாகவும் பிரிதிவ்அப்பு, தேய்வு, வாய்வு, பூதியமாகயிருக்கில் அவையவைகளுக்குறியகணக்கின்படி ஆயுளயமைவதாகயிருக்கிறதப்படி யமைந்தகருவானது உாஅ௰-நாள், அல்லது

ந-ா-நான் பெண்வயற்றில்வளர்ந்துவெளிகண்டனை அவ்வகை சென்மித்த சிசு யேழ்வித பருவமடையும். அதை யேழ்பிரவி என்றும் புகல்வர் அவையாவன. புருடன் ஸ்ரீயை நினைந்து மோகங்கொண்டது. க. சம்பந்தமுற்று சுரோணீத்ததில் சம்பந்தமானவை. உ. கருபையிற்ல் வளர்ந்தவை. ந. வெளிதோன்றி குழந்தைபருவம். ச. பாலைபருவம். ரு. எவ்வன காமாதிகளாலலைவு பருவம். சு. நரை திரை மூப்பு பிணி மரணபருவம். எ. இந்த யேழு பருவங்களிலும் வடிவமும் குணமும் நடக்கையும் பேதங்களாகவேயிருக்கும் புருடன் ஸ்ரீ இருவருக்கும் மோகவுற்பவ விபரம்.

கேளப்பா மனமான வாய்வுகூடி கெடியான சித்தமா காயம்பொங்கி, வேளப்பா யாங்கார சிகாரமிஞ்சி மேவுதற்கு பெண்மேலே மோகமாகும், நாளப்பா ஐந்திற்கும் பலமேதென்றால் நலம்பெறவேசொல்லுகிறேன் நன்றாய்கேளு, தாளப்பா மனதோடே வியானன்கூடி தனியானநாதத்தில் உபானன்றானே.

தானென்ற விந்துவினிற் சமானன்கூடிந் தனியானசித்தத்தில் வியானன்கூடும், தானென்ற ஆங்காரம் கெர்ச்சிப்போடு கலந்துநிற்கும் வுதானனப்பா கண்டுகொள்ளு, வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனதுங்கூடி மேவியவன் கலந்தீவந்து விழுகும்போது, மானென்ற மௌனபரவசமேயாவான் மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் யம்முறைதான்காணே.

ஒன்றான விந்துவிலே விட்டகுறைவந்து வுருதரிக்கும் யவவுருவே யவங்களுமாவார் என்றும், தனது நல்வினை தீவினையளவாக பெண் கெற்பத்தில்தானே பிரவி எடுத்து அனுபவிக்கவேண்டுமென்று அனுபவிகள் கூறிய மகாவாக்கியம்.

பிராணவாயு பித்தம் அக்கினிசலத்தில், அபானவாயுவாதம்மலத்தில, சமானவாயு அய்யம் சுழிவிந்தில்.

நீயும் காற்றும் மலத்தில்சார, வாதவாயுரும். அக்கினியும் காற்றும் ஆகாயத்தில்சார பித்தமுரும். சலமும் காற்றும் சுழியில்சார சிலேர்ப்பனமுரும்.

வாசிமூலவுமிடம் ஐந்து:—நாசிமுனை. சகஸ்திரம் பிடரி நெஞ்சு. மூலம்.

முத்தியின் விபரம்.—குருஸ்த்தானமிதியொன்று, ருத்திரஸ்தானதியொன்று. புருவமையயசதாசிவஸ்தானதியொன்று.

சந்திரசூரிய அக்கினியினிடமாவன:—மூலத்தில் அக்கினி யாரில் சூரியன், முடியில் சந்திரன்.

கலையிடம்:—சூரியகலை நடக்கும்போது சுவாசம் பிடரிவழி சென்றுவரும், சந்திரகலை நடக்கும்போது நடுஉ-பாயமாகிய மூளையில் சென்றுவரும். (மந்திரங்கால் மதிமுக்காலென்பது) மந்திரம் சூரியன் கால், மதி சந்திரன் முக்கால். அங்குஷ்ட பிரமாணமெனும் யகத்திசர் ஒரு அங்குலமுள்ள ஜெக்தி ஸ்தானமிருந்து ஆயிடத்தெட்டு கிரணங்கள் பொருந்தி பகிர்முக நோக்கலாக யாவும்யாரத்தும் தான்சர்வசாக்ஷியாக விளங்கும்.

ஏதுலபஞ்சிகரணம்.
பிரிதிவியில் பிரிதிவ்=அஸ்தி.
பிரிதிவியில் அப்பு=மாமிஷம்.
பிரிதிவியில் தேய்வு=சர்மம்.
பிரிதிவியில் வாய்வு=நரம்பு.
பிரிதிவியில் ஆகாயம்=ரோமம்.
அப்பினிலப்பு=மூத்திரம்.
அப்பினில் பிரிதிவ்=உமிநீர்.
அப்பினில் தேய்வு=வியர்வை
அப்பினில் வாய்வு=உதிரம்.
அப்பினில் ஆகாயம்-சுக்குலம்
தேயவினில் தேய்வு=பசி.
தேய்வினில் பிரிதிவ்=தாகம்.
தேய்வினில்அப்பு=நித்திரை.
தேய்வினில்வாய்வு=ஆலிசம்.
தேய்வினிலாகாயம் சங்கமம்
ஆகாயமும்வாய்வும் கண்டம்
ஆகாயம்தேய்வும்-பார்புபுதி
ஆகாயமப்பும்=நாசிபித்தம்.
ஆகாயமும் பிரிதிவும்=யிருதயமகங்காரம்.
வாயுவும் பிரிதிவ்கூடில்=யிருதயம் பிராணன்.
வாயுவுமப்பும்-குதமபானன்.
வாய்வும் தேய்வும்=கண்டம் உதானன்.
வாய்வும் வாய்வும்=சர்வசரிரீ வியானன். [ன்
வாய்வுமாகாயம்-நாபிசமானன.
தேயும் ஆகாயமும்=செவி.
தேயும் வாயும்=சரீரம்.
தேய்வும்தேய்வும்-நேத்திரம்

வாய்வினில்வாய்வு வோடல்.
வாய்வினில்பிரிதிவ்-நடத்தல்.
வாய்வினில் அப்பு=யிருத்தல்
வாய்வினில் தேய்வு-அரிததல்
வாய்வினிலாகாயம்கிடததல்
ஆகாயத்திலாகாயம்மோகம்
ஆகாயத்தில் பிரிதிவ்=ஆசை
ஆகாயத்தில்அப்பு-துவேஷம்
ஆகாயத்தில் தேய்வு=பயம்.
ஆகாயத்தில்வாய்வு வெட்கம்

சூஷ்மபஞ்சீகரணம்.

ஆகாயமு மாகாயமும்=நேத்திரமறிவு.

தேய்வும் அப்பும்=சிங்குவை.
தேய்வும் பிரிதிவும்=நாசி.
அப்பும் ஆகாயமும்=சத்தம்.
அப்பும் வாய்வும்=பரிசம்.
அப்பும் தேய்வும்=பார்வை.
அப்பும் அப்பும்=ரசம்.
அப்பும் பிரிதிவும்=கெந்தம்.
பிரிதிவ் ஆகாயமும்=வாக்கு.
பிரிதிவ் வாய்வும்=பாதம்.
பிரிதிவ் தேய்வும்=பாணி.
பிரிதிவும் பிரிதிவும்=குதம்.
பிரிதிவும் அப்பும்=குய்யம்.

நாவகை உற்பவம்:—பிரிதிவிகிடம் சராயுசமான வித்துகளால் புல் பூடு கொடி செடி மாமுதலியவைகள.

அப்பு பூதம் உற்பீஜம் பைகிடமாக மானிடம் பசு ஆடு மிருகாதிகள்.

தேய்வு பூதம் சுவேசதம் வியர்வை வெப்பத்தால் யீபேனு கிடம் கம்பளிப்பூச்சி புழுகு.

வாய்வுபூதம் அண்டசம் முட்டையில் கோழி பாத், பல்லி, ஓணான், சர்ப்பம், கோட்டான், கெருடன்.

மந்திரபீசம் ஆகாயம் மஹான்களால் ஒருக்கால் சிருஷ்டிக்கப்படும்.

இதில் ஓரறி உடையது புல் மரம் செடி பரிசமறியும்.
ஈரறிவு.—சிப்பி, சங்கு, பரிசரமறியும்.
மூவறிவு.—கரையான். எரும்பு, பரிசரசகெந்தம்.
நாலறிவு.—தும்பி, வண்டு பரிசரசகெந்தரூபம்.

ஐயறிவு.—பரவை, மிருகங்கள் சத்தபரிசரூப பரசகெந்தமறியும்.

ஆறறி இடையமானிடம் ஞானமாகிய அறிவும் பொருந்தியவர்கள்.

ஆணவம் மாயிகை காமியம் மும்மலமும் நீங்கில் ஆத்மா அருளோடுகூடிய ஞானமாகும்.

ஒருபாதையுமின்றி தானாகயிருப்பது பிரமம், பிரமம் மாயையாகிய அவித்தையிற் பிரதிபலித்தபோது சீவன். சீவன் அவித்தையிற் கூடியபோது சுழுப்தி, சுழுப்தி அந்தக்கரணத்தில் கூடில் சொற்பனம். சொற்பனம் ஞானேந்திரியத்தில் கூடிற்சாக்கிரம், சாக்கிரம் ௯௬-தத்வங்களுடன் வியவகாரம்.

ஆசசப்பா தேகமென்ற வாதாரத்தில் விந்தையென்ற யஞ்சையுமே சொல்லக்கேளு. மூச்சப்பா லலாடத்திற் சாக்கிரந்தானென்று மூலையான கண்டத்தில சொற்பனந்தானென்று, மிச்சப்பா மார்பின்கீழ் சுழுத்தியொன்று நிசமான உந்தியிலே துரியமொன்று. வீசசப்பா விந்தின்மேல் துரியாதீதம் விளங்குகின்ற யவித்தையஞ்சும் கண்டுகொள்ளே.

விரசுகொண்டு யாடுகுரசக்கரத்தை வினையம்கொண்டு பாராமல் வீணாய்போன, பிரசைகளை கண்டதினாலே துண்டய்யா பிலமான மூலமதில் மனதைவைத்து, யுரவான வாசியினால் மைந்தா மைந்தா யூடாடும் சக்கரத்தை யுன்னியாட்ட, திரமாக சீவகளை தெதிகொண்டாடும் தீர்க்கமுடன் தேசரியிலிருந்துபாரே.

களையான சீவகளை தீபம்போலே கண்டுதடாவென்னை நிரி மாண்டபோது, களையான சீவகளை யெங்கேபோச்சு கனலொளியின் பூரணந்தா னங்கேபோச்சு, களையான க[illegible]விருலை சாயும்போது காரணமாய் முன்போலே பின்புண்டாமே, களையான சீவகளை பக்கத்தேதான் கண்வெடித்த கலையாச்சு சிவனீதானே.

தானாகிதான்முடிந்த சூட்சந்தன்னை தரணிதனி லறியாமல் தான்தானென்று, ஆணாகிநின்றதொரு யுடலைகாணான் யுடலில்நின்றவட்சரத்தி னுருதிகாணான், ஆணாகிநின்றதிருவடிமுடியுங்காணான் மதிகெட்டு விதியழிந்து மாளுவானே.

மாளுவதுரெண்டுவிதம் மைந்தாகேளு மகத்தானசிவகலை மாறும்போது, ஆளுவதுபூரணமாய் யறிவோடய்யா யடங்குவது பராபரத்தே யமைப்பேயாகும், சூளுவதுநோயுடனே பாசஞ்சூழ்ந்தால் சுளிவான மதிமயங்கியலைவான்பாருங் காலு நிலையறியாமல் வலைந்துகெட்டுகானலிலும் நீறினிலும் கரைந்துபோமே.

ஆகையால் அந்தகரண வியாபாரங்கள்நீக்கி அந்தர்முக நோக்காய் பேசசுக்கும் மூசசுக்கும் மத்தி. கண்ணுக்கும் காதிற்கும்மத்தி. கங்குல்பகலாகுமிடத்திற்கு மத்தி. ரவிமதிக்கு மத்தி. அறிவிர்க்கும் மனதிற்கும்நடுநிலையிற் நின்றவற்கே மெய்ப்போதமுதயமாகும்.

நினைவைநீக்கி நோக்கியிடின்மலசொரூபந் தோன்றியிடும், நினைவைமேவி நோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும், நினைவிலுலகை மறிந்ததுவும் நீங்கிச்சொரூப மறிந்ததுவும், நினைவிநாக்கிற் றனில்லை நிகழுமாயா மோகமதில்.

தன்னைமறைத்த பந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற் றன்விளங்கும், தன்னைமறந்ததே பந்தந்தன்னை யறிந்ததே முத்தி. தன்னைவிட வேறொர்பொருளில்லைத் தானேபிரம்மமாயையும்பின், தன்னைவிடவேறாய், விளங்காதானே யாகிவிளங்கியிடும்.

க்ஷணசிருஷ்ட்டி பிரளயம் தினசிருஷ்ட்டி பிரளயமாகின்றநினைத்தலும் மறத்தலும் நித்திரையில் தன்னையே மறந்

கலாகின்றபடி, மரணகாலம் எதிரிட்டிருப்பது இன்னநாள்
என்று தெரிந்து அதற்குள் அடையவேண்டிய பயனை யடை
யாத நமது யிகபோக சுகமும் நடக்கையும் மனவிகாரமுட்
டாதுபயன்.

ஐம்புலனை வென்றவன்வீரமேவீரம். கடவுள்ஒன்றென
தெளிந்த பேரறிவே அறிவு. பிறர் யேமாறுண்பதேஊண். தா
ன்சாகாமல் கற்பதே கல்வி. ஆகலால் ஆதிசிருஷ்டிகாலமு
தல்யோநியாசைகொண்டுயோனிமூலமாகவேயிச்சைகொண்
ட படிசென்மித்துவருகிறோம். அவ்வகையோனிவழியாகஅன
விறந்தஜென்மங்களெடுத்தும், இப்போதாகிலும், பிறந்துவிட்
டேன்யினிஇரவாதிருக்க வரந்தரவேண்டுமெனபட்டணத்து
சுவாமிகள் கேட்டபடி, இனிபிறவிபெறாவண்ணம்பெறவேண்
டுமல்லவா. தேகம்நரைதிரை மூப்பு சாக்காடுபெற்றுதேகம்ந
சிப்பது சித்தம் தேகத்திலிருந்த சத்து எக்காலமும் நசிப்பதி
ல்லையென்று யனைவரும் புகல்வதுபழமொழியாக யிருந்தாலும்
அநுபவத்தில் சித்தாந்தமாக வேண்டும்.

இப்புவி அத்திப்பழம்போல் பேரண்டம் அதற்குள்ளமை
ந்தவிதைகள்போல் சிறு கண்டங்கள் மேர்க்கண்டபேரண்டம
ஆயிரத்தெட்டு கூடியது யொருபுவனம் இவ்வகைகொண்ட
புவனம் ௨௱௨௰௪ கூடியது வொருசாகரம்-சாகரம்யிருகூடி
யதுவொருபதம் இப்படி ௮௱௪ கூடியதை பிரபஞ்சமென மே
லோர்கூறினர்.

தாரணிசலம் கனற்காற்றத்தவான மரணியபானுவருந்தி
ங்களங்கி மூரணியதாரகை முன்னிய வொன்பான் பிரணவ
மாகும் பெருநெறிதானே. சிவம் சத்திநாதபிந்து சதாசிவம்தி
கழுமீசன், உவந்தருள் ருத்திரன் மாலயன் யொன்றி னென்
றும், பவந்தரும் அருவம் நாலின் யுருவம் நால்வயுபயமொன்
றாய், நவந்தருபேதமாக நாதனே நடிப்பனென்பர், பிரிதிவ்
அப்புதேய்வுவாய்வு ஆகாயம். உகாரநாதரவி, மகாரவிந்து ச
ந்திரன் ஓங்காரமகம் மேருசுழிமுனை ஆகஅஷ்டமூர்த்தமாயும்
விளங்குவர்க்கடவுளென வேதம்கூறும். ஆச்சுதே அறிவொன்
றின் விசாரணையே யுனைத்தையுமே பார்த்திருந்து வகண்டந்

தன்னில், கோச்சுதே குருவாகி தத்துவங்களாகி கொடியதீவினையுநல்வினையுமாகி, போசசுதேயெண்ணானாய்ப்பிரபஞ்சமாகிப்புகழுறியநிற்குணமாய்நிர்மலமுமாகி, நீச்சுதேசிவமாகிசீவனாகிசெழுஞ்சுடரின்கதிரொளியாய்சிறந்தவரே. எட்டுத்திசையும பதினொருகோணமுமெங்குமொன்றாய்முட்டித்ததும்பிமுளைத்தோங்கும் சோதியைமூடரெல்லாம் கட்டிசுருட்டிகக்கத்திலவைப்பா கருத்தில்லையார், பட்டப்பகலையிரவென்று சொல்லும்பாதகரே. மேலோர்முன்குறித்த வாக்கியங்களுண்மையென விளங்குவதேயாம். ஐயமின்றி தெய்வவுருதியானித்தா லதுவா மருவுருவை தியானித்தா லட்டமூர்த்தியுமாம். பொய்யாவிரண்டையும் தவிர்த்து தானாகயிருந்திடில் பூரணமாம் சீவனெதிர்ப் பொருந்துமதுவாமின் மையலுரு மனம்விடயத தாசையுற்றேயதுவாய் மரணசெனனமும் விளைந்தவாரேதென்றே யுணர்ந்து, மெய்யறிவே தானாக பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவார் யாவரும் செனியாவீட்டையு மெய்துவரே.

ஐயுணர்வெய்திய கண்ணும் பயனின்றே, மெய்யுணர்விலலாதவர்க்கு.

வாரசரம:—ஞாயர் செவ்வா சனி வலநாசியில் சூரியகலையாகவும், வெள்ளி திங்கள் புதன் யிடநாசியில் சந்திரகலையாகவும் பூரவபக்ஷ குருவாரம் சந்திரகலையும், அமரபக்ஷ குருவாரம் சூரியகலையாகவும், காலை ௫-மணிக்கு நடக்கவேண்டியது அவ்விதம் நடந்தால் தனது காரியங்களனைத்தும் சித்தியாகும். அவ்வகைநடவாமல்பேதமாய், சூரியநடக்க வேண்டியதினம் சந்திரரும், சந்திரர் நடக்கவேண்டிய தினம் சூரியருமாக நடந்தால் அடியிற்கண்ட பலனாக நடக்கும் ஞாயிர் சந்திரன் சனி யிரும்பல் திங்கள் சூரியர் சல தோஷம் சுற்றத்தாருக்கு கேடு. செவ்வா சந்திரர் சுரம் சண்டைசாவு. புதன் சூரியர் நீரேத்தம் தலைகுத்தல் நீங்கு. வளர்பிறைவியாழம் சூரியர் தாபசுரம் தலைவலிவியாக்கூலம். தேய்பிறைவியாழம் சந்திரர் தேககோளு வெள்ளி சூரியர்கண்காதுகோட் டெளிவூர் பிரயாணம். சனி சந்திரர் சீதள சன்னியாகும்.

சந்திர சூரியர்களிருகலையினும் ஐம்பூதம் நடப்பதெண்டு பிரிதீவ், நிறம்பொன்மை இத்திப்பு. அப்பு வெண்மை, துவர்ப்பு. தேய்வ செம்மை, உரைப்பு, வாய்வு கருமை. புளிப்பு, ஆகாயம் படிகம், கசப்பு. பூர்வபக்ஷத்தில் குரு பிரிதீவ், சுக்கிரன் அப்பு, அங்காரகர் தேய்வு. புதன் வாய்வு. சநிஆகாயம். அபரபக்ஷத்தில் அங்காரர் பிரிதீவ், சுக்கிரர் அப்பு, குரு தேய்வ. புதன் வாய்வு, சனி ஆகாயபூதிகமாக கொள்க.

ஞாயர் ஆந்தையாகிய அப்பும், திஙகள் செவ்வா, வியாழம், காகமாகிய தேய்வும். புதன் வல்லூறாகியபிரிதீவும். வெள்ளி கோழியாகிய வாய்வும், சனி மயிலாகிய ஆகாயபூதியமாக நடக்கமிக உத்தமம்.

பூதியங்கள் பிரிதிவ் அப்பு நடந்தால் சத்வகுணமாயும். தேய்வு ராசதமாகிய கோபமாங்காம் ஸ்ரீயிச்சை வாய்வுவானது அலைவுரும். ஆகாயம் பரயிசைசையை நாடும். காலையடுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கும்போது சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக்கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆகவேண்டிய காரியங்களுக்கு போகும்போது ரவியில் பிரிதிவ் அப்பு நடக்க சென்றால் சித்தி உடனேயும், மதியில் பிரிதிவ் அப்பு நடக்க சென்றால் தாமதத்தில் பலன்சித்திக்கும். படுக்கும்போது யிடதுகைகீழ்வைத்து வலதுகை மேலாகவைத்து கால்நீட்டி படுக்கவேண்டியது .அவ்வகை படுக்கும்போது மனதை பலவாறு சிந்தையில் செலலவிடாமல் சுவாசமீது செலுத்தி யிருக்கவேண்டியது அவ்வகை அப்பியாசம் செய்து வருகையில் சொர்ப்பநாதி அவஸ்தைகள் நீஙகி அந்தரமுக விவகாரங்கள் விளஙகும் இவ்வகை நடப்பதுமன்றி வயற்றில் ஆகாரமில்லாமலிருக்கும்போது பசி அதிகமாகயிருப்ப தென்று சொல்வது அப்போது மேற்கூறியபடி படுத்திருந்து பார்க்க பசி எழும்பிய பரமிடம் நன்றாகத்தோன்றும். அமாவாசை தினகாலை ரவியை ராகுவும், பருவத்தின் சந்திரனை கேதுவும் மறைப்பது போல நமது ரவிமதியை ராகு கேது சாயை மறைப்பதால். மனதிற்கு யிருளாகிய மாயை மூடப்பட்டது. சந்திரன்மனமெனும் சூரியன் நேத்திரத்திலு மிருப்பதால், ரவியிடம் மதியை செலுத்த மதிக்கு கிரணங்கள் குறைவு படாமல் அறிவுதயமாகும்.

ஆகாயமும் வாய்வும் கலந்திருக்கிறது. மண்ணும் சலமும் கலந்திருக்கிறது. அக்கினிமத்தியமாய் நின்றனை. மாமிஷஉதிர சலம், ஒன்றாகயிருக்கிறது. சரமாகிய வாய்வு ஆகாயவெளியில் சம்பந்தமாக யிருக்கிறது அக்கினி பொதுநிலையாய் நின்றனை.

தானென்ற சித்தர்முதல் முனிரிஷிகள் தன்மயமே தானாக தவமேசெய்து, ஊனென்ற யுடல்வெருத்து பசியடக்கி வுத்தகலைவாசியென்ற தாரகத்தை கொண்டு, வானென்ற ஆகாசவெளியில் சென்று மகத்தான சோதியுடன் சோதியானார், வேனென்றுவந்ததுவும் சோதிசோதி யெங்குஞ்சிவமயமான சோதிதானே.

சோதியென்ற சோதியிலே சோதியானார் சூழ்ந்துதடா பண்டமதில் நன்றாய்ப்பாரு, வோதியதோர் மந்திரகலைசோதியெல்லாம் யொளிவிளக்காய் நின்றதடா யங்கேபாரு, நீதியுடன் பார்க்கையிலே யண்டந்தன்னில் நிறைந்துநின்ற நட்சத்திர சோதியெல்லாம், ஆதியென்ற நாதாக்கள் காந்திகாந்தி பண்டமதில் சூழ்ந்ததடா யங்கேபாரே.

ஸ்தூலதேகம் சத்தி, சந்திரரென்றும் யிதில் உயிர்ப்பாயைய உயிர் சூரியர் சிவமாகும். பிரிதிவ் குருநாசியிடமாக வாசனையறிதலும் அப்பு சுக்கிரர் நாவிடம் சுவையறிதலும், தேய்வு அஙகாரகர் நேத்திரமிடம் ரூபமறிதலும், வாய்வு புதன் சரீரத்தில் பரிசமறிதலும், ஆகாயம் சனி செவியிடம் ஆகாயசப்தமறிதலுமாகும் இராகுகேது சாயையென்றும் குதம் குய்யஸ்தானமிட மிருப்பதெனபுகலும்.

சடனமென்று தன்னாகே வாசியோகம் கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு, துடியிருந்த சுழிமுனையினூடுதொக்கு

சூரியனும் சந்திரனும் மொன்றாய்போகும், குடியிருப்பு சாக்கரத்தின் கோட்டையாச்சு கோடான கோடியுகம் வாழலாகசு,-நொடிநிமைக்கு நேரமல்லோ பிரமன் வாழ்க்கை நுண்ணிமையாய். பார்த்தறிந்து நடுங்குவாயே.

சாக்கிர பகிர்முக வியகாரங்களிலிருந்து நித்திரை சொர்பனத்தில அனேக விஷயங்களை கண்டதாயும், செய்ததாயும், சென்றதாயும், நடத்தியதாயும் அனேகமாய் காணுகின்றோம். அவைகள் நித்திரை நீங்கியபிறகு யாதொரு பயனையும் உடையாதவர்களாகின்றோம். அவைகளன்றி ஒரு ஸ்திரீயைகூடி சம்போகம் செய்ததாக காண்கின்றோம். அப்படி கண்டு நித்திரை நீங்கியபிறகு கலிதமான விந்தை பிரத்தியக்ஷமாக காண்கின்றோம்.

இதை புத்திமான்கள் அறிவு முன்னிலையில் யூகமாய் யோசிக்க விந்தின் செயலும் பெருமையும் அறிந்து அதில் மீறும் அனுபவசித்தாந்த நிலையில் சதா ஆனந்த பரவசராக விளங்குவர் வேதசம்மதமாக விருக்கும். மாயான்வசத்தே சென்றுவரவேண்டி லோயாவிரு பக்கத்துள் வளர்பக்கத்தாயா வெண்ணெளின்பமேற் பனிமூன்றிரண் டாயாவபரத்து ஊர்திநாளார்ந்தே. ஆறைந்து பன்னொன்று மன்றிச்சகமார்க்கம், வேறன்புவேண்டுவோர் பூவரிற்பின்னாந்தோ டேறுதிருபத் தொருநாளிடைத்தோங்குமாறின் மிகுத்தோங்கு மக்காளுஞ் செய்யவே. செய்யுமனவிற்றிருநான்மூகூர்த்தமே, யெய்துங்கலை காலமிந்துபரிதிகா. லையுமிடத்தோடி னன்காமநூலெனறி, செய்கவலமிடந்தீர்ந்து விடுக்கவே. மலக்குநாள் முன்றுடன்னிடைக்காத, னலத்துகவேண்டிலங்காரியுதரகக்.கலத்தின் மலத்தைத் தண்சீதத்தைப் பிதநை, விலக்குமனசெய்யதுமே வினைவீரே, விழுந்தது விகசும விரிந்தது யோனி, யொழிந்த முதலேந்துமீ ரைக்தோடேறிப். பொழிந்துபுனல் புதும்பீய்சற்றுகொனை, யொழிந்தது ஊசியுனனே யொளிர்தேர் - கரிடத்தேசெலுதனுமல்விந்துகாதலினுல்விடார்யோகந்

கலந்தவர்; மாதருமிராசைக் கைக்கொண்டோ ராயிவர், காத லர் போன்றனன் காதலர்க்கு சாற்றிலே!

மூலாக்கினி, பசி தீபாக்கினி, தேகாபூரக்கினி, ஸ்ரீதாபஅ க்கினி, யோகஞானக்கினி, இவற்றுள் ஆதியுமந்தமும் தவிர மற்றமூன்று அக்கினி உற்பவமாய்த் தோன்றலை யாவரும் சரீ ரத்தில் கண்டிருக்கிறோம்.

உரமுடிமேனினி யுக்திசிலையாம் விசவியதன்மூலை மேவி யகிழுங்கி கருமுளைமிசை கைகிருக்காணும் விரவயகத்தரமேல் வெளியகமே. சத்தமுசத்த மனமுமனக்கருத் தொழுந்தறி கின்ற விடமுமறிகிலர், மெய்ந்தறிகின்ற விடமறிவர்களர்க்கு, வத்தனிருப்பிடமவ்விடந்தானே. அங்கிமதிகூட வாகுங்கதி ரொளி, யங்கிகதிர்கூட வாகுமதியொளி, யங்கியெத்தனிர் கூடவத்தாரகைத நங்கியதுவே சகலமுமாமே. பத்துமிரண் டும் பகலோனுயர்கலைபத்திறோ டாறுமுயர்கலை யதன்மதி யொத்தநல் கலங்கியதெட்டெட்டியர்கலை, யத்திறனின்றமை யாய்ந்து கொள்வீரே.

மேலாம்பதத்தை யளிக்கும் பூரண அக்கினியை நாம் கேவலவிடயங்களிற் செலவிட்டு வாழ்நாட்களை கேவலப்படுத் துகின்றோம். அவ்வகை செய்கினும், அதினாலநேக வியாதி யனுபவிக்க நேரிடுகின்றது. வண்ணும்போ தயிரெழுத்தாலு யிரைவாங்கி யுறங்குகின்ற போதெல்லாமதுபோலாகும், பெ ண்ணின்பாலிந்திரியம் விடும்போதப்பா பேணியுயிர் மேல்வா ங்கென்று மேலோர் செப்பியதை நாம் என் அனுபவத்தில் கொண்டுவரக்கூடாது.

விந்து அதிகமாய் செலவழிப்பதில் பிணி மூப்பு சாக்காடு எளிதிலடையக்கூடும். ஆகாரத்தில் பிரிந்த அன்னரசமான து உதிரமாய், ௭-வது நாள் சுக்கிலமாகின்றதை விரையம் செய்யாமல் மாதத்தில் இரண்டுதரம், ஸ்ரீபூர்வகாலத்தில்பய ன்படுத்தும் தினம் சையோகிப்பதில அவ்விதம் தரிக்கும் கரு சிசுவானது, ஆயுள்விர்த்தியும் தேகதிடமும் பிணியில்லாமலு மிருக்கும்.

உந்தியிலிருக்கும் உதானவாய்வால் காமம். கண்டஸ்த்தான குழியிடமிருந்து சமர்ன வாய்வானது கமலபிரைசாலிக்கும் ஸ்தானமடையுமாகில் கபாலசூலையிடி, அசதி வயறிரைசசல், பேதி, நாவுலரல் முதலிய வியாதி புருடருக்கும். ஸ்ரீகளுக்கு வயர் நோய், தேகவெளுப்பு குதகவாய்வு முதலியது நேரும்.

ஓமென்ற மூலகணபதியேகாப்பு யுண்மையுடன் நமோ னையி லுகந்துநின்ற ஆமென்ற யமூர்த்துகலையுங் கொண்டே ந்ர ணைவகவந்த வனேன்மணியின் கிருபையாலே, ஊமென்ற வண்மைந்தனை மவுனமாக வுருபெத்துக் கருபெத்து யுருநிபெத்து, தாமென்ற மதிதனையே ரவியில்தாக்க சச்சுதானந்தமென்ற ஆதிகாப்பாம்.

புருவமென்ற சுளினையிலே மைந்தாகேளு போதமென்ற அருள்ஞான செந்திபத்தீ, திருவிருந்தமாளிகையில் நிபங்காணும் செங்கமலக் கண்ணாலே நன்றாய்பாரு குருவிருந்தியிருந்தயமா முக்கோணத்தில் குவிந்துமனக் கண்ணாலேதன்னைபார்த்தால் கருவிருந்த பதியதுதான் மைந்தாமைந்தா கண்காண தோனுமடா கருவைப்பாரே,

விண்ணைப்பார் தன்னைப்பார் மண்ணைப்பாரு மேன்மை பெரு குருவருளை மேவிப்பாரு. பெண்ணைப்பார்த்தலையாதே பெண்தான்தேகம் பிரியமுடன் தேகமதை யேணிப்பார்த்தால் கண்ணப்பா துலங்குமடா அந்தக்கண்ணால் காணலாஞ் சித்துவெகு கண்ணில்காணும் மண்ணப்பாவென்றசடந் தன்னைப்பேணு மாந்தருக்கு யென்னவரும் முண்டாணுமே.

பிரண்டுமெனம் நிலையாத பித்தருண்டு பிராணநிலையறியாத மூடருண்டு முரண்டேனே முறகெட்டி வளையாருண்டு

மோகமென்ற மாய்கையிலே திரிவாருண்டு இரண்டகோரு மூலை நுனியை யறியாருண்டு செகத்திலிப்படி யதிகஞ்செய்ப்போமோ அருண்டகண்ணு மிருண்டகண்ணு மறியாபாவி, அடக்கமென்ற காவியத்தை யறிந்துபாரே.

தன்னிலையை தானறியா மூடர்காணும் சாத்திரத்தின் பயனறியா சண்டிமாடு கன்னறிந்து விண்ணொளியை கருதிபார்க்க கருத்துடனே வாசிநிலை காலைக்காணார் யெண்ணுனிலைரந்த வட்சத்தி னியல்புகாணார் மெட்டெறெண்ணேயு மறியாமல் யேகமென்பான் விண்ணிலைரந்த யேகபரா பரந்தான் மைந்தா மெஞ்ஞானமான திருவிளக்குத்தானே.

மஹான்கள் வாக்கியம் அனுபவத்தை பெருமல் வாய்மதமாய் பேசினவர்கள் பெருங்குடலும் சிறுங்குடலும் பிரண்டு மஹா துன்பமடைவர். மஹான்களை தரிசிக்க வேண்டி அந்தரமுகமாய் அடியிற்கண்டபடி தியானிக்க அவர்கள் பிரத்தியக்ஷியமாய் திருவருள் பாலிப்பர்.

செய்ததமிழ் தனையறிந்து பதி னெண்போரை செம்மையுடன் காண்பதற்கு மூலங்கேளு சைதன்னிய மானதொரு தன்னைப் போற்றி சதாகாலம் ஓம்கிலீரங் அங் சிங்கென்று மெய்தவரு பூரணமா யுருவேசெய்தால் வேதாந்த சித்தரைத்தான் வசமாய் காண்பாய் உய்தமுடனவர்களைத்தான், வசமாய்கண்டால் வுத்தமனே சகலசித்துக் குதவியாமே.

புறிப்ஷ்ட்டமாவன:—சடம் பிரமன்கூறு, உதிரம் மாவின்கூறு, இதில் சூக்ஷமமாவன:—சிகரநீ சீவன், வகாரகாற்று

மகேசன், யகர ஆதார சதாசிவம். விந்து, நாதம், சக்தி சிவ ன் விருட்டு, பரை, ஆக-அ. யிதின்மீது வெளியாழ், ஒளியா ழ், வெளியொளியாழ், இவைகள் கடந்து உன் மனியாளிட ம்மன்றும் அவ்விடமிருப்பவர் சிவயோகிகளென்று மறைகூ றும் இவ்வனுபவம் பெறுவதற்கு, தக்க ஆசான் கிடைத்து அவர து சாயைபோலவருடனிருந்து சதா அவரருள் பெற்ற திருவ ருள் நோக்கத்தில் நெடுங்காலமிருப்பவர்களுக்கு அமையுஞ் சமமாகும். ஆகிலும், அனைத்திற்கும், மனமே முன்னியே கா ணமாகயிருக்கிறது. மனது அலைவுறாதிருக்க வேண்டும் மன மானது எப்போதும் ஒன்றை நாடியே நிற்கும். அசைவற்று றறகும் சுபாபம் இடையாது. நன்மார்க்கத்திலேனும் துன் மார்க்கத்திலேனுஞ் செல்லும் மனதாக யிருக்கிறது. மனத தை நிறுத்துவதே நல்லோர் கடமை.

ஔவையார் குறள்.

தருமம் பொருள்காமம் வீடெனுநான்கும்
முருவத்தா லாயபயன்

பேசனொக்கருடி யெல்லா வுயிர்களையு
நேசத்தால் நினைந்துக்கொள்

மெய்ப்பாலறியாத மூடர்தநெஞ்சத்தின்
பப்பால் னிற்குஞ்சிவம்

உடம்பினாற்பெற்ற பயனாவதெல்லாம்
திடம்பட வீசனைதேடு

தன்னையறிய மறிவுதனைப்பெறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லைவீடு

எண்ணிறைந்தயோனி பலவாய்ப்பரந்தெங்கும்
உண்ணிறைந்து நிற்குஞ்சிவம்

விண்ணிறைந்துநின்ற சுடர்போலவீசன்
கண்ணிறைந்து நிற்குஞ்சிவம்

நினைப்புமறப்பு மிலாதவர்நெஞ்சந்
தனைபிரியாது சிவம்

நரம்பெனுநாடி யிவையினுக்கெல்லாம்
உரம்பெறுநாடி யொன்றுண்டு

அஃதுமுதலாகி யோங்காரத்துட் பொருளாய்
நின்றது நாடிநிலை

மதியினுள்ளே யொருங்கசிடர் பாசசிவ
அந்தியமூலருவமாம்

காயகத்தே நலனுறநோக்கிடில்
சாவுமில்லை யுடம்பு

ஆவிபாழ்போகா தடக்கியிருந்தபின
ஓவியமாகு முடம்பு

உயிர்க்கால் வழியெழும் பாம் மாயுகின்றவாய
உயிர்ப்பின்றி யு மேளபதி

...த்திற்றேன்றி முடிவிலிருநான்காகி
கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாயகாண்

வாசலீரைந்து மயங்கியவாயுவை
யீசன்றன் வாசலிலேற்று

சந்திபாஞ்சந்திரனைச் செங்கதிரோனுருவில்
முத்திக்கு மூலமது

வாயுவழக்கமறிந்து செறிந்தடங்கில்
ஆயுட்பெருக்கமுண்டாம்

அசையையறிந்துள்ளே யழலெழுநோக்கில்
இசையாது மண்ணிற்பிறப்பு

ஓசையினுள்ளே யுதிக்கின்றதொன்றுண்டு
வாசமலர்நாற்றம் போல்வந்து

துரியங்கடந்த சுடரொளியைக்கண்டால்
மரணம்பிறப் பில்லையே

அடைத்திட்டவாசலின் மேல்மனம்வைத்து
படைத்தவன் தன்னையேபார்

எழுஞ்சுடருச்சியின்மேல் மனம்வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாதசுடர்

கண்ணகத்தே நின்று களிதருமே காணுங்க
உண்ணகத்தே நின்றவொளி

உரைசெயுமோசை உரைசெய்பவர்க்கு
நரைதிரை யில்லைநமன்

பேசுமெழுத்துடன் பேசாவெழுத்துறில்
ஆசான் பரநந்தியாம்

நின்றவெழுத்துடன் நில்லாவெழுத்தினை
யொன்றுவிக்கி லொன்றேயுள

யாக்குமனமு மிறந்தபொருள்காணில்
ஆக்கை கழிவில்லையாம்

கூடகமான குறியெழுத்தை தானறிகில்
வீடகமாகும் விரைந்து

பிறந்திடமாவிடம் போயிருப்பின்
இறந்திடம் வன்னியிடம்

வலத்திற்சனிக்கே யிருப்பகல்வாய்
செலுத்துபெறுது செயல்

மயிர்முனையிற்பாதி மனத்தறிவுண்டேல்
அயிர்ப்புண்டங் காதில்லை

உறக்கமுணர்வு பசிகெடப்பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டாம் பிறப்பு

நினைப்புமறப்பு நெடும்பசியுமற்றுல்
அனைத்துலகும் வீடாமது

மறவாநினையா மவுனத்திருக்கில்
பிறவாரிரவார் பினை

அண்டத்திலுமிந்த வாறென்றறிந்திடு
பிண்டத்திலு மதுவே [illegible]

சூரியன் வன்னியொன்
றிடிற் சோமனும்

மதியொடுவன்னியொன் றாகிவிட்டால்
கதிரவனுமென்று காண்

கதிரவனுள் மதிபுகில்
அமாவாசை

மதிக்குட்கதிரவன் வந்தங்கொடுங்கிடில
உதிக்குமாம் பூரணைசொல்.

ஓசையில் சத்தம்,முட்டையிலுயிர்ப்பு. வித்தில்சத்தாகி முளை, பூவில் வாசம், பழத்தில் சுவை, யிரும்புண்டநீரைபிரித்துகாட்டயில்லாமைபோலும்நிறைந்தனர். என்னிலெண்ணெய, பாலில் நெய், கரும்பிற்சர்க்கரை, தேய்வில்அக்கினி,சொல்லுடிவில் பொருள்தோன்றுதல் போல் அகநோக்குடையவர்காண்பர். நால்வகை தோற்றத்தில் மானிடமெனும்வடிவங்கொண்டுமேற்கண்ட அனுபவங்களை அடையாமல்உலகம்மெச்ச சரீரமீதுபலவேடங்களை தரித்துநான் யோகி, சோகி,பரதேசி, தம்பிரான்,சாமி,தபசிதாசன், பக்தன்யென்று வீண்காலங்களை போக்குவதினால் அருமையான பிரவி வீணாக பிரிதிலில்லயமாய்விடும். தான் தான் யென்பது யாது அதைகுழ்ந்த கலவிகரணாதிகள் எவ்வாறுநிந்து எவ்வாறொடுங்குமென சித்தாந்தமுற்று நிற்பதேஎம்தகசற்பினரும்.பெருந்திலையாகும்.

திருவருள்போகத்தையளித்துசெனனமரணதுயரத்தை நீக்கிதுரியாதீதநிலையிலிருத்தும்குருவிற்குஉடல்பொருளாவி யெனும்-யுடல்சரீரத்தையும் ஆவி,உயிர்ப்பையும், பொருள் அறிவையும் தத்தம்செய்தமாணாக்கரில் மந்தன், மந்தரதரன், தீவரன் அதிதீவிர பக்குவதிரங்கள் நான்குவிதமாகயிருக்கிறது அதிலும், பிரமசாரீ, கிரகஸ்தன், சந்நியாசி, வானப்பிரஸ்தன், அதிவாருசிரமம், பெற்றவர்களாகவு மிருக்கின்றனர்.

இருக்கு, எசுர், சாம.அதர்வணமாகியநான்குவேதத்தில் இருக்கும் ஞானகாண்டத்துள் தைதிரியஉபநிஷத்தில்பிரக்கியான பிரமமெனும் குருவாக்கியம் அறிவேபிரமம். எசுர்வேத ஐயித்திரிய உபநிஷத்தில் அகம்பிரமாஅஸ்மிசீடன்வாக்கியம் நானேபிரமம். சாமவேதம்ஞானகாண்டத்துள்சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில், தத், த்வம்,அசி, யெனும் வாக்கியம் நீயானாய் அதர்வணவேத ஞானகாண்டத்துமாண்டோக்கியஉபநிஷத்தில் என்னுடைய ஆத்மாவே பிரமமாய்விளங்குகின்றன. இவ் வனுபவம் குருகிடாக்ஷத்தால் சுபானுபவமாக வேண்டும்.

பஞ்சாக்ஷரம் — நகரம் அருட்சக்திதேகத்தை தரும்.பிராரத்வத்தை யநுபவிப்பது. மகரம்ஆணவமலம்யசுத்தமாயை,சிகரம் சிவம் வகரம் அருள். யகரம் சீவன், ஆதலால்மகரஅசுத்தமாயை நீங்கில்அருட்சக்திசெய்கையானநகரசெய்கையொடுங்கும் பிறகு யகர சீவன்வகர அருளால்சிகர சிவத்தையடையுமெனவும்,நகரமாகியசெரியைகருசெனவெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம் வேரறக்களைந்து, வகரமாகியவனத்திலிருந்திளைப்பாறி, சிகரமாகிய சிவகதியடைத்தனன்சீவனென்றும் அனுபவிகள் வாக்கியம். ஆகையால்நகரமகரத்தை நீக்கிமற்றமூன்றுஅட்சரங்களையிருதலைமாணிக்கமாகதியானிக்கின்றனர். இவை ஆகமவிதிப்படி கூறியதாக யிருக்கின்றன.

பிரணவபஞ்சாக்ஷர விபரம்.

கணபதி ஈசி சுவாசமுன்னிலையில் ச-விதபேதங்களையுமறியும். அப்பேதங்களறிவது யிடைகலை பின்கலையும்சுழிமுனை

பங்கூடில்நீங்கும். ஓங்காரசித்தி, பிரமன், நாவுபிருதிவி, ௬-வித சுவைகளறியும். அறிவது நீங்கில் நகாரம் சித்தி. நேத்திரம் சலம் அப்பு ௰-வித பேதங்களாகிய பஞ்சவர்ணம் உயரம் குள்ளம் சிறுத்தல் பெருத்தலாமென யறிவது நீங்கில், மகாரசித்தியாகும். சர்மம்.—தீ தேய்வு, யிவை முன்னிலையில் சூடு குளிர்ச்சி மெருது கடினமென யறிவும். பரிசபேதம்—௧௨-ம் அறிவது நீங்கில், சிகரசித்தியாகும்.

செவி வாயு ஆகாய அம்சம்.—௧௬-வித அக்ஷரபேதங்களை யறிவது நீங்கில், வகாரம் சித்தியாகும்.

புருவமத்தி ஆகாயம்.—அவ்விடம் விருப்பு வெறுப்புமறியும் இயன்ற தன்மை நீங்கில் யகாரமனம்சித்தியாகும். இவ்வகை சத்தபரிசரூபரச கெந்தங்களறியும் மனம் அசைவற அம்பலமாகிய உச்சிக்குழியில் சங்கல்பமிலாதாகிய அறிவு சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குமென தபத்தினர் செப்பியிருக்கின்றனர். இதை சுக அக்ஷரமென்று புகல்வர்.

ஆக்கிருஷணம் தம்பனம் நகரம். மோகனம் மகரம். பேதன மாரணம் சிகரம் வித்வேஷணம் உச்சாடனம் வகரம். வசியம் யகரமாகும்.

நகரம் ஆண் என்றும் அதற்கு மூன்றாவது சிகரம் பெண் என்றும் ஆணெழுத்தைசுற்றி பெண்ணெழுத்துசுத்தியிருக்க, அவ்வகையாக, ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் மூன்றாவது எழுத்து பெண்ணெழுத்தாகசக்கரங்களிலடைக்கின்றன. பன்னிரண்டுகாலான புரவியம்பாயாங்கான மூலவெளிதன்னில்கிற்கும், நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக்கொண்டு நாட்டியந்தவீதிதன்னில்நின்றால், முன்னின்றமூப்பாழுக்கப்பாலேயோர் மூகப்புண்டு முச்சந்தி வந்துகூடும். சின்னஞ்சிறுவாசல்கடந்தப்பாற்சென்றோர் சிதம்பரமும் காணமுத்தி சித்தியாமே.

பிரணவமென்னும் ஓங்காரத்தில்அகாரசோதிபிந்துவிதித்து இதில்நகர மகர முதித்து, உகாரவொலியால்நாதமுதித்

து இங்ஙனமிருக்க ஒகாரமுதித்தமகரத்தில் யகர ஆன்மா தோன்றியதெனவும்.

நகரம்திரோ. மகாரம்மலம், சிகரம்பதி, வகரம் திரை, யக ரம் மேயாக்ஷரமாய் விளங்கும், போகாக்ஷரம், கிரியாக்ஷரம், ப ஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம். அந்நடாக்ஷரமாக சிந்திப்பதெல்லாம் டஇர்முக நோக்குடையதாயிருக்கிறது. அக்ஷரமானது அக்ஷர மாம் எனகூறுவதில், சரம்பார்ப்போன் பரம்பார்க்கக்கூடும்.

அகாரமானநேத்திரத்தில் மனோன்மணியென்னும்மனோ பாவானது அறிவு சாசிவமாயிலங்கும். அறிவு, என்பது, அகாரம் சூரியகலையாகவும். உகாரம்சந்திரகலையாகவும். மகாரம்சுழி முனையாகவு மிருக்கின்றன. இம்மூன்றுங்கூடியது அறிவு. இ வ்வகையுடையவர்கள் அறிவுடையவருவர். சிகாரயிடைபிங்க லை சங்காரவழி போகாமல்பொங்கநிறுத்தி யெங்கள்குருநாய ன் பாதம் போற்றும்படிமுத்துதாண்டவசுவாமிகள் செப்பினர். இச்சா பிராரத்தவம். அனிச்சாபிராரத்தவம், பரச்சாபிராரத் தவமாக அனுபவித்து வருவதில், இவனது செயலால்யாதொ ருவிவகாரங்களையும் நடத்தாமல் யாவும் கடவுள் செயலாக முடியவேண்டுமென நிச்சயமுடையவராகில் அவர்அடிமைதிற னாகயாட்கொள்ளகூடும்.

எதிரிட்டிருக்கும் மரணத்திற்குள் கொடுமையான, கால னுக்கு யேவலாளிகளாகிய, சசசஅ-வியாதிக்கும் மரணத்திற் கும்மிகப்பயந்தவர்கள் உள்ளமானது அதிதீவரமாய் நன்முயற் சியிலிருப்பார்கள்

புவியின்கண்மானிடங்கள் அடியிற்கண்ட பேதங்கள்ஒருபாவெனகூறயாவருல்முடியும்

(ஆத்மம்.)

வேதாந்திகள்.—ஞெப்த்தி மாத்திரமே. ஆத்மாவென்று ரைப்பர்.

கூடஸ்தன்.—பிரமம் விடயங்களை தெரிந்து அவைகள் மறைந்தபிறகு அவைகளின்ன ரூபமென்று அறிவதே ஆத்மா. விதையசிதாகாசசீவன்.

பாசுபத கபாலிகாவிரதர்.—நித்திய வியாபகசைதன்னியமே ஆத்மா.

சாங்கிய பாதஞ்சலிகர்.—அசங்கசின்மாத்திரமே ஆத்மா.

நியாயவேசிடிகர்.—ககனம்போல் மகத்பரிமாணமாய் பாஷாணம்போல் சடரூபமானாலும் மனதுசம்யோகத்தில்சித்து சம்யுகத்தனா யிருப்பது ஆத்மா.

சைனன்.—தேகாதிவிலக்ஷணனாய், தேகபரிணமிதனாய், பரிணமித மத்தியில் சாங்கோச விகாசதர்மமே ஆத்மா.

கௌளயாமளசாத்வீகர்-ஆனந்தமாக நிற்றலே ஆத்மா.

லோகீகன்.—தேகபுத்திர களத்ராதிரூபமே ஆத்மா.

உலகவாசிகள்.—தூலசரீரமே ஆத்மா.

சாரவாகன்.—தேகம் நீங்கியபோது பார்த்தேன்கேட்டேன்னென்றுசொல்வது நீங்குவதால் பஞ்சேந்திரியமே ஆத்மா.

சாரவாகயேகதேசன்.—பிராணவாயுபோனபின் புயிந்திரியமில்லாமையால் பிராணவாய்வே ஆத்மா.

உபாசகன்.—மனதில்லாதபொழுதுபிராணவாய்வுநீங்கலால் மனதே ஆத்மா.

க்ஷணிகவாதி.—புத்தியில்லாதபோது மனஞ்சலிக்கிறபடியால் புத்தியே ஆத்மா.

பௌத்தன்.—சுழுபத்தியில் அந்தகரணமுதல் சகலயிந்திரியங்களும் லயமடைகின்றமையால் சூன்னியமே ஆத்மா.

பாட்டசாரியன்.—சுழுபத்தி சூனியமென்று அறிந்துசாக்கிரத்தில் வந்துசொல்வதால் சத்தே ஆத்மா.

அந்தராளன் ஆகமஸ்தன்:—சூக்ஷமநாடிமூலமாய்சஞ்சரிப்பதால் அணுவே ஆத்மா.

டிகமயரன். பாதாதிகேசமுதல் அறிவு வியாபித் திருப்ப தால் புருஷரூபமே ஆத்மா.

தார்கீகன்.—பிரபாகரன் ஆத்மாகண்டமாயிருந்தால்ஆத்மா நசித்துவிடுமாதலால் ஆத்மம் பரிபூரண மென்றும்சட மென்றும் புகல்வர்.

பாட்டன்.—ஆத்மா சுழுபதகியில் சடமாயும் சாக்கிரத் தில்அறிவாயுமிருப்பதால் ஆத்மா சடசித்தெனப் புகல்வர்.

சாங்கியன்.—பரிபூரணத்திற்கு யிரண்டிலக்ஷணம்கூடா தாகையால் ஆத்மா அறிவாயும் பரிபூரணனாயு மிருக்கும். சுழு ப்தியில்காணப்படும் சடம் அந்தந்த ஆத்மாக்களுக்கு சுகதுக் கதைத கொடுப்பதால் ஆத்மா சுபாபம்.

யோகி.—பிரகிருதி என்னும் சுபாபத்திற்கு நடத்துவோ னில்லாவிடில் சேஷ்டிடியாதாகையாலும்ஆக்கினைசெய்துகா ப்பாற்றுகிறவ னில்லையாகில் சீவர்களுக்குபந்தமோக்ஷமில்லா மையால யீஸ்வரன் சீவர்களுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறார்.

பதஞ்சலி மதத்தோர்.—பிராணிகள்மனதில் அந்திரியா மியாக ஆதமா.

தார்க்கீகன்.—அந்தகரண மில்லாவிட்டால் சஙகல்பயி ல்லையாகையால் அந்தகரண மொற்றுமை பட்டபோது யிர ண்ணியகற்பனாக யிருப்பதே ஆத்மா.

விஸ்வரூபன்.—தூலத்தை விட்டு சூக்ஷமமிருக்கா தாகை யால் கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபமெடுத்து எஙகும் காலைகாட்டிய படியால் விராட்டு விஸ்வரூபமே ஆத்மா.

மதாபிமானிகள் கூறுவதிலுண்மை யின்னதென்றுணர் பவர் ஞானிகள்.

உலகிலிவ்வகை பேதங்களாக புகல்வர்.

(மோக்ஷம்.)

வேதாந்திகள்.—ஆணவம் மாயை காமியம்யிம்மூம்மலங் களும்நீங்கி ஆத்மா அருளோடு கூடிநிற்பதே முத்தி. பிரமாநு

றும ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சாரபந்த நிவர்த்தி யேமோக்ஷம்.

பாதஞ்சலிகர்.—யோக அப்பியாச பலத்தால் மனோலயத்தால் அஞ்ஞான மழிந்ததே.

சாங்கியன்.—பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தால் அவித்தை நாசமானதே.

சங்கிராந்தவாதி,கபாலிகமாவிரதி.—பசுகரணம் கெட்டு சிவகரணமாகிறதே, கர்த்ருபமானசம்சாரபாவத்தைவிட்டு ஒருட்டிமாத்திரமா யிருப்பது.

பார்க்கரியன், பேதவாதி.—ஆதமா கெடுகிறதென்றும் ஆணவமலம் கெடுகிறதும்.

மாயாவாதி.—சரீரதொந்தனைப்பட்டு பிறகிரசிவாத்மாவிற்குவிவேகஞான முண்டாகிறதே.

பிரபாகரன்,அமணன்.—எழுகுமரித்த சாமிடகன்மங்கெடுகிறதென்றும், மூக்குணங்கள் கெடுகிறதென்றும்.

டத்தன்.—உருவப்வேதனை குறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானம் கெடுகிறதே.

சமவாதி—சுத்த மாயாசரீர மடையாதானகயால் நித்திய மாயிருப்பதே.

பாஷாணவாதி.—ஆத்மா கேவலத்தில்கிடக்கும் தன்மையைபோல் முத்தியிலு ஒன்றுமறியாம லிருப்பதே.

சாத்வீகன், சார்வாகலௌகீகர்.-ஆனந்தபிராப்தி யென்றும், மரணமே மோக்ஷமென்றும்.

பூர்வமீமாம்சிகள், உலகாயுதர். — சுவர்க்காதிலோக பிராப்தி என்றும், மகளிரிடத்துண்டான போகமென்றும்.

சைனன், கௌளயாமளர்.—ஆகாசமத்தியத்து ஊர்த்திரோத்ரகமனம், ஆகாசகமனுதி சித்தி பிராப்த்தி.

பௌத்தன்.—சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும்சுத்தபுத்தி சந்ததியே.

பாஞ்சராத்திரிகள்.—வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொரூப ஆணியில்லாம லடங்குவது.

லௌகிகர்—இகத்தில் புத்திராதிகளுடன் கூடி வியாதி துக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பது.

நியாயவைசேடிகர்.—ஆத்மஞ் சரீரேந்திரியாதி,உம்க து க்கஆத்தியந்த நாசத்தால் பாஷாணம்போ லிருப்பது.

பாசுபதர்.—பிரவாகேஸ்வரத்தால், யீஸ்வரத்துவம்அன் னியருக்கு கொடுத்து ஆத்மன் ருப்திமாத்திரமாயிருப்பது.

மாந்திரசமிமாஞ்ஞா சித்தாந்திகள்.

ஆத்மன் சடத்துவாதீதசிவசமானத்துவமாவதேமுத்தின ணப்புகல்வர்.

மதிலக்கனாதி கன்மாதிமூவரும் நட்பாககலந்திருக்கில் நரை திரை நீங்கி நெடுநாளிருந்து மோட்சம் குருகோபுராம் சம்பெற்று கேந்திரத்தில்நிற்க வெள்ளிதிரிகோணத்தில் பரவ தாம்சம்பெற்று நிற்ககடகலக்கணமானல்யுகாந்தவரையிருப் பன். கடகலக்கணமாய்மதிகுருயிருக்க,கேந்திரத்தில்வெள்ளி புதனிருக்க மற்றவர்-ரு-சு-கக-ல் யிருக்க ஆயுளில்வளவென முடிவில்லைகுரு சனி ஒருபாகைக்குட்கூடிபாக்கியத்திலிருக்க மற்றயிடமாகிலும் யிப்படியிருக்க நற்கோள் பார்க்க பானுஉத யத்தில் பிறந்தவன் முனீயீஸ்வரனவர்.பாக்கியததில்புதன்குரு ராகுகூடிசனி யங்கிசத்தை மேவிடாதிருநது தனது அஙகிச மேற மதியுதயத்திலிருக்கயுகாந்தகாலமிருப்பன். ராகுசுசன் சநிசரஅங்கிசத்தைமேவி குரு வெள்ளிவ்திர அங்கிசத்திருக்க மற்றவர்உபயஅங்கிசத்திலிருக்க ஆயுள் 1000. லக்கணம்உபய ராசியாய் உபயத்தோன்கேந்திரமுச்சம் மூலதிரிகோணத்தி ருக்க சனி அட்டமாதிகூடில் 1000 ஆயுள். லக்கனாதிபதிக்கு சு,அ-ம்மிடத்தில் பாபகிரகம்நிற்க வொன்பதாமிடத்ததிபதி யும் சுபாளும்கூ ம்மிடமில்லாதிருக்கில் பரதேசியாய்திரிவன். வாக்காதியும் குருவும் கூடியிருந்தால் சாஸ்த்திர விசாரணை, ம்மந்திர உபதேசம்செய்யும் திரமுமாகும். அங்காரகர்சனிசு ரியன் குரு யின்னவ்வரும்லக்கணத்திலிருக்க,திரிகோணகே ந்திரங்களில் சுபர் இல்லாதிருந்தாலும் சந்நியாசியாவர். குரு

சந்திரன் சூரியன் இவரிலொருவர்லக்கணத்திருக்க, அல்லது 10-ம் மிடமிருக்கினும் சனி 12-ல்யிருக்கினும் சந்நியாசியாவர். சுக்கிரன் பகை நீச்சம்பெற்றுஅவருக்கு, ரு கூ-ல் பாபர்நின்றுலக்கணத்தை சுபகிரகம் நோக்காதிருந்தால் முத்திபெறுவர்.ரு-ம் மிடத்ததிபன் லக்கணத்திற்கு கூ-ல் யிருக்கஅவர் ராகுவாகில் ஆகாயகமனமும்; சந்திரனாகில் காந்தருவசித்தி. புதனாகில் அவிழ்தபிரயோகசித்தி. குரு சுக்கிரன்சனியாகில்பொன்வெள்ளி ரசவாதசித்தியாகும். ராகுகேது கூ-ம்மிடமிருக்கில்கல்வியுள்ளவன். செவ்வாய் ஆட்சி உச்சகேந்திரங்களிலிருக்கில் பெருந்தவசி சிவமனோகரஞானி. துலாத்தோர்க்கு வாணிதேவியோகம், மந்தரம்,குளிகை, வாதம்,காயசித்தியுமாகும்கன்னி மீனம் மத்திபசித்தி. மேடம் தனசு தாயைபோத்தி சித்திகள் பெருவர். செனனகாலமானாலும் யோகம்பூசை செய்தாலும் மாதம்,சிங்கம்சிலை கோல்மீனம் ரிஷபம் கடகம் சுறு, வாரம் குருமதி புகர் புந்தி, லக்கணம் மீனம் வில் துலாம்கன்னி,திதிபஞ்சமி சஷ்டமி சத்தமி தசமிதிரிதிகை சதுர்த்தி, யோகம் அமுதயோகமாகயிருக்கிலுத்தமம். ஞானிசித்தனாகுவர் செனனநாள்உத்திரம் அஸ்தம்சித்திரை சுவாதி மூலம் உத்திராடம் அஸ்வநிபரணி உத்திரட்டாதி காயசித்தி யோகசித்தியாகும்.

கர்ப்பம்உண்ண தனது லக்கணத்திற்கு சாரத்தில் கிரகங்கள் சுக்கிரன் - ரு-ல்-குரு, கூ-ல்-குஜன், உ-ல்-புதன், ௰க-ல்-சூரியர்-எ-ல்-சந்திரநிருக்கவேண்டும். கர்ப்பமென்பது முப்புவென்றும் அவைரவிமதிசுழிஎன்றும் பகிர்முகத்தில்தானமூலசிவமாயுள்ளவையில் எப்பொருளாக அமைந்திருக்கும் முப்பைகுருவால் தெளிந்து அவைகொள்வதற்கு முத்தி லோககுருவாகிய அயநாந்தசெந்தூரத்தை அகத்தியர் செந்தூர நூல்-கூறியபடி கொள்ளவேண்டும். சந்திரகலையில் பிரிதில்பூதம்நடக்கும்போது சிவாலயம் வீடுகட்டல் குடிபுகுதல் மரம் வைத்தல் சாந்திகழித்தல், அப்பிற்கு குளமெடுத்தல் சோலை வைத்தல் விவாகம்செய்தல் உழவு விதைவிரைத்தல், தேயுபிணிதீர்த்தல், வாயு, குதிரை, தேர்,கப்பல்யேறுதல்,ஆகாயம் மந்திரம்சாதித்தல் பூதியுபிரிவு தெரியாவிடில் விடாசிபக்கம்

கலைசந்திரனாகையால் அப்படிநடக்கும்போது வஸ்திர ஆபரணம்பூணல் தூதனுப்பல் அடிமைகொள்வது விவாகம்செய்தல்கிணறுவெட்டல் குடிபுகுதல் அரசரைகாணல் சாந்திதெய்வபிரதிஷ்டைசெய்தல் சுரம்தீர்த்தல் சமாதானம்செய்தல் தனம்வைத்தல், வலநாசி சூரியகலையில் உபதேசம்பெறல்வணங்கல் யுத்தம் வியாபாரம் சூதுவழக்குரைத்தல் சவாரிசெய்தல் சங்கீதம்பாடல் நித்திரைசெய்தல் பிசாசுவோட்டல் போசனம்செய்தல் அவிழ்தம்பொசித்தல் ஸ்தானம்செய்தல் உத்தமம் சத்தியாய் சிவமாய் தாண்டவமாடும் வாசியாகும். சரீரத்தில் ஜ உபயன் அடர்ந்துகை துடிக்கில்ஒருவருடம். கால்௬-மாதம். நெற்றி௩-மாதம், கன்னம் ௰-நாள், காது கேளாவிடில்நாள் ௭, பார்வைதெரியாவிடில் நாள்-௫, வாசனைதெரியாவிடில்நாள்-௩, நாவுகுளறில் ௨-ல்மரணமெனக்கொள்க. வாயில்சலம்வைத்து நிழலிலிருந்து ரவியில்உமிழ அதில்இந்திரதனுசுபஞ்சவர்ணமாகதோன்றுமாகில் ஒருவருடம்வரையில் மரணமில்லை முறிந்திருக்கில் அந்த ஆண்டில்மரணம். நிறம்மாறி பெண்ணுருதோன்றில் ௬-மாதத்தில் மரணமாவர் அமாவாசைரவியிலாகிலும் பருவசந்திரனிலாகிலும்உறிக்கியநெய்யை கிண்ணத்திலிட்டு பூமியில்வைத்து முன்கண்ட ரவிமதியிலொன்றைபார்க்கவெண்மைநிறமாக காணில் பிராணபயமில்லை. செம்மை-வாழ்வு, பொன்மை, கேடு. பசுமைநோய், கருமை-சாவு, தென்புறம், வட்டம் குறைந்துகாணில் ஒருவருடம் மேற்புறம குறைந்தால்௬-மாதம், வடபுறம் குறைந்தால்-௩-மாதம், கீழ்பு-ம்குறைந்தால் ஒருமாதம், நடுவேதொள்ளையாக யிருக்கில்-௰-நாளில்மரணமாம். விசேடபலனை சரநூலைபார்க்க.

வேதம்-௪, உபவேதம்-௪, அங்கம்-௬, உபநிஷத்து-௩௨. ஸ்மிருதி-௰௬, சிவபுராணம்-௰, விஷ்ணுபுராணம்-௪, பிரமபுராணம்-௨. சூரியபுராணம்-௧. அக்நிபுராணம்-௧, உபபுராணம்-௰௮, இதியாசராமாயண பாரதபாகவத வாசிஷ்டபகவர் கீதை, பிரபந்த தேவாரஞானநூல் சித்தர்வாக்கியங்கள் இன்னமநேகமாயுள்ளகிரந்தங்களும் குருன்பைபல்முதலியனவும் கடவுள் ஒன்றனெதெளிந்து விகற்பமற்று அகண்டாகார பொருளிலயமு

ளும்பொருட்டேயன்றி வேறில்லை நீர்நுழையாவிடம் நெய்
செல்லும் நெய்செல்லாவிடம் புகைசெல்லும் புகைசெல்லா
விடம் மனம்செல்லும் மனம்செல்லாவிடம் அறிவு செல்லக்
கூடும். ரவிநிழல் அல்லது மதிபிரகாசத்தில் தனது நிழல் பூமி
யில் தனது உருவ அளவாக யிருக்கும்போது அந்த நிழலைத்
னது நேத்திரம் யிமையாமல் பார்த்து களங்கமிரு ஆகாயத்
தை பார்க்கில் தனது உருவம் பெரிதாக தோற்றும் அவை
பொன்னிறமாகில் செல்வம், வெண்மை ஆயுள்வளரும், செ
ம்மை ஆயுள்குறைந்தும், கருமை நலி, அவ்வுருவில் கைகால்
கள் தோன்றாதாகில் ௬-மாதத்தில் மரணம், தலைதோன்றா
மலிருந்தால் ௩-மாதத்தில் மரணம், இந்த சாயைவடிவமா
னது தனது மனமும் நேத்திரமும் ஒற்றுமையாய் தோற்ற
மாயிற்று சாயைமறையாதோ தன்னுடம்பு தன்வெளிக்குள்
ளாயவகத்தி னிடையோடாதோ வென்று கூறியபடி கண்
ணும் கருத்தும் ஒன்றுமைசெய்த அகநோக் குடையவர்கள்
யிருந்தபடி சராசரங்களின் யியல்பையும் மூன்றுகால வர்த்
தமானமு தெறிந்துகொள்ள கூடும் சாயை தீபபிரகாசத்திலு
ம் முன்போல் தோற்றுவதுமுண்டு நேத்திரத்தில் பிரகாசமி
ருப்பது தெரிந்தவிஷயம். அது யாதென்று கவனிப்பதில்லை
அது எங்கும் நிறைந்தவை என்றும் தெரியாமையால் இலரு
க்கு சங்கைதரும். ஒருவீட்டில் நால்வராககூடி அந்தவீட்டில்
ஒருபொருளையாகிலும் ஒருகட்டடத்தையாகிலும் நால்வரு
ம் நினைந்துகொண்டு நாம் நினைந்த சங்கதியரியாத ஒருவன்
நேத்திரத்தை துணியால்மூடி அவன் தோள்மீது நினைந்த
நால்வர் கையும்வைத்து அவன் யிஷ்டப்படிபோகும்படிசொ
ன்னால் அவ்விடம்விட்டு நால்வர் குறித்தயிடமேபோய் நிற்கின்
றான். குறித்ததை தன்கையால தொடுகுறான் இதன்றியில்
ஒருவனை நமது சுவாசம் உள்செல்லும்போது நினைந்தால் அ
தேசமயம் அவன் நம்மை நினைக்கின்றான், எதிரி லிருக்கும்
ஒருவனுக்கு நடக்கும் கலையும் அதிர்பூதியமும் நாம் தெறிந்
துகொள்ளவேண்டுமானால் நமது கலையை பார்த்தால் அப்
போது கலையும் பூதியமும் நின்று எதிரிக்கு நடக்கும் கலையு
ம் பூதியமும் நடந்து தெரிவித்து உடனே முன் நமக்கு நடக்

உதுபோல் நடக்கும் கடவுள் எங்கும் வியாபகரா யிருப்பது இன்னமனேக திருஷ்டாந்திரங்க ளிருக்கின்றன. அனேக சமயவாதிகள் பேதாபேதங்களாய் எங்கள்சாமி உயர்ந்தவர், உங்கள்சாமி தாழ்ந்தவர் என்று தர்க்கிப்பது சரியல்ல பார்க்குமிடத்து பூமி, ஆகாயம், சந்திரர், சூரியர், இடிமின்னல்,மேகமிவைகளும் மத்தியில் உலவும் வாயுவும் யாவருக்கும் பொதுவாக யிருக்க நூல்விசாரணையும் நல்லோர்பழக்கமும் அவர்களால் பெற்று அடையவேண்டிய பயனையுமடைய சக்தியில்லாதவர்கூறும் வீண்வாதமாக இருக்கின்றன. எம்மதசார்பிலுதித்தவருகினும் எதிரிட்டிருக்கும் மரணபயத்திற்க் கஞ்சி பயந்து திகிலடைந்து உலகில் சத்துயின்னதென்றுணர்ந்து சதா எதைநாடி நிற்கவேண்டுமோ அதில்நின்று முடிவுபெறுவதே மானிடமாகும். சிவம், விஷ்ணு அல்லா பராபரன் அவரவர்கள் சார்பின்படி கடவுள் நாமம் அனேகமாய் புகன்றலும். அப்படி புகலும்வஸ்து, அதை இன்னதென் றுணர்ந்தால் எம்மதசார்பிருந்தாலும் கடவுள் ஒன்றென தெளிந்த பேறிவாளறெனயாவரு லும் புகழப்படுவர், மாயையின்கூறுகிய அசத்து, சடம், துக்கம், அனித்தியம், கண்டமிவைகளை நீக்கி சிவத்தின் கூறுகிய சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பூர்ணமாகிய இவ்வைந்தின் தாற்பரியங்களை யுணர்ந்தவர் இன்னார்க்குறியவராவர். "சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புபந்தமுத்தி யருவுருவத்தன்மை நாம மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிறிவரநின் றியக்கஞ்செய்யுஞ், சோதியைமாசு வெளியை மனிதவிழ நிறைவான துறியவாழ்வைத், தீதில்பரமாம் பொருளைத்திருவருளை நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம்" சரிதை கிரிகை யோக ஞானமாகிய நான்கு பக்குவர்களும் மோக்ஷமாகிய முத்தியடையவேண்டுமென்பதே கருத்து அதிலும் சரிதைகிரிகையுடையவர்கள் இப்பிறவியிலாகிலும் அல்லது மறுபிறவி மானிடமாகதோன்றி அதிக இகபோக சுகங்களையடையவேணுமென்ற ஆவல் பூண்டவர்களாகவு மிருக்கின்றன. எவரெவர்கள் உண்மையாக எந்தவித பாவனையும் கோரிக்கையுமாகயிருந்து வருகிறார்களோ அவைபோ ஆத்மா தேகத்தை நீக்கும்போது அந்தயெண்ணம் உதிக்குமென்றும்

கோறிக்கைப்படி செனனமும் இகசுகமும் பெற்று அனுபவி
க்கவேண்டுமென்று ஆகம நூல் கூறுகின்றன யோகவான்
ஞானி இவர்கள் முடிவுபெறும்போது கூசு - தத்துவங்களும்
ஒன்றிலொன்று அயிக்கியமாய் முடிவு அவைகளுக்கு ஆதார
மாயும் அணுவுக் கணுவாயிருந்த ஆன்மா தேகத்தை விட்டு
மகா காயத்தில் லயமானதும் அல்லது அத்தேகத்தில் தா
னே அயிக்கியமாவதும் நமது சிற்றறிவிற்கு விளங்காது அல்
லது விளைக்கிடமாய் வேரு பிரவி எடுப்பதற்கு எவ்வகையா
க ஒருபுருடன் சுக்கிலத்தில், அணுசிவன் ஆத்மா சிவனென்
பதுபோய் சம்பந்தமுற்றதும் உண்மையிவ்வாறெனை அறிந்தா
ல்மாத்திரம் நரகமோக்ஷம் உண்மை என்றும் அனேகபிரவிக
ளெடுத்து அதின் புண்ணியபலத்தால் மானிடம் பெறுவதும்
கையிலாய வைகுந்த பரமபதமிடமும் எமலோகநரகமிடமும்
காலதாதரும் நன்ருகவிளங்கும் ஆகையால் காலதாமதம்செ
ய்து உலகவியாபார பெருந்திரையிலாழாமல் மனதை ஒருவ
ருக நிருத்தி நூல்விசயரணையும் சாதுகள் சங்கமும் பெற்று
நிரதிசையானந்த பேரானந்தசுகம்பெற நன்னிலைபெருங்கா
ல்மோக்கண்ட சங்கைகள் நிவர்த்தியாகும். சுக்கி சுரோநித
சம்பந்தகாலம் அமைந்தபடி செனனமெடுத்தும் மரணமாகு
ம் வரையில் அனுபவிக்கவேண்டியதிருக்க நாம் மத்தியில் எ
ன்னமுயர்ச்சி செய்தாலும் யாதும் பயன்படாது என்றுசிலர்
புகல்வர் அவ்வகை கருதுவது நமது அக்கியானம் அனுபவிக்
கவேண்டியதை அனுபவிக்கவேண்டியதானலும் கடவுள் சிந்
தை சதா உடையவர்களாகில் பரயிச்சா பிரார்த்தவமாக சக
ல சுபங்களையும் கடவுளளித்து ரக்ஷிப்பார். வலதுகையை மு
கத்து நாசிக்குநேருக நிருத்தி இரண்டு கண்ணினலும் கை
நாடி துடிக்குமிடத்தில் நிமை ஆடாமல்பார்க்க கைசிறிய து
ரும்புகெனமாக தோற்றும் அப்படி தோன்றுமாகில் கூ-மீாத
ம்வரை மரணமில்லை அல்லது கைபிரமாணமாகவே தோற்
றுமாகில் சீக்கிரம் மரணமென்றறிக. முன்கண்ட பார்வை
யாகபார்த்து கை சிருசாகதோற்றி பின்பு பெருசாகதோற்று
ம் அவையும் நீங்கி தீபபிரகாசமாக வெளிச்சமுண்டாகும் அ
ப்படி தோன்றியபிறகு அப்படிசெய்யும் அப்பியாஸிகள். அந்த

பிரகாசத்தில் அனேக அற்புதங்களை காணுவதுமுண்டு அந்த சாதகமாக சிலகாலஞ் செய்தவர்களுக்குவிளங்கும். நிழலுள்ள தாழ்வாரத்தில் வெளியாகயிருக்குமிடம் உட்கார்ந்துக் கொண்டு முகம்பார்க்கும் கண்ணாடியை வலதுகையிலெடுத்து தனது முகத்தின் வலது நேத்திர கருமணியில் விளங்கும் வடிவை கண்ணிமை யாடாமலும் மனது வேறுவழி செல்லாமலும் பார்த்திருக்க கண்ணிலிருந்து சலம்வடியும் அதற்கும் யிமையாமல் பார்க்க இருளாகதோன்றும் அந்த இருளை அசவரபார்த்திருக்க வெளிதோன்றும் அந்த வெளியினிடத்திலும் அனேக அற்புதங்களை அனுபவிகள் காணுவர் உலகில் அஞ்சனமென்று கருப்புநிறமுள்ள மையை கையில் பொட்டு போல்வைத்து தீபமுன்னிலையில் கண்ணிமையாடாமல் மையை பார்த்து அதில் அனேக தேவதைகளை கண்டதாயும் தாங்கள் கோறியயிடம் பொருள் யிவைகள் தெரிந்த தாகவும் சொல்ல நாம் கேட்டுயிருக்குறோம் சத்த பரிசரூபரசகெந்தமாகிய ஐந்தும் கூடியது அஞ்சினம். யிதை பார்க்குமிடத்து கண்ணாடிமுகமுமாய் விளக்கொளியாய் நின்றுனை யென்று கூறியவாக்கியம் உண்மையாக விளங்குகின்றது மஹான்கள் உரைத்த லக்ஷியங்களை பரிபாக பக்குவப்படிக்கு சாதித்து அவைகளி ஞேலமுடிவு பெறும்பயனை தேகம் பிணமென்று புகலாமுன் அனுபவமுதிர்ந்து நிர்திசையானந்த நிர்விகல்பமாய் ஸ்ரீவழுக்கத்துடனை மனம் வாக்கு காயத்தால் மஹான்களை போற்றுவதே நமது கருத்தாகும.

உலகில் நால்வகை யோனி அவை பையிடம் முட்டையிடம் வியர்வை வெப்பம் விதைகளால் யுற்பம் அதில் அசலக்ஷபேதமாவன தேவர்-யிச மானிடம் கூ மிருகங்கள்-யி ஊர்வன சர்ப்பவகை-யிக நீர்வாழும்பிரவிகள்-யி தாபரம்-உயி பாஷாணருக்ஷஸயோனி-யி ஆக-அச லக்ஷபேதமென கூறுய்.

பூதம்-ரு.	தொக்கு.	ரசம்.
பிரிதிவி.	சட்சு.	கெந்தம்.
அப்பு.	சிஙகுவை.	கன்மயிந்திரியம்-ரு
தேய்வு.	ஆக்கிறுணம்.	வாக்கு.
வாய்வு.	புலன் - ரு.	பாதம்.
ஆகாயம்.	சத்தம்.	பாணி.
பொறி - ரு.	பரிசம்.	பாயுரு.
ஸ்தாத்திரம்.	ரூபம்.	உபஸ்தமம்.

தொழில்-௫.
தேவ.
தானம்.
விசர்க்கம்.
ஆனந்தம்.
பயம்.

கோசம்-௫.
அன்னமயம்.
பிராணமயம்.
மனோமயம்.
விக்கியானமயம்.
ஆனந்தமயம்.

சயம்-௫.
ஆமாசயம்.
பக்குவாசயம்.
மலசயம்.
சலசயம்
சுக்குலசயம்

ஆதாரம்-௬.
மூலாதாரம்.
சுவாதிட்டானம்.
மணிபூரகம்.
அனாகதம்.
விசுத்தி.
ஆக்கினை.

மண்டலம்-௩.
அக்கினி மண்டலம்.
ஆதித்தமண்டலம்.
சந்திரமண்டலம்.

கரணம் - ௪.
மனம்.
புத்தி.
சித்தம்.
அகங்காரம்.

குணம் - ௩.
இராசதம்.
தாமதம்.
சாத்வீகம்.

மலம் - ௩.
ஆணவம்.
மாய்கை.
காமியம்.

அவித்தை-௫.
சாக்கிரம்.
சொர்பனம்.
சுழுப்தி.
துரியம்.
அதிதுரியம்.

தோஷம்-௩.
வாதம்.
பித்தம்.
சிலேத்தம்.

ஏஷணை-௩.
அர்த்தஏஷணை.
புத்திரஏஷணை.
லோகஏஷணை.

இராகம் - ௬.
காமக்குரோதம்.
லோபமோகம்.
மதமாச்சரியம்.
இடும்பைவேகம்.

நாடி-௰.
இடைகலை.
பின்கலை.
சுழுமுனை.
சிங்குவை.
புருடன்.
காந்தாரி.
அசுநி.
அலம்புவி.
சங்குனி.
குகு.

வாயுகள்-௰.
பிராணன்.
அபானன்.
வியானன்.
உதானன்.
சமானன்.
நாகன்.
கூர்மன்.
கிருதரன்.
தேவதத்தன்.
தனஞ்செயன்.

வினை-௨.
நல்வினை.
தீவினை.

அறிவு - ௧.

கைலாயவூரக்கவேடம், ௬-முகமுள்ள ௧௬ - ருத்திராக்ஷசபமாலை, மணிவிரள், ௩௮-கொண்டயோகதண்டு பரிசெம்பு, ௧௧-௧௬-மஞ்சாடியுள்ள குண்டலம், ௯-அங்குலமுள்ள யோகவேட்டி, ௪-அங்குலமுள்ள கபீர்ணம், புலியாசனம், ௬௪ லிங்ககடகம், உப்புமணி, திருமூலவர்க்கவேடம் சடை பிரம்பு இ-பட்டை உப்பு கைதை படிகமணி யோகவேட்டி படிகலிங்கம் கர்நில்செம்புருட்டு புத்தகம் ருத்ராக்ஷம் பாதக்குறடு

புலித்தோல். ஆசனங்கள் மான்றோல்ஞானம் புலித்தோல் செல்வம் தர்பாசனம் மோக்ஷம் சித்திரகம்பளம் நன்மை வஸ்த்திரம் தீமைநீங்கல் உடலுக்குள்நீநின் றுலாவுதனைக்காணு மல்கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே,நானே நீநீயேனுமிரண்டுமொன்றானால் தேனின்ருசியதுபோற்றெவிட்டாய்நீபூரணமே. கண்காணியில்லென்று கள்ளம்பலசெய்வர் கண்காணியில்லை யிடமில்லை காணுங்கால், கண்காணியாககலந் தெங்குநின்றானை கண்காணி கண்டார்களவொழிந்தாரே, இவ்வநுபவம் பெருவர் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

மந்திரமென்னும் மனத்திரதியானத்தால் பிணிமுதலியவை நீங்க வாயில் சபியாமல் மனத்தால் தியானிப்பது சித்தர்கள் வாக்கியம். சகலவியாதியும் நீங்க மஞ்சளால் கணபதி வைத்து அருகுபுட்பம்சாத்தி தாம்பூலம், தேங்காய், பழம், தூபதீபம்செய்து நேத்திரபார்வையைபுருவமையம்வைத்து யிடதுகையில் விபூதியை பரப்பி அதில் பிரணவமெழுதி அம் சிங் கிலி என்று தியானம் ஆயிரத்தெட்டுசெய்து விபூதியை நோயாளியை உட்கொள்ளும்படி கொடுத்துவர நோய்தீரும் பிசாசும்போகும். கெர்ப்பநோய் தீர்ந்து கெர்ப்பமாக தேனு மூலைப்பாலும் கூட்டி ஓம் சிறி சிக வென்று கசு-திரம் தியானித்து ஸ்திரீகளுக்கு உட்கொள்ளசெய்யவும். பிரசகாலநோயுக்கு வெண்ணையை டங் டம் என்று தியானித்து வயத்தில்பூச பிரசவமாகும். சிலந்திகட்டிகள் உடையவும் வீக்கம்வாடவும் வெண்ணையை உம் வங் தம் ஓம் றீங் நசி மசி என்றாலும் அல்லது உம் வங் தம் என்று தியானித்து தடவி விபூதி உள்ளுக்கு கொடுக்கவும். கண்புகைச்சல் மாலை கண்ணு சூடு குத்தல் சதைப்படலம்தீர ஒரு பாத்திரத்தில் சலத்தைவிட்டு அதை கையில்வைத்துக்கொண்டு லாலுலீ என்று தியானித்து அந்த சலத்தினால் கண்ணை கழிகிவரசெய்யவும். விஷமிரங்க சலத்தை ஓம் கிலி நசி நசி என்று ௱அ-தியானித்துசலத்தை உள்ளுக்கு கொடுக்கவும். சகல சாபமும் நிவர்த்தியாக ஓம் றங் றீங் யநமசிவ சகலபாப நிவாரணீயாயி.

ஓங்காரகம்பமென்பது உணர்வு எழுத்தாகசப்திப்பதுதேதியாகும்பிரண்டவன்கண்ணுக்கு மருண்டதுபேய்எனபுகல்

க்குபோல் அஞ்ஞானத்தால் பேய் பிசாசு காட்டேரி சாமுண்டி துர்க்கை காளி மூனி அனுமார் வீரபத்திரன் யின்னமுனே சுநாமங்களுடையதுக ளிருப்பதாயும் அதை மந்திரங்களால் உருவேத்திவசியம்செய்துகொண்டு அதினுல் இக அஷ்டகர்மங்களைநடத்துவதாக மந்திரவாதிகள் சொல்வதை நாம் கேட்டிருக்குறோம். அவை முடிவாகபார்க்குமிடத்து அவரவர் கற்றநூலளவும் விசாரணையும் எவ்வளவுமனத்திடம் நிச்சயப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் பாவப்படி கடவுள் எங்குநிறைந்தவராதலால் கோடி பண்ணம் தோற்றலும்பலனுமளிக்ககூடியதா விளங்குகின்றன பாவமும் தோற்றமு மழிவுருமெனவும் நிறைந்த பரிபூரணம் முடிவென்று வேதமும் அனுபவிகளும் கூறும் நித்தைசயாட் சரீர மசைந்து நடக்கையாலும்மல்லார்ந்தும் மார்மீது கைவைத்தும் பிரண்டுபிரண்டும் இருதயத்தை துடைக்குள் வைத்தும் தேநீருச்சவிட்டுபடுக்கையாலும்மலசலமடக்கயாலும் மனவேகத்தாலும் இராசததர்மத உணர்வினுலும் வியாதிகள் உற்பவமும் சொர்ப்பனுதி அவஸ்தையும் நேரும்.

சாரரேபார்சமாதிதனிலியங்கிநடக்கிலீரெட்டாம்
மாராதோடிலய்ஜந்தாம்மருவிதுயிலிலய்யாரும்
காரார்குழலாருடன்கூடிகலவிகழித்தாலெட்டெட்டாம்
நேரேநோக்கிநிலைநிருத்தநிர்க்குஞ்சிவமுமதுதானே.

நெடிதானதாரையொன்றுசங்கிரண்டு நின்றாலும்திருக்கோவிலிலையிலுள்ளே .வடிவாகவொருபாதமாடிநிர்க்கும்மைத்தொருகால் தூக்கிநின்றசிவனை கண்டோர், சடைதகயுடன் வெருத்துதவங்கள்செய்துகண்மூடிபூசித்துகலங்குவரோ, முடிமீதில்திருக்கோவில்நதிகள்தேடி பாதவித்துயுழன்றென் பகர்ந்திடரே.

உருத்தறித்தாடிதன்னிலைலாடுகின்றவாயுவைக்
கருத்திலிருத்தியேகபாலமேத்தவல்லிரேல்
விருத்தர்களும்பாலருமவர்மேனியுஞ்சிவந்திடு
அருட்டறித்தனம்மையானையப்பரானை புண்ணியமே.

பொய்யென்றுசாத்திரத்தை சொல்வாராகில் புழுவாரண பாழ்நரகில்வீழ்வான்பாவி, மெய்யென்று குருபதத்தைத்தொண்டு பண்ணி வேதாந்த பலநூலும்விரித்துப் பார்த்து, தைமுறையும் குருமுகமாய கண்டுதேறிகற்றவனை பணிபணியேசொல்லகேட்டு, பொய்மறந்து மெய்யுகந்து அறிவிறகூடி பூரண பிமதெய்வமென்று போற்றிநில்லே.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கு மறிவேயொன்று யாணுலும் பேதைத்தன்ம் பெண்ணுக்குண்டு, வீணுக்குயெடுத்த் செனமமாநந்தங்கோடி விதேகமுத்தி யடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டு, பூணுக்குதேடியுண்டு யுறங்கிசெத்த னுத்தருண்டுபுருடரிலே யனந்தகோடி, தானுக்கு யேகசராசரந்தாநெஞ்சே சற்குருவின் சொல்படியே சார்ந்துபாரே.

பேதமையென்பது மாதாக்கணிக்கல்ம். மாதர்கள் மன கலத்திற எக்காலமும் செ லும், அனேகமாய் கூடியபாபகள் திரண்டு பெண்வடிவமாக ஜெனிப்பதென்று அகஸ்தியர் செப்பியிருக்கின்றனர்.

முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்குறியான் முழுதுந்தேறின் மெத்தனவாகிய மொழியுமானந்தப் பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரியாத செல்வமுமாய யிருப்பர்நல்லோர் தீயோரெல்லாம், மித்தகமையோரகரிய யிகழ்ந்துபுகழ்ந்தோர்க் குரவாயிருப்பர்தாமே.

மஹான்கள் தேககுறி.

போகாமலிருக்கவென்று லாசன்தன்னை பொற்பூவை சாத்தியல்லோ கார்க்கவேணும், வேகாததலையல்லோ முன்பினகேளு விளம்பியபின்சாகாலே விரும்பி கேளு, வாகாதவிர தவித்தை கண்டோர்க்கய்யா வுலகுமுழந் தாளிர்யொரு மருவைப்பாரு, ஆகமதுகண்டமது சாய்வுதாணும் யப்பனே யின்ன முருவங்கங்கேனே.

கேளப்பாயிட்முத்தில் மருந்தான்காணும் கெடியான மீ டத்தனையில் ஙங்குசக்ரம், காளப்பாயிக்குறியை நன்றாய்பாரு நாசியிட்ளசியிலே மருவைப்பாரு, வேளப்பாயிடமுதலில் மருவைப்பாரு வேதாந்தவாதியென்று விக்குறிதப்பாது. ஆளப்பா யிப்படியே வடையாளங்களாரையும் நீகண்டவரையடுத்தக்காரே, நெத்தியில்சூலரோகையுமிருக்கும்.

மாணக்கருக்கு, உபநயனம், சந்தியாவந்தனம் உபதேசம் காயத்திரி ஜபதப முதலியவைகளை ஆசாரியராகும் குருசெய்துவைக்கின்றனர். வேதமென்ற வாகமங்களாரு சாத்திரம் வெவ்வேரு மதபேதம் சமயபேதம், காதமென்றசாதியும் நாலபதிநெட்டாக கவுத்துமாயுலகோரை மயக்கங்காட்டி, கீதமென்றாலறிகீதம் விகீத மென்றும் இருவையுடன் வெவ்வேறும் பிரித்துக்காட்டி, பாதமென்றுசாவுவே கிசந்தானென்று பாடிஞர்சாத்திரத்தைபாடிஞரே. என வியாசர்கூறிய தாக அகத்தியர் கூறியிருக்கின்றனர். உபாயனமென்பது மூன்றுவது நேத்திரம், அறிவு உணர்வு. அதினுல் சந்தியாவந்தனமென்பது ரவிமதிதன திடம் ஒற்றுமையாகும் காலம், உபதேசமான துபகிர்முகத்துக்குனிங்கி, ஞானதேசமாகிய அகமுகசுத்தவெளி அவ்விடமிருந்து சபதபகளை செய்விக்க திருவருள்புரிபவர்தான் குருவெனப்படும்.

வசிஷ்டர் ராமமூர்த்திக்கருளிய நிலை.

ஆதலாலுயிர்களைவால்.வாதனைப்பா லழுத்தத்தாலறிவை விறிவறக்காயென்னி, வோதுபிரப்பரு மரீன விழிவேயுளள முன்னத்தாலிவ்வனந்த வுயிர்கள்வாழ்வகுஞ் சேதன்யோகிகளெல்லாம் பிராணயாமத் தியானமருக்குகத்தின் திறங்கனாலே, பேதமனமொடுங்குவது பொருட்டாயன்றேபிரானவாயுவை இருத்திபிடிக்கின்றரே.

உண்டாமெவெல்லாம்...ந்து முற்றுமே... ...ர்வுருமப் பேதத்தன்மை, ...

யூாகும் வளர்போதங் காண்பவர்றை மறவுமாலார், நண்டா மர்காண்பவையே மூனதக்கென்றுந் தவிராததுயருமத் தனிப்போதந்தான், மிண்டாதசுழித்தியிற் போதம்போக்றகிலில் வீடதுபே ரதவிமலபதம்வேறில்லை,

தாயுமான சுவாமிகள்.

கருவிகரணங்களோய்ந்த தொண்டர்களிடத்திலே நீவிற்றிருப்பனவென்றும், மதவுண்ட வடைவுசனகாதிமுன்னர்முதல சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும் பதியிந்தநிலையனவு மென்னையாண்டபடிக்கு நிர்விகற்பந்தார் பரமானந்தகதி. கண்டுகொள்ளவும் நின்னருள் கூரிந்தகதியன்றி புரக்கேன்மேர் கருமம்பாரேன். வென்றயுணமைவாக்கியம்,

இந்நிலையிலிருக்கும் மஹான்கள் கிருபை பொருந்திய தலங்கள்.

அகத்தியர்.--அனந்தசயனம்.
கும்பமுனி.—கும்பகோணம்.
புலத்தியர்.—பாபநாசம், ஆவுடையார்கோவில்.
திருமூலர்.—சிதம்பரம்.
திருமூலவர்க்கம்.—கேடில் குன்றம்.
திருமூலர்தோக்கம்.—மேலைசிதம்பரம்.
சட்டமுனி.—சீர்காழி, ஸ்ரீரங்கம்.
கோரகர்.- திருக்கோணமலை,
கருவூரார்.—திருக்காளத்தி.
பதஞ்சலி.—ராமேஸ்வரம்.
இராமதேவர்.—அழகர்மலை.
அழுகண்ணர்-நாகபட்டணம்.
[illegible]—திருவிடைமருதூர்.
மார்க்கண்டர்—திருவைகல்லூர்.
காசிபர்.—ருத்திரகிரி.
வாதர்.—தென்மலை,
கன்னிசித்தர்.—பெருங்காவூர்.
தர்மகீர்த்தி, கபிட்டர்.—வைத்தீசர்கோவில்.
கோரதர் போகரர்,--திருகழுகுன்றம்,
சந்தி விஸ்வாமித்திரர்.—காசி, திருவாவடுதுறை.
காலாங்கி கடுவெளிசித்தர்.—திருக்காஞ்சிபுரம்.
யீடைகாடர்கொளதமர்.—திருவருணை.
சேது.—திருவிடைமருதூர்.
கமலமுனி, சுந்தரானந்தர்.—மதுரை, ஆரூர், திருவாஞ்சி.
[illegible] காளாங்கி.-திருக்கடையூர், திருப்பனந்தாள.

மச்சமுனி.—பரங்குன்றம், மயி
லேசகம். திருவானைக்காவல்.
கொங்கணர்.—திருப்பதி,கோ
டிதுறை. திருக்கணக்குடி.
பாம்பாட்டிசித்தர்.-திருஞ்ஞா
லம். சதுரகிரி.

வால்மீகர்,' அகப்பைசித்தர்.—
எட்டிக்கொடி, திருவையாறு.
போககர்சர் —பழனி, கதிர்கா
மம், திருச்செந்தூர், தணி
கை, பரங்குன்றம்.
இவ்வகைப்போகர் ௱௬௰-ல்

புண்ணாக்கீசர். நாண்களுசேரம் கூறியிருக்கின்றனர்.

போமடாவெளியோடே வெளிதான்சேரும் புதுமைய
டாவாய்வோடே வாய்வுசேரும், ஊமடா தீயோடே தீதான்
சேரும் யுத்தமனேயப்புடனே யப்புசேரும். ஆமடா மண்ணு
டனே மண்தான்சேரும் யவரவர்களினத்தோடே யவர்தான்
சேர்ந்து, தாமடா தன்னிலையி லறிவைபுக்கி சதாசிவப்பூரண
மா யிருந்துவாழே.

இருந்தறிவு சுழிமுனையில் புக்கித்தானால் யேகாந்தமா
னதொரு லிங்கமாகும், அறிந்தயஞ்சேர் யந்தறிவாவியில்
சேர்ந்தால் பரகராசத்தி மயமானதெய்வம், புறிந்தறிவுமதி
தனிலே சேர்ந்துநின்றால் புத்தியில்லாபிரவியிலே புகுவான்
பாரு, வருந்திமனக்கனியாலே குருவைகார்த்து மதிகதிரில்
நின்றகுறி வணங்கிப்பாரே.

௬௰-நாழிகை கொண்டது ஒருநாள், நாழிகை ௧-க்கு சு
வாசம் ௩௱௬௰, ௬௰-நாழிகைக்கு சுவாசம் ௨௧௬௱.

நாள் ஒன்றிற்கு உலகுத்து பதிஞையிரம் நொடி, நொடி
௬௰-கொண்டது ஒரு விநாடி. ௬௰-விநாடி கொண்டது நாழி
கை ௧. நாழிகை ௬௰-கொண்டது ஒரு நாள் ௩௱௬௰ - நாள்
கொண்டது வொருவருடம், ௨௧௬௱ நாழிகை கொண்டது
வருடம ௧. ௨௧௬௱, இதை ௮௰-ல் பெருக்க. கிரேதாயுகம்.
௬௰-ல் பெருக்க திரேதாயுகம், ௪௰-ல் பெருக்க துவாபரியுக
ம், ௨௰-ல் பெருக்க கலியுகமொத்த ஆண்டாகும்.

யுகங்கள்தோறும் மஹான்கள்பெற்ற தபோபலத்தால் அர
சு சிருஷ்டியாதிகள் நடத்திவருவதாக கூறியிருக்கின்றனர்,

அடியிற்கண்ட ஔஷதங்கள் உடம்பைக்காத்துப்போ
து [illegible], புகையிலை. [illegible], [illegible]
[illegible] கொடும்; அதிக [illegible].

௧. மேகநீர்நீங்கி சுத்த உதிரம்பெருக.—பாலில் வெதித்த நெல்லிகா சூரணமும், சுத்திசெய்த நெல்லிகா கெந்தகமும் சமனிடையாககூட்டி ¼-விராகனிடை தேனில் குழைத்து இருவேளையாக மண்டலம் கொள்ளவும்.

௨. மலக்குற்றம் நீங்க.—கடுக்கா ௪, திப்பிலி ௧, சுக்கு ௧, சீரகம் ௧, ஓமம் ௧, திப்பிலிமூலம் ௧, யிந்துப்பு ௧, சூரணங்கள் தனித்தனிசெய்து மேல்கண்ட யிடைகளாக கூட்டி கூட்டின சூரணம் வெந்நீரில் கொள்ளவும்.

௩. அய்யசீதம் அகல.—வெள்ளை காக்கணவேர், கடுக்காய், நெல்லிவத்தல் வொவ்வொன்றும் புன்னைகாயளவு ௪-பலம் சித்தாமணக்கு வெண்ணையில் கலந்து காலையாக ௩-நாள் உள்ளுக்கு கொள்ளவும்.

௪. தேகத்திலிருக்கும் சுண்ணாம்பு நீங்க.—பச்சைமஞ்சள் ௧-பலம்-௮-க-ஆக கியாழம்வடித்து கூர் எள்ளு எண்ணை பலம் ௩-விட்டு யிவ்விதம் ௩-நாள் கொள்ளவும்.

5. தேகத்தில் எண்ணை நீங்க.—விஷநீக்கியசீக்காதுள், யிலுப்பையெலை, தாளியெலை வகை யிடி-க, யிவைகள் அரிசி யில் கியாழம்-அ-கு-ஆகவடித்து பூநீர்களஞ்சி ¼-படிகாரசுண்ணம் களஞ்சி ½-கூட்டிகொள்ளயிவ்விதம் ௩-நாள்கொள்ளவும்.

6. வாய்வுநீங்க.—சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், யிந்துப்பு, கறிவேப்பிலை சூரணம் வகை பலம்-க, பொரித்தகாயம் பலம்-வ, கூட்டிகடிகைபிரமாணம் அன்னத்திலிட்டுபுசிக்கவும்

7. தாகம், மயக்கம், சூடு, மூர்ச்சைக்கு.—தாளிசப்பத்திரி, சுக்கு, சீரகம் வகை பலம்-ய, கியாழம்வடித்து கொள்வதாலும் அதிமதுரம், சிறுதேக்கு, பனங்கற்கண்டு கியாழம்வடித்து கொள்வதாலும்.

8. மேகவெட்டை. மூலசூடு, காந்தல், பித்தவெறி, கபாலபித்தம் தீர.—சுத்திசெய்த சீந்தில்கொடி சூரணம் கற்கண்டும் கூட்டி கடிகை நெய்யுடனேனும் தேனிலேனும் மண்டலம் கொள்வதாலும், கரந்தைசூரணம் ௪-சீனி க கூட்டி கடிகைப்பிரமாணம் ம-நாள் கொள்வதாலும் தீரும்.

9. மேகநீரால் சர்மத்திற்காணும் வியாதிக்கு.—கீழாநெல்லிச் சமூலசூரணம், சீனி, நெய், தேன்கூட்டி பாகப்படுத்தி தானிக்கா பிரமாணம் ௬-மாதம் வருடம் கொண்டுவரக் குட்டவியாதியும் தீரும்.

10. கண்குலக்கமாய் நரைவராதிருக்க.—தாக்கரை, மேனி, கரந்தை, வல்லாரை, அவுரி, பொற்றலை, பொடுதலை, பிரமி சமனிடைகள் தனித்தனி சூரணம் செய்துகூட்டி கடிகை பிரமாணம் தேனில்கொள்ள மண்டலம்.

11. மந்தபுத்தி. மதிமயக்கம், சோகை, எரிபித்தம், நீர்க்கட்டு, மலபந்தம். பித்தமூர்ச்சை நீங்க.—மேனி, சிறுசெருப்படை, கரிசலை சமனிடை சூரணம் கூட்டி இவைகளுக்கு ௪-க்கு க, கற்கண்டுகூட்டி மண்டலம் கொள்ளவும்.

12. உதிரத்தில் மேகநீர்நீங்க.—திரிகடுகும் ஓமமும் வறுத்து தூளாக்கி பனைவெல்லப்பாகில் கிளரி உதயத்தில் கழற்சிக்கா பிரமாணம் கொண்டுவரவும்.

கருங்குருவைப்பச்சமுதும் சிறுபயறுங்கூட்டி பொங்கி சர்க்கரை தேன் ஆவின்பால் முப்பழங்கூட்டி உண்பதும். மேல்கண்ட அமுதும் பசும்பால்கூட்டி பொங்கி தேங்காதிருவலும் சர்க்கரையுங்கூட்டி உண்பதும். முன்னமுதும் துவரை பருப்பும் பொங்கி தேங்காதிருவல் சர்க்கரை நெய்கூட்டி உண்பதும். அமுது பொங்கி யேலரிசித்தூளும் சர்க்கரைகூட்டி உண்பதுமுண்டு. அமுது சீரகம் சர்க்கரைகூட்டி உண்ண பித்தமயக்கம்தீரும். இரும்புப்பாத்திரத்தில் அமுதிட்டுபொங்கி சர்க்கரைகூட்டி உண்டுவரமேலவியாதிதீரும். பருத்திக்கொட்டையின் பால்யெடுத்து அமுதிட்டு பொங்கி சர்க்கரை தேன்கூட்டி உண்டுவர மேகம்நீங்கி தாதுகள் வலிவுபடும்.

பழகம்பு, தினை பசும்பாலில் பொங்கி சர்க்கரைகூட்டி உண்டுவர தலையிலுள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கி குளிர்ச்சியாகும். அமுதும் பயறும் ஆவின்பாலும் பொங்கி கறிவேப்பிலை மிளகு சூரணம் அமுரி உப்புகூட்டி உண்பதும் இதில் கண்டவைகளில் தனித்து சரீர தன்மைக்கு ஒத்துமையானதைக் [illegible]

(ஆகாரம்.)

படுத்தி உச்சிகாலபோஜனம் செய்து இரவில் ஆவின் பாலை கொண்டு தனது சாதனத்தி லிடைவிடாம லிருப்பவர்கள் சத்வகுண முடையவராவார்களென்று கர்ப்பநூலில் அநுபவிகள் கண்டிருக்கின்றனர்.

கண்டத்தில் சபம் காலனுகையிருப்பதால் ஆவின் நெய்யுடன் பொற்றலைசம் சமனுககூட்டி ரவியில்வைத்த சண்டிய பிறகு காலை உதயத்தில் பெருவிரலில் கொஞ்சம் யெடுத்து உள்நாவிடம் தேய்த்துவர கபங்கரைக்கும்.

கபாலகொதிப்பும் நேத்திரயெரிவும் கூடாகயிருந்தால்.—ஆவின்பால் படி-ஈ, பொன்னாங்காணி ரசம் படி-க, கூட்டி காய்ச்சி யிறக்கிகீழ்வைத்து ஆறிய பிறகு புரைமோர்விட்டு மறுநாள் மத்திட்டு கடைந்து வெண்ணெயெடுத்து உருக்கி நெய்யாகவடித்து வைத்துக்கொண்டு பக்ஷத்திற்கொருதரம் சிரசிற்கு தேய்த்து ஸ்தானஞ்செய்துவர குணமாகும்.

பஞ்சகர்ப்பஸ்தானம். — நெல்லிபருப்பு வேம்புபருப்பு மிளகு கஸ்தூரிமஞ்சள் கடுக்கா இவ்வைந்தும் பசும்பாலி லரைத்து சற்று கொதிப்பித்து சிரந்தேய்த்து ஸ்தானஞ்செய்துவர வேண்டும்.

சிலர் அம்பாள் பூஜைசெய்வதாக மதமாமிஷாதிகளை படைத்து அதை தாங்களுண்டு சுபாப நணுவையும் போக்கி போதைமயத்தி லாழ்ந்துவதாக யிருக்கிறது. மதுவுண்டாகாங்களெல்லாம் ஞானியானேம் ஆகதாளுக்கென்செய்யும் கள்ளுஞ்சுள்ளுமென்று தபசிகாமணிகள் கூறியிருக்கின்றனர்.

மூக்காலுணவன்றி யெதகேகிகட்கு முழுவுணமி
லக்காபணமன்ன சாகாதிகூடி யரையதிபால்
கிக்காவமுதம் புதக்கிரங்காலுண்டிச கேடம்வெளி
வைக்காலிடிலுண்டி வேகாதனலும் மலியுமன்றே
துருவெப்பொழுதவரவையருளுபவனவர்களு மெரனமுற்றிவாரே.

உண்டமறுநாள் சிப்பி நீக்கி அன்னரசமாம் 3-வதுநாள் உதிரமாகும். 4-வது நாள் மாமிசமாம். 5, 6-நாள் மேதையாகும். 7, 8-வது நாள் மச்சையாகும். இதற்குமேல் இந்திரியமாகுமென வைத்தியநூலில் கண்டிருந்தாலும் ஐரோப்பியபண்டிதர் கிரமமாக குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்க தெரியவரும்.

கைநாடி துடிப்பு 3 அடித்தால்2-திரம் சுவாசம்நடக்கும் குழந்தைகளுக்கு நாடி 12 -அடித்தால்சுவாசம் 3¼-நடக்கும் இதில் பேதமாகநடக்கில் நுரையீரலில்இரத்தாசயத்தில்வியாதியாகும்.

நாடிதுடிப்புக்கு காரணம்.—இரத்தாசயத்திலிருந்து ரத்த நரம்புகளின்வழியாய் உதிரம் ஓடிவரும்போது உண்டாகும் அதிர்ச்சியேநாடியெனக்கூறப்படும். துருத்தி விரிந்துகுவிதல் போல் இரத்தாசயமானது விரிந்து நுரையீரலிலிருந்து சுத்தமான ரத்தத்தை உட்கொண்டு திடீரெனசுருங்குவதினாலே அதினுள்ளிருக்கும் ரத்தம் விரைவுடன் ரத்தநரம்புகள் வழியாய்சென்றுதேகமெங்கும் வியாபிக்கும் சரீர உள்வுருப்புகளின்விபரத்தைஆயுள்வேத சுருக்கமென்னும் வைத்திய கிரந்தத்தில் விரிவாய்காணலாகும்.

திலமத்தனையே சிவஞானிக்கீந்தால்
பலமுந்திசித்தி பரபோகமுந்தரும்
நிலமத்தனைபொன்னை நின்மூடர்க்கீந்தால்
பலமுமற்றே பரபோகமுங்குன்றுமே.

உள்ளத்தேநுள்ளே யுளபல்தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக்குடைந்து நின்றாடார்வினைகெடப்
பள்ளமுமேடும் பரந்துதிரிவரேத்
கள்ளமனமுடைக் கல்வியிலோரே
உள்ளத்திலுள்ளே யுணருமொருவனைக்
கள்ளத்திறைநூங் கலந்தறிவாரில்லை
வெள்ளத்[illegible]விசேஷம் [illegible]
பள்ளத்திலிட்டதோர் பத்[illegible]வே.

மனத்திலெழுந்ததோர் மாயக்கண்ணாடி.
நினைப்பினதனி னிழலையுங்காணார்
வினைப்பயன்போம விளக்கியுங்கொள்ளார்
புறக்கடையிச்சித்துப் போகின்றவாறே.

உடலிற்றுவக்கிய வேடமுயிர்க்காகா
வுடல்கழன்றான்வேட முடனேகழலு
முடலுயிருண்மையென் றோர்ந்துகொள்ளார்
கடலிலகப்பட்ட கட்டையொத்தாரே.

குருட்டினைநீக்குங் குருவினைக்கொள்ளார்
குருட்டினைநீக்காக் குருவினைகொள்வர்
குருடுங்குருடுங் குருட்டாட்டமாடிக்
குருடுங்குருடுங் குழிவிழுமாறே.

தொழிலறியார் சுருதிகண்ணாகப்
பழுதறியாத பரமகுருவை
வழியறியார் நல்வழியறியாள
ழியறியார்மற்றை யல்லாதவரே.

உள்ளம்பெருங்கோயி லூனுடம்பாலயம்
வள்ளற்பிரானார்க்கு வாய்கோபுரவாசல்
தெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச் சிவன்சிவலிங்கமு
கள்ளப்புலனைந்துங் காளாமணிவிளக்கே.

(புலஸ்தியர் நூல்)

காணுமூச்சடக்கி விழியதுமுருட்டி கபாலமும்திறந்தன ர்கோடி, கனத்தவாய்வதனால் கும்மகோயனுகி கலங்கினோ வொருகோடி, தோணுமெய்மறந்து சுழன்றுடனெழும்பி சொக்கினோ ரவொருகோடி, சூலைவாய்வனும் சுவாலையுமெ ழும்பி சுரமதா லிறந்தனர்கோடி, உள்ளவுண்ணாக்கி லண்ணா க்கையுள்தாக்கி யுள்ளடங்கி மாண்டனர்களுங்கோடி, உயர சானின முழங்கிமெழும்பி யுரங்கியேயொடுங்கினோர்கோடி, பேனதிசாபபேசிவந்தனுங்கிபிரவியு மிழந்தனர்கோடி. பெரு மையாய் கர்ப்பவாதனை யறியாபிராணனு மழிந்துமாண்ட னரே.

இனமறியாமல விருத்தியேவாயுவை யிரந்தனரவரொரு
கோடி, இனியதம்பனம்செய்தெழும்பியேகும்பித்தேங்கினோ
ரவரொருகோடி, கனமறியாமல்காத்தைநவாசியினல்சருதியே
யிரந்தனர்கோடி. கண்டவாசியினி லொன்றைவிட்டொன்று
கலங்கியே மடிந்தனர்கோடி, தினமொருநாழி வாசிகொண்
டிழுத்துசிவபுரமேகினோர் கோடி, தெளிந்திடுகண்மூக்கெனு
மதைபோற்றி சிரந்தனரவரொருகோடி, தன்பெருவிரளரசப்
யண்ணாக்கையேத்தி தயங்கின ரவரொருகோடி, சவமதில்மூ
ழ்கி சாதனையதீத சாக்காடுவந்தெய்தினோ ரறிந்தே.

அறியதிவ்வாசியின் கருத்தினையியம்ப யவனிமாந்தரினில்
சிலபேர், அம்புவிதனிலே மனையவுந்தழிசெய்தகனிலும்பது
ங்கினோர்கோடி, சருந்திடுகதலியாழையின்குலைபோல்தத்தளி
த்தனயவைபோலும், தயங்கினரனேகம் சாகரமதனில் தான்
வுழுந்தலைபோலும், தரணியிற்சிலபேர்தாமரையிலைதண்ணீர்
போல் றவிதனரப்பா, பாருலகதீதம்தேடியும் குருவின்பத
மடையாமலுமாண்டார், தெறிந்துயிப்பரிட்சை யுத்தமரனே
கம் தெளிந்தயாரிகதுமே செப்ப, சிறிடும்வாசி யோகத்தின்
பெருமை திருந்தமா யுரைத்திடலாமே.

வாசியோகத்தின் மகத்துவமுறைக்கவருக்கரேசகத்தின்
கிரப்பை,மாத்திரை முப்பத்திரெண்டுமே வளமாய்மாரவுமத
னரீரையா, வீசுபூரகத்தில் யறுபத்திநாலுவிளங்கியேமாறிமா
றிடவும். விகல்பம்வந்தணுகா வாசினின்றலவுமே குறிதிரவு
கோலறிதல், பாசம்வந்தணுகா கும்பகமதனில் பதினாறெனவு
நிந்துமேதிரு. பழக்கமிதாகுமகத்துகளுரைக்கும் பரிபூரணனை
ந்ததீட்சை, பூசிதமாகும் வாசிதான்வசியம்பொருந்திடுங்கால்
தலைமாறி, புனல்சொரிந்திட்டவும் சுழியதுகாடி புகலவும் சூட்
சமிதாமே.

நாடிடுமினிகேள் மகாருஜயோகம் காட்டுரேன்வயிராக்
கியஞானம். கடத்தையென்றறிய வாசியோகத்தின்கற்குறிவி
ளக்கவும் கடத்தை, தேடும்பூரகத்தில்முப்பத்திரண்டுமெவிவ
ரேசகம்பதினாறு, கோடுதப்பாமல் சுழிமூலைமேவி குருத்திரு

கண்ணைநின் கூறு, கும்பியும்வாசி யொளிவதாவிசும் குறிப்பதா
மொளிவினிற்கூட, கூடுமேயிதுதான் மகாராஜயோக கொண்
மொத்திரைக் கொருநீட்டை, கோருமேயிதுபார் தலைசத்தி
கொடிக்குறித்தொன்று மாசகுதிவ்யாம்ர.

(திருமூலர் ௩௲-ல்.)

ஏறுதல்பூரக மீரெட்டுவாமத்தா. லாறுதல்கும்பக மறுப்பத்துநாலதி. லூறுதல்முப்பத்திரண்டதிரேசக, மாறுதலொன்றின்கண் வஞ்சகமாமே.

வளியினைவாங்கி வயத்திலடக்கில் பளிங்கொத்துக்காயம் பழுக்கினும்பிஞ்சாங் கெளியக்குருவின் திருவருள்பெற்றால், வளியினும்வெட்டி வளியனுமாமே.

எங்கேயிருக்கினும்பூரிப்படக்கிலே. யங்கேயதுசெய்யவாக்கைக்கழிவில்லை. யங்கேபிடித்தது விட்டளவுஞ்செல்லச்சங்கேகுறிக்கத்தலையனுமாமே.

ஏற்றியிறக்கியிருகாலும் பூரிக்கும். காற்றைப்பிடிக்குங் கணக்கறிவாரில்லை காற்றைப்பிடிக்குங் கணக்கறியாளர்க்குக், கூற்றையுதைக்குங் குறியதுவாமே.

மேல்கீழ்நடுபக்கமிக்குறப்பூரித்துப், பாலாமிரேசகந்தானுட்பதிவித்து, மாலாகியுந்தியுட் கும்பித்துவாங்கவே, யாலாலமுண்டா னருட்பெறலாமே.

வாமத்திலீரெட்டு மாத்திரைபூரித்தே, யேமுற்றமுப்பத்திரண்டுமிரேசித்துக் காமுற்றபிங்கலைக் கண்ணாகவிவ்விரண், டோமத்தாலெட்டெட்டுங் கும்பிக்கவுண்மையே.

இட்டதவ்வீடினகாதிரேசித்துப், புட்டிபடத் தசநாடியும்பூரித்துக், கொட்டியப்பிராண னபானனுங்கும்பித்து, கட்டமிருக்க நமனில்லைதானே.

பெண்ணல்லவாணல்ல பேடல்லமூடத்துளுன்னின்ற சோதியொருவர்க்கறியொண்ணாது. கண்ணின்றிக்காணுஞ்செவியின்றிக்கேட்டிடு மண்ணற்பெருமையையாய்ந்ததுமூப்பே, அண்டங்களேழு மகண்டமுமாவியுங் கொண்டசராசரமுற்றுங்குணங்களும்.பண்டைமறையும் படைத்தளிப்பதியுங்கண்டவெனுமென் கண்ணன்றியில்லையே.

ஞானந்தபோதம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

விநாயகர் - காப்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

வஞ்சகமனத்தினை மாற்றியபெரியோர்தாளில்
கஞ்சமாமலரிட்டோதுங் கணபதிதாசனன்பால்
நெஞ்சறிவிளக்கஞான நீதிநூறாறும் பாடக்
குஞ்சரமுகத்துமூலக் குருபரன்காப்பதாமே.

நூல் வரலாறு.

பூமியிற்சௌந்தரப்பெண் புணர்ந்திடு நாகைநாதர், நாமமெந் நாளுநாவி னவின்றுசெந் தமிழாற்பாடிக், காமமு மாசபாசக் கன்மமு மகற்றிமூலா, ஓமெனமெழுத்தைந்தாலே யுனையறிந் துணர்வாய் நெஞ்சே. (க)

தந்தைதாய் நிஜமுமல்ல ஜனங்களு நிஜமுமல்ல, மைந்தருநிஜமுமல்ல மனையவணிஜமுமல்ல, இந்தமெய் நிஜமுமல்ல வில்லறநிஜமுமல்ல, சுந்தர நாகைநாதர் துணையடி நிஜம்பார் நெஞ்சே. (உ)

காண்பது மழிந்துபோகும் காயமு மழிந்துபோகும், ஊண்பொருளழிந்துபோகும், உலகமு மழிந்துபோகும், பூண்பணி நாகைநாதர் பொற்பத மழியாதென்று, வீண்பொழுதினைப் போக்காமல் வெளிதனிலொளிபார் நெஞ்சே. (ங)

மனமெனும்பேயினாலே மாய்கையா மிருடான்மூடச், சனமெனுமாசாபாசந்தலையினை யேற்றிக்கொண்டு, கனமெனுஞ் சுமையைத்தூக்கிக் கவலையுற்றிட்டாய்நீயும், பனமெனும் நாகைநாதர் பதம்பணிந் தருள்சேர் நெஞ்சே. (ச)

இருவினைப் பகுதியாலே யெடுத்திந்த தேகந்தன்
னை, மருவியநாளன்று மாயையி லழிந்தாய்நீதா
ன், குருவினாற் குறியைப்பார்த்துக் குண்டலி யேறியே
சென்றங், குருவினை நாகைநாத னுண்மையை யுணர்
வாய் நெஞ்சே. (ரு)

வான்மதிலிரவியுன்றன் வயதெலாங் கொடுபோ
கின்றான், தானதை யறிந்திடாமற் றரணியி லிருப்பே
னென்றே, ஊனமா முடலைநம்பி யுண்மைகெட் டலைந்
தாய்நீமெய்ஞ், ஞானமே பொருளாய்நாகை நாதரைத்
தொழுவாய்நெஞ்சே. (சா)

எட்டுடனிரண்டுமாகி யிருந்ததோ ரெழுத்தைக்
காணார், விட்டதோர் குறையுங்காணார் விதியின்றன்
விரைங்காணார், தொட்டதோர் குறியுங்காணார் சோ
திமெய்ப் பொருளுங்காணார், கிட்டுமோ நாகைநாதர்
திருவைத்தா னுரைப்பாய் நெஞ்சே. (எ)

வஞ்சகமுடைமரத்தில் வளர்வினைக் கொம்பிலேறிச்
சஞ்சலமெனக்குரங்கு தாவியேயலையநீதான்
பஞ்சபாதகங்களுஞ்செய்து பாம்பின்வாய்த்தேரையானா
நஞ்சமுதருந்துநாகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே. (அ)

உடலினைநிசமென்றெண்ணி யுலகெலா மோடி
யோடிக், கடன்மரக்கலப்பாய்க்கம்பக் காகம்போற் க
லக்கமுற்றயர்த், திடமருள் குருவின்பாதஞ் சிக்கெனப்
பிடித்துநின்றால், நடம்பெறு நாகைநாதர் நற்பதம்பணி
வாய் நெஞ்சே. (கூ)

விட்டிருள் போகவென்றே விளக்கினை யேற்றி
வைத்தால்; விட்டிருளெங்கே போச்சு விளக்கொளி
யெங்கேபோச்சு, கூட்டினிடஞ்செய் யீசன் குறிப்
பறியாமனீதான், நாட்டினிலலைந்தாய் நாகை நாதரை
வணங்குநெஞ்சே (ய)

காட்டினின்மேவுகின்ற கனபுழு வெல்லாம்பார்த்
து, வேட்டுவனெடுத்துவந்து விரும்பியகிருமிதன்னைக்

கூட்டிலே யடைத்தாமந்தக் குளவித னுருவாய்ச் செய்யும், நாட்டினில் நீதாநாகை நாதரை வணங்கு நெஞ்

குளத்திலே கிடக்குமாமை குளக்கரை முட்டையிட்டுக், குளத்துநீர்க்குள்ளிருந்து குறிப்புடனினைக்கும்போது, களத்திலேயுதைத்தமுட்டை கருவுருவானாற்போலுன், உளத்திலேநாகைநாத ருருவநினைத்துணர்வாய்நெஞ்சே. (௰௨)

மருவியசிலந்திப்பூச்சி வயிற்றினி னூலுண்டாக்கி, உருவுடன்கூடுகட்டி யுகந்ததி லிருக்குமாபோல், குருபரனானதுகூட்டில் குடியிருப் பதுவைப்பார்த்துப், பெருவெளி நாகைநாதர் பெருமைகண் டருள்சேர் நெஞ்சே. (௰௩)

வாரணமுட்டையிட்டு வயிற்றில்வைத்தணைத்துக்கொண்டு, பூரணகூடுண்டாக்கிப் பொரித்திடுங் குஞ்சிபோலக், காரணகுருவைமூலக் கனல்விளக் கதனாற் கண்டு, நாரணனறியாநாகை நாதரைப் பணிவாய் நெஞ்சே. (௰௪)

புல்லினுள்ளிருக்கும்பூச்சி பொருந்த வெண்ணுரையுண்டாக்கி, மெல்லிய தண்ணீர்வீட்டில் வெயிற்படாதிருக்குமாபோல், சொல்லிலே நாகைநாதர் தோய்ந்திடாச்சூட்சங்கண்டால், கல்வியிலேதெய்வமில்லைக் கருத்திலே தெய்வநெஞ்சே. (௰௫)

தண்ணீரிலிருக்குமீன்க டண்ணீரிற் கருவைப்பீச்சிக், கண்ணினாற்பார்க்கும்போது கயலுருவானாற்போல, நண்ணியகுருவைக்கண்டு நாதனல் லுருவைச்சேர்ந்து, விண்ணினமே நாகைநாதர் மெல்லடி வெளிபார் நெஞ்சே. (௰௬)

இலகிய ஊசிகாந்த மிரும்பினையிழுப்பதேபோல், உலவியகுருபரன்றா னுன்னையாட்கொண்ட தன்மை நலமுடனறிந்தநீதா னாயனையறிந்திடாமல், நிலமிசை யலைந்தாய்நாத லிங்கரைநினைப்பாய்நெஞ்சே. (௰௭)

சூரியகாந்தம்பஞ்சைச் சுட்டிடுஞ்சுடரே போல
க், கூறியவடிமூலத்தின் குண்டலிக்கனலை மூட்டி, வீ
ரிய விருந்தானாத வெளிவீடு தன்னிற்சென்றே, ஆரிய
னைகனாத ரடியிணைதொழுவாய்நெஞ்சே, (௧௮)

ஐவகைப்பூதந் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களா
ட்டும்,தெய்வமுன்னிடத்திருக்க தேசதநிலைநோதாய்நீ
தான், பொய்யைசுமந்துசுபாதம் போக்கிமெய்ப் பொரு
ளோர்க்கி, ஐவரோரிடத்திற்கூடு மானந்த மறிவாய்
நெஞ்சே. (௧௯)

ஊனமாருடலம்பொய்யென் றுணர்ந்து மெய்ய
றிவைக்கண்டு, தானவனானபோதே சற்குரு பாதத்தை,
ச்சேர்ந்தாய், வானதிரவிதிங்கள் வருதும்போவதுவுங்
கண்டால், ஞானவானைகநாதர் நடனமுங் காண்பாய்
நெஞ்சே. (௨௰)

கிட்டுமோ ஞானயோகங் கிடைக்குமோ குருவின்
பாதம், கட்டுமோ மூலவாசி காணுமோ கபிலைவீடு, வ
ட்டுமோநாகலிங்க மேற்றுமோ தீபசோதி, தட்டுமோ
பளிங்குமேடை தலையறியார்க்குநெஞ்சே. (௨௧)

ஒருபாதந்தன்னை தூக்கி யொருபாதந் தன்னை மா
ற்றி, இருபாதமாடுகின்ற விபல்லைநீ யறிந்தாயானாய்,
குருபாதமென்றுகூறுங் குறிப்புனக்குளேயாச்சு;
வருபாதனைகநாதர் பலரடி காண்பாய் நெஞ்சே. (௨௨)

நாடென்றுநகரமென்று நலந்திகழ்வாழ்வதென்
றும், வீடென்று மனையாளென்று மிககதோர மைந்த
ரென்றும், மாடென்றுஞ் சம்பதென்றும் வாஞ்சை
கொண்டலைந்தாயிந்தக், கூடொன்றுயழிந்தாற் கூட
த்தொடருமோ கூடுநெஞ்சே. (௨௩)

ஏட்டிலேயெழுது நூல்களைத்தனை படித்துநீதான்,
காட்டிலே எரித்ததிங்கள் கானலிற் சலம்போலானாய்,
காட்டிலே தெய்வமன்று நடந்தலையாமலுன்றன், கூ
ட்டினிலைகநாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய்நெஞ்சே,

நற்பிடிசோறுவைத்த னையனென் றறிந்துகொண்
டு, சொற்பழு பின்னையோடுஞ் சுண்ணங்கண்போற் றுணை
முண்டாகி, விற்பிடிதடிக்கப் பெற்ற விமலனூர்கமல
பாதம், பிற்பிடி பிடித்துநாத லிங்கரைக்காண்பாய்நெ
ஞ்சே. (௨௫)

விரக நாயகனைத்தேடி விரும்பியமங்கைபோலக்,
குரவனுருபதேசத்தைக் குறிப்புடனிதமுந்தேடி, இர
வுடன்பகலுமான விருபாதநடனங்கண்டால், சிரமதி
னைநாதா சிலம்பொலிகேட்குநெஞ்சே. (௨௬)

வாரணையயன்மால் ருத்திரன் மகேசுரன்சதாசிவ
ன்றன், காரணமாறுவிட்டிற் கலந்தவிருக்குமப்பால்,
பூரணபிராதரத்தின் புதுமையுங்கண்டுபோற்றி, ஆர
ணனைகநாதரடியிணை தொழுவாய்நெஞ்சே. (௨௭)

மோரிலே நீரைவிட்டால் முறிந்திடுங் கொள்கை
போலச், காரியகுருவைவிட்டுக் காரணகுருவைக்கண்
டு, சிரியசாலுநீறம்போற் சேர்ந்திருவருமொன்றாகி, ஆ
ரியனைகநாதரடிபணிந்தேத்துநெஞ்சே. (௨௮)

நித்திரைவந்தபோது நினைவுதானிருந்ததெங்கே,
புத்திரர்தாமுமெங்கே புணர்ந்திடுமனைவியெங்கே, பத்
திர பூசையெங்கே பலதொழில் செய்வதெங்கே, சிற்ப
தனைகனாதர் செயலினையறிவாய்நெஞ்சே. (௨௯)

வேடத்தைத்தரித்தாலென்ன வெண்பொடியணி
ந்தாலென்ன, நாடொத்து வாழ்ந்தாலென்ன நதிதல
ங்கண்டாலென்ன, தேடொத்தனைகனாதர் சீரடியிங்
கைதேர்ந்தே, ஓடத்தாமரையின் பூப்போலுயர்ந்திடும்
பெரியோர்நெஞ்சே. (௩௰)

தள்ளிடு சுணங்கன் போலச் சாஸ்திரம்படித்தா
லென்ன, வெள்ளியதுகிலைத்தாவி வேட்டியாய்த் தரித்
தா லென்ன, உள்ளிருந் தாட்டிவிக்கு மொருவனை
யுருகித்தேடித், தெள்ளியனைகநாதர் செயல்காணு
மாந்தர்நெஞ்சே. (௩௧)

பளிங்குற்றகுளத்துநீரைப் பாசிதான் மறைத்தாற்போலக், களங்கற்றபுத்திதன்னைக் காமன்தான் மூடிக்கொண்டு, விளங்கவுந்தான்செய்வதில்லை மெய்யறிவினைக்கையேற்றி, முழுங்கத்தாணுகைணுதர் முழுமொழிப னர்வாய்நெஞ்சே. (௧௨)

மண்ணைத் தெடுத்துநீரால் வனையுடன் பிசைந்துபாண்டம், பண்ணியேகனலாற் சுட்டுப் பாதையெய்பதுதான்விட்டே, அண்ணலர் வாய்வாகாச மடைந்ததெலாம் பூதக்கூட்டை, விண்ணயர்ணுகைணுதர் வினையாட்டென்றறிவாய்நெஞ்சே. (௧௩)

கண்ணாடிதன்னிற்றோற்றுங் காரணவுருவம்போல், உண்ணாடிமூலாதாரத் துதிக்கசற்குருவைக்கண்டு, விண்ணாடிவெளியைப்பார்த்து விளக்கொளி மகிமைச்சேர்ந்தால், மண்ணாகு ணுகைணுதர் வந்துனையாள்வார்நெஞ்சே. (௧௪)

உருவமூநிழலும்போல உகந்தபின் மெய்ப்பொருளான், பருவங்கண்டறிந்திடாமற் பருநதின்காற் பட்டுநீராய்ப், புருவனைநடுவணைக்குட் பொருந்திய நடனங்கண்டால், குருபராணுகைணுதர் கூட்டிடவருவார்நெஞ்சே.

கணக்கில்லா வெழுவகைக்குட் கலந்துரு வெடுத்தவின்னாள், பிணக்கிலாநரசென்மந்தான் பிறப்பதேயரிதென்றெண்ணிக், குணக்கிலா குணமுண்டாகிக் கோதிலாஞானம்போற்றிக் கணக்கிலாணுகைணுதரிணையடிசேர்வாய்நெஞ்சே. (௧௬)

அரியதோர்நரஜென்மந்தா னவனியிற்பிறந்துமின்னாள், பெரியபேரின்பஞானம் பெறுவதேயரிதென்றெண்ணி, உரியவேதாந்த வண்மை யுரைக்குமாசானைப் போற்றித், தெளிவொணு ணுகைணுதர் சீர்பதந்தேடுநெஞ்சே. (௧௭)

பசும்பொன்னிறமொன்றிற் பணிவேறுறாற்போலே, விசும்பெலாங் கலந்தசோதிவெவ்வேறுதெய்

வமாகி, உடம்பிசீவாத்துமாக்களுடல்பலவான தன்மை கசிந்துகண்டுருகிநாகைலிங்கரைக்காண்பாய்நெஞ்சே.

விண்டவர் கண்டதில்லை விட்டதோர் குறைமெய்ஞ்ஞானம், கண்டவர் விண்டதில்லைக் ககனவம்பலத்தின் காட்சி, அண்டர்கோடந்தையீசனடியிணைவாசியுச்சி மண்டலநாகைநாதர்வாழ்பதிவழிபார்நெஞ்சே. ௩௯

சாதுடனேக்குறக்குந்தண்ணுயிர்சிரங்கருத்து, மாதுடனீசனுமேலர்பதமதிறநிட்டாமல், வாதுசொற்றர்க்க நூல்கள் வகைபலபடித்தாலென்ன, சாதுவாய் நாகை நாதர் தாள்கண்டுகளிப்பார் நெஞ்சே. (௪௰)

திபத்தை மனமிரண்டென்றெண்ணிச் சென்றிடுமிட்டில் போலக், கோபத்தின் கனலில்வீழ்ந்து கொடியதோர் பிறவிபெற்றாய், ஆபத்துவந்தாலுன்னை நாடுபவர்தாம் வருவாரந்தச், சேபத்தை மறந்துநாகைலிங்கரைத் தொழுவாய் நெஞ்சே. (௪௧)

மின்மினிப்பூச்சிதன்னுண் மெய்யொளிகண்டார் போல, உன்மனந்தொடங்கிப்பயுன்றுணொளிகண்டார் பின்னைச், சென்மமுமிலைபந்தச்சிவத்துளே சேர்வாய் நாளும், பொன்மகள் புகழுநாகை நாதரைப்போற்று நெஞ்சே. (௪௨)

செம்பினிற்களிம்புபோலச் சீவனுஞ்சடமுங்கூடி, நம்பினவுடலைக்கண்டு நல்லுயிர் வடிவங்காணாய், வெம்பியகாமமாயை விட்டுமெய்ப்பொருளைத்தேடிக், கும்பியநாகைநாதர் கூத்தாடல் காண்பாய் நெஞ்சே. (௪௩)

இலவுகாத்திருந்தபட்சியேங்கியேபறக்குமாபோல், உலகமேபொருளாய் நம்பி யொருபலனற்றாய் நீதான், தலைமையாங்குருவைப்போற்றித் தாளிணைவாசிகண்டால், நிலைமையாம் நாகைநாதர் நின்னிடை நிற்பார் நெஞ்சே. (௪௪)

ஆத்துமலிங்கங்கண்டுள்ளன்பெனுமலரைநன்றாய்ச், சாத்தியே பிராணவத்தாற் றனிப்பெருவட்டஞ்சூட்டி

போற்றியே நீபமூல விரிசுடர் விளக்கும் பார்த்துப், போற்றியே நாகைநாதர் பொன்னடி பூசு நெஞ்சே. ()

சுக்கிலவிந்துதானுஞ் சுரோணிதக்கருவிற் கூடிப், பக்குவக்கிழவியாகிப் பையுளேயடைந்தபாவை, அக்குவையதனைவிட்டிங் கவனியிற்பிறந்தசூட்சம், அக்கினி நாகைநாதரமைந்ததென் றறிவாய் நெஞ்சே. (௪௬)

நீக்கமில்லாமலெங்கு நிறைந்தசோதி வெளியையுள்ளூறுவாய், தாக்கியே யறிவினாலே தனைமறந்திருந்துபார்வை, நோக்கியே நிஷ்டைகூடி நொடியரை நிமிஷம்வாங்கி, தாக்கியே பாதநாகை நாதரைத்தொழுவாய் நெஞ்சே. (௪௭)

கடனெனவிளங்குஞ்சோதி காரணகுருவைக்கண்டின், உடல்பொருளாவிமூன்று முகந்துவாங் குதவிநீதான், திடமுடன் பூர்த்தியாகிச் சென்றுசிற்பரத்திற்சேர்ந்து, நடமிடும்வாசிநாகை நாதரைநாடு நெஞ்சே. (௪௮)

நாசியினுனியின் மீது நடனமே செய்யுந்தேசி, வாசிவாவென்று வுன்னுள் வாங்கியேமெள்ள முற்று, காசிமாநதியுந்தில்லைக் கனகவம்பலமுங்கண்டு, பூசித்துநாகைநாதர் பொன்னடி வணங்கு நெஞ்சே. (௪௯)

தாவுநல் லுதயகாலந் தபனன்றே றெழும்பக்கண்டு, கூவுமாக்குக்கிடங்க கூபமிடொட்டி நசிப்பு, மேவியேநீயுமந்தமெய்யறிவறிந்தாயானால், மூவர்கோனாகை நாதர் முன்வந்துநிற்பார் நெஞ்சே. (௫௰)

வஞ்சையர் மீதிலாசை வைத்திந்த வையமீதில், சஞ்சையில் லாத்துன்பச் சாகரந்தனிலே வீழ்ந்தாய், நங்கைமேல்வைத்தபாச நாயன்மேல்வைத்துநீயும், செங்கையானாகைநாதர் சீர்பதந்தொழுவாய் நெஞ்சே. ()

அனாறலும் பேடுபோல வடிமையுங் குருவுங்கூடிக், கொண்டிருந்தடிமூலத் திற்குதித்தெழும்வாசியாட்டக், கண்டிமையாது பாட்டக் கருணைபால் வெளியிலேறிப், பண்டிதனாகைநாத லிங்கரைப் பணிவாய் நெஞ்சே. ()

குலங்கெட்டுப் பாசங்கெட்டுக் கோத்திரபேதங் கெட்டு, மலங்கெட்டுக்கோபங்கெட்டு மங்கையராசை

கெட்டுத், தலங்கெட்டுத் தானுங்கெட்டுத்தனக்குவே
றொருபேராகிப் பலங்கெட்டோனைநாதர் பதங்கொ
ள்வாய் பெரியோராய் நெஞ்சே (௫௩)

இடமெனப் பொருளைவைத்து ஞாதிருத்தைக் கெடுத்
தாமே. ஆமெனும் பொருளிடத்தார்ந்திருப்பவர் கண்டு, ஊ
மையுமையான அறிவிழி பயிரிடு நிப்பாருழன்று, தாமெனு
ணைகனைநா தாமடைமை பயப்பாய் நெஞ்சே. (௫௪)

ஆசைகளிற் றிரும்புபோது மாலையாட்க் கரும்பு
போலும், வசந்தனின் மாலைப்போது மயங்கினேன் கலைக்
காப்பேநான். உலகனின் மெழுகைப்போல முருகியமெ
ய்ப்பொருளோர் புரளி, நிலைதனினின்றுநாதரைக் பிங்கரைக்
காண்பாய் நெஞ்சே. (௫௫)

பொறிவழியலைந்துமீளும் புலன்களையடக்கி நா
னா, அறிவெனும்விழியினாலே யமபரவெளியைப் பார்த்
து, உடனிலிருக்குங்களையுண்டுதற்போகமிட்டு, நெ
றிதருணைகைநாதர் நிலைமைகளை டறிவாய் நெஞ்சே. ()

ஆபாத நால்கு வெள்ளலாமாய்ந்து நீபார்த்துங்காமத்,
தீபானகுழியில்வீழ்ந்து சென்னமுற்றலைந்தாயுன்னின்
காயாதபாலையுண்டுகனகவட்பலதைக்கண்டு, மாயாம
ணைகநாதர் மலரடிவணங்கு நெஞ்சே, (௫௭)

ஆதாரமாறுந்தாண்டி ஐம்பூதவடிவந் தாண்டி,
நீதானவெளியுந்தாண்டி விளங்கியபரந்தன்கூத்தை, நீ
தானுமறிந்துகொண்டு நின்மலவடிவமாகி, வேதாந்தரு
ணைகநாதர் மெல்லடி வெளிபார் நெஞ்சே. (௫௮)

பார்த்திடுந் திசைகளெங்கும் பராபரவெளிதான்
கூடிக், கோர்த்திடும் வடிவைஞான குருவினாலறிந்து
கொண்டு, பேர்த்திடுமையாகாட்டத்திருந்து பேரின்
பவெள்ளம், வார்த்திடமூழ்கினைகை லிங்கரைவணங்கு
நெஞ்சே. (௫௯

சச்சிதானந்தமான சற்குருபதத்தைப்போற்றிக்,
கச்சிமாநகரமூலக் கனல்விளக்கதனையேற்றி, உச்சமே
ல்வைத்துப்பார்வை யுணர்வினால் வெளியுமுன்னித்,
தச்சிலாவீட்டினைக லிங்கரைத்தழுவு நெஞ்சே. ()

காரின்பமுலையாளோடுமன்றிலேநடஞ்செய்வோ
னைப், பேரின்பவீட்டைக்கண்டு பிரணவவிளக்கையேற்
றிச், சேரின்பவெளியில்வாசித் திருவிளையாடல் பார்க்
கால், ஓரின்பனுகை நாதர்க் குகந்துவாறுரைப்பார்
நெஞ்சே. (௬௧)

நாயனையறிந்திடாமனுவென்னுமாண்மையாலே
ஆயனில்லாதகாலி யாகிநீயலையலுற்றாய், காயமேகோ
யிலாகக் கலந்திருந்தவனைக்கண்டு, மாயொனு வாழ்க்
கனுகைநாதரைவணங்கு நெஞ்சே. (௬௨)

உருப்படுங்கல்லுஞ் செம்பும் உண்மையாய்த் தெ
ய்வமென்றே, மருப்புனைமலரைச்சூட்டி மணியாட்டித்
தூபங்காட்டி, விருப்பமுற்றலைந்தாயந்த வினைமயல் வி
ட்டுநின்று, விருப்பவனுகைநாதரிணையடி பூசிநெஞ்சே.

உனைவிடவேறே தெய்வ முண்டென வுலகிற்றே
டும், நினைவதேதெய்வமாகி நீகண்டுநின்றாயானால், செ
னனமாம்பிறவிபோகுஞ்சிவத்துளேசேர்க்குமெங்கோ
ன், மனமகிழ்வாசினுகைநாதர்தாள் வணங்குநெஞ்சே.

ஆசையாம்பாசமாயையறிவதை மயக்கியன்றுவ
ஈசனைத்தேடொட்டாமலிருக்குமவ்விருளைப்போக்கி
ஆகாசமாங்குறியை நோக்கிக் குருபரன்வடிவைக்கண்டு,
வாசமாமலரானுகைநாதரை வணங்குநெஞ்சே. (௬௫)

கன்றதைத் தேடுங்காராவைக் காலியைப்போலேபு
ன்னுள், நின்றபேரொளியைக்கண்டு நினைவெனுமறி
வாற்றெய்வம், ஒன்றெனக்கண்டாயானாலுமையவனுட
னேதில்லை, மன்றினுளாடு னுகைநாதர்முன் வருவார்
நெஞ்சே. (௬௬)

மடைவாயிற் பட்சிபோலே மனந்தனையடக்கிவா
சி, விடையேறு மீசன்பாதம் விரும்பியபெரியோர்பின்
னே, தடையறத்திருந்துஞானசாதனம்பெற்றுநீதான்,
புடைசூழுனுகைநாதர் பொன்னடிபோற்றிநெஞ்சே. ( )

சிரமெனுங்குகையினுள்ளே சிவகயிலாயமன்றில
ஆரனுடனுமையுமலாகியாடல்தான்செய்வரென்று, பர
மமெஞ்ஞான நூல்கள் பகர்வதையறிந்துபார்த்து, வர
மீந்துனுகைநாதர் மலரடிவணங்கு நெஞ்சே. (௬௮)

கடமதினிறைந்து நின்ற ககனவொளிபோலே நாத
ன், செடமதினிறைந்துநின்ற சிவனையறிவாற் கண்டு,
திடமிகுசிவசாட்சிதரிசிக்க சீவன்முத்தி, இடபாரூடநா
கைநாதரிணையடி யுணர்வாய் நெஞ்சே. (சுகூ)

மெய்யருள் விளங்குஞ்சோதிவெளிதனையறிவொழு
ன்னி, ஐயமிலலாமற்காண்போரவரின்பமுத்தரென்று,
துய்யமெஞ்ஞான நூல்கள் சொல்வதாற்பரங்கைதனோ
க்கிச்,செய்யதாள்வாசிநாகைலிங்கரைத்தெரிசிநெஞ்சே

முந்தினபிறப்புவந்த முதன்மையுமறியாயிப்பால்
பிந்தினபிறப்புவந்த பெருமையுமறியாய்நீதான், அஞ்ச
ரப்பட்சிபோலே வலைகினருயகத்துளேமூச், சந்தியை
யறிந்துநாகை நாதரைச்சார்வாய் நெஞ்சே. (எக)

காகத்தின் கண்ணிரண்டிற்காண்பதுங் கண்ணொ
ன்றேபோல், தேகத்தினறிவின் கண்ணைத் திடமுடன
றிந்துகொண்டு, மோகத்தின் கனலில்வீழா மூனைசுழி
வாசிபார்த்தால்ஏகத்தானாகைநாதரிணையடி சார்வாய்
நெஞ்சே. (எஉ)

ஒட்டிலேபட்டபட்சி யுழல்கின்ற நெறிபோலாசைக்
காட்டிலேமயங்கிமாறாக் கவலையுற்றலைந்தாய் நீதான்
நெட்டிலேயோடுவாசி நிலைமையாய் நிருத்திமேறு
மட்டிலேநாகைநாதர் வாழ்பதியறிவாய்நெஞ்சே.(எங)

ஆலைவாய்க் கரும்புபோலு மரவின்வாய்த்தேரை
போலும், பூனைவாயெலியைப்போலும் புவியினைந்தலை
ந்தாய்ஞானத், தேனைவாயருந்திமுத்திசேர்ந்திடச்சிவ
த்தைநோக்கி, ஊனுளேநாகைநாதருற்றிடமறவாய்நெ
ஞ்சே. (எச)

மித்திரசத்துருக்கள்சொல்லை மெய்யென்றுகல்லைவை
த்துப, பதத்திரபுட்பஞ்சாத்திப் பணிந்திடும் பாவைநீ
தான், சித்திரப்பதுமை போலுஞ்செய்தொழிலொடுங்
கினின்று, புத்தியாய் நாகைநாதர் பொன்னடிபோற்று
நெஞ்சே. ([illegible])

உப்பொடு புளிப்புங்கைப்பு முணர்விணு லறிந்த
நீதான், எப்போது முனைக்குறைவிருப்பிடமறியாதே

ன்னே, முப்போதுங் குருவைப்போற்றி யுன்னையறிவா
சிபார்த்தால், அப்போது ஞானைகநாதரடியிணையறிவாய்
நெஞ்சே. (எசு)

படிக்கவு நாவிருக்கப் பணியவுஞ் சிரமிருக்கப், பிடிக்கவுங் கரமிருக்கப் பேணவுங் கருத்திருக்க, நடிக்கவுந் தாளிருக்க நாடவுங் கண்ணிருக்க, ஓடியகமுற்றலைந்தாய் ஞானைகநாதரையிறைஞ்சு நெஞ்சே. (எஎ)

அருவுருவிலானாய னணிவிழுக்களாவாய் நின்றும், மருவுபல்லுயிர்கட்கெல்லாம் வழிவுமெவருணதன்மை, ஒருவருமறியார்நல்லோருணர்தியாலறிவார் ஞான, குருபர ஞானைகநாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய் நெஞ்சே ( )

ஆண்டொரு நாளாகப்ப மௌவைத்தமூவிரண்டு, நீண்டதோர் காயசித்தி நெடுநாளைக்கிருந்தபேருட், மாண்டுதான் போவாரல்லால் வையகத்திருப்பாருண்டோ, நீண்டொஞ்ஞைகநாதர் சீர்பதந்தேடு நெஞ்சே. (எகூ)

பொருடனைத் தேடிப்பாரிற் புண்ணாகின்ற புத்தி போன்மை, யருடனை நிதமுநந்தேடியரனடி யதனிலவைத்தால், இருடனையகற்றுஞ்சோதி யெம்பிரான்முன்னே வந்தான், மருடனைமாற்றுஞானைக நாதரை வணங்கு நெஞ்சே. (அ0)

ஆண்டியின் வேடந்தானு மறிவுடனெடுத்திடாமல், தூண்டிலின்மீனைப்போலத் துள்ளிவீழ்ந்தலையாய் நீதான், வேண்டியபோது நாயன் மெல்லடிவெளிதாய்த் தோன்றும், தாண்டியவாசிஞானைகநாதரைத் தழுவாய் நெஞ்சே. (அக)

சேத்திலே நாறைழுந்திருந்தசிறாபின்னைப் பூச்சிபோலும், நீற்றிலே நுழைந்திருந்த நேர்மையர்மகழ்ந்திபோலும், மாற்றறுபேருலகினல்லோர் மருவிரிமருவார்சித்தத், தேற்றியேஞானைகநாதரிணையடி வைப்பாய நெஞ்சே.

நாடகப் பெண்ணையாட்டு நட்டுவன்போலவுன்றன், கூடகச்சடத்தையாட்டுங் குருவை நீயறிந்திடாமன், மூடகமானப் ஞானமுதல்வனை யறிவாற்றேடி, ஆடகநாகைநாதரடியிணை பணிவாய் நெஞ்சே, (அங)

சத்தியுஞ்சிவமுமாகித் தாண்டவமாடும்வாசி, சுத்
யமூலநாடிச்சுழிமுனைக்கம்பத்துள்ளே, புத்தியைச்
சலுத்திமேலாம்பொருடனை யெடுக்கவல்லார், பத்தி
செய்னாகைநாதர் பதிதனைப்பார்ப்பாய்நெஞ்சே. ()

நாட்டமாமறிவின்கண்ணுளையனையருகிப்பார்த்துத்,
தட்டமாங்கருணைபெற்றசிவனடியார்கடங்கள், கூட்
டமாம பரத்திற்சென்று குருபணி விடையுஞ்செய்து
கொண்டாட்டமாநாகைநாதரருடாரவருவாய்நெஞ்சே

காலனையுதைத்தநாயன்காலெனும்வாசிதானே, மூ
லநன்மனையிறகண்டு முப்பதி முபபாழ்தாண்டி, *பால
றதருநதமேலாமபராபரைபாதம்போற்றி, மாலயனறி
யானாகை நாதரை வணங்கு நெஞ்சே. (அசு)

கடுமையாம் பதட்டிலேறிக் கயிறொடுசூல மேந்
திக், கொடுமையாங் காலன்வந்து கொண்டுபோமுன்
னேநீதான், அடிமையானையன்பாத மனுதினமறவாதே
சுநில, நெடுமையானாகைநாதர் நிலைமைகண்டறிவாய்
நெஞ்சே (அஎ)

அரகராசிவசிவாவென் றனுதின மறவாமற்றான்,
திருகயிலையயிட்டிற சிவனைநீயறிந்துதேடி, மரகதவல்
லிபங்கன் வருதுமுன் காட்சிநலகிப், பரகதிகொடுக்கு
னாகை நாதரைபபணிவாய் நெஞ்சே. (அஅ)

நடக்கிலும் வாசிப்பாரு நாட்டமும் வாசிப்பாரு
முடக்கிலும் வாசிப்பாரு முனைசுழிவாசிப்பாரு, மடக்
கிலும வாசிபபாரு மறிவிலும வாசிப்பாரு, திடக்குறு
னாகைநாதர் திருநடஞ்செய்வாய் நெஞ்சே. (அகூ)

போனநாள் வீணாய்ப்போனாற் புதியநான்கோவி
டாமல், ஞானநாளிதுதானென் றுநாடொருங்குருவை
ப்போற்றி, வானநாளத்திற்சென்னிவழிக்கண்டுமதிப்
பாலூறும, தேனைநன்கருத்தினாகைலிங்கரைத்தெரிசி
நெஞ்சே. (கூ௰)

தராதலமெல்லாந்தானாய்த் தாபர சங்கமெங்கும் நிராமயமாகக் கோத்து நின்றதோர்பொருளாமந்தப், பராபரவடிவங்கண்டு பரத்தையடக்கிமேலாம், புராதனமூர்த்திநாகை லிங்கரைப்போற்று நெஞ்சே. (௬௧)

மாணிக்கவாசகர்க்குமெழிற்பரஞ்சுந்தரர்க்கும், ஆணிப்பொன் திருமூவர்க்கு மறுபத்துமூவருக்குமே, பேணிகொள்பெரியோருக்குமேயருள் சிவனையுன்னுவர், தோணக்கண் டிருந்துநாகை லிங்கரைத் தொழுவாய் நெஞ்சே. (௬௨)

மகத்துவமடைந்தநெஞ்சே மனமாயைகொண்ட நெஞ்சே, பகுத்தறிவிலா நெஞ்சேபலநினைதான நெஞ்சே, மிகுததிடுங்காமநெஞ்சே மெய்ப்பொருளறியா நெஞ்சே,செகத்தினினாகைநாதர்சீர்பதந்தேடுநெஞ்சே

காலனுமேதாகக்கனியுண்ணும் வவ்வால்போல, மூலநல்வாசியோடு முறைமையையறிவார்கண்டு, சீமெஞ்ஞானபோத சிவயோகந் தன்னைப்பார்த்து, ஞாலமே நாகைநாதர் நடனமுங்காண்பாய் நெஞ்சே. ()

உறக்கமும்விழிப்புமபோல வுடல்பிறந்திருக்குந் தன்மை, சிறக்கவேயறிந்து மிந்தச் செகவாழ்வைமெய் யெனவெண்ணிக், குறைதகலைக்குலாமர் சொல்லைக் குறிப்புடனம்பலாமோ, மறக்கொ[illegible] நாகைநாதர்மலரடி வணங்கு நெஞ்சே. (௬௫)

எத்தனை புத்திசொல்லி யெடுத்தெடுத்துரைத்துந் தான், பித்தனைப் போலேயோடிப் பிறவிசாகரத்தில வீழ்ந்தாய், முத்தமிழ்நாகைநாதர் முண்டக[illegible]தாளைப்போற்றி, சுத்தமுன்னுடலி[illegible] பா[illegible]பாய் நெஞ்சே. (௬௬)

சுவர்த்தலைப் பூனைபோலச் சுற்றியபிரவிதிரத், தவத்தினுக்குருவமான சற்குரு தாளைப்போற்றிச், சிவத்துடன்கலந்துமேலைச் சிதம்பரவழியே சென்றாக், தேவர்க்குமேலானநாகை நாதரைவணங்கு நெஞ்சே. ()

அலைவாயிற் பூடுபோலு மானைவாய்க் கவளம்போலு ம், வலைவாயின் மிருகம்போலு மயங்கினைந் தலைந்தாய் நீ காண், உலைவாயின் மெழுகைப்போல வுருகிமெய்ப்பொ ருளையுன்னிப், பலகாலுமேத்திநாகை லிங்கரைப்பணி வாய் நெஞ்சே. (௰௮)

மூலமாநகரமீதின் முளைத்தெழுஞ் சுடரைக்கண் டு, காலைநீ மேலேயேறிக் கபாலத்தே னமுதருந்தி, வேலமாமதுவேயுண்டு திருபதந்தன்னிற்சேர்ந்து, வா லசுந்தரியாளனைலிங்கரை வணங்கு நெஞ்சே. (௰௯)

ஈந்திடு மிருபத்தோராயிரத்தாறு நூறுபேரும் இரந்திரிம்க்காயம்போனா லீசனைக்காண்பதென்றுள் மறந்திடாதறிவான்மூல வாசியை மேலேயேற்றிச, சி றந்த சற்பரத்தானை லிங்கரைத்தரிசி நெஞ்சே. (௨௰)

கதிதருமூலாதார கணபதிதாசன்சொன்ன, நிதி மணிமாலையான நெஞ்சறிவிளக்கநூலும், துதிசெய்யும றிவோர்ஞான சோதியின் வடிவமாக, மதியணிநாகை நாதர்மலர்ப்பதம் பெற்றுவாழ்வார். (௨௰௧)

நித்தியப் பொருளதானநெஞ்சறிவிளக்கநூலும், பத்தியாய் மனதிலெண்ணிப் படித்ததன் பயன்காண் போர்கள், முத்திமெஞ்ஞானம்பெற்றுமூவர்க்குமுதல வராகிச், சத்தியுஞ்சிவமுந்தோன்றுந் தற்பரமதனுட் சார்வார். (௨௰௨)

கனகமார் மணிசேர்மூல கணபதிதாசனாக, நினை வினாலறிகட்செப்பு நெஞ்சறி விளக்கநூலும், வினவி யேபடிப்போர்கேட்போர், வினையெலாமகன்று மெய் யும், மனமெனு மோட்சநாலாம் பதம் பெற்றுப் பதத் துள்வாழ்வார். (௨௰௩)

நெஞ்சறி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

சேஷயோகி அருளிச்செய்த

ஞானயெத்தம்.

பிள்ளையாரும்வாரி
பிள்ளையாருமங்கே
பெருத்தமூலாதாரஞ்
சிறுத்தவிதழ்நாலாம்
உரைத்தகம்பமாகி
ஓங்கியுச்சிகொட்டு
தாங்கியதின்கீழாய்
தானிரண்டதாகி
தங்கியேவாயுவானால்
அங்கிமேகடந்து
சங்கிலிபிளந்து
சமத்தவாயுவானால்
இங்கினாவுரைத்தே
இரண்டுடனேவாரி
இன்னமதின்மேலே
வன்னமதைச்சொல்வேன்
அன்னதனுக்கிராஜன்
ஆயன்சரஸ்வதியாம
நயந்தவிதழாறும
நல்லநிறம்பொன்னு
நகரமேயெழுத்தாம்
உகாரங்கெந்தமாகு
முத்திதந்தநாதா
மூன்றுடனேவாரி
மோசம்பண்ணமாயன்

வாசமணிபூரம்
நேசம்லட்சுமியாம்
வீசம்பத்திதழும்
ஓசமவ்வெழுத்தாம்
தேசமேவெளுப்பாம்
ஆறுசுவையாலே
நடுவேதேயுவீடாம்
நாலுடனேவாரி
நாலுமெட்டிதழும்
கல்லசெம்புமேனி
பெல்லைருத்திரனும்
தொல்லைவிழுப்பார்வை
செலனுமேசிகாரம்
அல்லனுண்டேயின்னம்
அஞ்சுடனேவாரி
நெஞ்சிலவ்வெழுத்தாம்
கொஞ்சியமயேசன்
மிஞ்சுமறுகோணம்
மேனிகறுப்பாமே
தன்னிதழைப்பார்க்கில்
தனியேபதினாறும
முனிந்தவேலையோடல்
அந்தரங்கஞ்சொல்வேன்
ஆறுடனேவாரி
கூறுவேனேனுங்

குருவிருந்தநேர்மை
யருகிருந்தபூசம்
அமச்சல்லோவத்தான்
என்னவென்று சொல்வே
ஏழுடனேவாரி [ன்
தாழசொன்னபேசச்
சத்தியங்காணத்தான்
ஏழைசொன்னபேசசி
எட்டுடனேவாரி
எட்டுசாணுடம்பு
கட்டையனமபாதே
ஒன்றல்லவோதெய்வம்
ஒருபதியாலெட்டாம்
ஊமையெழுத்தாலே
ஓங்காரமுண்டாச்சு
ஓங்காரதிறலே
உண்டாச்சுதேலோகம்
இதுவுங்குருவாலே
இருபதியாலெட்டாம்
இரைக்கிறரெண்டேத்தம்
சுரக்குமேழைநாலாம
முந்திகுருபாதம
முப்பதியாலெட்டாம்
மூப்பாழுங்கடந்து
அப்பாலேநடந்தால்
அதிசயம்பாரத்தான்
நல்லகுருபாதம்
நாறபதியாலெட்டாம்
நாலுமூலைகுண்டம்
நடுவெழுந்ததூணும்
படுமுதலில்ரெண்டாம்
படுமுதல்பிடுங்கி
பருத்தமரமேறி

குறுத்திலகள்ளிறக்கி
கூசாமற்குடித்தால்
பேசாதேபிறகு
அருசாதேநீயத்தான்
ஐமபதியாலெட்டாம்
அஞ்சல்லவோபூதம்
பிஞ்சல்லோவெழுந்து
அஞ்சொடுங்கும்போது
நெஞ்சடங்குமத்தான்
ஆறுமுகமல்லோ
அறுபதியாலெட்டாம்
ஆரல்லோவாதாரம்
வேறல்லோசுரூபம்
வேறறிந்தபேர்க்கு
தூரமில்லையத்தான்
என்னவென்று சொல்வே
எழுபதியாலெட்டாம் [ன்
ஏழலலவோநாடி
வாழின்பத்துநாடி
பாழல்லவோநாளும்
பாழ்கடந்தபேர்க்கு
பத்துகோடிதெண்டம்
என்னவென்று சொல்வே
எண்பதியாலெட்டாம் [ன்
எண்ணிக்கையறிந்து
கண்ணப்பனைக்கண்டு
திண்ணப்பாபழத்தை
குண்ணப்பவறுமை
விண்ணப்பமுறைத்து
சண்ணப்பாகுருவை
சொன்னதபசாரம்
தொண்ணூறுடனெட்டா
மண்ணில்வெகுதூரம் [ம்

அவ்வண்ணந் தமேபண்
ணிணைந்தவாடு
தேமனாகி
பரமுமறிந்து
நாகதைநெய்முப்பி
பசத்தைத்துறந்து
யோகத்தைநடத்தி
போகத்தைக்கடந்தால்
காகத்தைத்துறக்கும்
மேந்தியறிந்தோர்க்கு
தாரணிலெல்லையதுகாய்
சாக்கிதபரில்லை

சற்குருவறிந்தால்
நித்தியமிதுவே
பத்தியாய்ப்பணிந்தால்
முக்திகருமந்தான்
வாமனெறிசிவன்
ராமயோகிதந்த
ராசயோகிசெயங்கள்
சாதனருளாலே
பாசமறச்சொனமொன்
பிரியாமலேயத்தாரா
பிள்ளையாரும்வாரீ.

—[*]—

ஞானயெத்தம்

முற்றிற்று.

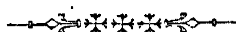

பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

ஞானரத்தினக்

குறவஞ்சி.

காப்பு.

பொன்னுலகுபொருநதுடனைப்
  பொருளாயியத்தனமரிய
பின்னுலகில்மெய்ஞ்ஞானம்
  விளங்குறநெசிக்கினை
உடனுறைமத்தகவ்விலையி
  னும்னியுதிப்பொருநான்காய்த்
தன்னிறையைத்தன்னினைவாய்த்
  தரிப்பதுவேகாப்பாமே.

ஆதிக்குமுன்னைமதாதியமென்னடிசிங்கி
அநதக்கருக்குழிமுந்தவிநளைறசிங்கா (க)
ஆதியாய்வந்தவருமபொருளேதடிசிங்கி அது
சோதியிலாதிசொரூபாயெழுந்ததுசிங்கா (உ)
சோதியிலாதிசொரூபானதெப்படிசிங்கி அது
வேதமாம்முப்பொருளொன்றாய்முடிந்ததுசிங்கா (ந)
முப்பொருளென்றாநீமுன்சொன்னதாரடிசிங்கி அது
அப்பனுமாயிமாதையாமதாமடாசிங்கா (ச)
எப்படியுலகத்திலிப்படியுருவானோம்சிங்கி அது
அப்பன்தன்னட்புக்குவொப்பியதாயாலேசிங்கா (ரு)
பராபரத்தினிற்பஞ்சவன்னமேதுசிங்கி அது
வேராகித்தூரானவிருத்திரமடாசிங்கா (சு)

ஒன்றுக்குளேவர் கூறென்டானதெப்படி சிங்கி அது
வெர்ன்றேடேயொன்றாகவோடியிணைந்தது சிங்கா (எ)

மூலக்குகைக்குள்ளேமுச்சுடரேதடி சிங்கி அது
நாதத்திலம்பூதமன்பாயுதித்தது சிங்கா (அ)

மூலக்குகையெனுங்கோட்டைக்கரசர்யார் சிங்கி அது
மூப்பொருளொன்றாய்முடிந்தநினைவேடா சிங்கா (௯)

மூலக்கிழங்குமுளைத்திடமெவ்விடஞ் சிங்கி அது
நாதத்திலானநடுநிலையல்லவோ சிங்கா (௰)

முன்னேமுளையாய்முளைத்திடமெவ்விடம் சிங்கி அது
மூளைமுனையிருகண்ணிகழ்ல்லவோ சிங்கா (௰க)

பின்னேயுருவாய்முடிந்திடமெவ்விடம் சிங்கி அது
பெண்ணுணுமாகப்பிறந்ததலமடா சிங்கா (௰உ)

இந்தவுடலுக்குவேரென்னதாரென்ன சிங்கி அது
இந்தவுடலுக்குயிராதிமூலமே சிங்கா (௰ங)

இந்தவுடலுக்குயிரவந்ததெப்படி சிங்கி அது
தொந்திநடுக்குழிதொப்பூழ்வழியடா சிங்கா (௰௪)

இந்தவுடலுக்குயிரெங்கேநின்றது சிங்கி அது
அந்தரமாயண்டமாக்கொடிநின்றது சிங்கா (௰ரு)

இந்தவுடற்கனியெந்தக்கொடிகனி சிங்கி அது
முந்தியதொப்பூழுமாக்கொடியல்லவோ சிங்கா (௰சு)

மாக்கொடியென்பதைமானிடரென்சொன்னார் சிங்கி
அதுமட்டிடலடங்காதமாகவிமாவடா சிங்கா (௰எ)

எந்தவழியினல்வந்தோமுலகினில் சிங்கி அது
வெல்லாமுடிந்தபொருள்வழியடா சிங்கா (௰அ)

முன்னேயறிவாலறிவதையென்னடி சிங்கி அது
முச்சுடர்மூன்றுமுடலுயிராத்துமா சிங்கா (௰௯)

பின்னைரறிவர்களொன்றானதெப்படிசிங்கி அது
பேதகமற்றபெருவெளியானதுசிங்கா (உ௰)

ஆசைகொண்டுநம்மையாட்டுறதாரடிசிங்கி அது
அக்கினிவாயுநீர்மண்ணின் மகிமையேசிங்கா (உக)

ஆசைபாசபலனுபோகமாரடிசிங்கி அது
அங்சம்பொருந்தியபங்குமண்ணல்லவோசிங்கா (உஉ)

தன்னையறியுந்தலமேதுசொல்லடிசிங்கி அது
கண்ணிடையானநடுநிலையல்லவோசிங்கா (உ௩)

என்னவிதமாகத்தன்னையறிவதுசிங்கி அது
தன்னவன்றாய்த்தந்தையாகிநாமானதுசிங்கா (உ௪)

இறையையறிவதெப்படிச்சொல்லடிசிங்கி அது
இறையெங்குநின்றாடிடுந்தன்நினைவாகுமேசிங்கா (உ௫)
தன்னுள்விளங்குந்தவமென்னசொல்லடிசிங்கி நீ
தன்னைமறந்துதவத்திலிருப்பதுசிங்கா (உ௬)
என்னவிதமாகத்தன்னைமறப்பதுசிங்கி நீ
யொன்றைப்பொருந்தியொடுங்கியிருப்பதுசிங்கா (உ௭)
என்னவிதமாகவொன்றைப்பொருந்தலாம்சிங்கி அது
வல்லாமறந்துயிருளாயிருப்பதுசிங்கா (உ௮)
ஒன்றென்றுசொன்னவுயிர்நிலையென்னடிசிங்கி அது
உன்னுதிப்பலமுன்னுலநினைவடாசிங்கா (உ௯)
கன்னியெழுந்துகலந்திடமெவ்விடஞ்சிங்கி சில
முன்னியெழுந்தவுயிர்நிலையல்லவோசிங்கா (௩௰)
எங்கும்பரந்தபெரும்பொருளென்னடிசிங்கி அது
அங்கிங்குமெங்குமகண்டபெருவெளிசிங்கா (௩௧)
அண்ணினுமெண்ணுமழியாப்பொருளென்னசிங்கி யி
ரு, கண்ணையுமூடவிருளழியாப்பொருள்சிங்கா (௩௨)

ஆங்காரமுடனுக்கு ஆணியானென்னடி சிங்கி அது
மகாரமூலத்திலுறு மொளியல்லவோ சிங்கா (௩௩)

ஆணியாய்வந்தவ நம்பொருளென்னடி சிங்கி பூண
தோணியசற்குருபூதனுமல்லவோ சிங்கா (௩௪)

இந்தப்பொருள்வந்த தெந்தவழியடி சிங்கி (அது)
அந்தக்கதிர்மதிவந்தவழியடா சிங்கா (௩௫)

கத்தனொளிவுலகத்திடமெவ்விடஞ்சிங்கி வெளி
யத்தநடனத்தாளுடையதற்பரஞ்சிங்கா (௩௬)

உத்தப்பொருளுக்குயிரெழுத்தென்னடி சிங்கி அது
நச்சரவாடுநடுநிலையல்லவோ சிங்கா (௩௭)

எட்டெழுத்தாகவெழுந்தெழுத்தென்னடி சிங்கி அது
மட்டிலடங்காவடிவட்டகோணமே சிங்கா (௩௮)

அஞ்செழுத்தாகசமைந்தெழுத்தென்னடி சிங்கி அது
அஞ்சும்பொருந்தியஆகாயவட்டமே சிங்கா (௩௯)

அன்பத்தோரட்சரமறியநீசொல்லடி சிங்கி அது
வஞ்சமகாரநடுச்சுழிமூன்றுமே சிங்கா (௪௰)

கற்பகவாசிகலந்திடமெவ்விடஞ்சிங்கி அது
உற்பனமூலத்திலுள்ளொளியல்லவோ சிங்கா (௪௧)

சத்தம்பிறந்திடுஞ்சற்குருவேதடி சிங்கி அது
உற்றசுவாசமுயிர்நிலையல்லவோ சிங்கா (௪௨)

கண்டுதொழுஞ்சிவகாரணமேதடி சிங்கி நன்மை
யுண்டுபடுத்தியவுள்ளொளிவானமே சிங்கா (௪௩)

எப்படிக்கண்டிறையைவணங்கலாம் சிங்கி அது
நட்புடன்ரெண்டுநடுநிலைகாண்பது சிங்கா (௪௪)

நடுநிலையானதைநாடுறதெப்படி சிங்கி அது
நாட்டந்தேட்டமோட்டமாட்டமொன்றாகினால் சிங்கா

தெட்டமூநாலுந்திருந்தாரதெப்படி சிங்கி அது
திருவைப்பொருந்தியொருமித்திருப்பதே சிங்கா (௪௬)

ஒருமித்திருக்கின்றவோரிடமெவ்விடம் சிங்கி அது
ஒன்றுமிரவும்பகலுமுதிப்பிடம் சிங்கா (௪௭)

இரவும்பகலுமொன்றானதுமெவ்விடம் சிங்கி அது
யெப்போதுமிருளாயிருப்பதுமூளையே சிங்கா (௪௮)

இரவும்பகலும்பிறப்பிடமெவ்விடம் சிங்கி அது
யிருளிலுதித்துன்னிலவந்தகுடி மூலம் சிங்கா (௪௯)

இரவும்பகலுமெழுந்திடமெவ்விடம் சிங்கி அது
யேகாந்தவுன்னலவந்தேறியதாமறை சிங்கா (௫௰)

இரவும்பகலும்பிரிந்திடமெவ்விடம் சிங்கி அது
யெழுந்தறுகோணமிடம்வலம்வாசியே சிங்கா (௫௧)

இரவும்பகலும்நின்றுடியதெவ்விடம் சிங்கி அது
யெழுந்துநின்றுஞ்சுழிமுனைமண்டலம் சிங்கா (௫௨)

இரவும்பகலுமிருப்பிடமெவ்விடம் சிங்கி அது
பிராணமோடியவோரானநான்கடா சிங்கா (௫௩)

இரவும்பகலுமுதிப்பிடமெவ்விடம் சிங்கி அது
மேருமெட்டங்கலமிருவிழிநடுநிலை சிங்கா (௫௪)

இரவும்பகலென்றுமென்னத்தைச்சொல்லலாம் சிங்கி
அது, யிரவுபகலிடபின்கலைவாசியே சிங்கா (௫௫)

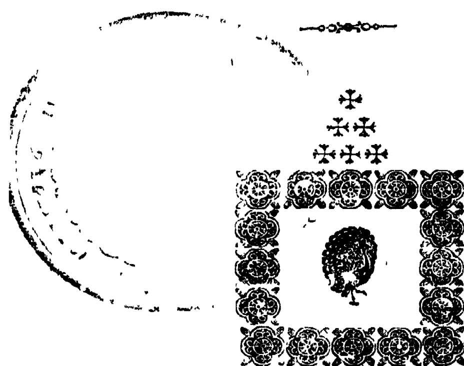
இடகலைபின்கலையென்னத்தைச்சொல்லலாம் சிங்கி அது
இடகலைசந்திரன்பின்கலைசூரியன் சிங்கா (௫௬)

என்னத்தைச்சொல்லலாம்சந்திரன்சூரியன் சிங்கி அது
கலையும்பொருந்துநடுச்சுழிமூலையே சிங்கா (௫௭)

சந்திரன்சூரியனொன்றானதெவிடம் சிங்கி அது
கலையும்பொருந்துநடுச்சுழிமூலையே சிங்கா (௫௮)

கண்ணைத் திமிலேபாலமேறிநின்றுடுதுசிங்கி அது
மூன்றுக்குள்வாசிகட்டனைப்புரவிமேற்சிங்கா (௫௯)
பன்னைவித்தயாகவெடுத்துநின்றடலாம்சிங்கி அது
எதறவுபாற்றவும்பணைவகின்னைறுடிப்பார்சிங்கா (௬௰)
மாற்றிப்பிடிக்கமருந்தென்னசொல்லடிசிங்கி அது
பாவைப்பவாண்டுபறநதுஇருப்பதேசிங்கா (௬௧)
அட்டப்செஜங்களறிந்திடமெவ்விடம்சிங்கி அது
எட்டிவித்யாயெழுதும்பலனடாசிங்கா (௬௨)
உற்றானப்பொருளுத்தியாய்ச் சொன்னதார்சிங்கி
அதுவாயர்திருமுகம்பதுரைத்ததுசிங்கா (௬௩)

ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

உடலறிவிளக்கம்.

இஃது

பிரமஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

ஸமஸ்கிருதத்தில்

திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

பூவிருந்தவல்லி,

பூ. சு. குப்புசாமி முதலியாரவர்களது

சென்னை - புரசை:

ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

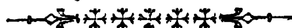
1907.

உ

கணபதி துணை.

உடலறிவிளக்கம்.

காப்பு.

விடமருந்தியமிர் தமுண்ட விமலநாதன்
விரிசடையன்மதிசூடி மழுமானேந்தி
யிடமருவம்பரைபுதல்வ னறுமுகவ
னிகாவலிமருகனீ ராறுதோளன்
நடமயிறன்றனக்கிளைய குமரன்கந்தன்
குகனைமறவாம னெஞ்சகமேபூண்டு
வுடலறியும்விளக்கமென வுரைத்தேன்பாவுக்
குதவியருள்புரியுமயன் றேவிகாப்பாம்.

நூல்.

திக்குலாவுபுகழுமறை சாத்திரங்கள்
சிறந்தசிதம்பரமேவு ஞானதேசி
பக்கமிருபுறமுமா ணாக்கர்சூழப்
பன்னிரண்டுசமயத்துப் பல்லோர்வந்து
தர்க்கமிடுங்கனகசபை யருளுடையான்
சங்கராசாரியிரு தாள்பணிந்து
மிக்ககுருபரனையும் பூதமென்று
விளம்புவதையடியேற்கு விதிக்கவென்றான். (௧)

முந்துவுரைப்பதுசரியை கிரியையோகம்
மூன்றினுக்குமேட்டாக ஞானபாதம்
வந்தவகைதனைவிலக்குந் தத்துவங்கள்
மாநிலத்திலுரைப்பதுவுந் தொண்ணூற்றா
மந்தவகைதன்னிலைம் பூதமென்று [ப்
மண்டபிண்டம்படைத்தபிற்குமதனைக்கேட்டா

உடலறி விளக்கம்.

புந்தனக்குத் தெரியும்வகை விபரத்தோடு
முறைத்திடுவேனென் றுமகிழ்ந் துரைக்கலுற்றார்.

ஆதாதியென்னும்பெய ரஞ்சுண்டேதென்னிற்
பிருதிவப்புடன்றேயு வாய்வாகாயம்
ஆதாரமான மண்ணீர்நெருப்போ
டசைவானவாய்வெளி தன்பேரைந்தாகு
நுதானஞானவிந் திரியமைந்து
துய்யதொக்குசட்சுசிங்கு வைபாக்கிராணந்
தீதானசோத்திரமிதன் விரிவுகேளாய்
திறந்தசெவியுடம்புவாய் கண்மூக்காமே. (௧)

உன்னவரிதானதன்மாத் திரையைக்கேட்பா
யுரைப்பர்சத்தபரிசமுடன் ரூபரசகந்தம்
என்றுமிவைதமிற்சத்தந் செவியிற்கேட்கு
மியற்பரிசமுடம்புக மறியும்ரூபங்
கண்ணுமுருக்காணும்ரச மினிப்பைக்காட்டு
சருதயந்தம்நாசியினிற் கந்தங்காணு
சொன்னவகையைநாதுமுயிர்க் கூறுமென்று
சொல்லுகன்மேந்திரியந் தானைந்துண்டே. (௨)

உண்டுவிரித்திடும்வாக்குப் பாதம்பாணி
பொப்பரியபாயுருவென் றுபத்தமஞ்சாங்
கண்டுகொள்ளும்வாக்குவாய் திறத்தல்பாதங்
காணுமிருகால்பாணி கையதாகும்
விண்டுமுறைபாயுருக்கண் ணுனியாகும்
விரித்தபடியுபத்தமென் பதுவேலிங்க
மென்றுமறிகரணமினி நான்குகேளா
யியம்புமனம்புத்தியாங் காரஞ்சித்தம். (௩)

மனமானசெயனினைக்கும் புத்திவிசாரிக்கு [க்கும்
மகங்காரங்கொண்டெழுப்புஞ் சித்தமொன்றவி

றினமான தத்துவமூ வெட்டுக்கும்பேர்
மேதினியிலாத்துமதத் துவமுமென்பர்
கனமானபோக்கிய காண்டமென்றுங்
கருதியிடுவித்தியா தத்துவங்கேள்
தினமாயையோடமூந்தும் வித்தைகாலஞ்
செய்நியதிகலைராகம் புருடன்மாயை. (௬)

வித்தையுமென்பதுவறிவுண் டாக்குவிக்கு
மெழிலானகாலமுக்காலமு மறிக்கு
நித்தியகன்மாதிகளை நியதிநீக்கும்
நேரானகலையான வவத்தைநீக்கு
முற்றுமினிராகமிச்சை தனையுண்டாக்கி
மயக்குவிக்கும்புருடன்விட யத்தழுத்தும்
மெத்தவிசாரங்களிடு மாயையென்றும்
விளம்புசுத்தகாண்ட மென்றும்விதித்தவாறே. ()

காக்கரியசுத்தமெனு மீசுரந்தான்
கருதுசாதாக்கியஞ்சத்தி சிவமைந்தாகு
மேற்கும்இதுதனிற்சுத்த மறிவுண்டாக்கி
யெழுப்பிவிடுங்கிரியைகுறைந் திருக்குமென்றே
நோக்கரியவீசுரமுங் கிரியையுண்டாக்கு
நாவலுசதாக்கியஞானங்கிரியையுமொத்திருக்கும்
தீர்க்கரியசத்தியெனுந் தத்துவங்கேள்
கிரியைசிவதத்துவமெய்ஞ் ஞானமாமே. (௭)

சித்திதருதத்துவமீமோ ரைந்துதன்னைச்
சிவதத்துவங்கள்சுத்த தத்துவங்களென்று
முற்றுறையுமுட்கருவி முப்பத்தாறு
முரைத்தவகைவிபரமறிந் துணர்ந்தபோது
மற்றுமினிப்புறக்கருவி யிருபத்தைந்தும்
வகைவிபரத்தோடுமுனக் கருளிச்செய்வோம்
பத்தியுடனுகந்துமனக் கவலைநீக்கிப்
பரிவுடனேகேளுமெனப் பகரலுற்றார். (௮)

புறக்கருவியென் றுரைத்த பெருமைகேணீ
பிருதிவியின் கூறுமயிர் தோலெலும்பு
மறைக்கவருமிறைச்சியுட னரம்பைந்தாகு
மப்புவின்கூ றுதிரமச்சை சுக்கிலந்தான்
சிறக்கவருமூளை நடு நீரோடைந்து
தேயுவின் கூறாகாரம் பயஞ்சோம்பென்னுஞ்
நுறைக்கவருநித்திரைமை துனங்களைந்துங்
கூறினோம்புலக்கருவி யின்னுங்கேளே. (௰)

வாயுவெனுங்கூறுகிடக் கிடுதலோடன்
மகிழ்ந்திருத்த னடத்தலுடனிருத்தலைந்தாங்
காயுகதிர்மேவு மாகாயக்கூறு
காமமெனுங்குரோதமத லோபமோக
நீயுமறிபுறக்கருவி யிருபத்தைந்தும்
நிகழ்த்தினேமினியுனக்குத் தெரியநன்றாய்
நேயுவெனுமங்கினியுண் டாக்கிவந்த
தெசவாயுநின்றநிலை செப்புவோமே. (௧௧)

பிலத்துநிற்கும்பிராணனுட னபானன்வியானன்
பிரியாதவுதானனுடன் சமானன்கூர்மன்
நலத்துநின்றநாகனெழிற் கிரிகரனுமாகு
நல்லகுணதேவதத்தன் றனஞ்சயன்பத்தாகு
மிலக்கமுடன்பிராணனிலை மூலமதிற்றோன்றி
யெழுந்துசிரசளவுமூட்டி யிருவிழியின்கீழாய்க்
கலக்கமறநாசிவழி யொடுமீராறிற்
கடுகியெட்டுமுட்புகுதக்கழியமொருநான்கே. ()

உந்தியெனுந்தலத்தின்கீழ் பானனின்று
வுறுமிமலசலங்களையுங் கழித்துநிற்கு
மிந்தவெழில்வியானன்றோ டன்னில்நின்று
மிகக்கலையுந்தவனமுமுண் டாக்குவிப்பன்
பிந்தவுதானன்செயலுண் டசனந்தன்னைப்
பெருநாடிநரம்புவழி யூட்டுவித்து

இந்தவடறனைவருக்குஞ் சமானன்றானு
மெவரையுமிஞ்சேறவொட்டா திருப்பனன்றே,

சர்பனிருவிழியிலிமைத் திடுவனுகன்
கொட்டாவிவிக்கலெனுங் கொடுமைசெய்வர்
சிரகிரகரனிட்டி முடக்குவிப்பன்
றேவதத்தன் விழிப்பளவில் வசனஞ்செய்வன்
பொர்மனைனுந் தனஞ்சயன்மேற் சிரசிரண்டாய்ப்
பிளந்திடும் போதவனுடைப் போவானென்றே
பொருமையுறுந் திடுவையினி நாடிபத்து
நிலைமைதெரிந் திடவிபர முரைசெய்வோமே. ()

அழுமுனையாமிடகலையிங் கலைகாந்தாரி
துய்யவத்திசிங்குவையோ டலம்புடையப்புரு
டனிற்குருவன் சங்கினியோ டரஞ்சாகு [லை]
நின்றதசநாடிபத்து நிலைமைநாமுன்
மொழிவதுகேள் சுழுமுனையென்பதுமூலத்தின்
முனைத்துநடுவெழுந்துசிர சவ்வுநிற்கும்
பொறியறிவைச் சுழிமுனையில் கலைகள்தோன்றிப்
பிறக்குமிருநாசியள வாகிநிற்கும். (௪௩)

கண்டமதினின்று காந்தாரிநாவிற்
கரந்துநீர்பொசிய வுபாயங்கள்செய்வன்
அண்டசெவிதனி லத்தசிங்குவைநின்ற
வவத்தையொருநாண்கினுக்கு மூமூவென்பன்
விண்டவலம்புருட னிருவிழியில்நின்று
மெய்மறநதபோது மசைவாகிநிற்பன்
கொண்டகுருநாபியினின் றிரல்பற்றிக்
குடல்புரட்டிவாய்கிா கழன்றேட்டுவிப்பன். ()

சங்கினியென்பவனுபி குய்யம்பற்றித்
தானிருப்பனொருவரையு மிஞ்சொட்டாம
லங்குமதிகாரியஞ்சே டென்பத்தொன்று
மறிவித்தோம்வசனுதி யைந்துங்கேளா

பிங்குவசனங் கமனந் தானந்தோடு
யிருந்தவெழில் விசர்க்க மானந்தமைந்தும்
பொருந்துவச னாதியவன் வாக்கினின்று
பொருந்தவசனித்திடுவன் பிறப்பில்லானே. (௧௭)

பாதமொடு கமனை நடத்திடுவன்றானம்
பரிந்துகொடுத்திடுவனிரு கையினாலும்
போதவழிந்திடுவி சர்க்கமபானத்திற்
பொருந்தவரைவர்க்கு வழிகாட்டிடிப்பூன்
சேநமரச்செய்வ னானந்தமிங்கன்
சேர்ந்துபயிரிடுவ னதிமோகத்தோடும்
போதமறக்கண்டு மாறைக்களையுன்
பொருங்கலைதீர வாக்காதிகளே. (௧௮)

வாக்காதியென்பதொரு நான்குண்டென்பார்
வகுப்பதுகேள் ஆக்குமைஆக்காதிபோம்
மெய்காயமைபசந்தி கொஞ்சவார்த்தைபேச
நெறியானமத்திமை மெந்தனவும்பேச
நோக்காய்வைகரி வினைகள் சவுரியங்க
ளுடிக்குமிவைதனையறியுங் குணமூன்றுண்டு
போக்காய்மனராசத னங்காரனாகிப்
பொருந்திவிடுமிர்தகுணா முடையன்றானே. (

தாமததனென்பவன் மவுனமத்திமையாய்த்
தானிருப்பன் வெல்லரிதுசாத்துவிகன்
நாமகன்றவமிர்தகுணத்துத்தமனாய்ச்
சொல்லுமாங்கார மூன்றுவகேது
காமவிழித்தைதசதவாங் காரமென்றுங்
கணக்கறியாதேமுரண்டி யாங்காரிப்ப
னேடமிறவைகரியெல் லாமடக்கி
யிடறுகண்டுமுரண்டியாங் காரமாமே. (௨௰

பொருந்திநின்றபூதாதி யாங்காரந்தான்
பொங்கிவிசாரித்து மாங்காரங்கொள்வன்
திருந்தாமைப்பணிந்தமா ணாக்கனேகேள்
செப்புமென்றதத்துவங்க டொண்ணூற்றா
மருந்தமிழா லுரைத்தபடி கண்டுகொள்வா
யன்புடையாயிந்தவகை தத்துவங்கள்
இருந்துவந்தவழித்தஞ்ச தானுமுண்டு
வினமறியாமாந்தரொடு மிணங்கொணாதே

இணங்கவொண்ணாதென்றமொழி கேட்டெழுந்து
விருகரமுங்கூப்பியடி பணிந்துமுக்கால்
வணங்கிமனமகிழ்ந்து வாய்புதைத்துநின்று
மனக்கவலைதீர்க்கவந்த ஞானதேசி
குணங்களொருமூன்றுடைய தத்துவங்கள்
கூறியதெல்லாமருசிற் பிறந்ததேது
பிணங்கவறியாத குருபரனையாதின்
பெருமைதெரிந்திடவுரையு மெனப்பணிந்தான்

ஓங்காரமுதலாமை தனிற்பிறக்கு
மொவ்வெழுத்திலீரெழுத்து முதித்துநிற்கும்
பாங்கானஉவ்வெழுத்தில் அவ்வுந்தோன்றும்
பகர்ந்தஅவ்விலியவ்வெழுத்தும்வவ்வுந்தோன்று[ம்
நீங்காதசிவ்வெழுத்தில் யவ்வுந்தோன்றும்
நின்றமவ்வினவ்வெழுத்து நேராய்த்தோன்றுந்
தீங்கானதத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
சிவாயநமவஞ்செழுத்திற் செனித்தவாறே. (௨௫)

செனித்தவகைவிபர·முரைத்திட்டநாதா
செகப்புகழுமெஞ்ஞான தேசிகாநீ
பணித்தவடிவாகியெனை யாளவந்த
வல்லவனேதத்துவங்க டொண்ணூற்றாறு

பிணித்திருத்தமாகவஞ்சிற் பிரித்தடைத்து [ன்றந்
வெழுத்தொன் றுக்கிவ்வளவென் றெனக்குத்தேர்
தொனித்திடுமென் றிருமரமுங்குவித்து வீழ்ந்தான்
றய்யகுருபரனுமங் கேதுசொல்வார். (உச)

புகலரியகாவெழுத்துப் பிரிதிவாகும்
புகல்வினையதிற்றந்த தத்துவங்க
ளகலிரிமனைவாக்குப் பாதம்பாணி
பயிந்தவெழிற்பாயுருவென் றுபத்தமேழாற்
பிசலுடையமயிரெலும்பு தேனரம்போ
டிறைச்சிசட்சுசிங் குவையாக் கிராணந்தொக்கு
சநலவெழிற்சோத்திரம்பை சந்திராசந்
தைசகவாங்காரமிவை யிருபதாமே. (உரு)

பொதமெனுமவ்வெழுத்து வப்பதாகும்
நசிசுழுமுனையுமிரு கலைகாந்தாரி
சாரனுமதிதிக்குவை யலம்புருடன்
சங்கினியென்குகுமச்சை நீருதிரஞ்
சுதமனுமூளைசுக் கிலந்தாமதஞ்
சுக்குமைவைகரியோ டிவையிருபதாகும்
சிகமெனுஞ்சிவ்வெழுத்துத் தேய்வாங்காரம்
சீயுமறிபூதாதி யாங்காரமென்றே. (உசு)

வைகரியென்பதுசோம்பு பயமாகாரம்
மைதுனநித்திரைசுத்த மீசுரந்தான்
மெய்கருதுசத்தி சிவஞ்சதாக்கியம்
விரும்புகுன்றசாத்துவித மிவைமூவைந்தாம்
பயவறிவவ்வெழுத்து வாயுசத்தம்
துயபரிசமுடன்ரூபரச கந்தமாகுந்
மேளங்கவனந் தானத்தோடு
ர்க்கமானந்த மத்திமையுமாமே. (உஎ)

ஓடுமுயிர்ப்பிராணனுடன் பானன்வியான
னுற்றகிருகரனுதன் சமானன்கூர்ம
னீடுதனஞ்சயனுதவு தேவதத்த
னின்றவுதானன் கிடத்த னிறக்கமோட
னோடுபுவிதனிலிருத்த நடத்தலோடு
நவிலுமிருபத்தேழு தத்துவங்க
ளீடுடினியகாரமா காசந்தன்னிற்
சிறந்தவித்தைநியதிகலை ராகமெனும்புருடன். ()

நாலமெனுமாயைசித்த மூலோபமோகங்
காமமெனுங்குரோதமதம் பதினொன்றாமே
பாலகனேநாமுரைத்த சிவாயவைந்திற்
பகுத்தவிடமிப்படிநீ பார்த்துக்கொள்வாய்
ஞாலமதிலெட்டெழுத்துத் தெய்வப்பேரை
நயந்தறியாப்பேதையறி வில்லாரோடு
சாலவுறைவன்மயிரு வென்மெஞ்ஞான
சற்குருவுமுரைக்கமா ணாக்கன்சொல்வான் ௨௯

தத்துவங்களஞ்செழுத்திற் பிறந்தவாறுந்
தனித்தனியே பிரித்தெனக்குத் தெரியநன்று
யுய்ப்புரைத்தபடிதெளிந்து விபரத்தோடு [மேன்
மோரெழுத்தாக் கவ்வளவென் றறிந்துகொண்
சித்தமகிழ்ந்தெட்டெழுத்துத் தெய்வப்பேரைச்
சிறக்கவுரைத்திடத்தயவு செய்வாயென்று
மெய்த்தவனும்வருந்திமிரு கரங்குவித்து
மெல்லடியில் வீழ்ந்தவாய் புதைத்துநின்றான். ()

அவ்வெழுத்துத்தெய்வமா ணாக்கனேகேள்
நான்முகனுமாகுமவ் வெழுத்துமாலாம்
சிவ்வெழுத்துருத்திரனு மாகுமென்றே
செப்புமகேசுரனுமவ் வெழுத்தேயா

யவ்வெழுத்தாச் சதாசிவனு மாகுமென்றே
யறைந்திடுவவ்வெழுத்து விந்துநாதமல்லா
மோவ்வெழுத்துமகாமேரு ஆமையெழுத்தானே
யொருநான்குவேதமறியாத பரமாமே. (௩௧)

போதமாகிழுகெழுந்துநாதங் குவித்துள்ளன்பாய்ப்
பொற்பாதத்தில்விழுந்துவாய் புதைத்துநின்று
வேதமறியாதபர மகமேருவெங்கே
விந்துநாதஞ்சதா சிவனுமெங்கே
நாதமகேசுரதேவ ருத்திரனுமெங்கே
நலங்குதிருமாலயனுந் தானுமெங்கே
மாதவனேயென்பிறவி தீர்க்கவந்த
வல்லவனேசொல்கவென் றடிபணிந்தான். (௩௨)

நின்றவழிபாடுமவ னிலையுங்கண்டு
நேசமுடன்மகிழ்ந்துகுரு வேதுசொல்வார்
ரான்றகுறையாமனீ கேட்டவெல்லா
முன்னிடத்திலிருக்கிறதிங் கறிந்தாயில்லை
யின்றுதெரிந்திடவவற்றைக் கோணம்விட்டு
விதழுளாதாசத்திமுதல் காட்டுவிப்போம்
நன்றுபெறக்கேளுமா ணாக்காவென்று
நற்குருவுமனமகிழ்ந்தங் கேதுசொல்வார். (௩௩)

ஆருந்தவஞ்செய்தவத்தரறி யாதவட்ட
மதற்குமிதழ்நாலுநடு வெழுந்தகம்பம்
இருந்தவுந்தன் சிரசுமுட்டி நிறகுமத்தைச்
சிறந்தமகமேருவெனக் காண்பாய்விடு
பொருந்துவழிந்திடுவையடி மூலாதாரம்
புகழுகணபதிவல்ல பையைநோக்கி
இருந்தவற்கு மிகவாழ்வு வித்தைபுத்தி
யீன்பசுகந்தருந்தெய்வப் பதியீதாமே. (௩௪)

சொன்னதெய்வப் பதிக்குமேல்நாலுகோணம்
சத்தியிதழாறுமனை சுவாதிட்டானஞ்

கன்னவழுங்கிடுந்துரியா தீதவீட்டில்
விளங்குசரஸ்வதியிர் மாவைப்போற்றி
பன்னுமலரருச்சனைசெய் திருப்பவர்க்குப்
படியில்மனுத்தொழுமூன்று சம்பத்தோடு
மன்னர்கொலுவாகியுமூ தாண்டுவாழ்க
வரங்கொடுக்குந்தெய்வப் பதியிதாமே. (௯௬)

ஆயன்பதிக்குமேற்பிறையின் கோணங்கண்
ரதனிலுமிரஞ்சுமணி பூரகந்தான்
சயந்தூரியவீடுபெறு லட்சுமிக்குச்
சொந்தநெடுமாலடியில் வீழ்ந்துபோற்றப்
பயங்கிலேசம்மகன்று ஜெயவீரமுண்டாய்ப்
பஞ்சகல்யாணசம் பன்னராகி
உயர்ந்தகுடியாகிமிக வாழ்வரைய
னுதவியருள்புரிவர்தெய்வப் பதியிதாமே (௯௭)

பதிக்குமேலெழுந்த முக்கோணந்தன்னிற்
பரந்தவிழுமீராறு சுழுத்திவீடு
உதிக்குமனுகதம்பெறுவ னுருத்திரந்தா
னுகந்தசத்திருத்திரியாள் பாதம்போற்றி
துதிக்குமஷ்டதிக்குமனுப் புகழ்ந்துவாழ்த்த
சுத்தரணசூரதுரைத் தனங்களுண்டாம்
கதிக்கமிகவாழ்வுபெறு மக்கள்சூழ
கனபவுஷுதருந்தெய்வப் பதியிதாமே. (௯௮

கட்டியவப்பதிக்குமே லாறுகோணங்
கருதுமிகழ்பதினாறு விசுத்திவீடு
சூட்டியசொற்பனதனில்மயே சுரனிருந்தான்
துய்யமயேஸ்பரியிருவர் பாதம்போற்றி
பாட்டியல்புற்றுரைக்கவரு மன்னர்பக்கல்
பாரதுரைத்தனம்பெறுவர் பாரின்மீதே
நீட்டியநற்சிவிகைகரி புரவிசூழ்ந்து
நேசமுடன்வாழ்வார்தெய்வப் பதியிதாமே. ௯.

பகரரியமகேசுரத்துக் கப்பால்வட்டம்
பாருமிதம்மூன்றுசாக் கிரமேவீடு
நிகரொருவராற்றசதா சிவனுமங்கே
நின்றிலங்குமனோன்மணியே டாக்கினைக்குள்
சகலருமவந்தடிபணியக் கொலுவிருப்பன்
சந்நிதியிலிருந்துதவஞ் செய்வாயாகில்
செகமுழுதுமாளவரங் கொடுக்குந்தெய்வ
சிகாமணியைத்தொழுதிறைஞ்சித்தரிசிப்பாயே. ()

தொழும்பெரியதெய்வபதிக் கப்பால்நாதந்
துலங்குமீராறுவிர லங்குலத்தில்
எழுமிரவிமண்டலத்துக் கப்பால்விந்து
வீரிரண்டங்குலத்தி லியங்கிநிற்கும்
முழுமதியமிவர்களிரு வரையுங்காணில்
மூவுலகுமாளுவையுன் னுடம்பறிந்தால்
பழுதுபடாப்பரமறிந்து பிறப்பறுப்பாய்
பாத்தினிலொருவராற் பகரொணாதே. (௫௰)

குருவுரையைக்கேட்டுமன மகிழ்ச்சியோடு
கொப்பெனவுற்றெழுந்துகரங் குவித்துநின்று
தெரியவருமூன்றிலஞ் சவத்தைக்காட்டி
சிறந்தவிதமைம்பத்தோ ரக்ஷரமுங்காட்டி
மருவுதெய்வமாறுவிந்து நாதங்காட்டி
வல்லசத்தியறுவரையுங் காட்டிநற்போல்
ஒருவரறியாதபர நிலையுங்காட்டி
யுடம்பறியக்காட்டுமெனப்பணிந்துநின்றான். (௫௧)

பஞ்சவன்னதத்துவமஞ் செழுத்திலும்
பகுந்தநெற்றிவாயவயிறு கால்கையாகும்
விஞ்சிவிரல்துடைகளுங்கால் முழங்காலென்னும்
விழிசெவிமேனாசிதலை களப்புநாசி
நெஞ்சமெனும்பேர்கடனித்தனியேயான
நிலையில்லாக்காயமிதை நம்பாதே

ங்க மெனுநாதமுன் னுடம்புகண் டாய்
தனையறியாமாந்தர்களு முடம்பையறியாரே. (௯

கம்புறங்கால்கழுத்துக் குதிமார்பென்றும்
நடுமுதுகுமனைவயிறுநாபிக்கீழ்தானையுமொரு
பிறக்கும்நாவுதடு புருவமூக்கு
சிறுநாவுள்ளங்கால்கழுத்து பிடரியான
கமையிலாப்புறங்கைபுள்ளங் கையுமான
றமுறையுஞ்சதமல்ல நீங்கப்பார்த்த
கமைபெறுநாதமுன் னுடம்புகண்டாய்
தனையறியாமாந்தர்களு முடம்பையறியாரே. (௯

டநவிரலமேலுச்சியிலை யெண்சாணளம்
பிரமாணமங்குலமுந் தொண்ணூற்றாறு
விரலங்குலத்துக்கோர் கருவியாகி
யுற்றகருவிக்குலங்கள் தொண்ணூற்றாறு
நவியமும்மலம்போகிக்க நாதவிடு
ண்ணிலெழுகீர்க்குமிழி நீங்கப்பார்த்த
நவியுயிர்நாதமுன் னுடம்புகண்டாய்
தனையறியாமாந்தர்களு முடம்பையறியாரே. (௯

வாக்கிலிருந்தறுசுவையைப் பகர்ந்துநாசி
மணமறிந்துசெவியினுரை கேட்டுநின்று
நோக்கியிருந்துருவறிந்துன் னுடம்புக்குள்ளே
நொந்தவிடங்காட்டியவை வெளிப்படுவையக
கட்குமனுபவித்ததுவல் பார்க்குப்பெருஞ்சில்
கிடந்துவினைவெழுப்பிவினை யாடுநிதம
காக்குவிந்துநாதமுன் னுடம்புகண்டாய்த்
தனையறியாமாந்தர்களுமுடம்பையறியாரே (௯

தூலவுடம்பிதுவழியு மழியாநின்ற
சூட்சவுடம்பொருகாலு மழியாதென்றே
ஞாலமதில்வேதமுறைத் திடமேதென்னில்
நாதமீராறிலெண் கலைபிரிந்து

கோலமாடமாளிகைமுதலாடிநிற்குங்
குறிப்பறிந்துகொள்ளையுன் னுட்பதுவாந்
காலமொருநான்குமுட் புறப்பதாகத்
தனித்துமரிக்கிடம்விடம் பரமதாமே. (சச)

பொன்னுலகில்மனுப்படைக்க நினைத்தவிடமவிடம்
புரந்தரன்மாலுநாதிரனு மயனுந்தேட
மின்னுமுகிலிரவிமதி யிமையோர்தேட
விண்ணுலகிற்சிறந்த முனிவோர்கள்தேட
பண்ணுமறைநான்குசாஸ்திரமோராறு
பன்னிரண்டுசமயமாகுதப் பல்லோர்தேட
இன்னமொருவருமவிடங் கண்டதல்ல
எம்பிரானிருந்தவிடம் யானுமறியேனே. (சரு)

பெண்ணுமல்லஆணுமல்ல அலியுமல்ல
பெரியதல்லசிறியதல்லப் பிறம்புள்ளல்ல
மண்ணுமல்லநீருமல்ல அங்கியல்ல
மதியுமல்லவெளியுமல்ல வாயுமல்ல
விண்ணுமல்லஎழுத்துமல்ல இரவியல்ல
விருந்துமல்லபசுவுமல்ல ஏதுமல்ல
கண்ணுமல்லதீதுமல்ல வெங்குருநாதனைக்
கண்டெழுந்தபரத்தினிலை நானுமறியேனே. (சசு)

பொன்னல்லபளிங்கல்ல சிகப்புமல்ல
பொரியல்லகரியல்லபோதுமல்ல
மின்னலல்லகீழல்ல மேலுமல்ல
விருப்புமல்லவெறுப்புமல்ல வேதமல்ல
உன்னல்லவுருளல்ல வுருவுமல்ல
வொளியல்லகருவல்ல வொப்பிலானை
என்னென்றுகண்டுநிலை சொல்வேனப்பா
எம்மனதுக்கிசைந்தவுண்மையியம்புவேனே ( )

விலங்குமரம்பறவைகள் நீருக்குள்ளாய்
விளைவனவுமூர்வனவும்மனிதரோடும்

துலங்களெழுவகைதோற்றத் துள்ளிருந்து
குலாவுமுடற்கிராறி லொருநான்காகி
இலங்குமண்டபிண்டநிரைந் தெங்குந்தானு
யிரவுபகலற்றவிடத் தாடிநிற்கும்
தலங்களறிந்திடுமவிட மறியாரெல்லாந்
தம்பிரான்பெருமையறிந் துரைசெய்யாரே.(ரு

பொங்குகடல்சூழுலகு பதினாலுக்கும்
புவனமிருநூற்றெருடிரு பத்துநாலும்
எங்குநிறைந்தெவ்வுயிர்க்கு முயிரதாக
விருந்தணுவுக்கணுவான வெம்பிரானை
கங்குல்பகலற்றவிடத் திடைவிடாமற்
கதிர்முனையிலாடிநிற்குங் கருத்தினானை
இங்குநினைந்திருப்பை யெழுபிறவிநீக்கி
யிருக்கலாமென்றாகுரு பரனுஞ்சொன்னார்.(ரு

பல்லர்தொழுகின்றசிவ ஞானதேசி
பகர்ந்தவுரைகேட்டடியில் வீழ்ந்தெழுந்து
புல்லடியேன்றாலவுடம் பென்றிருந்த
பொய்யுடம்புக்குள்ளுமோ ருடம்புகாட்டி
வல்லபராம்நின்றநிலை வழியுங்காட்டி
மண்ணில்வரும்பிறவியறுத் திருந்துவாழ்க
வெல்லவுபாயங்கள் சொன்ன விமலநாதா [தாக
மெய்க்குருவேபோற்றியென மெல்லடியில்வீழ்

அடியில்வீழ்ந்தெழுந்துகரங் குவித்துநின்று
வருட்குருவைநோக்கியொருவசனஞ்சொல்வாக
படியிலடியேன்சரிதை கிரிகையோகம்
பருவமறிந்திலனறியப் பகருமென்றான்
நெடியமனதுடைய மாணுக்கன்கேட்ட
நெறிபலவாமூன்றாமுரைத் திடுவோமென்று
முடியில்மதிபுனைநதகுரு நாதன்றானு
முகமலர்ந்துதேனுமொழி யுரைத்தானே.(ரு௩

தலங்கள்சுத்தித்திரிதல்நதி மூழ்கல்புட்பந்
தனையெடுத்துச்சாத்தல்கொடுத் திடுதல்கோயில்
தலங்கழுவித்திடுதல்விளக் கிடுதல்கூட்டல்
சுத்திமெழுக்கிடுதல்பெரி யோரைக்காணில்
வலங்கொடுவீழ்ந்தெழுந்துகரங் குவித்தல்நோன்பு
வருந்தியிருந்திடுதல்குளங் குழிவுசெய்தல்
நலங்கள்பெறுஞ்சரிதைவழி நடந்திட்டோர்க்கு
நல்லறிவுவாழ்வுமிகப் பெறுவர்தாமே. (௫௪)

நறுமலர்நீரிளநீர்பழந் தேன்பாலோடு
நல்லகந்தவற்கழுதற் றாபதீபம்
பெறுஞ்சிவனைக்கணபதியைப் பூசைசெய்தல்
புண்ணியபாவங்கள்தெரிந் தோதல்நூல்கள்
சிறிதுபடித்துயிர்கள்வதை யாமல்நித்தஞ்
செய்தொழிலுங்கிரிகைவழு வாமல்நின்றோர்
உறுதிபெறுபலனறிவு மீதலோடு
முயர்ந்தகுடியாகிமிக வாழ்வர்தாமே. (௫௫)

நாடியுமீரைந்துதச வாய்வுபத்து
ஞானவிந்திரியமைந்துகரணநான்கு
கூடியதன்மாத்திரையஞ் சஞ்சுபூதங்
கூறுகன்மேந்திரியமைந்துங் குணங்கள்மூன்றும்
தேடியவர்க்கொருநான்கு மூன்றங்காரஞ்
சிறந்தவித்தையேழுசிவ தத்துவமுமைந்து
கூடியநற்புறக்கருவி யிருபத்தஞ்சு
சொல்லுவசனாதியைந்தின் றொகையைப்பாரே.()

உள்ளகருவிக்குலங்கள் தொண்ணூற்றாறு
முற்றவதனையஞ்சுமா தாரமாறு
மெள்ளவுறிதன்பததோ ரக்ஷரமும்
விளங்குசதாசிவனையறிந் திட்புகுந்து
கள்ளமனக்கவலையொழித் திருகலையைக்
கருதிவரவழைத்துமொரு வழியிலேத்திக்

௲ கா ... னைல்லபொருபெரு வாசநுட்டுக்
யசாண்டுமேசைவற்றசிவ யோகஞ்செய்... (...)

... னைறுப்பொதியற்றுப் புசையற்றுப்
...ன்னரியபாலங்கள்வினை தாறுமற்று
... றுசலடறு ... ராய்கையற்று
...னைநினைவுமற்றசிவ யோகத்தா...
... றுவொறுசொல்லத் தென்மாறுக்கா
...ரில்றுனியாகிரெடு நானிருந்து
... றுப்பிரியில்லைக் கைதரியபார
...றகதாலுநு சிவயோகி யானொருதா... (...)

... பெறன்சரிதை கிரியையோகம்
...நுவமுமெட படியென்று நாபடியென்கேட்ட
... ரைதுத்தட்டவந்து கொண்டேனேயா
...த்திரையும்பயமிழுந்த தேசத்தோர்கள்
... தாநுவமும் மலங்களற்று
...ளிமேபுகேபமன நினைவுமற்று
... றவிழுநதுசிவ யோகஞ்செய்த
வுத்தமரும்பிறப்பரென வுரைக்கலாமே. (...)

... க்கவொண்ணுதென்றுநம்மைக் கோட்டவில்லா
...ற்றசிவயோகத்தா ருண்மைகேள்நீ
... க்கவருமுடல்பாசம் பசுசிவன்றன்
...வில்வர்பதியானதுவே பரமமென்று
... பவுனதகபடி ... சிவன்
மெய்... ரமுமெகமெனவே கேட்கிலைந்தா
... பரிதிமேலொடுகலை சிவனென்று
உற்பமபுறம்பெனவு முரைசெய்வாரே. (...)

கயோனசிவனி ரறுமேபோடிக்
க...ரியுமொருனான்குகமுறி யாமற்கட்டி
... யானபரநதமேனை வந்தாட்கொண்டு
நிலத்திலொருபிறவியொழிதிருப்போமென்பய

[illegible]ானபரம்வேறு சிவன்வேறு
[illegible]றெனுந் திருக்கபடி யாவர்க்குந்
[illegible]யாகாறியும்வந் தெய்துமென்று
கொலைதலைவென் குருவுரைசொன்னவாறே. (கக)

[illegible]லெழுங்கதிர்மதியி னுடம்பிரண்டாய்
[illegible]திராசம்பெருவோர்க்குமெய்யாய்
கா[illegible]பரம்வேறு காணவோது
[illegible]ந்தராமாந்தர்பிறந் திரைப்பர்கண்டாய்
[illegible]ழிவெழுசிவனுமா [illegible]ந்தபோதே
யொப்பரியபரமதுவாய்க் காணலாகும்
[illegible]ணிலெழுமின்பமறி வாருண்டாகிற்
செப்பரியசிவனிலை யொப்பிடலுமாமே. (கஉ)

எறும்புகடையானைமுதற் பேதாபேத
மென்பத்துநான்கு நூறுயிரத்துள்
[illegible]றும்பொருளாய் நின்றசிவ னொருவன்றன்னை
யுள்ளுணர[illegible]பதுவே காட்டுகின்றுப்
[illegible]ருமவனைப்புறம்பென்று பேசுமாந்தர்
புறம்புணர்ந்து[illegible]பதரி தாகுமென்றே
வி[illegible]பான் மறைநாலுமுரைத்திடுமவர்க்குள்
[illegible]குதமனாம்பொற்பரத்தை மெய்யிற்காணே. ()

வெட்டிருந்தபுதல்வனைமுந் தடிவணங்கிக்
கிரியையுடன் சரியைதவ யோகமென்றும்
காட்டியுரைத்தனையடியே னறிந்துகொண்டேன்
கருத்ததனிற்கேன்முன்பு மொருசேதிகேட்க
நாட்டமுடனிர்னறுகொண் டேனென் னுடம்பு
நாதமிராதமிலெண் ஐம்பெரிந்து

சுட்டியுரைத்தனையதற்கு முயிர்தானெங்கே
  சொல்லுமறிந்திட்டவிடந் தானுமெங்கே. (௧௪)

நீநாந்தானம்மைக் கேட்ட மாணாக்கனே கேள்
  நின்னுடம்புக் குயிர்நான்கு கலையாகும்
மூன்றானுமறிந்திடுநாசி நடுவெளிக்குள்
  முட்டிநிற்கும்போது சத்தத் தொனியுமுண்டாம்
சினந்தாமறிந்திமைநில் சத்தமில்லை
  சிவுக்கெனவுற்றெறாந்திருப்ப தில்லையுடன்
பனந்துமுறவாடுமனு போகமில்லை
  பொசிப்பதற்குவாய்திறப்ப தில்லையன்றே. (௧௫)

படுக்கவெழும் பாதுமிலன் றானுமில்லை
  பண்ணவாய்திறந்துமலஞ் சலம்போக்கில்லை
மூடுக்கநகைத்திடலருந்தல் பாட்டுமில்லை
  முழுகியெழுந்திருப்பதரி தொருவருக்கும்
கொடுக்கமனம்வராது கொட்டாவியில்லை
  குணமுடையாயருங்கலைக ளாவதான்ன
அடுததுமறித்திடுஞ் செயலை யுரைத்திட்டோமங்கா
  ணறிந்தமகத்துடையா தன்மையுரைசெய்வோமே

பேருரையாருருரையா ராண்மைசொல்லார்
  பிணங்கறியாரிணங்கறியார் பெருமைபேசார்
வாருமென்றாரிருமென்று ரொருவரோடு
  மருவியுறவாடிமைந்தர் பெண்டீர்கையில்
சீருபெறுராசையுறார் நன்மைதீமை
  செய்துபலன்பெறார்பெரிய பிறவியென்று
மூருபெறார்பிறவியறுத் திருக்குநல்லோ
  ருத்தமருமின்னமுண்டுரை செய்வோமே (௧௭)

சாதிகுலமரபுரையார் விரதநோன்பு
தனைவிரும்பியுடல்வெறுத்துத் தவங்கள்செய்யார்
நீதிபுராணங்கள்பல நூல்கள்பாரார்
நிட்டைதொழிலமுறைமையருந் தீர்த்தமாடார்
சோதிமுடியா ரசனச் சுகிகள்பண்ணார்
கொடியதொழில்தனைவிரும்பிபணிகள்செய்யார்
வீதிபனத்துடைய ருலகந்தோடொத்து
விழிதுயில்வர்புளிபோறு பழமபோலொத்தே. ( )

ஒத்திருப்பபென்றகுரு பரனைப்போற்றி
யுடலுயிரும்பொருளுமெனக் குறைந்துநீரும்
சித்திரமாயருங்கலைகள் மறித்துநின்ற
செயலெடுத்துக்காட்டியறு தலமுங்காட்டி
முக்திபெறுந்தலம்பெற்ற பெரியோர்தன்மை
மொழிந்தனையான றிந்தனன்கே ளுலகமீதே
சத்தியுடன்வாழ்ந்துபிறப் பறலாமென்ற
தன்மைதெரிந்திடவுரையு மெனப்பணிந்தான்.( )

பேதையுடன்கூடியனு பவித்திருந்தால்
பிறப்பறுமோவென் றுநம்மைக் கேட்டபிள்ளாய்
கோதையெனுங்காயப்பெண் டனைசுமந்து
கொண்டுநம்பிவந்தபெண்ணைத் தாணிழந்தாள்
வாதைவருங்காயப்பெண் ணிரவிலவந்து
வலியவுன்னைச்சருவியனு பவிப்பள்கண்டாய்
சூதையறிந்திலைமகனே யறிவுளானே
சொல்தவறுளுடன்கூடி வாழ்தல்நன்றே. (அ௰)

ஒன்றுபொருளெனத்தெளிந்துள் ளுலகமீதே
யுண்மையறத்தோடிருந்து வாழ்தல்மெய்த்த
நன்றாவிதமுரைப்பதுகே ளனுபவிப்பன்
நடத்திடுவனுஞ்செழுறங் கிடுவன்றனனைக்

கருமமுண்மையோடுறுதி யாகிப்பொல்லாங்
கடவுள்செயலெனத்தெளிந்து கருதினோர்கள்
மென்றுபிரவிக்கடலைக் கடந்தென்றும
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று விளங்குவாரே. (௭௧)

விளங்குவாரென்றகுரு பரனைப்போற்றி
மெல்லடியில்வீழ்ந்துவாய் புதைத்துநின்று
இளம்பிறைமானரவுபுனைந் தானைப்போற்றி
யென்னுடம்புமெனக்குமறிவித்தாய்போற்றி
உளங்களிகூர்ந்திடவடியேன் றனக்குநீயு
முளத்திட்டம்புரதிட்ட மிரண்டுஞ்சொன்னாய்
களங்கமறக்கண்டுகொண்டே னின்னமொன்று
கருதினேன்யானதனைச் செப்பாயையா. (௭௨)

ஐயர்திருவாய்மலர்ந்தன் புடையோனென்றவ்வினை
யருட்குருநோக்கிப்பொ[illegible]
துய்யபராபரத்தினடி முடிகேட்டிடப்பணிந்
தொழுதுநின்றாயதுமிக நன்றெனச்சொன்னார்
வையமுழுதுண்டுமிழ்ந்த மாலயன்றான்
வாதுபுரிந்திருவருந் தேடிக்காணா
மெய்யர்திருவடிமுடிகண் டாருரைப்பார்
விள்ளுரைசெய்தனையறியா விதமிதென்றார். (௭௩)

விதமுரைத்தகுருவையடி வணங்கிநின்று
விண்ணப்பமொன்றுநீ ரறியாதுண்டோ
செகமுழுதும்படைத்தபர னாகவிந்த
செயலறிந்துசெப்பினவ ராருமில்லை
முதல்வனீயறிந்துபய னுரைத்தாய்போலே
மொழிந்தருளவேண்டுமடி முடியிரண்டும்

புகல்வனுக்குக்காட்டியருள் புரியுமென்று
புத்தியுடனடிதொழுது போற்றிசெய்தான் ( )
அடியிலிழுந்தெழுந்தாகரங் குவித்துநின்ற
வன்புடையாய்பரத்தினடி யறுகோணத்துட்
டுடியிருக்குமடையாளமுக்கோணம்போற்
குயிழியெழுந்தலைவிட முப்பாழென்பார்
நெடியவெழுத்திருந்தவிட மதற்குமேலாய்
நிற்குமொருபாதமடை யாளங்கேளாய்
படிகவொளிக்குதிக்குள சாய்கின்றாப்போற்
வளநிறமபோன்றிருக்கும்பருவங்காணே (௭௫)

...ருமறுசுவையொளித்த தலமுமங்கே
...கைசகளமுநதவிடந் தானுமங்கே
...முறந்தூலைத்தவிடந் தானுமங்கே
...மென்றுசொன்னவிடந் தானுமங்கே
...நாறுமயிர்ப்பாலகெருப்பாறுமங்கே
...டரொளியின்றரிசனங்கள் காண்பதங்கே
...றுமென்றபாக்கியங்கள் பெறுவதங்கே
...மெய்ஞ்ஞானவறிவிருந்த விடமுமங்கே. (௭௬)

...திகொளுவிருந்தவிடந் தானுமங்கே
...க்கமலமாயிரதளெட் டிதழுமங்கே
...திசநதிபூசையனுட் டானமங்கே
...றுத்தடைத்தவாசல்சிவ யோகமங்கே
...திபமுஞ்சாத்திரமும் பிறந்ததங்கே
...னுநீதிகுலவரவு தானுமங்கே
...திரொளிசிவன்சிவகா தனமுமங்கே
சிறந்தவிருபாதமடை யாளமுரைத்தோமே. (௭௭)

...ற்பவளமபோன்றவிரு பாதத்தின்மேல்
...ரண்டுவெங்குளத்தில் மேலதாக

உற்பனமாங்கருவிருந்த மண்டலத்துள்
ளுருகிவெளிக்கடந்ததனுக் கப்பாலாகி
சிற்பரத்தின்முடியிருக்கு மடையாளங்கேள்
சிறியிடுநாதவிந் தொடுக்கமங்கே
சுற்பனங்கள்தத்துவங்க ளற்றதங்கே
ஜாதிகுலமரபழிந்த தலமுமங்கே. (௭௮)

பாழ்வெளியுஞ்சுடுகாடு மானதங்கே
பன்னுமறைசாத்திரங்க ளொடுக்கமங்கே
கேள்விமுயற்றவிடந் தானுமங்கே
கெறுவமிடுமாங்கார மற்றதங்கே
வாழ்புவியிலுள்ளவுயி ரொடுக்கமங்கே
வரையுமெச்சில் தூமைதுடக் கற்றதங்கே
சூழ்வெளியிலெழுந்தமுடி யிருந்தநேர்மை
துலங்கவறிந்திடுவையடையாளஞ்சொன்னேனும் ( )

பரத்தினடிமுடியுமும்பாய் நின்றவாறும்
பருவமுனக்கறியவுநான் பகருவேன்கேள்
உரத்தபரத்துடம்புவெளி காற்றேமூச்சு
வோங்குகடலாடைபொறி யூனேயாகும
விரைக்கமலப்பாதமிந்த பூமியாகும
மேற்குமுதுகாகுமுகங் கிழக்கேயாகும்
கரக்கமலந்தெற்குவடக் காதிலுற்குங்
கருத்துடையாய்பரசுரூபங் காணுவோர்க்கே ( )
காணவெளிதல்லவிட்ட குறையாராகில
கலியுகத்தில்குருவன்றி கண்டுகொள்வா
வேணவதிசயங்களவ ரிடத்திலுண்டாய்
விளங்குமருட்குருவதனால் கண்டுகொள்வார்

ஆணவமுமலஞ்சரிதை கிரியையோக
மற்றவர்கண்டிருப்பர்சிறப் பொழிந்தோர்பாதம்
பேணவல்லபேரறிந்து கண்டுகொள்வர்
பெரும்புவியிலிவர்திருமயிப் பிறவாரன்றே. ()

தினந்தியரக்கழுந்தினைக் கவலைநீங்கார்
தெளிந்தகுருக்கள்வழியில்லாச் சிந்தையாளர்
புனங்கனிற்காய்சருகருந்திப் பால்கொள்வோரும்
பூசனைசெய்யாசாரக் கிரியையோரும்
இனந்தழுவிபாசத்தே யுழல்கின்றோரு
மினையகநகணிபாக மோகதேகாரும்
மனந்தெளிந்துகண்டுகொள்ள மாட்டாரென்றே
மாமுனிவர்தாமுரைத்த வாறிதாமே. (௮௨)

மெய்க்குருவுத்திரவுதனைக் கேட்டெழுந்தே
மெல்லடியில்வீழ்ந்தவாய் புதைத்துநின்று
பொய்க்குருவைப்போற்றியடி பேணுமிந்தப்
புவியிலலைப்புண்டுதிரி யாமல்நீயும்
கைக்குளகப்பட்டகனி போற்பரத்தின்
காலவடிமுடியிதுவென் றறிவித்தாயே
மைக்குழல்மாதொருபாகா ஞானதேசி
வல்லவனே தெரிசனவகை யுரைப்பதேதோ. ()

தெரிசனங்கண்டுரைப்பதென்ன வென்றுகேட்ட
சேதிமிகநன்றுமா ஞானகண்ணே கேள்
உரிமையறிந்தவனை யனைவருங் கண்டுகேட்டு
உணர்ந்தியுநவழிந்தவனே தொடந்தபேரும்
வரிசையுடனுணர்சகிரவாநாதந்தன்னில்
வந்தொடுக்கும்போதுபன் னிரண்டுமான

ரிசுமொன்றாய்க் களங்கமொரு சொரூபமாகி
பரவிந்து தனிலொடுங்கும் பஞ்சறிவுமற்றே. ()

து பதினாறுவிர லங்குலத்தில்
விரைக்கிரவி றப்பறிந்தோடிப் பீனுப்போது
ங்கியிரா றமுட் புகுந்துநான்கு
முனைமறிந்து பின்றள்ளிப் பாழிற்சேரும்
இந்தவுடற்குள்ளமர்ந்த சீவன்றானு
மிப்புவியிற் கண்டதெல்லாங் கண்டிருக்கும்
துமருவுருப்போல மயங்கிநிற்கும் [ம்.
யடிவுதனையின்னதென்று வகுத்துச்சொல்வோ

நாகடற்றுளம்போலுங் கோயில்போலு
மரிணையாகன்பருவியுற ளாடல்போலும்
பாரவங்கள் புலி யானைபோலுந்
கிளைபொருதுறைராறுங் கூட்டப்போலும்
றாசென்றை குவைஞ செய்வார்போலும்
பிணைமைப்புருடர்சன் ஞசிபோலும்
னைந்ரே சய் கிருந்து தொழிற் செய்கின்றாற்போற்
பொருந்தியடிமெவகுமவெளி மயக்கிதாமே. ()

ந்தோமறித் தொருவன்பிடித் திழுக்கின்றாற்போற்
ரங்கியெறிந்திடப்பறந்து போகின்றாற்போல்
கனைக் கொளுத்தி வேகின்றாற்போ
லாணா வேவதுமெடுத்து தாத்துமாவுக்
குயத்தப காட்டியிடு கனவுகண்டு
வுற் யாவெருவியசத் தோடுமெந்தப்
புரத்திலே திடமபோது காயமிங்கே
பிறக்கையை கெட்டுறக்குவிதம் புரணுவோமே. ()

செத்தசவம்போற்கிடக்கும் வகையறிந்து
இனங்கள்பகைசெய்தொழில்கள் தானிழந்து
கற்றகல்விசாதுரியந் திரமிழந்து
கருதுசிவபூசையுற முறையிழந்து
உற்றபெண்டிர்பிள்ளைபணங் காசிழந்து
வுடுத்ததுகிலாடைநல் லறிவிழந்து
நித்திரைகொண்டிடுமாய குக்ஷியானை
நித்திரையுற்பனமறியார்நின் மூடரே. (௮௮)

சத்தமெனுமாகாசந் தானிழந்து
சூதுடனேகவடுதீ வினையிழந்து
சந்தமெனுமோகாரந் தானிழந்து
தாளாண்மைஜெபவீரந் தானிழந்து
மெத்தவிசாரப்பட்டு நெஞ்சலமிழந்து
விரும்பிநிற்குமாசைமுதற் றானிழந்து
நித்திரைகொண்டிடுமாய குக்ஷியானை
நித்திரையுற்பனமறியார் நின்மூடரே. (௮௯)

மதங்களபிமானமிழந் தாசையற்று
மதிகெட்டுக்கிடந்துறங்கும் போதினுள்ளே
விதங்கள்பெறத்தரிசினங்கள் கனவுகண்டு
விரும்பியிருக்குமுயிருடலை யெழும்பும்போது
இதயபெறவீரெட்டோடி நாதந்தன்னை
யெழுப்பிவிடும்பன்னிரண்டாங் கனவுநீயமி
உதம்பியெழுந்தெத்துநிறைந் தீராறாகி
துடல்செவிவாய்கண்மூக்குக் குயிருமாமே (௯௰)

உயிர்ப்புடையான்பஞ்சநிவு மாகிநின்று
வுயர்ந்துநிக்காதனத்திருக்கு முற்றபோது.

எயிர்ப்புடையணிரவு கண்ட கனுக்கவொல்லா
மெண்ணிநினைந்திப்படியான் கண்டதென்று
சகித்துமூடியாமலுரைத் திடுவன் கண்டாய்
தன்மையறிந்தனையொருவன் கற்றவித்தை
பயிர்ப்புவிமேயழுதனையிர வழித்துநின்று
படைத்திடுவன் தினமிறந்து பிறப்பதாமே. (௯௧)

யாங்கானபணிரெண்டும் பதினாறாக்கும்
பதியானமுதல்நான்கு தெரிந்தபோது
நீங்காதகித்திரைவந் துற்றவாறி
னிலையறிந்துபயனுரைப்பர் நிலைகாணாத
ஆங்காரகுருவானுஞ் சீஷானு [ன்
மறியவொண்ணாதரிசினைதனை யறிவித்தோங்கா
நீங்காமைமாதரைவிட் டகன்றுநீயுஞ்
சிந்தைதெளிந்திருப்பவரோ டிணங்குமென்றார்.

அன்னையினுமினியதயா ளாகியென்மே
லன்புவைத்தகுருபரனை யாதிநாதா
உன்னையடிவணங்கியிரு கரங்குவித்து
வுரையுமென்க்கேட்டதெலலாமுறைத்திட்டேரே
என்னையெனக்கெரிந்துலகிற் றெளிந்தபேரோ
டிணங்கியிருநீங்கான மாங்கருவ்விடு
தன்னையனுகாதையெனச் சொன்னதேது
சற்குருவேயிருவரையுஞ் சாற்றுமென்றான். ( )

கிருவனுறைநதனைவிரும்பிக் கேட்டிருந்த
தேசிகுருபானுமங் கேதுசொல்வார்
சுறுவவுடலெடுத்ததுமோன் றுவிபொன்று
தானொழியவேறில்லை தரணிமீதில்
ம்றுவறக்கண்டனர்தெளிந்தோர் கவலையற்றோர்
வளதிகண்ணைப்பேசியுதா னிலங்கள்சொன்னார்

பெருநரகுநோவுபிணி வறுமைகொண்டு
பிதற்றிடுவர் நீங்கான மாந்தர்தாமே. (கூச)

எவ்வுயிர்க்குமியங்கியாசை யின்றித்தான்றா
விரவழியுமப்பகற்பகையுங் கருத்தினானைச்
செவ்வைபோக்கக் கண்டுகளிந் தோர்கள்தம்மைச்
சினக்கடுகனற்றிட்டவனர் காப்பினோர்கள்
இவ்வுலகநன்றிப்போலிக் கட்டுதையாகி
பெருதிரப்பிப்பிறந்தநாய் வடிவமாகிக்
கல்வியுறும்பிரந்நூலக்ளுக் கிரியார்தம்மைக்
கண்டுகொளாருநீங்கான மாந்தர்தாமே. (கரு)

காட்டியவர்க்குருவைப்படி வணங்கிநின்று
காசினியிற் பொய்யாமாய் வந்தகோவே
ஈட்டியபுறங்கிரிகையில் பொருளென்றே
யுண்மையுயரக்கணைப்படியே யறிந்துகொண்டே
மாட்டிவைருந்தசமையுமுயர் பொருளவனதில் [ன்
வைபக்கதிறியாளென்றுரைப்பதேது
நீட்டியபெருந்தளர் குருவேதசிகாநீ
செப்புமென்றடி தொழுது பணிந்துநின்றான்.

வட்டமதியிரவிதனைப் பூசிப்போரு
மண்ணினிலிங்கந்தனைவைத்துப் பூசிப்போரும்
கட்டவுருபாரச்சிலைகளைப் பூசிப்போருந்
தூயசெம்புக்கல்லுருவைப் பூசிப்போருந்
திட்டமுடனெட்டெழுத்தைப் பொருளென்போருஞ்
சிறந்தவெழுத்தஞ்சமே பொருளென்போரும்
விட்டவிடந்தனையறியார் தாமெல்லாம்
விஷ்ணுவென்றுஞ்சிவனென்றும் விளம்புவாரே.

கருவிருந்ததலமறியார் புரவியொன்று
கால்கள்பனிரெண்டறியார் கருத்தினுள்ளே
அறிவியெழுங்குளமறியார் அகுளத்தி
வையிரத்தெட்டிதமறியார் அவ்வும் உவ்வும்

ருவிடை முடியாகி யஞ்செழுந்து
புணர்ந்திதிற் றம்வா றறியா ரொங்கும்போது
பவருளிப் பெழுச்சன கொடுக்க மறியாரெல்லாம்
விஷ்ணுவென் றம்சிவனென் றும் விளம்புவாரே

வாரி வைரசல் கொடுக்கிற்போ துசரக்தன்னை
யெடுத்துநெற்றிகளிற்காட்டிக் கொள்வாரிவ்வம
விரிந்தாமினைபடியிருக்கு மென்னமாட்டார்
விழுங்கியபோ கசனைத்தின் சிவைகள் சென்று
தரிக்குமிடந்தனையறியார் வலக்கையெச்சிற்
றன்னைய கற்றவி சாதிடமண்ணுங் கைகாறுதா
யுற்றகுழுதமெடுத்தியா ரிவர்காமெல்லாம்
அரியொன் றுந்தியமென்று மறைகுவாரே (கூ)

சிரமணிந்தணிந்துபல வேடம்பூண்டு
சிவஞானகமங்கள பல பவுங்கற்றுக்
குருவெனவுந்திருவர்பணை வாசையாளர்
குவலயத்திலைர்பிரித்து முரைப்பர்கண்டாய்
குருவென்றுநிற்கலாது கோறாமினலை
யுடலுயிருப் பொருளெனவுமவர் தூவாறு
மருவமறியாமனி சினுமெனநேர்கிட
பாழவிக்குப்பரகதியிலை யறியார்தாமே. (௭)

பொன்னுலகத்திந்நால்குற் றறிந்தபர்கருப்
பொருளையக யவறிவுகுணை முண்டியிரைனும்
தன்னுடம்பைத் தானறிந்து கொள்ளாதேட்டோர்
தயவுபெற் றமொழிவர்மறு பிறவிதன்னில்
பின்னுமவே பறுவர்பொருளாயுமாகிட்டோர்
பிறப்பறுக்கமெய்ஞ்ஞானத் தவைராகிப்
பன்னுமறைகாணாத பரமாகா டொதுப்
பதயபெறுவாரெனக்குருவும் பகர்ந்திட்டாரே. ()

உடலறி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

வால்மீகர் அருளிச்செய்த

சிவயோகம் - ய.

வெண்பா.

இற்றபொருளை யொருநூலாய்ச் செய்வதற்கு
கற்பகத்தின் குருவிணையைக் காப்பென் றிரு-குற்றவர்கள்
. பழமைர்மேற்கொண்டு பாடவொருபாக்குரு
காத்தனிருதாள்துணை நாடு.

திருவரங்கத்தேவர்முதல் மனிதரோடு
சிவயோகர்பெற்றிருக்க மார்க்கந்தன்னை
பிரியமுடனென்னைக் கொடுத்துக் கேட்டபின்னாய்
பின்கலையிடகலையு பாரும்போது
அறிவுடனே சுழிமுனையில் மனத்தைவைத்து
ஆசைபாசமற் றுநினைவாய்க் காக்கும்போது
குறியான சிவயோகஞ் சித்தியாச்சு
கோடிசென்மமெத்தனையோ வானாலாமே. (க)

கோடியென்றால் ஒருகோடி சாலமல்ல
கோடானகோடியடா சொல்லுவிதானே
ஆதிநிற்குஞ்சிவசத்தி இரண்டுபேரும்
அன்புடனே உனைத்தூக்கி மடியில்வைப்பார்
சாடிவிடுங்குரங்குபோல் சாடிடாமல்
தாயானமதியிரவி நடுவில்நின்று
நீடிவிட்டேன் சிவயோக மார்க்கந்தன்னை
பார்த்தறிந்து அக்கினியான் பங்கையவெல்லே.( )

பகையான கருவியெல்லா மடக்கிப்போக
பகருகிறேன் உபாயமொன்று லகுவாய்ச் சொல்
கிகையான பலநூலின மார்க்கங்கொண்டு [வேன்
சித்தின்பயோகத்தில் மயங்கிடாதே
தகையேய தாமில்லாத உபாயஞ்சொல்வேன்
[illegible]
உகையான [illegible]
வையகத்தி [illegible] தொத்துவாமே. (௩)

உலகத்தே தொடாதிருப்பார் சிவயோகம்பெற்றோர்
உத்தமரேபுளியோடு பழம்போலப்பா
கலகமென்று நூல்பார்த்து கலங்கவேண்டாம்
காசியென்றுந் தலமென்று மலையவேண்டாம்
சிலபல நூல்பலபல்லா யோகஞ்சொல்லுஞ்
சிவென்றும் வாவென்றும் செபிக்கச்சொல்லும்
பலபலவாய்ப்பின்னலால் சிவயோகம்போச்சு
பஞ்சிட்டேயரவைத்து பதியில்செல்லே. (௪)

பதிவானவான்பூமி யிரண்டுமொன்று
பரலோகஞ்சிவலோக மென்றுபேரு
நிதியான வாய்வுவன்னி அப்பூமொன்றும்
நிலையான அயன்மாலு மருனுமாச்சு
பதியான பூதியின்றுவரிந்து கொண்டு
மத்தான மாய்கையத்து யேகமாகும்
கெதியானதொன்னு மில்லை வானமாகும்
விருமையுள்ள திருமூசசு வாயுவாமே. (௫)

அமப்பாவன்னியது நயனமாகு
மப்பனை வமூர்தமு நாவதாகும்
ஓமப்பாசிபது வாயுமாகும்
உத்தமனையிருகாது வானமாகும்.

தாமப்பா முன்னூலின் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
தாரணியி லின்னதென்று விரித்துச் சொல்வேன்
வாமப்பா அட்சரங்க ளொன்று மில்லை
மகத்தான வாசியுட வகையைக் கேளே. (௬)

வகையான வாசியது மனமுங் கண்டு
மயங்காதே சிவாயமென்று புலம்பிடாதே
மகையாதே அட்சரங்க ளைம்பத் தொன்று
பரிபாஷையா லுரைத்த நாமமேதுந்
திகையாதே நாமமென்று மட்சரங்க ளொன்றுஞ்
செபியாதே யறிவுகெட்ட மனுஷரைப்போல
நகையாதே மோனிடரை பசாசியென்று
நம்பாதே நல்விழியில் காலைகாரே. (௭)

காலென்று முன்னோர்கள் சொன்னதாலே
கலங்காமல் நாலைமூடியே கார்க்கும்போது
ஊனென்ற பதிசென்றேன் மைகுண்டங்கண்டேன்
ஒளிநாத பரவெளியிலெ தொனியுங்கண்டேன்
சீரென்ற சிவஞானயோகம் பெற்றேன்
செனியாமல பேரின்ப வீடுபெற்றேன்
தூயென்ற முகடுகண்டேன் துணிநடுவுங்கண்டேன்
சூட்சாதி சூட்சமெல்லாந் துலங்கிதேபாரே (௮)

துலங்காத காரணத்தை துலங்கச்சொன்னேன்
தூங்காமல் தூங்குகின்ற யிடமுஞ்சொன்னேன்
கலங்காதே காரணத்தை வெளியிடாதே
காலடியைப் மறவாதே கண்தூங்காதே
கிலேச்சாது உலகத்தோர் சொல்லும்பேச்சு
பில்லாது திறமென்று நம்பிடாதே
வலக்கோரஞ் சொல்லாதே வீண்பேசாதே
வையகத்தில் பலவேஷங் கொண்டிடாதே. (௯)

கொண்டதொரு கூத்தெல்லா தாதன்கூத்து
குவலயத்தி லவன்கூத்து ஒன்றுமில்லை

விண்டுரைத்தேன், சிவயோக மார்க்கமெல்லாம்
　　விரிவான சாஸ்திரத்தை குறுக்கிச்சொன்னேன்
கண்டுரைத்தார் சித்தர்பதி னெட்டுபேராம்
　　காசினியில் பரிபாஷை யாகச்சொன்னார்
பண்டுபர விளம்பியதை யறியச்சொன்னேன்
　　பரமரகசியஞ் சிவயோகம் பத்துமுற்றே. (௰)

சிவயோகம் - ௰
முற்றிற்று.

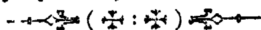

உ

விநாயகர் துணை.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த
சுத்த ஞானம்-௩.

சத்தியமே பராபரமே யென்றுதெய்வம்
　　சகலருக்குஞ் சீவனுயி ரதாரமாச்சு
புத்தியினாலிருந்தோர்கள் புண்ணியோர்கள்
　　பூதலத்துக் கோடியிலே யொருவனுண்டு
பத்தியினால் மனமொடுக்கி நிலையிலேநிற்பார்
　　பாழியிலே மனமதைவிடார் பரமஞானி
சுத்தியே யறிவதில்லை சூக்ஷாசூக்ஷம்
　　சுளிக்கிலே நிலையறிந்தால் மோக்ஷந்தானே. (௧)

மோக்ஷமது பெறுவதற்கு சூக்ஷஞ்சொன்னேன்
　　மோகமுடன் பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
காய்ச்சலுடன் கோபத்தைத் தள்ளிப்போட்டு
　　காசினியில் புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
பாச்சலது பாயாதே பாழில்வீழாதே
　　பலவேத சாஸ்திரமும் பாருபாரு

பேச்சல்லோ யவர்பிழைக்கச் சொன்னமார்க்கம்
என்மக்கா ளெண்ணியெண்ணி நன்றாய்ப்பாரே. ( )

பாரப்பா நால்வேத நூலைநன்றாய்ப்
பற்றாசை வைப்பதற்கு வொப்பினையோகோடி
நேரப்பா யிதுமூன்றுந் தெரிந்துபோகும்
நேராகத் தெளிந்தபின்பு ஆன்மாநானென்றுந்
தேரப்பா தெருத்தெருவாய்ப் புலம்புவார்கள்
தெய்வநிலை யொருவருமே காணார்காணார்
ஆரப்பா நிலைநிற்கப் போறாரப்பா
ஆச்சரிய கோடியிலே யொருவன்றானே. (௩)

ஒருவனென்ற தெய்வமதை வணங்கவேணும்
உத்தமனாய்ப் பூமியிலே நடக்கவேணும்
பருவமொன்று நிலைநின்று பயிர்செய்யவேணும்
பாரிலே பணத்தைவிட்டார் பரமஞானி
திரிவார்கள் திருட்டப்பா ஞானிகோடி
தேசத்தி லவரப்பா கோடாகோடி
வருவார்க ளவர்களப்பா வனேககோடி
வார்த்தையினால் பசப்புவார் கள்ளர்தானே. (௪)

தாயென்ற தாய்தானே ஒன்றேதெய்வம்
தகப்பனுந் தாயுமங்கே புணரும்போது
நானென்று கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து
நாதனை யெந்நாளும் வணங்கிநில்லும்
கோவென்ற குருடருக்குத் தெரியுமப்பா
கோடாகோடியிலே ஒருவனுண்டு
வாவென்ற மனத்தாலே யறியவேணும்
என்மக்காள் நிலைநிற்கும் மோக்ஷந்தானே. (௫)

மோக்ஷந்தானுப் பெறுவதற்கு வகையைக்கேளு
புன்செத்த பேய்களிட குறிப்பைக்கேளு
ஏச்சலாகுருக்களொ நாமே குலங்கள்கேளு
எல்லோரும் கூடிநின்ற தெங்கேகேளு

பேச்சேது மாய்கையப்பா ஒன்றுமில்லை
பிதற்றுவா ரவர்களையு மனேககாணோர்
கூச்சலது பாஷையுந்தான் போகும்போது
கூட்டோடே போச்சுதப்பா மூச்சுதானே. (௬)

மூச்சடங்கி போனவிட மியாருங்காணோர்
மோசத்திதில் நரகத்தி லிருப்புங்காணோர்
பேச்சடங்கிப் போனதிலே யாருங்காணோர்
பிராணுடைய திருக்கூத்தை யாருங்காணோர்
வீச்சப்பா வெட்டவெளி நன்றப்பாரு
வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப்போச்சே
ஆச்சப்பா கருவுதனி லகமதபடியாகும்
அவனுக்கே தெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே (௭)

பாரப்பா அண்டத்தி லாவியோ கோடி
பற்பல படைப்புகளோ கோடாகோடி
சீரப்பா மண்டலத்தில் பிரவிகோடி
வெளியிலே யாகுதப்பா வுற்றுப்பாரு
ஆரப்பா வனுவொளியில் தானொளிகாண
வாச்சரிய புழுக்கூடி யலைமோதுதப்பா
கூறப்பா வண்டத்திற கண்டபடி பிண்டத்திலாகு
குணவாறாய் நடந்தவற்கு யிந்தபடியாமே. (௮)

சத்தியமே வேணுமடா மனுடரோர்
சண்டாள ரோதாது தவிராகாது
நீதிநெறி தவராதே நேமமறவாதே
நிஷ்டையுடன் சமாதிவிட்டு நிலைபேராதே
புத்திகெட்டு திரியாதே பொய்சொல்லாதே
புண்ணிய மறவாதே பூசைமறவாதே
கத்திய சளனிட்டு தரகம்படாதே
காமியென்று மடவாதே சதிவென்றுங்காதே.

சுத்தஞானம் - ௧௬ - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஞானக்கும்மி.

சீர்மேவுஞானவடிவான பர
தேசிகன்சற்குருதன்னருளாற்
பார்மீதின்ஞானக்கும்மிபாடச் சிவ
பாலன்கணபதிகாப்பாமே. க

அம்பிகைவாலைப்பதம்போற்றி யரு
ளானந்தக்கும்மித்தமிழ்பாட
தும்பிமுகனுக்கிளையவனாஞ் சிவ
சுப்பிரமணியனுங்காப்பாமே. உ

நாலாம்வேதமுமோராறும் வெகு
நானாபேதமுநின்றனை
மேலாய்ப்போற்றிக்கும்மிப்பாடச் செந்தில்
வேலவன்றன்பதங்காப்பாமே. ௩

காரிலுயர்மதுராபுரியில் வாலை
சாமிசொல்லுங்கும்மிப்பாடலுக்கு
மேருவதனடி மூலமுக் கோண
விநாயகன்றன்பதங்காப்பாமே. ௪

ஆதியுமந்தமுமொன்றாகி வள
ரண்டபிண்டமுமிரண்டாகிச்
சாதிபலபலவேறாகி நின்ற
தத்துவங்கேளடிஞானப்பெண்ணே. ௫

தேகமானமலபாண்டம் அதிற்
சிற்பனம்வந்திடுமற்பனத்தை
யோகமெனுந்தமிழ்ப்பாடலுக்கு மன
மூவந்துகேளடிஞானப்பெண்ணே. ௬

ஏகப்பெருவெளிபட்டணமாம் அதி
லேதோசிந்தவொருவனுண்டாம்
வாசனிலேபேசவாயுமில்லை அந்த
மாப்பிள்ளைபெண்ணென்றுஞானப்பெண்ணே

சாட்சியெனும்பிர்மாபிள்ளைக்கு மூல
சத்தியென்றொருபெண்ணாச்சு
சூட்சுமகாரணமிரண்டினுக்கு நிலை
தூலநாமென்கிறாள்ஞானப்பெண்ணே. ௮

ஊமையனென்றேயறிந்துகொண்டாளந்த
வூமைபேச்செல்லாநாமென்கிறாள்
சீமையையாளத்துசங்கட்டினாளந்தச்
சீமாட்டிதானடி ஞானப்பெண்ணே ௯

பெண்ணரசானதுரத்தினமாமதைப்
பெண்ணென்றுசொல்லவுங்கேள்வியுண்டோ
பண்ணையும்விண்ணையுங் கூட்டிப்பயிர்செய்த
மார்க்கத்தைகேளடிஞானப்பெண்ணே, ௰

பட்டணங்கட்டி மதராசிதுரை
பாங்குடன்செய்தவதிகாரச்
சட்டமுஞ்சொல்லத் தொலையாதே விதைச்
சற்றேகேளடிஞானப்பெண்ணே. ௰௧

அஞ்சூரஞ்சூர்வகுப்பாச்சா மதி
லஞ்சூரஞ்சுபிரிவாச்சாம்
அஞ்சூருக்கொருவித்தாச்சா மதற்
காளகுளமுண்டுஞானப்பெண்ணே. ௰௨

ஊரையடுத்துமலையுமுண்டா மதற்
குள்ளேயிருந்தநிலைக்காரர்
பேரையுரைக்கவிணிகேளு மவர்
பெருமைதானென்னடிஞானப்பெண்ணே. ()

தலைமன்னரிவிருப்பவராமந்தச்
சட்டையப்பிள்ளை செட்டையராம்.

நிலமுமானியமுமென்னதென்று ளந்த
நிசந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. ௰௪

கும்பகோணத்திலேயப்புபிள்ளையவர்
கூட்டமற்றல்வெகுவாட்டமென்று
செம்பாதிப்பங்குகேட்டுவந்தானியாயத்
தெளிவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. ௰௫

மூலக்குடிவன்னித்தேவரவ ரவர்
மூர்க்கமுந்தீர்க்கமு மார்க்கமுண்டோ
நாலுகரைபங்குநாமென்கிறா ரிந்த
நியாயந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. ௰௬

காத்தவராயகவண்டனுக்குத் திசை
காவலுமற்ற விசாரணையும்
பார்த்துவருவது நாமென்கிறா ரிந்தப்
படிநிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே. ௰௭

ஆகாயமான பரஞ்சோதி யவ
ரஞ்சுக்கஞ்ரப்பங்குந் தன்னுக்குள்ளே
சேகரமாமென்றுஞ் சொல்லுகிறா ரிந்த
சேதியைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௰௮

அம்பலக்காரரு மூன்றுபேராம் பின்னும்.
மஸ்தகநாட்டுக்கணக்கனொன்றும
வம்புசெய்தாலந்த மூன்றுளனுப் படி
வகைதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. ௰௯

ஒன்பதுகூத்தரும்பங்காளி யெந்த
ஊருக்குளுரோர்களுமப்படியாம்
ஐம்பதுசேருவைக்காரருக்கு மவ
னண்ணனொருவனும் ஞானப்பெண்ணே. ௨௰

கோயிற்கிருக்க ளொருபார்ப்பான் றெப்பக்
குளத்தின்மேலே யவன்வீடு
தாவிக்கொண்டு தொடைதட்டுகிறா னிலஞ்
சாருமோ கேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௨௧

செட்டியொருவனும் பங்காளி யதிற்
சேர்ந்தவனுக மிகவோங்கி
கட்டியவராகனைக் கொண்டுவந்தால் காணி
யாட்சிசெல்லுமோ ஞானப்பெண்ணே உ௨

காரியக்காரரோ வஞ்சுபேரா மவர்
காரியம் பார்க்கவீரஞ்சுபேராம்
மாரீசக்காரர் சமாதிகண் மூன்றுபேர்
வார்த்தையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ()

ஊழியக்காரரனேகருண்டா மவர்க்
கும்பளஞ்சம்பள நிரம்பவுண்டாம்
பாளையங்கோட்டைக்குச் சாரிவைத்தா லிவர்
பதுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. உ௪

பாழூருக்கொரு மேன்மணியா மவன்
பார்த்தாற் சின்னப்பயல்காணும்
வேளூரானரைப் பங்குத்தன்முதல்
விற்றுக்கொடுக்கிறன் ஞானப்பெண்ணே, உ௫

ஆராறுகுடியுமுண்டா மதி
லங்கியக்குடி முப்பத்தைந்து முண்டாம்
ஓராறு பத்துக்குடிதனிலே யஃது
தொட்டுக்குடியடி ஞானப்பெண்ணே உ௬

இத்தனை பேருமிருந்தாலு மதி
லிரண்டே பேர்கள் சமுசாரி
அத்தனைபேரையுந் தள்ளிவைத்தார் பயி
ராரிடுவாரடி ஞானப்பெண்ணே உ௭

ஒற்றேரொர்றை யெருதாகு மதி
லொன்றுபரம் முச்சாலடிக்குங்
கற்றுடன் காரணங்கண்டாயோ ஞானக்
கண்கொண்டுபாரடி ஞானப்பெண்ணே உ௮

இரண்டு கரைக்குடிமானியமா மதி
லிட்டிலிரை யொட்டி ரட்டியுண்டாம்

பண்டெபழுகின மேன்புள்ளிக்காரனும்
பார்த்துப்போயினன் ஞானப்பெண்ணே உ௯

புள்ளிக்குறைச்சலும் வாராமன்முன்னே
போட்டபலனுங் கையாடாமற்
கொள்ளையிடச் சொல்லியோலைவந்தா லிது
கொடுமைசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே ௩௰

வந்தவிதி யென்றிருந்தாலும் வசக்
கட்டுநிலுவையுங்கேட்கிறான்
இந்தமகிமையவன்றானே விதற்
கென்ன சுகமடிஞானப்பெண்ணே ௩௧

தருநிச்சிக் கிடக்கிற பெட்டியிலே யேரிக்
கண்ணீர் பாய்ச்சவுஞ் சொல்லுகிறான்
வரிகொடுக்கிற தில்லையென்றாற் பூசை
மாட்டுகிறானடி ஞானப்பெண்ணே. ௩௨

ஊரிற்குடியை திருக்கவொட்டா னிருந்
தாழியஞ்செய்யவும் வேலைவிட்டான்
நீரமில்லையென்று சொன்னாலு மவன்
றெண்டம்பிடிக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே. ()

அந்தவிருபத்தோராயிரத்திரு
நூற்றுக்கலநெல்லுங்கண்டு முதல்
வந்ததுண்டேவதின் மூன்றத் தொருபங்கு
வாரம்பிடித்தாண்டி ஞானப்பெண்ணே. ௩௪

மிச்சமிருந்த நெல்லுத்தொகையில் வாரம்
விண்ணுநோய் கொண்ட பேயனுடன்
அச்சுதன்சேயனுந் தூங்கக்கோனுமா
யழித்துப்போட்டாரடிஞானப்பெண்ணே ()

நிலம்விளைந்ததுங் காணீரோ வதிற்
செலவழிந்ததும் பாரீரோ
அலமந்து திரியாமலருந
ளானந்தஞ்சேரடிஞானப்பெண்ணே ௩௬

எண்சாணிள மொருவீடா மதி
லெட்டொருபிற்றன் மலக்கூடா
பஞ்சாயக்காரரீ ரைந்துபேருந் தெய்வப்
பதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே ௧௭

தகமெனுஞ்சிவ வாலயமா மதிற்
சென்னிசிறுவாயிற் கோபுரமாம்
நாகமனவி ரண்டுகரக்கோடுங்
கையாங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ௧௮

ஒன்றுக்கென்ற கொடிமரமா மதிற்
கோபுரசந்திர புட்கரணி
அன்றுக்கென்ற வலப்புறத்திற் கண்ட
தக்கினிதீர்த்தமாம் ஞானப்பெண்ணே ௧௯

நாற்பத்துமுக்கோண மண்டபமாமதி
னடுவிருக்குதாஞ் சிங்காரம்
பாரப்பதுசக்கரக் கோட்டையிலே யிந்தப
படியிருக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே ௨௰

பீடமிருப்பது மையத்திலே பலி
பீடமிருப்பதுங் குய்யத்திலே
மாடமிருந்த சிவாலயத்தின் மணி
விளக்கிருக்குது ஞானப்பெண்ணே ௨௧

இப்படியான திருக்கோவி லதற்
கெப்படிவாய விருக்காதோ
அப்படியென்று தெரியாமற் றெறிந்
தலைகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே ௨௨

பூட்டைத்திறப்பதுங் கையாலே மனப்
பூட்டைத்திறப்பது மெய்யாலே
வீட்டைத்திறக்க முடியாமல் விட்ட
விதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே. ௨௩

வாசலிலேயொரு மேல்வாசலந்த
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு

நேசமுடன் றிரு வாசலிற் பூட்டு
நெருக்கம்பாராடி ஞானப்பெண்ணே ௪௪

அக்ஷரமாமௌ னக்ஷரமாமது
வானால்நல்ல திறவுகோலா
முத்திதமாகத் திறந்தாலேயந்த
வுச்சிவழிகாணும் ஞானப்பெண்ணே ௪௫

கண்ணாலேமனக் கண்ணாலேயதைக்
கண்டாலேவழி யுண்டாகும்
பெண்ணாசைதனை யடக்காமல்வழி
பேணிப்பாரடி ஞானப்பெண்ணே ௪௬

பார்த்துநடப்பது மேல்வாசலந்தப்
பாதையறிவது மெய்வாறு
மாத்திரைநேரம் பிரியாமற்பாதை
மார்க்கங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ௪௭

கருக்கிடந்த குழிதாண்டியதி
லிரண்டுவிரற்கடை மேற்றண்டி
கருக்கிடைக்கு மடையாளமதைக்
கண்டுகேளடி ஞானப்பெண்ணே ௪௮

மாயனரண்மனை காணீரோவன்னி
மரமிருப்பதுந் தோணீரோ
நேயமதுகடந் தப்பாலேயறு
கோணப்படியடி ஞானப்பெண்ணே ௪௯

கோணத்திநின்று மயங்காதேசுழிக்
காற்றையடக்கிச் சிணுங்காதே
வீணுக்கலைந்து தியங்காதேதால
வேடத்தைதள்ளடி ஞானப்பெண்ணே ௫0

தூலத்தைவிட்டு விடாயாகிலதிற்
சூட்சத்தைக்காண முடியாது
பாலத்திலேறி நடந்தாக்காற்பெருப்
பாதையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௫௧

பாதையானபெரும் பாதைகிட்டப்
பட்டணமுண்டொரு வட்டமதாய்
நாதமுங்கீதமுங் கேட்குதடி தெய்வ
நாயகன்சந்நிதி ஞானப்பெண்ணே ௫௨

சந்நிதியென்னடி கண்டதுண்டோ கண்டாற்
றத்துவம்பேசத் திறமுமுண்டோ
முன்னேமுப்பாழுங் கடப்பதுண்டோ அதின்
முச்சுடருண்டடி ஞானப்பெண்ணே ௫௩

முச்சுடர்வட்டமே சச்சாரமாமது
மூக்குநுனியது சுழிமுனையா
மச்சுடர்வட்டத் திருந்தவனேகுரு
வானந்தநந்தியா ஞானப்பெண்ணே ௫௪

நந்தியிருந்தது வன்னிவட்டமதி
லொட்டம்புருவ மத்தியானதிட்டஞ்
சந்திரனுங்கதிர் சூரியனுமந்த
த்தலத்தில்நின்றனர் ஞானப்பெண்ணே ௫௫

நாதவிந்தல்லவோ நால்யோனிதச
நாதவிந்தல்லவோ வெழுதோற்றம்
நாதவிந்தாலுடலு முயிரும்பர
நந்தியைப் போற்றடி ஞானப்பெண்ணே ௫௬

விந்துவிருந்த தலந்தனிலேகுரு
நந்தியிருந்தார் கொலுவாகி
சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தாலந்தச்
சீமானைக்காணலாம் ஞானப்பெண்ணே ௫௭

சீமான்கிட்ட வடுத்தாக்கான்மேலுஞ்
சீமைநமக்குக் குடியாச்சு
ஆமாமென்று கும்மிப்பாடியரு
ளானந்தஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே ௫௮

ஆனந்தமான தலந்தானே அது
அத்வீதமான தலந்தானே

தானந்தமான சதாசிவத்தைப்போற்றித்
தாண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி ௫௯

ஞானமாமாயிரத் தெட்டிதழ்ப்பீடம்
நாட்டமாஞ் சந்திரனார்வீடு
மோனமிருந்த மகாரமௌனத்தை
மூட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி ௬௰

குண்டலிவாசி யகாரமடிபிடர்க்
கண்டமதிலே யகாரமடி
உண்டுசுழியின் மகாரம்வைத்தாற்சிவ
யோகமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௬௧

ஓங்காரமான பிரணவத்தால் எங்கு
முயர்ந்தசோம கலைநிறைந்தாள்
றீங்காரமான பராசத்தியை நீங்கள்
நேர்ந்துகும்மியடியுங்கடி ௬௨

பூரகமுப்பத் திரண்டாகு மனப்
பூரணகும்ப மிரட்டிய தாம்
கூரவேரேசக மெண்ணிரண்டாமந்தக்
குறிப்பறிந்துகொள் ஞானப்பெண்ணே ௬௩

பிங்கலையாவதி ரேசகத்தைவளர்
பூரகந்தன்னி லிடத்ததி
நங்கைநந்தியிற் கும்பிக்கவேசிவ
நாட்டமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௬௪

அறிந்துகொள்ளு மெழுத்தோடேபௌ
ரணைமுதலமா வாசி மட்டும்
மறந்திடாமற்செய் மாத்திரையின்படி
வாசிவசமாகும் ஞானப்பெண்ணே ௬௫

காலாலேலனை லேற்றுங்கடிசுழி
மேலேகொண்டமு தூட்டுங்கடி
மூலாதாரத் தலங்கேசரமென்று
முழுங்கிக்கும்மி யடியுங்கடி ௬௬

சார்ந்துகொள்ளடி கேசரத்தைமுதற்
றன்னையறியலாந் தானாகக்
கூர்ந்துமூலக் கணபதிபாதத்தைக்
கும்பிட்டுக் கொள்ளடிஞானப்பெண்ணே ( )

நவ்வெழுத்தேபிரம னாகுமதில்
நாரணன்மவ்வெழுத் தானேனே
சிவ்வெழுத்தேதெய்வ ருத்திரனு மின்னுஞ்
செப்புவன்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ௬௮

செப்பவேவவ்வு மகேச்சுரனும்வட்டஞ்
சேர்ந்தவுபசாரஞ் சதாசிவனும்
தப்பிலாவைந்தெழுத் தாலேசராசரந்
தங்கியிருந்தது ஞானப்பெண்ணே ௬௯

வாலையினட்சர மூன்றாகும் அதை
வாய்கொண்டுசொல்பவ ரார்காணும்
மேலொன்றுங்கீழொன்று மத்திமமுங்கூட்டி
விரைந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே ௭௰

விரைந்துசொல்லுவன் மூன்றெழுத்தாய்சதம்
விரிந்துகாணுயி ருண்டாச்சு
தெரிந்துகண்டவர் தங்களுக்காவலை
தீட்சையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௭௧

தீட்சையெனுஞ்சிவ சக்கரத்தின்மையந்
தேவியெழுத்தை நிறுநிறுத்திக்
காட்சியுடன்சிவ பூசை செய்தாற்சித்தி
கைவசமாமடி ஞானப்பெண்ணே ௭௨

கள்ளுண்டுதள்ளுண்டு நில்லாதேயபின்
கஞ்சாவுறக்கமுங் கொள்ளாதே
உள்ளுண்டுசோமக் கலைமாதிபானத்தை
யூட்டிக்கும்மியடியுங்கடி ௭௩

கும்மியடிப்பெண்கள் அம்பலத்தையனாக்
கூட்டியமுதங் குடியுங்கடி

அம்மென்று மும்மென்றுஞ் சொல்லாம னின்று
அத்வீதம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே ௭௪

அத்வீதமாவத்துக் காதியடிமதி
ஆயிரத்தெட்டிதழ்ப் பூசைபண்ண
முத்திதருஞ்சோமப் பாலையனுதின
மூட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி. ௭௫

மூட்டுவதென்ன திரிகோணவட்ட
மூலத்தில்குண்டலி வாசியினால்
நாட்டுவன்பூரண நாலையுங்கட்டிஞெ
ணியாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௭௬

கட்டிக்கொள்விந்துவைத் தள்ளாதேசுழிக்
காற்றையடக்கிப் பொருமாதே
கட்டிமனப்பொரு ளுருதேகாமச்
சோம்பலைத்தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே ௭௭

சோம்பலுந்தூக்கமு மாகாதே அன்ன
சுகியுசோக்கமுங் கொள்ளாதே
சாம்பசதாசிவ நாட்டத்திலே நின்று
சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி ௭௮

கைவசமாமது சஷ்டிவித்தைஞானக்
கற்பமும்வந்து லபிக்குமடி
தெய்வமிவரென்று சொன்னாரேநல்ல
சித்தருமுத்தரு ஞானப்பெண்ணே ௭௯

யோகத்துக்காதி யுமை தீட்சைமற்ற
போகத்துக்கெல்லா முகற்றீட்சை
போகத்தைக்கைவிட லாகாதேசத்திப்
பூசையைவேண்டிக் கொள்ஞானப்பெண்ணே

வேண்டிக்கொள்விந்து முதனாதஞ்சத்தி
மேவுஞ்சிவத்துட னேபரமாம்
தாண்டிக்கொளிந்த வகையாலும் யோக
சாதகசாக்கிரம் ஞானப்பெண்ணே ௮௧

சாக்கிரம்விந்துக்கு மேலண்டமாமதைச்
  சார்ந்திடு நிற்குண நிஷ்களந்தான்
பார்க்கினிராதா ராமலத்தை அதைப்
  பாராவிடமந்தமாம் ஞானப்பெண்ணே அ௨
அந்தமடியிந்த மேலாறுங்கண்டே
  ஆராறிவாரடி ஞானவழி
சிந்தைதெரிந்த பெரியோரைக் கண்டு
  சேவித்துக்கும்மி யடியுங்கடி அ௩
சேவிப்பதுந்தவ னந்தியடியோக
  மாய்நிற்பதுவிந்து நாதமடி
ஆவிக்கிசைந்த சதாசிவசாக்கிரம்
  அவ்விடமாமடி ஞானப்பெண்ணே அ௪
அவ்விட்டே யுவ்விட்டே மேற்சுழியிற்சுவடி
  அங்கியைவிட்டுக்காலாலே
டவ்விட்டு நாதவிந் துட்பொருளைக்கண்டு
  வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி அ௫
முழுக்கமென்ன பிராணயமதை
  மூட்டுச்சமாதியி லிரேசகத்தை
விளக்குமாகு மிரவிகாந்திநித்தம்
  வேண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி அ௬
பார்க்குஞ்சுழிமுனை காணரேயது
  மூக்குநுனியென் றறியாதே
மார்க்கமறிந்து பெரியோரைக்கண்டு
  வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி அ௭
வாழ்த்தியடி பெண்ணே கோசத்தைநவினை
  மாற்றியடி பெண்ணே பூரணத்தை
தூற்றுமகாமிய சஞ்சிதத்தை
  தொலையைத்தொலைத்துக் கும்மியடி அ௮
பாசமற்றவிடம் கேசரமாம் ஒரு
  பாதியினின்றிட யோகமுமாம்
நேசமற்றார்பிர்ம ஞானசமாதியு
  நிருவிகற்பமாம் ஞானப்பெண்ணே அ௯

கற்பமடியிது மெய்யாகு மற்றைக்
கர்மமெல்லாமிக அற்பமடி
தற்பரானந்த சதாசிவமோனத்தைச்
சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. கஅ

பாசத்தைச்சொல்லு முடலாக அந்தப்
பசுவைச்சொல்லு முயிராக
நேசத்தினிற்பது யாதுபிர்ம
நிஷ்டையென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. கக

தேகத்துக்காதியா மைம்பூத மற்றைச்
செயலுக்காதியாம் விட்சேபம்
மோகத்துக்காதியா மாயை யின்னு
முழுதுங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. கஉ0

இன்னமுண்டவி யாகிருதற்கும்
இரணியகர்ப்பன் விஷ்ணுவுக்கும்
பின்னியவிராட புருடனுக்கு மின்னு
மேலுண்டுசைதன்னியம் ஞானப்பெண்ணே.

சைதன்னியவஸ்துவே பிரமமடி அந்த
சாட்சிக்குபிரதி பிம்பமடி
மெய்நிஷ் டைசுத்த வறிவானால் பிரதி
பிம்பத்தைத்தள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே.()

ஆமடியிந்தப் பதந்தானே கண்டா
லாதியுமந்தமு நீதானே
நாமடிவாசிக் குதிரையிலேன்மிக்க
நல்லகதியடி ஞானப்பெண்ணே. ...

சாதிகுதிரை வலுவேகஞ் சரு
தாருமிருக்கின்றான் மேலாக
வீதிக்குவீதி சாரிவைத்தாற் பரி
வேடிக்கைப்பார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே.

கட்டுபடாதந்த வச்சமட்டம் அது
காலோபன்னிரண் டாகையினால்
எட்டுகயிற்றினாற் கட்டிக்கொண்டாலது
மட்டுப்படுமடி ஞானப்பெண்ணே. கடு

கட்டுப்படுமோ மலவாயில் நடு
மையத்தினருண்டடி வாசியினால்
எட்டையுநாலையுங் கட்டியேபோற்றிடி
லேறிநடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே. ௬௮

கூட்சக்குதிரை யடங்காது சுழிக்
கோட்டுக்குட்செல்ல முடியாது
மூச்சுக்காயிரங் காதவழிமிக
மூர்ந்திநடக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே ௬௯

குதிரைகட்டிய லாயத்திலேமனக்
கோட்டையிலே சந்தைப்பேட்டையிலே
எதிரிதான்வந்து தட்டுகிறானதை
யேதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௭௰

காமனெனவருக்கு மூத்தவனுமவன்
கற்றிடும்வித்தைகள் மெத்தவுண்டாம்
நாமதமானகுரோதனும் லோபனுந்
தம்பியாங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ௭௧

மோகமதமிரண்டு பிள்ளைகளாம் ஒரு
மூர்க்கமகசியக் காரனொடு
சேகரவீரவைஷ டம்பனுஞ்சம்பனுஞ்
சினேகிதமாமடி ஞானப்பெண்ணே ௭௨

சிநேகிதனுக்கேற்ற வுரவாளிபொல்லாத்
தீயவனுமோ ராங்காரி
அனேகத்தைச்செய்யு மதியில்ரோஷனு
மத்தைமகனடி ஞானப்பெண்ணே. ௭௩

பெண்ணேகேளு பதின்மூன்று
பேர்களுண்டு பகையாளி
ஒன்றேயொன்று வசமாகு லவ
ரொடுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௭௪

ஒடுக்கமில்லை யிவராலே பல
ஞோட்டமெல்லாமனக் கோட்டையிலே
படுகளத்துக்கு மெய்ந்துவரப்பசு
பற்றுகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௭௫

பாம்பிருக்குது புற்றுக்குள்ளே சக
பந்தமிருக்குது நெஞ்சுக்குள்ளே
வீம்பையடக்கி யுயர்ந்தாக்காற் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம்ஞானப்பெண்ணே. ௱௬

பித்துப்பிடித்த மனக்குரங்கு வெறிப்
பேயும்பிடித்துக் கொண்டாட்டமிட்டால்
அத்தையடக்க மருந்துசெய்தாற் பரி
யன்றுநடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே. ௱௭

நடத்தலா மோன்வாசி யொரு
நாலைந்துபித்தலை மூடாமல்
திடத்தினன்மனஞ் சித்தாற்சித்தந்
தெளிந்துகொள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே.

தெளிந்தசித்தகம் பூட்டியதிற்சேணத்
தேநுமறிவை யதிற்சேர்த்துக்
குளிர்ந்துஞான வைராக்கியகுறடா
கொண்டுமோட்டடி ஞானப்பெண்ணே. ௱௯

மூலத்தெருவி லொருபாச்சலந்த
முச்சந்திவீதியிலோர் பாய்ச்சல்
மேலைத்தெருவி லொருபாய்ச்சற் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே ௱௰

இந்தவிதங்க ளறியாமன் மணி
மந்திரமென்று திரிகிறார்
அந்தரமான வெழுத்தறிந்தால் மணி
மந்திரமல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௧௧

மௌனமந்திரங் களிலேதங்கள்
வாய்தனைமூடித் திரிவார்கள்
புவனசாரம் புசிப்பார்க்கு மதி
போசனமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௧௨

தாயென்றுசொல்வார் சொற்பனத்திற் காம
சன்னதம்வந்தா னினைப்பாரோ
வாய்கொண்டுவேதம் படித்தாலுஞ்சுத்த
மௌனந்தாங்குமோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௧௩

தாடிவளர்த்துச் சடைவளர்த்து நல்ல
சந்நியாசியென்றொரு வேடமிட்டு
ஓடித்திரிந்த புலையாட்டை யிங்கே
யொப்புவதாரடி ஞானப்பெண்ணே. கக௪

பேசாதிருக்கு மிடம்பார்த்து அதைப்
பெற்றேயிருப்பது மந்திரமாம்
ஆசானென்றுப தேசமிட்டாற் குரு
வல்லவென்றுகும்மி யடியுங்கடி கக௫

சொற்குருவாலே கதியாமோ பொய்யைச்
சொல்லுவார்தங்க ளுறவாமோ
சற்குருவான வரைச்சேர்ந்தே யவர்
தன்சொல்லைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே ()

நானென்றவாணவம் பேசார்கணல்ல
நாடென்றுங் காடென்றுஞ்சொல்லார்கள்
தானென்றியாவையுங் கண்டாரே நல்ல
சற்குருவாமடி ஞானப்பெண்ணே. கக௭

குருவிருப்பது முள்ளத்திலே மன
கோணலறுப்பதுந் தன்னுக்குள்ளே
பொருளிருப்ப தறியாமற்புடம
போடுவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. கக௮

வாதஞ்செய்ய வறியாமல் ரச
வாதஞ்செய்கின்றோ மென்றுசொல்லிச்
சூதங்கெந்திபுடத்தி விட்டாலதிற்
சொர்ணமவிளையுமோ ஞானப்பெண்ணே.

லிங்கமிருக்க வலைவார்கள் சாதி
லிங்கமிருப்ப தறியாமல்
வங்கமுந்தங்கமுஞ்சேர்த்துருக்கினாற்
பங்கமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. க௨0

பாஷாணங்குகை தன்னிலைத்துவென்னைப்
பாலாலூட்டி குகைமூடி
யீசானியப்புட மிட்டாலு மதி
விருப்பதென்னடி ஞானப்பெண்ணே. க௨க

காரணமானது காரியமாமதைக்
கட்டவறியார் முழுமூடர்
பூரணமென்று திரிந்தாலுமதிற்
புண்ணியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே.()
முப்பூவென்று திரிவார்கள் அந்த
முப்பூவந்த வகைகாணார்
அப்பூவென்று மறிந்தாக்காற்சித்தி
யாமென்று கும்மியடியுங்கடி. ௧௨௩

காரத்தைக்கட்ட வறியார்கள் கடுஞ்
சாரத்தை நீற்றினஞ்செய்யாமல்
வீரத்தைப்பூரத்தைச் சேர்த்ததினாலது
வீணல்லவோசொல்லு ஞானப்பெண்ணே.
கோரவிந்தையை யறியாமல் லோக
வேஷத்தினின்று மலைவார்கள்
கோசபீசமறிந்தாலே வாதங்
கைசரமடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௨௫

வாதத்திறவுகோல் காணாரே பஞ்ச
பூதச்சரக்கையுந் தேறாரே
பாதாக்குதகண்புகைந் தாதுகின்றரிதை
யேதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௨௬

ஆறுசுன்ன முடிந்தாச்சு அதைச்
சோதிக்க வெட்டரைமாற்றுச்சு
பொருளைச்சொல்லிப் பணம்பறிப்பாரிவர்
பொய்க்குருவல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.
கவனகுதமுடிந்ததென்பார் ஊசிக்
காந்தத்தைக்கின்னமுஞ்செய்தோமென்பார்
புவனவாதப் புரட்டாலே யவர்
பிழைக்கிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௨௮
பிழைக்கவறிந்தி யறியாமற் சென்ம
பூர்வக்கியானமுந்தெரியாமற்
றழைமையைத்தின்று சருகாகித்
தியங்குகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௨௯

தயங்கியென்ன பலனுமோ மனந்
சாதித்துநிற்கத் திறமாமோ
மயங்கிடாதே வழலைமகத்துவம்
வருவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௦

உப்பையறிந்தவனே வாதிசகத்
துப்பை யொழிந்தவனேயோகி
தப்பிலையேபூமி நாதமகிமையைச்
சார்ந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௧

வீட்டிலிருக்குந்தொருமூலம் வெளிக்
காட்டிலிருக்குந்திருமூலம்
மட்டிலிருக்கும் பெரியோர்க்கு ரச
வாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௨

நாறுதென்ற சரக்கெடுத்துக் கருந்
தூயகுகையில் வைத்தெடுப்பச்
சாணுன்கண்ட பொருள்போலே சித்தி
தானென்று கும்மியடியுங்கடி. ௧௫௩

நெல்லியிருக்குது காட்டுக்குள்ளே கரு
நெல்லியிருக்குது வீட்டுக்குள்ளே
கொல்லிமலைக்குத் தரித்தாலுங் குரு
கொண்டுவருவாரோ ஞானப்பெண்ணே. ( )

காயாம்பட்டிக் குளத்துக்குள்ளே வெள்ளை
காசாம்வேரு முளைத்திருக்கும்
மாயாற்றின்று நிமிர்ந்தாக்காலுடன்
மாயாதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௫

கற்பாறையறிந் தெண்ணுமல் வெறிக்
கஞ்சாவுண்டு விழிப்பார்கள்
அப்பர்குகைமலை சென்றாலும் வஸ்து
வறியலாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௬

கொங்கணர்சொன்ன கடைக்கண்டம் அதிற்
சங்கையறிந்து பிர்மாண்டம்
எங்கள்குருசட்ட மாமுனியா ரிரு
நூலும்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௭

நூறிலுமறைத்தது மெஞ்ஞானந் திரு
மூலருணர்ந்தது வேஞானம்
பூரணகும்ப முனிசொன்ன சூத்திரம்
பூட்டகம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௩௮

தீட்சையின்மச்ச முனிதீட்சையவர்
செப்பினஞான மொருநூறாம்
தாழ்ச்சிவராது பெரியோரைக்கண்டு
காட்சிகேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௩௯

ரேசகபூரக கும்பத்தால் வாசி
நேரிட்டுசெய்வது மாயையடி
கேசரமாகிய வதவிகபிர்மத்தைக்
கிட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி. ௧௪௰

உப்பைவிடுவது மாயையடி யன்ன
மொர்பொழுதுண்பது மாயையடி
செப்பவொண்ணாத மனோன்மணிநதவனைச்
சேர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி ௧௪௧

வாசலிலேயொரு மேல்வாசலைந்த
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
நேசமுடன்சிறு வாசலிற்பூட்டு
நெருக்கமபாரடி ஞானப்பெண்ணே ௧௪௨

தேசங்கள்போவது மாயையடி குல
தெய்வமுண்டென்பது மாயையடி
நேசமெம்பிரம ஞானசோதியை
சேர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி ௧௪௩

சமயபேதமு மாயையடிகங்கா
ஸ்நானபூசையு மாயையடி
மமதையற்றிருக்கின்றமமதையை
வாழ்த்திகும்மி யடியுங்கடி. ௧௪௪

பால்கறவாப்பசு தள்ளுங்கடி பதி
பாசத்தையும் விட்டுத் தீருங்கடி
மேல்விளங்கிய தற்பரசோதியை
வேண்டிகும்மியடியுங்கடி ௧௪௫

தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத
சாஸ்திரப்பொத்தகலை மூடுங்கடி
முத்திதருஞான வஸ்துவைவாவென்று
மூட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி. ௧௪௬

ஆறாதாரமுந் தொல்லையடி யதற்
கப்பாலேயொன்று மில்லையடி
சீராய்நின்ற நிலைபார்த்துப் பெண்கள்
சேர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. ௧௪௭

சுத்தர்சொற்படி சித்தாந்தங்கண்டு
தெளிந்துகொள்ளடி வேதாந்தம்
தத்துவமாகிய வுற்பத்திக்கூறச்
சார்புகேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௪௮

[illegible]தானென்னடி வேதாந்தஞ்சொல்லுந்
தத்துவந்தானிவ் வகையுடனே
காரணாதிய வஸ்தைகநிலைகளின்
கணக்குரைக்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே. ௧௪௯

உரைக்குந்தத்துவ நாலேழிற்கண்
டோதுஞ்சித்துரு நாலாறும்
மறைக்குட்சொல்லிய சித்துருநாலாறு
மகிமைபாரடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௰

மகிமையாகிய தொம்பதமாமதில்
வந்தவுபாதி யுணர்த்துகிறேன்
தகைமையென்னமுன் சொன்னவசித்திரு
தன்செயல்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௧

வாசன்மிகுந்த வுடம்போடு பிராண
வாயுவேடிந்திரிய மானதொன்று
காசலையாமதி சேர்ந்துவமார்ந்த
காரணநாலடி ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௨

காரணமென்ப திவையேழும்வந்து
கலந்ததாமடி தொம்பதத்தைத்
தாரணதொம்பத மானதுரியத்திற்
றன்னுடலாச்சுதா ஞானப்பெண்ணே. ௧௫௩

தன்றாலமாகிய சாக்கிரத்தைத் தன
தாகவிருந்திடு மாத்துமற்கும்
பின்சொலவதாம்வயிஸ் வென்றபிமானப்
பேரல்லோசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே ()

பேர்பெறுமெந்தர மூபாதியுடன்கூடப்
பெற்றிடுசூட்சும சொற்பனத்தின்
சார்பிலிருந்த துரியற்குநாமமுந்
தைசதனுமடி ஞானப்பெண்ணே கருரு

ஆகும்பிராணனல் வாயுவுடன்கூடி
யடங்கிமூலத் துடன்சேர்ந்து
சேகரமாவந்த நாததுரியத்தை
சேர்ந்திடிற்காரண தேகமடி கருசு

சேர்ந்தவவத்தை சுழுத்தியடியதைச்
சேர்ந்தவனும் பிராக்ஞனுமடி
சூர்ந்தமூன்றையுங் கண்டதுரியத்தைக்
கும்பிட்டுக் கும்மியடியுங்கடி. கருள

கும்பிட்டுத்தொம்பதச் சித்தார்த்தங்கண்டு
கூறியஞால மிதுபோல
வம்பிட்டுத்தற்பத மானவிவேகத்தை
யறியச்சொல்லுவேன் ஞானப்பெண்ணே ()

ஆறிவதென்னடி தொம்பதமாம் பொரு
ளானவுபாதியு மானதுபோற்
சருவதற்பர மானபொருளுக்குத்
தன்னுடல்சிவன் றாரியவடி கருகூ

ஏரிவனென்சருவக் காரணனுஞ்சரு
வேந்திரியாமி சர்வேஸ்வரனுஞ்
சர்வசிருஷ்டி சர்வீதிதிசர்வ
சங்காரனுமபேராம் ஞானப்பெண்ணே கூ௦

பேரானவிதன்ன விவையேயுமிகப்
பேசியவாதம் துரியமடி
தோராவுபாதியைப பெற்றதினுன்மூக்தி
துகனமுண்டாக்க ஞானப்பெண்ணே. ()

தூஷணைச்சீவ னிவையேழுங்கண்டு
சொல்லும்பரனுக் குடலாச்சு
சாஸ்விதமென்ற தானத்திற்சாயா
கிரகமென்றுபேர் ஞானப்பெண்ணே கசு௨

சாக்கிரந்தன்னை தானென்றுசொல்லியப்பால
தானபிமானி தருந்தாக்காற்
சேர்க்கவிராட்டெனச் சொலனுவார்நாமந்
தெரிந்துக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே ( )

தெரிந்தமூன்றனு பாதியுமாமதிற்
சேர்ந்தபரன்பர சொப்பனமாம்
பிரிந்திடாதபி மானனிரணிய
கறபனென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே கசுச

பாருமிதிலொரு பாதியுடன்
பானுக்கல்லவோ பார்சுழுத்தி
சேரும்பொழுது வியாகிருதனெனச்
சிந்தையிற்காணடி ஞானப்பெண்ணே கசுரு

காணடிதற்பத சத்தார்த்தமதைக்
கண்டுதெரிந்த வகைபோலே
யூணயு ஞான சிவபதார்த்தத்தி
னுண்மையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே,

உண்மையான் தற்பர நற்றுரியங்கண்டு
முற்றுப்பாராதொரு தோஷமதால்
தன்மைசசிவப்பத சுத்தனுக்குப்பரன்
தேனுடலாச்சுது ஞானப்பெண்ணே கசுஎ

ஒநுப்பரம்விஸ்வ கிராசமடியுப
சாந்தமெனும்வகை மூன்றிலொன்றைச்
சாதனைசெய்த சிவத்துக்கல்லோபர
சாக்கிரமாகுமே ஞானபபெண்ணே கசுஅ

ஆகும்பொருள்சிவ சாக்கிரத்தையபி
மானித்திருந்த சிவதுரியம்
சேகரமாயிடிற் சிற்சொலிதை யென்று
செப்பிடும்வாக்கிய ஞானப்பெண்ணே. கசுகூ

வாக்கியமாம்விஸ்வ கிராசமடியந்த
மார்க்கமென்ன சிவசொப்பனத்தைப்
பாக்கியனபிமா னிடத்திற்பிர சா
பத்தனென்றுசொல் ஞானப்பெண்ணே (•)
சொல்வதுமென்ன வுபசாந்துஞ்சிவ
சுழுத்திதானென் றிருந்தாக்கால்
நல்லதுபொற்புறு சாந்தனென்றலது
நாமமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௧௭௧
நாமச்சிவதுரி யத்திலடியபி
மானமிழந்து தனிகத்தினால்
நேமமிதல்லவோ வாதிதுரியத்தி
னிலைமைகண்டிலா ஞானப்பெண்ணே ௧௭௨
கண்டறியாதது முற்றுரியமதைக்
கண்டுசுழன்று மேலானதடி
பண்டுபிர்மவா னந்தசொரூபத்தைப்
பணிந்துகும்மி யடியுங்கடி ௧௭௩
பணிந்தஞானி மதுதாண்டி பர
மானந்தமான திதுதாண்டி
துணிந்துபாருமா னந்தசொருபனைத்
தொழுதுகும்மி யடியுங்கடி ௧௭௪
தொழுதுகொள்ளுஞ் சுகசிவபர
சுத்தப்பொருளு மிதுதாண்டி
பழுதிலாத சொரூபக்குருவுடைப்
பாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே ௧௭௫
பாதமாகிய தொம்பதமாம் அதிற்
பாதமுந் தற்பதமானதடி
பேதவுபாதி யவத்தைகளும்பல
பேர்களுமானது ஞானப்பெண்ணே ௧௭௬
பேருக்குச்சாந்த துரியமடியதைப்
பேசவுந்தற்பிர காசமடி
யாருக்குங்கண்டறி யாதபொருளைக்கண்
டுகந்தெளிந்துகும்மி யடியுங்கடி. ௧௭௭

முத்திபெறாந்தேவ தத்தனைப் போற்சக
முழுதாந்தன்மய மானதடி
நத்தியேவிட்டு விடாதேவிலக்கண
ஞாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே கஎஅ

ஞானமாமோட்ச மிதுதாண்டி மற்ற
ஞாயமெல்லாமன மாயமடி
தானசங்கற்ப விகற்பசமயமுந்
தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே. கஎகூ

தாராதாரமு மில்லையடியதைச்
சொல்வதுங் கேட்பதுமில்லையடி
தாரார்பிரம நிலைபார்த்துப்பெண்கள்
தாண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி கஅ௦

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சே அதுக்
கப்பாலும்பெரும் பாழாச்சே
உண்டில்லையென்று பராபரப்பிரமத்தை
யுவந்துகும்மி யடியுங்கடி கஅக

சொல்லினுங் கல்லினு நில்லாதேபிரம
சோதியையாதியைத் தூவெளியை
வல்லதத்தர்பிர காசமவுனத்தை
வகையறிந்துகொள் ஞானப்பெண்ணே கஅஉ

பிருதிவியில் தூய்மை மயமாச்சேயதில்
பேதம்பலபல வுண்டாச்சே
சுருதிமுடிவைக் குருசொல்லுவாரந்த
சூட்சந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே கஅங

அறிந்துகொண்ட பெரியோர்பாதங்க - ளர்ச்சனைசெய்து கும்மித்தமிழைப் - பிரிந்திடாமனூற்றெண்பத்தைந்துகண்ணி- பேசினேன் சற்குரு தாள்வாழி.()

சற்குருபாத மிகவாழிவாலை-சாமிதமிழ் நிதந்தான்வாழி- நற்குண ஞானக்கும்மித்தமிழ்கற்றவர்-ஞானனறிவேமிகவாழி. கஅ௪

ஞானக்கும்மி - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சுப்பிரமணியர்ஞானம் ௩௨.

காப்பு.

ஒழியாதசுழிமுனையி லொடுங்கிநல்ல
உற்றகலைவாசிசிவ யோகத்தேகி
வழியானத்துறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தான அண்டவரை முடிமேற்சென்று
தெளிவானஓங்கார வடிவேல்கொண்டு
தெளிந்துமனதறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியானபரவெளியில் வாசமாகி
வேதாந்தசத்திசிவ ஆதிகாப்பே.

௧

நூல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற் பிறந்தசத்தம்
அருவுருவாய்நின்றபர சிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனிடமாய் சத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெழுவகையாந் தோற்றமாகி
நீதியென்றஅறிவுதனால் தானாய்நின்று
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிஷ்களமுமாகி
சாதியென்றசத்திசிவ மருள்தன்னாலே
சண்முகமுங் கணபதியுந் தானுண்டாச்சே க

உண்டானசத்திசிவம் ஏகமாகி
உளங்கனிந்தபூரணமாய் நிற்கும்போது
குண்டானமாங்கனியைக் கையில்வாங்கி
குமாரனுடன் கணபதியைக் குணமாய்ப்பார்த்து
நன்றாககிரிவலமாய் வந்தபேர்க்கு
நல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னார்
பன்றானகனியறிந்து குமரன்றானும்
பாய்ந்துமயிலேறிகிரி வலஞ்சென்றாரே. உ

சென்றபின்புகணபதியு மாலோசித்துத்
தீர்க்கமுள்ளமேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன் சிவனுமையாள் பாகந்தன்னைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்து கனியைவாங்கிக்
கொண்டுமெந்தசிவனுமையை தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள் குருவைப்போற்றி
தின்றுருசிகண்டறிந்து நிற்கும்போது
தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே. ௩

வாவென்றேயெடுத்தணைத்து அருட்பாலீந்து
மகத்தானஐவருக்கும் பீடமாகி

ஆவென்றுமூலமதற் கரசாய்நின்று
ஐந்தெழுத்திற்குயிரான ஆதியாகி
கூவென்றசத்துசித்த சுத்தமாகிக்
குவிந்தெழுந்தவாசிதிரு தேசியாகி
பூவென்றஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
பொருந்திமனவறிவாலே யறிந்துவாழே. ௪

இருந்துவாழென்றுரைத்த வேளைதன்னில்
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து
அருந்தவமாய்நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ள கண்மணியே வாவென்றேதான்
வருந்தியேமாங்கனியொன் றீந்துநல்ல
மகத்தான அண்டரண்ட வரைகள்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள் பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடன்மலைக்கரசா யிருந்துவாழே. ௫

வாழென்றுசொன்னவுடன் மயில்வீரன்றான்
மகத்தானசிவசக்தி பதமேற்கொண்டு
ஆவென்றுமயிமேலேறி கயிலாசத்தை
யாவலுடன்சுற்றிவரும் போதிலேதான்
சூழென்று இமயகிரி வடபாகத்திற்
சுத்தசித்தமானதபோ தனர்கள்கண்டு
தாள்பணிந்துவணக்கமதாய் நிற்கும்போது
தபோதனர்கள்ரிஷிகளுமே தான்வந்தாரே. ௬

வந்தவரைத்தான்பார்த்து வரையில்நிற்க
மகத்தானசற்குருவென் றடிபணிந்து
இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக
இன்பமுடன்றவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா
அந்தரமாய்ராட்சதர்க ளண்டிவந்து
அலங்கோலஞ்செய்துமே அர்த்துநின்றார்

சுந்தரமாயிருந்துதவங் காருமென்று
சுத்தசித்தமாய்த்தவத்தைத் தொடங்கினாரே. ௭

தொடங்கிமன நடக்கிநிலை தன்னைக்காத்து
சுத்தமுடனின்றுவினை யாடும்போது
அடங்கிமனமடங்காத அசுராள்தானும்
அஞ்சாமலழும்புசெய்யு மத்தைப்பார்த்து
திடங்கொண்டமயிலேறி செவ்வேல்கொண்டு
சினந்துவருமசுரர்களை மாளவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
பாயவிடஅசுரர்களை பறந்துபோச்சே. ௮

பறந்துபோய்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
பந்திபந்தியாயசுரர் பறந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
தீர்க்கமுள்ளமயிலேறித் தெளிந்துநின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சம்
அரூபமென்னுங்காரணமாய் ரூபங்கொண்டு
நிரந்தரமாய்வந்தவொரு அசுராள்தன்னை
நிர்த்தூளிசெய்துதவ நிலைகொண்டாரே. ௯

நிலைகொண்டுநின்றஜெயங் கொண்டசித்தை
நேர்மையுடன்தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகிக்
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றி "
தலைகொண்டுதாள்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனரும்ரிஷிகளுமே தான்பணிந்து
நிலைகொண்டுநின்றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவரவர்கள் பதிசென்றாரே. ௰

பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
பத்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவர்வந்து
விதியறிந்து அசுரர்கிளை மாளவென்று
வெற்றியுள்ளவடிவேலை தியானம்பண்ணி
கெதியறிந்துஸ்தூலமுடன் சூட்சுமமாகிக்
கிருபையுள்ளகாரணமாய் ரூபங்கொண்டு
சதியறிந்துசங்காரஞ் செய்தீரையா
சண்முகமே யென்குருவே சரணந்தானே. ௰க

சரணமென்றஅகத்தியமா முனியைப்பார்த்து
சண்முகமாய்நின்றவடி வேலர்தானும்
திரணமதாய்த்தானறிந்து நீயாரென்ன
திருவடியைப்பூசைசெய்யுஞ் சேயனென்றார்
தரணமந்தக்கணமதாய் வந்ததேதோ
கருணையுடன்வாருமென்று கடாட்சநல்கித்
தருணமறிந்துதவுமது தருமமென்று
சங்கையுடன்தான்வந்த வகைசொல்வீரே. ௰உ

சொல்லென்றுமயில்வீரன் கேட்கவந்தச்
சோதிமயமானதொரு அசுரர்தன்னைச்
சல்லென்றுவந்ததொரு அசுரர்தன்னைச்
சண்முகமாய்நின்றவடி வேலுங்கொண்டு
சொல்லென்றுசங்காரஞ் செய்தீரந்த
திருவுருவாய்நின்ற காரணத்தைக்காட்டி
உள்ளென்றஆதார ஸ்தூலசூட்சுமம்
உண்மையென்றகாரணமு முறைசெய்வீரே. ()

உரைசெய்வீரென்று சொன்ன வுறுதிகேட்டு
உண்மையென்றுமயில்வீரன் உத்தியாகி

நிறைசெய்துயக்கியங்கள் தானுண்டாக்கி
நேமமுடன் அகத்தியமா முனிவாவென்று
அறையறிந்து அருகிருந்தி யோமகுண்டம்
ஆதியென்றமந்திரத்தா லக்கினியுண்டாக்கி
புரையறிந்துமந்திரங்கள் ஜெபிக்கும்போது
பூரணமாய்கும்பமதில் தானுண்டாச்சே. ௰௭

உண்டான பூரணமாய் கும்பம்வாங்கி
உண்மையென்றுமாமுனிக்கு அபிஷேகித்து
நன்றான நவக்கிரக மொன்பதுக்கும்
நலமான அனுக்கிரக நிலையுங்காட்டி
குன்றான அனுக்கிரக வாசல்காணக்
குவிந்துமன அறிவதனால் வின்னென்றாணே

வின்னென்றுவிசையுடனே முனைநாவுள்ளே
மெஞ்ஞானவவ்வாசல் திறக்கும்போ
கன்னென்றகபாடவழிக் குள்ளேநின்று
கலையறிந்வாசியினால் கமலநோக்கி
புன்னென்றுமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றதமரதிலே சிங்கென்றேசி
என்னென்றுமிப்படியே கொண்டுநின்றால்
யோகமுள்ளதசதீட்சை யுண்மைகாணே. ௰௮

உண்மையுடன்சுழினையிலே வின்னென்றாணி
உறுதியுடன் ஆதார தீட்சைகேளு
நன்மையுடன்ஓங்றீங் அங்கெங்கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தால்
தன்மையுடன்கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
ஞானமென்றசுழினையிலே தன்னைப்பார்த்து.

ண்மையுடன்-ஓம்,நமசிவயமென்றால்
நோக்குமுன்னே பிரமன் தரிசனமுமாமே. ௰எ

மப்பா சிவயநம சிவயநமவென்று
அதின்பிறகுவயநமசி வயநமசிவாவென்று
ரமப்பா தலைகாலாய் மாறிக்கொண்டு
சங்கையுடன்காதலையாய் மாறிக்கொள்ளு
மப்பாநமசிவய வென்றுமாற
அதின்பிறகுசிவயநம சிவயநமவென்று
மப்பாநமசிவய வென்றுமாற
உண்மையென்ற ஆதாரஞ்சித்தியாமே. ௰அ

த்தமுனேங்தைந்தெழுத்தை மைந்தாநீயும்
செம்மையுடன்தலைகாலாய் கால்தலையாய்மாற
த்தமுடன்ஆதார தேவதைகள்வந்து
சொன்னபடியிருதயத்தில் சுகமாய்நிற்பார
பத்தியுடனிப்படியே தியானம்பண்ணி
பதிவாகவிபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி
நித்தமுநீயிப்படியே செய்துநின்றால்
நிலையில்லாத்தூலசடம் நிலைக்கும்பாரே. ௰௯

பாரப்பாகலையறிந்து நிலையில்நின்று
பத்தியுடனாதார சூட்சங்கேளு
நேரப்பாஓங்கிலி அங்கென்றோது
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றோது
காரப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
கருணையுடன் சிங்கலி வங்கென்றோது
சாரப்பாவங்கிலி யங்கென்றோது
சதுசியாய்அங்கிலி மங்கென்றோதே. உ௰

ஓதியபின் யங்கிலி உங்கென்றோது
உண்மையுடன் உங்கிலி அங்கென்றோது
நீதியுடன் அங்கிலி மங்கென்றோது
நிலையறிந்து யங்கிலி றீங்கென்றோது
ஆதியுடன் றீங்கலி ஓமென்றோது
அப்பனே தலைகாலாய் மாறியோது
சோதியுடன் சுழினையிலே மனக்கண் சாற்றி
சுத்தமுடன் விபூதியை நீ தரித்துக்கொள்ளே ௨

கொள்ளப்பா விபூதியை நீ தரித்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன் கால்தலையாய் மாறக்கேளு
சொல்லப்பா ஓங்கிலி றீங்கென்றோது
சுத்தமுடன் றீங்கிலி மங்கென்றோது
வில்லப்பா மங்கிலி யங்கென்றோது
விவரமதாய்த் தோன்றுமடா செய்கையாவும்
உள்ளப்பா மங்கிலி அங்கென்றோது
உறுதியுடன் அங்கிலி வங்கென்றோதே. ௨௨

ஓதியபின் வங்கிலி சிங்கென்றோது
உத்தமனே சிங்கிலி மங்கென்றோது
நீதியுடன் மங்கிலி நங்கென்றோது
நிலையறிந்து நங்கிலி யங்கென்றோது
சோதியுடன் மங்கிலி ஓமென்றோது
சுத்தமுடன் ஈராறு தவமுஞ்சித்தி
வீதியென்ற ஆதார மேலாதாரம்
விண்ணடங்கி கண்ணடங்கி மேவிநில்லே. ௨௩

நில்லப்பா கண்ணடங்கி விண்ணென்றாறு
நிலையறிந்து பிராணாயஞ் செய்தாக்கைக்கா

கல்லப்பா திரேகமது காலனேது
காலனென்னும்வியாதியெல்லாங் காணுதோடும்
உள்ளப்பாவாசியது உறுதியாகும்
ஓதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
சொல்லப்பாஸ்தூலமுடன் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தூலங்கிநின்றஸ்தூலத்தின் சுருக்கங்கேளே, ௨௪

சுருக்கமுடன் ஆதாரஸ்தூலசூட்சஞ்
சொன்னபடிபிராணயஞ் செய்துகொண்டு
உருக்கமுடன்ஜெபதபங்கள் பூசையாவும்
உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டுதேறி
பருக்கமுடன் தானிருந்து சிவான்மாவே
பிரணவமாய்நின்றபரம் நிருமாகி
நருங்கியந்த அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
நேமமுடன்பிராணயம் நினைவாய்செய்யே ௨௫

செய்யப்பாபிராணயம் நினைவாய்செய்ய
சிவசிவாகருமானம் செப்பக்கேளு
பொய்யப்பாபோகாது பிராணயவாய்வு
பொருந்திநின்றுவினையாடும் புதுமைகேளு
மையப்பாசுழினையிலே லின்னென்றாணி
பதியாகமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
மெய்யப்பாசுழினையிலே சிங்கென்றுரேசி
வேகமுடன்கண்டமதில் அங்கென்றாகும்பே.()

உங்கென்றுகண்டமதில் கும்பித்தேதான்
அுசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
செங்கமலமானசுழி [illegible]
திரும்பியந்தபிண்டமதில் சென்றலைதும்

ங்கையுடன் தன்னகத்தில் தானேதானாய்
தண்மையுடன் நின்று விளையாடும்வாசி
மங்களமாய்சுழினையிலே மின்னென்றாணி
மார்க்கமுடன் இகபரமா யிருந்துகாணே. உ௭

காணவேசத்தியவள் தியானங்கேளு
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்கேளு
பூணவேயுரைத்திடுவாய் அங்கிங்கென்று
புத்தியுடன்பதினாறு உருவேசெய்து
தோணவேவிபூதி தூளிதமேபூசச்
சுத்தமுடன்பராசத்தி நிர்த்தஞ்செய்வாள்
ஊணவேயிப்படியே தியானம்பண்ணி
உண்மையுடன்பிராணய வுறுதிபாரே. உ௮

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியேகேளு
உண்மையுள்ள சத்தியைநீ தியானம்பண்ணி
பருதிமதிசுடரொளிபோல் பஞ்சகர்த்தாள்
பதியறிந்துபிராணயம் பதிவாய்ச்செய்து
சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுகசீலபிராணகலை வாசியேறி
கருதிமனமொன்றாகி சுழியில்நின்று
கலகமற்றஅமிர்த பானங்கொள்வாயே. உ௯

பானமென்றமதியமிர்த பானங்கொள்ள
பரப்பிரமமானசுழி வழியுங்காட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தனையறியப்பிராணயஞ் [illegible]சொல்லி
[illegible]னமென்றநிலைகாட்டி [illegible]காட்டி
[illegible]தாந்தஆறுமுக[illegible]காட்டி

மோனமென்றவடிவேலின் முனையுங்காட்டி
முனையறிந்துகலைநிறுத்தி முடிமேல்நில்லே. ௩௰

நில்லப்பாசதுரகிரி முடியிற்சென்று
நிலையானபொதிகையிலே வாசமாகி
உள்ளப்பாதானாகி யின்னென்றாணி
உன்மனதில்நினைத்ததொரு மந்திரந்தன்னை
சொல்லப்பாதியானமுடன் ஜெபிக்கும்போது
சத்தமுடன்சித்திக்கும் சுகமாய்நின்று
சொல்லப்பா அஷ்டாங்கயோகத்தேகிச்
சிவாயகுருபாதமதில் தெளிவாய்நில்லே. ௩௧

தெளிவானதெளிவதனால் தன்னைக்கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்துதவஞ் செய்வாயென்று
மழியாதவனுக்கிரக வரமுமீந்து
மார்க்கமுடன் மயில்வீரன் வடிவேல்கொண்டு
அழியாதஅண்டவரை முடிமேற்சென்று
அஷ்டகிரிபர்வதத்திற் கரசுமாகி
ஒளியாகிஅண்டவெளி யெங்குந்தானாய்
ஓங்காரவடிவேலை யுவந்தான்முற்றே. ௩௨

சுப்பிரமணியர் ஞானம்.

முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

காயகப்பல்.

ஏலேலோ ஏகரெதம் சர்வரெதம்
பிரமரெதம் ஏலேலோ ஏலிலலோ.

"பஞ்சபூதப்பலகை கப்பலாய்சேர்த்து பாங்கான ஓங்குமரம்பாமரம்கட்டு, நெஞ்சுமனம்புத்தி ஆங்காரஞ்சித்தம், மாறுபிமானங் கபிராகச்சேர்த்து, ஐந்தெழுத்தைக்கட்டி சரக்காகயேற்றி, ஐம்புலந்தன்னிலே சுக்காணிருத்தி, நெஞ்சுகடாட்சத்தால் சீனிப்பாய் தூக்கி, சிவனுடைய திருப்பொருளை சிந்தையில் நினைந்து, தஞ்சலானந்தவெள்ளத்தில்தானே அகண்டறதம்போகுதடா ஏலேலோ ஏலேலோ. க

களவையுங்கேள்வையுந் தள்ளுடா தள்ளு, கருணைக்கடலிலே தள்ளுடாகப்பல், மிற்குணந்தன்னிலே தள்ளுடாதள்ளு-நிறைந்தபரிபூரணத்தால் தள்ளுடா கப்பல்,மூக்கணைமூன்றையுந் தள்ளுடா தள்ளு- முப்பாழுக் கப்பாலே தள்ளுடா கப்பல்,திக்குத்திசையெங்கும் தள்ளுடாதள்ளு திருமந்திரஞ் சொல்லி தள்ளுடாகப்பல்,பக்கமுடன் கீழ்மேலும் தள்ளுடா தள்ளு பரவெளிக்கப்பாலே போகுதடா கப்பல் ஏலேலோ ஏலேலோ. உ

தந்தைதாய் சுற்றமும் சகலமுமறந்து - தாரஞ்சகோதரம் தானதும்மறந்து பந்தமும் நேசமும் பாசமுமறந்து, பதினாலுலோகமும் தனையும்மறந்து - இந்திரியர்கள் இரட்சித்த கப்பலிலேரி ஏகாந்தமானதொரு கடலிலேதள்ளி - அந்திரமானவெளி அருளானந்த,வெள்ளத்தில் அழுந்துதையாகப்பல்ஏலேலோ ஏலேலோ. காயகப்பல்-முற்றிற்று. ௩

உ

கடவுள் துணை.

வால்மீகர் அருளிய

சூத்திரஞானம் - ௰௬.

இருள்வெளியாய் நின்றசிவ பாதம்போற்றி
எழுத்தினுட விபரத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
அருவுருவாய் நின்றதுவே யெழுத்ததாகும்
ஆதியந்தம் அண்டபிண்ட மதுவேயாகும்
திருவுருவாய் ரவிமதியாய் நின்றரூபம்
சிவ்சத்தி திருமாலின் ரூபமாகும்
வருமுருவே சிவசத்தி வடிவமாகும்
வந்ததிலும் போனதிலும்மனதைவையே. (௧)

விந்ததுவும் போனதுவும் வாசியாகும்
வானில்வரும் ரவிமதியும் வாசியாகும்
சிந்தைதெளிந் திருப்பவனே யவனேசித்தன்
செகமெலாஞ் சிவமென்று யறிந்தோன்சித்தன்
நந்தியென்ற வாகனமே தூலதேகம்
நான்முகனே கண்மூக்கு செவிநாக்காகும்
தந்திமுகன் சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
தந்தைதாய் ரவிமதியென் றறிந்துகொள்ளே. (உ)
அறிந்துகொள்ளும் * பூரகமே சரிதைமார்க்கம்
அடங்குகின்ற * கும்பகமே கிரிகைமார்க்கம்
பிரிந்துவரும் * ரேசகமே யோகமார்க்கம்
பிசகாமல் நின்றதுவே ஞானமார்க்கம்
மறிந்துவுடல் புகுகின்ற பிராணவாய்வு
மக்த்தான சிவசத்தி அடங்கும்வீடு
சிறந்துமனத் தெளிவாகி சேர்ந்தோன்சித்தன்
சிவசிவா அவனவனென் றுரைக்கலாமே. (ந)
ஆமப்பா வுலகத்தில் பெருநூல்பார்த்தோர்
அவரவர்க ணடக்கையெல்லாம் சரிதையென்பார்
ஓமப்பா கல்லைசெம்பை தெய்வமென்று
உருகுவார் பூசிப்பார் கிரிகையென்பார்
வாமப்பா யோகமென்று காய்கனியைத்தின்று
வாய்பேசா வூமையைப்போல் திரிகுவார்கள்
தாமப்பா ஞானமென்று விண்டுமேலும்
காக்கைபித்தன் மிருகம்போல் சுத்துவாரே (ச)
சுத்துவார் பெருநூலைப் பார்த்துபார்த்து
தூஷிப்பா ருலகத்தில் சிறிதுபேர்கள்

* பூரகம் - இழுக்கிறது. * கும்பகம் - அடக்கிறது.
* ரேசகம் - விடுகிறது.

தெத்துவா ரவர்பிழைக்க வனேகவேஷம்
தேகத்தி லணிந்துகொண்டு திரிகுவார்கள்
பத்துவார் குருக்களென்பார் சீஷரென்பார்
பையவே தீக்ஷைவைப்பார் தீமையென்பார்
கத்துவார் திரிமூர்த்தி தாமேயென்று
காரணத்தை யறியாத கசடர்தானே. (௫)

தானென்ற வுலகத்தில் சிறிதுபேர்கள்
சடைபுலித்தோல் காஷாயம் தாவடம்பூண்டு
ஊனென்ற வுடம்பெல்லாம் சாம்பல்பூசி
உலகத்தில் யோகியென்பார் ஞானியென்பார்
தேனென்ற சிவபூசை தீட்சையென்பார்
திருபாலை கண்ணாலே கண்டோமென்பார்
கானென்ற காட்டிலேகுரு ளலைவார்கோடி
காரணத்தை யறியாமல் கதறுவாரே. (௬)

கதறுகின்ற பேர்களையா கோடாகோடி
காரணத்தைக் கண்டவர்கள் கொஞ்சம்கொஞ்சம்
பதறுகின்ற பேர்களெல்லாம் பராபரத்தைப்
பத்திநின்று பார்த்தவர்கள் சுருக்கமப்பா
உதறுகின்ற பேர்களெல்லா முலகத்துள்ளே
உதித்தகலை தன்னுள்ளே யறியமாட்டார்
சிதறுகின்ற பேர்களைப்போல் சிதறிடாமல்
சிவசத்தி வரும்பாதை தன்னில்நில்லே. (௭)

நில்லென்ற பெரியோர்கள் பாஷையாலே
நீலலகம் தன்னுக்குள் நாலுவேதம்
வல்லமையாய் சாஸ்திரங்க ளிருமூன்றாக
வுயிர்பிழைக்க புராணங்கள் பதினெட்டாக

கல்லுகளைக் கறைப்பதுபோல் வேதாந்தங்கள்
கட்டினு ரவரவர்கள் பாஷையாலே
தொல்லுலகில் நால்சாதி யனேகஞ்சாதி
தொடுத்தார்க ளவரவர்கள் பிழைக்கத்தானே (அ)

தானென்ற வுலகத்தி லில்லாவிட்டால்
தன்பெருமை யாலழிந்து சகத்தில்வீழ்வார்
ஊனென்ற வுடம்பெடுத்தா லெல்லாம்வேணும்
உலகத்தி லவரவர்கள் பாஷைவேணும்
மானென்ற சிவகாமி சிவனுங்கூடி
மாமுனிவர் முகம்பார்த்து மறைநூல்சொன்னார்
தேனென்றே சிவகாமியருளினாலே
திரட்டினார் வெகுகோடி தேசபாஷை. (௯)

தேசத்தின் பாஷைதனை யறிந்திடாமல்
தெளிவாகத் தாமுரைப்பார் பாஷைபார்த்தோர்
ஆசிப்பா ருலகத்தில் கண்டதெல்லாம்
ஆச்சரியந் தனைக்கண்டு மறந்துபோவார்
வாசிதனை யறியாத சண்டிமாண்பர்
வார்த்தையினால் மருட்டிவைப்பார் மற்றபேரை
நாசிநுனி தனிநடுவில சிவத்தைக்கண்டோர்
நான்முகனும் திருமாலும் சிவனுந்தானே. (௰)

சிவசிவா பதினெண்பேர் பாடற்கெல்லாம்
திறவுகோல் வால்மீகன் பதினாறும்
சிவம்பெத்த சித்தரெல்லாமென் னூல்பார்த்து
சிவனோடே கோள்கள் சொன்னார் சினந்தார்நாதன்
ஆவமாகிப் போகாமல் சிவனுத்தாரத்தின்
அருளினால் துறந்துசொன்னேன் உலகுக்காக

நலமான நவக்கிரகங்கள் தன்னுக்குள்ளே
நாக்குவாய் செவிமூக்கு அதனுள்பாரே. (௰௧)

நாக்குவாய் செவிமூக்கு மத்திக்கப்பால்
நடுவீதி குப்பமுதல் வுச்சிதொட்டு
தாக்குவாய் அங்கென்றே அதிலேமூட்டி
தாயாரைப் பூசித்து வேதம்வோது
வாக்குவாய் அசையாமல் மவுனங்கொண்டு
வாசிவரு மிடத்திற்மனம் வைத்துக்காரு
நீக்குவாய் வாசியொடு மனந்தான்புக்கில்
நினைவு அதி லடங்கிவரும்வரிசைகாணே. (௰௨)

காணரிது யெவராலு மிருசுவாசம்
காண்பவனே சிவசித்த னவனேயாகும்
பூணரிது வுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டில்
பூலோக சித்தனென்ன வுரைக்கலாகும்
காணரிது சிவசக்தி திருமூச்சாகும்
காட்டாதே மூடருக்கு யிந்நூல்தன்னை
தோணரிது விழிமயக்கம் சும்மாப்போமோ
சொல்லரிதுசூட்சுமத்தைச்சொன்னேனப்பா.(௰௩)

சூட்சமின்னால் சொல்லுகிறேன் வாசிகாண
சூட்சாதி சூட்சத்தைத் துறக்கப்போகா
சாட்சியில்லை துணையில்லை கேழ்வியில்லை
சந்தேக மொன்றுமில்லை விழியைக்காண
காட்சியென்ன கற்பத்தில் வசிக்குமாப்போல்
காரணத்தைக் கண்ணாலே கண்டிருக்க
ஆட்சிதருமுமையாளை யப்படியேகண்டேன்
ஆனந்ததிருக்கூத்தின் நடக்கைக்காரோ. (௰௪)

காற்பதற்குபத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
காய்கனிகள் பஞ்சரசம் பரமானங்கள்
ஏற்கையுட னுண்டுகொண்டு சிவத்தைக்காரு
என்மக்காள் சித்தருட குருநூல்பாரு
ஆத்துமத்துக்கழிவில்லா திருக்கவேணும்
அவரவர்கள் நித்தியகர்ம நடத்தவேணும்
தீர்க்கமுட னின்றவர்க்கு வாசிசித்தி
சிறப்புடனே பதினாறும் பலிக்குந்தானே. (௰௫)

தானவனாய் யிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
தன்னுக்குள் தானிற்க யிடமும்வேணும
வானவனாய் நின்றவர்க் கெல்லாஞ்சித்தி
வானுக்குள் மனமிருக்க மதிபோல்காணும்
தேனவனாஞ் சித்தருக்குத் தெருட்டாமூலி
சிரசப்பா வுடலுக்குப் பதியேயாகும்
கோணென்றவட்டத்துள் நடுவேநின்றால்
குமரியவள் வாலைசிறு பெண்தான்தேவி
கோணவனா யிருக்கவென்று குறியைச்சொன்னேன்
குவலயத்தில் பதினாறுங்குருகததானே (௰௬)

வால்மீகர்ஞானம் - ௰௬

முற்றுப்பெற்றது.

உ

சற்குருவே துணை.

அகஸ்தியர் ஞானம். ௰௬

பூரணமே தெய்வமென் றுரைத்தாரையா
பூரணத்தை யின்னதென்று புகலவேணும்
காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமேயாகும்
மாரணமாமுலகத்தில் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுபூரணத்தை யிகழ்ந்தாரையா
வாரணத்தைமனம்வைத்துப் பூரணத்தைக்கார்த்தால்
வாசியென்றசிவயோக வாழ்க்கையாச்சே (௧)

ஆச்சப்பாவிந்தமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மாலுமாரனொடு தேவரெல்லாம்

மூச்சப்பா தெய்வமென் றறியச்சொன்னார்
முனிவோர்கள் ரிஷியோர்க ளிப்படியேசொன்னார்
பேச்சப்பா பேசாமல் நூலைப்பார்த்து
பேரான பூரணத்தை நினைவாய்க்காரு
வாச்சப்பா பூரணத்தைக் காக்கும்பேர்கள்
வாசிநடுமையத்துள் வாழ்வார்தாமே (௨)

தானென்ற பெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
தாயான பூரணத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்றமுதுடைப் பானஞ்செய்து
தெவிட்டாதமவுனசிவ யோகஞ்செய்தார்
வானென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமொன்றாம் நூலாறென்றாம்
நானென்றாம்நீயென்றாம் பலஜாதியென்றாம்
நாட்டினானுலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே (௩)

பிழைப்பதற்கு நூல்பலவுஞ் சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்று
உழைப்பதற்கு நூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்திற்புத்திகெட்டே யலைவாரென்றும்
தழைப்பதற்குச்சாதியென்றும் விந்துவென்றும்
தந்ததாய்பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
உளைப்பதற்குச்சொன்னதல்லாற் கெதிவேறில்லை
யுத்தமனையறிந்தோர்கள் பாடினாரே (௪)

பாடினாரிப்படியே கதைசொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்க ளுலகமூடர்
சாடுவார்சிலபேர்கள் பலநூற்பார்த்து
தன்னைமறந்துபடுகுழியில் விழுவார்சாவார்

வாடுவார்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்திற்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாடுவார்பூரணத்தை யறியார்மூடர்
நாய்போலேகுலைத்தல்லோ வொழிவார்தானே. (ரு)

காணுமலலைந்தோர்கள் கோடாகோடி
காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
வீணுகப்புலம்பினதா லறியப்போமோ
வாய்ஞானம்பேசுவது மேதுக்காகும்
கோணுமற் சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
குருபாதமிருநான்கில் நாலைச்சேர்த்து
நாணுமலொருநினைவாய்க் காக்கும்போது
நாலுமெட்டுமொன்ருகும் நாட்டியூதே. (சு)

ஊதியதோருதறிந்தா லவனேசித்தன்
உத்தமனே பதினுறும் பதியேயாகும்
வாதிகளேயிருநான்கும் பதியின்பாதம்
வகைநான்குமுயிராகும் மார்க்கங்கண்டு
சோதிபரிபூரணமு மிதுமூன்றுநான்
தூங்காமற்றூங்கியங்கே காக்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மரனுமொன்ருய்
அண்ணாக்கின்வட்டத்துள் ளாகும்பாரே. (எ)

பாரப்பாவுதயத்தி லெழுந்திருந்து
பதருமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
காரப்பாபரிதிமதி ரண்டுமாறி
கருவானசுழிமுனையி லுதிக்கும்போது
தேரப்பாவண்ணாக்கு ளின்றுகொண்டு
தியங்காமற் சுழிமுனைக்குள் ளடங்கும்பாரு

சிரப்பாபதினாறில் எட்டுநான்கும்
சிதறாமல்மூன்றுமொன்றாய்ச்சேர்ந்துபோமே (அ)

ஒன்றானபூரணமே யிதுவேயாச்சு
உதித்தகலைதானென்று மிதுவேயாச்சு
நன்றாகத்தெளிந்தவர்க்கு ஞானஞ்சித்தி
நாட்டாமற்சொன்னதினால் ஞானமாமோ
பன்றினவாதிகுரு சொன்னஞானம்
பரப்பிலேவிடுக்காதே பாவமாகும்
திண்டாடுமனத்தோர்க்குக் காணப்போகா
தெளிந்தவர்க்குத்தெரிவித்த வுகமைதானே. (கூ)

உகைமையின்னஞ்சொல்லுகிறே னுலகத்துள்ளே
யுவமையுள்ளபரிகாசம் நனிபேசாதே
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறாதே
நகையாதேசினங்காதே யுறங்கிடாதே
நழுகாதேசுழிமுனைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஜகமுழுதும்பரிபூரண மறிந்துவென்று
தெளிந்துபின்புலகத்தோ டொத்துவாழே. (ய)

வாழாம்லுலகம்விட்டுப் பலவேடம்பூண்டு
வயிர்பிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிப்பேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிரப்பான்மட்டை
தனையறியாச்சண்டாளர் முழுமாடப்பா
பாழாகப்பாவிகடன் சொற்கேளாதே
பதறாதே வயிர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதேபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டுக்
கலைக்காதேயுடலுயிரென் றுரைத்திடாதே. (கக)

உடலுயிரும்பூரணமு மூன்றுமொன்று
வுலகத்திற்சிறிதுஞானம் வெவ்வேறென்பார்
உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றக்கால்
உத்தமனேபதினாறு மொருநான்குமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீயன்
உலகத்தோ ரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமு மடிமுடியுமாச்சு
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியில்நில்லே. (௧௨

பதியின்னவிடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலைரண்டாகும்
விதியென்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணானவிண்ணுக்கு ளண்ணாக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமுங் கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசமெட்டும்
பதியவிடஞ்சுழிமுனை யென்றதற்குப்பேராம்
பகருவார்சொர்க்கமென்றும் கைலாசமென்றே (க

கைலாசம்வைகுந்தந் தெய்வலோகம்
காசிகன்னியா குமரியென்னுஞ் சேதுவென்றும்
மயிலாடுமேகமென்றும் நாகமென்றும்
மாய்கையென்றும்மின்னலென்று மவுனமென்று
துயிலானவாடையென்றுஞ் சூக்ஷமென்றும்
சொல்லற்ற விடமென்று மொடுக்கமென்றும்
சுயிலானபாதமென்று மடிமுடியென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. (

பேர்சொன்னேன்னார்சொன்னேனிடமுஞ்சொ[illegible]
பின்கலையுமுன்கலையு மொடுக்கஞ்சொ[illegible]

பூருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பலபேர்கண்டத்துகின்ற தொழிலுஞ்சொன்னேன்
சீருலகிலின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன்
சித்தானசித்தெல்லாந் தருக்கச்சொன்னேன்
நேர்சொன்னேன் வழிசொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்னேன்
நின்னுடமையினதென்று பிரித்துச்சொன்னேன். ()

பிரிதனுரைத்தேனென்றுதற் பிரட்டிக்குள்ளே
பிதற்றாகளென்றுகத் திரிநூலாக்கில்
விரிதனுரைத்த நூலினது பார்க்கச்சொன்னேன்
வில்லாதே பிறகு நாலிருநூறதனை
கருத்துடனே யறிந்துகொண்டு கலைமாறுந்த
காரியத்தைதனையாகே கருத்திருந்தொளு
கருதிசொன்னசெத்திபலைா நருக்கசொன்னேன்
சுத்திப்பொருந்திஞானந் தேறியென்முற்றே ()

அகஸ்தியர் ஞானம் - [illegible].

முற்றிற்று.

உ

சிவசற்குருவே நம:

அநுகூலமுனிவர் செய்தருளிய

பரமானந்ததீபம்.

இவை

சிதம்பரம்

அ. இரத்தினசபாபதிமுதலியார்

அவர்களால்,

சென்னை - புரசை:

. ஸ்ரீசு. [illegible] லாச [illegible]ச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

பரமானந்ததீபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுலோகம்.

ஓம்.

பரமானந்தம் பரமசுகிர்தம் கேவலம் ஞான மூர்த்திம் த்விந்த்வாதீதம் ககனசதுர்ஸியம தத்வமஸ்யாதி லட்சியம. (க)

ஏகம் நித்தியம் விமல மசலம சர்வதாசாட்சி பூதம் பாவாதீதம் திரிகுணரகிதம் ஸ்ரீசற்குரும் நமாமி, (உ)

தியானமூலம் குரோரா மூர்த்தியம் பூசாமூலம் குரோரா பதம் மந்த்ரமூலம் குரோரா வாக்கியம் முக்திமூலம் குரோரா கிருபா. (ஙு)

குரு ப்ரம்மா குரோர் விஷ்ணு குரு தேவ மஹேஸ்வர குரு சாட்சாத பரப்ரம்மம் தஸ்மை ஸ்ரீகுருவேநமா. (ச)

மன்னாதோ ஸ்ரீஜகன்னாதோ மகத்குரும ஸ்ரீஜகத்குரும மமாத்மா சர்வபூதாத்மா தஸ்மை ஸ்ரீகுருவேநமா. (ரு)

சைதன்யம் சாஸ்விதம் சாந்தம் வ்யோமாதீதம் நிரஞ்சனம் நாதபிந்து களாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீகுருவேநமா. (சா)

பிரம்ம விஷ்ணுஸ்ய ருத்ரஸ்ய ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவஏகே ஸ்தாப்பக தக்கேய தஸ்மை ஸ்ரீகுருவேநமா. (எ)

சர்வாத்மகம் சர்வ சமம் சச்சிதானந்த விக்ரகம் சர்வாதாரம் சர்வபூரணம் சதாநாராயணம் பஜே. (அ)

சுலோகம் முற்றிற்று.

இந்த எட்டு சுலோகங்களை அந்திசந்தி இரண்டுவேளையிலும் தோத்திரஞ்செய்து வந்தவருக்கு பரமசிவகிருபாகடாக்ஷம் எளிதிற்கிடைக்கும்.

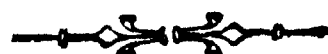

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:.

குரு துதி.

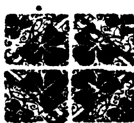
தாயினுமிரங்கியெந் தனைவந்தாண்டருள
தூயவன்சரணமே சுமக்கவென்றலை
வாய்துதிசெயக்கர மலர்கடேய்த்தொழ
நேயமோடனுதின நினைகநெஞ்சமே.

ஆக்கியோன்பெயர் முதலிய.

சீர்பெருகுந்தீர்த்தபுரி நந்திகேசன்
திருக்கோயில்நதிக்கடுத்த கீழ்பாலாகப்
பாரபெருகுமாதவத்தைப் புரிந்துமேவும்
பரிவுடையவனுகூல முனிவனென்போன்
ஏர்பெருகுந்தமிழ்ப்பரமா னந்ததீபம்
எனறுரைத்தானின்னூலை ஓதினோர்கள்
போபெருகுசிவபெருமான் தாளைப்பற்றிப்
பேரின்பவீடதனைப் பெறுவர்தாமே.

உ

சிவசற்குருவே நம:

பரமானந்ததீபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

நேரிசை வெண்பா.

தந்தைதாயாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலாவின்பநமக் காவானு—மெந்தனுயிர்
தானாகுவானுஞ் சரணாகுவானுமருட்
கோனாகுவானுங் குரு.

அஞ்செழுத்தினுருவாகி யறிவுமாகி
யாதிநடுவீறாகி யநாதியாகிச்
செஞ்சடையிற்கொன்றைதும்பை யணிந்தோனாகித்
தேனாகிப்பாலாகி செகமேழாகி
மஞ்சுலவுங்குழலுமையோர் பாகனாகி
மகிட்சியுடனெனையாண்ட குருவுமாகி
வஞ்சமறத்தொழுமடியா ருளத்தின்மேவும்
வள்ளல்தனைப்புகழ்ந்தேத்தி வணங்குவாமே.

மாலயனுருத்திரனாய் மகேசனாகி
மன்னுசதாசிவமாகி வானோராகிக்
காலமொருமூன்றினுமாய் முனிவோராகிக்
ககனமுதற்பூதபௌ திகமுமாகிச்
சீலமுடன்றொழுமடியார்க் கெளியோனாகித்
திரைகடலாய்மறைமுடிவாய்ச் சிறியேற்கன்பாய்
மேலுமருட்குருவடிவாய் வந்தாட்கொண்ட
மெய்ப்பொருளை யுளத்தில்வைத்துக் கருதுவாமே.

எவ்வுயிருமெப்பொருளும் படைத்தகோமா
னெங்குமொன்றாய்நின்றிலங்குஞ் செய்பொற்சோதி
யில்வுலகிலன்புடனே யர்சித்தேத்து
மெளியோர்களனுதினமுங் கருதிச்செய்த
பவ்வமெல்லாம்பற்றறுக்குங் கருணைக்கண்ணன்
பார்ப்பதியோர்பாகம்வைத்த வேதநாதன்

திவ்வியபொற்றாளிரண்டுங் கருத்தில்நோக்கித்
தினந்தினமுந் துதித்திறைஞ்சிப் போற்றுவாமே.. (௩)

எல்லார்க்கும்பரமசிவன் துணையாமாகில்
எவ்வுயிர்க்கும்அவனருள்சேர்ந் திருக்குமென்றே
பொல்லார்க்கும்இயற்கைகெடப் புரிந்திடாமல்
பொறிவழியில்மனம்பொருந்திச சுழன்றிடாமல்
நல்லநர்க்கும்பெரியவர்க்கும் எளியோருக்கும்
நாடோறுமிரககமுண்டாய் நடப்பாயாகில்
பல்லோர்க்கும்உயிர்க்குயிரா யிருக்குமெங்கோன்
பரிவினொடுகருணையருள் பாலிப்பானே, (௪)

புலைகளொடுகொலைகளவு கட்காமத்தைப்
புந்திதனிற்கருதாமல் நிற்பாயாகில்
மலைமகளோர்பாகனுந்தன் வசமாய்நிற்பான்
மாதவமுமநிலைக்கும்இந்த வழிநில்லார்க்கு
அலைகடலிற்றுரும்பதுபோல் மனந்தள்ளாடும்
அறிவுதனககாணிவரும் அதுவல்லாமல்
நிலைதவறுமஎழுபிறபபும் நீங்காதென்றே
நீணிலத்திலருமறைகளோதுமவாறே. (௫)

ஆணவகாமியமாயை மலமோர்மூன்றும்
அடுத்தறிவைக்கெடுக்குமதை யடுக்கட்போமோ
சாணளவுக்கேறிவந்தால் முழத்துக்கப்பால்
தாழ்த்திவிட்டுத்தனக்காளாய்ப் படுத்திக்கொள்ளும்
வாணிபாசெய்தொழிலதுபோல் கருத்தால்நோக்கி
மலமூன்றும்பொசிப்பறவே நிற்பாயாகில்
ஆணவமும்மலமகலும் பரமானந்த
வமுதருந்திவாழ்ந்துசுகித் திருக்கலாமே. (௬)

தன்னரசுநாடுவிட்டுக் காடுபாய்ந்து
தனித்தொன்றிப்பசுவாகிப் பாசத்தாலே
பொன்னைமண்ணைப் பெண்ணைநிதந் தேடித்தேடிப்
பொய்யுடலுக்கின்பதுன்பம் வேண்டிவேண்டி
மின்னனையார்கொங்கையைக்கண் டேங்கித்தூங்கி
விருப்புவெறுப்புற்றழிந்து விசகால்வெந்தே
தன்னுடையபதியறியத் திறமில்லாமல்
தயங்கினர்களெண்ணிறந்த கோடியாமே. (௭)

முந்நாளில்தன்னைமறந் திசைக்காளாய்
மூலத்தில்ஆங்கார வடிவாயத்தோன்றி
எந்நாளுந்திகைப்பூடு மிதித்தாற்போல
என்னதென்றுமயானென்றும இழிவுற்றேங்கித்
தன்றனைதான்கெட்டால மனதுளாடு
எம்பிரானென்செய்வான் அவன்பொற்றாளை
பன்றுமைபூசித்தால் குருவாயத்தோன்றிப்
பக்குவத்திலதன்னையறி விப்பானென்றே

தொட்டில் மும்விட்டிடப்ப சொலவிக்காட்டித்
தோற்றமொடுகைமய்பிராணமய வீர்த்துக்கூட்டிச்
சிட்டியவக்குவத்தை சற்றியபாத்துத்
திருவருளைச்சொக்கவைலோ ஞானத்தை
இட்டதொருசட்டிசைக்குப பதிலசெவலாமல்
இணைபதுனைப்பி னைடிதுக்குப் பட்டுக்கொட்டாமல்
சட்டமூன்விட்டியத்தி ட்டைப்போக்குச்
சாதிக்குமஉழ்ழயாசன் சிட்டாமே

என்னதென்றுமயானென்றும விருப்புற்றென்றும
எனதுடலமபருத்ததென்றும இளைத்ததென்றும
தனதுடலைத்தானென்றும மதிகசையாலே
தன்மகனைமழ இருவினையால் துணிவாயத்தேடிப்
பின்னுமுடல்எடுப்பதற்கே காதலாகிப்
பிறவிவிடாயகொணடுழன்ற நெஞ்சேகேளாய்
நின்னுடலைப்பருத்ததுநீ வேறாய்க்கண்டு
நினைவறிவைத்தானுக நேசிப்பாயே

அன்னைதந்தைதுணைவாசற்றம் பெண்டாமக்கள்
அச்சுமட்டம்தொட்டுமுத்தம ஆடுமாடு
நன்னிதியங்கன்னனுடன் செநநெற்கெல்லாம்
நான்எனதெனறலைககணுறாக கவலைக்காளாய்
எண்ணசென்மம்எடுத்துழுத்தாய் நெஞ்சேகேளாய்
இனியேனும்சுருதியுக்தி நெறியூடேனறிந்து
தன்னையின்னதென்றறிந்தே யனுபோகித்தால்
சம்சாரதுக்கமெல்லாம் வெளியாங்கானே.

முத்திபெறும்வழியேது யானாரெந்தன்
மூடபவம்துலையும்வகை யாதோவென்று

பத்தியுடன் அருட்குருவின் சந்நிதானம்
பணிவிடைசெய் தொழுக்கமுண்டாய் விசாரித்தன்பாய்
உய்த்துணர்ந்து நடுவணையிற கணப்போதேனும்
உற்றுளக்கண்மாறாமல் பார்த்தாயானால்
சத்தொடுசித்தானந்த வடிவாய்எங்குந்
தானாகிநின்றபதம் பெறுவதாமே. (கஉ)

ஆவியுடல்பொருள்மூன்றுந் தத்தமென்றே
அருட்குருவின சன்னிதியிற சித்தமாக
மேவியளித்ததறியுண்மைப் பொருளைப்பற்றி
மெய்யுத்தவத்தின்மிகத் தோராய் நிற்குநல்லோர
பாவையபோ டிவ்வுலகத்தில வாழ்ந்திட்டாலும
பரிவினொடுந் துறவறத்தோ டிருந்திட்டாலும்
பூவுலகில்ஒட்டியுமஒட் டாமல்வேறாயப்
புளியோடுபழமபோலவே திருப்பர்தாமே. (கங)

சாதனமாம்சதுஷ்டயத்தின் விசாரத்தாலே
சந்தேகமுள்ளதெல்லாம தவிர்ப்போகும்
பேதமறப்பிரமமொன்றே நித்யமென்றும
பிரபஞ்சமஅநித்யமென்று மறந்தாயானால்
ஆதரவாயப்பரோக்ஷமென பதுவேயாகும
அபரோக்ஷஞானமென்ப தியாதோவென்றால்
காதலுடனசொல்லாமற சொல்லிககாட்டுங
காரணதேசிகனருளாற் பெறுவதாமே. (கச)

ஒன்றாகிஒன்றினுக்குள் மூன்றுண்டாகி
ஒருமூன்றாககிருமூன்றாய அதிலொன்றுக்குள்
விண்ணாகிஒன்றிலொன்றாய் ஐந்துண்டாகி
விரிந்தவைந்தில்ஒன்றொன்றாக ஐந்தைந்தாகிப்
பெண்ணாகிஆணாகி நாலுவாகிப்
பிரிந்துலகேழாகிப் பிரமாண்டமாகி
மண்ணாகிமண்ணொன்றடைந்து மாறுமூன்றும
வந்தவழியேஒடுங்கி ஒன்றாங்காணே. (கரு)

ஆவரணம்விக்ஷேபம அவஸ்தைமாயை
அவைநான்குமமுககுணத்திற் செனித்தவாகும்
ஆவரணவிக்ஷேபம் அவஸ்தைமாயை
அவைநான்கின்காரியங்கள் யாதோவென்னில்
ஆவரணவிக்ஷேபம் அவஸ்தைமாயை
அவ்வநான்கிற்சிவசீவன் செகத்துண்டாச்சு

ஆவரணவிக்ஷேபம் அவஸ்தைமாயை
ஆவைநான்குமஇசையற்றோர்க் கில்லைதானே. (க௬

இசையற்றோர்க்கின்பமில்லை துன்பமில்லை
இருவினையோடிரவுமில்லை பகலுமில்லை
குட்சிதனக்கிரைதேடித் திரிவதில்லைக்
குறைவுமில்லைநிறைவுமில்லைக் குலமோயில்லை
சட்சமயவாதமில்லை பேதமில்லை
சங்கற்பவிகற்பமில்லைத தானேதானாய்
ஆசசமதுக்கசுகித்திருக்கும் சிசுவைப்போல
ஆனந்தவிளையாட்டோ டிருப்பாதாமே. (க௭

துக்கமுதல்எழுதாதும் வாதித்தோங்கித
தொல்லைவினைக்கீடாகித் தோற்றுங்காயங்
களைக்குதவியற்றபுழு மேசசற்கூடாம்
கலதியுறுமலமூத்திரக் கடமென்றெண்ணித
துவத்துடையோருடல்தளர்ந்து நழுவாமுன்னந
தனனுடலைப்பகுத்தறிவால் தள்ளியேறிப்
பவக்கடலைக்கடப்பதன்றிப் பிறந்தாளாகிப
பவக்கடலிறபடியாகளோ படிந்திடாரே. (க௮

சொற்பனத்தில்மலடிபிள்ளை பெற்றாற்போலும
சோரனென்றுகட்டையைகண்டொளித்தாற்போலும
சறபமென்றுபழுதையைககண் டயாந்தாற்போலும்
சடத்தைமெய்யென்றறிவிழந்தோர பிறந்தாளாகும்
சொற்பனங்கணடெழுந்துபொயயென் றறிந்தாற்போலும
சோரனென்றோன கட்டையிதென் றறிந்தாற்போலு
சறபமென்றோன பழுதையிதென் றறிநதாற்போலும்
சடத்தைமித்தையென்றறிந்தோன் ஞானியாமே. (க௯

ஆறாறுதத்துவத்தின் வகையேதென்றால்
ஆக்கையெனுந்தூலமதி லிருமூன்றாகும்
ஈராறுக்குமத்தி லிருபதாகும்
இசையானகாரணத்துக் கோரைந்தாகும்
கூறும்பூதமைந்துங் கூடக்கூட்டிக்
குலவுசிவதத்துவமென் றோதுநூல்கள்
வீறுறுதத்துவங்கள் முப்பத்தாறும்
வேறாகக்கண்டறிவே சாட்சியாமே. (௨0

மண்ணிடத்திற்றோன்றுகின்ற கடத்தைநீக்கி
மண்ணென்றுமதித்தறியில் மண்ணேயாம்போற்
றண்ணிடத்திற்றோன்றுகின்ற குமிளிதன்னைத்
தண்ணென்றுமதித்தறியில் தண்ணீராகும்
பொன்னிடத்திற்றோற்றுகின்ற உடமைதன்னைப்
பொன்னென்றுமதித்தறியில் பொன்னேயாம்போற்
தன்னிடததிற்றோற்றுகின்ற சடத்தைநீக்கித்
தானென்றுமதித்தறிவே சாட்சியாமே. (உக)

அஸ்த்தியுடன்மாஙகிஷநதோல் நரம்புரோமம்
ஐந்துமஉனககன்னியமா யிருக்கையாலே
அஸ்த்தியுடன்மாஙகிஷந்தோல் நரம்புரோமம்
ஐந்துமுதற்பிரிதிவின் கூறதாகும்
அஸ்த்தியுடன்மாஙகிஷந்தோல் நரம்புரோமம்
ஐந்துவிதம்நீஅறிவாய் அவைநீயல்ல
அஸ்த்தியுடன்மாஙகிஷந்தோல் நரம்புரோமம்
ஐந்தினுக்கும்உயர்சாட்சி நீயாஙகாணே. (உஉ)

மூத்திரம்வாய்நீர்வேர்வை உதிரம்விந்து
முதல்ஐந்தும்அன்னியமா யிருககையாலே
மூத்திரம்வாயநீர்வேர்வை உதிரம்விந்து
முதல்ஐநதுய்சலததினிட கூறதாகும்
மூத்திரம்வாயநீர்வேர்வை உதிரம்விந்து
முதலைந்தும்நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
மூததிரம்வாய்நீர்வேர்வை உதிரம்விந்து
முதலைந்துக்குயர்சாட்சி நீயாஙகாணே. (உ௩)

பசிதாகம்நித்திரைமை துனம்சோம்பல்ஐந்தும்
பகுததறியில்அன்னியமா யிருக்கையாலே
பசிதாகம்நித்திரைமை துனம்சோம்பல்ஐந்தும்
பகுத்தறியின்அக்கினியின் கூறதாகும்
பசிதாகம்நிததிரைமை துனம்சோம்பல்ஐந்தும்
பகுததறியில்நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
பசிதாகம்நித்திரைமை துனம்சோம்பல்ஐந்தும்
பகுத்தறியில்உயர்சாட்சி நீயாஙகாணே. (உ௪)

ஓடல்இருந்திடல்நடத்தல் படுத்தல்தாண்டல்
ஓரைந்தும்அன்னியமா யிருக்கையாலே

ஓடல்இருந்திடல்நடத்தல் படுத்தல்தாண்டல
ஓரைந்தும்மாருதத்தின் கூறதாகும
ஓடல்இருந்திடல்நடத்தல் படுத்தல்தாண்டல்
ஓரைந்தும்நீயறிவாய் அவைநீயலல
ஓடல்இருந்திடல்நடத்தல் படுத்தல்தாண்டல
ஓரைந்துக்குயாசாட்சி நீயாங்காணே. (உரு

இராகமொடுமோகவெட்கம் பயம்துவேஷம்
இவைஐந்தும்அன்னியமா யிருக்கையாலே
இராகமொடுமோகவெட்கம் பயம்துவேஷம
இவைஐந்தும்ககனத்தின் கூறதாகும
இராகமொடுமோகவெட்கம் பயம்துவேஷம்
இவைஐந்தும்நீஅறிவாய் அவைநீயலல
இராகமொடுமோகவெட்கம் பயம்துவேஷம
இவைஐந்துக்குயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (உசு

தசைநரம்புதுவக்குமயிர் எலும்புவாய்நீர்
தன்னெடுசுக்கிலங்குருதி சிறுநீரோர்வை
பசிதாகம்மைதுனம்கண் ணுறக்கமசோம்புல
படுத்தல்இருந்திடல்நடத்தல் ஓடலதாணடல
"திசைபகழிராகமொடு மோகவெட்கம்பயம
திவேஷம்அசாமிவ்வகைக ளிருபத்தைந்தும
இசைபெரும்ஐம்பூதபஞ்சீ கரணதூல
மென்னும்உடல்அன்னமய கோசங்காணே. (உஎ

அன்னமயமென்பதுவே தூலதேக
மாகும்இனிப்பிராணமய மனேமயத்தோ
டினிவிஞ்ஞானமயத மூடனிம்மூன்றும
உற்றதொருசூக்கும சரீரமாகும
பின்னுமொருஆனந்தமய கோசமென்றும்
பெருகியகாரணதேக மென்பார்மேலோர
பன்னியஉடல்மூன்றும் கோசமைந்தும
பகுத்தறியுமுயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (உஅ)

காரணசூக்குமதூல தேகமூன்றுங
கண்டறியில்அன்னியமா யிருக்கையாலே
காரணசூக்குமதூல தேகமூன்றுங
கண்டறியில்ஐங்கோச பாசமாகும்

காரணருக்குமதால தேகமூன்றுங
கண்டறியில்நீஅறிவாய் அவைநீயல்ல
காரணருக்குமதால தேகமூன்றுங
கண்டறியில்உயாசாட்சி நீயாஙகாணே. (உக)

கோசமைந்தும்ஒவ்வொன்ருய்ப் பிரிததுவேருய்க்
குறிததறியில்அன்னியமா யிருக்கையாலே
கோசமைந்தும்ஒவ்வொன்ருய்ப் பிரித்துவேருயக்
குறிததறியில்பூதமைந்தின் கூறதாகும்
கோசமைந்தும்ஒவ்வொன்ருய்ப் பிரிததுவேருய்க்
குறிததறியிலநீஅறிவாய் அவைநீயல்ல
கோசமைந்தும்ஒவவொன்ருய்ப் பிரித்துவேருய்க
குறிததறியில்உயாசாட்சி நீயாஙகாணே. (௩0)

ஞாதுருவிஞெடுதோத்திரஞ் சமானன்வாககு
நானகுமுனககன்னியமா யிருக்கையாலே
ஞாதுருவிஞெடுதோத்திரஞ் சமானன்வாககு
நானகுமுதற்சூநதமதின் குணமதாகும
ஞாதுருவிஞெடுதோததிரஞ் சமானன்வாக்கு
நான்குமுதல்நீயறிவாய அவைநீயலல
ஞாதுருவிஞெடுதோததிரஞ் சமானன்வாக்கு
நான்கினுக்கும் உபர்சாட்சி நீயாஙகாணே. (௩க)

மனதுதொகரு வியானனுடன் பாணி நான்கும்
மதிததறியிலஅன்னியமா யிருககையாலே
மனதுதொக்குவியானனுடன் பாணிநான்கும
மதிததறியில்பரிசமதின குணமதாகும்
மனதுதொக்குவியானனுடன் பாணிநானகும
மதிததறியில்நீஅறிவாய் அவைநீயல்ல
மனதுதொககுவியானனுடன் பாணிநான்கும்
மதிததறியில்உயர்ந்தசாட்சி நீயாஙகாணே. (௩உ)

புத்திசட்சுஉதானனுடன் பாதம்நான்கும்
புகன்றறியிலஅன்னியமா யிருக்கையாலே
புததிச்ட்சுஉதானனுடன் பாதம்நான்கும்
புகன்றறியில்ரூபமதின் குணமதாகும்
புத்திசட்சுஉதானனுடன் பாதம்நான்கும்
புகன்றறியில்நீஅறிவாய் அவைநீயல்ல

புத்திசட்சுஉதானனுடன் பாதம்நான்கும்
புகன்றறியில்உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (ரு

சித்தமொடுசிங்குவை பாணன்குய்யம்
செறிநான்கும்அன்னியமா யிருக்கையாலே
சித்தமொடுசிங்குவை பாணன்குய்யம்
செறிநான்கும்பிரதமதின் குணமதாகும்
சித்தமொடுசிங்குவை பாணன்குய்யம்
செறிநான்கும்நீஅறிவாய் அவைநீஅல்ல
சித்தமொடுசிங்குவை பாணன்குய்யம்
செறிநான்குக்குயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (ரு

ஆங்காரம்ஆக்கிராணம் குதம்பிராணன்
அவைநான்கும்அன்னியமா யிருக்கையாலே
ஆங்காரம்ஆக்கிராணம் குதம்பிராணன்
அவைநான்கும்கந்தமதின் குணமதாகும்
ஆங்காரம்ஆக்கிராணம் குதம்பிராணன்
அவைநான்கும்நீஅறிவாய் அவைநீஅல்ல
ஆங்காரம்ஆக்கிராணம் குதம்பிராணன்
அவைநான்குக்குயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (ரு

தோத்திரஞாதுருசமானன் வியானன்வாக்கு
தொக [illegible] மனம்புத்திசட்சு உதானன்பாணி
தேற்றுசித [illegible] ங்காரம் பாணன்பாதம்
சிங்குவையாகிருணமகுதம் பிராணன்குய்யம்
சாற்றுமிவைஐ ஞ்ஞனைகும் யாதோவென்னில்
தன்மாத்திரபஞ்சீகிருத குணமதாகும்
எற்றபஞ்சீகிருத சூக்குமபூத
[illegible]டலுகக்குயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (ரு

செவியுடம்புகணமூக்கு நாக்குதாழ்வாய்
சென்னி [illegible] கடுகென்னம் சிறுநீர்தாரை
குவிமுலைமார் [illegible] டதோள் வயிறுகைகால்
குண் [illegible] சைநரம்போ டென்புரோமம்
இவைமுழு [illegible] ன்னதென்றே தன்னுதாக
இய [illegible] ன்னியமா யிருக்கையாலே
இவையநே [illegible] ல்ல சடமாமென்றே
இவை [illegible] யர்சாட்சி நீயாங்காணே. (ரு

என்னுடைமை என்பூமி என்வெள் ளாண்மை
என்வீடு என்வாசல் என்றாற் போலும்
என்னுடைய மனம் புத்தி என்னகங் காரம்
என்னுடல் என்பிராணன் என்றாற் போலும்
உன்னுடைய காரியமா யிருக்கை யாலே
உன்னை யின்றொன்றறியா தவை நீயல்ல
உன்னுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் வேறாய்
உய்த்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (௯அ)

தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம்
தேர்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம்
தேர்ந்தறியில் பூதமைந்தின் கூறதாகும்
தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம்
தேர்ந்தறியில் நீ அறிவாய் அவை நீயல்ல
தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம்
தேர்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (௯௯)

அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்ட பிண்டம்
அகண்டமெங்கும் அன்னியமாமிருக்கையாலே
அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்ட பிண்டம்
அகண்டமெங்கும் பூதமைந்தின் கூறதாகும்
அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்ட பிண்டம்
அகண்ட மெங்கும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்ட பிண்டம்
அகண்ட மெங்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (௱)

பிரிதிவிப் புடன்தேயு வாயுவா காசம்
பிரிவைந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே
பிரிதிவிப் புடன்தேயு வாய்வா காசம்
பிரிவைந்தும் விக்ஷேப சத்தியாகும்
பிரிதிவிப் புடன்தேயு வாய்வாகாசம்
பிரிவைந்தும் நீ அறிவாய் அவைநீயல்ல;

பிரிவிப் புடன்றேயு வாய்வா காசம்
பிரிவைநந்த குயர்சாட்சி நீயாம்காணே.

சத்தஸ்ப ரிசரூப ரசமும் கந்தம்
தானைந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சத்தஸ்ப ரிசரூப ரசமுங் கந்தம்
தானைந்தும் விக்ஷேப சத்தியமாகும்
சுத்தஸ்ப ரிசரூப ரசமுங் கந்தம்
தானைந்தும நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சத்தஸ்ப ரிசரூப ரசமுங் கந்தம்
தானைந்துக குயாசாட்சி நீயாஙகாணே.

சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தைமூன்றும்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கை யாலே
சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தை மூன்றும்
சார்ந்தறியில் விக்ஷேப சத்தி யாகும்
சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தைமூன்றும்
சார்நதறியில் நீயறிவாய் அவைநீ யல்ல
சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்த்தை மூன்றும்
சார்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாஙகாணே.

ஆறாறு தத்துவமும் பெருக்கிப் பார்க்கில்
அவையனைத்தும் பிரமாண்ட மாகிநிற்கும்
பூரண பிரமாண்ட மதனைப் பார்க்கில்
பூதமைந்துக் குள்ளாகி ஒடுஙகிப்போகும்
வாறான பூதமைந்தும் சுருக்கிப் பார்ககில்
வலிதான விக்ஷேபத் தொடுங்கிப் போகும்
வேறான விக்ஷேப சத்திதானும்
விபுவான பிரமவிதத்தோ டொன்றிப் போமே.

தானாகி நின்றிலஙகும் ஒன்றுக்குள்ளே
சராசரமெ லாந்தோன்றி ஒடுஙகிப்போகும்
தானாகி நின்றிலஙகும் ஒன்றை விட்டால்
சார்மனத்து வந்தவற்றை தள்ள மாட்டாய்
தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றும் மோனை

தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றோ டொன்றில்
தற்சாட்சி தானாகி வாழ்கலாமே. (௬௫)

பத்துலட்சம கோடிநன்றால் ஆயநதாலென்ன
பாடடங்கும் வலம்புரிபாயச சூழ்ந்தாலென்ன
அதனைவிட் டித்தைக்கைக கொள்ளென் றாப்போல்
ஆணைதருட் பொருளையலோ மறியவேணும்
தத்துவத்தை நித்தநித்தம் பற்றிப் பாராது
தன்னையின்றொ டென்றறிந்து பற்றுநீயகி
அத்துவிதந் தானாகி நிற்பா யாகில
அழியாத வீட்டின்பம் பெருகுந் தானே. (௬௬)

மந்திரங்காற் பங்குமதி முக்காற் பங்கும்
வநதடைந்தால் மாதவத்தோர் தங்கட் கெல்லாம்
சந்திரனும் சூரியனும் நேரிட்டாற் போல்
தற்சொரூபப் பிரகாசம் வெளியாய்த் தோன்றும்
எந்திரங்கள் எழுதிவைத்துப் பூசித்தென்ன
எண்ணரிய நூல்கள்முற்றும் வாசித்தென்ன
தந்திரத்தால் தன்னைநன்றா யறிய வேணும்
தன்னையறிந்தால் தலைவனையும் அறியலாமே. (௬௭)

நாடறிந்த பார்ப்பாருக்குப் பூணு நூல்கள்
நடுமார்பில் இருந்தென்ன இராட்டா லென்ன
வீடறிந்த பார்ப்பார்க்குத் திருவே டங்கள்
மேனிதனி லிருந்தாலென் னிருக்காட் டாலென்
பாடறிந்து பாடுபட்டாற் பலனுண் டாகும்
பாடறியார் தங்களுக்கே கேடென் றாற்போல்
கூடறிந்து குடியிருந்தே சுகித்தோர்க் கெல்லாம்
கூற்றன்வந்து பிடித்தடித்துக் கொல்லா னென்றே. ()

இல்லாத மாயைதனை உண்டென் றெண்ணி
இருவினையைப் புரிந்தவன் நெறியே நின்று
செல்லாத காசதுபோல் நானா பேதச
சென்னவா ரிதியிலுழன் றலைவ தெல்லாம்
பொல்லாத மனத்தினிட செயலென் றெண்ணிப்
பொருந்தறியார்க் கிப்புவியிற் பலனே தென்றால்

கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கை பட்டுசெ
கலங்குவதே கைகண்டபலனு மென்றே. (

இச்சைக்கு விதரான மனதைப் பற்றி
யிழுத்தாவந்து மூலத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு
எச்சரிக்கை யாகநித்தம் லயிக்கப் பாரு
எண்ணிறந்த கன்மமெல்லாம் வெண்ணீ றாகும்
நிச்சயித்துப் பாராமல் உண்டிடத் தீயால்
நீணிலத்தில் பாஷாண்டி வேஷம் பூண்டு
பிச்சையெடுத் துண்டாலும் பிறப்புப் போமோ
பிச்சை யிட்டோர்க் கருள்வீடு பெருகுந் தானே. (

ஆங்காரப் புனத்தைவெட்டி சுட்டு நீற்றி
ஆட்கொண்ட குருபதத்தை நிதமும் போற்றி
நீங்காமல் நாசி நுனி நடுவில நோக்கி
நிஷ்டைபுரிந் தறிவுருவாய் நிறபாயாகில்
தேங்காத வானந்த வெள்ளந் தேக்கும்
தெள்ளமுத முண்டார்போல் உள்ளும் பொங்கும்
நீங்கான பிறவிவிடா யுடனே நீங்கும்
சித்தமென்று நூல்பலவும் செப்புந்தானே. (

உடல்பொருளா வியுடனே தன்னுதாக
உகந்தடிமைக் கொண்டபிரான் றுளைப் போற்றி
அடவுடனே மெய்ஞ்ஞான நூல்க ளாய்ந்து
அறிய பரமானந்த தீப மென்றே
திடமுறவே உரைதத தமிழ் ஐம்பத தொன்றும்
தினந்தோறுங் கற்றுணர்ந்து விசாரித் தோர்கள்
மடமை யெனும் பசுபாச வறிவு நீங்கி
மன்னுபதி யொடுங்கூடி வாழ்வதாமே. (ரு

வாழ்த்து.

வாழி சோபனம் வாழிநல் லனபாகன்
சூழ வந்தரு டோற்றமுஞ் சோபனம்
ஆழி போலரு ளையன் மௌனத்தால்
ஏழையேன் பெற்ற இன்பமும் சோபனம்.

பரமானந்ததீபம்,

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

ஞானம்பதின்மூன்று

ஞானம் ஒன்பது

ஞானோபதேசம் - ௰௪

பூவிருந்தவல்லி,
பூ. சு. குப்புசாமி முதலியாரவர்களது
சென்னை - புரசை:
ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

உ

தேவி சகாயம்

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

அருளிச் செய்த

ஞானம் பதின்மூன்று.

—(✣ : ✣)—

[illegible] டமான வெகுதூரம் போகவேண்டாம்
கனமலையில்குவடுதனி லிருப்பவேண்டாம்
[illegible] யமென றாகமத்து வொருகலையி லின்று
சாகாதகால்கண்டு மூலையிலே பதி
[illegible] பமுடன் றுமனமுறாக மனதி லின்றால்
நேசமாக கருநெல்லி [illegible] சாரும்
செப்பமென [illegible] விட்டுவிட்ட [illegible] லேப்பூவே போலாய்
துரியமென்றபரா [illegible] துறைதானே.

[illegible] ப்பா துரியமென் [illegible] வாலைவீடு
கூடுறியகத்த [illegible] மயமபரமே [illegible]
[illegible] ப்பா அவன்தனையே பூசைபண்ணு
நந்திகொலுசிங்கார [illegible] தேரு
[illegible] ப்பாசிகாரவனை யெல்லாங்கொண்டும்
உடலையென்று அறிந்தவென்னம் பூரணாரு
தேடப்பாயிது தேகு காரியமாகுந்து
செகத்திலேயிதுவல்லோ சித்திதானே.

ஆமென்றபூரணந்தான் ஆதிபூசையிற்பாரு
அட்சரனவிந்துமல்ல சத்திநினையாரு
ஓமென்றவீகாரமே புருவமையப்பார்
வுத்தமனே [illegible] வீட்டிற்கேறுமே
[illegible] மமென்று அவையாதம பூசைபண்ணு
மற்றொன்று பூசையல்ல மகனே சொன்னேன்.

..ரென்றபர நல்லா முதலெழுத்தாம்
பாடினென் வேதாந்தம் பாடினேனே (௫)

..ங்கிறபொருளெல்லாம் பதியேயாகும்
..திலிலிருந்..ரதான் அகாரமாகும்
..கின்றபொருளோங்காரமாகும்
..லபெரியபாத்தானே உகாரமாகும்
..கின்றகுறிமுனை மேயதாளையாகும்
..ன்றதொழில்ட..லேய நாதவிந்தாம்
..கின்றதெய்வகார வித்தையாகும்
வெளியான அரியெழுத்தை ஆணிப்பாமே ௬

..ணபகோர்..ங்காரமேனுமன்று
..ப..ளிருந்தி ஆணிப்பாரு
ஆணிபாபல..நடுவினாட்டும்
ஆரசியபெயழுத்தெலாம் அடங்கிநிற்கும்
..ணிபாரி..கு..ட அந்தவீடு
..பா..கர்மாகிர்கரு மெழுத்தைப்பாரு
..ளிபோ..கா..ட அந்தவீடு
சொல்லாதெய்வாருவருக்குந் தோத்திடமே

..ரிட்டேன்மேல்மூலங் கிற்றலம்பாரு
..ரவாய்..நிலையை யூணிப்பாரு
அறைநதிட்டேன்ந..லம் நடுநாடிபபார
அப்பாலிமேலவரை தாக்கும் தாரைகாணும்
..ரக்திட்டேரூவருதென் கடனக்காணும்
ஒளிவெளியுமிலம்போலேயும்மொன்றுயகா..
..திட்டுபூரணமும் பீதுதாணப்பா
நிசமானம்பரொளிதான் நிலத்துப்பாமே (௮)

கம்பாரீபார்க்கயிலே மனத்தையங்கே
சுழிமுனையிலேட்டியங்கே காலைப்பாரு

ஞானம் பதின்மூன்று.

அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
அப்பவல்லோகாயசித்தி யோகசித்தி
உம்மாவும்அம்மாவும் அதிலேகாணும்
ஒருமனதாய்சுழிமுனையில் மனத்தையூணு
நம்மாலேஆனதெல்லாஞ் சொன்னோமப்பா
நாதாக்களிதையாரும் பாடார்காணே. (

காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சுத்த
கனலெழும்பிகண்ணிலே கடுப்புற்றோன்றும்
பூணுகின்றயிடகலையில் பம்பரம்போலாடும
பொல்லாததேகமென்று உருகிப்போகும்
ஆணவங்களானதெல்லா மொழிந்துபோகும
அத்துவிததுரியாஷ்ட மாடிநிற்கும்
ஆணியதோரெழுத்தெல்லாந் தேவியாகும்
ஓங்காரக்கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. (

உணர்வென்றுற்சந்திரனி லேறிப்பாரு
ஒடியங்கேதலையென்ற வெழுத்தில்நில்லு
ஆறுவென்றால்மலையாருஞ் சிவமேயசி
அகாரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகும்
கணுவென்னவிற்புருவ மண்டவீதி
கயிலாயமெனறதென்ன பரதின்வீடு
துறுவென்னசூரியன்றன் னெருப்பைச்சொன்
தாணென்றபிடாரியிலே தூங்குதாமே.

மூவெழுத்துமீரெழுத்து மாகிநின்ற
மூலமதையறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்
ஊமெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவேகண்டறிந்தோ னவனேயாகும்.
யாவருக்குந்தெரியாது வதிந்தேனமென்று
அவரவர்கள்சொலவார்க ளறியமாட்டா

தேவரொமாலயனுந் தேடிக்காணார்
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (௰)

ஓரெழுத்தாமோரெழுத்து மாகியங்கே
யியங்கிநிற்குமறைவைப்பாமூலத்துள்ளே
யேவெழுத்தும்விட்டெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலேமுளைத்தெழுந்து விளங்கிநிற்கும்
சீரெழுத்தையுணர்நல்ல வாசியேறி
தெருவீதிநடங்கமணிமண்டபத்து
ஆதாரத்துட்பொருளாம் பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவர்க்குசித்திமுத்தி தருகுந்தானே. (௰௧)

ஏகமெனுமோரெழுத்தின் பயனைப்பார்த்து
யெடுத்துரைக்குமிப்புலகி லெவருமில்லை
யூகமங்கள் நூல்கள்பல கற்றுக்கொண்டு
அநேகந்தாமேனபார் மவுனவித்தை அவனிநீயும்
வேகாததலைசார்க்காலே விறைந்துகேளு
யிதையெடுத்துரைப்பவனே ஆசானாகும்
தேகமதிலோரெழுத்தைக் காணபேரன் ஞானி
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (௰௨)

குருவானஉமைபாகனெனக்குத்தந்த
கூறரியஞானமது பதின்மூன்றும்
பொருளாகச்சொல்லிவிட்டேனப்பாநீங்கள்
பொருளறிந்தாதாரமும் பொருந்திக்காணும்
அறியார்காணின்றாலே பரிகதபோக
வாருநரமிற்பிசாசெனவே யடைந்துவாழ்வார்
அருளாகஆராய்ந்து பார்க்கும்பேர்க்கு
ஆகாயமின்றநிலை யறியலாமே. (௰௩)

ஞானம்பதின்மூன்று - முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

ஞானம் ஒன்பது.

[illegible] பிரியப்பா
[illegible]
[illegible] கொண்டு
[illegible]
[illegible]
[illegible] வாதுகூடும்
[illegible] செய்தாக்கால்
[illegible] முத்தி சித்தியாமே

[illegible] குக்கிருக்கு
[illegible] பகரக்கேளு
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆதாரமே
[illegible] பாரத்தினிலே யறியவேண்டி
[illegible] பதைதைக் கொண்டு
[illegible] முத்தி சித்தியாமே

[illegible] குருப்பதிமூன்று கோணத்தாறும்
[illegible]
[illegible] கருவிய காரியமான
சொல்லிய [illegible]

[illegible] தாறைப்பின்ற
அ[illegible] [illegible]பாராதில்
[illegible] [illegible]ங்கன்றி
[illegible] முத்தி சித்தியாமே. (௫)

[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மகிழ்வித்[illegible]
[illegible] [illegible]ன்றி
[illegible] முத்தி சித்தியாமே. (௬)

[illegible] பேசுமாகி
[illegible] [illegible]ர்
[illegible] மேலிற்கு[illegible]
[illegible] குருவுமாகும்
[illegible] அ[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] முத்தி சித்தியாமே. (௭)

[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] குறிப்புங்காணும்
[illegible]
[illegible] முத்தி சித்தியாமே. (௮

பூரணகோட்டைக்குள் மூலவட்டம்
அதிலாறுகொத்தளமே சுவாதிட்டானம்
ஞானகோணமாறு கொத்தலிங்கன்
சூரியபிறைகோட்டை கொத்தளமேபத்து
விஞ்ஞானவனுகதமே கொத்தளமீராறு
விசுத்தியறுகோணங் கொத்தளமீரெட்டு
சோதிவட்டமிரு கொத்தளந்தான்மேலே
சிதம்பரமுங்காணமுக்தி சித்தியாமே. (எ)

ஏந்தானமெழுந்ததுதான் வடாரங்கேளு
அப்பனைபிரிந்து நங்கென்றோர்சொல்
தைதையதாய் அப்புவிகரு மங்கென்றோர்சொல்
சாதகமாயதேயுவிலே சிங்கென்றோர்சொல்
தைதையதாய்வாய்வுக்கு வங்கென்றோர்சொல்
விளங்கிநின்ற ஆகாயம் யங்கென்றோர்சொல்
தைதையிலிவ்வகை தெளிந்து சொன்னையானால்
சிதம்பரமுங்காணமுக்தி சித்தியாமே. (அ)

நாதானவேதத்தின் முடிவில்நிற்கும்
நாதாந்தபோரொளியைக் காணவேண்டி
முதைளமமுமோதமெழுந்த வகாயமேலே
மூட்டிநின்றகம்பத்தின் முடிவிலேறி
காலகாலமறுப்பதற்கு மேலேலேறைக்கு
காரணமும்பூரணமுங் கலந்துதோறுன்று
அம்பகாய்த்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்கயாக்குமுத்தி சித்தியாமே. (௯)

ஞானம் ஒன்பது

முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

ஞானோபதேசம் - ௰௪.

ஆதியந்தமில்லாத சின்மயத்தின்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமா மாத்தாள்பாதஞ்
சோதிநிறைவாகநின்ற கணேசன்பாதஞ்
சொலதனக்குமெட்டாத சுடரின்பாதம்
விதியெனறபராபரத்தி நதிபாதம்
வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் வெளியின்மார்க்கஞ்
சோதியெனுமன்றதனி னடனஞ்செய்யுஞ்
சுடரொளியின்பாதமது காப்புத்தாமே. (க)

[illegible]மென்றஞானிக்கி குளிகையொன்று
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
[illegible]தயெனறவிந்துவல்லோ ரசமுமாகும்
சேர்ந்துநின்றவாசியல்லோ மூலியாகும்
[illegible]மென்றஅக்கினியே பீடமாகும்
மககமேளரசமணியின் மார்ககத்தாலே
ஊமென்றரசமதனை மணிபோற்செய்தால்
உத்தமனேகெவுணத்தி லோடலாமே. (உ)

[illegible]டலாம்பராபரத்தி னடியிற்குள்ளே
ஓங்காரசொக்கிவிக்கு மணியின்மார்க்கங்
காடெல்லாந்திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டியொருமணியாகச் செய்யவென்றே
பாடெல்லாமாயிரத்தோ ருனூர்த்தமான்பர்
நாடார்தேயவரிடத்தில் நரகமாவாய்
பாடெல்லாம்பட்டல்லோ விந்தைக்கட்டு
பரப்பிரமமணியாகும் பாருபாரே. (ங)

பாரப்பா விந்துவைத்தான் பணியாய்ச் செய்ய
பாடுகிறேன் புத்தியினால் ஞானிகளே
ஏரப்பா உண்ணாட்டத்தில் காசிதனை
விதமாக ஸ்தாபித்து அடக்கிவைத்து
சாருப்பா வாசிகளை ஸ்தம்பனமே செய்ய
காட்டுகிறேன் கபாலத்திற் கண்டுகொள்ளு
மேரப்பா முனிநாக்கை அண்ணாக்கில் மோதி
விளங்குகின்ற தமர்தனையும் அடைக்குமப்பா

அடைக்கயிலே தம்பமென்று விருட்டிகொள்ளும்
அலைத் தாவிடுந் தேகத்தை மலைக்க வேண்டா
உடைக்கையிலே அவ்விடத்திற் சக்கரங்களாம்
ஒடுங்குகின்ற கடோரமியுங் கதிரும்மிகவே
படைக்கையிலே விரிபிரணவ மறைக்கண்பார்
பருவுக் குருபடிப் [illegible] பாய்ப்பாரு
கடைகையிலே காதிரண்டு மனசுங் கூறும்
கண்டத்தினை வாசல் சவடைக்குமப்பா [illegible]

[illegible] அடைக்கையிற் பாசமெல்லாம்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
சிரவிடா வாசியை [illegible]
[illegible] வெளிகவிட்டு அப்பனையால்
அடைக்குமப்பா நகதிய [illegible] வேகத்தாலே

பூரணென்று சொல்லு [illegible] சொல்லும்
சரியாய் வெளியென்று சொல்வார்களே
மானென்று கபாலமெல்லாம் விம்மலாகும்
மயங்காமல் [illegible] தான் சொல்லுங்
[illegible] சொன்ன கடர் கப்பய கொதிப்புங் கொள்ளும்
சொல்லவென்றால் மனமயக்கம் [illegible]

[illegible] மன்றமனத்தாலே கும்பத்தோடே
[illegible]திக்கிரிப்பிசத்தில் மனத்தையூனை. (எ)

[illegible]னவோவாசியது மேலேநோக்கு
முட்டு நூத்துக்கண்டெரி போரியாரு
நாலெவேசட்டுக்கமம நாமபுனைறு
காலைத்தாக்குள் அருந்துகமாய கண்போலிருக்கும்.
நினைவேயாசு அறிவே வாசியோடி
பொருட்காலத்தின் அண்டத்துள்ளே
[illegible]லை அமுர்த்தத்தில் வாசிசிக்கும்
அப்பயல் [illegible]மக்கினியு மதிகமாமே. (அ)

அந்த மெய்ஞ்ஞானக் கனியோர் கதிரோகோடி
[illegible] கண்ணைதனுக்கு [illegible]டங்குமோசொல
[illegible]மையின் [illegible] நான் வாசிதானும்
[illegible] மதியிலேமணி [illegible]பாறையண்டம
[illegible]மைவிருந்தவரி சார[illegible] [illegible]செய்ய
[illegible] [illegible]கதிலே [illegible] கருதிக்கொரு
[illegible]மன்ற[illegible]ரிதுகைய அ[illegible] [illegible]போல்நீக்கி
[illegible] நாடைனியுடனே [illegible] வாசிபார்ரே. (கூ)

[illegible]யில் [illegible] வாசிக[illegible]
[illegible] [illegible]யிரவைவிடம [illegible]சத்துள்ளே
கா [illegible] [illegible] வாழியிறுசெல்[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]க்கிக்கொள்[illegible]
[illegible] அ[illegible] [illegible]கிளியிலவிடு
அ[illegible] [illegible]லா [illegible]கிது திரங்குடுநெ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]த்து
[illegible] [illegible] [illegible]டுநெசா[illegible] [illegible]மண்ணே (ய)

[illegible]ணையேநாத்தெட்டுச்சாமணியோரு
யெருமடா அலை[illegible]தத்தில மணியின்வேக
[illegible]னை [illegible] [illegible]க்கைக அணை [illegible]சிவாங்கி
[illegible] [illegible]பாலத்தில மணிகாணப்பார

கண்ணாலே அண்டத்திற் பிணையலைவைத்தா
கபாலவரை பெருவாசல் மூடும்போது
கண்ணாலே சடலத்தை உபரத்தாக்கும்
நாயிரண்டு வரைவரைக்குஞ் சேர்க்கும்போதே (௰௧)

..ாக்கவே அண்டமேகற் றிசைகளெட்டுந்
..ண்டேறும் பிடித்தில மணியினாலே காண்
..ாக்கவே முன்போல கதவையடை
..ணத்திலேகம்பருணி மேலேசெல்லும்
சிக்கவே கதவினுணி சற்றே நீக்கி
சுழுனைத்திலொருடையுமணி காணப்பார்
கார்க்கவே தீமணியின் மார்க்கமொன்னோர்
கண்டுகொள் ஞபதியின் காட்சியாமே (௰௨)

..மெய்ந்றரசமணியின் வேகத்தாலே
அண்டர்களும் முனிவர்களும் மயங்கினார்கள்
..கொன்றாயிம் முறையை சொன்னேனியாமுஞ்
சிவஞானிமுனிக்குச் சொன்னதுபோல
..ஞாண்டுபிறந்திறக்கு மண்டருக்கு
முழுத்தருக்குயிம் முறையை சொன்னேனையா
..சொன்றக்கதையுடன் சென்னமாகிங்
கடைபற்றுப்பப்ப பிறந்திடுவர்க்கருதிப்பாரே
..க்கயிவையிம் முறையை சொன்னேனையாநான்
பாழனாருக மெய்தும் பாருபாரு
..க்கயிலே சிவஞானமதைக் கண்டு
..கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் ..
யோக்கவேரசமணியின் மார்க்கந்தானு
மென்மக்காள் சொல்லிவிட்டேனே ..
சேர்க்கவே இம்முறையை உனக்குச் சொன்னேன் ..
செழுங்கருணைபதிஞான .. (௰௪)

ஞானோபதேசம் - ௰௪

முற்றிற்று.

உ

அருட்பெருஞ்சோதி

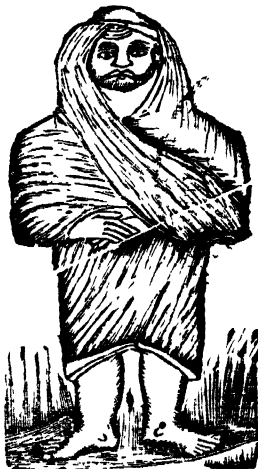
திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்

சிதம்பரம்-இராமலிங்கசுவாமிகள்

அருளிச்செய்துள்ள 6-திருமுறைகளினின்றுந்

திரட்டப்பட்ட

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

சென்னை - புரசை:

ஸ்ரீசுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

உ

கடவுள் துணை.

சிதம்பரம்-இராமலிங்கசுவாமிகளருளிய

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

மெய்கண்ட முனைவர்க்கு மேதகற்கரியவன்
[illegible] ளாவிய இராமலிங்கவண்ணியன்
பைம்பொற்சோதிய னம்பலத்தாடுவோன்
[illegible] இப்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்

நேரிசை - வெண்பா.

[illegible] யானை முகத்தவனை முத்திதரும்
[illegible] தாய் வேய்ச்சசகத்துயர் [illegible]
[illegible] ச்சேர்ந்தவடியருளே சேரவே
[illegible] றுள் சரண

[illegible] இரக்கம் தானிபெயர்-ஆதிடமை
[illegible] கருணைத்தா [illegible]
[illegible] தந்தவபோதா. [illegible]
[illegible] போதா. சிவசிவசிவ சின்மயதே [illegible]
[illegible] திநடராஜா.

[illegible] த்தரசே யருளாநந்தே
ஆனந்தத்தேனே யருள்விருந்தே 1
[illegible] நடர்த்தரசே [illegible] ணொளியே
[illegible] பிரவாட்டபத்து [illegible] ணையொளியே 2
[illegible] திருமகளே பெட்டமயிலே
மதிமுகவழகே விளங்குயிலே 3
[illegible] பாந்தக்கொடியே பளிங்கடியே
அற்புதத்தேனே பழமுமே 4
சிவசிவசிவ சின்மயதேஜா
ஜெயசுந்தரகுருநித நடராஜா 5
[illegible] னவிலைக பரபரமேந்தா
[illegible] சபேச சிதம்பரநாதா 6

அரிபிரமாதியர் தேடியநாதா
அரகரசிவசிவ ஆடியபாதா 7
அந்தணவங்கண வம்பரபோகா
அம்பலநம்பர அம்பிகைபாகா 8
அம்பரவிம்ப சிதம்பரநாதா
அந்திகரந்தசிர குஞ்சிதபாதா 9
நந்திராநிர யந்திரபாதா
சங்கரசங்கர சங்கரநாதா 10
கனகசிதம்பர சங்கரபூரண
ஆனகபரம்பர சங்கரநாரண 11
சகலகலாண்ட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண 12
இக்கரைகடந்திட வக்கரையே
இருபாதுசிதம்பரச் சர்க்கரையே 13
என்றாயிருடம்பொடிச்சிதமுமிதே
இனியபாதநடராசர் பக்கமிதே 14
ஏபார்த்திருக்கவை யாடகமே
ஆகிலாவாகநாடகமே 15
மக்ராநரான சிதம்பரமே
சித்தியெனாநகர மம்பரமே 16
அம்பலவாசிவ மாமேதவா
அம்பலவாவிக்கு வாவாவா 17
நடராஜனெல்லாருக்கும் நலமே
நல்லவெல்லாருக்கும் வல்லவனே 18
ஆனந்தநாடகங்கண்டிடவே
மானந்தமோனகம் கொண்டிடவே 19
சகலவுபகார நிட்களநாதா
உடனாசந்திர மங்களபாதா 20
சந்ததமேநேசிவ சங்கரபஜனம்
சங்கீதமென்புகழ் சற்சனசங்கம் 21
சங்கரசிவசிவ மாதேவா
வெங்கலியாட்கொள்ள வாவாவா 22
அரகரசிவசிவ மாதேவா
அருளமுதந்தர வாவாவா 23

நடனசிகாமணி நவமணியே
திடனகமாமணி சிவமணியே 24
நடமிடுமம்பல நன்மணியே
புடமிடுசெம்பலப் பொன்மணியே 25
உவட்டாதுதித்திக்கு முள்ளமுதே
தெவிட்டாதுதித்திக்குந் தெள்ளமுதே 26
நடராஜவள்ளலை நாடுதலே
நற்றொழிலாம்விளை யாடுதலே 27
அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே
யருட்பெருஞ்சோதி யென்றாண்டவனே 28
நடராஜமாணிக்க மொன்றதுவே
நண்ணுதலாணிப்பொன் மன்றதுவே 29
நடராஜபலமது நம்பலமே
நடமாடுவது திரு வம்பலமே 30
நடராஜர்பாட்டே நறும்பாட்டு
ஞாலத்தார்பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு 31
சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டு
சீவர்கள்பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு 32
அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டு
அல்லாதபாட்டெல்லா மருட்பாட்டு 33
அம்பலவாணனை நாடினனே
அவனடியாரொடுங் கூடினனே 34
தம்பதமாம்புகழ் பாடினனே
தந்தனவென்று கூத்தாடினனே 35
நான்சொன்னபாடலுங் கேட்பாரே
ஞானசிதம்பர நாட்டாரே 36
இனித்துயர்படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்குருமேலாணை விட்டேனே 37
இனிபாடுபடமாட்டேன் விட்டேனே
என்னப்பன்மேலாணை விட்டேனே 38
சன்மார்க்கம்நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந்துன்மார்க்கம் துன்மார்க்கம் 39
நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயகரே
நடராஜரேசபா நாயகரே 40

நான்சொல்லுமிதுகேளீர் சத்தியமே
நடராஜரெனில்வரு நித்தியமே 41
நல்லோரெல்லார்க்குஞ் சபாபதியே
நல்வரமீயுந் தயாநிதியே 42
நடராஜர்தன்னட னன்னடமே
நடம்புரிகின்றது மென்னிடமே 43
சிவகாமவல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
திருவாளனென்வன் சீர்ப்பிள்ளையே 44
சிவகாமவல்லியைச் சேர்ந்தவனே
சித்தெல்லாஞ்செய்திடத் தேர்ந்தவனே 45
இரவாவரந்தரு நற்சபையே
யெனமறைபுகழ்வது சிற்சபையே 46
என்னிருகண்ணு ளிருந்தவனே
இறவாதருள் மருந்தவனே 47
சிற்சபையப்பனை யுற்றேனே
சித்தியெலாஞ்செயப் பெற்றேனே 48
அம்பலவாணர்தம் அடியவரே
அருளரசாண்மணி முடியவரே 49
அருட்பெருஞ்சோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தவெள்ளமு முண்டேனே 50
இருட்பெருமாயையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டேனே 51
கருணாநிதியே குணநிதியே
கதிர்நிதியே கலாநிதியே 52
கருணைபதியே சிவபதியே
தனிமாபதியே சபாபதியே 53
கருணாநிதியே சபாபதியே
கதிமாநிதியே பசுபதியே 54
சபாபதிபாதந் தபோபிரசாதம்
தயாநிதிநாதஞ் சதோதயவேதம் 55
கருணாம்பரவர கரசிவபவபவ
அருணாம்பரதர ஹரஹரசிவசிவ 56
கனகாகரபர ஹரசிரகரகர
கருணாகரபர சுரவரஹரஹர 57

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 60
[illegible]
[illegible] 61
[illegible]
[illegible] 62
[illegible]
[illegible] 63
[illegible]
[illegible] 64
[illegible]
[illegible] 65
[illegible]
[illegible] 66
[illegible]
[illegible] 67
[illegible]
[illegible] 68
[illegible]
[illegible] 69
[illegible]
[illegible] 70
[illegible]
[illegible] 71
[illegible]
[illegible] 72
[illegible]
[illegible] 73
[illegible]
[illegible] 74

பவித்திரக சோபிதபாத
வைதிகருபக ஸ்தாபிதநாதா. 75
பூர்ணகோப கருணைப்பகநாதா
[illegible] ருபதரு ணைப்புஜபாதா 76
ஆம்பிரருபத [illegible] சங்கர
சம்போ சிவசிவ சிவசிவசங்கர 77
சிதம்பரகாசா பரப்பிரகாசா
சிதம்பர [illegible] சுயம்பிரகாசா 78
[illegible] தட்பிரகாசம் பரம்பிரகாசம்
[illegible] பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் 79
[illegible] கலைப்பிரகாசம்
கலைப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் 80
[illegible] நாதசிதம்பரனே
[illegible] நாதசுதந்திரனே 81
ஞானகடாக்ஷனேயா ஞானியிடத்தவனே
ஞானவரகனே சிவ ஞானபுரத்தவனே 82
ஞானசபையில் [illegible] நாடகநாதகதியே
[illegible] விபுமாபதியே 83
[illegible] வித்தகதருந்தாதா
[illegible] சித்தந்தருபாதா 84

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள்விளக்கமாலை.

எண்சீர் [illegible] பாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே. 1

தனிச்சிறியேன் சிறிதிங்கே வருந்தியபோ ததனைச்
தன்வருத்த மெனக்கொண்டு தரியாதக் கணத்தே
பனிப்புறுமவ் வருத்தமெலாந் தவிர்த்தருளி மகனே
பயமுனக்கென் னெனவென் னைப்பரிந் தணைத்த குருவே

இனிப்புறுநன் மொழிபுகன்றென் முடிமிசைமலர்க்கா
லிணையமர்த்தி யெனையாண்ட வென்னுயிர்நற் றுணையே
கனிந்தநறுங் கனியேயென் கண்ணேசிற் சபையில்
கடந்தநடத் தரசேயென் கருத்துமணிந் தருளே

இருளிரவி லொருமூலைத் திண்ணையில்நான் பசித்தே
இளைப்புடனே படுத்திருக்க வெனைத்தேடி வந்தே
பொருளுணவு கொடுத்துண்ணச் செய்வித்தே பசியைப்
போக்கியருள் புரிந்தவென்றன் புண்ணியநற் றுணையே
மருளிரவு நீக்கியெல்லா வாழ்வுமெனக் கருளி
மணிமேடை நடுவிருக்க வைத்தவொரு மணியே
யருளுணவு மளித்தென்னை யாட்கொண்ட சிவமே
யம்பலத்தென் னரசேயென் னலங்கலணிந் தருளே 4

நான்பசித்த போதெல்லாந் தான்பசித்த தாகி
நல்லுணவு கொடுத்தென்னைச் செல்வமுறவளர்த்தே
ஊன்பசித்த விளைப்பொன்றுந் தோற்றாதவகையே
யொள்ளிய தெள்ளமுதெனக்கிங் குவந்தளித்தவொளியே
வான்பதிக்கு நெடுமாற்கு நான்முகற்குமரிதாம்
வாழ்வெனக்கே யாகியுற வரமளித்த பதியே
தேன்பரித்த மலர்மணமே திருப்பொதுவில் ஞானத்
திருநடனஞ் செய்யரசே யென்சிறுமொழியேற் றருளே

திசையறியமாட்டாதே திகைத்தசிறியேனைத்
தெளிவித்து மணிமாடத் திருத்தவிசி லேற்றி
நசையறியா நற்றவரு மற்றவருஞ் சூழ்ந்து
நயப்பவருட் சிவநிலையை நாட்டவைத்த பதியே

சையறியாப்பெருவாழ்வே மயலறியாவறிவே
பானடுவேயின்பவடி வாயிருந்தபொருளே
சையறியாமனத்தவர்க்கும பசையறிவித்தருளப்
ரிந்தநடத்தரசேயென் பாட்டுமணிந்தருளே.

ன்மையெலாந்தீமையெனக் குறைத்தோடித்திரியும்
ாய்க்குலத்திற்கடையானநாயடியேனியற்றும் [யேன்
புன்மையெலாம் பெருமையான பொறுத்தருளிப் புலை
பொய்யுரைமெய்யுரையாகப் புரிந்துமகிழ்ந்தருளி
தன்மையெலாமுடையபெருந் தவிசேற்றிமுடியும்
ரித்தருளியைந்தொழில்செய் சதுரளித்தபதியே
ின்மையெலாந்தவிர்ந்தடியா ரின்பமுறப்பொதுவி
லிலங்குநடத்தரசேயென் னிசையுமணிந்தருளே.

தமென்றுஞ்சமயமென்றுஞ்சாத்திரங்களென்றும
மன்னுகின்றதேவரென்றும் மற்றவர்கள்வாழும்
தமென்றும்பதமடைந்த பத்தரனுபவிக்கப
டனுபவங்களென்றும பற்பலவாவிரிந்த
விகற்பமொன்றுந்தெரியாதே மயங்கியவென்றனுக்கே
ட்டவெளியாயறிவித் திட்டவருளிறையே
சதமொன்றுஞ்சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்பொதுவில்
தனிநடனஞ்செய்யரசேயென் சாற்றுமணிந்தருளே.

அருளுடையாரெல்லாருஞ் சமரசசன்மார்க்க
மடைந்தவரேயாகலினா லவருடனேகூடித்
தெருளுடையவருணெறியிற களித்துவிளையாடிச்
செழித்திடுகவாழ்கவெனச் செப்பியசற்குருவே
பொருளுடையபெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச்சிவமே
போதாந்தமுதலாறும் நிறைந்தொளிருமொளியே
மருளுடையார்தமக்குமரு ணீக்கமணிப்பொதுவில்
வயங்குநடத்தரசேயென் மாலையுமேற்றருளே. • 10

காலையிலேயென்றனுக்கே கிடைத்தபெரும்பொருளே
களிப்பேயென்கருத்தகத்தே கனிந்தநறுங்கனியே
மேலையிலேயிம்மையிலே வொருமையிலேதவத்தால்
மேவுகின்றபெரும்பயனும் விளைவையெலாந்தருமச்

சாலையிலேயொருபகலிற் றந்தகளிப்பதுவே
சமரசசன்மார்க்கசங்கக் கலையுயர்ந்ததுவே
மலையிலேசிறந்தமொழி மாலையணிந்தாடு
பாரணடக்கென்னரசேபொன் மாலையணிந்தருளே 11

கலைகளெக்கறியாதே கிரிகைசெறிவேயெனைக்
காண்வலிதாட்கொண்டருளித்தடைமுழுதுந்தவி[illegible]
மலையுறுமெய்யறிவளித்தே யருளமுதமருத்தி
வல்லபசத்திகளெல்லாம் மருவவுடைப்பித்து
நிலையுறவேதானுமடி யேனுமொருவடிவாய்
நிறைந்திறைவித்துயர்ந்த கலைதன்னிலமர்த்தி
அமர்தலைபொருட்சோதி [illegible]
மாநிலத்தரசே பொன் மாலையணிந்தருளே. 12

முறையீடு

எண்சீராசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தறியேன் [illegible] மந்திரமொன்றறியேன் [illegible]
[illegible]
அருந்தகுதியெனத்திருவருளின் செயலறியேன் [illegible]
[illegible]

இருந்தநிலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அகங்காரக்கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெறியவறியேன்
அறிவறிந்தவந்தணர்பாற் செறியுநெறியறியேன்
சங்கரனைமுறுதவர்போல் நலம்புரிந்துமறியேன்
சக்கரக்கனிபோல பிச்சைகளிந்துழன்றேன்

[illegible]நகங்காணும்புலவரெலாம் வந்துதொழுநடிக்கும்
மணிமன்றந்தனையடையும் வழியுமறியேனே
இதயகாணத்திரிகின்றே னெங்ஙனநான்புகுவேன்
[illegible]பார்த்துரைப்பேயென்னசெய்வேனே தமரிந்திலனே

[illegible]குருமறைநூற்றறியேன் கற்பனைகற்றறிந்த
[illegible]தக்கார்திருக்கூட்டத்திற் களித்திருக்கவறியேனே
[illegible]தருநிலைநின்றறியே [illegible] [illegible]தேன்
[illegible]நிங்காமப்பெருங்கடலை நீந்தும்வகையறியேன்
[illegible]மணிமன்றி [illegible] நடனம்புரியுந்
திருவடியைச் செவ்விய [illegible] சேர்க்கவறிவேனோ
[illegible]நைந்துசெய்துயர்கின்றே னெங்ஙனநான்புகுவே
[illegible]கருவாரப்பேயென்னசெய்வேனே தமரிந்திலனே

[illegible]மறைநூல்நிலைத் [illegible] தமறியேன்
[illegible] நிலைப்படியே [illegible] நிலையறியேன்
[illegible] நறுமலர்கொண்டு [illegible] தறியேன்சிறியேனை
[illegible] [illegible] புரைப்பாரிற்கண்டேனோ
[illegible] திருநி [illegible] வினைக்கவரைந்தே
[illegible] [illegible] யறிவேனோ
[illegible] [illegible] னெங்ஙனநான்புகுவேன்
[illegible] [illegible]ப்பேயென்னசெய்வேனே தமரிந்திலனே

[illegible] [illegible] மார்க்கமொடு [illegible] மார்க்கமறியேன்
[illegible] தமிழ்த்திருச்சன் மார்க்கமதையறியேன்
[illegible] கண்கடலறியே னக்கடலைக்கடந்தே
[illegible] புனைவறியேன் சிவமடைக்கவறியேன்
[illegible] திருவண்ணாமலையானிலே
[illegible] பெருமையறிவேனோ
[illegible] னெங்ஙனநான்புகுவேனோ
[illegible]ப்பேயென்னசெய்வேனே தமரிந்திலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

வேட்கைக் கொத்து.

தலைமகள் பாங்கியோடுகூறல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடிச்சந்த விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்படைத்தபுகழ்த்தில்லை யம்பலத்தானெவர்க்கும்
மேலானஅன்பருள மேவுநடராசன்
பண்படைத்தவெனையறியா விளம்பருவந்தனிலே
பரிந்துவந்துமாலையிட்டான் பார்த்தறியான்மீண்டும்
பெண்படைத்தபெண்களெலா மவமதித்தேஅலது
பேசுகின்றார்கூசுகின்றேன் பிச்சியெனலானேன் [ன்றன்
கண்படைத்துங்குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோவவ
கணக்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 1

சித்தமணியம்பலத்தா னென்பிராணநாதன்
சிவபெருமானெம்பெருமான் செல்வநடராஜன்
வாய்த்தவெனையறியாத விளம்பருவந்தனிலே
மகிழ்ந்துவந்துமாலையிட்டார் மறித்துமுகம்பாரார்
ஆய்த்தகலைகற்றுணர்ந்த வணங்கனையார்தமக்கு
யார்செய்தபோதனையோ வாறுமுடிந்ததுகேள்
காய்த்தமரம்வளையாத கணக்குமுண்டோவவன்றன்
கணக்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 2

என்னுயிரிற்கலந்தாகலந் தினிக்கின்றபெருமா
னென்னிறைவன்பொதுவிநடமியற்றுநடராஜன்
றன்னையறியாப்பருவத் தென்னைமணம்புரிந்தான்
றனையறிந்தபருவத்தே யெனையறியவிரும்பான்
பின்னையன்றிமுன்னுமொரு பிழைபுரிந்தேனில்லை
பெண்பரிதாபங்காணல் பெருந்தகைக்குமழகோ [ன்
கன்னலென்றால்கைக்கின்றகணக்குமுண்டோவவன்ற
கணக்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 3

தெருளமுதத்தனியோகர் சிந்தையிலுஞானச்
செல்வரறிவிடத்துநடஞ் செய்யுநடராஜன்
அருளமுதமளிப்பனெனவே யன்றுமணம்புணர்ந்தா
னளித்திலனேனுத்துணையு மனுபவித்துமறியேன்

பருத்தொடையானல்லனொருவஞ்சகனுமல்லன்
மனமிரக்கமிகவுடையான் வல்வினைபேணாவி
யிருளுடையார்போலிருக்கு மிப்பெண்ணையவன்றன்
னியல்பறிந்தார்விடுவரோ வினித்தாவென்றோழி. 4
சின்மயமாம்பொதுவினிலே தன்மயமாய்நின்று
திருநடஞ்செய்பெருங்கருணைச் செல்வநடராஜ
னென்மயக்கமறியாத விளம்பருவக்கனிலே
யென்னைமணம்புரிந்ததன்றீ தெல்லாருமறிவா
ரின்மையில்லாதவர்போ லின்றுமனக்கருணை
யிறையளவும்புரிந்திலனோர் நிலைபலவனிதையர்
கன்மயமோவன்றுசுதைக் கனிமயமோவென்னுங்
கணக்கறிந்தால்விடுவரோ கண்டாயென்றோழி. 5
என்குணத்தானெல்லார்க்கு மினியவனெல்லாம்வல்லா,
னென்னைநகைத்தம்புறத்துமேளா னியபநடராஜன்
பெண்குணத்தையறியாத விளம்பருவக்கனிலே
பிச்சேற்றிமணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித்திருந்தேன்
வண்குணத்தாலனுபவமா னறியவின்றபொழுதில்
வெகுதறியாவின்பமொன்றுந் தந்தறியானவனும்
பெண்குணத்தானல்லன்மிகு நல்லனெனப்பலகால்
விழிகதம்பதாம்விடுவேனோ விளம்பாயென்றோழி. 6
பொய்யாதபுகழுடையான் பொதுவினடம்புரிவான்
புண்ணியபாவனன்னனியநற் புனிதநடராஜன்
செய்யாதவருப்பமைய விளம்பருவத்தனிலே
குறித்துமணம்புரிந்தனனேன் மறிந்தும்வரக்காணேன்
செய்யாதவகையென்னுஞ் செய்ததியேன்சிறிதுந்
திருவுளமேயறியுமற்றென் றிருவுளத்தின்செயல்க
ளையாதவென்றனுயிர் நாதனருட்பெருமை
யானறிந்தும்விடுவேனோ நவிலாயென்றோழி. 7
உண்ணணையாவென்னுயிரிற் கலந்துநின்றகணவன்
வணக்கமில்லானிணக்கமியான் கருணைநடராஜன்
றண்ணனையாயிளம்பருவக் கன்னிமலைதனிந்துத்
தானேவந்தருள்புரிந்து தனிமாலைபுனைந்தான்
பெண்ணனையார்கண்டபடி பேசவுநான்கூசப்

பெருமையொடுமிருந்தேனென்னை நானுமையெலாமறிந்தா
ருண்ணையாவகைவரவு தாழ்ந்தன்னின்றவன்றன்
றாளமறிந்தும்விடுவேனோ வுரையாயென்றோழி. 8
தன்மறந்தவுயிரகத்தேயொளிநிறைந்தவொருவ
னுலகமெலாமுடையவனென் னுடையநடராஜன்
பாதமறிந்தசிறியவிளம் பருவமதின்மாலைப்
பரிந்தணிந்தான்றெரிந்ததனிப் பருவமிதிற்பரியான்
றன்மறந்தானெனினுமிங்கு நான்மறக்கமாட்டேன்
றவசுகேதியவத்திழியச் சம்மதமும்வருமோ
கோன்மறந்தகுடியேபோன் மிடிமையனையன்றன்
றாளமறிந்தும்விடுவேனோ கூறாயெனதோழி. 9
கலைநிறைபராபரமுடித் தலைநிலைமிசைத்தே
நமிலவ ரம்வணங்கிநின்ற தனிநடராஜ
பரிணிதமுகமறிந்துகொளா விமலப்பருவந்தனிலே
யென்புருவநடுவிருந்தான் பின்புகண்டனிலே
வோகதமிலாவிச்சரிதமயார்க்குரைப்பேனாந்த
வசனறிவானறிவே னயப்பொருவேபோ
னிகதுங்கலிடித்தொருகாறு சந்தடிலயதனிப
தங்கனைவிடுவேனோ சொல்லாயென்றோழி. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதரிசனம்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

திருவதிற்பலம்.

பாவிமதக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடியாதே தே.
பதிவெறுத்தேனிதிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந்தவிர
றுவியுடற்பொருளையன் பாதமெகொடுத்தே நுணர்நட்
பாசைமயமாகியுனை யடுத்துமுயல்கின்றேன்
வியெனையாட்கொள்ளா நினையாயோநின்று
ப்பிப்பறியேன்பற்பலகால் கூவியிளைக்கின்றேன்
தவிசிவகாமவல்லிமகிழ் மணவாளா
மதருணிறைவானமுதளிக்குந் தருணமிதுகாணே
கட்டவிழ்ந்தகமலமெனக் கருத்தவிழ்க்குங்கலையே
கருதுகின்றேன்வேறொன்றுங் கருதுகிலேனிதுதாய்

சிட்டருளந்திகழ்கின்ற சிவபதியேயினது
திருவுளமேயறிந்ததுநான் செப்புதலென்புவிமேல்
விட்டகுறைதொட்டகுறை யிரண்டுநினைந்தனநீ
விரைந்துவந்தேயருட்சோதிபுரிந்தருளுந்தருணந்[தே]
தொட்டதுநான் றுணிந்துரைத்தேநீயுணர்த்தவுணர்ந் 1
சொல்வதெலாலென்னறிவாற்சொல்லவல்லேனன்றே.

காட்டையெலாங்கடந்துவிட்டேனாட்டையடை ந்தானது, கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி கண்குளிரக்க ண்டேன், கோட்டையெலாங்கொடிநாட்டிக் கோலமி டப்பார்த்தேன், கோயிலின் மேல்வாயிலிலே குறைக ளெலாந்தவிர்ந்தேன், சேட்டையற்றுக்கருவியெலாமெ ன்வசநின்றிடவே, சித்தியெலாம் பெற்றேனன் திருச்சி ற்றம்பலமேல், பாட்டையெலாம் பாடுகின்றே னிதுகு ருணம்பதியே, பலந்தருமென் னுளாந்தனிலே கலந்து நிறைந்தருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரியேனென்றல்

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பா நான் பற்பலகா லறைவதென்ன யடியே னச்சமெலாந் துன்பமெலா மறுத்துவிரைந்துவந்தே, இப்பாரிலிதுதருண மென்னை யடைந்தருளி என்னை யெலாமுடித்தென்னை யேந்திக்கொளாயெனிலோ, தப் பாமலுயிர்விடுவேன் சத்தியஞ்சத்தியநின் றுணிவைய றிகவித்தயவுடையோயெவர்க்குந், துப்பாகித்துணை யாகித் துலங்கியமெய்த்துணையே சுத்தசிவானந்தவரு ட்ஜோதிநடத்தரசே. 1

படமுடியாதினித்துயரம்படமுடியாதரசே, பட் டதெல்லாம்போதுமிந்தப்பயந்தீர்த்திப்பொழுதின்னு டலுயிராதியவெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டுன் னுட்

துயராதியவெல்லாமுவந்தெனக்கேயளிப்பாய், வடலூ ர்ச்சிற்றம்பலத்தேவா ழ்வாயென் கண்ணுண் மணியேயெ ன்குருமணியே மாணிக்கமணியே, நடஞ்சிகாமணியே யென்னவமணியே ஞானநன்மணியே பொன்மணியேநட ராசமணியே. ௨

உன்னைமறந்திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா லுயிர்விடுவேன் கணந்தரியே னுன்றனையிதுநீ, என் னைமறந்திடுவாயோ மறந்திடுவாயெனில்யா னென்னசெ ய்வேனென்குருவே யேனோர்க்குரைப்பேனெந்தா, யென்னை யீனுந்தயவுடையாய்பிறந்தபொருளுலகமெல்லாமெ ளித்திடுநின்னருள் மறவாதென்றோ, பின்னுமிகக்களித் திங்கேயிருக்கின்றேன் மறவேலெனதருண மருட்சோதி யெனக்குவிரைந்தருளே 3

பெரியவருட் பெருஞ்சோதிப் பெருங்கருணைப் பெருமான் பெரும்புகழுடைய பொதுநிலை பெரும்பேரா னந்துணர்ந்தே, தரியநிலைத்தலைவரெல்லாந் துதிக்கின்ற ரேழைத்திருதிகழ்பெரிதலங்கே துதிக்கிடவென்றெ ழுந்து, வரியபெரும்பேராசைக் கடல்பெரிதேயதுவெ ன்னாளுங்கடந்திழுக்கின்ற தாதலினால் விரைந்தே, புரி யவருளமுதளித்தேயிஃதித்துதிப்பிதற்கருள்வாயுலகமெ லாங்களித்தோங்கவோங்கு நடத்தரசே. 4

கலைபெலாந் தவிர்ந்துருகக் களிப்பினொடு நின்ன யே, கையுவிதத்தாக்கண் களிநீர் சனிந்தாக்குநிடவே, ச லியுமனச்சலனமெலாந் தீர்ந்தசுகமயமாய்த் தானே தா னாகியின்பதந்தனிடஞ்செய்யிணைத்தாள், தவலருஞ்சீரச் செண்மாலை யணிந்தலையார்ந்தணிந்து தாள்ளுகிநாடுந் தருணமிதுதானே, குவலயத்தாரதிசயிக்கவெழுந்தரு ளிவருவாய் குருவேயென் குற்றமெலாங் குணமாய்க் கொண்டவனே 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதனைக்கிரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடிச் சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் படமாட்டேனினிநான்
பயப்படவுமாட்டேனுன் பதத்துணைபேபிடித்தேன்
விடமாட்டேனொருந்து விடமாட்டேன்கண்டீர்
மெய்ம்மையிது நுமாமாணை விளம்பினேனும்மடியேன்
கெடமாட்டேன்பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவுமாட்டே
னினிமொழியீரம்பலத்தாடல் வல்லீரொளிநும்மல்லால்[ன்
நடமாட்டேனென்னுமாதவே நான்சாகமாட்டே
னல்லதிருவருணாநிலை கண்டுணுமேனமேன. 1
சாகாதகல்வியிலே தலைகாட்டிமொழிந்தீர்
தடைவறியாக்காஸ்காட்டித் தரம்பெறவுமளித்தீர்
மாகாதலுடையவனென் மனக்களிவித்தழியா
வானமுதும்மெருந்தான மருந்துமுணப்புரிந்தீர்
போகாதபுனலாலே அத்தவுடம்பினராம
புண்ணியருந்நண்ணியபொருளிலையுநந்தீர்
நாகாதிபதிகளுந்நின் றேத்தவளர்கவின்மீர்
நடராசமீரனுமக்குக் காமனதுசெய்வேனே. 2
வேதாந்தநிலையுமநாதாந்தமீகவியாங்கு
மெய்ந்நிலையுமகொடுவி த்தீர் விளங்கியசித்தாந்தப்
போதாந்தநிலையுமப்பா புகலறிதாம்பெரிய
பொருணிலையுநவெளிமேலிகதீர் புண்ணியமேயுமது
பாதாந்தமமலிவித்தீர் அத்தமடியுடமேன
பகர்பிரணவாகாரப் பரிசுமெனக்களித்தீர்
நாதாந்ததனிசசெயமேசால்நான் சசலுதந்தக்கொடுத்தீர்
நடராசமீருமக்குக் காமனதுசெய்வேனே. 3
பாயிரமாமறைகளெல்லாம பாடுகின்றபாட்டுள்
பாட்டேயெனறறிந்துகொண்டேன்பரம்பொருளேன்
ஆயிரமாயிரங்கோடிநாவிடையோரொளிலு[பெருமை
மனந்ததுணையும்புகலறியேத லநீதாவிச்சிறியேன்
வாயிரகைாவகைபுகலத் துணிந்தேன் மென்னுடைய
மனத்தாசையெரருகடலோ வெழுகடலிற்பெரிதே

சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந்தாயனையாய்
திருச்சிற்றம்பலம்விளங்குஞ் சிவஞானகுருவே. 4
அந்நாளிலடிச்சிறியே னம்பலவாயிலிலே
பருனினைந்தொருபுறத்தே யயர்ந்தழுதுநின்றேன்
முந்நாளில்யான்புரிந்த பெருந்தவத்தாலெனக்கு
முகமலர்ந்துமொழிந்தவருண் மொழியைநினைந்தந்தச்
செந்நாளைதிர்பார்த்தே பன்னாளுங்களித்தேன்
சிந்தைமலர்ந்திருந்தேனச் செல்வமிகுதிருநாள
இந்நாளேயாதலினா லெனக்கருள்வீரென்றே
ளென்பதன்முன்னளித்ததுநும் மன்புலகிறபெரிதே
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்லமருந்திம் மருந்து-சுக
நல்குமவைத்தியநாத மருந்து (நல்)
அருள்வடிவான மருந்து-நம்முடைய
அற்புதமாகவமர்ந்த மருந்து
இருளறவோங்கு மருந்து-அன்பாக
கி புறவாகவிருந்த மருந்து (நல்) 1
சஞ்சலந்தீர்க்கு மருந்து-எங்கள்
நாயேனுதரனைக்கிடைக்கு மருந்து
அஞ்சலென்றருளு மருந்து-சச்சி
தானந்தமாகவமர்ந்த மருந்து (நல்) 2
வித்தகமான மருந்து-சதுர்
வேதமுடிவில்விளங்கு மருந்து
தத்துவாதீத மருந்து-என்னைத்
தானாக்கிக்கொண்டதயாள மருந்து (நல்) 3
பிறப்பையொழிக்கு மருந்து-யார்க்கும்
பேசப்படாதபெரிய மருந்து
இறப்பைதவிர்க்கு மருந்து-என்னு
ளென்றும்துதித்தினிக்கு மருந்து (நல்) 4

அம்பலத்தாடு மருந்து பர
மானந்தவெள்ளத் தழுந்தமருந்து
ஏமபலமாகு மருந்து-வேறு
ஒன்றுமதலத்தி லிருக்குமருந்து-நல் 5
சேதப்படாத மருந்து-உண்டார்
தேன்போலினிக்குந் தெவிட்டாதமருந்து
பேதப்படாத மருந்து-மலைப்
பெண்ணிடங்கொண்ட பெரியமருந்து-நல் 6
பால்வண்ணமாகு மருந்து-அதிற்
பச்சைநிறமும் படர்ந்தமருந்து
நால்வண்ணனாடு மருந்து உள்ளே
நோக்கின்றோர்களை நோக்கு மருந்து-நல் 7
பார்க்கப்பசிபோ மருந்து தன்னைப்
பாராதவர்க்கென்றுஞ் சேரா மருந்து
கூடக்குறித்த மருந்து-அது
கூடலப்பருந்தொன்று கொண்டமருந்து-நல் 8
கோடாமல்வாழு மருந்து
கொடிக்கூத்தசங்கட்டுங் கொண்டமருந்து
நாமறியாத மருந்து-நம்மை
நாமறிவிப்பட நன்றுமருந்து-நல் 9
ஆவாகவாகிய மருந்து-செல்வ
மூவாத்தருமெனை யீன்ற மருந்து
நாவிற்கினிய மருந்து-ஐய
ஞயமிகன்பு தழுவுமருந்து-நல் 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யருள் வியப்புமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம் - அடாணா - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்த மென்ன பொருத்தமோ, இந்தப்பொருத்த முலகில்பிறருக்கெய்தும் பொருத்தமோ.

சரணங்கள்.

தனக்குநிகரிக்கில்லா தாயாந்தநம்பமொன்றதே
தவிப்போகபோகநாயின் றாத்தினின்றதே
கனக்கத்திகைக்கப்புர்றங்கோனுங்கலங்கிவருந்தவே
சலங்கநீக்கினாக்கிவைத்தாய் நிலைபொருந்தவே. 1

இங்கோர்மலையினைமேவிலுபார்ந்த தம்பனுகவே
எறிப்போகப்போகநாயி னிமைபோனனுகவே
அங்கேதினைத்தாங்குட்போதென னடுக்கங்கேவே
தன்மேலுயர்ந்தநிலையில வைத்தாயடிமையாக்கியே. 2

இரவிற்பெரியவெள்ளப்பரவி யெங்குந்தயங்கவே
யானுஞ்சிறும்படகிலேறி யோயங்கவே
விரவித்தனித்தவென்னை ஒருவன்பேட்டிலேற்றியே
சென்னியுயர்ந்தமாடத்திருக்கவிற்றாய்போற்றியே

ஐயோப்பா சிவகெங்கைபெலுமோராதிரத்தந்தன்னையே
மேவிபடியிற்றுவரிநீரில் விழுந்தவென்னையே
எடுத்துகிழுமுடப்புரனைப [illegible] தந்தபொன்று
மேவந்ததென்பாதத்திற் [illegible] விரைவந்தியன்

என்னதூடனுமுயிரும்பொ [illegible] தல்லவே [illegible]
வொருதாயித்னைப்பெருக [illegible] சொல்லவே
இன்னையதிலென்னை [illegible] திறந்தனைக்கினைக்குதே
அருளைகினைக்க [illegible] பருகவுடப்பைநனைக்குதே

அப்பாநின்னை [illegible] பெருகு மருள்வரில்லையே
யந்தோநின்னை [illegible] யெவருமருள்வாரில்லையே
எப்பாலவர்க்குநினையனறி யிறைமையில்லையே
எனைகருங்னமேல [illegible] றியுமெ யிசசையில்லையே. 6

அரசேநின்னையலாக்கம் மனக்குள்ளாசைபொங்குதே
யணைப்போமோ ஊமுழங்கமையுனைநுவி தயவகுதே
விரைசேர்பாதம்பிடிக்கவென்னை விரைந்துநீளுதே
மேவிப்பிடித்துக்கொள்ளுதேநா மூளைமையாளுதே.

துவரியன்மேல்நீவைத்ததயவு தாய்க்குமில்லையே
தகுணைபொழிதும்வேலன்முகநோருத தருதல்வனில்லையே
யினாவுமெனக்கென்னுயிரைப் பாக்கமிகவுமிலலையே
மிக்குநான்செய்குறறங்குறித்து விடுவாயிலலையே. 8

என்னையாண்டவண்ண மென்னிலுள்ள முருகுதே
என்னைவிழுங்கியெங்குமின்ப வெள்ளம்பெருகுதே
உன்னையுன்னமனமு முயிரு முடம்புமினிக்குதே
புன்றோடென்னைவேறென் றெண்ணின் மிகவுமபனிக்குதே
உன்பேரருளை நினைக்குந்தோறு முடம்பு பொடிக்குதே
உண்டுபசிதீர்ந்தாற்போற் காதல் மிகவுந்தடிக்குதே
அன்பேயப்புமென்றபெயர் வார்த்தைபோயிற்றே
யன்பேராறுமில்லாதெனக்கிங் கருளலாயிற்றே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் விலாசப்பத்து.

சிவசண்முக சிவஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறுமுகப் பெருகருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யமுதே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரகத்தோங்கும்
விளக்கமே யானந்த வெள்ளமே மெய்
தேறுமுகப் பெரியவருட் குருவே யென்னைச்
சிறுகாலையாட்கொண்ட தெய்வத்தேவே 1
கண்ணியதிபுனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணேமெய்க் கருணைவாழ்வே
புண்ணியநன்னிலையுடையோ ருளத்தில் வாய்க்கும்
புத்தமுதேயானந்த போகமே சீர்
எண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லா மெளிதி லீந்த
வென்னரசே யாறுமுகத் திறையாம் வித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவாயென்னைச்
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே. 2
பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலேஞானப்
பரஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்தகோவே
யென்னிருகண் மணியேயென் றாயேயென்னை
யீன்றாரே யென்னரசே யென்றன்வாழ்வே

மின்னிருவர்புடைவிளங்க மயின்மீதேறி
விரும்புமடியார்காண மேவுந்தேவே
சென்னியினின்னடிமலர்வைத் தென்னைமுன்னே
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க்கறிவுறுதல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணிகள்.

அம்பலத்திலாடுகின்றார் பாங்கிமாரே அவர்
ஆட்டங்கண்டுநாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே 1
ஆடுகின்றசேவடிமேற் பாங்கிமாரே மிக
ஆசைகொண்டுவாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே 2
இன்பவடிவாய்ச்சபையில் பாங்கிமாரே நட
மிட்டவர்மேலிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே 3
ஈனவுடற்கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே நட
னேசர்தமைமெய்யாய்வணைவாம் பாங்கிமாரே 4
உத்தமர்பொன்னம்பலத்தே பாங்கிமாரே யின்ப
உருவாகியோங்குகின்றார் பாங்கிமாரே 5
ஊனவுலகைக்கருதேன் பாங்கிமாரே மன்றில்
உத்தமருக்குறவானேன் பாங்கிமாரே 6
கற்பனையெல்லாங்காய்ந்தார் பாங்கிமாரே எங்கள்
கற்பனைக்குட்படுவாரே பாங்கிமாரே 7
கண்டிலர்நான்படும்பாடு பாங்கிமாரே
கண்ணுடையாரென்பாரைப்போ பாங்கிமாரே 8
கன்மனமெல்லாங்கரைப்பார் பாங்கிமாரே மனங்
கரையாரென்னளவிலே பாங்கிமாரே 9
கள்ளமொன்றுமறியேனான் பாங்கிமாரே என்னை
கைவிடவுந்துணிவாரே பாங்கிமாரே 10
கற்பழித்துக்கலந்தாரே பாங்கிமாரே யின்று
கைநழுவவிடுவாரோ பாங்கிமாரே 11
கண்டவரெல்லாம்பழிக்க பாங்கிமாரே எந்தன்
கற்பழித்தேயொளித்தார் பாங்கிமாரே 12

காமனைக்கண்ணாலெரித்தார் பாங்கிமாரே எந்தன்
காதலைக்கண்டறிவாரோ பாங்கிமாரே 13
காவலையெல்லாங்கடந்து பாங்கிமாரே என்னை
கைகலந்தகள்ளரவர் பாங்கிமாரே 14
காணவிழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே கொஞ்சி
காட்டுவாரையறிந்திலேன் பாங்கிமாரே 15
கிட்டவரவேண்டுமென்றார் பாங்கிமாரே நான்
கிட்டுமுன்னேயெட்டநின்றார் பாங்கிமாரே 16
கின்னரங்கொண்டிசைத்தார் பாங்கிமாரே நான்
கேட்பதன்முன்கெட்டொடுத்தார் பாங்கிமாரே 17
கிள்ளையைத்தூதாயிடுத்தேன் பாங்கிமாரே அது
கேட்டுவரக்காணேனையா பாங்கிமாரே 18
கீதவகைபாடுகின்றார் பாங்கிமாரே அது
கேட்டுமதிமயங்கினேன் பாங்கிமாரே 19
கீட்டைமகுறியாமனென்னைப் பாங்கிமாரே மனக்
கேள்வனைநாடித்திரியனாறு பாங்கிமாரே 20
குடமனைமேயனையும் பாங்கிமாரே அடிக்
கேயடிமைகொண்டாரன்று பாங்கிமாரே 21
குற்றமெலாங்குணமாக பாங்கிமாரே கொள்ளுங்
கொற்றவரேயெங்கொழுநர்காண் பாங்கிமாரே 22
குற்றமொன்றுஞ்செய்தறியேன் பாங்கிமாரே என்னை
கொண்டுகுலம்பேசுவாரோ பாங்கிமாரே 23
குருசிரப்பொற்பாதங்கண்டாற் பாங்கிமாரே உள்ள
குறையெல்லாந்தீருங்கண்டீர் பாங்கிமாரே 24
கூற்றுதைத்தபாதங்கண்டோர் பாங்கிமாரே நாங்கள்
கூடுக்கெல்லாங்குலதெய்வம் பாங்கிமாரே 25
கூறரியபதங்கண்டு பாங்கிமாரே கனி
கொண்டுநிற்கவிழைந்தனை பாங்கிமாரே 26
கூடல்விழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே அந்த
கூடும்வண்ணங்கூட்டுவீர் பாங்கிமாரே 27

―――

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நானெனையறிந்தின்புற வெண்ணிலாவே ஒரு
தந்திரஞ்சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே 1

நாதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே
நானும்வரவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே 2

சச்சிதானந்தக்கடலில் வெண்ணிலாவே நானுந்
தாழ்ந்துவிழவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே 3

இராப்பகலில்லாவிடத்தே வெண்ணிலாவே நானும்
இருக்கவெண்ணியாடுகின்றேன் வெண்ணிலாவே 4

தேசுநிறைபரவெளியாக வெண்ணிலாவே நானுஞ்
சிவமதாகப்பாவிக்கவந்தேன் வெண்ணிலாவே 5

போதகமெழுந்திருக்க வெண்ணிலாவே மலப்
போதமறவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே 6

ஆரும்பிரமமிருக்க வெண்ணிலாவே அந்த
வாளர்வருவாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே 7

அந்தரங்கசேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே எங்க
ளையர்வருவாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே 8

வேதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே மல
வேதையுமொழிவதாசொல்லாய் வெண்ணிலாவே 9

குண்டலிப்பாலதின்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே அந்த
குண்டலிப்பால்வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே 10

ஆதியந்தமென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே அந்த
ஆதியந்தமாவதென்ன வெண்ணிலாவே 11

சித்திலாயமேவிளங்க வெண்ணிலாவே நீதான்
சிக்குந்தவண்ணமேசொல்லாய் வெண்ணிலாவே 12

மூப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே யந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே 13

நானதுவாயிருக்கும்வண்ணம் வெண்ணிலாவே ஒரு
ஞானநெறிகொளுகண்டாய் வெண்ணிலாவே 14

ஞானமயமாய்விளங்கும் வெண்ணிலாவே-என்னை
..னறியச்சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே 15
..பாசிவாசியென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே அந்த
..வாசியென்னப்பேசுகண்டால் வெண்ணிலாவே 16
..ந்தலைப்பாம்பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலாவே அவர்
அம்பலத்தினின்றதென்ன வெண்ணிலாவே 17
..ரெழுத்திலே..ண்டென்பார் வெண்ணிலாவே அந்த
..மையெழுத்தாவதென்ன வெண்ணிலாவே 18
அம்பலத்திலாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே அவர்
ஆடுகின்றவண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே 19
அந்தரத்திலாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே அவர்
ஆடும்வகையெப்படியோ வெண்ணிலாவே 20
அஞ்ஞானவிலஞ்ஞானவாயிருந்தார் வெண்ணிலாவே என்று
..கின்றவண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே 21
அண்டபகிரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலாவே ஐயர்
ஆட்டமென்றுசொல்வதென்ன வெண்ணிலாவே 22
அம்பலத்திலாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே என்னை
ஆட்டுகின்றாரிப்பார்த்தே வெண்ணிலாவே 23

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்சிக்கண்ணி.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்லவி.

ஆரியப்பொன்னம்பலத்தே கண்டகாக்ஷிகள்
அற்புதகாட்சியடி-அம்மா-அற்புதகாட்சியடி.

சரணங்கள்.

சோதிமலையொன்று தோன்றிற்றதிலொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி-அம்மா
வீதியுண்டாச்சுதடி. ஆ 1
வீதியிற்சென்றேனவ் வீதிநடுவொரு
மேடையிருந்ததடி-அம்மா
மேடையிருந்ததடி. ஆ 2

மேடைமேலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி-அம்மா
கூடமிருந்ததடி ஆ 3
கூடத்தைநாடவக் கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி-அம்மா
மாடமிருந்ததடி ஆ 4
ஏழ்நிலைக்குள்ளு மிருந்தவதிசயம்
என்னென்றுசொல்வனடி-அம்மா
என்னென்றுசொல்வனடி ஆ 5
ஓர்நிலைதன்னிலொளிர்முத்துவெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி-அம்மா
சீர்நிலமாச்சுதடி ஆ 6
மற்றோர்நிலையிற் கருநீலஞ்செய்ய
பவளமதாச்சுதடி-அம்மா
பவளமதாச்சுதடி ஆ 7
மற்றோர்நிலையில் மரகதப்பச்சைசெம்
மாணிக்கமாச்சுதடி-அம்மா
மாணிக்கமாச்சுதடி ஆ 8
பின்னோர்நிலையிற் பெருமுத்துவச்சிரம்
பேர்மணியாச்சுதடி-அம்மா
பேர்மணியாச்சுதடி ஆ 9
வேறோர்நிலையில் மிகும்பவளத்திரள்
வெண்மணியாச்சுதடி-அம்மா
வெண்மணியாச்சுதடி ஆ 10
பகலோர்நிலையிற் பொருந்தியபன்மணி
பொன்மணியாச்சுதடி-அம்மா
பொன்மணியாச்சுதடி ஆ 11
பதியோர்நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்
படிகமதாச்சுதடி-அம்மா
படிகமதாச்சுதடி. ஆ 12
எழுநிலைமேலே யிருந்ததோர்கம்ப
மிசைந்தபொற்றம்பமடி-அம்மா
மிசைந்தபொற்றம்பமடி ஆ 13
பொற்றம்பங்கண்டேறும் போதுநான்கண்ட

புதுமையென்சொல்வனடி-அம்மா
புதுமையென்சொல்வனடி ஆ 14
ஏறும்போதெங்கே யெதிர்ந்தவகைசொல்ல
வென்னளவல்லவடி-அம்மா
வென்னளவல்லவடி ஆ 15
ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி-அம்மா
மாகவந்தார்களடி ஆ 16
வந்துமயக்க மயங்காமல்நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி-அம்மா
வல்லபம்பெற்றேனடி ஆ 17
வல்லபத்தாலந்த மாகம்பத்தேடி
மணிமுடிகண்டேனடி-அம்மா
மணிமுடிகண்டேனடி. ஆ 18
மணிமுடிமேலோர் கொடிமுடியின்றது
மற்றதுகண்டேனடி-அம்மா
மற்றதுகண்டேனடி ஆ 19
கொடிமுடிமேலா யிரத்தெட்டு மாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்ததடி-அம்மா
கோயிலிருந்ததடி ஆ 20
கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றேனடி-அம்மா
கூசாதுசென்றேனடி ஆ 21
கோபுரவாயிலுட் சத்திகள்சத்தர்கள்
கோடிபல்கோடியடி-அம்மா
கோடிபல்கோடி ஆ 22
ஆங்கவர்வண்ணம்வெள் வண்ணம்செவ்வண்ணமூன்
ஐவண்ணமாகுமடி-அம்மா
ஐவண்ணமாகுமடி ஆ 23
அங்கவரெல்லாமிங் காரிவரென்னவு
மப்பாலேசென்றேனடி-அம்மா
மப்பாலேசென்றேனடி ஆ 24
அப்பாலேசென்றேனங் கோர்திருவாயிலில்
ஐவரிருந்தாரடி-அம்மா

ஐவரிருந்தாரடி. ஆ 25
மற்றவர் நின்ற வழிகாட்டமேலோர்
மணிவாயிலுற்றேனடி-அம்மா
மணிவாயிலுற்றேனடி. ஆ 26
எண்ணுமவ்வாயிலிற் பெண்ணோடாணாக
இருவரிருந்தாரடி-அம்மா
இருவரிருந்தாரடி. ஆ 27
அங்கவர் காட்ட வணுக்கத்திருவாயில்
அன்பொடுகண்டேனடி-அம்மா
அன்பொடுகண்டேனடி. ஆ 28
அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென்
அம்மையிருந்தாளடி-அம்மா
அம்மையிருந்தாளடி. ஆ 29
அம்மையைக்கண்டே னவனருள் கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி-அம்மா
அமுதமுமுண்டேனடி. ஆ 30
தங்குமவளருளாலேநடராசர்
சந்நிதிகண்டேனடி-அம்மா
சந்நிதிகண்டேனடி. ஆ 31
சந்நிதியிற்சென்று நான்பெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி-அம்மா
சாமியறிவாரடி. ஆ 32
ஆணிப்பொன்னம்பலத்தே கண்டகாட்சிகள்
அற்புதகாட்சியடி-அம்மா-அற்புதக்காட்சியடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-சதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.
வானத்தின்மீது மயிலாடக்கண்டேன்
மயிற்குயிலாச்சுதடி-அக்கச்சி
மயிற்குயிலாச்சுதடி.
துள்ளவிட்டுத் தொடங்கினேன்மனமுட்ட
வள்ளலைக்கண்டேனடி-அக்கச்சி
வள்ளலைக்கண்டேனடி. 2

சாதிசமயச் சழக்கைவிட்டேனருட்
சோதியைக்கண்டேனடி-அக்கச்சி
சோதியைக்கண்டேனடி
[..]ய்மையெரிந்த புரப்பட்டேன்மன் [..]
ஐயரைக்கண்டேனடி-அக்கச்சி
ஐயரைக்கண்டேனடி. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

எழுத்தறியும்பெருமான்மாலை

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

[..]ணைதடமங்கை அப்பங்குமின்றநாயேனை
[..]கைநயினைதொடக்கந்தான் மெய்குழற்காளாக்க
[..]தயுறநோயா பிகழுவைமகரிதியமேதா
[..]ங்கைதீயெய்பா[..] வெழுத்தரியும்பெருமானே
[..]ந்தவோவனொந்தசகலை வந்தகலைவன்பிணிகொ[..]
[..]தலைவிறைட்போக்கும்போயேனைநாயேனை
[..]தலைபாயுன்றன் முனரித்தாட்காளாக்க
[..]த்தோநாட்செல்லு மெழுத்தரியும்பெருமானே
[..]ன் [..]சாரப்பார்த்தமை நாடுவன்பதின்
[..] மையைச்சேர்ந்திடவுரு செய்தாயோவானக்குரு
[..]மையின்னரிசோன் முடனோன்னைகுமரிநா
[..]ன்னரிசேவனையா வெழுத்தரியும்பெருமானே.
ஐப்படியுங்கண்ணோர் மயமுழக்கச்செய்வாயோ
வாகப்படிமனமுன்றன் கழல்கருகசசெய்வாயோ
எப்படியென்றப்படியென் றென்னறிவேனுலக்தி[..]
செப்பமோபாவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 4
நீவுராவுடர்ந்தை நிலைபெணிறநேசிக்கும்
செல்வர்தநெஞ்சப் புலையனேனிவ்வுலகிற்
செல்வராயன்னோயாற் சோர்வுற்றலையுமல்ல
செல்வருமோவோ வெழுத்தரியும்பெருமானே. 5

நீக்கரிதாம் மெய்யுடையர் நேசமிலாப் பொய்யடியே
னாக்கரிதா நந்தசத்தி நேரட்டகணத்து செய்வானே
யாக்கையிலாதானந்த ஆக்கமன் நிமற்றுயிக்கோ
ரக்கமிலா நெறிப்பொருள் வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 22

போதின்றவைந்தசுக்கரைப் போக்கியுன்றன் பொன்னடிக்கு
[illegible]னைறுமேமேலா மழவழுந்தாமேயற்றும்
பாகின்றனித்தனையிற் பாய்கரகவின்னருமா
[illegible]ன்றுமெதன்றேறு வெறுத்தகதிரும் பெருமானே. 23

[illegible] நாடிபிகற்ற[illegible] வரியாப்பொய்ப்பணிவன்
[illegible] மடமையைப் பெருநமனக்கொடிய [illegible]
[illegible] பொன்னவென்னணிபெயர் ஜொத்து வரளிவிட்ட வெவ்வர்
[illegible]ஞானநெறி வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 24

[illegible] மிக்கமுடியா மலவிருட்டு [illegible]
[illegible] மிக்கு [illegible] பாப்புரைநற் கட்டுச்சமயகம் [illegible]
[illegible] நாடுக்கமுடியாத [illegible]
[illegible] படிக்கமுடியாதே வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 25

[illegible] ளாவமெதன்ற [illegible]
[illegible] வநாயிற் கடைப்பட்ட [illegible]
[illegible] ளவமன்பாக் குநவு [illegible] நெறியிற்.
[illegible] ளாவமுன்னே வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 26

[illegible] முடியாப் [illegible]
[illegible] முடியா [illegible]
[illegible] முடியா [illegible]
[illegible] முடியாதே வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 27

வெறுவொளிதமேதன் [illegible] வினையாம் வெறுப்பிமன
[illegible] பொளிகாகூன்னை [illegible] தமுமுவா [illegible]
[illegible] கொளிக்கநேசமுண்ட வென்னநாவயப்பாகி
[illegible] கொளித்தொபா [illegible] வெறுக்கதிரும் பெருமானே.

[illegible] தவனைக்குருக்கடமப் [illegible] பக்குபம் [illegible]
[illegible] தனைத்தாமனையமப் [illegible] விறுமுக்காநுகிலங்
[illegible] த்தனைத்தாமவனேசங் கொடுமுதலாப்பாவங்க
[illegible] தனைத்துரான் [illegible] வெறுத்ததிரும் பெருமானே. 2[illegible]

[illegible]யிலெநெஞ்சனைத்து முண்டதயாநிதி
[illegible]நின்றிங்கயாவென்முன் வந்தொருசொ[illegible]
[illegible]சாக்கையோவொற்றியூர்த் தூயதிருக்கோயிலு[illegible]
[illegible]னையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. [illegible]
[illegible]டையாய் நீயன்றி நேடிலங்குமில்லாதாய் [illegible]
[illegible]டையாமக்களுடன் வாழ்க்கையிட[illegible]
[illegible]டையானென்றிய கெனையாள்வதுவாகட்டினை
[illegible]டையாபொற்றி யெழுத்தறியும்பெரு[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 2
வளங்கொளுநு முல்லை வாயிலென்மேவிய
[illegible]குருமணியே [illegible]
[illegible]கொளும்படி [illegible]திருக்கோயி[illegible]
[illegible]நெஞ்சினன் கண்டதுகைகண்டதே 3
[illegible]முல்லை வாயிலென்மேவிய
[illegible]மணியேவிளக்கேசற்று[illegible]
[illegible]யிலாதவர் கூடிநின்கோயிலின்
[illegible]த்து மென்கொல்செய்ததே. 4
[illegible]திருமுல்லைவாயிலி
[illegible]சிறக்கு [illegible]மணியேசொல்லை[illegible]

தார்சிறக்குஞ் சடைக்கனியேயன்ற
னீர் சிறக்க வுறுவதெவ்வண்ணமே. 5

நூற்கொள் பொய்கைத் திருமுல்லைவாயிற்
பாற்கொள் வண்ணப் பரஞ்சுடரேவிடை
மேற்கொள் சங்கரனே விமலாயுன்றன்
காற்கொளன்பர் கலங்குதனன்றதோ 6

வண்ணமாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
வண்ணலேயமு தேயரசே நற்
கண்ணனேயுனைக் காணவந்தோர்க்கெலா
நண்ணருந்துயர் நல்குதனன்றதோ. 7

மண்ணிலோங்கி வளர்முல்லைவாயில்வாழ்
கண்ணுண்மாமணியேகரும்பேயுனை
யெண்ணுமன்பரிழிவடைந்தாலது
பண்ணுமின்னருள் பாரிடைவாழ்கவே. 8

நிதிலத்திரு முல்லைவாயில்வாழ்
கோதிலாத குணப்பெருங்குன்றமே
யோதிலாதனை வாழ்த்தவந்தோர்கட
போதிலைரென் றிருப்பதுமென்கொலோ. 9

தேசுலாவிய சீர்முல்லைவாயில்வாழ்
மாசிலாமணியேமருந்தேசற்றுங்
கூசிடாமலுன் கோயிலவநதுன்புகழ்
பேசிடாத பிழைபொறுத்தாள்வையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடேசர்கொம்மி.

பல்லவி.

கொம்மியடிப்பெண்கள் கொம்மியடி இரு
கொங்கைகுலுங்கவே கொம்மியடி.

அநுபல்லவி.

நம்மையாளும்பொன் னம்பலவாணனை
நாம் கொம்மியடியுங்கடி பதம்பாடிகொம்மியடியுங்கடி

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

பாவிகள் தன்னை யுடையாண்டி
மன்னிருகண்களை யாண்டி அடபா
எற்றனைப்பாடி யடியுங்கடி.
லிங்கமுமாகி நின்றாண்டி வந்த
தொடர் தனையெல்லாம் வென்றாண்டி
பங்குசெப்பூரனைக் கொன்றாண்டி அந்த
[illegible]னைப்பாடி யடியுங்கடி.
சீர்திகழ்சேர மயிலமேலே யிளந்
செஞ்சுடர்தோன முருக னிறப்போமடி
கூர்வடிவேல்கொண்டு நம்பெருமான்வரு நல
கோலத்தைப்பாருங்கடி கோதையர்கள்
ஆறுமுகங்களிற புன்சிரிப்பும் இரண்
டாறுயர்ந்திக முற்புயமும்
வீறுபஞ்சடர் வண்ண முமோர் திரு
மேனியும்பாருங்கள் வெள்ளவேகா
ஆனந்தமான வழுத்தனடி பர
மானந்தநாட்டுக் கரசனடி
தானந்தமில்லாச் சதுரனடி சுவா
சண்முகநாதன் குருசாமியடி.
வேதமுடிசொல்லு நாதனடி சதுர்
வேதமுடிதிகழ் பாதனடி
நாதவடிவுகொண் டீதனடி பர
நாதங்கடந்த நலத்தனடி.
தத்துவமுன்னே யடங்காண்டி பர
தத்துவமன்றித் தொடங்காண்டி
சத்துவஞான வடிவாண்டி சிவ
சண்முகநாதனைப் பாடுங்கடி.
சச்சிதானந்த வுருவாண்டி பர
தற்பரபோகந் தருவாண்டி
உச்சிதாமன்பர்க் குறவாண்டி அந்த
உத்தமதேவனைப் பாடுங்கடி.

சிவநாமாவளித்திரட்டு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.